

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

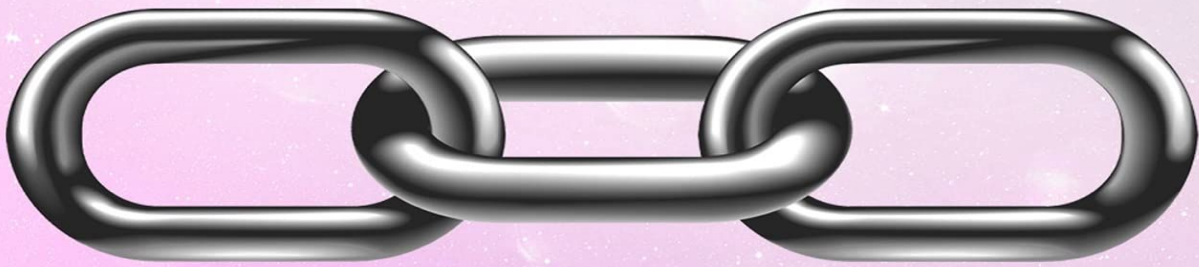
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE CHOICE

A DARK ROMANCE SAGA

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

SHAYLA BLACK

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

JENNA JACOB

THE UNBROKEN SERIES: HEAVENLY RISING ONE

Seçim

HAYATININ DİNAMOSU: GÖKSEL YÜKSELİŞ (KİTAP 1)

yazan
Shayla Black,
Jenna Jacob,
ve Isabella LaPearl

SEÇİM

Hayatının Erkeği: Göksel Yükseliş (1. Kitap)

Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından yazıldı

Bu kitap Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından özgün bir yayındır Telif

Hakkı 2018 Shelley Bradley LLC, Dream Words LLC ve Tale Spin LLC

Kindle Edition

Düzenleyenler: Blue Otter'dan Shayla Black ve Amy

Knupp Düzeltmen: Fedora Chen ve Kasi Alexander

ISBN: 978-0-9911796-2-6

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar kurgusaldır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir ve yazar tarafından amaçlanmamıştır. Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü -eleştirel makaleler veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç- açık yazılı izin olmaksızın elektronik veya mekanik yollarla herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Tüm hakları saklıdır.

Adanmışlık

Hayattaki tüm ilişkiler arasında kardeşlik en iyilerinden biridir.

İçindekiler

Başlık Sayfası

Telif Hakkı Sayfası

İthaf Yazarın Notu

Birinci Bölüm

İkinci Bölüm

Üçüncü Bölüm

Dördüncü Bölüm

Beşinci Bölüm

Altıncı Bölüm

Yedinci Bölüm

Sekizinci Bölüm

Dokuzuncu Bölüm

Onuncu Bölüm

Onbirinci Bölüm

Oniki Bölüm

Onüçüncü Bölüm

Ondördüncü

Bölüm Onbeşinci

Bölüm Onaltı

Bölüm Onyedinci

Bölüm Onsekizinci

Bölüm

Ondokuzuncu

Bölüm Yirmi

Bölüm Yirmi Bir

One Dom to Love Hakkında

Genç ve İtaatkâr Hakkında Cesur ve

Baskın Hakkında Baskınlığın Sınırında

Hakkında

Seni Sevmekten Daha Fazlası
Hakkında Shayla Black
Shayla Black'in Jenna Jacob
Hakkında Yazdığı Diğer
Kitaplar
Jenna Jacob Yazarının
Isabella LaPearl Hakkında
Yazdığı Diğer Kitaplar

Yazarların Notu

HAYATININ DOMLARI: Göksel Yükseliş, birden fazla tam uzunlukta kitapta anlatılan serileştirilmiş bir hikayedir. Bu, HAYATININ DOMLARI serisinin ikinci koleksiyonudur. İlki, Raine Falling, tamamlanmıştır ve Heavenly Rising'den daha fazla keyif almak için okunabilir, ancak gerekli değildir. Ancak bu koleksiyonların zaman çizelgeleri kesişmektedir. Raine Falling'deki olaylara atıfta bulunacağız, ancak bunlar Heavenly Rising'deki hiçbir şeyin sonucunu etkilemiyor.

Raine Falling'i okumadıysanız ve bu karakterlerin arka planını merak ediyorsanız, işte okuma sırası:

Sevmek İçin Bir Dom
Genç ve İtaatkâr Cesur ve
Baskın Baskınlığın Sınırında

Son olarak, DOMS OF HER LIFE'ın olayları 2018'den önce gerçekleşiyor. Umarız yolculuğun tadını çıkarırsınız!

Shayla Black

Jenna Jacob

Isabella LaPearl

BİRİNCİ BÖLÜM

Perşembe, 21 Mart

"PARDON. Bunu tekrar edebilir misiniz?" Küçük oturma odasının karşısındaki River Kendall, sanki aklını kaçırmış gibi ona bakıyordu.

Heavenly Young öyle olmasından korkuyordu.

Sinirleri midesinde şiddetli bir düğüm oluştururken derin bir nefes aldı ve tekrar denedi. "Beni yatağa götürmeye razı olur musun -yani, eğer çok zahmet olmayacaksa-?"

"Ben de öyle dediğini sanmıştım." River şaşkınlıkla başını salladı. "Şaka yapıyorsun, değil mi?"

Kıpırdandı. Hayalinde bu konuşma çok daha kolay ve daha az garip olmuştu. River iyi görünümlü her kadınla yatabileceğini kanıtlamıştı. Onun aniden bir nedene ihtiyaç duymasını beklemiyordu.

Belki de buraya gelip gelişmekte olan arkadaşlıklarını riske atmak bir hataydı.

"Elbette öyleyim." Heavenly ayağa kalktı. "Kötü şakalarımı alıp gideceğim."

"Otur." Adam kaşlarını kaldırarak, kadın titreyen bacaklarının üzerinde oturana kadar bekledi.

"Ne haltlar dönüyor burada?"

O iğrenç ve kaçınılmaz alternatif yerine bir arkadaşıyla seks yapmayı tercih edeceği çirkin gerçeğini ona yüklemeyi reddetti. Bu "iyilik" zaten çok şey istiyordu. "Hiçbir şey."

"Eğer durum böyle olsaydı, bu sözler ağzından *asla* çıkmazdı. Neden *benimle* seks yapmak istiyorsun? Sıcak kakao ve masal eşliğinde güzel bir yatıştan bahsetmediğine göre kastettiğinin bu olduğunu varsayıyorum."

Evet, River muhtemelen onu bir çocuk olarak görüyordu, bir sevgiliden çok küçük bir kız kardeş gibi.

İmkânsız bir isteği bir yalanla birleştirdiği için kendini suçlu hissediyordu ama seçenekleri neredeyse yok denecek kadar azalmıştı. Onu kendisine yardım etmeye ikna etmek tüm sorunlarını çözmeyecek olsa da, bir tanesini daha katlanılabilir hale getirebilirdi. "Kendimi yalnız hissediyordum ve düşündüm ki... bilirsin..."

Dirseklerinin üzerinde öne doğru eğildi ve ona baktı. "Beni çekici buluyor musun, Heavenly?"

Onu aşağılamadan buna nasıl cevap verecekti? "Seninle konuşmayı seviyorum. Aynı TV programlarından hoşlanıyoruz. Hoş birisin."

"Güzel mi? Bu arada ben de senin için ateşli değilim."

Daha da iyisi. "Sadece bir kerelik bir şey istiyorum. Bayanlar arasında popüler olduğun için, belki de bir şeyler kaçıyorumdur diye düşündüm."

"Hayır. Kesinlikle hayır." Başını salladı. "Çifte lanet hayır."

Aslında, onunla gerçek bir eylemde bulunmak için sabırsızlanmıyordu, sadece bunun yapıldığını bilmek istiyordu.

Ama onu geri çevirmişti, bu yüzden çıkış yapma zamanı gelmişti.

Tekrar ayağa kalktı ve kapıya yöneldi. "Tamam. Rahatsız ettiğim için özür dilerim. İyi günler dilerim." River elini onun dirseğine doladı ve onu kanepeye geri çekti. "Rebecca-of-

Sunnybrook, beni çiftleştir. Bana seks teklif edip, el sallayıp, sonra da hiçbir açıklama yapmadan

ekip gidemezsin. Arkadaş olduğumuzu sanıyordum. Başın belada mı? Yardıma ihtiyacın var mı?"

Heavenly durumunu River'a itiraf etmek istedi. Elinden gelse yardım ederdi. Ne vicdanı ne de gururu ondan ereksiyondan daha fazlasını almasına izin vermezdi.

"Hiç de değil," diye gülümseyerek yalan söyledi. "Sadece biraz karşılıksız eğlenmenin güzel olacağını düşündüm.

Ama sen ilgilenmiyorsun, o yüzden unut gitsin."

Kıkırdaması bunun olmayacağını gösteriyordu. "Birbirimizden hoşlanmadığımız gerçeğini ve beni gerçekten garip bir duruma soktuğunu bir kenara bırakalım. Sadece bariz bir soru soracağım: Eğer seks istiyorsan, neden Beck ya da Seth'e gitmiyorsun? Eğer kaşıntını onlar kaşımıyorsa, eminim onlar kaşımdan çok mutlu olurlar."

Evet, ama artık bir önemi yoktu. Ne yazık ki, rüya gibi Dr. Beckman'ın ve baştan çıkarıcı özel dedektif Seth'in isimlerini seksle aynı cümlede duymak, söndüremediği yangınları başlatmıştı. Onlarla tanışmadan önce, Heavenly tek bir erkeğe ihtiyaç duyarak yanıp tutuşacağını hayal bile edemezdi. Ama onu acımasızca takip eden bu iki düşman, her ikisi de onu ateşe verdi. Onlara karşı hissettikleri gözlerini kamaştırdı, kafasını karıştırdı... çelişkiye düşürdü.

İkisine de açlık ve evsizliğin eşiğinde olduğunu söyleyemezdi, özellikle de şimdi.

Bunun yerine, River'dan bu iyiliği istemeyi seçmişti çünkü o güvendeydi. Ama o da haklıydı. Teklifi onu arkadaşları olan Beck ve Seth'le karşı karşıya getirecekti. Bunu istemiyordu.

"Sadece geçici bir düşünceydi."

"Saçmalık. Daireme geldin, konuşma provası yaptın ama seninle yatmamı isterken gözlerimin içine bakmaya cesaret edemedin. Beck ve Seth'ten bahsettiğim anda bir itfaiye aracı gibi kızardın. O yüzden oyalanmayı bırak ve konuş."

Gerçek çok karmaşıktı. "Arkadaşlığımızın sınırlarını aştığım ve özür dilediğim dışında söyleyecek bir şey yok. Gerçekten gitmem gerekiyor."

Aşağılanması bir sonraki yüzyılda azalacaktı, değil mi?

Heavenly onun elinden kurtulmaya çalıştığında River ayağa kalktı ve onun kapıya giden yolunu kesti, mavi gözleri yüzleşmeye odaklanmıştı. "Otur yerine. Beni kandırdın, bana yalan söyledin, beni atlattın ve beni yatıştırmaya çalıştın. Şimdi gerçeği deneyelim. Neden seks istiyorsun ama Beck ya da Seth'ten istemiyorsun?"

İç çekti. "Birini diğerine tercih edersem nükleer savaş çıkabilir, biliyorsun."

"Geçerli bir nokta," diye kabul etti. "Ama seni becerdiğimi öğrenirlerse, tüm o zehirli serpinti başıma yağar. Raine'in en iyi arkadaşını kirletmemin küçük kız kardeşimi kızdıracağı gerçeğinden bahsetmiyorum bile."

Heavenly yüzünü buruşturdu. Bunu da düşünmesi gerekirdi. "Haklısın."

"Neden Beck ve Seth'ten seni birlikte yapmalarını istemiyorsun? Bence bunun için en azından geçici olarak baltalarını gömeceklerdir."

Birlikte ona dokunduklarını hayal etmişti, özellikle de gece geç saatlerde parmaklarının külotunun içinde yasak bir yolda dolaşmasına izin verdiğinde. Ama bunun gerçekleşebileceğine inanmak saçmaydı.

"Yapamam." Onlarla en son konuştuğunda olanlardan sonra olmaz.

"Neden olmasın? Kız kardeşimde işe yaradı. Liam ve Hammer ile gerçekten çok mutlu."

"Raine öyle ve ona çok bağlılar. Harika ebeveynler olacaklar. Ama hem Beck'ten hem de Seth'ten fiziksel bir ilişki istemek savaşı engellemeyecektir."

"Denemeden nasıl bilebilirsin ki?"

Heavenly bu konuşmaya hiç başlamamış olmayı diledi. River'ın onu bir çırpıda yere sermeyeceği belli olduğuna göre, gitmek istiyordu. Ne yazık ki River, River'la arasında sarsılmaz bir dağ gibi duruyordu.

onu ve kapıyı.

"Asıl noktayı kaçırıyorsun. Bağlanmadan bir şeyler istiyorum. Beck ve Seth aylardır beni bağlamaya çalışıyorlar."

River'ın dudaklarında küçük bir sırıtış belirdi. "Bildiğinden daha fazla."

Heavenly kaşlarını çattı. Belli ki, anlamadığı nedenlerden dolayı bunu komik bulmuştu. "Yani sorunumu anlıyor musun?"

"Bakalım doğru anlamış mıyım?" Ona şüpheli bir bakış fırlattı. "Sevişmek mi istiyorsun? Sadece bir kez mi? Ve bir daha asla yapmayacak mısın?"

Bu kadar açık konuştuğunda, önerisi kulağa korkunç geliyordu... ama alternatifi kadar da kötü değildi. "Kesinlikle."

"Hayır, bilmiyorsun. Hayatında bir gün bile sevişmedin, tatlım."

"Neden böyle düşünüyorsun ki? Haftaya yirmi üç olacağım."

"Uh-huh. Ve bahse girerim hala bakirdir."

Bu konuşmayı bitirmenin zamanı geldi. "Neden bu kadar kişiselleştiriyorsun?"

"Çünkü benden soyunmamı ve sikimi içine sokmamı istedin," diye takıldı River. "Bence bu oldukça kişisel bir şey."

Yüzünü buruşturmamaya çalıştı. "Özür dilerim.

Aptalcaydı. Gideceğim." "Yani bu çılgın takılma fikrini unutacak mısın?" Heavenly hiçbir şey söylemedi. Yalan söylemekten daha iyiydi.

Hayal kırıklığıyla iç çekti. "Eğer başka birini arayacaksan, en azından beni haberdar et ki güvende olduğundan emin olabileyim."

"İyi olacağım." Adam kapıdan uzaklaşıp onun geçmesine izin verdiğinde Heavenly rahatlamıştı. "Haftaya Raine'de görüşürüz."

River ona sakinleştirici bir bakış gönderdi. "Evet. O zaman kesinlikle görüşürüz."

Cumartesi, 30 Mart

HEAVENLY bir hafta boyunca RIVER'ın telefonlarını ve mesajlarını görmezden geldi, hatta Raine'e kardeşi adına sorduğunda her şeyin yolunda olduğunu söyledi. Ama bu gece Raine'in kendisi için düzenlediği doğum günü partisinden çekilmediği sürece ondan kaçamazdı. Bu sadece soru işaretlerine yol açmakla kalmayacak, River'ın cevaplar istemesini de engellemeyecekti. Sorun şu ki, Heavenly hâlâ ne diyeceğini bilmiyordu. Geçen hafta boyunca kaçınılmaz olan kaçınılmaz hale gelmişti, bu yüzden fikrini değiştirmedeği sürece, tek seçeneği düşünülemez olana hazırlanmak ya da köprüleri yakmaktı.

Raine'in kapı zilini çaldı, en iyi arkadaşı kocaman bir gülümseme ve kucaklamayla cevap verince rahatladı. "İçeri gel. Burada olmana çok sevindim. River seni görmek için can atıyor."

Heavenly yutkundu. "İşte buradayım."

Raine'in yüzünde endişe ifadesi belirdi. "Beck ve Seth de yirmi kez seni sordular. Onları görmeye hazır mısın?"

Çok acıyacaktı... "Elbette."

Raine ikna olmuş görünmüyordu. "Konuştuğumuzdan beri daha iyi misin?"

"Çok," diye yalan söyledi, sonra Raine'in şişen karnına baktı. "Vay canına, bu ufaklıklar büyüyor!"

"Biliyorum. Bazen ikiz bebekler mi yoksa ikiz Godzillalar mı emin olamıyorum." Bebek kayasını okşadı ve sesini alçalttı. "Daha da komiği, Hammer'ın mı yoksa Liam'ın mı hamilelikten daha çok tahrik olduğunu anlayamıyorum. Anla işte."

Heavenly nasıl cevap vereceğini bilemedi. "Bu... harika. İlk tanıştığımızda bu kadar mutlu olacağını hiç düşünmemiştim. Çok karanlık bir yerdeydin."

Raine'in yüzü ciddileşti. "O gün hastanede yanımda olduğun için teşekkür ederim. O günden beri arkadaşım olduğun için de teşekkür ederim." Birden burnunu çekti, iri mavi gözleri yaşlarla doldu. "Ve eğer duygusal olmayı bırakmazsak, hormonlu bir karmaşa gibi ağlayacağım ve makyajımı mahvedeceğim."

O tekrar güldüğünde, Heavenly de ona katıldı. "Daha fazla duygusallık yok, söz veriyorum. Sadece seni gördüğüme sevindim."

"Ben de. Şarap?"

Nadiren içki içerdi ama muhtemelen bu gece sıvı cesarete ihtiyacı olacaktı. "Lütfen. Mutfakta mı?" Raine o yöne doğru ilerlediğinde Heavenly onu durdurdu. "Ben getiririm. Sen otur."

"Oh, sen de mi? Liam ve Macen sürekli bunu söylüyor. Ben hamileyim, çaresiz değilim."

"İşte buradasın aşkım. Ben de seni arıyordum," diye mırıldandı Liam Raine'in arkasından; kolunu Raine'e dolamış, hafifçe şişen karnını okşarken İrlandalı tınısı kulağa mutlu geliyordu. "Heavenly haklı. Seni ayağa kaldırmanın zamanı geldi. Doğum uzmanı dinlenmen gerektiğini söylüyor."

Raine inledi. "Sadece üç dakikadır ayaktayım. Bu bir parti..."

"Bu da demek oluyor ki uzun bir akşam olacak ve sen de tempo tutmalısın." Liam bu sözleri bir öneriymiş gibi söylemişti ama Heavenly aksi yönde bir izlenim edinmişti. "Ben ona şarap getireyim." Ona doğru döndü. "Seni görmek güzel, ufaklık."

Heavenly cevap veremeden güçlü parmaklar kolunu sardı. "Zahmet etme Liam. Ben ona bir içki getireyim."

Nehir.

Er ya da geç onunla yüzleşmek zorundaydı. Ve eğer doğru beyaz yalanı bulabilirse, belki aralarındaki her şey normale dönebilirdi. En azından Ish.

"Teşekkürler." Raine'in kardeşiyle yüzleşti. "Beyaz ve meyveli bir şey istiyorum. Raine'i ziyaret ettikten sonra-"

"Önce Liam onu oturma odasına yerleştiresin." River'ın tutuşu sıkılaştı. "Sen benimle gel." İrlandalı başını salladı ve ona o sinir bozucu bakışlarından birini gönderdi. "Harika bir fikir."

River onu mutfığa götürdü. Bu adamların nesi vardı? Her biri otoriterdi. Beck ve Seth en kötüleriydi -güçlü ve hayattan daha büyük. Cesur. Cinsel. Kararlı. Deneyimlerinin çok ötesinde.

Tanrım, onları düşünmeyi gerçekten bırakmalıydı.

Mutfak penceresinden arka bahçeye baktı ve ikilinin Pike, Dean ve yoldan geçen tanıdığı birkaç adamla birlikte ellerinde biralar ve kahkahalarla durduklarını gördü. Neyse ki Beck ve Seth meşguldü. River'ın ona sorduğu utanç verici sorulara kulak misafiri olmalarından daha kötü bir şey olamazdı.

Liam yol gösteren bir el ile Raine'i kanepeye götürdü. Bekleyen Hammer'a ulaştıklarında, adamlar onu bir minder ortasına yerleştirdi ve ayaklarının altına yastıkları kabarttı.

River Heavenly'yi buzdolabının yanındaki sessiz bir köşeye sürükledi ve en yakındaki şarap

şişesini kaptı. Şarabı doldururken Liam arka bahçeye doğru ilerledi. Sonra o ve River yalnız kaldılar. Raine'in ağabeyi bir bardak koyu kırmızı şarabı Raine'in eline tutuşturdu. "Ee, birini buldun mu?"

beynini mi sikeyim?"

Geri çekildi. Ona aynı derecede açık bir cevap verirse, bu utanç verici sorgulamayı durduracak mıydı? "Evet. Çok kolaydı." Heavenly yalanını parlak bir gülümsemeye noktaladı.

River ters ters baktı. "Bana Beck'in ya da Seth'in sonunda erkekleştğini söyle." "O senin tanımadığın biri."

River'ın kara kaşlarından biri havaya kalktı. "Onunla nerede tanıştınız?" "Um...buralarda."

"Bu ne demek oluyor? Park mı? Bar mı? Bakkal dükkanı mı? Eş değiştirme kulübü mü?" "Ne fark eder ki? Birini buldum ve çok güzeldi."

Şüpheli görünüyordu. "Güzel mi? Bir yabancıyla tanışmayı, kıyafetlerini kaybetmeyi ve onunla sevişmeyi böyle mi tarif ediyorsun?"

Heavenly kılandı. "Bir ilişkiyi nasıl tarif edersin?"

"Sıcak, terli, dağınık. Akıllara durgunluk veren. Omurga eritici. Dünyayı sarsan." River homurdandı. "Hiç hoş değil."

"Terli mi?" Kadın ürperdi. "Kulağa nahoş geliyor. Güzeldi. Karıncalandı."

"Karıncalanma mı?" Kaşlarını çatı. "Klitorisini bulamadığı için mi amın uykuya daldı? Belki de ona bir harita vermeliydin."

Neredeyse şarabı boğazında düğümleniyordu. "Bu deneyimi son derece tatmin edici buldum."

"Tatlım, tatmin olmak hakkında hiçbir şey bilmiyorsun." Raine'in erkek kardeşi eğildi ve Raine'le göz göze geldi. "Bence şöyle oldu: Başka bir erkekle flört bile etmedin. 'Güzel' seksin neden kötü olduğunu anlamıyorsun çünkü hiç yapmadın. Aslında, bu gizemli 'aygırla' seks yapmadığın gibi, benden almamı istediğin bekaretini de başka kimseye teklif etmedin."

"Ne. Lanet olsun. Ne dedin sen?" Beck aniden hırladı.

Heavenly omzunun üzerinden baktı. Beck ve Seth mutfağın diğer ucundan ters ters bakıyordu. *Oh, hayır.* Seth, River'a, "Çık dışarı," diye çıkışarak kışını odanın öbür ucuna sürükledi. "Şimdi. Hâlâ yürüyebiliyorken."

Dehşet damarlarını yaktı. Ne kadarını duyduklarını merak etmesine gerek yoktu. Belli ki fazlasıyla duymuşlardı. Bu gece utanç verici olmaktan çıkıp felakete dönüşmüştü.

River geri çekildi, ellerini kaldırdı. "Hey, bil diye söylüyorum, onu geri çevirdim çünkü taşaklarımı oldukları yerde seviyorum."

"Onları almanın tek nedeni bu," diye ısrar etti Beck. "Seth sana defolup gitmeni söyledi."

River "Gidiyorum," diye güvence verdikten sonra ona doğru baktı. "İyi şanslar."

O gittikten sonra sessizlik çöktü. Aylardır onu baştan çıkaran, kafasını karıştıran ve tüketen iki adamla yalnızdı. Cevapları talep edeceklerdi.

Bunun sonu iyi bitmez.

Heavenly titrek bir nefes aldı ve şimdi her ikisinin de kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturmuş, birbirlerinden birkaç santim uzakta olduğunu görünce irkildi. Saldırganlık üzerlerinden yuvarlanarak gergin havayı doldurdu. Beck daralmış gözleriyle Heavenly'nin üzerinde delikler açıyor, ağzını sert bir şekilde kapatıyordu. Seth'in kaynayan bakışları da daha az hoşnutsuz değildi. Ne yazık ki, vahşi canavarlara titreyen bir kabadayılıkla dolu bir gülümsemeden başka sunabileceği hiçbir şey yoktu.

Çünkü gerçek her şeyi değiştirebilirdi.

"Merhaba çocuklar. Size bir işki

getireyim mi?"

İKİNCİ BÖLÜM

"Lanet olası bir içki istemiyorum. Bazı cevaplar alana kadar kışına şaplak atmak istiyorum." Dr. Kenneth Beckman hırlamamaya çalıştı ama başaramadı.

Tanrım, lanet olası ihanet... Heavenly'yi kucagina uzatıp külotunu indirmeyi ve tatlı küçük poposunu kıpkırmızı olana kadar dövmeyi arzuluyordu. Ama ona şaplak atmayı hayal ettiğinde -ki bu her zaman oluyordu- parmaklarını amının derinliklerine sokarak her vuruşu saymasını istiyordu. Artık ceza veremeyeceği gerçeği onu hayal kırıklığına uğratiyordu. Aylardır tatmin edilmemiş arzuları onu sanki derisinden çıkacakmış gibi hissettiriyordu.

Heavenly onun en kötü kâbusunun en ateşli ıslak rüyasına dönüşmüş haliydi. Onunla ilgili fantezilerinin ne kadar derin ve karanlık olduğu hakkında en ufak bir fikri olsaydı, bu onu çok korkuturdu. Adamın hem Dominant hem de sadist olduğunu bilseydi daha da çok korkardı.

Seth ona doğru döndü. "Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum."

Aylar süren kıyasıya rekabetin ardından nihayet bir konuda anlaşmışlardı - Beck'in şu anda bunu umursayabileceğinden değil.

"Ne... Neden kutsal, sonsuz cehennemde..." Öfke Beck'in dilini konuşamayacak kadar sıkı bir düğüme bağladı.

"River Kendall'a bekaretini mi teklif *ediyorsun*?" Seth dişlerini göstererek sözlerini bitirdi. Beck Doğu Yakası piçini işaret etti. "Ne dediyse o."

Şarap titrek avucunda şıpırdadı. "Artık bakire olup olmamam umurunda olmamalı."

Beck bir eliyle bardağı kaptı ve adaya çarptı. Diğer eliyle başparmağını kızın çenesine bastırdı ve kızın kaçamak bakışlarını kendi bakışlarına çevirmeye zorladı. "Öyle olmadığını mı söylüyorsun? Eğer bekâretini River'a vermediysen, kim aldı lan?"

Onunla tanıştığı günkü kadar masum olsa iyi olurdu, yoksa bunun bedelini cehennemde ödeyecekti.

"Seks hayatım sizi ilgilendirmez, Dr. Beckman." Heavenly onun elinden kurtuldu.

"Böyle mi düşünüyorsunuz Bayan Young?" Alay etti. "Amina soktuğum parmaklarım sana aksini söylemeliydi."

Seth onu bileğinden yakaladı ve Beck'in akıl sağlığının alamayacağı kadar yakına çekti. "Sana dokundu mu?"

Kız cevap olarak öfkeyle kızardığında Beck gülümsedi, parmaklarını derinlere daldırırken ve iniltilerini öpücüğüyle yutarken söylediği her tutkulu kelimeyi hatırlıyordu.

"Yani bu bir evet demek." Seth ısırdı. "Parmaklarını ve dilini senin içine sokan diğer adam olarak, sanırım kirazını kimin patlattığını bilmeye hakkım var."

Beck özel dedektifin onu öpmekten fazlasını yaptığından şüphelenmişti ama önsezisinin doğrulanması onu daha da çileden çıkarmıştı.

Heavenly Seth'in elinden kurtulmaya çalıştı. "Sana ilk cinsel partnerinin kim olduğunu sormadım."

"Mary Jo Bartkowicz, Beyaz Kale'nin erkekler tuvaletindeki bir kabinde. On dört yaşındaydım.

şimdi sıra sende. Dököl bakalım."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve bakışlarını Seth'ten Beck'e çevirdi.

onu kurtarmak. *Büyük şans*. Bu cevabı o da istiyordu.

"Kimi siktin? Bir cevap bekliyoruz." "Tanıdığınız biri değil."

Beck her iki bileğini de kavradı ve yeniden tatmaya aç olduğu, titreyen şeker ağzından birkaç santim ötede, kadının yüzüne sabitlendi. "Hadi gerçeği deneyelim."

Birden Seth arkasındaydı, yumruğu saçlarındaydı ve telleri çekiştiriyordu. Oldukça uzun olan gövdesini eğerek kızın kulağına mırıldandı. "Eğer bir daha yalan söylersen, sessiz bir köşe buluruz ve sana şaplak atma tehditlerimizin boş olmadığını kanıtlarız."

Kahretsin, kendilerini Dominant olarak gösteriyorlardı. Onu korkutuyor olabilirlerdi ama edep ve itidal için artık çok geçti.

Seth'in ipeksi tehdidi içine işlediğinde yanakları daha da kızardı. Boynundaki nabız daha hızlı atmaya başladı. Gözbebekleri büyüdü.

Beck onun yüzünü avuçladı. Kadın irkilerek soluk verdi. Kırmızı tişörtünün altında meme uçları sertleşmişti. Kadının tahrik edici kokusu havaya yayılıyor ve Beck'in sikiinin zonklamasına neden oluyordu. Onu dört ay boyunca arzuladıktan sonra, hâlâ onun için yanıp tutuştuğunu görmek Beck'i neredeyse dizlerinin üzerine çökertecekti.

Bacaklarının arasındaki tek ödülün hâlâ onun koparması için orada olduğuna inanmak da öyle.

Sadece bir sorun vardı... O ve Seth aynı anda ona dokunuyorlardı ve kız Seth'in onu hiç görmediği kadar tahrik olmuş görünüyordu.

Lanet olsun.

"Bana şaplak mı atacaksın? Ben yaramaz bir çocuk değilim." Sesi gergin ve nefes nefese geliyordu.

"Değilsiniz, ama bu kışınızı ateşlememize engel olmayacak. Çünkü sana şunu söyleyeyim küçük kız, seni kadın yapacak başka bir erkek olmasa iyi olur."

Seth, "Bu ikimizden biri için," diye ısrar etti.

Heavenly'nin River'a bekâretini sunduğunu, Seth'in *onun* amına dokunduğunu ve ikisini de istediğini bilmek Beck'in kontrolünü kaybetmesine neden oldu. Bir partinin ortasında olmaları ve herkesin onları görebilecek olması umurunda değildi. Seth'in her hareketini izlemesi bile umurunda değildi. Heavenly'nin tadına bakmalı ya da aklını kaçırmalıydı. Daha sonra, diğer sert siki nasıl atlatacağını bulacaktı.

Dudaklarını kızın solgun, zarif boğazına doğru indirdi. Ve Seth -sağ olsun- Beck'in gözlerinin içine bakabilmesi için saçlarını çekti. Bu Beck'e keşfetmesi için daha fazla ten verdi. Tanrım, o kadar yakındı ki kızın tüylerinin her bir kabarıklığını görebiliyor, nefesinin kesik kesik kesilişini hissedebiliyordu. Neredeyse onun tadını alabiliyordu.

Birdenbire, arka cebinden çıkan iğrenç bir alarm kulakları tırmalayan bir desibelde vızıldamaya başladı.

"Ne oluyor be?" Seth dikkat kesildi ve sanki bir tehdit arıyormuş gibi mutfığı taradı. Beck kaşlarını çatı. Bu sinir bozucu ses de neydi?

Heavenly onların elinden kurtulmak için mücadele etti ve telefonunu kaptı. Telefonu açarken titreyen elleri titriyordu. "Baba, sorun ne? Sen iyi misin?"

Baba mı? Beck omuz silkmiş olan Seth'e baktı. Karanlıkta kalmaktan hoşlanmıyordu ama en azından rakibinin de hiçbir şeyden haberi yoktu.

Kadın telefonu sıkıca tutarak mutfaktan çıkarken, o ve Seth de onu takip ediyor, utanmadan her

kelimesini dinliyorlardı. Göz ucuyla Liam'ın onu izlediğini gördü. Tekinsiz algılara sahip İrlandalı piç onlara başıyla selam verdi. Bu Liam'ın başının belasıydı.

onları uyarmıştı, onu hayatından sonsuza dek çıkarabilecek bir tehdit.

Cehennem gibi.

Liam'ın yakın durması için ısrar etmesine gerek yoktu. Onun ve babasının iyi olduğunu öğrenene kadar, kızın kışından yarım adımdan fazla uzaklaşmayacaktı. Seth'in yüzündeki kararlılık onun da aynı şeyi hissettiğini gösteriyordu. Beck'in bu konuda karışık duyguları vardı ama Heavenly'nin onlara ihtiyacı varken bunlara odaklanamazdı.

"911'i aradınız mı?" Durakladı. "Güzel. Evet, aradım. İlk otobüse atlayıp sizinle orada buluşacağım." "Otobüs mü?" Beck fısıldadı.

"Onu her yere götürüyor," diye ekledi Seth nefesinin altından.

Şehir otobüsü mü? O pis, sidikli, tecavüzcülerle dolu ulaşım aracı mı? Beck solar pleksusuna yumruk yemiş gibi hissetti. Bunu nasıl bilemezdi?

"Dayan baba. Lütfen..." diye hıçkırdı, omuzları titriyordu. "Elimden geldiğince çabuk orada olacağım." Kahretsin, adamın kalbini söküp atıyordu.

"Telefonu bana ver. Babanla konuşayım. Sağlık durumu?"

Ona döndü, gözyaşları sulu yollarla yüzünden aşağı yuvarlanıyordu. "Telefonu çoktan kapattı."

Beck bir laneti bastırdı ve onu kendine çekti. Kollarını hiç tereddüt etmeden ona sarması çok şey anlatıyordu. Aslında, onu o kadar sıkı kavramıştı ki zar zor nefes alabiliyordu.

Onu kucaklarken, yumuşak güvence sözcükleri fısıldayan ve sırtını okşayan Seth'le endişeli bir bakış paylaştı.

Ama hiçbir şey içindenakan endişeyi dindirmedi.

"Hangi hastane? Seni biz götürürüz," diye teklif etti

Beck. Heavenly burnunu çekti. "Gerçekten mi?"

VA. Lütfen."

Beck babasının acil bir durum için neden oraya gittiğini merak ederken, onun kucağından fırladı ve kapıya doğru koştu. Seth aval aval bakan partilileri görmezden gelerek onun peşinden gitti.

Yakınlarda, Raine ayağa kalkmaya çalışıyordu. "Neler oluyor?"

Liam endişeli kızını koltuğa geri yatırdı. "Heavenly iyi olacak, tatlım. Daha sonra arayacaklar."

Beck gerisini duymak için oyalanmadı. Heavenly'nin peşinden dışarıya, gecenin içine doğru koştu.

"Ben sürerim." Seth cebinden anahtarlarını çıkardı ve fob'a bastı. Aracın sesi duyulduğu anda Heavenly arka koltuğa eğilip kapıyı kapattı. "Onun yanına git ve doktorluk yap. Doktorculuk oynamaktan bahsetmiyorum."

"Siktir git." Beck Heavenly'nin yanına atladı ve Seth sürücü koltuğuna tırmanıp SUV'un motorunu çalıştırırken onu kucağına çekti.

Seth garaj yolundan çıkarken Beck ona doğru kıvrıldı, kollarını onun boynuna doladı ve hıçkırıklara boğuldu. Yolda hızla ilerlerken Beck ona sıkıca sarıldı ve acısını dindirmek için bir şeyler yapabilmeyi diledi. Onu geleceğinde istemeyebilirdi ve belki de onu hak etmiyordu ama en azından ona yardım edebilecek becerilere sahipti.

"Şşş. Onu yakalayacağız, küçük kız," diye mırıldandı. "Bana babanın nesi olduğunu söyle."

"Sekiz yıldır otoimmün bir hastalığı var ama üç yıl öncesine kadar resmi olarak teşhis edilmemişti." Yüzünü buruşturdu. "Bu konuyu daha önce konuşmuştuk."

Beck dondu kaldı. Bir anda pek çok şey anlam kazandı. "Babanda Guillain-Barré mi var?" Kadın pişmanlıkla başını salladı. "Özür dilerim."

Saklandığın için mi? Yalan söylediğin için mi? Onu incittiğin için mi? Ya da henüz bilmediği

günahlar için?

"Bunu sonra konuşuruz." Yatıştırıcı elini kızın sırtında gezdirdi.

Tekrar kollar.

Heavenly aylar önce ona hastalıkla ilgili her konuda soru üstüne soru yöneltmeye başlamış, özellikle de bir araştırma ödevi için varsayımsal bir vaka çalışması olduğunu iddia ettiği "hayali" bir hastaya odaklanmıştı. *Kıçımın kenarı*. Neden ona babasından bahsettiğini söyleme zahmetine girmemişti?

Otoimmün hastalık ciddi olsa da genellikle ölümcül değildi. Ancak babası yıllarca acı çekmiş, hemen uygun bir tedavi görmemişti ve kol ve bacakları o kadar zayıflamıştı ki yardım almadan yürüyemiyordu. Heavenly'nin endişelenmesi için bir sebep vardı. Normalde iyi bir bakımla iyileşmesi mümkündü ama kırk yaşın üzerinde olması başka bir olumsuz faktördü. Adamın muhtemelen neredeyse yirmi dört saat yardıma ihtiyacı vardı. Heavenly onun birincil bakıcısı mıydı?

Beck zihnindeki iyi nörologlar listesini sıralamaya başladı.

Seth otoyola doğru ilerlerken omzunun üzerinden baktı. "Los Angeles'ta sadece beş dakikadır yaşayan bir adam buraya geliyor. VA nerede?"

"Al." Beck adresi telefonundaki GPS'e girdikten sonra ön koltuğa fırlattı. "Bizi oraya tek parça halinde götür, tamam mı?"

Ona iğneleyici bir gülümseme fırlatan Seth, otoyola saptı ve hızlandı.

Beck Heavenly'yi bir kez daha kendisine yasladı. Hissetmediği yumuşak güvenceleri fısıldarken başının üstüne, şakağına ve omzuna kondurduğu öpücüklerle onu rahatlattı. Babasıyla yüz yüze geldiğinde ne bulacaktı?

Birkaç dakika sonra Seth acil servisin önünde frene bastı. Beck, Seth'in pek de nazik olmayan duruşuna homurdanacaktı ama pencereden dışarı bakınca ambulansın çoktan geldiğini gördü. Sağlık görevlileri sedyede yaşlı ve zayıf görünümlü bir adamı dışarı çıkarıyorlardı.

Seth kapıların kilidini açarken Heavenly kolu çekiştirdi. Bir an sonra kaldırıma fırladı, yüzükoyun yatan adamın peşinden koşarken ayakları yere çarpıyordu. "Baba!"

BİRKAÇ saat sonra acil servis doktorları Heavenly'nin babasını stabilize etmeyi başarmışlardı. Nöroloğu hiç ortaya çıkmamıştı, bu da Beck'i kızdırmıştı. En azından aptal herif plazma değişimi için talimat göndermişti. Bu işlem devam ederken ve Heavenly'nin paniği dağılırken, Seth onu kahve bulmaya götürmüştü. Beck elinde tabletle odanın karşısında durmuş, kendisinden sadece on yaş büyük, çelimsiz adama bakıyordu. Dehşet midesinin derinliklerinde gümbürdüyordu.

"Evet, Bay Young-

" "Bana Abel

deyin."

"Doğru. Abel. Dosyanızı taramama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Dediğim gibi, ben bir nörolog değilim." Ama Heavenly onun "vaka çalışmasına" kafayı taktığından beri hastalığı araştırmış ve onun adına bilgili meslektaşlarıyla konuşmuştu. İstedikinden daha fazlasını biliyordu.

Heavenly'nin babasının ona gönderdiği parçalayıcı bakış Beck'in neredeyse kıvranmasına neden oluyordu. Abel'in vücudunda pek çok sorun vardı... ama zihninde hiçbir sorun yoktu. "Benim durumum konusunda uzman olmayabilirsin ama poker oynuyor olsaydın elinin kötü olduğunu zaten bilirdim. Kendi doktorum benimle zar zor konuşuyor. Bana doğruyu söyle."

Tanrım, bunu yapmak istemiyordu ve iyi bir avukat ona bu görüşmenin her yerinde dava yazılı olduğunu söylerdi. Ama Habil'e karşı dürüst olmak zorundaydı. Yapılacak en insancıl şey buydu. Ayrıca,

Eğer öyle olmasaydı Heavenly onu asla affetmezdi.

"Öncelikle, daha iyi bir nöroloğa ihtiyacınız olduğu açık. Tanıdığım çok iyi nörologlar var, bunlardan herhangi biri size en uygun tedavi hakkında benden çok daha fazlasını söyleyebilir ve-"

"Ölüyorum, değil mi?"

Beck duraksadı, ağır hastalara ve ailelerine her zaman söylediği yumuşak ifadeleri aradı. Hiçbir şey bulamadı. Sadece başını salladı.

Abel içini çekti. "Bir süredir şüpheleniyordum. Mümkün olduğunca uzun süre dayanmaya çalışıyordum. Ben öldüğümde, Heavenly dünyada yalnız kalacak."

Adamın sözleri Beck'i kalbinden bıçakladı. Bu gece Heavenly ile babası arasında gözlemlediği karşılıklı bağlılığa bakılırsa, Abel'in ölümü onu mahvedecekti.

"Hayır, yapmayacak," diye yemin etti Beck, kız ne düşünürse düşünsün. "Sana söz veriyorum."

Abel onu bir bakışla inceledi. "Rahatladım, Dr. Beckman. Biliyorsunuz, Heavenly sürekli sizden bahsediyor."

Bu onu şaşkına çevirdi, özellikle de kız ona babasından hiç bahsetmemişken. "Ah?" Beck onun ne söylediğini öğrenmek için can atıyordu.

Vücudundaki tüm serumlara ve tüplere rağmen yaşlı adam güldü. "Senden çok övgüyle bahsediyor ve nedenini anlayabiliyorum. Pek çok meslektaşım yardım etmek ve destek sunmak için gece geç saatlerde bir iş arkadaşının peşinden başka bir hastaneye gitmez."

Adam hiç sormadan Heavenly ile olan ilişkisini soruyordu ve Beck suçlu görünmemeye çalıştı. "O gelecek vaat eden çok parlak bir hemşirelik öğrencisi."

"Uh-huh. Ona nasıl baktığınızı gördüm. Heavenly masum olabilir ama sizi temin ederim ki ben değilim."

Kahretsin. "Kızınız çok güzel bir kadın."

İşte. Bu, onu çırılçıplak soyup nefessiz bırakarak sिकmek için yanıp tutuşuyormuş gibi gelmedi.

"Katılıyorum. Ama sen bu resmin neresinde yer alıyorsun? Bay Cooper'ın onu birkaç randevuya götürdüğünü biliyorum, bu yüzden ona yemek istediği lezzetli bir atıştırma kek gibi bakmasına şaşırmadım. Ama Heavenly ile geçirdiğiniz zamanın tamamen profesyonel olduğunu sanıyordum."

Beck terlemeye başladığını hissetti. Daha önce hiç bir kadının babasına kendini açıklamak zorunda kalmamıştı. Ve Abel da şeker kaplı saçmalıklar söyleyecek bir tipe benzemiyordu.

"Ben de onunla çıkıyordum." Abel'in delici mavi bakışlarıyla karşılaştı. "Seth'e gelince... Ben ne pes eden biriyim ne de ikinci olmaya alışkınım."

Bu Abel'i güldürdü. "Cesaret ve taşak. Bunu sevdim."

"Seçim elbette Heavenly'nin."

"Ama seni seçtiğinden emin olacak mısın?"

Beck başını salladı, ancak bunun o kadar basit olmadığını çok iyi biliyordu...

"On beş yaşından beri benim tek bakıcım olduğunu bilmelisiniz, bu yüzden dünyayı pek görmedi. Yaşamaya, eğlenmeye ihtiyacı var. Ama aynı zamanda korunmaya, rehberliğe ve sağlam bir ele de ihtiyacı var. Yumuşak dilli yüzeyinde tatlı görünebilir, ama aldanmayın. Çelik gibi bir omurgası var."

"Farkındayım."

Abel yine güldü. "Benim yaşıma onunkinden daha yakın olduğun için, bunu çoktan anlayıp anlamadığını merak ettim."

Abel'in Heavenly ile arasında neredeyse on dört yıl olduğunu hatırlatmasına ihtiyacı yoktu.

Beck asla unutmazdı. O sapık bir sikiciydi ve bunu biliyordu. Genelde bunu kabullenirdi. Peki ya şimdi? Bu

cehennem gibi garipti.

"Haftalar önce. Onu mutlu etmek için elimden geleni yapacağım," diye söz verdi.

Abel yastıklarına yaslandı, yıpranmış yüzünde belli belirsiz bir gülümseme vardı.

"İlk önceliğim daha iyi bir bakım almanızı sağlamak." Beck konuyu değiştirdi. "Bazı ayarlamalar yapsam sorun olur mu?"

"Heavenly'nin hayatını kolaylaştıracak her şeyi kabul ederim, çünkü yıllardır bana yük olmaktan başka bir şey yapmadım. Ama hiç param yok."

"Karşılıksız olacak. Tıp camiasında bana iyilik borcu olan dostlarım var." Tam olarak doğru değildi ama Abel'a yardım etmek için ne gerekiyorsa yapacaktı.

"Teşekkür ederim. Bu çok cömertçe." Abel içini çekti. "Bu lanet tedavi neredeyse bitti mi?"

Beck monitörü taradı. "On altı dakika."

"Daha ne kadar yaşamam gerekiyor?"

İçgüdüleri harekete geçti. "Kesin olarak söyleyemem-"

"Top sahası." Abel hırıldadı. "Heavenly dönmeden önce."

Beck bundan emin değildi. "Eğer seni buradan çıkarır ve uygun bakımı sağlarsak, düşündüğünden daha uzun sürebilir. Ama birden fazla nüksetme yaşadın ki bu nadir görülen bir durum. Bu umut verici değil. Kan basıncınız iyi değil. Nefes almakta zorlanıyorsunuz, beni en çok endişelendiren de bu. Acı çekiyor olmalısınız."

"Bu beni her gün tüketiyor."

"Bu, başta kalbiniz olmak üzere tüm organ sisteminiz üzerinde bir baskı oluşturur."

Abel başını salladı. "Sen bilirsin. Heavenly senin kene ile çok çalıştığını söyledi."

"Ben bir damar cerrahıyım ama birçok kalp için kardiyologlarla birlikte çalıştım. Sizinlike de göz kulak olmak niyetindeyim."

"Teşekkürler, Doktor."

"Kızınla mümkün olduğunca uzun süre birlikte olarak bana teşekkür edebilirsin." "Söz veriyorum."

Seth Heavenly'yi küçük odaya yönlendirdiğinde sohbet kesildi. Beck nefesinin altından küfretti çünkü bunun babasının tutamayacağı bir söz olduğunu zaten biliyordu.

Seth I-10'dan doğuya doğru ayrılıp 110'a saptığında saat neredeyse sabahın ikisiydi. Yola odaklanmıştı... ama kafası allak bullak olmuştu. Bu geceye kadar Heavenly'nin babasıyla yaşadığını ya da adamın böyle kötü bir hastalığı olduğunu bilmiyordu. Başka neyi bilmiyordu?

Onunla ilk tanıştığında bilerek meleşti araştırmamıştı çünkü onun mahremiyetini çiğnemek istememişti. Onun güvenini kazanmak istemişti. Bu yüzden sadece onun istediği şeyleri biliyordu - neredeyse hiçbir şey. Beck'in yüzündeki ifadeye bakılırsa, o da ona aynısını yapmıştı.

İkisi de onu ilk ve son kez fena halde hafife almışlardı.

Tanrım, kendini aptal gibi hissediyordu. Aylardır kırmızı bayrakları ya da içgüdülerini görmezden gelmeseydi, onun yükünü hafifletebilirdi. Ve bu gece boktan bir gösteri olmazdı.

Ne yazık ki, saçmalıklar gelmeye devam etti.

Heavenly, Abel'ı acil servisten çıkaran hemşireye eşlik ederken, o ve Beck otoparka doğru yürümüşlerdi. Seth doktoru adamın hastalığı hakkında soru yağmuruna tutmuştu.

Aynı kız için yarıştıklarından, hırıltılı bir "siktir git "ten fazlasını beklemiyordu. Bunun yerine, ukala doktor Abel'in durumu hakkında şaşırtıcı derecede açık sözlü davranmıştı.

Lanet olsun. Babası öldüğünde, bu Heavenly'i mahvedecekti.

Bu gecenin tek parlak ışığı Heavenly'nin rahatlamak için ona döndüğü anlar olmuştu. Onu bir daha asla kucağına alamayacağını düşündükten sonra, yüzünü boynuna gömüp ona sarılması baş döndürücü bir rahatlama olmuştu. Bütün gece empati duygusunun acısı, öfkesinin yavaş yanışıyla savaşmış ve şehvetinin bitmek bilmeyen sızısıyla karışmıştı.

Bu kadın onu düğüm düğüm etmişti.

Beck'in ellerini külotuna sokmasına izin verdiğini duymak onu heyecanlandırmamıştı ama Beck ikisinin arasındayken onun nefes nefese kaldığını görmek onu çok daha fazla rahatsız etmişti.

Öte yandan, ikisine de aşırı derecede bağlı olabilir miydi? Merak etmek zorundaydı...

GPS ona yarım mil sonra otoyoldan çıkmasını söyledi. Yolcu koltuğunda oturan Beck kaşlarını çattı ve telefonunu eline aldı.

"Bu doğru olamaz," diye fısıldadı, sonra arka koltuğa kaçamak bir bakış attı, Heavenly Habil'e doğru kıvrılmıştı, ikisi de bitkin bir uykudaydı.

"Neden?" Cihaza tekrar baktı. "Bana verdiği adres bu." Beck'in kaşları daha da çatıldı. "Lanet olsun."

Seth otoyolu kucaklayan caddeye baktı. Yol boyunca rehin dükkanları, kefaletçiler ve striptiz kulüpleri sıralanmıştı. Yıkık dökük binalar ve gölgeli kullanılmış araba parkları polis faaliyetlerinin telaşı için bir fon oluşturuyordu. Polisler kaldırımda yüzüstü yatan bir grup çete üyesini kelepçelerken, kör edici ışıklı birkaç ekip arabası trafiği engelledi. Yakınlarda bir silah sesi yankılandı. GPS ona hemen çıkmasını söyledi.

"*Burada mı yaşıyor?*"

Doktor tekrar telefona baktı. "Altı mil uzaklıkta."

Arka koltukta Heavenly hışırdadı ve öne doğru baktı. "Buradan çık, Figueroa'dan sağa dön. MLK Bulvarını geçince üçüncü cadde."

Midesinin bulandığını hissederek kadının tarifini takip etti. Otobüs durağını geçerken, evinin hâlâ yaklaşık yarım mil uzakta olduğunu fark etti. Aracına yetişmek için her gün, her saat bu mesafeyi mi yürüyordu? Soyulmadan, tecavüze uğramadan ya da öldürülmeden bunu nasıl başarmıştı?

Sokağına döndüklerinde, çatlak yol harap evlerin arasından geçiyordu, hepsi de pencere ve kapılarında parmaklıklarla kilitlenmişti, sanki ev sakinleri yaklaşan bir ev istilasını önlemek istiyorlardı. Köhne bir evin önünde bir kutu rastgele çöp ve eski püskü bir yatak gördü. Bir diğerinin önünde jantları eksik bir sedan oturuyordu.

"Soldaki büyük pembe yer," diye mırıldandı.

Çöp konteynerinin kaldırımda olduğu ve paslı kapılarla "korunduğu" dalış mı?

Beck ona Seth'in tamamen anladığı şaşkın bir bakış fırlattı. Elbette, o da böyle mahallelerde bulunmuştu. Bir zamanlar NYPD'de polislik yapmıştı. Ama hiçbir zaman çete bölgesine desteksiz gelmemişti. Çıktığı kız orada oturuyor diye o mahalleye hiç gitmemişti.

Heavenly'yi bu cehennem çukurunda korumasız bırakmasına imkân yoktu ama onu tek yatak odalı yeni bekâr evine de götüremezdi. Babasına yer kalmazdı.

Arabayı kaldırıma yanaştırıp motoru durdurduğunda düşünceleri hızlandı. Belki de silahı hazır bir şekilde onun kanepesinde uyumayı teklif etmeliydi. Bunu yaparsa, güneş doğduğunda cipi hâlâ

sağlam olur muydu?

Heavenly arka koltuktan kalkıp babasının inmesine yardım ettiğinde, Seth Beck'e baktı.

açıkça benzer zihin jimnastiği yapıyor.

"Birkaç saldırı tüfeğiniz varsa, onları dağıtın," diye mırıldandı doktor. "Evine girebilmek için onlara ihtiyacımız olabilir."

"Yok artık. Burada yaşadığına inanmıyorum." "Çok uzun süre değil."
Seth başını salladı. "Bunu doğru anladın."

Cipi kilitler kilitlenmez Abel'a yardıma koştu. Beck de onu takip etti. İkisi de güçlü birer kolla zayıf adamın etrafını sardı ve ferforje kapıya kadar ona yardım etti. Bir güvenlik özelliği olarak şaka gibiydi. İyi bir tekme çürümeye yüz tutmuş metali geçit boyunca sıçratabilirdi. Ama Heavenly itaatkâr bir şekilde anahtarını soktu ve kolu çevirdi. Babasını derme çatma avluya sokarken menteşeler gıcırdadı. Kapı arkalarından tıkrdayarak çarptı.

Tanrım, Seth Heavenly'nin babasının sağlığını ve suç dolu mahallesini gizlemek için gururunun ötesinde bir nedeni olduğuna inanmak zorundaydı. Ne o ne de Beck aylardır onu kendilerine sırrını açmaya ikna edememişti. Dr. Dipshit'le ortak olmaktan nefret ediyordu... ama sonunda cevapları almak için ikisi de mi gerekecekti?

Abel'ı yontulmuş pembe bir sıva duvar boyunca yönlendirdiler ve Heavenly'yi sağdaki ikinci daireye kadar takip ettiler. Kapıya ulaştığında, kapının üzerindeki parlak turuncu renkli KIRANIN GECİKMİŞ OLDUĞU yazısını görünce duraksadı. Heavenly kağıdı yırttı, avucunun içinde buruşturdu ve anahtarı kapı koluna soktu.

"Bu da ne demek oluyor, boo?" Abel'ın sesi endişeyle doluydu. "Yok bir şey baba. Sadece meşguldüm. Ben hallederim." "Yarına kadar bekle. Senin de dinlenmeye ihtiyacın var."

"Sorun yok. Bay Sanchez'in ışıkları hala yanıyor. Gördünüz mü?" Eliyle işaret etti. Eli titriyordu.

Heavenly kapıyı iterek açtı ve tepedeki ışığı yaktı. Hamamböcekleri acı verici derecede düzenli stüdyo dairenin karanlık köşelerine kaçıştılar. Karmakarışık bir hastane yatağı mekâna hâkimdi. Tavanda su lekeleri vardı. Kirli duvarların boyası soyulmuştu. Seth halıya siyah bir ışık tutarsa ne bulacağından korkuyordu.

Burası bir bok çukuruydu. Ve meleği burada *yaşıyordu*.

"Babamı yatağa yerleştirebilir misin? Sonra rahat edene kadar onu ayarlayacağım," diye mırıldandı Heavenly.

Seth sessiz bir öfkeyle dudaklarını birbirine bastırarak başını salladı. Duvara yaslanmış kanepenin üzerine yığılmış topak topak yastığı ve ince, katlanmış battaniyeyi gördüğünde öfkesi bir kat daha arttı. Heavenly'nin orada uyuduğundan hiç şüphesi yoktu.

Bu gerçeklik her geçen an daha da çirkinleşiyordu.

Beck, Seth'le birlikte Abel'ın yatağa uzanmasına yardım ederken, "Hastane yatağında nasıl manevra yapacağınızı biliyorum," dedi. "Rahatla, küçük kız."

"Aslında siz ikiniz birkaç dakika babamla kalabilerseniz, ben de avluya geçip geçen ayın kirasını halledeyim." Heavenly'nin sesi titriyordu.

Stresle mi? Yorgunluk? Utançtan mı? Seth'in bağırsakları düğümlendi. Neden kirayı gecenin ikisinde ödüyordu? Bu hiç hoşuna gitmemişi.

Beck, "Babanı yerleştireceğiz," diye söz verdi.

"Teşekkürler." Heavenly'nin düşünceli ifadesi, kapıdan aceleyle çıkmadan önce gördüğü son şey oldu.

O ve Beck birbirlerine endişeli bir bakış attılar. Evet, doktor da bir şeylerin yolunda gitmediğinden şüphelenmişti.

Beck yaşlı adamın ayakkabılarını çıkardı. "İçecek bir şey ister misiniz?"

"Su, teşekkürler. Temiz bardaklar lavabonun solundaki dolapta. Buyurun." Beck odayı geçerken Abel Seth'e baktı, sonra hırpalanmış mutfak masasını işaret etti. "Şu sandalyelerden birkaçını kapın, rahatınıza bakın."

Gülümsemeye zorlayarak, Beck üç dolu fincanı dengede tutarak dönerken yatağın yanına iki iğ arkalı koltuk sürükledi.

"Bu gece Heavenly ve bana yardım ettiğin için teşekkür ederim." Abel titreyen elleriyle savaşıp bardağından uzun bir yudum aldı. "Gerçekten minnettarız."

Beck, "Memnuniyetle," diye güvence verdi.

"Keşke daha fazlasını yapabilseydik." Seth ses tonuna endişenin karışmamış olmasını umuyordu. Yaşlı adamın daha fazla endişeye ihtiyacı yoktu, özellikle de güvendiği kızının güvenliği konusunda.

"Buranın süslü bir yer olmadığını biliyorum. Kesinlikle Wisconsin'deki çiftlik evimiz kadar büyük ya da ev gibi değil. Heavenly ve ben orada yaşıyorduk. Ben hastalanmadan önce sıcacık bir mutfagımız, kışın tüm oturma odasını ısıtan büyük bir taş şöminemiz ve kendi yatak odalarımız vardı. Onun için bunları özlüyorum. O daha fazlasını hak ediyor." Pişmanlık Abel'in yüzünü kapladı. "Her şeye yetişemezken satmak kalbimi kırdı. Çiftlikte yaşamayı çok severdi. Eyaletteki en iyi peyniri yapan üç yüz baş süt ineğimiz vardı. Heavenly küçükken hepsine isim verirdi."

Seth bunu hayal edebiliyordu. Kaçamakları bir yana, onun kocaman yüreğini görmüştü. "Kulağa büyük bir operasyon gibi geliyor."

"Öyleydi. Heavenly sana ne kadarını anlattı?"

Hiçbir şey. Ama Seth doğru dürüst cevaplar almaya kararlıydı. "Boşlukları doldurursanız memnun olurum."

"Başka bir deyişle, hiçbir şey." Abel içini çekti. "Şu kız... İçine kapanık, utangaç ve daha da gururlu. Kolay kolay güvenmediğini fark etmişsinizdir."

"Yaptık," diye homurdandı Beck. "Nedenmiş o?"

"Karım ben hastalandıktan sonra, hayatını bir hastaya bakarak geçirmek istemediğini söyleyerek beni terk etti. Heavenly henüz ergenlik çağındaydı, okula gidiyordu ve evi tek başına idare etmek için çok gençti."

Ne tür bir anne küçük kızını böyle bir yetişkin rolünü üstlenmesi için bırakır? "Heavenly bunu çok zor karşılamış olmalı."

"Lisa gittikten sonra kendini çok terk edilmiş hissetti. Korkarım ki bu deneyim ona en çok ilgilenmesi gerekenlerin genellikle umursamadığını öğretti. Ne yazık ki, o zamandan beri sorumluluğun çoğunu üstlenmek zorunda kaldı. Ama Heavenly iyi bir kız. Bunca yıldır benimle ilgilendi."

Her şeyi tek başına halletmesine şaşmamalı.

Bakışlarını, Abel'in anlattıkları karşısında aynı derecede afallamış görünen Beck'e çevirdi. Heavenly'nin babası birkaç dakika içinde ona kız hakkında aylardır öğrenemediği kadar çok bilgi vermişti.

"Çiftliği sattıktan sonra bizim için kasabada küçük bir ev kiraladım. Sonunda, sağlık durumum bizi önce Milwaukee'ye, sonra da buraya taşınmaya zorladı. Keşke memleketteki doktorlar, ülkenin diğer ucuna taşınmak zorunda kalmadan önce bana düzgün bir teşhis koyabilseydi. Ama

Wisconsin'deki ekip buradaki gazilerin benim durumumla ilgili daha deneyimli olduğunu söyledi. Bundan pek emin değilim ve Los Angeles'ı da pek sevmiyorum."

Beck elini Abel'ın omzuna koydu. "Söz veriyorum, birkaç telefon görüşmesi yapacağım ve seni

Şehirdeki en iyi nörologla."

Yaşlı adam minnettarlıkla gülümsedi. "Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Eğer doktor arkadaşlarınız tüm masrafları karşılayamıyorsa, Heavenly hastanede zam aldığına ve çok fazla saat çalışmaya başladığına göre belki birazını biz ödeyebiliriz. Doktorumun son zamanlarda yazdığı o korkunç pahalı ilacı karşılayabilmemizin tek yolu bu."

Seth yüz ifadesini düzeltti. Heavenly babasını, hastanede haftada otuz saat gönüllü çalışan bir hemşirelik öğrencisinin maaş aldığını düşünmesi için bile kandırmıştı. Hasta adamı endişelendirmek istemediği için onu suçlamıyordu ama merak etmekten de kendini alamıyordu... O çocuk pizzacısında yarı zamanlı çalışarak kazandığı bahşişler dışında, kirayı ödeyecek para nereden geliyordu? Ve eğer nakit akışı yetersizse, şimdi nasıl ödüyordu?

Yaşlı adam ilaçların artan maliyetinden bahsederken, Seth'in ensesindeki tüyler diken diken oldu. Aklına tek bir cevap geldi.

Bekâretini River'a sunmuştu çünkü ilk seferinde biraz kontrol sahibi olmak istemişti. Ve Raine'in kardeşi onunla yatmayı reddettiğinde... Kahretsin, avluya çıkmadan önce çok sarsılmıştı çünkü kirayı ödemek için ev sahibiyile yatmak zorunda kalacağını biliyordu.

Seth sandalyesinden fırladı ve kapıya doğru koştu.

Bir dakika bile geçmeden, Beck onun peşinden ayağa fırladı.

"Gidiyor musun?" Abel içini çekti. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum çocuklar..." "Heavenly'yi kontrol etmeye gidiyoruz," dedi Seth omzunun üzerinden. "Uh-huh," diye mırıldandı Abel uykuya dalarken.

Seth karanlık gecede dışarı fırladı. Beck de onu takip etti. Gölgeyi avluya göz gezdirdiler. Seth hangi dairenin ev sahibine ait olduğunu hatırlamaya çalışırken, uzak taraftaki bir kapı duvara çarptı. Bir çığlık duydu, sonra Heavenly'yi gördü, onlara doğru koşarken solgun saçları çılgınca savruluyordu, paniklemiş ve hıçkıra hıçkıra ağlıyordu; gömleğini çıplak göğüslerinin üzerinden çılgınca çekiyordu.

"Bana hâlâ borçlusun, *puta*." Bir ev sahibinden çok bira göbekli bir çeteciye benzeyen bir adam, etli yumruğuyla sütyenini kavrayarak peşinden koştu. "Bana vişneli turta sözü vermiştin."

Seth Heavenly'ye doğru koşup onu yakaladığında, öfke -beyaz ve sıcak- vücudundaki her hücreyi sarmıştı. "İçeri gir."

Tiksinti ve dehşetle omzunun üzerinden baktı. "Ama-" "Git!"

Beck ısrar etti. "Bunu biz halledeceğiz."

Kendi birimine koşup kapıyı çarptığı anda, Seth Sanchez'e doğru hücum etti. "Onu öldüreceğim."

"Önce ben yaparsam olmaz," diye hırladı Beck onun yanında.

Burada hemfikir oldukları başka bir şey daha vardı. Mucizeler asla sona ermedi. "Birlikte yaparsak daha çok acıtabiliriz."

Bu muhtemelen birlikte yapacakları tek şeydi ve bunun tek nedeni her ikisinin de Heavenly'nin güvende olmasını, korunmasını ve kollanmasını istemesiydi. Ayrıca, ikisi de bu bok çuvalını ezmek için sabırsızlanıyordu.

Beck ona kurt gibi sııttı. "Sıra sende."

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Pazartesi, 26 Kasım

Dört Ay Önce

"Vardiyam bittiğine ve bugünlük hastalarla işiniz bittiğine göre, neden bana acı çektirmeyi bırakıp çıkma teklif etmiyorsunuz, Dr. Beckman?"

Beck, Acil Servis Hemşire Uzmanı Kathryn Hitch'e *gerçekten* acı çektirmenin birkaç yüz yolunu bildiğine dair bir espriyi ısırdı. Bunun yerine, ameliyathanenin dışında kendisini köşeye sıkıştıran çilgın gözlü esmer kadına ters ters baktı.

İki katı kuralı vardı: Birincisi, çalıştığı yerde kimseyle çıkmazdı. İkincisi, vanilyalara dokunmazdı. Bildiği kadarıyla Kathryn bu yaşam tarzının bir parçası değildi. Arkadaşı Macen Hammerman'ın sahibi olduğu ve son yedi yıldır ikinci evi olan BDSM kulübü Shadows'un da üyesi değildi. Birinci ve ikinci kurallara sıkı sıkıya bağlıydı çünkü sapkın eğilimlerini dedikoducu kadın personele açıklamak mesleki itibarına onarılamaz bir zarar verebilirdi. Ne de olsa kimse ek iş olarak sadistlik yapan bir doktor istemezdi. Kathryn'in amansız takibi ise üçüncüydü.

Dışarıdaydı.

"Cevabımı biliyorsun," dedi sabırsızca, omuzlarını onun yanından geçirerek.

"Yine iş arkadaşlarıyla çıkmama 'kuralın' mı?" Alt dudağı somurtarak onu takip etti. Kızın çocuksu ifadesi adamın kararlılığını yumuşatmak için hiçbir şey yapmadı, sadece sikini yumuşattı.

"Evet." İç çekti. "Bu sefer hatırladığına sevindim."

"Fikrini değiştirdiğini umuyordum. Konuşmalarımız çok anlamlıydı."

Ameliyatlar ve ofisi arasında onu kovaladığı, onun da nazik ama mesafeli olmak için elinden geleni yaptığı ameliyatlar mı?

"Öyle mi düşünüyorsun?" Kathryn'e kaşlarını kaldırarak baktı, bu genelde anlayışlı itaatkârların kekelemesine ve geri adım atmasına neden olurdu. Kathryn bir kez daha ne itaatkâr ne de zeki olduğunu kanıtladı.

"Var. Sana bir sır vermek istiyorum." Eğildi. "Benim de bir kuralım var. Bir erkekle ilk buluşmada yatmam."

Yani sen ve Dr. Manning ikinci randevunuzda onu hademenin dolabında beceriyordunuz. Anladım.

Elini adamın laboratuvar önlüğünün cebine sokarak, "Ama bunu senin için yaparım," diye fısıldadı. Genelde yalvaran bir kadını cesaretlendirirdi, ama dizlerinin üzerine çökmeye hazırды. Kathryn yukarı.

Beck onu tekrar geçip gitti. "Böyle bir şey olmayacak. Geç kaldım. Affedersiniz."

Kathryn onun peşinden gitti. "Meşgul olduğumu biliyorum. Ama senden vazgeçmeyeceğim."

Evet, bunu çoktan anlamıştı, tıpkı hastanenin sürtük takımından onu paketleyip etiketleyen ilk kişi olarak övünme hakkı elde etmek istediği için onu takip ettiğini bildiği gibi.

Bu hayatta değil.

Kaçmaya kararlı bir şekilde boş bir asansöre daldı ve kapılar yüzüne kapanırken sııttı.

Otoparka kaçabilmek için alt kata indiğinde rahat bir nefes aldı ve elini cebine attı. Oraya ne sokuşturmuştu acaba? Telefon numarası mı? Yaramaz bir not mu? Göğüslerinin çıplak fotoğrafını mı?

İpeksi bir şey hissetti.

Kaşlarını çatarak parçayı çıkardı. Bir çift külot. Siyah satenin ne kadar sıcak olduğuna bakılırsa, Kathryn külotu cebine atmadan birkaç dakika önce giymişti.

Kemerini baş ve işaret parmakları arasına sıkıştırıp solundaki ilk boş laboratuvara girerken kusmamak için kendini zor tuttu. Dirseğiyle ışığı yaktığında, sağında üzerinde BİYOTEHLİKELİ ATIK yazan kırmızı bir çöp kutusu gördü.

Mükemmel.

Beck ürpererek Kathryn'in iç çamaşırlarını attı, sonra da yakındaki lavaboda ellerini ovuşturdu.

Hayalperest psikopatın geri çekilmesi için ne gerekiyor?

Başını sallayarak laboratuvardan çıktı ve arabasına doğru ilerledi. Eğer hemen gitmezse Kathryn onu tekrar yakalayacaktı. Onun dikkatini çekmek için başka ne dolaplar çevireceği hakkında hiçbir fikri yoktu ve bunu öğrenmemeyi tercih ederdi.

Bir köşeden dönerken, yanlılıkla pembe önlüklü, yumuşak, kadınsı bir figüre çarptı. Çarpmanın etkisiyle küçük sarışın nefes nefese kaldı ve tökezledi.

Kız muşambaya yuvarlanmadan önce onu omuzlarından yakalamayı başardı. "Özür dilerim, bayan.

I..."

Çırpınan kirpiklerini ona doğru kaldırdı. Beck hayatında gördüğü en şaşırtıcı mavilikteki gözlerle bakışlarını kilitledi. Düşünce treni bir uçurumdan düşüp öldü. Elektrik damarlarında cızırdadı. Kalbi küt küt atmaya başladı. Her kası gerildi. Bacaklarının arasındaki aç uzunluk, sonsuza dek hissetmediği bir aciliyetle hayata kükredi.

Kimdi? Öyleydi. O mu?

Hiçbir fikri yoktu, ama kahretsin... Şeftali gibi soluk bir ten. Yemyeşil bir ağız. Baktığı her an yanakları daha da kızarıyordu. Ve acı verecek kadar genç.

"Üzgün olan benim. Arkamı dönmüştüm ve nereye gittiğime dikkat etmiyordum, Doktor..." Bakışlarını adamın önlüğündeki isme dikti, sonra da hızla adamın elinden kurtuldu. "Oh, *siz* Dr. Beckman mısınız?"

Birden korkmuş gibi göründü. Demek titiz ünü ondan önce gelmişti. Muhtemelen onun yolundan nasıl çıkacağını merak ediyordu. Adam çoktan onu yatağa nasıl atacağını bulmaya çalışıyordu.

"Daha önce tanışmamıştık." Onu pekâlâ hatırlayabilirdi. "Senin adın ne?" "Ben Heavenly. Heavenly Young."

İsim kesinlikle uyuyordu ve onun için korkunç olmasının her nedeninin altını çiziyordu. Ne yazık ki bu, pantolonunda giderek büyüyen ve fermuarına sürtünen sorunu bastırmadı.

"Tanıştığımıza memnun oldum. Burada yeni misiniz?"

Başını salladı. "İnternet üzerinden hemşirelik okuluna gidiyorum ve ders kredisi için gönüllü oluyorum. Bugün oryantasyonum vardı."

"Ve sen beni daha önce duydun mu?"

Tekrar başını salladı, bakışlarını yere indirdi. Bu hareket o kadar doğal ve bilinçsizce itaatkârdı ki Beck bir parmağını çenesinin altına sokup bakışlarını onunkine doğru kaldırma isteğini bastırdı.

kolayca korkutabilirdi. Onu eğitim gören bir tıp uzmanından başka bir şey olarak düşünmeye hakkı yoktu. Ne yazık ki hâlâ onu nefessiz bırakarak becermek istiyordu.

Aptal olduğu için Beck daha da yaklaştı ve onun kokusunu içine çekti. Tanrım, mis gibi kokuyordu; yaz meyveleri, nemli esintiler ve adını koyamadığı binlerce başka tatlı şey gibi. Dizlerinin bağı çözülüyordu neredeyse. Aleti sanki onu okşamış gibi sarsıldı.

"Duyduğun her şeye inanma, küçük kız. Ben büyük, kötü kurt değilim."

Elbette, pek çok insan buna karşı çıkacaktır. Ama Heavenly için bir istisna yapacaktı - tıpkı Kathryn'e verdiği önceki kurallar için bir istisna yaptığı gibi.

"Pekala."

Şöhreti genellikle çoğu kişinin gözünü korkuturdu, ancak şimdi onun bakışlarını doğrudan karşıladı. Yani Heavenly utangaç olabilirdi ama cesarettten yoksun değildi. *İlginç...*

"Mükemmel. Nereye gidiyorsunuz?"

"Ön giriş. Ama sadece yirmi dakika boyunca daireler çizerek yürüyebildim."

İnşaat halindeki bir hastane ve asansörlerin yarısının çalışmaması onu şaşırtmadı. "Yardım edebilirim. Lobiye kadar eşlik etmemi ister misiniz?"

Minnettar gülümsemesi göz kamaştırıcıydı. "Bu harika olur. Bir hafta boyunca koridorlarda dolaşacağımdan korkmaya başlamıştım. Burası büyük bir hastane."

"Arazinin yapısını öğrendikten sonra o kadar da kötü değil." Beck ona dokunmak için bir bahane bulduğuna şükrederek elini kızın dirseğine doladı ve onu girişe doğru götürdü.

Pembe bir allık yanaklarını boyadı. Sırf nasıl bir his olduğunu anlayabilmek için yüzünü avuçlamamak için tüm iradesini kullandı. Ellerini onun ıslak, ağrıyan yerlerine koyma fantezileri kafasını doldurdu. Onun nefessiz kaldığını ve kendisi için yalvardığını hayal etti...

Aleti onaylayan bir kıpırdanma gösterdi.

"Hemşirelik okulunun ilk yılında mısın?"

"Evet."

"Zor oldu mu?"

"Öyle ama bu çabaya değer çünkü insanlara yardım etmek bir tutku. Sadece ne kadar çok şey öğrenmem gerektiğini fark etmemiştim."

Gülümsedi. "Tıp fakültesindeyken bir iki kez bunaldığımı hatırlıyorum. Yardıma ihtiyacın olursa araman yeterli. İşte kartım."

Cebinden bir tane çıkarıp kızın avucuna koyduğunda, kız iri gözlerini tekrar ona dikti. Kalbi tekledi.

Gerçekçi ol *dostum*, diye alay etti kafasının içindeki ses. *Kırmızı Başlıklı Kız kadar şahane görünebilir ama senin gerçekten Büyük, Kötü Kurt olduğunu öğrendiğinde...*

Çılgılık atarak diğer yöne doğru koşardı.

"Teşekkür ederim. Çok nazıksınız."

Kibarlık onun sözlüğünde yoktu ama onu soyunmaya ikna edecekse deneyecekti. Ayrıca onunla tekrar karşılaşmak için bir yol -herhangi bir yol- bulmalıydı. Çünkü kurallarını sikeyim. Heavenly Young onun olana kadar peşini bırakmayacaktı.

"Tanrım, Bay Hammerman ve Bay O'Neill'ı bulup Raine'in durumu hakkında bilgilendirebilir misin? Sonra onlara nerede temizlenebileceklerini göster. Buna ihtiyaçları olduğuna şüphe yok. Çok zor bir sabah oldu," dedi Dr. Beckman, endişeli bakışlarını acil servis yatağındaki hırpalanmış esmerden zar zor ayırarak.

Heavenly de kadına bakmaktan kendini alamıyordu. Raine'in morarmış gözü, dikilmiş dudağı ve boynunu çevreleyen parmak şeklindeki morluklar kalbini kırmıştı. Heavenly, Bayan Kendall'ın babasının onu dövdüğüne ve hayatta kalmak için onu öldürmek zorunda kaldığına dair fısıltıları duymuştu. Bunun dehşeti ve şoku Heavenly'yi sersemletmişti. Babası onu her zaman seven ve cesaretlendiren kişiydi. Bu kadın, ona DNA'sının yarısını veren adamın canını almaya zorlandıktan sonra nasıl hissetmiş olmalıydı?

"Elbette, Dr. Beckman," diye mırıldandı. "Memnuniyetle."

Ve öyleydi de... ama onun kurbanla olan ilişkisini merak etmeden duramıyordu. Belli ki Bayan Kendall sıradan bir hastadan daha fazlasıydı çünkü doktoru olmamasına rağmen bir kez bile yanından ayrılmamıştı. Kişisel bir acil durum olduğunu ve bugün gelemeyeceğini söylemek için personeli aradıktan sonra

-en azından hastane dedikodularına göre- acil servise uçarak gelmiş ve emirler yağdırmaya başlamıştı. Raine Kendall'ın elini sadece onunla polis arasında tampon görevi gördüğünde bırakmıştı. Ciddi kara gözleri ve sıkılmış çenesiyle onu izliyor, sanki acısı onu öldürüyormuş gibi bakıyordu. Ve ona prenses diyordu.

Ona aşık mıydı?

Odadan çıkarken Heavenly sessizce kendini uyardı. Dr. Beckman'ı neredeyse her gün bir şekilde karşılaştıklarında yaptıkları on dakikalık kısa konuşmalar dışında pek tanımıyordu. Ona aşık olması aptalcaydı. Elbette sofistike, yakışıklı doktorun bir ilişkisi vardı. Ne olmuş yani? Buraya öğrenmeye gelmişti, bir erkek arkadaş bulmaya değil.

Ne yazık ki, bu onun hayranlığını durdurmamıştı.

Söylentilere göre Bayan Kendall bir haftadan kısa bir süre önce perişan bir halde ofisine gelmişti. Adam ona şöyle bir bakmış, bütün bir öğleden sonraki randevularını iptal etmiş ve onu hemen oradan uzaklaştırmıştı. Heavenly onun hastalarını -ve kariyerini- çok ciddiye aldığını zaten biliyordu. Bir Cuma günü sırf bu yüzden işten kaytaracak biri değildi. En azından dedikoducu Kathryn'e göre Pazartesi ve Salı günleri de gelmemişti.

Dr. Beckman o zamanı Raine ile mi geçirdi?

Muhtemelen. Belli ki onun için önemliydi. Heavenly kıskançlık duygusunun aptalca olduğunu biliyordu. Ama ürkütücü Dr. Manning'in aksine, yakışıklı damar cerrahı ona hiç çıkma teklif etmemişti. Elbette, ona profesyonel bir ilgi göstermiş, bir testten önceki gece e-posta yoluyla sorularını sabırla yanıtlamıştı. Kesinlikle nazik biriydi. Ve bir keresinde belki de profesyonel olarak gerekenden biraz daha uzun süre bakmış olabileceğini düşündü. Ama ona gösterdiği ilgi, bu sabah Raine Kendall'a gösterdiği odaklanma ve adanmışlığa hiç benzemiyordu.

Koridorun sonunda onu düşüncelerinden uzaklaştırdı ve bekleme odasına girdi. "Bayım. Hammerman? Bay O'Neill?"

Buruşuk takım elbisesi kana bulanmış uzun boylu, sakallı bir adam, vücudunu gerginleştiren ve gözlerini vahşilikten başka bir şey yapmayan bir sabırsızlıkla mırıldanarak ona doğru hızla ilerledi. Huzursuz bir başka yabancı da ona doğru dönüyordu, onun gömleği de kıpkırmızıydı. Yakışıklı yüzü taleple keskinleşmiş, kısık gözlerle ona odaklandı. Niyetli bakışları sinirlerinin titremesine

neden oldu. Nedenini bilmeden başını eğdi.

"Evet?" diye havladı sakallı olan, sanki onu itip geçmek ve kapıdan içeri dalmak istiyormuş gibi.

"Haberin var mı?" diye sordu temiz traşlı adam. Bir çeşit aksanı vardı. İrlanda aksanı mı? Sesi cılgına dönmüş gibiyken bunu söylemek zordu.

Bayan Kendall'ı nereden tanıyorlardı? O kadar kana bakılırsa, belki de onu kurtarmışlardır. Dr. Kendall mıydılar?

Beckman'ın arkadaşları mı?

"Bayan Kendall'ın önemli bir yarası yok. Şu anda uyanık ve konuşuyor. Dr. Beckman geldiğinden beri onunla birlikte. Rahat etmesini bizzat sağlıyor."

İrlandalı rahat bir nefes aldı. "Kızımız iyi mi?"

Onların kızı mı? Heavenly kaşlarını çatı. Onlar onun kardeşleri miydi? Birbirlerine hiç benzemiyorlardı ama bu soruyu başka nasıl yorumlayacağını bilmiyordu.

Heavenly başını salladı. "O iyi olacak."

"Onu ne zaman görebiliriz?" diye sordu ilki.

"İkiniz de aileden değil misiniz?"

"Teknik olarak hayır. Ama..."

Yani kardeşleri değillerdi.

Sakallı olan dişlerini sıktı ve İrlandalıya bir kez daha sinirli bir bakış fırlattı. "Neden hâlâ birimiz onunla evlenmedi? Bu her şeyi çözerdi."

Kesinlikle Bayan Kendall'ın kardeşleri değillerdi. Birinin kadının erkek arkadaşı olduğunu ummaya cesaret edebilir miydi? "Bu iyi bir fikir," diye cevap verdi diğeri, sesinde düşünceli bir not ve alaycı bir bakışla.

"Bunu yapmalıyız. Bunun için bilek güreşi mi yapacağız?"

Şaka yapıyorlardı, değil mi?

"Belki de yazı tura atmalısın." Uzun boylu, sarışın bir tanrı iki adamın arasına girmiş, sanki onu bütün olarak yemek istiyormuş gibi bakıyordu. Adam elini ona doğru uzattığında neredeyse bir adım geri atacaktı. "Ben Seth Cooper."

Parmaklarını onun avucuna doğru kaydır. Öfkeli bir kızarıklık ve utangaçlık dalgası onu ele geçirdi. Tanrım, ne kadar da muhteşemdi... "Ben Heavenly. Hastanın ailesi siz misiniz?"

"Sadece bir arkadaş," diye güvence verdi Seth.

"Başka kimsesi yok. Biz onun ailesi gibiyiz." Soldaki adam, sanki yakacak huzursuz bir enerjisi varmış gibi sakalını sıvazladı.

"Ama aslında akraba ya da evli değilsiniz?" Bir hastayı rahatlatabilecekken aileyi ayrı tutmak vicdansızlıktı. Öte yandan, hastane politikasını ihlal edemezdi.

"Eğer onu görmemize izin verilirse, önümüzdeki on dakika içinde içimizden biri onunla evlenecek." İrlandalı'nın hırıltısı hayal kırıklığıyla karıştı. "Yasal olsaydı ikimiz de evlenirdik."

İkisi birden mi? Heavenly böyle bir şeyi hiç duymamıştı. Daha da şaşırtıcı olanı, hırlayan adamın tamamen aynı fikirdeymiş gibi başını sallamasıydı. İkisi de Raine'in erkek arkadaşı mıydı? Bu Dr. Beckman'ın olmadığı anlamına mı geliyordu?

Önemli değildi. Söylentiye göre, meslektaşlarıyla çıkmayı reddediormuş. Zaten erkeklere ayıracak zamanı da yoktu. Heavenly onlara özür dileyen bir yüz ifadesi gönderdi. "Özür dilerim. Kuralları ben koymuyorum."

Sakallı adam Seth'i dirsekleyerek yolundan çekti. "Raine'in durumu hakkında bize başka ne söyleyebilirsiniz?"

Üzüntüyle başını salladı. "Ben sadece bir hemşirelik öğrencisiyim. Sadece ona buz parçaları ve

battaniye vermek için geldim."

"Onu ne zaman görebileceğimizi biliyor musun?" İrlandalı adam sinirlerine hâkim olamıyordu.

"Polisin onunla işi henüz bitmedi, bu yüzden bir süre daha bekleyeceğinden şüpheleniyorum. Bu arada Dr. Beckman size yakındaki bir salona kadar eşlik etmemi istedi. Orada duş alabileceksiniz. Hazır olduğunuzda bana haber verin."

İki adam bakıştılar, görünüşe göre anında anlaşılmışlardı.

"Bunu şimdi yapalım," dedi soldaki. "Olur da onu daha sonra değil de daha erken görebiliriz." İrlandalı başını salladı.

"Beni takip edin." Acil servisin güvenli bölümünün kapısını açmak için rozetini kullandı. İki adam onu takip etti, her biri bir çanta dolusu kıyafet taşıyordu. Kapı arkalarından kapanmadan önce Seth ona seslendi, "Teşekkür ederim, Göksel." Kız ona döndü ve gülümsedi. Adam neredeyse bakılamayacak kadar yakışıklıydı.

Yakın zamana kadar hiçbir erkeğe ilgi duymamıştı. Şimdi iki erkeğe karşı bir çekim mi hissediyordu? Uzun süredir uykuda olan hormonları aniden uyanıyor muydu?

"Bir şey değil." Bayan Kendall acil servisten ayrıldıktan sonra Seth Cooper'ı bir daha görmesi pek olası değildi. Onun dilini çözmüş olması kabalık etmesi için bir neden değildi. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum."

Sonra kapı arkasından kapandı ve Bay Hammerman ile Bay O'Neill'a duş alabilecekleri yeri gösterdi. Ona teşekkür ettiler ve o başka bir hastayı kontrol ederken temizlenmek için ortadan kayboldular. Daha sonra hemşire istasyonuna uğradı. Sorumlu hemşire Jennifer, birisinin erkekler için getirdiği yiyecekleri alması için onu tekrar bekleme odasına gönderdi.

Seth'i bir kez daha görebilecek miydi? Koridorda aceleyle ilerlerken, bu fikir karnında bir sersemlik yarattı. Daha önce hiç flört etmemişti ama Seth buna izin verecek birine benziyordu - tabii cesaretini toplayabilirse.

Heavenly kapıyı hafifçe itti. Seth onu karşılamak için ayağa kalktı, bir kafeterya tepsisinde iki strafor kap taşıyordu.

Ona sadece bir bakış bile avuçlarını nemlendirdi ve ısıttı. Bakışlarının ağırlığı onu ona bakmaya teşvik etti. Baktı ve... Tanrım. Adam başını döndürdü. Eğer dikkatli olmazsa, kendi ayaklarına takılıp düşmesi ve kendini yerde bir yığın halinde bulması çok kolay olacaktı.

"Merhaba. Bu Bay Hammerman ve Bay O'Neill için mi?"

Seth boğazını temizledi ve bu bile kulağa seksi geliyordu. "Evet, yumurta ve kızarmış ekmek. Saatlerdir bir şey yemediler ve bugün güçlerine ihtiyaçları olacak."

Yakışıklı ve düşünceli. Tepsiyi adamın elinden aldı, niyetinin adamların yemeği hemen alacağını garanti etmek olduğunu söyledi. Ama bakışları olmaması gereken yerlerde oyalandı. Adam çok uzun boyluydu, güçlü bacakları ve solmuş kot pantolonunun içinde dar kalçaları vardı. Ve fermuarının arkasında-

Dikleşmişti. Oh, Tanrım. Yutkundu.

İstemsiz bir erkek tepkisi mi veriyordu? Yoksa onu çekici mi buluyordu?

Isı göğsünden yanaklarına doğru yükseldi. Yüzü yanıyordu ve *oraya* baktıkça daha da ısınıyordu.

Heavenly gözlerini kırptırdı. "Evet. Yapacağım. Tabii ki. Hemen."

Hem utançtan hem de heyecandan nefesi kesilmek üzereyken döndü ve elektronik kapıya doğru koştu, bir elinde tepsiyi dengede tutarken diğeriyle kapı koluna uzandı. Neredeyse masif ahşaba çarpacaktı ki, titreyen parmaklarıyla kapıyı kendi iradesiyle açmayı başardı.

Daha fazla saçmalayabilir miydi? Tanrı aşkına, yirmi iki yaşındaydı, on iki değil.

Ne yazık ki, en son yaklaşık on yıl önce bir "erkek arkadaşı" olmuştu ve ondan ayrılmadan önce onu öpmemişti bile. Seth Cooper belli ki utanmak için bir neden görmemişti.

Vücudu hakkında. O zaman neden yapsın ki?

Muhtemelen güzel kadınlarla bir sürü seks yapmıştı... ve onun ürkek, dili bağlı bir ahmak olduğunu düşünüyor olmalıydı. Onunla ilgileniyor olamazdı ve kız da onun tepkisine fazla anlam yüklememeliydi.

"Hey," diye seslendi ona. "Sen-"

Beceriksiz mi? Aptal mı? Sakar mı? Heavenly sorunun geri kalanını duymak için kalmadı. Kapının aralarına çarpmasına izin verdi ve koştu.

SETH acil servisin bekleme salonunu arşınladı, midesi düğümlenmişti. Belli belirsiz kusmuk, ispiro ve çaresizlik kokuyordu. Yakındaki televizyonda haberler saçma sapan bir şekilde bangır bangır çalıyordu. Sesini çıkarmadı ama köşede bir dergiye bakıp onların her hareketini izleyen adam onu geriye doğru. Bekleyiş de öyle. Hammer ve Liam, on dakika önce onu azdıran melek gibi sarışınla birlikte ortadan kaybolmuş, o da arkadaşlarına Raine'le yalnız kalma fırsatı vermek için geri çekilmişti. Şimdi keşke takip etseydim diyordu. Raine'le konuşarak ve CSI'nin ilk bulgularını inceleyerek herkese en iyi şekilde yardımcı olabilirdi. Tecrübesiyle kanıtları inceleyebilir ve eğer varsa, Raine'in ne tür bir yasal sorunla karşı karşıya olabileceğini belirleyebilirdi.

Burada kapana kısılmış bir şey yapamazdı.

Cebinden telefonunu çıkarıp Beck'in iletişim bilgilerini buldu. Daha geçen hafta tanıştıkları için adamı pek tanıımıyordu ama doktor iyi görünüyordu.

Çabucak bir mesaj attı. Biraz yardım? Bekleme odasında sıkıştım.

İki dakika geçmeden Beck ortaya çıktı ve onu içeri buyur etti.

"Raine nasıl?" Seth diğer adamı tıbbi arabalar ve sedyelerle dolu koridorlarda takip ederek sordu.

"Bir hafta ila on gün içinde fiziksel olarak iyileşecektir."

Ama doktorun kasvetli ses tonu, endişesinin kızın görünen yaralarıyla hiçbir ilgisi olmadığını söylüyordu. Seth anlamıştı. Raine güçlü bir kadındı ama bugün en yürekli ruhu bile kıracak kadar acı çekmişti.

Raine'le göz göze geldiğinde endişe içini kemirdi. Dayak yemiş, morarmış, şişmiş ve yeni dikişler atılmış halde yatıyordu ama bu onu gülümsemeye çalışmaktan alıkoymamıştı. Tanıdığı savaşıdan bir iz vardı. Seth, Bill Kendall'ı öldürme isteğini yeniden bastırdı. Yüzlerini saran suçluluk duygusuyla kızlarını izleyen Liam ve Hammer da belli ki aynı şeyi hissediyordu.

Arkasında yumuşak ayak sesleri duyuldu ve Seth başını çevirdiğinde Heavenly'nin bir fincan buzlu cips getirdiğini gördü. Açlık damarlarını yeniden yaktı. Biraz daha yaşlı ve deneyimli kadınlardan hoşlansa da Heavenly kalbinin tam gaz atmasına neden oluyordu. Parts south ayağa kalktı ve onu tekrar selamladı. Çekimin karşılıklı olduğuna bahse girerdi ve eğer bakışlarını bir kez daha kemer tokasının altından geçirirse, her sert santimin onun için olduğunu fısıldamaktan mutluluk duyacaktı...

"Tekrar merhaba." Ona doğru sıırttı.

"Merhaba." Bakışları onunkilerle buluştu... ama belinden aşağıya inmedi.

Onun acı çektiği yere bakmıyor ya da dokunmuyor olabilirdi. Henüz bakmıyordu. Ama gün daha yeni başlamıştı ve saatlerce burada kalacaktı. Hızlı çalışabilirdi. Yetenekleri vardı. Ve eğer dilini

onun üzerinde kullanabilirse...

O zamana kadar, parmaklarını meleğın solgun saçlarına batırmayı ve onun güzel pembe ağzını kendi ağzının altına hizalarken özenle örölmüş saç örgüsünü mahvetmeyi hayal ederdi. Nefes nefese kaldığında,

dudaklarına sahip olacaktı. Tabii ki, kız ona karşı eriyecek, avuçlarını teninin üzerinde kaydırmasına ve görüldüğü kadar kadifemsi olduğunu kanıtlamasına izin verecekti.

Vücudundaki her sıcak kanlı, erkeksi hücre *cehenneme evet diye* bağırdı.

Raine hastane yatağında kıpırdandı ve inledi. Kahretsin, kadın bu sabah hayatı için savaşmıştı. Fermuarının arkasında neler olup bittiğini düşünmemeliydi. New York'tan Liam'a Raine konusunda yardım etmek için gelmişti. Seks hayatı bekleyebilirdi.

Kupasını uzatan Heavenly sağındaki Raine'e yaklaştı, sonra da Beck'e sorgulayıcı bir bakış fırlattı. Ondan izin mi istiyordu? Bir hastaya yardım etmeye çalıştığını ve Beck'in tıp uzmanı olduğunu kabul ediyordu ama Seth onun sadiste hiçbir şekilde boyun eğmesinden hoşlanmıyordu.

Öyle mi, hastane dışında? Heavenly'nin iyi bir kız olduğuna yemin edebilirdi... ama bu ikisi arasında bir şeyler hissetmişti.

Bu tatlı şeyin Beck'in iradesine boyun eğmesi ve onun acısı için yalvarması fikri Seth'i huysuzlaştırmıştı. Bu kadınla on dakika önce tanışmış ve birkaç kelime konuşmuş olmaları çok saçmaydı. Kadın hiçbir şey ifade etmiyordu. Seviştiği kızların hiçbirisi öyle değildi. Ve Beck'in artıklarını *asla* istemezdi. Ama ne mantık ne de zihinsel uyarı bandı Seth'in ilkel içgüdülerinin bir anda alevlenmesini engelleyemedi.

Beck başıyla onaylayınca Heavenly plastik bardağı yakındaki tepsiye koydu ve hastasına gülümsedi.

"Teşekkürler," diye mırıldandı Raine.

"Rica ederim. Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" "Şimdilik böyle iyiyim."

Heavenly onun elini şefkatle sıktı. "Fikrini değiştirirsen ya da bir kulak istersen, bütün gün buradayım."

Meleğin iyi kalpli bir yanı vardı. Muhatap olduğu insanların çoğu suçlu, dolandırıcı ve kendi çıkarları için çalışan serserilerdi. O ise bu dünyada kalan iyilerin bir parçasıydı. Bu da onu sadece istemesine değil, daha çok sevmesine neden oluyordu.

Heavenly aceleyle yanından geçerken, tarif edilemez bir kadın kokusu da peşinden sürüklendi. Kapıya doğru koşuşturmadan önce ona hızlıca bir bakış attı.

Gidiyor muydu? Tabii ki hayır. Ona teklifte bulunmak için başka bir fırsatı olmayabilirdi. Ve ellerini ve ağzını onun üzerinde tutana kadar pes etmeyecekti. Ne de olsa o tatlı yüzün ve etkileyici vücudun umutsuzca baştan çıkarılmaya ihtiyacı vardı. Bu işi de çok iyi yapacaktı, hatta ona yaklaşabilirse daha da iyi olacaktı.

Önce polis, sonra özel dedektif olarak insanları iki dakika içinde tanıyabiliyordu. Ama Heavenly şu ana kadar onun düzgün zihinsel kategorilerinin hiçbirine uymuyordu. Beck'e doğal bir itaatkâr gibi boyun eğmişti ama bu kızda hissedebileceği bir metanet vardı. Seth onu soymak, öğrenmek istiyordu. Bu içgüdü onu sanki dilini bir elektrik prizine sokmuş gibi sarstı.

Ne oluyor be? İlişki olayını bir kez yaşamıştı, bir ömür önce. Şimdi kaçamaklara, kulüp seksine ve tek gecelik ilişkilere takılıp kalmış, karşılıklı zevk dışında hiçbir şeyi umursamıyordu.

Heavenly neden farklı olsun ki?

O ayrılamadan Beck dirseğini kavrayarak onu durdurdu. Başka bir adamın ellerini üzerinde görünce Seth'in içinde öfke patladı.

Şimdi de *kıskanıyor muydu*? Bu da ne... Heavenly neredeyse ona ait değildi ve geçen hafta Liam ve Hammer kafası karışmış Raine'e rehberlik etmelerini istediklerinde adil ama sert Dom'la bağ

kurmuştu. Öyleyse neden sadist cerrahın parmaklarının her birini kırma dürtüsü duyuyordu?

Beck, "Yardımlarınız için teşekkür ederim," diyerek onu övdü.

O şefkatli ses Dr. Alaycı ve Acı'dan mı gelmişti?

"Benim için zevk. Sana başkalarına yardım etmekten hoşlandığımı söylemişim." Heavenly ona sıcak bir gülümseme gönderdi. "Bana hâlâ inanmıyor musun?"

Heavenly Beck'le *flört mü* ediyordu? Onun kim ve ne olduğu hakkında bir fikri var mıydı? Bilemezdi. Becky onu tamamen yanlış okumuyorsa, o bir kırbaç darbesiyle değil, fısıltıyla verilen komutlarla çözülecek türden bir itaatkârdı.

Beck sırtıtarak onu bıraktığında Heavenly odadan dışarı çıktı. Son bir bakışa aç olan Seth, onun kalçalarının sallanışını izledi. Tanrım, o kıça neler yapmak isterdi neler...

Kahretsin, kendine seks düşüncelerini rafa kaldırmasını söylemişti. Bu konuda epik bir başarısızlık.

"Onun hakkında her ne düşünüyorsan, düşünme," diye homurdandı doktor. "Ve bakmayı da kes." "Ona aval aval bakıyordun," diye kaşlarını kaldırarak meydan okudu. "O senin denizaltın mı?" Beck öfkeyle etrafına bakındı, sonra ona ters ters baktı. "Bu saçmalıktan burada bahsetme."

Seth anlamıştı. Güç alışverişi ve işyeri birbirine pek uymuyordu. "İyi. Öyle mi?" Beck'in çenesi sıkıştı. "Burada onun iyiliğini düşünüyorum. Ona akıl hocalığı yapıyorum."

Başka bir deyişle, hayır. Seth gülümsedi. Günü iyi geçiyordu...

"Ama belli ki yatakta değil ve sen bunu yapmak için can atıyorsun. Hayal kurmaya devam et, dostum." Raine inledi. "Sen de mi?"

"Ben bir şey yapmadım." *Henüz.*

"Bu şekilde devam ettiğinden emin ol," diye hırladı Beck.

"Siktir git." Seth daha fazlasını söyleyebilirdi ama arkadaşlarının ona ihtiyacı varken göğüslerini yumruklamamalıydılar.

Liam'ın yanında durarak yatağın yanına doğru eğildi ve Raine'in mürekkep rengi saçlarını okşadı. "İyi misin ufaklık?"

"Evet. Burada olduğun için teşekkürler."

Sorulara cevap verip veremeyeceğini soramadan acil servis doktoru geldi ve kaşlarını çatarak ziyaretçilerin fazlalığına baktı.

Beck kapıya doğru işaret etti. "Onları biraz yalnız bırakalım Kaptan Amerika."

Evet, Beck bir doktordu ve onu dışarı atma yetkisi vardı. Ama tavırları Seth'i rahatsız ediyordu. Kızgınlığını rafa kaldırdı çünkü Raine'in onların saçmalıklarına ihtiyacı yoktu. Bunun yerine, doktoru ters ters bakarak dışarı kadar takip etti.

Beck yatağın etrafındaki üçlüye hitap ederken ilgisiz görünüyordu. "Kısa süre içinde döneceğiz." Hammer'ın başını sallayışı suratsızlıkla minnettarlık arasında bir yerdeydi.

"Teşekkür ederim çocuklar. Her şey için."

Seth koridora çıktı. Daha sonra geri gelip Raine'i sorgulayacaktı. O zamana kadar, ön polis raporunu ele geçirecekti.

Beck onu takip ederek kapıyı kapattı. "Söylediğimde ciddiydim. Heavenly'nin peşinden gitme. Sineğinde vazelin olan bir oyuncuya ihtiyacı yok."

"Vazelin mi? Bunu neden yapayım ki?"

"O kadar çok piliçle yatıyorsun ki, fermuarını başka türlü nasıl bu kadar hızlı indirebileceğini düşünemiyorum."

Los Angeles'a geldiğinden beri insanlar ona doktorun bir pislik olabileceğini söylemişti. Bugüne

kadar Beck'in büzülmüş, kanayan tarafını hiç görmemişti. Şimdi anlıyordu.

"Ve sen bir keşişsin?" Seth alay etti.

Beck'in Heavenly'ye uymaması için daha fazla neden göstermek için ağzını açtığında, yerel polis ve

Shadows üyesi Dean Gorman ona bir mesaj göndermiş. Ön raporu aldım. Hala hastanede misin? Uğrarım.

Seth hızlı bir cevap verdi. Teşekkürler. Yakında görüşürüz.

"Gitmem gerek. Siktir git," dedi Beck'e ve koridorda ilerlemeye başladı.

Yirmi dakika sonra Dean gelip gitmişti. Seth yarı boş kafeteryada kahvesini yudumlarken raporu gözden geçirdi. Soruşturma henüz birkaç saatlik olduğu için sadece üstünkörü bilgiler vardı. Olay yerinin nefsi müdafaadan başka bir şey olarak yorumlanması için bir neden yoktu... şimdilik. Bir sonraki yinelemenin ne getireceğini görecekti.

Çözmesi gereken bir suç mahalli olmadığından, düşünceleri Heavenly'ye kaydı. Melek olmadan geçirdiği yarım saatin ardından, hâlâ içini sızlatan açıklanamaz bir arzu hissetti. Bu kadar masum görünen bir kadını neden istesin ki? Kadın hızlı bir sevişme için yaratılmamıştı ve Beck de daha fazlasını yapmamıştı. Beck onun için tamamen yanlış olabilirdi... ama Seth de öyleydi. New York'a, hayatına, işine ve ailesine geri dönecekti. Los Angeles'ta geçireceği zamanın geri kalanını, Liam ve Hammer'ın Raine için didiştikleri gibi Beck'le bir kadın için kavga ederek geçirmesine imkân yoktu.

Hepsi de geri çekilmek için gayet mantıklı sebeplerdi. Ama siki beynini veto ediyordu. Ne salak herif.

Dirseklerini masaya dayayarak içini çekti ve burnunun kenarını sıktı.

"Başınız ağrıyorsa, bir limonu ikiye bölüp alnınıza sürmek yardımcı olabilir."

Seth, Heavenly'nin yumuşak sesiyle dikkat kesildi. Başını kaldırdığında onu elinde bir kâğıt bardak tutarken ve gülümserken buldu.

"Gerçekten mi?" diye söylendi. "Başka ne gibi bilgece tıbbi tavsiyeleriniz var?"

Kadının hafif kahkahası adamın tüm erkeklik organlarını yeniden harekete geçirdi. "Adaçayını bilmem ama ben küçükken büyükannemin kullandığı bir ilaçtı."

"Baş ağrımı geçirecek bir ıhlamurum olmadığına göre, kendimi daha iyi hissedene kadar benimle oturabilir misin?"

Heavenly tereddüt etti, sonra yavaşça karşıdaki sandalyeye kaydı. Kutlama için yumruk sallamasını engelledi.

"Büyükannenizin başka hangi tedavileri vardı?"

"Pek çok doktorun onaylamayacağı birkaç tane var. Örneğin, öksürük nöbeti geçiriyorsanız, bir bez alın ve buzlu suya batırın..."

Kadın anlattıkça, adam Heavenly'nin kurlsız çekiciliğine kapıldı. Gülümsemesini, saçlarının halesini, hafifçe kızarmış yanaklarını, kıpır kıpır ellerini kavrayışını katalogladı. Onu sinirlendirmişti, ha? Seth sırtıttı ve onu dinleyip büyülenmesine izin verirken bu kullanışlı bilgiyi dosyaladı.

"Kulağa ne kadar inanılmaz gelse de, bu da yardımcı oluyor." Heavenly pişmanlıkla gülümsedi. "Hemşire olmak için çalıştığımndan doğal ilaçları övmemeliyim ama bazen eski yöntemler işe yarıyor."

"Görünüşe göre birkaç numaranız var." "Öyle olduğunu düşünmek hoşuma gidiyor."

Bende de biraz var.

Eğildi ve başını eğerek onu bakışlarıyla buluşmaya zorladı. Bağlantı ona bir yumruk gibi çarptı.

Ona doğru göz kırptı. Bir an için ruhunun pencereleri ardına kadar açıldı. Neredeyse onun belirsizliğini, geçici heyecanını tadabiliyordu. Bunu boynundaki titrek, gümbür gümbür atan

nabızda gördü. Onunla ilgili her sanatsız, lezzetli ayrıntı, onu altına çekme dürtüsünü tamamen güçlendirdi.

Ve içgüdülerini ona hızlı olması gerektiğini söylüyordu. Beck baştan çıkarıcı lokmaya bakarken pirzolarlarını yalamaktan fazlasını yapmakta isteksiz olabilirdi -Seth'in çok komik bulduğu bir şeydi bu- ama büyük Dom uzun süre beklemezdi.

O daha düzgün bir cümle kuramadan Heavenly sandalyesini masadan uzaklaştırdı. "İşimin başına dönmeliyim."

Hiç düşünmeden ayağa kalktı ve onun elini tuttu. Arzu onu çarptı ve sersemletti. Vay anasını. Onun her yerine dokunduğunda bu his ne kadar güçlü olacaktı? "Hey," diye mırıldandı. "Sadece sohbet ediyorum. Gergin olmana gerek yok."

"Tabii ki. Sadece geç kalmak istemiyorum. Hastaların bana ihtiyacı olabilir ve Raine için orada olmak istiyorum. İzninizle."

Bir şeyler söylemesi ve onun dilinden konuşması gerekiyordu. "Ona yardım etmek için yaptığınız her şey için teşekkürler. Ona gösterdiğiniz nezakete ihtiyacı var. Hammer ve Liam'ın çabanızı takdir ettiğini biliyorum. Ben kesinlikle takdir ediyorum."

Bu onun yüzünde küçük bir gülümsemeye neden oldu. "Gerçekten benim için bir zevk. Yaşadıklarını aklım almıyor. Bu beni ilgilendirmez ama kendi babası böyle korkunç şeyler yapıyor-"

"Raine'e yıllarca korku salmış, kötü niyetli bir alkolikti. Kimse onun yaşadıklarına katlanmak zorunda kalmamalı ama sonunda huzur içinde yaşayabileceği için mutluyum."

"Çok tatlı birine benziyor." Heavenly boğazını temizledi ve elini onun elinden çekti. "Hepiniz çok yakın görünüyorsunuz. Uzun zamandır mı arkadaşsınız?"

"Liam ve Hammer ile, evet. Onlar benim en eski ve en sevdiğim arkadaşlarımdan bazıları. Raine ile sadece bir hafta önce tanıştım, ama o harika bir kız ve arkadaşlarım için mükemmel."

Heavenly'nin yüzünde beliren merak, aralarındaki alışılmadık ilişki hakkında daha fazla şey öğrenmek istediğini ama bunu soramayacak kadar kibar olduğunu gösteriyordu. "Peki... Dr. Beckman'ı nereden tanıyorsunuz?"

Hay sikeyim. Dr. Dipshit hakkında bilgi almak için mi onunla sohbet ediyordu?

"Hammer'ın yıllardır arkadaşıdır. Bazı ortak ilgi alanları var." Eğer buna kısıtlama ve kırbaçlama deniyorsa.

"Golf gibi mi?"

"Tam olarak değil." Ve artık konuyu değiştirmenin zamanı gelmişti. "Sanırım Raine bu gece burada kalacak?"

Heavenly başını salladı. "Dosyasına göz attım. Sanırım enfeksiyon kapmasından endişe ediyorlar ve hamile olduğu için-"

"Ne?" Hiç düşünmeden bir parmağını çenesinin altına soktu ve kaldırdı. "Raine hamile mi?"

Serbest kalırken özür dilemek yüzünü gerdi. "Herkesin bildiğini sanıyordum. Hiçbir şey söylememeliydim. Çok özür dilerim."

"Üzülme. Sırrın benimle güvende. Ayrıca, Liam ve Hammer çok heyecanlanacak." Tabii bugün olan onca şeyden sonra bu lanet olası bombayı sindirebilirlerse. "Raine'in bu gece kalacağını söyledim çünkü yarın onu ziyaret etmeyi planlıyordum. Molanda benimle kahve içmek için vaktin var mı?"

Başını kaçamak bir şekilde salladı. "Finaller için çalışmam gerekiyor. Ama sizinle tanıştığıma memnun oldum Bay Cooper."

Kız onu geçmek üzereyken adam yanından geçerek kızın yolunu kesti. "Bana Seth de. Testlerden sonra nasıl olur?"

Heavenly başını bir kez daha olumsuz anlamda sallamadan önce dudaklarını birbirine bastırdı. "I

yapmamalısın. Güle güle."

Sonra da sanki çok güzel kıcı yanıyormuş gibi klinik beyaz fayansların üzerinden sadece çalışanların girebildiği bir alana doğru koşmaya başladı.

Akıllı bir adam onun reddini kabul ederdi. Ama Seth o kadın söz konusu olduğunda zeki olmadığını zaten biliyordu. Hayır. Yeniden toparlanıp tekrar denemek için planlar yapmaya başlamıştı bile, çünkü Heavenly Young'dan vazgeçmek bir seçenek değildi.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Ertesi gün Cuma'ydı ve tüm deliler acil servise akın etmişti. Daha dolunay bile olmamıştı ama şimdiden ölümcül dozda uyuşturucu alan bir hastaya, çivi tabancasıyla aptalca şeyler yapan bir hafta sonu savaşçısına, iki araba kazasına, doğum sancısı çeken bir anneye ve partiden eve dönerken saldırıya uğrayan bir parti kızına bakmıştı. Daha öğlen olmamıştı ve Heavenly çoktan bitkin düşmüştü.

Hemşire odasının önünden geçerken Jennifer onu durdurdu. "Hey, lobide bir ziyaretçin var."

Kimi? Babası yardım almadan buraya gelemezdi. Komşularını tanımıyordu ve belki Dr. Beckman dışında hiç arkadaş edinmemişti. Ama onu görmek istiyorsa, birime gelmesi yeterliydi.

"Emin misin?"

"Sizi isminizle sordu."

Heavenly şaşkın bir halde lobiye yöneldi. Belki eski bir hasta gelmişti. Bu mümkündü ama gerçekten umuyordu ki-

Evet, işte oradaydı. *Seth*. Bu adamı düşünmeden edemiyordu. Yakışıklılığıyla gözlerini kamaştırıyor, cazibesiyle dilini bağıyor ve için için yanan bakışlarıyla onu bunaltıyordu.

"Merhaba." Profesyonel olmaya, normal bir insan gibi gülümsemeye çalıştı. Ne de olsa o sadece bir adamdı ve hayatı boyunca öyle insanlar tanımıştı.

Ama hiçbirini onu Seth kadar etkilememişti. Dr. Beckman hariç, ama o sadece tıbbi bir şeyi anlamadığında ona yardımcı oluyordu. Seth flört etmeye kararlı görünüyordu.

"Hey, meleğim."

Sırıtsı megawatt gücünde bir karizmaya sahipti. Alçak sesi hırıltılı bir sevecenlikle gümbürdüyor, kızın tüm kadınsı parçalarını heyecanlandırıyordu. En sevdiği gençlik idolüne aşık bir kız gibi ona iç geçirme dürtüsüne direndi.

"Merhaba."

Bunu zaten söyledin, aptal.

Daha da geniş sırttı. Tanrım, kadınların beceriksizliğine ve kendilerini ona atmalarına alışmış olmalıydı. Hangi kadın onu gördüğünde bir su birikintisine dönüşmezdi ki? Delici yeşil gözler, keskin çene, sert, geniş omuzlar... Dudaklarından hülyalı bir iç çekiş kaçtı.

Kendine gel kızım. "Raine'i taburcu etmeden önce görmeyi mi umuyorsun?"

"Aslında sana bir şey getirmeye geldim." Döndü ve yanındaki sandalyeden selofanla sarılmış bir sepet kaldırdı. "Ders çalışmakla meşgul olduğumu söylemiştin, ben de elimden geldiğince yardım edebileceğimi düşündüm."

Ona bir hediye mi getirmişti? Evet ve hiç de küçük değildi.

Heavenly onu aldı ve şeffaf ambalajın içinden o kadar heyecan verici güzellikler gördü ki neredeyse çığlık atacaktı. "Bu benim için mi?"

"Tabii ki. Raine'e o kadar çok yardım ettin ki seni şımartmak istedim."

"Ben, um... Vay canına." En yakın sandalyeye çöktü. Gözyaşları gözlerini yakıyordu. Göz kırpamak onları uzaklaştırmıyordu. Adam düşünceli bir şey yapmıştı ve o da hüngür hüngür ağlıyor muydu? "Teşekkür ederim. Teşekkür ederim."

"Bana bir şey almak için."

Onun yanına oturdu. "Açmak istedim. Aç onu." Heyecan kabardı. Ne heyecan ama!

Heavenly fiyongu kopardı ve selofanı yırttı. Çikolatalar ellerine döküldü ve ağzını sulandırdı. Ön kenarda birkaç kutu Red Bull ve biraz da Emergen-C vardı. Bunların arkasında ibuprofen, dudak kremi ve el dezenfektanı gördü. Ders çalışmasını kolaylaştıracak kalemler, kurşun kalemler ve defterler de vardı ki bunlara ihtiyacı vardı ama asla alamazdı.

Bunları çıkardıktan sonra, hiç parası olmayan aromalı kahve ve üzerinde "Her hemşirelik öğrencisinin sloganı, özür dilerim." yazan bir kahve fincanı buldu: HER HEMŞİRELİK ÖĞRENCİSİNİN SLOGANI - ÜZGÜNÜM. YAPAMAM. ÇALIŞMAM GEREKİYOR.

Daha fazla gözyaşı toplanırken bile güldü. İçinde EKG çizgisiyle ikiye bölünmüş büyük kırmızı bir kalp olan beyaz bir tişört vardı. Üstünde şöyle yazıyordu: KALBINIZI DURDURACAK KADAR SEVİMLİ. Çizimin altında ise: YENİDEN BAŞLATACAK KADAR YETENEKLİ.

Heavenly, Seth'in bakışlarıyla karşılaştığında burnunu çekerek gülümsedi ve sonra daha derine indi. *Şarap!* diye bağırdı.

Her zaman bunu denemek istemişti ve adam onun aklını okumuş gibi görünüyordu.

Arkada, aylardır gözüne kestirdiği, içinde hesap makinesi olan mor bir pano duruyordu.

"Aman Tanrım. Teşekkür ederim! Bu... her şey. Lise mezuniyetimden beri kimse bana hediye vermemişi. Ama bu..."

Seth'e göz kırptığında yüzünde şok ve dehşet ifadesi belirdi. Bu ifade onun göğsünü yumrukladı. Bu bakışı biliyordu. Wisconsin'de babasıyla birlikte çiftliklerini satıp sıkışık bir apartman dairesine taşınmak zorunda kaldıktan sonra başkalarında da görmüştü.

Yazık.

Kendisini çok özel hissetmesini sağlayan hediye, şimdi onu bir hayır kurumu gibi hissettiriyordu.

Heavenly bakışlarını yere çevirdi, yüzü utançtan yanıyordu. Belki de onun kendisinden hoşlandığını ummuştı. Ama hayır. Onun için üzülüyordu. Tanrım, bu acıttı.

Sepetin içindekileri topladı ve yapabildiği en parlak gülümsemeyi takındı. "Bu çok düşünceliydi. Minnettarım."

Heavenly kaçmak için ayağa kalktığı anda, onu nazikçe yanına çekti. "Seni neyin üzdüğünü söyle bana. Ben sadece seni mutlu etmek istedim meleğim."

"Sen değilsin."

"Ne düşündüğünü bilmiyorum ama aklımda olduğun için sana bir şey vermek istedim."

Heavenly dudağını ısırdı. Elbette güzel şeyler söyleyecekti. Geçen Noel'de kapılarını çalıp onlara bayram yemeği veren insanlar da öyle, çünkü babasıyla onun hindi ve süslemeler için paraları olmadığını tahmin etmişlerdi. Bu jest hem hoş karşılanmış hem de yıkıcı olmuştu.

"Bu sepet için çok düşündüğünüzü biliyorum. Bu eşyaların her biri için minnettarım. Gerçekten."

Seth kaşlarını çatı, sanki çözmeye kararlı olduğu bir bulmacaymış gibi ona bakıyordu. Ah, neden tepkilerini saklamakta daha iyi değildi? Yapmak istediği son şey onu suçlamaktı. "Çok teşekkür ederim."

Onun elini kendi elinin içine aldı. "Bak, stresli koşullar altında tanıştık. Sert çıktıysam özür dilerim. Aklımdan çıkmıyorsun ve seni tanımak istiyorum. Şehirde yeniyim ve-"

"Ben de." Ortak bir noktaları vardı. Belki de hediyeıı sadece sadaka olarak değil, dostça bir teklif olarak vermişti. "Ağustos'tan beri buradayım."

Ona alaycı bir sırıtış attı, hülyalı gözleri... muziplikle mi parlıyordu? Flört mü? "Bir haftadır buradayım. Olanlardan sonra arkadaşlarımın biraz yalnız kalmaya ihtiyacı var ve... seni yemeğe çıkarmak istiyorum."

Yani benden hoşlanıyor mu? Teklifi çok cazipti. Seth'le vakit geçirmek, onunla flört etmek istiyordu.

Onunla gerçek bir ilk buluşma yap.

Ama okul, babası ve sorumlulukları her şeyden önce geliyordu.

"Çok isterdim ama gündüzleri gönüllü çalışıyorum, akşamları da derslerime girip çalışıyorum."

"Peki ya hafta sonları? Kahvaltı için zaman ayırabilir misin? İzin gününde öğle yemeğine ne dersin? Biz

şehri birlikte keşfedebiliriz. Hadi gel. Bana yalvarmadığın sürece ısırmam."

Babasının ikna çabaları onu sıcak ve mutlu hissettiriyordu. Elbette babası ona dışarı çıkmasını, genç olmasını, eğlenmesini söylerdi. Ama ona kim yemek yapacaktı? İlaçlarını aldığından emin olacaktı? Yatmasına yardım edecekti?

"Programımı kontrol edip size haber verebilir miyim?" Belki VA gönüllülerinden biri yardımcı olabilir.

Eğer Seth ona acıyorsa, babasının sağlık sorunlarını ona anlatmak isteyeceği son şeydi. Ayrıca, birkaç saatliğine normal bir hayatı varmış gibi davranmak çok mu yanıltıcı?

"Kesinlikle. Boş kaldığında beni ara. İşte kartım." Cebini karıştırdı ve ona bir tane uzattı.

"Seninle vakit geçirmek için sabırsızlanıyorum."

Şöyle bir baktı. Ofis adresi Manhattan'daydı. Unvanı onu özel dedektif ve kişisel güvenlik uzmanı ilan ediyordu. Koruma gibi mi? Vay canına.

"Tehlikeli insanlarla uğraştınız mı?"

Gülümsemesi kesinlikle öyle olduğunu gösteriyordu. "Özel dedektiflik işine girmeden önce NYPD'de polistim."

Onun tetikte olabileceğini zaten fark etmişti. Ama şimdi onun yüzeyinin altındaki gizemli şeyi anlıyordu.

"Kulağa tehlikeli geliyor." Ve heyecan verici. Bazı şeyler görmüştü. Onları *yaşamıştı*.

"Bazen. Ve bazen de, sıcak ve uyanık kalmak için sabahın üçünde kahve içerken araba kullanmak gerçekten çok zordu."

"Neden özel dedektif olmaya karar verdin?"

Yüzündeki şakacı gülümseme kayboldu. "Kendi kendimin patronu olmayı seviyorum."

Teşkilattan ayrılmasının nedeni bu değildi. Yıllar boyunca bu davranışı anlayacak kadar çok sorudan kaçmıştı. Adam bu konuda konuşmak istemiyordu, o da burnunu sokmuyordu. Heavenly, kendisinin bir sürü sırrı varken onun sır saklamasını umursamazdı.

"Seni suçlamıyorum. Kulağa gerçekten çekici geliyor."

Özellikle de şimdi. Heavenly Kathryn, Marcella ve diğer hemşirelerin kendisine daha düşük bir yaşam formu gibi davranmasından bıkmıştı. Kabul, şu anda sadece bir gönüllüydü, ama notları çok iyiydi. Onlarla eşit ama daha iyi olması uzun sürmeyecekti.

O zamana kadar durumu idare edecekti. Tıpkı inatçı Dr. Manning'e yaptığı gibi... "Burada çalışmak zor mu?" Seth sordu.

"Çoğunlukla iyi, ancak zorlu anlar da var."

"Zorlu, ha? Sanırım bu Beck ile çok çalıştığınız anlamına geliyor."

"Dr. Beckman'ı mı kastediyorsunuz?"

Başını salladı. "Arkadaşları ona Beck der. Bunu bildiğini düşünmüştüm."

Heavenly başını salladı, takma adını kullanmasını istemediği için üzgündü. Ona uyuyordu.
Keskin.

Güçlü. Açık sözlü. "Hayır. Aslında onunla pek çalışmıyorum. Onunla sık sık karşılaşıyorum ve derslerimdeki bazı karmaşık konularda yardım etmeyi nezaketle kabul etti. Ama Raine dışında aynı hasta üzerinde çalışmadık."

"Muhtemelen en iyisi bu."

Bir arkadaşın diğeri için söylediği ne tuhaf bir şey. "Talepkâr biri olduğunu duydum."

Kadının sözleri Seth'i çok eğlendirmişti. "Bu yetersiz bir ifade olur."

Kızın bununla başa çıkamayacağını mı düşünüyordu? "İyi bir hemşire olacağım. Onun için çalışabilirim."

"Oh, meleğim..." Başını iki yana salladı. "Buna inanıyorum. En iyilerden biri olacağına hiç şüphem yok." Ama yine de Dr. Beckman için çalışması gerektiğini düşünmüyor muydu?

"Heavenly?" Jennifer başını acil servis kapısından uzatarak seslendi. "Raine Kendall'ın ne zaman gideceğini öğrenmek istemiştin. Önümüzdeki otuz dakika içinde gitmiş olması gerekiyor."

"O zaman gitsem iyi olacak," diye mırıldandı Seth'e. "Ona veda etmek ister misin?" "Aslında onu evlerinde göreceğim."

Tabii ki. Çünkü onlar arkadaştı.

Heavenly, Raine'in Bay Hammerman ve Bay O'Neill ile birlikte yaşadığından şüpheleniyordu çünkü ikisi de Raine'in üzerine eşit derecede titredikleri için rahat görünüyorlardı. Heavenly yargılamıyordu, sadece kıskanıyordu. Hayatın zorluklarına tek başına katlanmak zorunda kalmamak için güvenilebileceği insanların olması nasıl bir şey olurdu?

"Pekala, o zaman..." Heavenly ayağa kalktı ve sepetini aldı. "Kartını aldım." "Müsait olduğunda beni arayacak mısın?"

Başını salladı. "Elimden geleni yapacağım."

Heavenly en azından bir kez onunla çıkmak için can atıyordu. Biraz eğlenmek için birkaç dakika çalmak çok mu yanlış olurdu?

"Muhtemelen bir ya da iki hafta daha şehirde olacağım." Omuz silkti. "Belki daha fazla. Bana haber ver."

Ona verdiği sepeti taşıyarak omzunun üzerinden Seth'e gülümsedi, Jennifer'a ve açık kapıya doğru ilerlerken gözlerini ondan ayıramıyordu. Ama neredeyse kapıya çarpıyordu çünkü sorumlu hemşire çoktan gitmişti.

Seth güldü. "Nereye gittiğine dikkat et, meleğim."

Öfkeli bir kızarıklıkla savaşarak rozetini tarayıcının üzerinden geçirdi ve ardından güvenli alana koştu. Ne kadar utanç vericiydi. Kaderinde bu adamı her gördüğünde kendini aptal durumuna düşürmek mi vardı?

Başını sallayarak acili geçti ve Raine'in odasına girdi. Orada Bay Hammerman ve Bay O'Neill'i -hâlâ birini diğerinden ayırt edemiyordu- Raine'in yanında buldu. Dr. Beckman yakınlarda duruyordu. Raine'in gözünün etrafındaki morluk koyulaşmış ve yayılmıştı. Dudağındaki şişlik daha da kötüleşmişti. Boynunun etrafındaki parmak şeklindeki izler belirgin ve açıktı.

Raine'in babasının açtığı yaralara bakmak bile Heavenly'ye acı veriyordu. Abel Young'la geçen her gün zordu. Hastalığı yeni ve korkutucu şekillerde ilerlemeye devam ediyordu. Ama hiçbir zaman ona öfkeyle el kaldırmamıştı. Sert bir söz bile söylememişti.

Sakallı adam, "Liam ve ben arabayı getireceğiz, böylece seni eve götürebiliriz, kıymetlim," dedi. "Teşekkür ederim. Gitmeye çok hazırım."

"Öyle olduğunu biliyorum," dedi İrlandalı. "Söz veriyorum, bu sefer seninle ilgileneceğiz, aşkım."

"Liam, Hammer..." Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi. "Dün benimle ilgilenmedin *değil*. Bunların hiçbirisi senin hatan değildi."

Heavenly, Raine'in ne demek istediğinden emin değildi ama iki adam da sustu. Suçluluklarının ağırlığı her şeyi anlatıyordu.

Beck boşluğu sakallı adamın sırtına içten bir alkışla doldurdu. "Hadi Hammer. Arabayı getir. Prensese girişe götüreceğim. Terhis belgeleri sende. Sorunuz olursa beni arayın." Sonra İrlandalı'ya döndü. "Onu hizada tut, O'Neill."

Raine, "Tanrı bilir buna ihtiyacı vardır," diye söylendi.

Herkes sert bir kahkaha attı ve zoraki tezahürat Heavenly'nin göğsünü sıktı. Bu insanlar hayatın yeniden yoluna girmesini istiyordu ama Raine'in yaşadığı travmanın gerçek etkisinin henüz kendilerine ulaşmadığını biliyorlardı.

Bay Hammerman başını sallayarak kapıya doğru döndü. Bay O'Neill da peşinden geliyordu. Raine onu gördü. "Heavenly. Merhaba!"

Üç adam da dönüp bakarken "Merhaba," diye mırıldandı. Selamlamasının geri kalanı bakışlarının toplam ağırlığı altında sessizliğe gömüldü.

Bay Hammerman ve Bay O'Neill, Raine'in ilgisi için teşekkürlerini mırıldandılar ve sonra çıkışa doğru yöneldiler.

Dr. Beckman elindeki sepete kaşlarını çatarak baktı. "Nedir bu?" "Seth, Raine'e yardım ettiğin için teşekkür olarak getirdi."

Yüzünde alaycı bir ifade belirdi. "Tabii ki getirdi."

Sonra nefesinin altında dört harfli bir kelime olduğuna yemin edebileceği başka bir şey mırıldandı. Raine açıkça duydu ve bir gülümsemeyi bastırdı. "O zeki bir adam."

"Bu kadar yeter prenses. Akşam görüşürüz."

Heavenly konuşmalarındaki alt akımı anlamaya çalışıyordu ki doktor başıyla onu işaret etti. "Bayan Young."

Sonra gitmişti. Az önce ne olmuştu?

Raine kahkahalara boğuldu. Gözlerini hareket ettiremediği ve dikişlerine baskı uyguladığı için canı yanmış olmalı ki kahkahası kesik kesikti. Ama bu ifade yine de kadını dönüştürdü.

"Yüzüne paha biçilemezdi." Raine'in gözlerinde neşe dans ediyordu. "Ona ne yaptın?" Heavenly gözlerini kırıştırdı. "Hiçbir şey mi?"

Raine başını eğdi. "Uh-huh. Beck'i ne zamandır tanıyorsun?" Belli ki

Raine kadar uzun süredir değil. "İki hafta kadar olmadı. İkiniz yakın görünüyorsunuz."

"O ve Hammer yıllardır arkadaşız ve beni çocukluğumdan beri tanır. Beck iyi bir adam. Son zamanlarda zor bir dönemimde bana destek oldu."

Ama sevgilisi değil miydi? Heavenly rahatlamıştı. Aslında bunun bir önemi yoktu. Dr. Beckman ona sadece profesyonel bir ilgi göstermişti.

Sepeti yakındaki bir tepsiye koydu ve Raine'in yanındaki sandalyeye oturdu. "Hayatında böyle harika insanlar olduğu için mutluyum. Hem hayatta olduğun hem de sana tapan erkeklere sahip olduğun için çok şanslısın."

"Biliyorum." Raine durakladı. "Benimle ilgilendiğin için teşekkür ederim. Liam ve Hammer'ı sevdiğim için beni yargılamadığın için de."

"Burası benim yerim değil."

"Buradaki herkes o kadar anlayışlı değil."

Raine muhtemelen Kathryn'i kastetmişti. Uzman hemşire, çekici bir erkeğin dikkatini çeken

diğer kadınlardan hiç hoşlanmazdı. Özellikle de iki ateşli ve başarılı erkeği parmağında oynatan bir kadına karşı hassas burnunu çekerti.

Heavenly Raine'in elini geçici bir süre tuttu. "Hayat her zaman kolay değildir. Eğer mutluysan, diğer insanların ne düşündüğü önemli olmamalı."

Siyah saçlı güzel, toplayabildiği en parlak gülümsemeyi verdi. "Haklısın. Peki... Beck hakkında ne düşünüyorsun? Çok bekâr."

Heavenly gözlerini kırıştırdı. Raine çöpçatanlık mı yapıyordu?

Muhteşem, zeki ve beni baştan aşağı ateşlendiriyor. "Çok nazikti." "Gerçekten mi?"

Raine şaşırmış gibiydi. "Sana çıkma teklif etti mi?"

"Hayır." Heavenly de öyle olmasını diledi. "Sadece birlikte çalışıyoruz."

"Doğru..." Raine'in sesi sanki tek bir kelimeye bile inanmıyormuş gibi

çıkıyordu. "Peki ya Seth?" Heavenly kızarmaktan kendini alamadı. "O çok

düşünceli biri. Ve flörtöz." Raine'in gülümsemesi genişledi. "Sana çıkma teklif ettiğini *biliyorum*."

Bunu nereden biliyordu? Raine onu Dr. Beckman'la mı yoksa Seth'le mi eşleştirmeye çalışıyordu? Ya da her ikisiyle? Elbette herkesin bu tür alışılmadık bir ilişkiyi dengeleyebileceğini düşünmüyordu. Heavenly'nin bırakın iki erkeği, bir erkeği bile idare edecek ne zamanı ne de deneyimi vardı.

Raine'in sorusunu ne doğruladı ne de yalanladı. "O ve doktor birbirlerinden pek hoşlanmıyor gibi görünüyorlar."

Raine şaşkınlıkla geri çekildi. "Hmm, anlaşılmadıklarını hiç görmemiştim. Ama şimdi sen söyleyince Beck, Seth'in sana o sepeti vermesinden pek hoşlanmamış gibi göründü. Ve anladığım kadarıyla Seth, Beck'ten hoşlanmadığını düşünmene neden olacak bir şey söyledi ya da yaptı?"

"Birkaç dakika önce," diye ağzından kaçırdı, sonra dilini ısırды. İspiyoncu ya da dedikoducu değildi. "Belki de sadece kötü bir gün geçiriyorlardır. Bir şey söylememeliyim. İkisi de çok nazikti."

"Güzel mi? Aman Tanrım..." Raine bu cevabı ilginç ve komik arasında bir yerde bulmuş gibi başını salladı. "Kendimi daha iyi hissettiğimde sizi tekrar görmek istesem, yani nezaketiniz için teşekkür etmek istesem, sizinle nasıl temasa geçebilirim?"

Heavenly tereddüt etti. Gençlik yıllarında kimseyle çıkmamış olmakla kalmamış, arkadaşlıkları da kaçırmıştı. Babasıyla birlikte çiftlikten ayrıldıktan sonra, çocukken yakın olduğu kızlarla temasını kaybetmişti. Yeni bir şehirde yeni arkadaşlar edinmek gözünü korkutmuştu. Ama Raine buradaydı ve ona biraz kız kıza vakit geçirmeyi teklif ediyordu.

Heavenly düşüncesizce numarasını bir kâğıt parçasına not etti. "Al bakalım. Hafta içi çok yoğunum ama hafta sonu falan boş kalmaya çalışabilirim."

Raine cevap veremedi, Dr. Beckman tekerlekli sandalyeyi iten elli yaşlarında bir hemşireyle birlikte tekrar kapıda belirdi. "Gitme vakti prenses. Liam ve Hammer sizi bekleyen girişi parçalamadan önce."

Diğer kadın başını salladı, buradan ayrılacağı için sadece rahatlamış değil, gerçekten mutlu görünüyordu. Elinde bir kâğıt parçasıyla Heavenly'ye döndü. "Seni arayacağım."

Doktor ikisinin arasına baktı. Sonra gözleri kısıldı. "Raine..."

Adamın sesindeki uyarıdan hiç de rahatsız olmuşa benzemiyordu. Hatta dilini ona doğru uzattı. "Sonra görüşürüz, Beck!"

Bununla birlikte, yaşlı hemşire Raine'i yuvarlayarak uzaklaştırdı. Sonra Dr. Beckman tüm dikkatini ona yöneltti. Bakışları Raine'in kalbinin çarpmasına neden oldu.

Elindeki şekerleme sepetini kaptı ve sıçrayarak yanından geçti. "Affedersiniz, Doktor."

Ertesi Salı günü başarılı bir kapak replasmanından sonra Beck sandviç tezgahına uğramak için hastane kafeteryasına girdi. Bir şeyler alıp gitmeden önce ensesinde tanıdık bir karıncalanma hissetti. Kathryn ona bakıyordu. Yine. Aslında, yeterince uzun süre kıpırdamadan dursa çaresiz ekibinin çoğu üzerine atlayacaktı. Onları tanımayı reddederek yürümeye devam etti.

"Dr. Beckman," diye seslendi Hemşire Hitch.

Kathryn'e belli belirsiz, cesaretlendirici olmayan bir el salladı. Kathryn ona parmağını kıvrarak, "gel buraya" der gibi baktı. Yanında, daha geçen hafta onun pazularını sıkıp kıkırdarken gömlek cebine telefon numarasını sıkıştırmış olan Marcella oturuyordu.

Beck gözlerini devirdi. Bu ikisinin erkek yiyen vajinalarını kontrol altına almaları gerekiyordu.

Marcella'nın yanında oturan Jennifer, iyi hasta bakımı dışında hiçbir şeyle ilgilenmiyor gibiydi. Diğerlerine de profesyonel olmayı öğretmesini diliyordu.

"Bize katılın Doktor." Kathryn sandalyesinin kenarına yanaştı ve sanki X-dereceli bir fantezi yaşıyormuş gibi kıpırdandı. "Burası kalabalık ama benim koltuğumu paylaşabilirsiniz."

"Ya da benimkini," dedi Marcella aniden görünen göğüs dekoltesiyle. "Rahat olacak."

Ya da hastalık yüklü. Hastane dedikodularına göre, birkaç erkek "koltuklarını" işgal etmişti.

"Hayır, teşekkürler." Yöneticiler, ziyaretçiler ve diğer personel izlemiyorsa, onlara tam olarak nereye gidebileceklerini söylerdi. "Çok meşgulüm."

Sandviçi ile çıkış arasındaki adım sayısını ölçerek arkasını döndü. Sonra Heavenly'nin odanın arka tarafında tek başına oturduğunu ve kâğıt bir bardağa baktığını gördü.

Neden tek başına bir köşedeydi?

İçinde çavdar ekmeğinde hindi olan plastik bir kap aldıktan sonra ödemeyi yaptı ve ona doğru yöneldi.

Yaklaştıkça kalbi daha çok çarpıyor ve avuç içleri terliyordu. Tanrı aşkına, o yetişkin bir adamdı. Bir cerrah. Bir sadist. Bir kıza aşık olan aptal bir çocuk değil. Yine de Heavenly'yi her gördüğünde böyle hissediyordu. Şu anda bile kanı sanki sıkı bir antrenman yapıyormuş gibi pompalanıyordu. Aslında çalışmak istediği şey, onu henüz bir erkek olarak fark etmemiş olan bu kadından gelecek bir düzine kulak delici çılgıktı.

Beck ona doğru yöneldi, söyleyecek esprili bir şeyler arıyordu. Birkaç masanın yanından geçerken, Dr. Richard Manning, nam-ı diğer Manning-the-Manwhore, uzun boyunu Heavenly'nin tam karşısındaki sandalyeye yerleştirdi ve ona doğru eğildi.

Eğer ona dokunursan, yavaş ve acılı bir şekilde ölürsün.

Heavenly plastik cerraha göz kırptı. Beck gerildi. Aslında o ruh emici püstülden etkilenmemişti, değil mi?

Bilmiyordu ve bu onu çok kızdırmıştı. Manning-the-Manwhore hemşire ve idari personelin çoğunu ezip geçmişti. Kathryn'in "koltuğuna" kesinlikle birden fazla kez yerleşmişti. Marcella'ninkine de. Bir trol gibi görünmemesi ve bir yağ tabakasından daha pürüzsüz olması, kadınları en yakın düz yüzeye çekmesini kolaylaştırıyordu.

Şimdi Heavenly'yi gözüne kestirmişti.

Beck dişlerini gıcırdatarak adımlarını hızlandırdı ve aralarındaki mesafeyi kapattı.

"...Burası şehrin en yeni restoranı. Manzarası muhteşem. Yemekler için ölünür. Ve sen hiç gitmedin mi?"

Başını iki yana salladı. "Buraya daha birkaç ay önce taşındım."

"Ah." Manning umursuyormuş gibi yaparak gülümsedi. "Şehre hoş geldin demek için seni oraya

yemeğe götürmeme izin vermelisin. Ortam neredeyse senin kadar büyüleyici. Cuma akşamı gidelim.
Ben de

Seni saat yedi gibi alırım."

Beck o pisliği boğazlamak istiyordu, özellikle de Heavenly kirpiklerini indirip yanaklarını pembeleştirdiğinde. Bu bok çuvalının cilalı cümlelerine gerçekten inanıyor muydu?

"Şey, ben-"

"Heavenly, beni yine hayal kırıklığına uğratma. İyi vakit geçireceğiz. Senin için kapıları açacağım..."

Beck neredeyse sandviç kabını avucunun içinde eziyordu. Ya bunu yapacaktı ya da piçin kafasını ezecekti.

Bunun yerine onun arkasından yaklaştı ve elindeki sandviçi aralarındaki masaya fırlattı. Kadın irkilerek sıçradığında, adam onun omuzlarını kavradı ve Manwhore'un görüş alanına girdi. "Hey, Manning. Seni genelde kafeteryada görmüyorum. Ama buradasın çünkü Bayan Young'ı yatağa atmaya çalışıyorsun. Sence de son becerdiğin hemşirelik öğrencisinden sonra biraz erken değil mi? Onu alkışladığını duydum."

Heavenly irkilerek bir nefes verdi.

Manwhore acı acı gülümsedi. "Sen bir komedyenden çok daha iyi bir cerrahsın Beckman." Heavenly'ye yatıştırıcı bir bakış fırlattı. "Şaka yapıyor tabii ki. Ve bunu çok kötü yapıyor."

Heavenly kaskatı kesildi. Beck'in onun ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu. Sınırları aşılıyor olabilirdi ama kadın ona siktirip gitmesini söylemedikçe geri adım atmayacaktı.

"Aslında hiç de şaka yapmıyorum," dedi Beck. "Bayan Young seni çoktan geri çevirdiğine göre, onu rahat bırakmalısın. Ama hey, bahse girerim Kathryn seninle kapıcı dairesinde yine yatar. İkiniz eğlenmişsiniz gibi görünüyor. En azından bütün kat öyle düşünüyordu."

"Beckman!" Manning, Heavenly'nin hatırı için gülümsemeyi sürdürürken ona ters ters baktı. "Bayan Young senin ikinci sınıf mizah anlayışını takdir etmiyor. Eğer kadın iş arkadaşlarımızı küçümsemek ve osuruk şakaları yapacak olgunluğa erişmek istiyorsanız, artık arkadaş olamayız."

"Biz hiç arkadaş olmadık, alet." Alçak sesle gülümsemeye devam etti. "Ben sadece Bayan Young'ın ona kimin çıkma teklif ettiğini anlamasını istiyorum."

"Randevumuzda beni tanıyacak. Şimdi özel bir konuşma yapıyoruz..."

"Vardı. Her şey bitti." Beck gözlerindeki öfkeyi zar zor bastırarak daha da eğildi. "*Hayır*" kelimesini anlamakta güçlük çekiyorsan, senin için heceleyeyim: N-O. İlgiilenmiyor demek."

Manning sertleşti. "Eğer böyle hissediyorsa, bir ağzı var. Onu kullanabilir."

"Senin üzerinde değil. Belki de değişiklik olsun diye kafanı yukarı kaldırarak düşünmeyi denemelisin."

Diğer doktor ayağa fırladı, sandalyesi fayansa sürtündü. "Bu çok saçma ve çok aşağılandım."

"Onu taciz etmeyi bırak, yoksa yumruğumu suratına indirerek seni daha fazla aşağılayacağım."

Manwhore'un ağzı sessiz bir şokla açılıp kapandı. "Beni şiddetle mi tehdit ediyorsun?"

Hastane yöneticisinin bunu duymak isteyeceğinden eminim..."

"*Şimdi* şaka yapıyorum." Manning'e tek bir şey söyleyen bir gülümseme fırlattı: *Hayır*.

"Bayan Young'a benim hakkımda bu yalanları söylemenizin tek bir nedeni olabilir. Onu kendin için istiyorsun."

Ne kadar da anlayışlısın, değil mi? Birisi bu adama bir ödül versin.

Beck son iki haftadır Heavenly'yi düşünerek mastürbasyon yapıyordu; gamzeleri, atkuyruğu saçları, iri gözleri ve tatlı yalvarışlarıyla. Ondan istediği şey muhtemelen Bay Misyoner Pozisyonu'nun hayal ettiği her şeyden çok daha kirliydi. Elbette, bu onu ikiyüzlü yapıyordu. Ama

onu dünyanın etek kovalayan hıyarlarından, hatta Beck'in o bok çuvalının gözleri ona yapışana kadar hoşlandığı Seth'ten bile koruyacaktı.

Heavenly'nin kışına. "Öyle değil mi?" Manning kışkırttı.

Heavenly sandalyesinde döndü ve onu inceledi. Vereceği cevapla ilgileniyor muydu? Bu olasılık aletinin kıpırdanmasına ve gerilmesine neden oldu.

"Elbette söyleyecek bir şeyin yok Beckman," diye meydan okudu Manning. "Çünkü ben haklıyım."

Beck kaşlarını çatı. "Cinsiyetçi saçmalıklarına cevap vermeye tenezzül etmeyeceğim. Bir yetişkin ve bir profesyonel gibi davranmayı dene. İşyerine et pazarı, hemşirelere de kış parçası gibi davranmayı bırak."

Manning'in gözleri sessiz bir tehditle kısıldı. Aptal korkmamıştı, bu hem aptalca hem de üzücü bir durumdu. Beck'in acı çektirme konusunda neredeyse yirmi yıldır geliştirdiği çılgın yetenekleri vardı. Tanrım, onları şu anda o pisliğin üzerine salmayı çok isterdi.

"Her şeyi yanlış anladınız. Ben hemşirelere rehberlik ediyorum." Manning şişindi. "*Yardım ediyorum* onları."

Evet, donlarından çıkıp sırt üstü yatacaklar.

"Eğer Heavenly'nin yardıma ihtiyacı varsa, ben varım. Onunla konuşma, ona bakma, hatta onu aklından bile geçirme. Yoksa HR'ye seninle ilgili *her şeyi* anlatırım."

Ve çok fazlaydı.

Heavenly'nin yemyeşil ağzı bir şok *O'su* oluşturdu. Kör edici bir an boyunca Beck parmaklarını onun topuzuna sokmak, dudaklarını kendi dudaklarıyla kaplamak ve diğer tüm erkeklerin varlığını unutana kadar onu öpmek için yanıp tutuştu.

Manning Beck'i ölümcül bir bakışla kıştırdı, sonra da Heavenly'ye öfkeli bir huff çekerek omuzlarını geriye attı. "Bekçi köpeğinizi veterinerine götürmenizi öneririm, Bayan Young. Kuduz aşısı olması gerekiyor."

Plastik cerrah dönerek uzaklaştığında, Beck asitli bir ayrılık atışına karşı koyamadı. "Woof." Manwhore gider gitmez sessizlik çöktü.

Özür dileyen bir yüz ifadesiyle onun karşısındaki sandalyeye kaydı. "Bunun kontrolden çıkmasını istememiştim."

"Aman Tanrım. Öyle olduğuna çok sevindim." Heavenly kıs kıs güldü. "Bu komikti ve gülmeye ihtiyacım vardı. Onun hakkında söylediğin her şey doğru mu?"

"Hepsi."

"Gerçekten mi? O ve Kathryn mi?" Beck başıyla onayladı.

"Marcella da öyle." "Peki ya hemşirelik öğrencisi?"

"Oh, evet. 'Kapıları açmayı' teklif ettiği ilk kişisiz değilsiniz."

Ürperdi. "Ne pislik ama! Ona dört... hayır, beş kez ilgilenmediğimi ve biriyle çıkmak için zamanım olmadığını söyledim ama bir türlü anlamadı."

Beck anladı. Bahanesi de onu durdurmayacaktı. Ama çıkmak? Bu konuda ne biliyordu ki? Karşılıksız seks yapmak isteyen o kadar çok acı çeken sürtük varken, hiç zahmet etmemişti.

Beck, "Manning pek parlak bir ampul değil," diye söylendi. "Tıp fakültesini nasıl geçtiğinden emin değilim." "Belki de palavra atarak ve..." Sanki açık bir kelime söylemek istemiyormuş gibi dudağını ısır. "Saçmalık mı?"

Ona komplocu bir gülümseme fırlattı. "Aynen öyle."

Güldü, onun güzelliğı, tatlılığı, çekiciliğı karşısında büyülenmişti. Her şeyinden. Tanrım, erkek kartı neredeydi?

"Her neyse, kendini ortaya attığın için teşekkürler," diye mırıldandı. "Raine'i, mazlumlardı, hatta beni bile koruyorsun. Bu gerçekten asilce."

Beck neredeyse boğuluyordu. Arkadaşları onu duyabilselerdi gülmekten altlarına ederlerdi. "Bir şey değil."

Çenesini avucuna dayadı ve ona spekülatif bir bakış gönderdi. "Ve yine de... İçimde çok kötü bir adam olabileceğinize dair bir his var."

Heavenly flört mü ediyordu? Flört etmediğini söyledikten sonra mı? Yine de, onunla ilgili her şey pratik değildi. Muhtemelen farkında bile değildi.

Sana ne kadar kötü olabileceğimi göstermeyi çok isterdim

küçük kız. "Haklı olabilirsin," diye cevap verdi sinsi bir göz

kırpmayla.

Koyu renk kirpiklerinin altından ona baktı. "Bu beni korkutmalı

mı?" "Sana asla zarar vermem." *Bana yalvarmadığın sürece.*

Heavenly iç çekti. "Senin gibi bir adamla hiç

tanışmadım." "Ne demek istiyorsun?" Sapık bir

canavar mı?

"İlginç. Zekice. Düşünceli."

"Çekici, zeki ve yakışıklı olmayı atladın." Zerre

kadar çekingenlik göstermeden güldü. "O da var."

Beck zihinsel olarak repertuarındaki ukalaca sözlerin envanterini çıkarmış, onun gülümsemesini sağlamak için daha fazlasını söylemeye hazırdı. "Peki sen nereden geldin Mars?"

"Ha! Aslında hayır. Wisconsin'de küçük bir kasabadanım." Kadının yüzünde beliren hüznü ifadeyi kaçırmadı. "Los Angeles ile orası arasındaki farka bakılırsa? Mars da olabilirdi."

"Evinden çok uzaktasın, küçük kız."

"Bana öyle demeye devam ediyorsun. Ben çocuk

değilim, biliyorsun." "Bunu bir hakaret olarak

söylemedim. Sadece diyorum ki sen..." Young.

Deneyimsiz.

Tecrübesiz.

Olmadığı her şey.

"Neredeyse bir bebek ve boyumdan büyük işlere kalkışmak mı? Bunu daha önce de duymuştum." Omuz silkti. "Yaş sadece bir sayı."

Yanıliyordu. Bu, gençlerin daha iyisini bilemeyecek kadar alaycı olmadıklarında söyledikleri basmakalıp bir sözdü. Ama Beck onun bu tavrından hoşlanmıştı. Onda kendisini çeken o gizemli şeyi soymak ve altındaki kadına dokunmak için sabırsızlanıyordu. Sonra ona seksi, acıyı ve orgazmı öğretecekti. Elinin, yemyeşil poposundaki hissini. Sikiinin amının derinliklerine nasıl oturduğunu.

"Sen öyle diyorsan," dedi. "Wisconsin'e hiç gitmedim. Bana nasıl bir yer olduğunu anlat. Çok fazla kar ve peynir tarlaları hayal ediyorum."

"Kar kısmı doğru ama peynir tarlada yetişmez, Dr. Beckman. Ve eğer Mars'ta yaşadığımı düşünüyorsanız, bu sizi hangi gezegenden yapıyor?"

Kızın şimdiden ona tek satırlık cevaplar vermeye başlaması onu heyecanlandırmıştı. "Gerçek bir ukala gibi konuştun." Güldüğünde, bu onu aydınlattı. Tanrım, onun için çok kötüydü.

"Vay be. Ben kaşar diyarı hayal ediyordum. Yazık oldu. Aslında kulağa çok lezzetli geliyor." Göz kırptı, kız tekrar güldüğünde çok sevindi. "Wisconsin'deki adamlar kırık kalplerini emziriyor ve geceleri senin öpücüklerinin anılarıyla kendilerini sıcak tutuyor olmalılar."

"Pek sayılmaz." Mavi gözlerindeki ışıltı kayboldu. "Asla denemeyin."
Hiç...ne? Öpülmedi mi? Tanrım, hiç dokunulmamış mıydı? "Bakire misin?"

Lütfen hayır de. Lütfen...

Heavenly sadece başını eğdi ve kızardı. Kesinlikle bir bakire.

Lanet olası orospu çocuğu.

Beck bakirelerle yatmazdı. Bu da onun bir başka kuralıydı ve zor bir kuraldı.

Ezici hayal kırıklığını bir kenara bırakıp kocaman bir geri adım atma vakti gelmişti. Her zaman onun için fazla yaşlı ve alaycı olduğundan şüphelenmişti. Artık bunu biliyordu. Eğer arzusunu Heavenly'nin üzerine salarsa, kızı tamamen yok edecekti.

Ama kahretsin, sonsuza dek boğulduktan sonra ihtiyacı olan taze nefes oydu. Çekip gidecek gücü nereden bulacaktı? Ve peşinde bir yırtıcı varken nasıl çekip gidebilirdi ki?

"Seni zor durumda bıraktığım için özür dilerim," diye mırıldandı sonunda. "Utanmana gerek yok. Ben bir doktorum, unuttun mu?"

"Biliyorum," diye mırıldandı.

"Bana bak." Kulüpte kullandığı alçak ve sert ses tonuyla konuştu.

Sanki onu reddedemiyormuş gibi çenesini kaldırdı. Dominant tarafı sevinçle sıçradı. Aleti kabardı. Ve diğer her parçası ağladı.

"Sırrınız benimle güvende. Ama Manning'in neden hayır cevabını kabul etmediğini bildiğimi sanıyorum. Kartvizitim hâlâ sende, değil mi?" Heavenly başını salladığında, önündeki kendine eziyet saatlerini düşünmeden devam etti. "Güzel. Bir daha öğle yemeğine çıkmadan önce bana mesaj at. Hasta yükümü yeniden düzenlemek için elimden geleni yapacağım, böylece Manning'le tek başına uğraşmak zorunda kalmayacaksın. Bunu benim için yapar mısın?"

"Gerçekten benim bir şey olduğumdan şüphelendiğini mi düşünüyorsun?"

"Üzgün olmaktansa güvende olmayı tercih ederim. Seni korumam için bana güç ver, Göksel."

Bu kelimelerin onun dünyasında ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bilseydi de asla kabul etmezdi. "Elbette."

Beck masayı kavradı. Kendini ona o kadar çabuk ve mükemmel bir şekilde teslim etmişti ki. İçindeki aç canavar onu yalayıp yutmak ve her lezzetli lokmanın tadını çıkarmak istiyordu. Onu itti.

"İşte yine benim için kendini tehlikeye atıyorsun."

Çünkü ben kıskanç bir pisliğim. Eğer ben sana dokunamazsam, o da dokunamaz. "Sen iyi bir insansın. Senin gibi bir arkadaşım olduğu için şanslıyım."

Onun gibi bir sevgilisi olduğu için daha da şanslıydı.

Asla. Asla. Hayal kurmayı bırak.

"Bu uzun zamandır birinin bana söylediği en tatlı şey Dr. Beckman. Sanırım şanslı olan ben olurum."

"İnsanlara yardım etmek hoşuma gidiyor." Kendi sözlerini ona geri atarak göz kırpmaya zorladı.

Ona, karnına tekme atan sulu bir gülümseme fırlattı. "Dr. Manning'le tek başıma uğraşmak zorunda kalmayacağımı bildiğim için şimdiden daha iyi hissediyorum. Teşekkür ederim." Su bardağını masanın ortasına itti ve sandalyesini yana çekti. "İşimin başına dönmeliyim."

"Bekle." Elini onunkinin üzerine kaydırды. Tıpkı ona her dokunduğunda olduğu gibi, bağımlılık yaratan o uğultu kolunu morfin iğnesinin sıcak sürünmesi gibi sarstı. Bir neden aradı, herhangi bir neden.

-Konuşmalarını uzatmak için. Fark ettiği tek şey masasında yiyecek olmamasıydı. Tepsi yoktu. Kirli tabak çanak ya da çatal bıçak yok. "Öğle yemeğini yedin mi?"

"Aç değilim. Sabahtan beri hemşire odasındaki atıştırmalıklardan otlanıyorum. Buraya sadece ayaklarımı dinlendirmek için geldim."

Beck başını salladı ve ilgisiz bakışlarını yırtık pırtık ayakkabılarına kaydırđı. Bunlar çoğu hemşirenin bütün gün yürümenin ve ayakta durmanın etkilerini hafifletmek için giydiği kalın tabanlı ayakkabılardan değildi. Ona yeni ayakkabılar almak için aklına bir not düştü... ve bir şekilde onu bunları giymeye ikna etti.

"O zaman bir dakika bekle ve bana peynirin neden tarlada yetişmediğini anlat." "Çok komiksin." Başını ona doğru salladı.

Heavenly başka bir şey sormadan peynirin nasıl yapıldığını anlatmaya başladı. Beck ona zaten bildiğini söylemedi. Onun arkadaşı ve koruyucusundan daha fazlası olmanın imkânsızlığının yasını tutarken bile sesinin nazik tınısında kayboldu. Onu tüm büyük, kötü kurtlardan koruyacaktı, özellikle de içlerinde en büyüğu, en kötüsü olan kendisinden.

BEŞİNCİ BÖLÜM

CUMA günü SETH cep telefonunun çaldığını hissetti. Arayan annesi ya da evde işleriyle ilgilenen kardeşi Matt değildi. Onlarla bu sabah zaten konuşmuştu. Liam'ın arayıp Raine'e moral vermesini istemesini bekliyordu. İyi haber şuydu ki, LAPD bir sonuca varmıştı.

-Babasını öldürdüğünde kendini savunmak için hareket etmişti. Ama şimdi travmanın kalıntılarıyla -anksiyete, geriye dönüşler, kâbuslar- uğraşıyordu. Erkeklerine her zamankinden daha çok ihtiyacı vardı. Liam onun dayanağıydı, destekleyici ve boyun eğmezdi. Ama Seth, Hammer'ın soğukkanlı yüzünde çatlaklar görmeye başlamıştı bile. Bu onu endişelendiriyordu... ama pek de şaşırtmamıştı. Koruyucular başarısızlıklarını kabullenmekte zorlanırlar. Bunu bilmeliydi.

Düşüncelerden sıyrılan Seth ekranını taradı. Bir LA öneki. Numara tanıdık gelmemişti. "Alo?"

"Merhaba."

Heavenly.

Vücudundaki tüyler diken diken oldu. Görünüşe göre ona tepki vermek için yaratılmış olan aleti kalınlaştı.

Nasıl oluyordu da daha tek bir hece bile söylemeden onu becermek için yanıp tutuşuyordu? "Sesini duymak güzel, meleğim." Parlak güneş ışığının arayacağından emin değildi. "Benim olduğumu nereden bildin?"

"Sesini unutabileceğimi mi sanıyorsun?" "Um..."

Seth onu sinirlendirmekten hoşlanıyordu ama onun kendisini aramasını daha da çok seviyordu. "Kısa bir süre olduğunu biliyorum..." diye gergin bir şekilde başladı.

Saldırdı. "Bana bugün boş olduğunu söyle."

"Bu öğleden sonra."

Tanrı'ya şükür. Şimdi onunla biraz zaman geçirebilir ve onu neden bu kadar büyülediğini anlayabilirdi.

"Mükemmel. Ne yapmak istediğin hakkında bir fikrin var mı?"

"Çok güzel bir gün. Parka gidip biraz güneşlenmeye ne dersiniz? Harika bir yürüyüş yolu olan bir park biliyorum. Ya da oturup konuşabiliriz."

Bu harika olurdu. Heavenly'nin altında çırılçıplak uzanmasını, şeftali-porselen teninin güneş ışığında parıldamasını daha da çok isterdi. Kalçalarını açarak alttaki sarışının şişmiş amının tozunu aldığını hayal etmek, neredeyse inlemesine neden olacak tatlı bir zihinsel işkenceydi.

"Saat kaçta?" diye mırıldandı. "Bana adresini ver. Gelip seni alırım."

"Hastanedeki kısa vardiyamı bitiriyorum. On iki buçuk gibi uğramak istersen, ziyaretçi girişinin önünde buluşuruz."

"Sonra görüşürüz"

meleğim." "Hoşça kal."

Acısına son vermesine iki saat kalmıştı. Hızlı düşünmek zorunda kalacaktı.

unutulmaz öğleden sonra ve onu zamanında almak. Heavenly basitçe takıldıklarını düşünebilirdi ama Seth'e göre o ilk randevularını planlıyordu. Kalıcı bir izlenim bırakmak niyetindeydi.

Islık çalarak Shadows'un otoparkından kasıla kasıla geçti ve kiralık arabasına atladı, planlar çoktan yapılmaya başlanmıştı. Williams-Sonoma ve La Paloma Şarküteri'ye uğradıktan sonra, Heavenly ön girişten adımını atarken hastanenin önünde durdu. Melek, canlı güneş ışığı altında sanki bir halesi varmış gibi parlıyordu... ama vücudu kesinlikle günah için yaratılmıştı.

Nemli yüzü taze ve çıplaktı. Pembe bir saç bandı, göğüslerinin etrafına güneşli dalgalar halinde dökülen ve belindeki kıvrımlarla flört eden saçlarını geride tutuyordu. Ağzına sahip olurken ve açılmış bacaklarının arasından kayarken yumruklarını saçlarına doladığını hayal etti.

Kaldırımındaki insanları görmezden geldi ve ona odaklandı. Bakışları kilitlendi. Aralarındaki bağ onu tekrar çarptı. Kız kirpiklerini ağırbaşlı bir hareketle indirdiğinde bile bu durum devam etti.

Kahretsin, onun teslim olmasını o kadar çok istiyordu ki tadını alabiliyordu.

Bakışları kadının vücudunda gezindi. Kızaran yanaklarının renginde, küçük beyaz papatyalardan oluşan aplikelerle süslenmiş şeffaf bir şal, omuzlarından gevşekçe sarkıyordu. Heavenly gülümseyip el sallamak için elini kaldırdığında, beyaz atletin dantel etek ucu yukarı doğru eğilerek bir çift kot şort ve askılı sandaletin üzerindeki çıplak göbeğinin kışkırtıcı bir görüntüsünü verdi.

Tanrım, hem tatlı derecede sevimli hem de sikilebilir görünüyordu.

Çok geçmeden kolunu indirdi ve bir anlık ten görüntüsünü gizledi. İstemeden de olsa flört etti. Alay etti. Ve o yavru kedi ifadesi, göğüs dekoltesiyle birleşince... Seth bir inilti çıkardı. Vücudundaki her damla kan güneşe doğru akarken, fermuarını düzeltti.

Uzun ve zorlu bir öğleden sonra olacaktı.

Yayaları atlattıktan sonra kaldırımda durdu. Siyah bir sedan uygun bir şekilde kenara çekildi ve o da orta boy berbat kiralık arabasını onun yerine geçmek üzere yönlendirdi.

Seth arabadan indiğinde, Heavenly utangaç bir sırıtışa büründü. Heyecanının nazikçe zıplaması bulaşıcıydı.

Lanet olsun, neden hiç tanımadığı bu kadına bu kadar düşküncü?

"Seni bekletmedim, değil mi?" Kadının elini iki elinin arasına aldı ve gülümsedi. Bütün gün ona bakabilirdi.

"Hayır. Tam zamanında geldin."

"Ve sen kesinlikle çok güzelsin. Aradığına sevindim. Seninle vakit geçirmeyi umuyordum."

Bakışlarını birleştirdikleri ellerine indirdiğinde yanaklarında pembe bir allık belirdi. Parmağını çenesinin altından geçirdi ve yüzünü kaldırdı. Kızın gözleri iri ve maviydi. Seth boğulduğunu hissetti.

"Gergin olma meleğim."

İç çekti. "Her duygunun yüzüme yansımından nefret ediyorum." "Çok tatlı, tıpkı senin gibi."

Heavenly'nin kirpikleri tekrar yanaklarının üzerinde gezindi. "Sen böyle şeyler söylediğinde nasıl cevap vermem gerekiyor?"

"Gülümse ve 'teşekkür ederim' de?"

"Pekâlâ." Bakışları onunkilere kaydı, dudakları kıvrıldı. "Teşekkür ederim."

Bu kızla ilgili her şey bacaklarının arasına uzanıyor ve onu sertçe çekiştiriyordu. Bu onu şaşırtmamıştı. Ama göğsünde bir şeyleri bükmeyi başarması şaşırtmıştı.

"Hazır mısın?" Başını sallayınca onu kiraladığı eve götürdü ve içeri soktu. "O zaman gidelim. Bir sürprizim var."

Gülümsemesi aydınlandı. "Bana başka bir sepet almadın, değil mi?"

"Bir çeşit..."

"Seth!"

Kaldırırma yanaşırken "Bu seferki farklı," diye söz verdi. "Bunu paylaşacağız." "Ne demek istiyorsun?"

"Sabırsız mısın?" Göz kırptı. "Bekleyip görmen gerekecek."

Kaşları çatıldı. "Bir hafta içinde iki hediye kaldırılabileceğimden emin değilim." "Bu seni öldürmez. Ama öldürürse, sevimli bir gönüllü hemşire tanıyorum..." "Şimdi sadece flört ediyorsun." Ona alaycı bir bakış gönderdi.

"Bunu anladın, değil mi?"

"Kaçırmaq zor oldu." Şakayla karışık melodramatik bir elini göğsüne bastırdı. "Ve niyetinizin onurlu olduğundan emin değilim, efendim."

Oh, oldukça onursuzlar, özellikle de bana tekrar efendim dersiniz.

Seth sırtıttı. "Bu konuda sana geri döneceğim."

Kıkırdadı.

On beş dakika sonra parka ulaştılar ve büyük bir meşe ağacının gölgesinde bir yer buldular. Heavenly bulup getirdiği kareli battaniyeyi yere serdi, sonra da onun yanına yerleşmeden önce hasır sepeti yere bırakmasını izledi.

"Piknik mi? Ne kadar heyecan verici!" Kapağı kaldırdı ve bir şişe şarap, çeşitli peynirler, yağlı kâğıda sarılmış dilimlenmiş etler ve sıcak, kabuklu ekmek çıkardı. Küçük kavanozlardaki zeytinlere, turşulara ve diğer çeşnilere baktı. Son olarak da iki büyük dilim ahududulu-bademli tartı koparıp aldı. "Vay canına! Burada bir orduyu doyuracak kadar yiyecek var."

"Yıllardır pikniğe gitmemiştim ama sen arayınca neden doğru düzgün yapmayayım diye düşündüm." "Bu şahane güzellikleri nereden buldun?"

"Benim de yeteneklerim var. Bunlardan biri de iyi yemeği nerede bulacağımı bilmek." *Belki sizi diğer yeteneklerimle de tanıştırmamı istersiniz?*

Yıllar boyunca onun çok yetenekli bir dili olduğunu çok duymuştu...

"Öğle yemeğini nerede bulduysan harika görünüyor. İkimize de birer tabak vereyim mi?" Kadının ona hizmet etmek istemesi onu daha da zorlaştırmamalıydı ama... "Lütfen."

Ağacın gövdesine yaslandı ve onun kendisine bir sandviç hazırlamasını izledi. Kadın yönlendirmeyi iyi yapıyor, yemeği tam istediği gibi hazırlıyordu. Sonra ona bir tabak, tirbuşon ve şarap uzattı.

"Bunu açabilir misin? Nasıl açacağımı bilmiyorum."

Mührü kırdı. "Daha önce Chianti denedin mi?"

Heavenly başını salladı. "Aslında şarabı hiç denemedim."

"Gerçekten mi?" Seth durakladı. "Eğer içmiyorsanız ya da bir itirazınız varsa, maden suyu da getirdim."

Onun endişesini elinin tersiyle itti. "Hayır, sadece şarabı deneme fırsatım olmadı. Bana verdiğin şeyi özel bir gün için saklıyordum."

"Bu durumda, seni tanıştırmak istediğim bir iki şey daha olabilir," dedi. Kızın gözleri sanki bu olasılık onu heyecanlandırmış gibi parladı. "Ne gibi?"

Öncelikle, eğilip seni öpsem ne yapardın?

Seth tereddüt etti. Kaliforniya'da daha fazla kalamazdı, o yüzden bugün tek şansı olabilirdi. Öte yandan, içgüdüleri kızın hazır olmadığı konusunda onu uyarıyordu. Eğer onu şimdi korkutursa, ona bir daha asla fırsat vermeyecekti.

Bir laneti içinde tutarak vites küçülttü. "Tam zamanında. Sürprizi bozmak istemem." "Bugünden önce sürprizlerden hoşlanmadığımı söyledim ama bu sürprizi çok sevdim."

Seth, birlikte daha kişisel bir şey yaptıklarında -hayır, ne zaman- bu sürprizleri daha da çok seveceğini umuyordu.

Şimdilik bardakları aldı, her birine cömert birer porsiyon doldurdu, sonra birini ona uzattı. Kendi kadehini kaldırdı. "Peki o zaman... Güneşli günlere, yeni arkadaşlara ve heyecan verici sürprizlere."

"Bunu sevdim." Bardağını onunkiyle tokuşturdu, sonra meyveli aromayı kokladı. "Bunu yudumlayabilir miyim?" Kahretsin, çok masumdu. "Bugün yemek yedin mi?"

Başını iki yana salladı. "Genelde kahvaltıyı atlarım."

Her ne kadar onu çekingenlikten uzak görmek hoşuna gitse ve küçük, sevimli bir sarhoş olsa da, ayık olmasını istiyordu. "O zaman yavaş iç, özellikle de biraz yemek yiyene kadar."

Temkinli bir baş hareketiyle bardağı pembe dudaklarına götürdü ve gözlerini kapattı. Boğazı çalıştı. Onu izlemek şehvetli bir deneyimdi ve Seth bir şekilde onu ayarttığı hissinden kurtulamıyordu.

Kahretsin, bu fikre bayılmıştı. "Eee?"

Yüzü aydınlandı. "Hoşuma gitti.

Hem de çok." "Güzel. Biraz peynirle dene."

Birlikte yemek yediler, yemeğin ve şarabın tadını çıkardılar. Karınları doyduğunda, hareket edemeyecek kadar tok bir şekilde, arkadaşça bir sessizlik içinde tembellik ettiler ve etraflarındaki diğer park sakinlerinin havanın tadını çıkarmasını izlediler. İnsanlar çiçekli yürüyüş yolunda yürüyordu. Çocuklar gülüyor ve oynuyordu. Sıcak gün, güneşlenen birkaç kişiyi bile cezbetmişti.

Onun yanında gözlerini kapadı ve usulca iç çekti. "Bunu asla yapmam."

"Ne yapmak?" Ona döndü. "Parka mı geleyim? Yoksa kendine zaman mı ayıracaksın?" "İkisi de. Çok güzel."

"Neden olmasın?"

Ona tembel bir sırıtış attı. "Öncelikle, ben aslen Wisconsin'liyim. Aralık ayında piknik yapmayız."

"Bu hava çılgınca değil mi? Ama iyi anlamda." Sanki güneşi yakalayabilecekmiş gibi elini kaldırdı. "İnanın bana, New York'ta böyle günler Mayıs ya da Eylül'de olur, ama Aralık? Bir ateşin etrafında toplanmış futbol falan izliyoruz."

"Bu sıcak güneş ışığına alışabilir miyim bilmiyorum. Her zaman kardan kaçma şansım olsaydı kaçardım diye düşünürdüm. Ama şimdi... Sanırım mevsimleri özledim. Burada sonbahar yoktu, değişen yapraklar ya da keskin esintiler yoktu. Kardan adamları ve buz patenini özledim. Hava seksen derece olursa Noel'in Noel gibi hissedilip hissedilmeyeceğini merak etmeye başladım."

Yüzünü buruşturdu. "Güzel soru. Eğer buraya taşınırsam Rockefeller Center'daki büyük ağacı ve aptalca bir şekilde yılbaşı gecesi Times Meydanı'nda taşaklarımın donmasını kesinlikle özlerim."

"New York kulağa büyüleyici geliyor. Hep gitmek istemişimdir. Aslında bir gün büyük dünyayı keşfetmeyi planlıyorum."

Ses tonundaki özlemi duydu. "Yapmalısın. Belki New York ile başlayabilirsin?"

"Olabilir. Olmak istediğin yer orası mı?"

"Hem evet hem hayır. Ailemi özlüyorum ama buradaki arkadaşlığı seviyorum. Kabul etmeliyim ki neredeyse yıl boyunca sahile gidebilmek çok güzel. Ama büyük bir depremin bir gün bu koca kara parçasını okyanusa göndereceğinden eminim."

Heavenly başını eğdi. "Depremlerden mi korkuyorsun? Hmm. Bu konuda endişelenmek hiç aklıma gelmemiştir."

"Korku güçlü bir kelime. Ben endişeli derdim."

Güldü. "Hayır. Tamamen korkuyorsun. Bu... şirin."

"Sevimli mi?" Adam kaşlarını kaldırarak Heavenly'nin bunu bir daha söylemesine meydan okudu. "Çok erkeksi bir şekilde tabii ki."

"Ben de öyle düşünmüştüm." Arkasına yaslandı ve aralarındaki rahat sohbetin tadını çıkardı. Kadının artık gergin olmaması hoşuna gitmişti. Özellikle de şarap yudumları arasında ona bakışlarını kaçırması hoşuna gitmişti. "Madem Kaliforniya sana göre değil, neden buraya taşındın?"

Birdenbire artık gülümsememeye başladı. "Birkaç nedeni var, en çok da okul."

"Wisconsin'de katılacak iyi bir okul bulamadın mı?"

"Onun gibi bir şey."

Verdiği muğlak cevap iç alarmlarını harekete geçirdi. "Hemşirelik okuluna internet üzerinden gitmiyor musun?"

Heavenly dondu kaldı, sonra sinirli bir şekilde artıkları sepete tıktırmaya başladı. "Biliyorum ama bu uzun bir hikaye ve konuşmayı tekeline alıyorum. Bana kendin hakkında pek bir şey anlatmadın."

Heavenly korkunç bir yalancıydı. İçindeki Dom hoşnutsuzluğunu haykırmak ve onu telafi etmenin lezzetli yollarını bulmak istiyordu. İçindeki polis ise doğrudan cevaplar istiyordu. Ailesi onu evden atmış mıydı? Buraya bir erkek arkadaşının peşinden mi gelmişti? Bu senaryoların hiçbiri doğru değildi ama taşınmasının bir nedeni vardı. Ve nedenini söylemek istemiyordu.

"Uzun hikâyeler umurumda değil," diye karşı çıktı. "Senin için dünya kadar zamanım var."

"Sıkıcıyım. Liam ve Hammer'la nasıl tanıştığını anlat. Hep New York'ta mı yaşadın? Özel dedektif olarak ne tür davalarda çalışıyorsun?"

Konuyu umutsuzca değiştirdiği için ona tekrar seslenirse, içgüdüğü ona randevuyu kısa keseceğini söylüyordu.

"Liam ve Hammer'la ortak arkadaşlarımız aracılığıyla tanıştım." Manhattan'daki bir BDSM kulübü olan Graffiti'de tanıştıkları gerçeğini açıklamak onun sapkınlığını da ortaya çıkaracağı için gerçeği geçiştirdi. "O zamanlar New York'ta yaşıyorlardı. Hammer buraya sekiz yıl önce taşındı, Liam ise sadece birkaç ay önce. Bakalım... Başka? Brooklyn'de doğdum ve büyüdüm. Babam bir polisti. Ben on altı yaşındayken görev başında öldü. Annem hâlâ büyüdüğüm evde yaşıyor. Tüm kardeşlerim dağıldı ama hala New York ve Boston arasında yaşıyorlar."

"Hepsi mi? Kaç tane?"

"Beş, ben de dahil. Biz gürültülü Katolik bir aileyiz."

Ağzı açık kaldı. "Aman Tanrım. Kulağa kaotik geliyor. Ve harika. Benim hiç erkek ya da kız kardeşim yok."

Seth bu bilgiyi dosyaladı. "Çok fazla kavga ve gürültü, ergenlik hormonları ve kokan ayaklar vardı - en azından anneme göre."

Bu onu güldürdü. "En yaşlı sen misin? En genç?"

"En büyükleri benim, bu yüzden yıllar boyunca pek çok küçük kardeşin canına okudum. Benim hakkımda bu kadar yeter. Şimdi bana kendinden bahset."

"Bekle! Ne tür davalarda çalışıyorsun?"

"Çoğunlukla aldatan eşler, bazıları da zimmetine para geçiren iş ortakları." Umursamazca omuz silkti ama kadının gözlerinin içine baktı. "Kaçakçıları ve yalancıları tespit etmekte iyiyimdir."

Bu sözler kafasına dank edince yutkundu. "Oh. Ne hakkında-"

"Benim sıram." Kaşlarını kaldırdı. "Wisconsin'de mi doğdun? Yalnız mı yaşıyorsun? Peki ya ailen?"

Gözleri irileşti, sonra ruhunu koruyan pencereler o kadar hızlı kapandı ki, neredeyse duyulabilir bir tıkırtı duydu. "Şey, Wisconsin'de doğdum. Anlatacak pek bir şey yok."

Saçmalık. Adam onun kaçışına karşı koyamadan, parlak kırmızı bir top aralarındaki battaniyeye *çarparak* indi.

Heavenly geri çekildiğinde, Seth topu kaptı ve birkaç küçük çocuk nefes nefese yanlarına geldi. Çok hevesli görünüyorlardı ve ayağa kalkarken gülümsemeden edemedi.

"Kim ister?" Topu birkaç kez havaya atarak onları bekletti. "Ben!" dedi sağdaki sivri kafalı haylaz.

"Sıra bende, sende değil. Topu saha dışına attın." Diğer çocuk kaşlarını çatı.

"Benim tekmelememe ne dersin? İkiniz de kovalayabilirsiniz."

O söylediğinde, bir çift hevesli köpek yavrusu gibi peşinden koştular. Sonra döndü ve tekrar Heavenly'nin yanına oturdu.

Yumuşakça gülümsedi. "Çocukları sever misin?"

"Başkasının olduklarında ve onları geri verebileceğimde. Sözümüz kesilmeden önce ne diyordun?"

"Uzun bir haftanın ardından yorgun olduğumu ve eve gitmem gerektiğini. Finaller için çalışmalıyım."

Sanki bir işaretmiş gibi, güneş alçaldı ve serin bir rüzgâr çimenlerin üzerinde yaprakları savurarak buluşmalarının sona erdiğinin sinyalini verdi.

Lanet olsun. Elini fazla zorlamıştı. Normalde sabırlı bir adamdı. Mesleğinde, sabırlı olmak için para ödüyordu. Heavenly'yi konuşmaya ikna edebilmeliydi. Bir aptal gibi, sabırsızlığına yenik düşmüştü. Elbette onu araştırabilir ve muhtemelen her şeyi on dakika ya da daha kısa sürede öğrenebilirdi. Ama onun güvenini kazanmanın, ona gerçekleri anlatmasının tatminini yaşamak istiyordu. Ayrıca, mahremiyetini ihlal ettiğini öğrenirse, onu affetmezdi.

Asıl soru, tatilden önce onu kazanmayı başarabilecek miydi? Bilmiyordu ama içgüdüleri ona, Heavenly'yi açmakla Noel için eve dönmek arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsa kalması gerektiğini söylüyordu.

"Pekâlâ. Bugün benimle geldiğin için teşekkür ederim meleğim. Umarım tekrar bir araya gelebiliriz." Kız ona açıkça hayır demedikçe vazgeçmeyecekti.

"Bu hoşuma giderdi." Adam ayağa kalkıp elini uzattığında, kız ayağa kalkmasına yardım etmesine izin verdi. "Tanrım, ne kadar çok yemek artığı var."

"Kaldığım yerde saklamamın bir yolu yok. Eve götürmek ister misin?" "Emin misin?"

"Kesinlikle. Sepeti de al. Belki başka bir gün kullanırsınız." Gülümsedi.

"Bu harika olur. Teşekkür ederim."

"Seni eve bırakabilir miyim?"

Heavenly başını salladı. "Hastane, lütfen. Dolabımda ders çalışmak için ihtiyacım olan bazı

kitaplar bıraktım."

Bekleyeceğini ve her şeyi topladıktan sonra onu götüreceğini söylemek için ağzını açtı. Ama onu çoktan konfor alanının dışına itmişti. İçgüdüleri ona geri çekilmesi gerektiğini söylüyordu... şimdilik.

Kaşınan merakını bastırarak bir eliyle sepeti kaldırdı, diğer eliyle de onunkini tutarak arabasına götürdü.

Onu ya da bu çılgın çekimi bugün anlamamış olabilirdi. Ama anlayacaktı. Asla pes etmeyecekti.

PAZARTESİ ÖĞLEDEN SONRA Beck hastanenin kafeteryasında Heavenly'nin karşısında oturmuş, onun dudaklarının yemyeşil kıvrımına odaklanmış ve Seth Cooper'ın onu çoktan öpüp öpmediğini merak etmişti.

"Cuma günü öğle yemeği için bana mesaj atmadığında, Manwhore'un seni yine rahatsız ettiğinden endişelendim. Etrafa sordum ve Jennifer on iki buçukta çıktığını söyledi." Onu bakışlarıyla kısırdı. "Ders mi çalışıyordun? Yoksa eğlenceli bir şey mi yaptın?"

Evet, bilgi istiyordu. Bütün hafta sonunu dişlerini sıkarak geçirmişti çünkü kızın o tatlı dilli piçle bir yerlere gittiğini biliyordu. O akşam hastanenin otoparkından çıkarken, Seth'in onu bıraktığını görmüştü. Vedalaşmaları sadece bir kucaklaşma ve alnına kondurulan iffetli bir öpücük gibi görünebilirdi ama Seth'in onun uzaklaşmasını izlerkenki bakışlarında platonik hiçbir şey yoktu.

"Pikniğe gitmiştim." Yanakları pembeleşti, sanki bu anıyı hatırlayınca yüzü kızarmıştı.

Bu nasıl bir piknikti böyle, Seth'in onu bir battaniyeye yaydığı ve vücudundan bir ziyafet çektiği türden bir piknik mi?

Beck homurdanmamaya çalıştı. "Tek başına mı?"

"Hayır." Önündeki su bardağına odaklandı. "Seth bana hediye sepetini verdiği gün çıkma teklif etti. Ben de evet dedim."

"Ne kadar düşünceli değil mi?"

Heavenly ona göz kırptı ve gülümseyerek onun iğneleyici sözlerini özlediğini belli etti. "Öyle. Güzel bir öğleden sonra geçirdik. İlk kez şarap bile içtim."

O pislik, ondan faydalanabilmek için mi onu sarhoş etmişti?

Beck masanın kenarını kavradı ve Seth'ten uzak durmasını istemek için kendini zor tuttu. Uzak duramazdı. Heavenly onun değildi. Ama Seth Los Angeles'taki ilk birkaç gününde bir sürü nefes nefese kalmış denizaltıyı ezip geçmişti. Duvarların arasından adamın şaplak atmaktan hoşlandığını duymamak zordu. Seth çılgılık atanları da severdi. Ve şimdi bu dallama Heavenly'yi paketlemek mi istiyordu? Onun gözetiminde olmaz.

"Beğendin mi?" Beck sustu.

"Ben yaptım. Her şey çok lezzetliydi. Uzun zamandır bu kadar eğlenmemiştim."

Kadının gözleri parlayan ifadesi Seth Cooper'a çirkin bir yumruk atma isteği uyandırdı.

"Onu tekrar görmeyi planlıyor musun?" *Hayır de. Lanet olası hayır de.*

"Bence de öyle. Onunla birlikte olmak eğlenceli. Ve tüm küçük dokunuşlar için çok fazla düşünce ve çaba harcadı."

Elleriyle mi? Diliyle mi? Beck dişlerini sıktı. Muhtemelen Seth'in detaylara gösterdiği özeni kastediyordu... ama yıkıcı beyni o piçin kafasını Heavenly'nin bembeyaz kalçalarının arasına

indirdiği görüntüyü canlandırdı. Beck neredeyse kendini kaybediyordu.

"Kaşlarını çatıyorsun. Bir sorun mu var?"

"Aranızdaki ilişki yürümezse hayal kırıklığına uğramayın. Yakında New York'a dönecek. Dikkatli olmalısın."

Kaşlarını çattı. "Seth'in senin arkadaşın olduğunu ve onunla çıkmanın güvenli olacağını sanıyordum. Yanılmış mıyım?"

Seth'in onun için korkunç olmasının nedenleri beyinde dönüp duruyordu. Kaptan Amerika'nın sadist bir yanı olmayabilirdi ama bu onun bir aziz olduğu anlamına gelmiyordu. Öte yandan, Seth'in Heavenly için iyi olmamasının nedenlerinin her biri kendisi için de iki kat geçerliydi. Ne yazık ki mantık Beck'i onu istemekten alıkoymuyordu. Ve eğer Seth onu baştan çıkarmayı başarırca, erkek erkeğe sohbeti geçip o pisliği ikiye ayıracaktı.

"Onunla sadece birkaç hafta önce tanıştım. Ama Los Angeles'a geldiğinden beri bayanlar arasında çok popüler oldu."

"Burada başka kızlarla da çıkmış mı?"

Beck sıkıca gülümsedi. "Buna çıkmak diyebileceğimi sanmıyorum."

"Ah." Çok üzgün görünüyordu. "Sanırım şaşırmamalıyım. O yakışıklı biri. Ve çekici."

Beni güldürdü ve... Elbette başka kadınlar da ona karşı koymakta benim kadar zorlanacaklardır." Ne kadar zor olmuştu? Uğraşmak için çok mu zordu?

Bu düşünce Beck'in midesini bulandırdı ve elindeki sandviçi dokunmadan itti. "Ona geri çekilmesini söylememi istersen-"

"Beni rahatsız etmiyor. Ama eğer gerçekten meşgulse ve yakında New York'a dönecekse..." Asık suratla iç çekti. "Değişiklik olsun diye eğlenmek güzeldi."

Bu Beck'in çenesini kapattı ve aynı anda kalbini kırdı. Ona eğlenceyi göstermeyi çok isterdi ama onu darbeli oyunun zevkleriyle tanıştırtırken bir çarmıha gerilmekten hoşlanacağından şüpheliydi.

Kahretsin. Masanın üzerinden sürünerek geçmeden ve ikisinin de pişman olacağı bir şey yapmadan önce konuyu değiştirmenin zamanı gelmişti.

"Peki, hastaneden ayrıldığından beri Raine'le konuştun mu? Bu arada, benim hakkımda kötü bir şey söylerse sakın inanma." Göz kırparak ortamı yumuşatmaya çalıştı.

"Her kelimesini görmezden geleceğim." Gamzelerini parlattı. "Onunla konuştum. Beni Çarşamba günü evinde bir araya gelmeye davet etti." Heavenly ona doğru bir bakış fırlattı. "Orada olacak mısın?"

Merak ettiği için mi bilmek istiyordu? Yoksa ilgilendiği için mi? "Öğreneceğim."

Yüzü aydınlandı. "Şükürler olsun. Genelde hafta ortasında kaçamadığım için Raine'i neredeyse geri çeviriyordum. Ama yarın akşam tatil için derslerimi tamamlayacağım. Ve eğer sen de orada olursan, kimseyi tanımadığım için endişelenmeme gerek kalmayacak."

Ne yazık ki, Seth kışını Doğu'ya geri götürmedikçe, o piç de orada olacaktı... Umarım Noel için ayrıldıktan sonra bir daha dönmek üzere siktirip giderdi.

"Merak etme küçük kız," diye güvence verdi Beck. "Ben senin yanında olacağım." *Her an yanında olacağım.*

Gülümsemesi daha da genişledi. "Teşekkür ederim. Sen çok iyi bir arkadaşsın." Aynen böyle, ruh hali de sikiyle birlikte söndü.

Arkadaş bölgesine mi düşmüştü? Evet, öyle. Ve kendinden başka suçlayacak kimsesi yoktu. Yine de bu, onu her gece çaresiz sikiinin etrafına yumruğunu sarmaktan alıkoymuyor, bir yandan da yalvarışlarının nefes kesen müziği eşliğinde onu sert ve kirli bir şekilde elde etmenin hayalini kuruyordu.

Zorla gülümsedi. "Eh, bunlardan asla çok fazla olamaz."

Heavenly dalgın bir şekilde su bardağının kenarını okşadı. "Su içmeyeli çok uzun zaman oldu,

bu yüzden benimle geçirdiğin zamana gerçekten değer veriyorum. Meşgul olduğunu biliyorum-"
"Dirseklerime kadar bir hastaya batmadığım sürece, senin için asla çok meşgul değilim."
Bunu kastetmişti, ama bir haftadır neredeyse her gün onunla öğle yemeği yiyordu ve sadece

Ona dokunmak için yanıp tutuşuyordu. Yine de Heavenly'yle sadece sohbet edebildiyse, bu onun hiçbir parçasına sahip olmamaktan daha iyiydi.

"Gerçekten minnettarım ama sorun yaratmak istemiyorum," diye mırıldandı. "Yani, eğer bir kız arkadaşın ya da özel biri varsa-

"Bilmiyorum." Madem sadece "arkadaşıydı", neden ilişki durumunu öğrenmek istiyordu?

Heavenly şaşırılmış görünüyordu... ama kesinlikle mutsuz değildi. "Ben de öyle düşünmüştüm, çünkü sen..."

"Yakışıklı, başarılı ve gerçekten çok hoş."

Hoş mu? Ona pek çok dört harfli kelime söylenmişti ama bu hiç söylenmemiştir.

Bakışlarını indirdi, birden aralarındaki yaralı Formika masaya hayran kaldı. "Şimdi düşündüm de, Raine senin bekâr olduğundan bahsetmişti..."

Yani onunla bir arkadaştan fazlası olarak ilgileniyordu. Tanrım... Ne halt edecekti?

Ona direnmek gerçekten zorlaşıyordu. Çünkü o da zorlanıyordu.

Beck kaşlarını çatı. "Raine

karışıyor." "İletişim kuruyor."

Homurdandı. "Endişelenmeli miyim?"

"Hayır, aptal. Biz sadece değer verdiğimiz insanları mutlu görmek isteriz. Senin için dünyaları düşündüğünü biliyorum."

Heavenly onu da önemseydiğini mi söylüyordu? "O benim hiç istemediğim küçük kız

kardeşim." Heavenly güldü. "O da aynı şeyi hissediyor."

Aralarındaki sessizlik farkındalıkla uğulduyordu. Heavenly onu hiç kendisine çiğ, ilkel, derin, tüketen seksin zevklerini öğretebilecek bir sevgili olarak hayal etmiş miydi? Ya da korunaklı küçük fantezileri öpüşmenin ötesine geçmiş miydi?

Beck cebinden bir zarf çıkararak libidosunun dizginlerini zihinsel olarak sarstı. "Guillain-Barré Sendromu üzerine bir makale yazdığınızı söylediğinizde biraz araştırma yaptım ve nöroloji bölümünün başındaki Dr. Litchfield ile konuştum."

Heavenly zarfı aldı ve sevinçle açtı. Adamın kendisi için yazdırdığı bilgileri ve hastalık hakkında makaleler içeren birkaç tıp dergisini taradı. Bebek mavisini gözleri kocaman oldu. "Bu harika bir şey. Çok teşekkür ederim!"

"Rica ederim. İlk sorduğunuzda hastalık hakkında pek bir şey bilmiyordum ama artık biliyorum. Odaklanmak için nadir ve çirkin bir hastalık seçmişsiniz."

Mutluluğu yerini kasvetli bir baş sallamaya bıraktı. "Virüsün çok az uyarı vererek ya da hiç uyarı vermeden saldırması korkutucu. Ancak hastanın bağışıklık sistemine saldırarak sinirlere karşı koyması daha da korkunç."

Beck kabul etti. "Daha fazla makale için tıp dergilerimi karıştırmaya devam edeceğim ve bulduklarımı size getireceğim."

"Buna gerçekten minnettar olurum. Öğrenebildiğim kadar çok şey öğrenmek istiyorum."

"Bir şey değil." Sandviçini eline alan Beck sonunda bir ısırık aldı. Yemeğini bir yudum kahveyle yıkarken Heavenly'nin belgeleri incelemesini izledi. "Ödevin nasıl gidiyor? Sömestr bittiğine göre yakında teslim etmen gerekmiyor mu?"

"Ne?" Başını kaldırmadı, sadece sayfadaki kelimeleri içmeye devam etti. "Oh, bu... iyi. Birkaç günüm var. Online dersler daha esnek bir programa sahip... Biraz fazla zaman alıyor çünkü bunu bir vaka çalışması yapmaya karar verdim. Bu şekilde daha çok şey öğreneceğim."

Kendini işine adanmıştı. Ve şefkatli. Gerçekten harika bir hemşire olacaktı. Beck bunu yapmaya yemin etti.

ona yardım etmek için elinden geleni yaptı. "Harika bir fikir."

Okumaya devam etti. "Teşekkürler."

Dikkatini çekmek ve ona dokunmanın saf zevkini tatmak için parmaklarını nazikçe kızın narin parmak eklemlerinin üzerinde gezdirdi. Kız iri mavi gözlerini ona çevirdiğinde Beck bir iniltiyi bastırdı. "Sana öğle yemeği ısmarlamama izin vermeyeceğine emin misin?"

"Eminim. Her zamanki gibi hemşire odasındaki güzelliklerle doydum."

Yine de, o su yudumlarken her gün karnını tika basa doyurduğu için kendini suçlu hissediyordu. "O 'şekerlemeler' muhtemelen sağlıklı değil. Protein, meyve, sebze ve kompleks karbonhidratlara ihtiyacın var küçük kız."

Heavenly çenesini meydan okuyan bir eğimle kaldırdı. "Besin piramidini ilkokulda öğrendim, Dr.

Beckman. Sadece aç değilim."

Tanrım, parmaklarını kızın saçlarına geçirmeyi, onu masanın üzerine yatırmayı ve pastel yeşil önlüğünü yırtıp atmayı çok isterdi. Kız saydıktan, yalvardıktan ve ağladıktan sonra onu kucağına yatırır, sıkıca tutar ve ona güven verirdi... tam da onu çiğ çiğ sikmeden önce.

Aşağı, oğlum. Aşağı.

Saniyeler sonra Heavenly'nin midesi duyulabilir bir hırıltı çıkardı. O bunu görmezden geldi.

Beck aldanmamıştı.

Kadının neyin peşinde olduğunu bilmiyordu ama aç kalmayacağı kesindi.

Tek kelime etmeden cüzdanını çıkardı ve içinden bir yirmilik çıkardı. Kızın bileğini kavrayarak parayı avucuna sıkıştırdı ve parmaklarını kıvrarak kapattı. "Şimdi kendine yiyecek sağlıklı bir şeyler alacaksın."

"Ama-"

"Bu bir r i c a değildi." Sesini alçalttı ve hoşnutsuzluk d o l u bir ifadeyle onu kısırdı. "Git."

"Yapmak zorunda değilsin-"

"Evet. Bunu tartışmayı bitirdik."

İçindeki uyuyan Dominant gerildi ve kükredi. Beck zihinsel olarak karanlık tarafının tasmaını sıkılaştırdı.

İstemeye istemeye ayağa kalktı ve yüzüne kararlı bir şekilde vurdu. "Sadece bu seferlik." Beck kaşlarını kaldırarak ona baktı. *Bunu göreceğiz.*

Kadın uzaklaşırken, adam onun kıcının yumuşak salınımını izledi.

"Ahem." Bir kadının boğazını pek de belli etmeden temizlemesi dikkatini çekti.

İsteksizce bakışlarını Heavenly'den çekti ve Kathryn'i ya da onun sürtük takımından birini bekleyerek yukarı baktı. Onun yerine, hastanenin hemşirelik yöneticisinin başında dikildiğini gördü.

Suçlu bir yüz ifadesini bastırdı. "İyi günler, Hemşire Lewis. Sizin için bir şey yapabilir miyim?"

"Öğle yemeğinizi böldüğüm için özür dilerim." Ağzının kenarları bilmiş bir sırıtişla kıvrıldı.

"Geçen hafta Bayan Young'a göz kulak olduğunuz için size teşekkür etmek istedim."

Bridget Lewis bu sözleri bir beyefendi gibi söyledi.

Beck omuz silkti, soğukkanlı davranmaya çalıştı. Heavenly şu anda sadece bir gönüllüydü ama hastanede bir gelecek istiyorsa Bridget bunu gerçekleştirebilirdi... ya da hayatını cehenneme çevirebilirdi. "Tıp fakültesindeki ilk yılımı hatırlıyorum. Uğraşacak çok şey var. Bayan Young'ın

buradaki görevlerini yerine getirirken öğrenmesine yardımcı olmaya çalışıyorum."

"Elbette," dedi Beck'e ikisinin de daha iyi bildiğini söyleyen bir ses tonuyla. "Heavenly tatlı bir kız.

İyi bir hemşire olacak. Zeki, kendini işine adanmış ve son derece çalışkan biri. Onda büyük bir potansiyel görüyorum." Bridget ona kurnaz bir bakış fırlattı. "Eğer giderse kalbim kırılır."

Sola mı? "Bunu neden yapsın ki?"

"Karşılaştığı zorluklardan size bahsetmiş olabileceğini düşündüm."

Aç olmaktan başka ne saklamıştı ondan? "Aslında bunları senden duymak isterim."

Hemşirelik yöneticisi sözlerini dikkatle tarttı ve tereddütü endişesini artırdı. "Heavenly'nin hastalarla arası çok iyi ama ünitesindeki hemşirelerle arası pek iyi değil. Normalde endişelenmezdim ama son zamanlarda beni duraksatan bazı durumlardan haberdar oldum."

Beck'in onun ne demek istediği hakkında hiçbir fikri yoktu. Birlikte dört öğle yemeği yemişlerdi ve Heavenly ona hiçbir şey söylememişti. "Gerçekten mi?"

"Dolabının her tarafındaki cerrahi kayganlaştırıcı, büyük 'karşılama' geleneğinin bir parçası olarak yazılabilir, tıpkı içine doldurulmuş kullanılmamış kateterler gibi."

Gözlerini devirdi. "Hemşireler şimdiye kadar taciz olayını sistemlerinden atmış olmalıydılar. Birkaç haftadır burada gönüllü olarak çalışıyor ve bu saçmalıkları genellikle ilk bir iki gün içinde yaparlar."

"Kesinlikle ve bu tür şeyler zararsızdır. Ama şakaların dozu arttı. Yakın zamanda birisi dolabının kapı mekanizmasına aerosol deodorant kutusu yerleştirdi, böylece dolabı açıldığında sprey yüzüne fişkırdı. En rahatsız edici olanı ise geçen Çarşamba günü birisinin dolabın içine kırmızı renkle WHORE kelimesini yazmasıydı."

Ne oluyor lan? Bu sadece bir taciz değildi. "Ne yapıldı?"

"Tüm bu durumdan sadece birkaç dakika önce Heavenly kilitli tuttuğu cüzdanından bir miktar para çalındığını bildirdiğinde haberdar oldum."

Belki de bu, neden aç kalmaya hazır olduğunu açıklıyordu... ama neden bunların hiçbiri hakkında ona tek kelime etmediğini açıklamıyordu. *İnatçı kız*. Bazı lanet cevaplar alacaktı.

"Hemşire personeli acil serviste sıkılıyor mu? Yapacak daha fazla şeye mi ihtiyaçları var?"

"Oh, çok meşgul olmalılar. Ama Heavenly'ye odaklanmalarının bir nedenini arıyorsanız, bazı teorilerim var. Birincisi, içine kapanık biri. Bazıları onun bu çekingenliğini kibirli olduğu şeklinde yorumlayabilir."

Hiç kimse Heavenly kadar kendini beğenmiş olamazdı. Bu kadar yanlış anlaşılacak için fazla tatlıydı. "Diğer teorin nedir?"

"Herkesin ona olan belirgin ilginizi takdir etmediğini."

Tercümesi: Ya diğer hemşireler Heavenly'yi gerçekten tanımadan onu kınıyorlardı ya da kıskanç cadalozlardı. Parasını ikincisine yatırdı.

Sadece onu Manwhore'un yaklaşımlarından korumak istemişti. Kabul etmek gerekir ki, onunla öğle yemeklerinden duramayacak kadar keyif alıyordu. Kıskanç engerekleri ve onların küçük misillemelerini kesinlikle bir saniye bile düşünmemişti.

"Bunu ona kimin yaptığını biliyor musun?" Beck sürtük takımına bir göz attı. Kathryn keskin bakışlarla onu izledi.

Bridget onun görüş alanını takip etti. "Şüphelerim var ama kanıtım yok."

Kathryn'i raydan çıkarmaya yardımcı olacaksa, kendisine sayısız kez sarkıntılık ettiği için İnsan Kaynakları'na cinsel taciz suçlamasında bulunacaktı. Ama o da Kathryn'i suçlayarak kolayca konuyu saptırabilirdi. O kaltakla doğrudan yüzleşirse, Heavenly'ye karşı daha da kinci olabilirdi. Ama bir şekilde, bir şekilde onu koruyacaktı. Otuzuna merdiven dayamış azgın bir hemşireden çok

daha kurnaz düşmanlarla karşılaşmış ve hepsinden alnının akıyla çıkmıştı.

"Bunu durdurmak için ne yapabilirsin?"

"Birimindeki herkese bu tür davranışların işten çıkarılma nedeni olduğunu bildireceğim."

Mükemmel bir çözüm değildi ama belki de bu tehdit Heavenly'yi sürtüklerin daha fazla maskaralık yapmasından koruyabilirdi. Aksi takdirde, bir B planı bulacaktı. "Durum devam ederse, lütfen bana haber verin."

"Tabii ki."

Beck içi kaynıyor olmasına rağmen gülümsemeyi başardı. "Teşekkür ederim.

Minnettarım." "Afiyet olsun."

"Bir dakika. Gitmeden önce... Hemşireler ünitelerine düzenli olarak atıştırılmalık getirmeye ne zaman başladı? Acil servisteki rotasyonum sırasında doğum günü veya terfi kutlamaları dışında hiç getirmiyorlardı."

Kaşlarını çattı, kafası karışmıştı. "Kural

olarak, yapmazlar." "Peki ya bugün?"

Bridget başını salladı. "Bu sabah Heavenly ile kayıp parası hakkında konuştuğumda, istasyonlarında herhangi bir eşya görmedim."

Yani Heavenly sadece zorbalığa uğradığından bahsetmemişti, aynı zamanda ona yemek konusunda da yalan mı söylemişti?

Beck öfkeli bir hırıltıyı yuttu. "Açıklama için teşekkür ederim."

"Elbette. Bugün benim bilmediğim özel bir şeyler mi oluyor?"

Beck'in istediği olsaydı, bugün Göksel'in Kıçına Kırmızı Şaplak Atma Günü olurdu. Balonlar, flamalar ya da geçit töreni yerine, ikisi zindanda baş başa kutlayacaktı. Onu dizlerinin üzerine atacak, külotunu indirecek ve bir hafta boyunca oturamayana kadar hassas yanaklarını tokatlayacaktı. Ona lanet olası gerçeği söylemenin değerini öğrenecekti.

Ama bunların hiçbirini yapamıyordu ve bu onu deli ediyordu.

Beck başını salladı ve samimi bir ifade takınmaya zorladı. "Aklıma gelen bir şey yok. İyi günler dilerim." "Size de." Bakım yöneticisi uzaklaşırken Beck alev alev yanan öfkesini bastırmaya çalıştı.

Kolay değildi. Heavenly neden ona sorunlarından bahsetmemişti?

Masanın karşısındaki yaralı yüzeye bir tepsi yerleştirdi; içinde biftek, patates püresi ve sos, taze fasulye, doyurucu bir ekmek, salata, bir dilim cheesecake ve büyük bir soda vardı. Büyük bir adam için oldukça büyük bir akşam yemeğiydi. Ama küçük bir kız için öğle yemeği? Ya Heavenly'nin çok iştahı vardı ya da daha büyük olasılıkla bütün gün bir şey yememişti.

Peçetesini kucağına yaydı ve ağzına lokma üstüne lokma attı. Kahrolası gerçek gözlerinin içine bakıyordu. Ve Heavenly'nin sadece bugün değil, her gün açlıktan öldüğünü fark etmediği için kendini bir pislik gibi hissetmiyor muydu?

Kız beş parasızdı. Yoksa neden işe bu kadar uygun olmayan ayakkabılarla çalışsın ki? Ya da öğle yemeğinde sadece su içsin?

Heavenly'nin sadece vaka çalışması için yardıma ihtiyacı yoktu; temel ihtiyaçlara ihtiyacı vardı. Hiçbir zaman sevgilisi olamayabilirdi ama en azından arkadaşı olabilirdi. Onun kendisine acıdığını düşünürse, yardımını reddederdi. Bu yüzden tedbirli olmak zorundaydı. Hatta sinsi. Neyse ki bu konuda iyiydi.

Bunu yaparken, onu anlamaya çalışacaktı. Kadın bir bulmacaydı. Bir muamma. Bir labirent. Onu okumaya çalışmak Braille alfabetiyle yazılmış teknik bir el kitabını okumak gibiydi. Yine de

ondaki bir Şey onu anlamaya zorluyordu.

"Ee..." diye atıldı birkaç atal lokmadan sonra. "İŞler nasıl gidiyor?"

Heavenly içkisinden uzun bir yudum almadan önce kabını dikkatle bir kenara koydu. Beck bir oyalama taktiği gördüğünde anlıyordu ama onun cevabını bekledi.

"Ne gibi 'şeylerden' bahsediyorsun?"

"Bilirsin işte... dersler, sınavlar." *Doğu kanadının sürtükleri.* "Hastanede gönüllü olarak mı çalışıyorsun? Hayat mı?"

"Tamam."

Hiç tereddüt etmeden, gözünü bile kırpmadan ona yalan söyledi. İşkence görmek ya da aç olmak gibi hayati bir şeyden bahsetmedi.

Bu konuda ne yapacaksın?

Yapabileceği bir şey yoktu... şimdilik. Ama biraz kurnazlıkla kendini onun hayatına sokabilirdi.

Onu açın. Güvenini kazan. Ona yardım edin.

Ama o kadar yaklaşırsa, onu yatağa atmasına ne engel olabilirdi? Beck hiçbir şeyden korkmuyordu.

ALTINCI BÖLÜM

PERİ IŞIKLARI elmas gibi parıldıyor, Raine, Liam ve Hammer'ın geniş arka verandasında toplanan misafirlerin üzerine sıcak bir hoş geldin ışıltısı yayıyordu. Ayaklı ısıtıcılar ve büyük bir ateş çukuru Aralık ayının keskin havasını uzakta tutuyordu. Üçlü bu tatil partisi için en sevdikleri arkadaşlarını davet etmişti ve Seth geldiğinde rahat etkinlik tüm hızıyla devam ediyordu.

Onlar adına çok mutluydu. Birbirlerine yakın duruyor, birbirlerinden hiç uzaklaşmıyorlardı. Makyajının altındaki morlukların hâlâ görünür olmasına rağmen Raine ıslıl ıslıl görünüyordu. Hammer ve Liam da yaklaşan babalıklarından gurur duyuyorlardı. Dirençleri onu şaşırtmıştı. Trajedinin acımasız gerçekliğini ve sonrasında hayatta kalmak için nelerin gerektiğini çok iyi biliyordu.

Yaşadıkları onca şeyden sonra bu güzel yeni evi, güzel zamanları, huzuru ve birlikte planladıkları neşeli hayatı hak etmişlerdi. Her şey yolunda giderse, bir de bebekleri olacaktı.

Göğsünde beklenmedik bir kıskançlık duygusu seğirdi.

Seth kaşlarını çatarak bardağındaki kehribar rengi sıvıya baktı, bir fiske vurduktan sonra viskinin sonunu da içti. Tekrar başını kaldırdığında, üçlünün neredeyse elle tutulur aşkı hâlâ yüzüne bakıyordu. O sızı onu bir kez daha dürttü. Tanrım, bu duygusallıktan nefret ediyordu.

Belki de şaşırmamalıydı. O zamandan beri anlamlı bir ilişkiye yakın hiçbir şey yaşamamıştı... Yani yıllardır. Tamamen kendi hatasıydı. Sekiz yıl önce, iyi bir sebeple bekârlık yemini etmişti. Harikaydı... çoğunlukla. Bu gece, kendini daha fazlasını dilerken buldu.

Hayatında köklü değişiklikler yapmadığı sürece, asla sahip olamayacaktı.

Arkasından gelen ayak sesleri, ani ve yüksek bir patlama sesi, tüm kaslarının gerilmesine neden oldu. Silah sesi mi? Kalbi gümbürdeyerek topluluğu taradı. Sohbet ve kahkahadan başka bir şey yoktu ve Shadows'un zindan monitörlerinden biri olan Pike bir şişe şampanya açıyordu. Seth nefesini zorlayarak

kendini rahatlatmak için.

Bu gece kimse vurulmayacak. Geri çekilin.

Birden biri sırtına vurdu. Seth yine aşırı dikkatli bir şekilde arkasına döndü. Tanrım, yılın bu zamanlarında hep ürkek olurdu...

Liam'ın yanında sırtarak durduğunu görünce kendini aptal gibi hissetti. "Bu bir parti dostum. Burada uzun suratlara izin yok."

Seth gülümsemeye çalıştı. "Sadece düşüncelere dalmıştım." "Geçmiş mi düşünüyorsun?"

"Aslında gelecek." Bu muhtemelen Liam'ı çok şaşırtacaktı.

Arkadaşı kaşlarını kaldırdı. "Ne düşündüğünü tahmin edebiliyorum. Yoksa kim mi demeliyim?" Seth, Liam'ın görüş alanını takip etti ve Heavenly ile göz göze geldi. Meleği yanlış tanımak mümkün değildi.

Avlunun uzak tarafında tek başına oturuyordu, silueti ağaçların arasına dizilmiş parti ışıklarıyla aydınlanıyordu. Giydiği sade mavi gömlek ince omuzlarını ve göğüslerinin kıvrımlarını vurguluyordu. Saçları gevşek dalgalar halinde omuzlarına dökülüp beline kadar iniyor ve altın gibi

parlıyordu. İncecik bacakları, ona sarıldığında nasıl hissettireceğini merak ediyordu. Piknikte giydiği sandaletlerin aynısını giymişti. Ayak parmakları bile çok güzeldi.

Onun burada olacağından şüphelenmişti ama onu görmek yine de karnına bir yumruk gibi inmişti.

"Onu çok az tanıyorum." Ve iki hafta, bir randevu ve hiç öpüşmeden sonra onu bu kadar sürekli düşünmemeliydi. Ama nedense, ona karşı ilk açıklanamaz çekimi hissettiğinden beri başka bir şey düşünemez olmuştu.

"Eğer ilgilenmiyorsan, dilini tekrar ağzına sokmanı öneririm," diye alay etti Liam.

"İlgilenmediğimi söylemedim. O gerçekten çok tatlı. Belki de fazla tatlı. Bakire olduğuna bahse girerim."

Liam şaşkınlıkla kahkahayı patlattı. "Senin sorunun bu mu? Seni aptal herif, bu sadece onun koparılmak için olgunlaştığı anlamına geliyor."

Belki Liam haklıydı ama... "Benim hayatım New York'a geri döndü." "Neden şimdi onun arkadaşlığının tadını çıkaramıyorsun?"

"Heavenly sevip de terk edeceğin türden bir kız değil. Ayrıca, eğer kalıp onu 'koparırsam', onu zindanda bir korseyle zıplayıp benim için diz çökerken gerçekten görebilir misin? Şuna bir bakın..."

"Öyleyim. Seni şaşırtabilir."

Bakışlarını tekrar arkadaşına çevirdi. "Bu hiç mantıklı değil."

"Sence Raine benim için mantıklı mıydı?" Liam güldü. "Bu mantıkla ilgili değil. Raine'in voodoo amcığı varmış gibi davrandığımı söylediğin zamanı hatırlıyor musun? Haklıydın." Heavenly'ye doğru başını salladı. "O senin."

Seth gözlerini devirdi. "Onun amını hiç görmedim bile." "Görmek istersin."

"Ben bir erkeğim. O da güzel. Bu roket bilimi değil."

"Hayır, bu biyoloji. Eminim tatlı dille amını görmenin yolunu bulabilirsin. Senden hoşlanıyor. Bunu söyleyebilirim. Ve sen de kesinlikle ondan hoşlanıyorsun." Liam ona düşünceli bir bakış gönderdi. "Ya o senin için doğru kişiye, dostum?"

Seth de aynı şeyi merak etmeye başlamıştı. Eski dostunun sorusunu yinelediğini duymak ürkütücüydü. "Nasıl olduğunu anlamıyorum. Aileme tatillerde evde olacağıma dair söz verdiğim için çoktan New York'a dönmüş olmalıydım. Ve bu Allah'ın belasası eyaletten bir kez ayrıldım mı, bir daha geri dönmem. Ve ilişkiler hakkında nasıl hissettiğimi biliyorsun. Yani o kızla gerçekten işim yok."

Liam güldü. "Uh-huh. Dönüş uçuşunu ne zaman ayarladığını söylemiştin?"

Seth rezervasyon yaptırmayı çoktan ertelemişti. "Siktir git."

Liam ona bilmiş bir gülümseme verdi. "Ayak sürüyorsun ve sebebi de o. İkinizle ilgili bir önsezim var..."

"Şimdi de annene mi dönüşüyorsun?" Seth kaşlarını çattı. "Düpedüz korkutucu, söylediği şeylerin gerçekleşme şekli."

"Onun izinden gitmiyorum. Sadece... bazen bir şeyler seziyorum. Ve ikiniz hakkında da bir şeyler seziyorum."

"Sen kendi hayatın için endişelen. Raine'in temiz bir su şişesine ihtiyacı yok mu? Ya da biraz tokat ve gıdıklama?"

Bu Liam'ı yine güldürdü. "Pekâlâ. Şimdilik siktir olup gideceğim. İleride sana bok atma hakkımı saklı tutuyorum. Sana borçlu olduğuma eminim."

İrlandalı arkadaşı emin ve gösterişli adımlarla Raine ve Hammer'a doğru ilerleyerek Seth'i düşünceleriyle ve ön kapıya ya da Heavenly'ye giden açık bir yolla baş başa bıraktı.

Tereddüt etti. Shadows'a dönmek ve yarın eve dönmek için bir uçak rezervasyonu yapmak mantıklı olurdu.

Bu gece kulüpte ne tür bir veda eylemi ayarlayabileceğini düşünüyordu. Ama tek istediği avluyu geçip güzel sarışının yanına gitmek ve onu baştan çıkarmak için elinden geleni yapmaktı. Ayrıca, Raine şu anda mutlu olmakla ve ev sahibesini oynamakla meşgul olduğu için zavallı şey tek başına oturuyordu. Heavenly muhtemelen burada başka kimseyi tanımıyordu. Onu görmezden gelmek kabalık olurdu.

Yakındaki bir barda bir tepsi dolusu şampanya flütünü görünce iki tanesini kaptı ve ona doğru yürüdü.

Adam onun yanına ulaştığında, kadın başını kaldırdı ve ona sikini sertleştiren bir gülümseme fırlattı. Adamın yüzünde hüzünlü bir sırıtış belirdi. Evet, onu gördüğü için mutluydu. Seth bunun belli olduğunu biliyordu.

Yüzüncü kez Heavenly'nin neden onu bu kadar etkilediğini merak ediyordu. Yumuşak hareketler ve şakalaşmalar kolay gelirdi ve genellikle bir içkiden birkaç öpücüğe... terli bir ya da iki orgazma geçiş yapmakta sorun yaşamazdı. Şu anda dilinin tutulduğunu hissediyordu. Ve emin değildi.

Kahretsin, genelde bundan daha havalıydı.

"Merhaba, Seth." Sesi onu okşarken, tatlı ve gamzeli bir gülümseme verdi.

Bir an için kızın parlak dudaklarına baktı ve kızın tadının neredeyse iki haftadır hayal ettiği kadar tatlı olup olmadığını öğrenmek için can attı.

"Harika görünüyorsun meleğim." Ona flütlerden birini uzattı, sonra yanağını öpmek için eğildi. Kesinlikle ona ait olan bir miskle birleşen meyveli bir şeyin -çilek- kokusu burun deliklerini doldurdu. "Burada tek başına oturduğuna göre, bir arkadaş isteyebileceğini düşündüm."

"Bu harika olurdu. Acil ameliyat için çağrılmadan önce Dr. Beckman ile buradaydım."

"Ne utanç verici." Seth içeride, iyi şansına zihinsel olarak yumruk attı. Gece kesinlikle iyiye gidiyordu.

"Evet, sanırım partiyi dört gözle bekliyordu. Bu gece yanımda kalacağını söyledi ama tabii ki görev çağırınca gitti. Kendini işine adanmış bir cerrah ve zeki bir adam."

Seth kaşlarını kaldırdı. "Beck'le o kadar çok çalışmadığını sanıyordum."

"Bilmiyorum, ama..." Kızardı. "Doktorlardan biri bana asılmaya devam edince araya girdi. O zamandan beri neredeyse her gün benimle öğle yemeği yemek için zaman ayırıyor. Bundan gerçekten keyif alıyorum."

Kaşlarını çatmamayı zar zor başardı. Beck bir bakirenin peşinde miydi? Bu kadar yanlış olmasaydı histerik olurdu.

"Siz ikiniz çıkıyor musunuz?" Ya da, Tanrı korusun, onu masasının üzerine yatırıp içine girebilmek için soyunmak mı?

Gözlerini kırıştırdı ve kirpikleri aşağı indi. "Hayır, hayır. Dr. Beckman bir akıl hocası. Bir arkadaş."

Arkadaş mı? Oh, bu paha biçilemezdi. Onun için sert bir aleti vardı ve Aziz Beck'i rol modeli ve dostu olarak görüyordu.

Daha iyi bir adamın başına gelemezdi.

Daha da iyisi, sadist doktor ona dokunmak şöyle dursun, çıkma teklif edecek cesareti bile bulamamıştı. Akşamı iyi görünüyordu.

Seth gülümsedi. "Ama seni burada tek başına bıraktı ve..."

"Raine ve adamları dışında kimseyi tanımadığım için biraz havuz kenarında oturmaya karar verdim. Huzurlu bir yer."

"Sana eşlik etmemi ister misin meleşim?"

"Bunu çok isterim." Yanındaki sandalyeyi işaret etti.

Onun yerine karşısındaki koltuğa oturdu. "Burada oturmayı tercih ederim, böylece sana bakabilirim. Sen gerçekten de

muhteşem."

Heavenly yine kızardı. Bunu sık sık ve iyi bir şekilde yapıyordu ve Seth onun kendisine böylesine masum bir karşılık veremeyecek kadar bıkkın olduğunu düşünmek istemiyordu.

Yivli şampanya bardağına odaklandı, narin kadehi sanki çapasıymış gibi tutuyordu. "Yine benimle flört ediyorsun."

"Öyleyim."

"Dr. Beckman bunu birçok kıza yaptığınızı söyledi."

Şimdi mi? Pislik... "Beck beni iyi tanımıyor meleğim. Yanılıyor."

Teknik olarak, Seth yalan söylemiyordu. Genelde biriyle yatmak için flört etmesine gerek yoktu. Zindanlarda kadınlar ona gelirdi. BDSM dışında daha adil sekse karışmazdı. Çok dağınık ve karmaşıktı. Çok... Heavenly ile daha fazla zaman geçirmek muhtemelen her şey olurdu.

Büyük bir gülümsemeyi bastırdı. "Oh, tamam. Bana getirdiğin bardağın içinde ne var?"

Sırıtarak sandalyesinde öne doğru eğildi ve sesini alçak, komplocu bir fısıltıya düşürdü. "Şampanya."

"Hiç yemedim." Gözleri kocaman açılmış ve heyecanlı görünüyordu.

"Bir içki al. Bakalım beğenecek misin?" diye ısrar etti. "Sürekli genişleyen yeni ilkler repertuarına ekleyeceğin bir şey daha olacak."

Gerçekten anlamlı bir şekilde eklemek istediği bir liste.

Gamzeli bir gülümsemeyle gözlerini kapadı ve belli belirsiz bir yudum aldı. "Eee?"

Gözleri zevkle parladı. "Oh, şampanyayı severim. Pürüzsüz ve tatlı. Baloncuklar burnumu gıdıklıyor."

"Ben de öyle düşünmüştüm. Şu maceracı haline bak."

Kadın yüksek sesle güldü ve müzikal ses adamın solar pleksusuna tam isabet etti. "Pek sayılmaz ama olmak istiyorum. Önce hemşirelik okulunu bitirmem gerekiyor."

"Ufkunu genişletmeye bir yerden başlamalısın. Bilirsiniz, hiç yaşamadan nereye ait olduğunuzu ve hayatın size neler sunabileceğini anlamak zordur. O deyim neydi? Hep çalışmak ve hiç oynamamak Jane'i sıkıcı bir kız yapar..."

"Gezegendeki en sıkıcı insan ben olmalıyım," diye homurdandı. "Hemşirelik okulu gerçekten de düşündüğümünden daha zormuş. Yine de iyi. Mücadeleyi seviyorum. Ama başladığımdan beri başka bir şey için zamanım olmadı. Bu yüzden bu kış tatilini dört gözle bekliyorum. Araştırma ödevleri ve sınavlar olmadan koca bir ay!"

"Yani kanatlarını açmak için zamanın var." Ve eğer kalırsa, diğer uzantılarını da yaymasına yardım etmeyi çok isterdi. "Nereden başlayabileceğine dair bazı fikirlerim var. Öneri ister misin?"

"Neden olmasın? Nasıl olsa onları bana vereceksin gibi bir his var içimde."

"Haklısın, ama onları iyi yapacağıma söz veriyorum. Birbirimizi henüz iyi tanımıyor olabiliriz ama ben çok iyi bir dedektifim. Seni çözeceğim..."

Sustu. Dudakları bir gülümseme pandomimiyle aralandı. "Sen, şey... henüz bir şey çıkaramadın mı?"

Neden birden bu kadar gerildin meleğim?

Seth pikniklerinin sonunda yaptığı gibi onu ürkütmek istemiyordu. Kız açılmaya başlamıştı, bu yüzden sözlerini dikkatle seçti. "Yeni şeyler denemeyi sevdiğine göre cesaretin var demektir. Ayrıca şarabın en sevdiğin zevklerden biri haline gelebileceğinden şüpheleniyorum."

Tuttuğu nefesi dışarı verdi. "Bu muhtemelen doğru."

"Seyahat etmeyi ve dünyayı keşfetmeyi çok istediğini biliyorum." "Bunu *her* zaman düşünüyorum."

"Hmm... Ve seyahatlerinizde, her arzunuzu tatmin etmekten mutluluk duyacak bir sürü hevesli sevgili edindiğinizi hayal edebiliyorum." Sesini alçalttı ve onun bakışlarını yakaladı. "Ben de dahil."

Allığı derinleşerek pembe bir parıltıya dönüştü. "Bir erkek için bile vaktim yok. Bir sürü erkekle ne yaparım ben?"

Heavenly alay etmiş olabilirdi ama sesinin altında neredeyse hüzünlü bir ifade vardı.

Seth tekrar öne eğildi, elleri dizlerinin üzerinde sallanıyordu. Gözlerini dikmiş, bakışları kadının vücudunda gezinirken kasıtlı olarak doğrudan bakıyordu. Onu içine çektikçe, göğüs uçları elbisesinin önünü daha çok dürtüyordu. Bacaklarının arasına bir ağırlık yerleşmiş gibi daha fazla kıpırdandı.

Bu iş iyiye gidiyordu.

"Başka bir erkeği bilmem ama benim olsaydın ne yapacağımı biliyorum..."

Heavenly şampanyasının son üçte birlik kısmını da içtikten sonra kadehi bir kenara bırakıp yüzünü ona doğru çevirdi. Kadının ağırlaşmış bakışları neredeyse adamın masadan fırlamasına ve onu öpmek için aradaki mesafeyi kapatmasına neden olacaktı.

"Ne?"

Kadının nefes nefese kalmış merakı adamın aletinin sarsılmasına neden oldu. "Hiç ilgi istemezsin, meleğim. Ellerim, dudaklarım, vücudum her fırsatta senin üzerinde olurdu. Her zaman seni düşündüğümü ve düşüncelerimin ne kadar uygunsuz olduğunu bilirdin."

Bakışlarını indirdi ve içine çektiği nefesi tısladı. Aralarındaki hava uğuldadı. Boynunun ince sütununa odaklandı ve nabzının boğazında çılgınca atmasını memnuniyetle izledi.

"Ahlaksız mı?"

"İğrenç. Ne düşündüğümü tekrarlamamalıyım bile. Seni şok ederdi."

"Söyle bana," diye mırıldandı. "Beni bu şekilde düşündüğünde ne hayal edeceğini bilmek istiyorum."

"Bu yola girdikten sonra geri dönüş yok. Sana her baktığımda beynimi yakan şeyin ne olduğunu tam olarak bileceksin. Ve bunu 'bilmemezlikten' gelemezsin. Devam etmemi istediğine emin misin?"

Dudağını ısırdı, ince bacak bacak üstüne attı, sonra tekrar kıpırdamadan önce bir küpesiyle oynadı. Bekledi ve izledi, vücudundaki her hücre gergin ve çaresizce onun rızasını bekliyordu.

Yanaklarına yayılan renk cümbüşü onu daha çok arzulamasına neden oldu. Aralarındaki vızıltı onu canlı bir tel gibi şarj etti. Ona dokunmamak için yumruklarını sıktı. Sadece o tek kelimeye ihtiyacı vardı...

Ama onu bekletti, baktı, dudaklarını yalarken nefesi düzensizdi ve sonunda onun duymak istediği şeyi fısıldadı. "Evet. Lütfen..."

Kanının geri kalanı zaten şişmiş olan sikini doldurmak için güneye doğru aktı. "Seni doğru düzgün öpmedim. Henüz öpmedim. Ama o dolgun dudaklarını ısırmayı ne kadar istediğimi ya da tatlılığının geri kalanını tatmayı ne kadar hayal ettiğimi bilemezsin."

Gözlerini kırptırdı, gözleri büyüdü, sonra yutkundu ve nefes almayı unutmuş gibiydi. Meme uçları daha da sertleşti. "Seth..."

Aralarındaki hissedilir çekim yoğunlaştı. Bu onu çok sert ve çaresiz bir hale getirmişti. Tanrım, en son ne zaman bir kadına sahip olamazsa aklını kaybedeceğini düşünmüştü? Özellikle de hiç dokunmadığı bir kadına?

"Seni öpücüklerle ve aşk ısırıklarına boğduğumda, kıyafetlerini yırtıp atmak için can atacaksın ve

Tenini tenime bastırırdım ama izin vermezdim. Seni kendim soymak isterdim. Ve bunu sonsuza dek yapardım. Seni her seferinde kremesi, kışkırtıcı bir santim açığa çıkarır, sen nefes nefese kalıp sızlanana ve yalvarana kadar yeni açığa çıkan her bir deri parçasını öperdim."

Kesik kesik bir nefes verdi. Bu ses, vücudundaki her erojen bölgeyi aydınlatan bir elektrik kıvılcımıydı. Koltuğunda yeniden huzursuzca kıpırdandı, elleri kucağında kenetlenip sıkıştı. Gözleri nefis bir şekilde büyümüştü.

"Ama beni ne kadar dayanılmaz derecede sertleştirdiğini ve tahrik ettiğini bilirdin meleğim, çünkü seni kollarımın arasına alır ve kendime doğru çekerdim, bacaklarını belime sarardım, böylece kalın, sert sikimi bastırırdım-"

Nefes nefese kaldı, yanaklarındaki renk daha da derinleşti. Dudaklarının rengi bile kızarmıştı.

Kahretsin, kesinlikle büyüleyici

bir kadındı. "Seni şok ediyorum.

Durayım mı?"

Başını sertçe sallaması acil bir yalvarış gibiydi. "Hayır. Bana daha fazlasını anlat."

İçinden akan zafer sıvı bir zevkti. "Mmm, nerede kalmıştım?" "Um,

bacaklarımda. Belinin etrafında. Sertleşmişsin."

"Öyleyim." Ona gönderdiği gülümseme sıcaklığıyla cızırdadı. "Seni kendime doğru bastırduğımda, aletimi tatlı amının şişmiş pedine doğru çentiklerdim. Aramızda daha fazla kıyafet olmayacağı için, ten tene sana sürtünecektim. Ve sen bana bundan sonra ne yapmamı istediğini açıkça söyleyene kadar durmayacaktım. Bunun ne olduğunu biliyor musun, meleğim? Ne istediğini biliyor musun?"

Bankın üzerinde kıpırdandı, bacaklarını açıp yeniden kavuşturdu. Sanki çölde kurumuşlar gibi dudaklarını yaladı. "Ben..."

Sadece onun duyabileceği bir ses tonuyla "Evet, biliyorsun," diye kandırdı. "Vücutlarımız yalan söylemez ve ben seninkini okuyabiliyorum."

Yavaşça dudaklarını ayırdı. Gözleri tahrikten yumuşamıştı. Açlığı yüzeyin hemen altında kaynıyordu. Neredeyse hissedebiliyor, tadına bakabiliyordu. Kadın acıyordu. Adamın ona dokunmasını diliyordu. Onun ağzının, ellerinin, çıplak vücudunun üzerinde olmasının nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordu.

Kadının şehvet kokusu burnuna doldu ve lezzetli bir şekilde beynine kaydı. O kadar güçlü, o kadar mükemmeldi ki, koku sanki sadece onun için tasarlanmış gibiydi. *Tanrım...*

"Bana bunu isteyeceğini söyle, Heavenly."

Onun boğuk talebi üzerine titreyerek nefes aldı. "Ben... yapardım."

"Biliyorum. Ama aletimi uzunca bir süre somurtan kıvrımlarına bastırmaktan başka bir şey yapmazdım."

"Benimle sevişmek istemez misin?"

"Oh, tabii ki. İsterdim. Şu anda istiyorum," diye itiraf etti, daha da yaklaşarak başparmağını avucunun içinde ileri geri gezdirdi. "Ama önce senin ıslak ve bana muhtaç olduğundan emin olurdum."

"Nasıl?"

Seth bunun mümkün olabileceğini düşünmemişti ama teninin görünen her santimi daha da kızarmıştı. Tanrım, bu sözlü ön sevişme, adını ve yüzünü çoktan unuttuğu bir denizaltıyla yaptığı son terli seksten daha iyiydi.

"Parmaklarımı kullanabilirim ama muhtaç küçük amcığını dilimle kontrol etmeyi tercih ederim..."
Yüzündeki sersemlemiş nefessizlik ve ince titremesi onu daha da teşvik etti. "Seninle ziyafet
çekerdim,

meleğim, sanki son yemeğimmişsin gibi. Seni kucaklayıp yalar, klitorisini emer ve sert bir şekilde boşalana kadar sıırlıklam olmuş geçidine girerdim."

"Seth..." Yalvarışı tatlı, şok edici ve çok tahrik ediciydi.

"Angel?" diye karşılık verdi, şimdiden onları evin içinde gizlenmiş olarak nerede bulabileceğini düşünüyordu. Bir ya da beş saat ortadan kaybolsalar kimse fark etmezdi, değil mi?

"BEN..."

Aklından geçenleri toparlayıp konuşmadan, cep telefonu kaba ve ısrarcı bir sesle aralarında çalmaya başladı. Sarsılarak cevap verdi, elleri cihazı alırken beceriksizleşti ve belli ki aklını toplamaya çalıştı.

Heavenly telefonunu açtı ve ekranı taradı. Dudakları aralandı ve gözleri bambaşka bir duyguyla genişledi.

Alarm.

Birden ayağa fırladı ve omzunun üzerinden ona seslenerek uzaklaştı. "Gitmem gerekiyor.

Üzgünüm..." Ne oldu? Hayır. Öylece gidemezdi. Neden gidiyordu ki?

Seth onun sadece birkaç saniye arkasındaydı. "Bana sorunun ne olduğunu söyle.

Seni ne üzdü meleğim?" "Burada kalamam. Özür dilerim. Sonra konuşuruz. Hoşça kal."

Pike aniden önüne çıkıp yolunu kesene kadar daha uzun adımlarla onun peşinden gitti. "Hey, Seth. Bir sorum var."

"Daha sonra. Onunla konuşmam gerek." Adamı atlattı ve Heavenly'ye işaret etti.

Pike onun kolunu tuttu. "Hayır, yapamazsın. Beck o kızın etrafında kızıışmış bir köpek gibi dolanmayı bırakmanı istiyor. Ben de ona seni topuk yapacağımı söyledim."

Piercingli, dövmele Dom'un sinsi gülümsemesi Seth'in öfkesinin yükselmesine neden oldu. "O pisliğe söyle, arka bacağını kaldırıp kızın üzerine işemesi onu kendisinin yapmaz. Şimdi siktir git."

Pike'ı iterek geçti ve diğer konukların yanından koşarak geçti, o sarışın dalgaları ve parlak mavi elbiseyi taradı. Hiçbir şey bulamadı. Ön kapıya doğru atıldı ve onu görebilmek umuduyla kapıyı kırarak açtı. Ama gölgeli sokakta bir aşağı bir yukarı baktığında Heavenly'nin ortadan kaybolduğu açıktı.

"Eğer sizi memnun edecekse, efendim, bu kız özel odanızda size memnuniyetle katılacaktır."

Chastity'nin endorfin sarhoşu daveti Beck'i gerdi. İtaatkâr kadın ona yalvardığı "cezadan" sonra doğal olarak kafayı bulmuş ve şimdi kızarmış kичını onun kucasına yaslamıştı. Normalde Beck en sevdiği kırbaacıyla sert bir sahneden sonra gevşemiş ve rahatlamış olurdu. Chas'i ya da kiminle oynuyorsa onu yatağa atmaya, derinlemesine ve sertçe becermeye kesinlikle hazır olurdu. Bunu -ve buradaki denizaltıların çoğunu- defalarca yapmıştı.

Bu gece, siki horluyordu.

Gözlerini kapatıp onun cennetlik olduğunu düşünmeyi reddetti. Hıyarın teki olabilirdi ama tamamen kalpsiz değildi. Ayrıca, denese bile kendini kandıramazdı.

Chastity'nin gözlerindeki umut dolu şehvet karşısında yüzünü buruşturan Beck, terli kızıl saç tellerini Chastity'nin yüzünden nazikçe çekti. "Bu gece olmaz."

Başka ne diyebilirdi ki? Reddetmesi için ona iyi bir neden gösteremezdi. Kahretsin, kendine bile

bir tane veremezdi. Mavi gözlü bir bakireye kafayı takmak berbat bir bahaneydi.

Bu gece Shadows'a geldiğinde, istekli bir acı sürtüğü ile oynamak kulağa harika gelmişti.

Dikkat dağıtma. Laboratuvar önlüğünü hevesle çıkarmış, tamamen içindeki sadistin esnemesine izin vermeye niyetlenmişti. Yumruğundan gelmeyen bir tatmin de kulağa çok hoş geliyordu.

Bu gerçekleşmiyordu. Tek düşünebildiği Heavenly'nin kollarında olmasıydı.

Böyle bir şey olmayacaktı. Elbette, Heavenly'nin itaatkâr eğilimleri olabilirdi ama BDSM'nin onun radarında olduğundan bile şüpheliydi. Ne kadar korunaklı olsa da, muhtemelen hiç duymamıştı.

Ne yazık ki, bunların hiçbirisi onu çıplak, nefes nefese ve onun için bağlanmış, kıcı zonklayan ve onun izleriyle kıpkırmızı hayal etmesini engellemedi...

Evet, sapığın tekiydi. Bunu herkes biliyordu, özellikle de o.

"Bu kız anlıyor efendim," dedi Chastity. "Lütfen sorduğum için bu kızın kusuruna bakmayın."

Nedense onun yumuşak kabullenışı Beck'i daha da kötü hissettirmişti. Acı ihtiyacını gidermek için ona yaklaşmıştı ve o da bunu yapmıştı, tüm bu süre boyunca binlerce mil uzakta olmayı dilemişti. Onu başka bir şekilde tatmin etmeye gücü yetmemişti.

"Özre gerek yok. Şimdi daha iyi misin?" Aklındaki kadının o olmaması Chas'in suçu değildi ve küçümseyici bir hıyar olmayı reddetti.

"Oh, çok... Teşekkür ederim, efendim."

Odadan gelen bir kahkaha sesi dikkatini çekti. Barın etrafında bir grup denizaltı, yarı çıplak vücutlarını bir Dom'a sürtmek dışında her şeylerini ortaya koyarak flört ediyordu.

İri sarışın erkek başını çevirdi ve Hollywoodvari bir gülümseme takındı. Seth. Orospu çocuğu.

Tabii ki buradaydı. Liam ziyareti sırasında adamı Shadows'a yerleştirmişti. Ama neden defolup gitmedi ki?

Telefonunu çıkarıp Heavenly'ye göstermek için Seth'in "haremiyle" suçlayıcı birkaç fotoğrafını çekmeyi çok isterdi. Ama Beck bu yatakta zıplayan piç için kulübün kurallarını çiğneyemez ya da ahlak kurallarını esnetemezdi.

Dün gece Raine'in partisinde Seth ve Heavenly arasında neler olduğunu öğrenmeyi çok isterdi. Kesinlikle bir şeyler olmuştu. Beck bugün öğle yemeğinde ondan olayı özetlemesini istediğinde, Seth bol bol kızarmış ve sorusunu geçiştirmişti. Ofisine dönerken bilgi almak için Pike'a mesaj atmıştı. Her zamanki gibi, DM ona ukalaca bir yanıt vermişti.

Kız aniden kaçana kadar bir köşede kendi başlarına takıldılar. Seth onu kovaladı.

Onu durdurdum. Bir şey değil.

Daha fazla bilgi almak için gönderdiği on mesajın hepsi cevapsız kalmıştı. Pislik herif. Heavenly neden kaçmıştı? Seth onu hiç yakalamış mıydı? Onun yatağına baştan çıkararak mı girmişti?

Beck'in hiçbir fikri yoktu.

Hırıltısını bastırarak öfkesini bastırdı ve yanındaki masadan aldığı su şişesini Chastity'ye uzattı.

"Bir şeyle ilgilenmek için uzaklaşısam sorun olur mu?"

"Evet. Teşekkür ederim, efendim."

"Kanepede kalıp biraz daha süzölmekten çekinmeyin."

Ayağa kalktı ve yavaşça adamın kucağından indi. "Mutlulukla, efendim."

Başını sallayarak onun dingin bir gülümsemeyle kıvrılıp sürüklenmesini izledi. Yumuşak pamuklu bir battaniyeyi kızın üzerine atarken Beck'in kan dolaşımından suçlu bir rahatlama sızdı.

Arkasındaki bardan bir kahkaha sesi daha yükseldi. Kaşlarını çatarak döndü ve Seth ile sürüsüne ters ters baktı.

Gerçekten mi, sikik? Dün gece Heavenly'yi k lotundan çıkarmaya ikna ediyordun, bu gece de abonelele numara dağıtıyorsun. Belli ki, m kemmell amcık-m   teri hizmetiyle gurur duyuyorsun.

Beck gözlerini devirerek özel odasına doğru yürüdü. Zindanın etrafındaki çığlıklar ve inlemelerle birlikte deri şakırtıları genellikle sinirlerini yatıştırırdı. Bu gece ise ona sadece neye ve kime asla sahip olamayacağını hatırlatıyor, büyüyen yığına bir kat daha bok ekliyordı.

Kapalı kapının ardında kaybolmadan önce, sert bir el omzunu kavradı. Beck adımlarının ortasında durdu ve topuğunun üzerinde döndü. Hammer durmuş, kaşlarını kaldırmış bakıyordu.

"Sorun mu var?" Beck

sordu. "Sen söyle."

"Hayır. Ve artık seninle olmamalı. Sonunda." "Bu da ne demek

şimdi?" Hammer'ın kaşları birbirine çatıldı.

"Sen ve Liam Raine'e, o büyük eve ve yolda olan bir bebeğe sahipsiniz. Babası öldü, şeytan sefil ruhuna huzur versin. Madem rüyayı yaşıyorsun, neden buradasın? Oh, Tanrım. Bana siz iki moronun yine çuvallamadığını söyleyin."

"Hayır," diye bağırdı Hammer. "Ve seni Raine hakkında konuşmak için durdurmam. Neden Chastity'yi odana götürmedin?"

Beck gerildi. "Ne zamandan beri bir sahneden sonra bir denizaltıyı becermek bir gereklilik oldu?"

Hammer'ın ağzının bir köşesi sıırıttı. "Asla. Ama geçmişte nadiren reddediyordun. Ne kadar oldu, üç hafta mı? Eminim ellerin yorulmaya başlamıştır. Bir şişe alıp sohbet etmek için odanızda buluşalım mı?"

İlk kez, ayakkabı diğer ayağın üzerindeydi. Çok sıkı hissettirdi. "Senin aksine, duygularımı tartışmak için kafamın dumanlı olması gerekmiyor. Ve bir müdahaleye de ihtiyacım yok."

"Güzel. O zaman ben içkiyi geçeyim, sen de konuşmaya başla."

"Söyleyecek ne var ki? Onu becermek istemedim." Beck omuz silkmek için kendini zorladı.

"Ani bekarlığının Heavenly ile bir ilgisi yok, değil mi? Ve sen bana saçma sapan bir inkârda bulunmadan önce, dün gece partiden ayrılmak zorunda kaldığında yüz ifadeni gördüm. Pike'a Seth'in fazla yaklaşmamasını söylediğini biliyorum."

"Ona güvenmiyorum ve iyi olduğundan emin olmak istedim. Bu arada, onu benim için eve götürdün mü?"

Hammer başını salladı. "Hiç şansım olmadı."

Beck'in tansiyonu yükseldi. "Kim yaptı bunu?"

Ama oldukça iyi bir fikri vardı. Dişlerini sıkarak bara doğru bir bakış attı.

"Emin değilim. Ama Seth için çok endişeli görünüyorsun. Heavenly seni avucunun içine almış, değil mi?"

Uzun zamandır birlikte olduğu arkadaşını öfkeli bir bakışla kıstırdı. "Kapa şu lanet çeneni."

Hammer kıkırdadı. "İyi bir adam olacağım ve sana Seth'in de onu eve götürmediğini söyleyeceğim. O yüzden bara gidip kavga çıkarmak gibi aptalca bir şey yapma. Aralarında ne olduğundan emin değilim. Bir dakika önce konuşuyorlardı, sonra kız kapıdan çıkıp gitti. Tek başına."

"Onu durdurmaya çalışmadın mı?" Beck bön bön baktı.

"Seth küfrederek gelene kadar gerçekten gittiğinden emin değildim. Bana bir mesaj aldığını, okuduğunu ve Sindirella tarzı bir çıkış yaptığını söyledi."

Beck bunu düşündü. Heavenly'yi yalnız yakaladığında da biriyle mesajlaşırken görmüştü ama o asla gelen bir mesajı ondan kaçmak için sis perdesi olarak kullanmamıştı. Seth onun kaçmasına

neden olacak, onu Raine'in misafir odalarından birine götürmeye çalışacak ve masumiyetinin izlerini çarşafların üzerinde bırakacak ne yapmıştı?

"Raine'e neden aniden ayrıldığını söyledi mi?"

"Bu sabah özür dilemek için aradı. 'Bir arkadaşının' yardıma ihtiyacı olduğunu söyledi." Hammer omuz silkti.

Arkadaş mı? Hiç arkadaşlarından bahsetmemişti. Onun dışında.

Beck'in ondan cevap alması gerekiyordu. Ama önce Sör Beyin için Dick'e birkaç şeyi açıklığa kavuşturmak niyetindeydi.

Beck, Hammer'ın yanından geçip bara doğru ilerlerken, "Teşekkürler," diye tersledi.

Hammer onun kolunu çekti. "Aptal olma. Ve beni seni kulüpten kovmak zorunda bırakma."

"Bu ilk kez olmaz." Beck sarsılarak kurtuldu ve hışımına bara girdi.

"Beşimizi de aynı anda esaretiniz altında tutabilirsiniz, değil mi Sör Seth?" Pembe saçlı, kıvrımlı bir denizaltı olan Kristen mırıldandı.

"Eminim yapabilir," dedi çok aktif bir denizaltı olan Eden, elini onun kalçasına koyarken dudaklarını şehvetli bir şekilde büzerek. "Teke tekte çok iyisin ve bizi birlikte denemene izin vermekten mutluluk duyarız."

Kat, Vinyl ve Glitter heyecanla başlarını salladılar.

Beck başını salladı. Bu adamın klozet kapağından daha fazla kıcı var.

Seth Eden'in bileğini kaldırdı ve elini bacağından çekti. "Belki on saniyeden daha kısa bir sürede hepinizi nefes nefese bırakabilirim. Eğer isteseydim."

Evet, çünkü sadece on saniye dayanabilirsin.

Hevesli kadın mırıltılarından oluşan koro karşısında Beck kusmak istedi.

Seth sadece şişesini kaptı. "Bu gece sadece biramın tadını çıkarıyorum hanımlar."

Beck yaklaşırken zoraki bir gülümseme takındı. "Üzgünüm kızlar. Üstat Seth'i başka bir zaman alttan çağırmanız gerekecek. Onunla konuşmam gerek."

Kaçışırken denizaltıların yüz ifadeleri suçluluktan hayal kırıklığına kadar değişiyordu.

Seth kızgın bir i f a d e y l e ona döndü. "Merhaba Beck. Punchbowl'daki kaka kadar hoş geldin."

"Öyle mi? Keşke ailen doğum kontrolü uygulasaydı, ama dünyaya bir iyilik yapmadıkları ve ikimiz de burada olduğumuz için, seninle biraz konuşacağız."

"Neden kıcımların dibindesin? Chastity'yi kırbaça kesip açmak vahşi canavarını yatıştırmadı mı?"

Onun tatmin olmaması Seth'i ilgilendirmezdi. Göt herifin geri çekilmesini sağlamak Heavenly öyleydi. "Raine'in partisinde Heavenly'ye ne yaptın?"

Piç kurusu ona kendini beğenmiş bir sırıtış gönderdi. "Biz... konuştuk."

"Bu onu sarhoş edip yatağa atmaya çalışmanın şifresi mi?"

"Öyle mi dedi? Sanırım öğle yemeğinde sohbet ettiniz, çünkü bana çok iyi 'arkadaş' olduğunuzu söyledi."

Beck öfkeleni. Heavenly'nin onu bir dost olarak etiketlediğini hatırlatacak bir şeye ihtiyacı yoktu. Seth'e söylediğini bilmek onu daha da sinirlendiriyordu. "Geri çekil."

"Neden? Kız üzerinde hiçbir hakkın yok ki."

"İhtiyacı olan son şey senin gibi bir oyuncu. Heavenly'yi tanımak için zaman harcadım. Sen de aynısını yapmaya zahmet etseydin, onun ne kadar masum olduğunu bilirdin."

"Oh, biliyorum. Ve dün gece olgunlaştığını ve tatlı bir şekilde koruduğu bekaretini vermeye hazır olduğunu kanıtladı."

Beck'in midesi çalkalandı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Benim olsaydı ona neler yapacağımı söylemem için bana yalvardı. Ben de ona parmaklarımla, sikimle ve tabii ki dilimle vücuduna yapacağım şeylerin tüm kirli ayrıntılarını anlattım. Bu kadın

"Tahrik olduğunda tepeden tırnağa en güzel şekilde kızarır."

Beck'in kanı patlamak üzere olan canlı bir volkan gibi hızla aktı ve birikti. Neyi daha çok istediğini bilmiyordu, hıyarın dişlerini sökmeyi mi yoksa bar bıçağıyla içini boşaltmayı mı? "Seni öldüreceğim."

"Atardamarı patlatmayın, Doktor. Ona dokunmadım... henüz," dedi Seth. "Ama onu altımda sürüklemek ve yumuşak, yemyeşil masumiyetinin her bir parçasını almak niyetindeyim. Bilesiniz diye söylüyorum."

"Biraz terbiyeli ol. Eğer bunu yapar ve New York'a geri dönersen, onu milyonlarca paramparça halde bırakırsın. Onun buna ihtiyacı yok. Sana ihtiyacı yok."

"Ve sana ihtiyacı olduğunu mu düşünüyorsun?" Seth başını hâlâ kanepede kıvrılmış yatan ve kıcı kızgın kırmızı yaralarla kaplı olan Chastity'ye doğru eğdi. "Heavenly'ye bir iyilik yap ve siktir git. İkimiz de onun nazik olabilecek bir adama ihtiyacı olduğunu biliyoruz ve bu sen değilsin."

"Nazik olabilirim!"

"Kendini kandırma."

"Biliyor musunuz? İtirafediyorum. Onun için tamamen yanlış biriyim. Ama hiç aynaya baktın mı?" Seth kaşlarını çattı. "Beni tanı mıyorsun."

"Oh, lütfen. Bir B filmi kadar tahmin edilebilirsin. Heavenly'nin arkadaşlarından biri olarak onu senin gibi pisliklerden korumaya niyetliyim. Ve eğer ona zarar *verirsen*, sana acı çektiririm. Nasıl yapacağımı biliyorum."

"Getir onu. Senin gibi adamları uykumda dümdüz ettim. Eğer sikini yumruklamakla ve onun 'profesyonel babacığını' oynamakla bu kadar meşgul olmasaydın, sonunda Heavenly'ye sahip olmanın tek yolunun rüyaların olduğunu görebilirdin."

"Dışarı. Şimdi! Kafanı koparıp boğazına sıçacağım."

Seth ayağa fırlayıp otoparka doğru yürümek yerine kaşlarını çattı. "Vay anasını."

"Ne? Çok mu korkaksın?"

"Hayır, seni aptal piç. Park yerini senin çirkin suratınla silerdim," diye karşılık verdi Seth. "Bizi dinle. Anlamıyor musun?"

"Neyi alayım?"

"Savaşma şeklimiz..." Seth elini aralarında salladı. "Bu Hammer ve Liam deja vu'su gibi hissettirmiyor mu?"

Hay sikeyim. Ahmak haklıydı. İkisi de bir aydan kısa bir süre önce Hammer ve Liam'ın yollarını bulmalarına yardım ettikleri aynı yolda ilerliyorlardı. Aradaki fark, o ikisinin Raine için kıyasıya mücadele etmeden önce on yıl boyunca arkadaş olmalarıydı. Sonunda onu paylaşmaları gerektiğini anlamışlardı ama bu ateşkese giden savaş çok çirkindi. Beck birden fazla kez bunun kayıplarla sonuçlanacağından emin olmuştu. Kesinlikle yeterince küfür savrulmuş, yumruklar atılmış ve kan dökülmüştü.

O ve Seth'in hiç geçmişi yoktu. Güvenleri de sıfırdı. Ve Heavenly'yi bırak, bir içkiyi bile paylaşmaya niyetleri yoktu.

"Kavga falan olmayacak. Ben kızı koruyacağım, sen de siktir olup gideceksin." "Aletin bu kadar sertleşmişken fedakâr mışsın gibi davranmak zor olmalı."

"Düşüncelerini pantolonumdan çıkar."

"Bütün gece tek satırlık laflar edebiliriz ama numaran bende var."

"Öyle mi? Kaybet onu. Ona elini bile süremeyeceğinden emin"

olacağım." "Beni durduramazsın."

Beck kaşlarını kaldırarak ona baktı. "İzle beni."

YEDİNCİ BÖLÜM

Tanrı'ya şükür bugün Cuma.

Heavenly acil servisin arka tarafındaki hemşire dolaplarının yanındaki metal sandalyeye oturdu ve uzun zaman önce ayağını desteklemekten vazgeçmiş olan yırtık pırtık spor ayakkabılarını çıkarırken rahatlayarak inledi. Topuk kısmındaki delik yakında fark edilecekti. Yarın, yeni işine başlamadan önce ikinci el dükkanlarında başka bir çift aramak için zaman ve para bulması gerekecekti. Tabii ki tatili babasıyla geçirmeyi tercih ederdi, bu son beraberlikleri olabilirdi. Bu ona acı veriyordu ama gerçekçi olmak zorundaydı. Ve pratik. Okul tatili ona zaman kazandırdığı için, mümkün olan her anı artan faturalarını karşılamak için para kazanmaya harcamalıydı.

Daha önce hiç garsonluk yapmamıştı ama sıkı çalışmaya hazırdı. Buranın bahşişlerinin cömert olduğu söyleniyordu; üniforması temel ihtiyaçlarını zar zor karşıladığı için bu şaşırtıcı değildi. Zamanla bu utangaçlığı üzerinden atacaktı. Öyle umuyordu.

Heavenly iç çekerek dolabını açtı. Neyse ki sırt çantasını ve içindekileri dokunulmamış halde buldu. Daha da iyisi, sahip olduğu birkaç değerli dolar hâlâ cüzdanındaydı.

Hastanedeki ilk birkaç gününde hemşireler ona bazı zararsız şakalar yapmış, o da bunu yıldırma olarak algılamıştı. Ama ertesi hafta, birisi dolabının içine bir hakaret yazısı çizmişti. Birkaç gün sonra, market alışverişi için aldığı kırk dolar ortadan kaybolmuştu. Heavenly bundan Kathryn'in sorumlu olduğundan şüpheleniyordu. Uzman hemşire, Dr. Beckman dikkatli ve koruyucu olmaya başladıktan sonra özellikle huysuzlaşmıştı.

Heavenly iç çekerek ayakkabılarını sırt çantasına yerleştirdi ve sandaletlerini giydi. Sokak çıkışına doğru ilerlerken lobide Dr. Beckman'ı gördü, sandalyelerden birine uzanmış saatine bakıyordu. Birini mi bekliyordu?

Partiyi aniden terk ettiğinden beri onu görmemişti. İçindeki güvensiz parça, onu her zaman çağırdığı küçük kız olarak gördüğü için artık onunla vakit geçirmek istemediğinden endişelenmişti. Onunla öğle yemeklerini özlemişti, ama bu onun yokluğunda bile her gün yemek yediğinden emin olduğu için değildi. Hayır, onunla geçirdiği her an, onu bir sünger gibi emiyordu - inceleyen zekasını, güçlü kahkahasını, keskin mizahını, şeytandan bir ipucu barındıran kara gözlerini.

Onu görünce kalbi küt küt atmaya başladı. "Dr. Beckman?"

Başını kaldırdı ve ayağa kalktı. "Seni yakalamayı umuyordum. Son birkaç gündür öğle yemeğine gelemediğim için üzgünüm. Zor durumdaki birkaç hasta ve..."

Özür dilemek ve açıklama yapmak için onu mu aramıştı? Aman Tanrım. Baş döndürücü bir rahatlamayla gülümsedi. Onun tekrar yanında olması Heavenly'nin dünyasını bir kez daha doğru hissettirdi.

"Ölüm kalım meselesi olan hastalar ne cüretle bu kadar talepkâr olabiliyor?" "Evet, şey... Neyse ki yaşayacaklar."

"Tabii ki. Sana sahipler."

Adam profesyonel bir ilişkiden fazlasını istemezken flört etmemeliydi ve etmemeye çalıştı. Ama hiçbir şey onu aynı anda hem yapış yapış hem de ürpertiği gerçeğini değiştirmede.

Sonra tekrar, Seth de öyle.

Ve bu onu şaşırttı.

Raine'in partisinden bu yana yüzüncü kez, sarışın özel dedektifin sözlü baştan çıkarıcılığı kafasının içinde fısıldayarak içini sızlattı.

Onu tekrar gördüğünde, sesinden daha fazlasıyla onu baştan çıkarabilecek miydi? Gerçekten ellerini ve ağzını onun üzerine koyacak mıydı? Geceleri paletin üzerinde tek başına yatarken, kendine dokunup orgazm denen o efsanevi zevki bulmaya çalışırken babasının hafif horlamasını dinleme fikri hoşuna gitmişti. Elbette o zaman da Dr. Beckman'ı düşünmüştü.

"Göksel mi?"

Yüzünün kızardığını hissederek gözlerini kırıştırdı. Doktor onun her ifadesini izledi.

Tanrım, burada platonik duygular beslemediği bir adamla konuşurken diğerinin hayalini kuruyordu. İkiisiyle de ne zaman birlikte olsa bu oluyordu. Neden her ikisi için de *böyle* duygular besliyordu? Bu onu ne yapıyordu?

Saçma sapan fantezileri olan bir kız. "Evet.

Özür dilerim. Merhaba."

Dr. Beckman sesini alçaltarak yaklaştı. "İyi misin?" "İyiyim. Sizi gördüğüme sevindim."

"Nasılsın?" "İyiyim.

Sen nasılsın?"

Onu daha dikkatle inceledi. "Partide kalamadığım için üzgünüm. Senin de aniden ayrıldığını duydum.

Ne oldu?"

Raine'in toplantısı büyük umutlarla başlamıştı... ve babası mutfağın yakınında düşüp başını çarptığını söylemek için aradığında korkunç bir şekilde sona ermişti. "Pek bir şey yok. Çok kalmadım çünkü bir arkadaşımın yardımına ihtiyacı vardı."

"Sen gitmeden önce, Seth'le derin bir sohbe daldığınızı duydum."

"Evet." Kelimeyi söylemekten çok soluyordu. "Konuştuk." Dr.

Beckman kaşlarını çatı. "Sana asıldı mı?"

O hiç...

Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı ve gülümsedi. "Olabilir."

"Ve?"

Heavenly kendi başının çaresine bakabilecek kapasitedeydi ama Dr. Beckman'ın onu korumasına bayılıyordu. Belki bu onun doğasında vardı, belki de sadece utangaç kız için üzülmüyordu. Eğer onun kendi başının çaresine bakamayacak kadar beceriksiz olduğunu düşünüyorsa, bunu gerçekten bilmek istemiyordu.

"Oh, endişelenme. Dr. Manning gibi ürkütücü değildi. Güzeldi. Aslında hoştan da öteydi." İç çekti. "Daha önce kimse benimle böyle konuşmamıştı."

Ona hiçbir zaman romantik hisler vermediği için, başka bir erkeğe karşı olan hislerini duymasına aldıracağını sanmıyordu. Dr. Manning onu kendisini arzulamakla suçladığında bile bunu tamamen reddetmişti. Raine hızla bir arkadaşına dönüşürken, Dr. Beckman muhtemelen şu anda sahip olduğu en iyi arkadaşı. O kadar iyi dinliyordu ki... Aralarındaki uyumun kıymetini bilmeli ve daha fazlasını dilemekten vazgeçmeliydi.

"Seninle nasıl konuştu?" diye sordu. "Ne söyledi?"

Seth'in sözlerini tekrarlamayacaktı. Bunlar özeldi, Seth'in ona hediyesiydi. Elbette, muhtemelen

pek çok konuğu tanımadığı bir partide vakit geçirmek için flört ediyordu. Ama onun ilgisi onun için dünyalara bedeldi.

"Beni güzel ve özel hissettiren şeyler." Seksi hissetmekten bahsetmiyorum bile.

O an.

Doktorun çatık kaşları öfkeli bir ifadeye dönüştü. Oops. Özel dedektif hakkındaki fikrini açıkça söylemişti. Tabii ki tavsiyesine kulak asmadığı için mutlu değildi. Heavenly bir dahaki sefere Dr. Beckman'ı gördüğünde Seth'ten bahsetmemeyi aklına not etti.

Heavenly onu terk etmekten nefret etse de, "Ben gitmeliyim," dedi.

"Bekle. Beni dinle küçük kız. Sen-"

Bir korna sesi söyleyeceklerini yarıda kesti. Kafasını kaldırıp baktığında, kaldırımın kenarında tanıdık bir kiralık araba ve açık pencereden dışarı bakan daha da tanıdık bir yüz gördü, altın sarısı saçları Kaliforniya güneşinde parlıyordu.

Seth.

El salladı. Kalbi yerinden fırladı. Karşılığında ona heyecanlı bir gülümseme gönderdi.

Dr. Beckman camdan dışarı bakmak için döndü, sonra sinirli bir ifadeyle ona doğru döndü. "Geleceğini biliyor muydun?"

"Hayır." Tanrım, işte yine o nefes nefese, hülyalı sesi. "Bu tamamen bir sürpriz." Ama güzel bir sürprizdi, bu yüzden onu bekletmemeliydi. "Gelecek hafta tatildesin, değil mi? Noel için aileni görmeye mi gidiyorsun?"

"Evet." Seth'i görmesini engellemek için yana kaymadan önce bir elini saçlarında gezdirdi. "Otuz birinci gün döneceğim. Tatil için bir planın var mı?"

"Burada kalıyorum. Ekstra para kazanmak için garsonluk işi aldım. Aptal bir üniformam var ve yapış yapış parmakları olan bir grup büyük çocuğa hizmet edeceğim." Dr. Beckman gibi saygın bir profesyonele Bazookas gibi bir yerde çalışmaya tenezzül ettiğini söyleyerek kendini hiçbir şey için utandırmazdı. "Eğlenceli değil ama birkaç faturayı ödeyecek." Seth tekrar korna çaldığında, parmak uçlarına basmaya cesaret edip yanağından öpmeden önce doktora gülümsedi. "İyi tatiller. Umarım döndüğünüzde öğle yemeklerine devam edebiliriz. Hoşça kalın."

Düşüncesizce öpüşünün onu kızdırıp kızdırmadığını anlayamadan döndü ve elini aniden karıncalanan dudaklarına bastırdı. Dudaklarını öpmüş olmasını dilemeyi bir kenara iterek, hastanenin döner kapısından çıkıp Seth'in bekleyen kollarına koştu.

Arabadan çıkmıştı ve şimdi sürücü tarafına yaslanmıştı. Onu kendine çektiğinde, Heavenly'nin kalbi yeniden küt küt atmaya başladı. "Seni buraya getiren nedir?"

"Sen." Yanağını avuçladı ve bakışlarını kendi bakışlarına kaldırdı. "Raine'in partisinden sonra seni bir daha görmek istemeyeceğimi mi düşündün gerçekten?"

Umut etmişti ama beklemeye cesaret edememişti. Şimdi gülümsemesini engelleyemiyordu. "Burada olmana sevindim. Geçen gece aniden ayrıldığım için özür dilerim. Düşen ve yaralandığını düşünen biri beni aradı. Bir şey olmadığı ortaya çıktı."

"Her şeyin yolunda olmasına sevindim. Sana yakın biri mi?"

"Evet. O tatlı bir ihtiyar, ona yardım edecek başka kimsesi yok..."

Dürüst olmamaktan nefret ediyordu ama başka ne diyebilirdi ki? Belki Seth onunla ilgileniyordu. Ya da onun fikriyle. Elbette onunla flört ediyordu ama kızın ne kadar deneyimsiz olduğunu gerçekten bilseydi gülerdi. Ya da onun için üzülmüdü. Ona ilk çıkma teklif ettiği gün adamın yüzündeki acıma ifadesini unutmamıştı. Ona babası ve hastalığı hakkındaki tüm üzücü hikâyeyi anlatmak bunu daha da kötüleştirecekti. Onu anlamsız basmakalıp sözler kekeleyecek bir duruma sokmak istemiyordu. Bunlar hiçbir şeyi değiştirmezdi.

"Bu da sana hep seslendiğim melek olduğunu kanıtlıyor." Ona doğru kalp atışlarını hızlandıran

bir gülümseme çevirdi.

Heavenly bayılmaya yarım saniye kaldığını hissetti. "Komiksin. Ve çok tatlısın."

"Tatlı mı? Bu bana uzun zamandır söylenmemiş bir şey." Göz kırptı. "Seni eve bırakmamı ister misin?"

"Hayır!" Önce ısırdı, sonra paniğini bastırdı. Adam her zaman onu çözmeye kararlıymış gibi görüldüğünden, Heavenly'nin kendini toparlaması gerekiyordu, yoksa bir şeylerin ters gittiğini anlayacaktı. "Akşam yemeği için birkaç şey almak üzere markete gitmem gerekiyor."

Parası olsa yerdı de. Görünüşe göre o ve babam bu gece yine ramen yiyecekler.

"Köşede bir tane gördüm. Seni götürmeme ne dersin?"

Eğer onu bırakırsa, bu harika olurdu. Otobüs durağına birkaç blok daha yakındı, bu da ayakta daha az zaman geçireceği anlamına geliyordu. "Elbette."

Bir kolunu kadının beline dolayarak onu yolcu kapısına götürdü ve abartılı bir el hareketiyle içeri girmesine yardım etti. "Arabanız, leydim."

Kıkırdadı. Evet, muhtemelen kulağa aptalca geliyordu ama adam ona kendini yıldızlara vurulmuş bir kız gibi hissettirmişti. "Teşekkürler."

Seth kapısını kapatırken ön camdan lobinin içine baktı. Dr. Beckman hâlâ ayakta dikilmiş, bakıyordu. Bir şeye benziyordu. Üzgün mü? Sıkıntılı mı? Üzgün mü?

Hayır. O deliydi.

Muhtemelen onun kişisel alanını işgal etmemesi ya da onu tekrar öpmemesi gerektiğine karar vererek, özür dileyen bir gülümseme gönderdi.

Seth aracın etrafında dolanırken doktora doğru bir el kaldırdı. El sallamış olmalıydı ama kadın bundan emin olamadı. Tek bildiği, Seth arabaya adım attığında sırtışının daha da genişlediği idi.

"İyi günler mi?" diye sordu adam motoru çalıştırırken.

"Artık öyle." Elini onun dizine bıraktı. "Ben de seni düşünüyordum."

Heavenly'nin nefesi kesildi. Karnında kelekler uçuştığı klişesini duymuştu ama gerçekten de uçuşuyordu. Gerçekten onu düşünmüş müydü? Ve ona dokunuyordu da. Sanki sert, sıcak elleriyle onu ısıtmış gibi bütün kalçası cızırdadı. Nefes almak da kolay değildi.

Oh, merhamet...

İlk tanıştıklarında Seth'in göz kamaştıracak kadar güzel olduğunu düşünmüştü. Ama Raine'in partisinde o sesi ona karşı kullandığında? Eriyip gitmişti. Şimdi, bakışlarıyla onu yiyip bitirirken ne düşündüğünden hiç şüphesi yoktu. Onları örtecek bir gece ya da onu etkileyecek bir şampanya yoktu. Sadece ikisi güpegündüz, herkesin içinde, kilise fareleri gibi ayıktı.

Ve hâlâ bakışlarını ondan ayıramıyordu.

Adamın parmakları bacağında sıkıştığında nefesi kesildi. "Ben de seni düşünüyordum."

"Öyle mi? Umarım hepsi iyi şeylerdir."

"Evet." Seksi şeyler. Tamamen yeni ve farklı şeyler. Heyecan verici şeyler. "Ama eminim bunu çok duymuşsundur."

"Bunu senden duymayı tercih ederim." Dizini tekrar sıktı, sonra arabayı vitese taktı ve caddeye doğru yöneldi. "Geçen geceki konuşmamız hakkında ne düşünüyorsun? Sana karşı gerçekten dürüstüm."

Yutkundu. "Ben... hoşuma gitti."

Hem de çok." "Özellikle bir bölümünü?"

Heavenly döndüğünde adamın ağzının şakacı bir sırıtışla kıvrıldığını gördü. Uzun parmakları

direksiyonu sıkıca kavrarken, trafik ayrıldığında yola doğru döndü. Omuzları ve göğsü dolgunlaşmıştı.

siyah tişörtünü giydi. Yumuşak pamuğun arasından adamın karın kaslarının çıkıntılarını görebiliyordu ve... evet, konuşmaları onu da heyecanlandırmıştı, eğer yıpranmış kot pantolonundaki büyük şişkinlik bunun bir göstergesiye.

Tanrım... Yutkundu. "Hepsini beğendim." "Ben de bunu duymak istiyordum meleğim."

"Bana birkaç kelimeyle hissettirdiklerini hissettirebilen biriyle daha önce hiç tanışmamıştım."

Kırmızı ışıktaki fren yaptı ve ona baktı, gülümsemesi baştan çıkarıcıydı. "Seninle konuşmaktan daha fazlasını yapmak istiyorum, Heavenly. Bu konuda ne hissediyorsun?"

Adamın boğuk sözleri göğsüne çarptı, sonra bacaklarının arasına düştü, orada sıkılaştı ve yandı. "Mutluyum. Um...heyecanlı."

"Öyle mi?" Marketin otoparkına girdi ve elini tekrar kızın bacağına, kalçasının üzerine koydu.

"Ne kadar heyecanlı? Seni ıslatacak kadar mı?"

"Evet. Beni bile" -dudağını ısırdı- "kendime dokunduracak kadar."

Sıranın ortasında durdu ve bir parmağını çenesinin altına sokup kaldırdı. Yeşil gözleri kararmıştı.

"Mükemmel. Bu gece ders çalışman gerekiyor mu?"

Ona boş olup olmadığını mı soruyordu? "On dört Ocak'a kadar okul yok."

"Bu gün gittikçe güzelleşiyor." Arabayı boş bir yere çekecek kadar dikkatini başka yöne çekti.

"O zaman seni markete götürelim de alışverişini yap. Tabii akşam yemeğine çıkmak istemiyorsan. Seni bir yere götürmeyi çok isterim."

Heavenly evet diyebilmeyi diledi. Ama görev ve gerçeklik onu çağırıyordu. "Dışarı çıkmayı çok isterdim ama... evdeki bazı işleri halletmem ve düşen yaşlı adama bakmam gerekiyor. Ayrıca uzun bir iş haftası ve finallerden sonra çok yorgunum. Şu anda iyi bir arkadaş olacağımdan emin değilim."

"Ertelemeye ne dersin?"

Yüzüne aptalca bir gülümseme yayıldığını hissetti. "Bu harika olur."

"Müsait olduğunda söyle meleğim."

"Yarın akşam yeni bir garsonluk işine başlıyorum. Ama öğleden sonra seni görmek isterim."

"Nerede çalışıyorsun? Takılabilir ve sana eşlik edebilirim."

Heavenly irkilmemeye çalıştı. "Gitmek isteyeceğin bir yer değil. Gürültülü, asi veletlerin olduğu çılgın bir restoran."

Ayrıca, beni o saçma kıyafetin içinde görürsen ölürüm."

"Çok güzel görüneceğinden eminim ama işini zorlaştırmayacağım. Sabah seni arasam ve plan yapsak nasıl olur?"

"Mükemmel." Işıldıyor olmalıydı ama umurunda değildi. Cazibesi ve havasıyla içini kıpır kıpır eden Seth Cooper'la ikinci randevusuna çıkıyordu. "Buraya kadar getirdiğin için teşekkürler. Yarın görüşürüz."

Kadın kapının koluna uzanırken, Seth parmaklarını onun koluna doladı. "Alışveriş yaparken sana eşlik etmeme ne dersin?"

Heavenly dondu kaldı. Birkaç paket daha ramen dışında bankayı batırmadan ne alabilirdi ki? Belki yumurta ve biraz yulaf ezmesi. Ama bu Seth'e akşam yemeği gibi görünmezdi.

"Yapmak zorunda değilsin. Eminim vaktinizi ayıracak daha iyi şeyleriniz vardır."

"Seninle olmak için geldim. Neden sana eşlik etmeme izin vermiyorsun? Hatta arabayı bile iterim." Buna nasıl hayır diyebilirdi ki? İmkânsızdı, o yüzden birkaç şey alıp bahaneler

uydurması gerekiyordu,
ve eve koşuşturmak. "Tabii. Teşekkürler."

Uyuşmuş parmaklarıyla iterek araçtan çıktı ve ayağa kalktı. Ayakları anında itiraz etti. En azından sandaletleri iş ayakkabılarından daha rahattı. Ama yine de ona çılgınca geliyordu.

Noel'den günler önce parmak arası terlik giyiyordu.

Birden Seth yanında belirdi, bir eliyle arabayı kilitliyor, diğer eliyle de parmaklarını birbirine doluyordu. Birbirlerine kenetlenmiş ellerine, sonra da onun kendinden emin sırtıtışına baktı. Bir an için, kendisinden hoşlanan bir adamla vakit geçiren herhangi bir kadın gibi davrandığını, çekimin onları nereye götüreceğini görmekte özgür olduğunu düşündü...

Bu his gerçekten hoşuna gitmişti.

Mağazanın içinde, Seth bir el arabası kaptı. Onunla birlikte market alışverişi yapmak tuhaf bir şekilde evcil hissettiriyordu. Bu işi uzun zamandır tek başına yapıyordu, genellikle elinde marketin broşürü ve bir avuç kuponla. Aslında buraya neredeyse hiç gelmiyordu çünkü fiyatlar daha yüksekti, bu yüzden hiçbir şeyin nerede olduğunu bilmiyordu. Belki onu sürekli konuşturursa kaybolduğunu fark etmezdi.

"Peki... tatil için New York'a ne zaman dönüyorsun?" Omuz

silkti. "Aslında kalmayı düşünüyorum."

Bunun onunla bir ilgisi olabilir mi?

Saçmalama.

"Eh, havayı yenemezsin," diye belirtti.

Kolunu ona doladı ve kalçasına sabitledi. "Ben de şirketi yenemem." Heavenly ilk koridordan yukarı süzüldü. "İşte yine flört ediyorsun."

"Seninle mi? Her zaman."

Dr. Beckman'la yaptığı yoğun konuşmaların aksine, onların konuşmaları kolaydı. Ve bazen, zeki cerrahın ona bir şey söylediği ama tamamen başka bir şey kastettiği hissine kapılıyordu. Adam onu büyülüyordu... ve bu güçlü, tek taraflı çekim konusunda ne yapacağını bilmiyordu.

"Partiden beri Raine'le konuştun mu?" Heavenly sordu.

"Bu sabah üçüyle birlikte kahvaltı yaptım. Harika gidiyor."

Heavenly rahatlamıştı ama şaşırmamıştı. Ne de olsa arsız Raine iki sevgi dolu erkekle birlikte yaşıyordu. Düşünsenize, benzer bir ilişki kendi sorunlarını da çözebilirdi. O zaman tüm şalterlerini indiren iki adam arasında seçim yapmak zorunda kalmazdı. Her sabah onların yanında gülümsemeler ve öpücüklerle uyanabilir, bütün gün onları şımartabilir, sonra her gece onlarla birlikte yatağa girebilir ve kendisine dokunmalarını istediğinde parmağını kıvrılabilirdi...

Artık resmileşmişti; aklını kaçırmıştı.

"Bunu duyduğuma sevindim. O çok nazik, güçlü ve komik biri." Ve hem kendine hem de erkeklerinin hayatındaki yerine güveniyor. Raine, Heavenly'nin kendisi gibi olmayı arzuladığı biriydi. "Bence o harika biri."

"Karşılıklı. Peki, üçlü olduklarını anladığında, bu seni ne kadar şok etti?" "Çok," diye itiraf etti. "Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Sen gördün mü?"

Omuz silkti. "Ménage ilişkileri mi? Tabii ki."

"Oh. Elbette. Sen bir polistin." "Onun gibi

bir şey."

Canlı gözlerinde yaramazlık dans ediyordu. Ona bir şey söylemiyordu ama bu sır belli ki onu gülümsetmişti. Tanrım, şu anda onun aklından geçen düşünceleri bilmek isterdi.

"Bu ne anlama geliyor?"

Seth güldü. "Bu mağazadaki koridorların yarısını bir aşağı bir yukarı dolaştık. Hâlâ sepetine bir şey koymadın meleşim."

Haklıydı. Tanrım, tökezleyen bir ahmak gibi görünüyor olmalıydı. "Oops. Dikkatim dağıldı." Kızarmış itirafı onu daha da güldürdü. "Sana yardım etmeme ne dersin?"

O daha cevap veremedi, adam arabaya bir paket makarna ve ardından birkaç kavanoz sos attı. Kadın yıllardır alamadığı bu savurganlıklara bakakaldı. Ama adam çoktan arabayı köşeden çekmiş, iki tekerleğin üzerinde dengede tutuyor ve ürünlere doğru ilerliyordu.

"Ne yapıyorsun?"

"Akşam yemeği için bir şeyler alıyorum." Sepete birkaç biber, ardından soğan, sarımsak ve biraz domates attı. "Parmesan mı, Romano mu yoksa karışım mı tercih edersin?"

"Um..." Bunların hiçbirini karşılayamazdı. "Ben-"

"Biliyor musun? Önemsiyor musun? Sana sürpriz yapmama ne dersin?" El arabasını özel peynirlerin olduğu bölüme doğru itti, fiyatıyla onu neredeyse boğacak olan birkaç kap rendelenmiş peynir aldı ve arabaya attı. "New York'ta büyümek böyle bir şey işte. Bir sürü İtalyan tanıyorum. Bana iyi şeyleri gösterdiler. Buna bayılacaksın."

Muhtemelen tadı damağına ulaştığı anda eriyecekti. Peynir bir zayıflıktı. Wisconsin'de büyümenin tehlikesi. Ama o birkaç parça neredeyse bir haftada bakkala harcadığından daha pahalıya mal oluyordu.

Akşam tamamen utanç verici hale gelmeden ona bu şeylerden hiçbirini alamayacağını nasıl söyleyebilirdi?

"Ve biraz da buna ihtiyacın olacak..." İndirimde olan her şeyi atlayarak mağazanın öbür ucuna, et reyonuna doğru hızla ilerledi. Birkaç paket aldı, sonra kasadaki en büyük dana etini bulana kadar onları attı. "Mükemmel. Et seviyorsun, değil mi? Bir şeyi ancak iki gözü ve bir annesi olmamışsa yiyen vegan kızlardan değilsin, değil mi?"

"Hayır, değilim. Ama ben-"

"Harika. Arabadaki her şeyle ne yapacağını biliyor musun?" Heavenly'nin hiçbir fikri yoktu.

"Bilmiyorum."

"Sarımsaklı biftekli makarna sihirlidir." Sepeti gözden geçirirken sırtıttı. "Buradayken başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

Tüm bunları alsa bir ay boyunca karşılayamayacağı temel gıda maddeleri. "Bu kadar yemeği asla yiyemeyeceğim. Bahsettiğiniz yemeği nasıl pişireceğimi bilmediğim için sanırım temel şeylerle yetinmeliyim."

Kız bir şeyler almak için sepete uzandığında, adam onu kendine doğru çekti ve arabayı mağazanın önüne doğru itti. "Angel, madem seni dışarı çıkarmama izin vermiyorsun, ben de sana yemek yapmak istiyorum. Tek yapman gereken beni davet etmek ve mutfağını göstermek. Geri kalan her şeyi ben yaparım. Ve yemekten sonra... yaptığımız konuşmanın bir kısmını uygulamak isteyip istemediğini göreceğiz. Ne dersin?"

İlk düşüncesi hemen hayır demek oldu. Ama gerçekten de evet demek istiyordu. Seth'le geçirdiği zamanın sona ermesini istemiyordu. Yine de, onu davet ederse, durumunu, babasının sağlığını, karmaşık hayatını -kaçındığı her şeyi- açıklamak zorunda kalacaktı.

Onun için fark eder miydi? Belki de etmezdi. Onu tanımaya kararlı görünüyordu. Ya da onu yatağa atmaya. Belki de ona izin vermeliydi. Ondan umutsuzca etkilenmişti ve seks muhtemelen gelmiş geçmiş en harika şey olacaktı. Ve bekaretini özel bir nedenle saklamıyordu. Bu gerçekleştiğinde, sadece ona iyi davranacak ve iyi hissettirecek biriyle birlikte olmak istiyordu. Seth bunu yapacaktı. Elbette, aptalca bir yanı ilk seferinin özel olmasını istiyordu ama artık on altı yaşında değildi ve balo kralı tarafından güllerle dolu bir yatakta koparılmayı umuyordu. Bunun *bir*

anlamı olsun istiyordu ama sonsuza dek mutlu olmaya hazır değildi. Bir an için mutlu olmak sorun olmazdı...

Adam arabayı kasaya doğru manevra ettirirken, kadın parmak uçlarında durdu ve adamın kulağına fısıldadı. "Çok fazla şeye ihtiyacım yok ama... bu seksten başka bir şey mi?"

Geriye çekildi ve kaşları çatılmış bir şekilde baktı. "Ah, meleğim. Seninle sevişmek için can atıyorum ama güzel vücudundan daha fazlasıyla ilgileniyorum. Senin de çok güzel bir kalbin var. Seninle vakit geçirmekten hoşlanmasaydım, bu kadar uğraşmazdım."

Haklısın. Çünkü yapmak zorunda değildi. Bu onun için yeterliydi. Sadece ondan biraz hoşlanması gerekiyordu. Evine döndüklerinde ona ne söyleyeceğini ve onu babasına nasıl açıklayacağını düşünecekti.

Düşüncesizce davranıyordu. Ne de olsa Seth'le sadece bir kez çıkmışlardı. Birbirlerini birkaç kez görmüşlerdi. Tüm yüküyle birine güvenmek büyük bir adımdı. Korkutucu bir adım. Bunu daha önce hiç yapmamıştı ve Seth'in onun gerçekliğini görür görmez kaçıp gitmemesini umuyordu. Ama bir kez olsun anı yaşamak istiyordu. Ve gerçek şu ki, hayatına başlamak için beklemeye devam ederse, hiçbir şey deneyimleyemeyecekti.

Sonunda kadın yiyecekleri poşete koydu. Seth ödemeyi yaptı ve tek bir yemek için neredeyse elli dolar harcarken gözünü kırpmadığını düşünmek onu şok etti. Ama poşetleri alıp arabaya bıraktı, sonra da elini kadının sırtına koyup onu kapıya doğru itti.

Ancak daha ileri gitmeden önce birkaç şeyi açıklığa kavuşturması gerekiyordu. Heavenly onun kolunu çekti. "Bekle."

"Sorun nedir? Şimdi fikrini değiştirme meleğim..."

İnsanlar etraflarındaki dükkâna girip çıkarken, "Değilim," diye mırıldandı. "Sana karşı bir konuda dürüst olmam gerekiyor. İki şey hakkında. Birincisi, bu gece seks yapamayabiliriz. Evime gittiğimizde nedenini anlayacaksın. Ama bilmeni isterim ki, istemediğim için değil. Gerçekten istiyorum."

"Hey, acelem yok. Kendini aceleci hissetmeni istemiyorum. Bu senin ilk seferin mi?" Yüzünü buruşturdu. "O kadar belli mi?"

"Sadece senden çok etkilendiğim için her hareketini izliyorum." Gülümsedi ve bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Zamanımız var. Olacağı zaman olur. Sabırlı olabilirim. Sadece seninle olmak istiyorum."

Heavenly rahat bir nefes aldı. "Teşekkür ederim. Bu benim için çok anlamlı. Bunu daha önce hiç yapmadığım için -çıkmaq, takılmak ya da her ne yapıyorsak- bunu yanlış mı söylüyorum bilmiyorum. Ya da birşey söylemeli miyim bilmiyorum." Derin bir nefes aldı. "Mesele şu ki, senden hoşlanıyorum. Beni güldürüyorsun ve kendimi özel hissettiriyorsun. Buna uzun zamandır ihtiyacım vardı. Ama dürüst olmak benim için adil görünüyor. Dr. Beckman'ı ben de çok seviyorum."

Dudağını ısırdı ve onun tepkisini bekledi. Yüzü dikkatle boş kaldı.

"Arkadaşın olduğunu söylemiştin." Sesi memnun olmuş gibi gelmiyordu.

Çenesini kapalı mı tutmalıydı? Ama bu Seth için ne kadar adil olurdu? Eğer hayatındaki tüm zorlukların üstesinden gelecekse, başka birine karşı engel olamadığı hisleri olduğunu bilmeye hakkı vardı.

"Öyle, ama ben onu bir erkek olarak seviyorum. Onu bir sevgili olarak düşündüm."

Seth sanki kız karnına yumruk atmış gibi sarsıldı ve nefesini içine çekti. "Bu çok dürüstçe." Heavenly yüzünü buruşturdu. "Olmamam mı gerekiyordu?"

"Hayır. Kesinlikle öyleydin." Ona keskin bir baş selamı verdi. Aralarındaki hava kırılğanlaştı.

"Bir daha düşündüm de, gitsem iyi olacak. Seni eve bırakmamı ister misin?"

Ne oldu? Panik her şeyi berbat ettiğini haykırıyordu. Seth dürüstlük istememişti, sadece hızlı bir yuvarlanma.

İç çekti. Hoşlandığı bir adamla birlikte olmaya çalışmak neden bu kadar karmaşıktı?

"Otobüse binebilirim ama... Gitme. Seni üzme istememiştim. Özür dilerim."

Cebinden anahtarlarını çıkardı. "Belki de en iyisi budur."

Her ne kadar bundan nefret etse de, belki de haklıydı. O da Dr. Beckman'ı bu kadar çok isterken Seth'in onu istemesini beklemek adil değildi. "Lütfen kızma."

Seth önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti ama o daha iyi biliyordu. "Sert çıkan bendim. Özür dilerim." Anahtarlarını havaya fırlattı ve anahtarlar avucunun içine düştü. "Afiyet olsun."

Onu öpmeyi ya da ona dokunmadı. Dönüp o uzun bacaklı adımlarıyla kiraladığı eve doğru ilerlerken ve gözden kaybolurken ona bakmadı bile. Onu yarın planladıkları randevu için göremeyeceğini zaten biliyordu. Aslında, bunun onu son görüşü olup olmadığını merak ediyordu.

Tanrım, bu düşünce bile acı veriyordu.

Gözyaşlarıyla savaşıp market poşetlerini aldı ve otobüs durağına doğru ilerlerken ani soğuğa karşı büzüldü.

Otuz dakika sonra Liam, Seth'i anında ayağa kaldıran bir soru sordu. "Yani bu kadar mı? Küçük bir rekabet yüzünden mi New York'a geri dönmeye karar verdin?"

Üçlünün güneş alan verandasında Seth masadan kalktı ve demir sandalyeyi kaldırıp taşına vurarak aniden ayağa kalktı. Koca İrlandalı piç söylediği tek bir kelimeyi bile dinliyor muydu? Heavenly'yle arasında neler olduğunu ve Los Angeles'tan neden ayrılması gerektiğini açıklayarak on dakika harcamıştı. Onun Beck'e olan duygularını kıskanmıyordu; sadece kalmak için bir nedeni yoktu.

Liam'ın çok farklı bir görüşü vardı.

Seth sert parmaklarını hayal kırıklığı içinde saçlarında gezdirdi. Heavenly'yi markette bıraktıktan sonra buraya gelip eski arkadaşına içini dökmek kesinlikle bir hataydı.

Yolda, çantasını almak için kulüpte durmuştu. Üçlünün evine vardığında Liam'ı yalnız bulmuştu. Hammer ve Raine'i kaçırdığı için üzgündü ama bu güneş ışığıyla dolu, depremle delik deşik olmuş bok çukurundan defolup gitmeye hazırdı. Aşinalık, akıl sağlığı, iş, beyaz bir Noel'de aile - ihtiyacı olan şey buydu. Onu sıkı ve içini dışına çıkaran çekik gözlü sarışınlara değil.

"Bu gece kırmızı gözle eve dönüyorum."

Liam başını salladı. "Şimdi eve gidersen, Beck'in gelip Heavenly'yi kendine alması için kapıyı ardına kadar açık bırakmış olacağının farkındasın, dostum."

"Evet." Bu kısmı kaçırmak imkânsızdı. Ama kendi itirafına göre, Beck'i bir sevgili olarak istiyordu.

Kahretsin, o bok çuvalına karşı bir şeyler hissettiğini duymak canını yakmıştı. Hatta umursadığı gerçeği onu daha da kızdırdı. Raine'in partisinde ona fısıldadığı onca şeyden sonra... Öfkeden kudurdu. Onun sözlerini o lanet olası sadisti azdırmak için mi kullanmıştı?

Liam hâlâ oturuyor, düşünceli bir ifadeyle ona bakıyordu. Tanrım, adam yine o sessiz şeyi yapıyordu, tıpkı geleceği gören annesi gibi. Bu Seth'i endişelendiriyordu.

"Peki ya kız?" Liam sordu. "Peki ya *onun* neye ihtiyacı var?"

"Sanırım Beck bunu ona verecek." Bu, doktoru aptalca yumruklama isteği uyandırdı.

"Eminim deneyecektir. Ama seni Heavenly ile gördüm. Dediğim gibi, bence sen ona aitsin."

"Ben de öyle düşünmüştüm ama görünüşe göre değilmiş. Başkasını isteyen bir kadının zincirimi çekmesine izin vermekten bıktım."

Sakinleşmek için nefesini içine çekti. Göğsündeki dırdırcı ağrı bunu imkânsız hale getirdi.

"Hammer ve benim Raine ile yaşadıklarımızı izlerken hiçbir şey öğrenmedin mi? Sen ve Beck'in kavga etmenize gerek yok. Tekerleği yeniden icat etmenize de gerek yok. İkiniz de nasıl yapıldığını ilk elden gördünüz. Macen ve ben size otobüsü nasıl kullanacağınızı bile anlatacağız."

Liam aklını kaçırmıştı.

"Ménage kesinlikle söz konusu değil."

Adamın şüpheci kaşları ve sabırlı iç çekişi Seth'in son sinirini de bozmuştu. "Çünkü?" "Aptal numarası yapma. Heavenly, Raine'e hiç benzemiyor. Senin kızın bir BDSM'de büyümeyi bitirdi Kulüp. Ne bekleyeceğini çok iyi biliyordu. Heavenly yetişkin bir kadın olabilir, ama saf ve dünyadan habersiz ve... O Bambi, Tanrı aşkına."

"Bu neden bir sorun olsun ki?"

"Sana zaten söyledim. Heavenly. O. Bir Bakiredir."

"Beck ve senin onu birlikte götürürken yapmanız gereken tek şey nazik olmak. Asıl sorun siz iki otuzbirci. Kendinize gelin ve *onun* ne istediğini öğrenin. Neye ihtiyacı *olduğunu*. Cevaplar ikinizi de şaşırtabilir."

Liam'ın yumuşak sesi genellikle onu yatıştırırdı. Bu gece, bu ses tonu onu tahtaya çizilmiş tırnaklar gibi rahatsız ediyordu.

"Seninle yaptığımız üçlü seks, ménage için duyduğum kaşıntıyı gidermeye yetti. Ayrıca, bir ya da iki geceden fazla denizaltı kabul etmediğimi biliyorsun. Neden burada kaldığımdan bile emin değilim. Ve o huysuz sadistle -bir kadını bırak- havayı bile paylaşmayı reddediyorum. İkimizin sana ve Hammer'a Raine konusunda yardım etmesi bir şeydi. O kolay geldi."

"Ben de onu diyorum."

Ne demek istiyorsun? "Ama Heavenly? Olmayacak. Bariz olanı kaçırdıysan söyleyeyim, Beck ve ben birbirimizden nefret ediyoruz." Seth onun ağzından çıkan her kelimeyle birlikte tansiyonunun tavan yaptığını hissetti. Liam onun en yakın arkadaşlarından biriydi. Hatta kardeşi gibiydi. Öyleyse neden onu dinlemiyordu?

-Ya da en azından anlamaya çalışmak? "Sen ve Hammer bunu çözdünüz çünkü on yıllık bir arkadaşlığınız ve ortak bir geçmişiniz vardı. Beck ve ben? Karşılıklı nefretten başka bir şey yok."

"Şimdi böyle söylüyorsun ama iki erkeğin kendilerinden daha çok önemsedikleri birinin, ikisinin de ona verebileceği şeylere ihtiyacı olduğunda ne kadar yakınlaşabildikleri inanılmaz." Adamın yüzündeki neredeyse patronluk taslayan sırıtış Seth'in onu tokatlamak istemesine neden oldu. "Raine'in babasıyla yaşadıklarına rağmen, şimdi çok daha mutlu olduğunu görmüşsündür."

Bunu inkâr edemem ama... "Herkes senin gibi bir aile saadeti için yaratılmamış. Ayrıca, ben sadece Heavenly'yi becermek istedim, onunla ilişkiye girmek değil."

Liam'ın alaycı gülümsemesi genişledi. "Sen bir yalancısın... Heavenly ile o zamandan beri kimseyle ilgilenmediğinden çok daha fazla ilgileniyordun."

"Oraya gitme. Bir önemi yok. Ayrıca, Heavenly BDSM ile ilgilenmiyor. Muhtemelen ne olduğunu bile bilmiyordur."

"Siz beyefendilerin, tabiri caizse ona ipleri gösterecek kapasitede olduğunuza eminim." Liam sırıttı. "Ve Raine, Heavenly'nin ihtiyacı olduğunda tavsiye almak için yanında olacak."

Sözlerinin tonu ve tonlaması -hava durumundan daha sıradan bir şeyden söz ediyormuş gibi düz ve kasıtlı- Seth'i daha da sinirlendirdi.

"Beni dinlemiyorsun, lanet olsun!"

"Söylediğin her kelimeyi duydum," diye güvence verdi Liam.

Seth'in işi bitmişti. Arkadaşı istediğinde Liam'a yardım etmişti. Şimdi İrlandalı'nın hayatı

Seth buradan gitmişti. Tek bir sebepten dolayı etrafta dolanıyordu ve kadın onu istemiyordu. Koyun postuna bürünmüş kurdu istiyordu. Tamam. Siktir et.

O gitmişti.

Ama Liam tüm cevaplara sahip bir guru gibi gevezelik etmeye devam etti. "Şimdi beni dinle. Kendini toparla. Sen ve Beck ilişkiniz geliştikçe ona öğretebilirsiniz. İkinizin yapması gereken ilk şey aynı sayfada nasıl buluşacağınızı bulmak. Bu zor olabilir. İnanın bana, biliyorum. Ama bunun olması gerek-"

"Sanki öyle. Beck'le taşak tokatlamak istemiyorum. Ve Heavenly'nin beni daha fazla bükmesine izin vermeyeceğim."

Sonunda Liam'ın kara gözleri biraz empatiyle parladı. "İncinmiş ve kızgınsın çünkü o senin için bir şey ifade ediyor ve sen ona yetmek istiyorsun. Ama ikinize de ihtiyacı olduğunu kabul etmek zorunda kalabilirsin."

Milyon yıl geçse de asla. "Başka bir şey olursa ya da bir şeyler konuşmak istersen bana nasıl ulaşacağını biliyorsun ama o kadın artık beni sikinden tutup gezdiremeyecek."

Şimdi iri adam ayağa kalkmış, burun buruna gelene kadar ilerliyordu. Güzel, Seth dövüşmek için can atıyordu. Nefesini içine çekti ve omuzlarını yuvarladı. Kendisine ve genel olarak dünyaya kızgındı. Liam onu bir kez daha iterse, Seth yumruğunu adamın güzel inci gibi beyaz dişlerine seve seve indirecekti. "Şunu doğru anlamama izin verin..." Liam'ın sesi inanılmaz bir hırıltıya dönüştü.

"Seni kasıtlı olarak sikinden tutmakla suçladığın o kadın... nasıl demiştin? Saf ve dünyadan habersiz. Yine de senin gibi deneyimli bir Dominant'ı manipüle edecek kadar kurnaz mı? Lütfen. Yıllardır senin kurnaz denizaltılara manevra yapmanı ve zarar görmeden çıkmanı izledim. Peki nasıl oluyor da küçük bir bakire seni parmağında oynatabiliyor? O masum bir bebek mi yoksa manipülatif bir

Sürtük mü? İkisine birden sahip olamazsın."

Seth, "Anlamıyorsun," diye karşılık verdi.

"Oh, tamamen anlıyorum. Benim takıldığım kısım, neden onu kendi pisliğin için suçladığın. Sana dürüstlüğünü gösterdiğinde kuyruğunu kısıtırıp kaçtın. Yaşadığın onca şeyden sonra, belli ki bir şeyler hissettiğin birinden vazgeçeceğini hiç düşünmemiştim. Eğer mutlu olmak istiyorsan, kendini aşmanı, egonu rafa kaldırmanı ve en önemlisi geçmişinle barışmanı öneririm."

Bu belden aşağı bir vuruştı. "Geri çekil Liam. Ciddiyim."

"Oh, anlıyorum. Zavallı seninle empati kurmamı bekliyordun. İkilemine acımamı ve duygularını onaylamamı istedin." Alay etti. "Bunun yerine bir çift olmaya ne dersin? Birkaç hafta önce Raine'le yaşadığım sorunları anlatmak için aradığımda bana söylediğin bu değil miydi?"

Evet, öyleydi. "Bundan zevk alıyorsun, değil mi?"

"Tam tersine. Her zaman saygı duyduğum bir adamın bir korkak gibi davranması beni üzüyor. Heavenly'yi hayatında istediğini itiraf etmekten ölesiye korkuyorsun. En büyük sorun da bu."

Kırmızı sis görüşünü bulandırdı. Liam'ın haksız olmaması onu daha da sinirlendiriyordu. Bir kelime daha ederse yumruk yumruğa geleceklerdi. "Senin de bu saçmalığın da canı cehenneme. Bilmiyorsun-"

"Elbette biliyorum. Oradaydım, hatırladın mı?" Sessizlik her iki adamı da bir kalp atışı boyunca sardı. "Tam olarak ne olduğunu, neden şu anda olduğun adam -ve Dominant- olduğunu biliyorum. Artık durmanın zamanı gelmedi mi-"

"Benim sert sevgimi yüzüme vurmayı bırakmanın zamanı gelmedi mi?"

"O gün  lmedin. Neden hala hayatta olduğun gerçeğini kabullenmeye başlamıyorsun?"
Ama Seth gereğinden fazlasını duymuştu. Liam'ı sertçe geri itti ve onu yere düşürdü.

masaya karşı. Başka bir şey söylemeden arkasını döndü ve ön kapıya yöneldi.

Liam yine de veda atışıyla onu kesmeyi başardı. "Olanların hiçbiri senin suçun değildi, Seth. İkinci şansını boşa harcıyorsun. Uyan ve çok geç olmadan bunun farkına var."

SEKİZİNCİ BÖLÜM

BECK taze bir fincan kahve içti ve daha sert bir şeyler içmeyi diledi. Vegas'ta saat neredeyse beşti ve o tatildeydi. Rahatlıyor olmalıydı, lanet olsun. Onun yerine Heavenly'ye takılmıştı. O şu anda ne yapıyordu? Seth'in üzerine çıkıp onu azdırırken, onun çıplak olup bacaklarını açmadığını umuyordu. Noel tatilinden döndüğünde Heavenly'nin artık o kadar da masum olmadığını mı öğrenecekti? Eğer böyle bir şey olursa, kendisinden başka suçlayacağı kimse olmayacaktı. Mesafesini korumayı seçmişti. Evet, onun iyiliği için, ama şimdi içindeki Dom'u bir kenara itip bir centilmen olmanın bedelini ağır bir şekilde ödüyordu.

Tanrım, belki de biraz içki bulmalı.

Beck ayağa kalktı, volta attı. Lanetlenmişti. Eğer Seth becerip kaçarsa, piçin cesedini gömdükten sonra Heavenly'nin parçaları toplamasına yardım edecekti.

Eğer Seth henüz ona dokunmadıysa... Beck onu bu kadar çaresizce arzularken günaha daha ne kadar direnebileceğini merak etmeye başlamıştı bile.

Parke döşemelerdeki hafif ayak sesleri onu sarsarak Gloria'yla yüzleşmesini sağladı. Kapının girişinde duruyordu, uykulu ve dağınık görünüyordu, kısa kızıl saçları her yöne dağılmıştı. Batıya bakan pencerelerinden sızan batmakta olan güneşe karşı gözlerini kısmıştı. Gözlerinin etrafında birkaç yıl önce olmayan belli belirsiz çizgiler vardı, ama onun on dört yaş büyüğü gibi görünmüyordu. Zaten hiçbir zaman da öyle olmamıştı. Gloria genç kalmak için en iyi estetik cerrahlara para ödüyordu. Onun işinde bu bir zorunluluktu. Ve o da hesaba katılması gereken güzel bir güçtü.

"Ne zaman geldin? Buraya geldiğinde beni neden uyandırmadın?" Gloria boğuk bir ses tonuyla sordu.

Beck aralarındaki mesafeyi iki adımda kat etti ve kollarını minik dinamonun boynuna doladı. "Yaklaşık iki saat önce."

"Seni görmek gerçekten çok güzel." Memnun bir iç çekişle dudaklarını onun yanağına değdirdi, sonra da doğruca kahve makinesine yöneldi. "Sabahlardan nefret ediyorum."

Tanrıya şükür Gloria hâlâ her zamanki gibi

şımarıktı. Güldü. "Güneş batmak üzere."

"Benim için sabah."

"Bu yüzden içeri girdiğimde seni uyandırmadım. Bu gece çalışacağını düşündüm. Mutlu Noeller, tatlım."

"Mutlu Noeller, seni koca, yakışıklı aygır. Burada olmana sevindim."

"Ben de." Onu tekrar kendine çekti ve çenesini başının üstüne indirerek tanıdık kokusunu içine çekti. Rahatlık ve yuva gibi hissettirdi ve çok ihtiyaç duyduğu huzuru içine çekti. "Bir sandalye çek de sana bir fincan kahve koyayım."

"Şimdiden beni şımartmaya mı başladın?"

"Beni yıllarca şımarttın," dedi kaşlarını kaldırarak, fincanına dumanı tüten bir demlik doldurup ona uzatırken.

Adam masanın karşısına oturduğunda bir yudum aldı ve inledi. Kafein vücuduna çarptı ve

onu parçalayıcı bir bakışla süzdü. "Los Angeles'ta neler oluyor? Anlat bakalım."

"Her zamanki gibi... Bütün gün kanlı damarlar ve bütün gece kanlı kıçlar."

"Son zamanlarda gözünüze çarpan özel bir kıç var mı?"

Yetişkin bir sadistin bir bakireye aşık olmasını nasıl açıklayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu. "Evet... ve hayır. Karmaşık bir durum."

Kupasından bir yudum daha aldı. "Belli ki. Yoksa birkaç hafta önce o her kimse seni rahatsız etmeye başladığında benimle konuşturdun."

Elbette Gloria biliyordu. Onu her zaman okuyabilmişti.

Beck ne söyleyeceğini düşünürken kapının çalınmasıyla bölündü. Gloria anahtar şingirtısı ve menteşe gıcirtısı seslerine döndü.

"Uyanık mısın bebeğim?" diye seslendi bir adam.

"Mutfakta." Ayağa kalktığında Gloria'nın gözleri parlıyordu.

Beck geçen Noel'de hayatındaki adamla tanıştığında, onun bu adama gerçekten aşık olabileceğini hemen anlamıştı.

Buddy mutfığa girdi ve kollarını saçları biberden çok tuzlu olan kot pantolonlu elli yaşlarındaki adama doladı. Sakalı da ona uyuyordu. Gloria her zaman kibar ve gösterişli erkekleri tercih etmişti. Sonunda kalbini sessiz, mütevazı bir tesisatçıya kaptırmış olması tuhaftı. Ama birbirlerine mükemmel uyuyorlardı.

Beck onu sevgiyle öpmeden önce yüzünde neredeyse gençlere özgü bir sevinç ifadesi belirdi. Beck kendini onların yakınlığına imrenirken buldu.

Buddy başını kaldırdı, kolu hâlâ Gloria'ya sarılıydı. "Selam Ken. Nasılsın?"

"İyiyim, dostum." Beck ayağa kalktı ve elini uzattı. "Demek hâlâ karımla çıkıyorsun?" "Evet. Umarım bu senin için sorun değildir."

"Eğer Gloria'yı mutlu edersen, evet."

"Bu da bana *Kenneth'i* hatırlattı..." Gloria alay ederek Beck'in yüzünü buruşturmasına neden oldu. Ona sadece taşaklarını patlatırken böyle seslenirdi. "Geçen ay on sekizinci evlilik yıldönümümüzdü ve ben ne aldım? Çiçek yok, kart yok. Bir telefon bile etmedi. Ve seksi boş ver. Yıllardır beynimi sikmedin."

Gözlerini devirdi. "Kutlamaya şimdi başlamak istiyorsan, sen mutfak masasının üzerine eğilirken ben de gidip ön bahçeden biraz karahindiba toplayayım. Kulağa romantik geliyor mu?"

Homurdandı. "Bu kadar uzun süredir bekar olmana şaşmamalı."

"On sekiz yıl mı?" Buddy'nin sesi dehşete kapılmış gibiydi. "Bu benim iki evliliğimden de daha uzun sürdü." "Çünkü yanlış türden fahişelerle evlenmeye devam ettin, şekerim." Gloria göz kırptı. "Otur bakalım. İşte

Biraz kahve?"

"Her ne kadar kalmak istesem de, yapamam." Buddy kaşlarını çattı. "Caesars'ın içindeki restoranlardan birinde bir boru patlamış. Sana işte iyi geceler dilemek için uğradım. Dikkatli ol, bebeğim."

"Her zaman öyleyim." Gloria ona sıkıca sarıldı ve uzun bir öpücük daha verdi.

Beck çarpık bir sırıtışla kupasını yeniden doldurdu, Gloria'yı mutlu görmekten çok memnundu. Sokaklarda ve sırtında zor bir hayat geçirmişti. Biraz neşeyi kesinlikle hak etmişti.

Birden Buddy'nin telefonu çaldı ve öpüşmeyi kesti. "Gitmem gerek. Seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum. Beni sonra ara."

Başını sallayarak gitti. Gloria tekrar masaya oturduğunda hâlâ parlıyordu. Beck yüzeye uzandı ve elini onun elinin etrafına sardı. "O iyi bir adam."

"Neredeyse senin kadar iyi."

"Seni ölesiye seven bir adamla mutluluğu hak ediyorsun. Neden onunla evlenmiyorsun? Gerçekten." Beck arkasına yaslandı. "Seninle hiçbir zaman normal bir evliliğimiz olmadı ve artık seni aşırı hevesli müşterilerden koruyacak bir 'kocaya' ihtiyacın yok."

"Bilmiyorum," diye itiraf etti. "Yıllardır bir numara çevirmedim. Madam olmak güzel. Amımın yıpranmasını da önlüyor."

"Bu bilgiyi paylaştığın için teşekkürler."

"Beni bilirsin..." Omuz silkti. "Bir 'kocaya' sahip olmanın bana sağladığı güvenlik battaniyesini takdir ediyorum." "Ama artık buna ihtiyacın yok." Bu güvenlik bir zamanlar ona da fayda sağlamıştı ama birliktelikleri

uzun zaman önce amacına ulaşmıştı. Kesinlikle birbirlerine hiç aşık olmamışlardı ama ikisi de boşanmak için bir neden bulamamıştı... ta ki şimdiye kadar. "Avukatıma evrakları hazırlatabilirim. Sadece söylemen yeterli."

"Hazır mısın?" "İyi olacağım."

Gloria onu inceledi. "Bana dikkatini dağıtan şu kadından bahset."

Beck aşk acısı çeken bir genç gibi her şeyi itiraf etmemeyi tercih ederdi ama kimse onu daha iyi tanıyamazdı.

Bir nefes üfledi. "Onun adı Heavenly." "Güzel bir sahne ismi."

"O kulüpten değil. Bırakın benim üye olduğumu, böyle bir kulübün varlığından bile haberi yok. Heavenly onun gerçek adı. Onunla işte tanıştım."

Gloria'nın kaşları onaylamayan bir kavis aldı. "İş mi?"

"Bana asla yediğim yere sıçmamayı öğrettiğini biliyorum ama o..." El yordamıyla kelimeleri aradı. "Şey, o bir gönüllü ve... Siktir!"

"Seni taşaklarından mı yakaladı?"

"Keşke ellerini taşaklarıma koysaydı," diye homurdandı. "Ama onu öpmedim bile."

Kahve Gloria'nın boğazına takıldı ve neredeyse boğuluyordu. "Affedersiniz?"

"Daha da şok edici kısmını duymak ister misin? Onunla tanıştığımдан beri birkaç denizaltıyı odama götürmeye çalıştım ama..." Başını iki yana salladı. "Başka kimseyle ilgilenmiyorum."

Bu Gloria'yı şaşırttı. "Ciddi misin?"

"Evet. Kendim gibi davranmıyorum. Hem de hiç. Kendimi aptalca dengesiz hissediyorum."

"Son birkaç kez konuştuğumuzda bir şeyler olduğunu anlamıştım. Ne yapacaksın?"

"Hiçbir şey." Beck ellerini havaya kaldırdı. "Ben vanilya randevuları hakkında ne bilirim ki?"

"Bilginiz muhtemelen bir yüksüğe sığar," diye onayladı. "Onunla ne zaman tanıştınız?"

"Neredeyse bir ay önce."

Gloria ağzı açık bir şekilde ona baktı. "Vay anasını, Ken. On altı yaşından beri seks yapmadan bir ay bile geçirmedin."

"Hayır. Ama Heavenly bir bakire. Bu konuda ne hissettiğimi

biliyorsun." "Evet." Gloria kaşlarını çattı. "Hem bu kız kaç

yaşında? On üç mü?" "Ha! Hayır. Aramızdaki yaş farkı bu kadar."

Cık cık etti. "Tatlım, aramızdaki yaş farkı temelde aynı." "Sen ve

ben farklıyız."

O kadar çok güldü ki kıkırdadı. "Kendine böyle mi söylüyorsun?"

Beck ters ters baktı. "Neden bana o bariz soruyu sormuyorsun? Sormak için can attığını biliyorum. Hadi ama.

Bir sapık nasıl olur da masum bir genç kıza aşık olur?" "Sen sapık değilsin. Yani, suçlu türünden değil."

"Teşekkürler," diye karşılık verdi alaycı bir tavırla. "Heavenly gerçeği bilseydi, muhtemelen öyle olduğumu düşünürdü." "Hiç öyle olduğumu düşündün mü?"

Onu sokaklardan alıp yeni bir hayat verdiğinde on altı yaşındaydı ve evsizdi. "Kesinlikle hayır."

"Öyleyse neden Heavenly bir koruyucu ve bakıcı bulduğu için şanslı yıldızlarını saymasın? Ve senin kocaman kalbin için minnettar olmasın?" Elini sıkma sırası ondaydı. "Yüzündeki ifade öyle düşünmediğini gösteriyor."

"Tıp tutkusu dışında hiçbir ortak noktamız yok."

"Evet, biliyorsun." Ona bilmiş bir gülümseme verdi. "Sadece henüz ne olduğunu bulamadın. Bana ondan bahset."

"O çok tatlı. Şımarık. Utangaç." İç çekti. "İtaatkâr."

Yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "Kulağa mükemmel geliyor."

"Erotik şaplak diye bir şey duyduğundan şüpheliyim, o yüzden tek kuyruğu çıkardığımda nasıl tepki verecek?"

"Lütfen... Bu tür bir ilerleme zaman alır. Birdenbire sabırsız mı oldun?"

Konu Heavenly olunca, evet. Onun her şeyini istiyordu - bedenini, ruhunu, teslimiyetini - hemen şimdi. Ve uzun zamandır ilk kez, sadece istediğini alamıyordu.

"Ona yüz yıl versem bile oraya ulaşabileceğinden emin değilim."

Gloria kaşlarını çattı ve şimdi onu duyabiliyordu. *Kendine yeterince kredi vermiyorsun. Daha başlamadan bırakıyorsun.* Onun anlamasını sağlaması gerekiyordu. Ve eğer bir resim bin kelimeye bedel ise, bu resim bunu yapmalıydı.

Bağırsakları gerilerek telefonunu çıkardı ve öğle yemeğinde bir mesaj okuyormuş gibi yaparken gizlice çektiği Heavenly'nin fotoğrafını bulana kadar fotoğraflarını karıştırdı. Tavan pencerelerinden gelen güneş saçlarını bir hale gibi aydınlatıyordu. Gerçekten de melek gibi küçük bir kıza benziyordu. Bir bakışta damarlarına sıcaklık doldu. Nabızı hızlandı. Aleti kıpırdadı.

"İşte." Gloria'ya her gece aletini cezalandırırken baktığı fotoğrafı gösterdi.

"Aman Tanrım." Kadın ona acıyan bir bakış fırlatırken bir yandan da sırtımasını bastırdı. "İnanılmaz biri. Gerçekten boku yemişsin."

"Bu olayda mizah bulmana sevindim." "Ben de seninle gülüyorum."

"Yüzümde lanet bir gülümseme görüyor musun?" Telefonu bir kenara fırlattı. Ayağa kalktı. Adımladı. "Nasıl hissettiğimi kontrol edemiyorum ve bundan nefret ediyorum. Neyim var benim böyle?"

Anlayış gözlerini yumuşattı. "Sanırım aşık oluyorsun."

Midesi ayak parmaklarına doğru yuvarlandı. "Bu mümkün değil. Mantıklı değil."

"Kalp asla öyle değildir."

Sandalyesine çöktü. "Kahretsin."

"Heavenly çok becerilebilir görünüyor. Ve eğer kalbini çalıştırıyor, iyi bir insan olmalı. Bunlar neden sorun olsun ki? Yaş meselesini unut." Onun itirazını elinin tersiyle itti. "Bunu düşündüğünü sanmıyorum."

Sert bir nefes verdi. "Seth'e asıldı." "Seth de

kim?"

"Liam'ın New York'tan ziyarete gelen bir arkadaşı. Onu lanet pikniklere götürüyor ve burnunu lanet bir köpek gibi onun kışına sokuyor. Kız, onun yatak direğine bir çentik daha atmak isteyen bir oyuncu olduğunu anlayamayacak kadar güveniyor. O daha fazlasını hak ediyor. Şu anda bile onunla tatlı tatlı konuşarak külotunu çıkarıp kalbine girebileceğini bilmek beni kahrediyor."

"O zaman neden buradasın? Los Angeles'a geri dön."

"Noel'i hep seninle geçiriyorum. Keşke o pislik New York'a geri dönse ve orada kalsa. Tanrım, ya eve geldiğimde onu kullandığımı görürsem? Ona zarar verirse?" Dişlerini gıcırdattı. "Yemin ederim aletini keser, onu lanet olası bir hendeğe atar ve kan kaybından ölmesini sağlarım."

"Hipokrat yemininiz için çok fazla..." Ona gülüyordu. "Bazı pislikler yaşamayı hak etmiyor."

"Bu yeterince doğru. Peki tatillerde Heavenly'nin kirazını patlatırsa ne olur? Bu onun hakkındaki hislerini değiştirir mi?"

Gloria gerçekten de onu kızlık zarı için sevip sevmediğini mi soruyordu? "Hayır." Yine de çok kıskanırdı.

"Bu büyüleyici, biliyorsun. Seni gerçekten çıldırtmış."

"Öyle," diye itiraf etti. "Ve nedenini bilmiyorum. Ona baktığım anda bana bir şeyler hissettirdi. Bunu basit bir şehvet olarak yazardım, ama onunla olduğum her dakika duygularım artıyor."

"Şunu açıklığa kavuşturalım... Seth'in aşık olduğun ama 'sapık' olduğun için dokunmayı reddettiğin kadını baştan çıkaracağından mı endişeleniyorsun?" Gloria onun aptal olduğunu düşünerek başını salladı. "Kendinle kafa oyunları oynamayı bırak!"

"Yirmi iki yaşında bir bakireyle ne yapabilirim ki? Örgü mü?" Ellerini havaya kaldırdı. "Şimdi görebiliyorum, Sibiry'a'daki insanlar için atkı yaparken Heavenly'nin yanında oturuyorum... lanet olası Sibiry'a. O renkleri karıştırırken ve bana mükemmel dikişi gösterirken, ben cehennemden daha sert olacağım ve onu ipliğe bağlamayı hayal edeceğim, sonra şişman horozumu onun içinde bir yere - her yere - kaydıracağım. Kulağa çok eğlenceli geliyor, değil mi?"

Gloria bir kahkaha patlattı. "Aman Tanrım. Kendini duymalısın."

"Kapa çenen. Burada duygularımı kusuyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum." "O da senden etkileniyor mu?"

"Evet. Flört ediyor. Bekar olup olmadığımı sordu. Kızarmasına neden olacak kadar ateşli bir şey düşünüyormuş gibi bana bakarken yakaladım onu. Ama Cuma günü vardiyası bittikten sonra okuldan, tatilden ve Seth'ten bahsettik. Sonra o orospu çocuğu *geldi* ve pis bir amca gibi beni *yanağımdan* öptü. Sonra arabasına gitti ve beni tek parmağıyla selamlarken gülümseyerek beni başından savdı."

"Zavallı bebek." Gloria başını eğdi; bu asla iyiye işaret değildi. Bu, daha derine inmek üzere olduğu anlamına geliyordu. "Ne düşünmesi gerekiyor? Bu adam onun peşinde ve sen ona ne hissettiğine dair hiçbir işaret vermedin."

Beck ensesini ovuşturdu. "Belki haklı olabilirsin. Ama ben sıkı bir sadistim. Heavenly'nin beyaz atlı prensinin kışına kırmızı şaplak atarak sertleşeceğini hayal ettiğinden şüpheliyim. Onun şefkatli, merhametli bir dokunuşu olan sabırlı bir aşığa ihtiyacı var, bana değil."

"Oh, Ken. Şefkatli ve merhametli *olabiliyorsun*. Vanilya şeyini yapmayalı uzun zaman olmuş olabilir ama-"

"On beş yılı dene."

"Muhtemelen bisiklete binmek gibi bir şey."

"Artık bisikletten zevk alacağımдан bile emin değilim." "Sen, seksten hoşlanmıyor musun?" Alay etti.

"Asıl noktayı kaçıırıyorsun. Onun için sapkınlıktan vazgeçip akli başında kalabilir miyim diye kendime ciddi ciddi soruyorum."

Gloria onun elini sıktı. "Tanıştığımızda, bir gencin bedeninde öfkeli bir adamdın, her şeyi işlemek için bir yola ihtiyacın vardı ve duygusal olarak seksten daha temizleyici bir şey yoktur. Denizaltıların acılarından arınmasına yardım etmen kendi acılarından arınmana yardımcı oldu. Ama artık o çocuk değilsin."

Gloria onu sokaklarda yaşamaktan kurtarmakla kalmamış, onu bir çocuktan sabırlı ve onurlu bir adama dönüştürmüştü. Seksten sonra onun utanç ya da anlamsız suçluluk duvarlarının ardına çekilmesine izin vermemişti. Bunun yerine, sıcak ve çıplak bir şekilde onun yanına uzanmış ve duyguları hakkında konuşması için onu ikna etmişti. Seks sırasında kontrol arzuladığını fark ettiğinde, onu itaatkârlar ve acı çeken fahişelerle ne yapması gerektiğini öğreten bir Dominant ile tanıştırmıştı. Sonra doğa kendi akışına bıraktı.

Kadın onu anlıyordu, hep anlamıştı. Ondan yakınlığı ve güveni öğrenmişti. Kadın bir kez olsun onun belirsizlik ya da yenilgi içinde debelenmesine izin vermemişti. Bunun yerine, onu kendisinden başka hiçbir şeyin engelleyemeyeceğine dair sürekli güvence vermişti. Nihayetinde, bugün olduğu adam olabilmesi için yeni bir hayatı yeni bir kimlikle birleştirmesine yardım etmişti.

Bu adam Heavenly'yi mutlu edebilir mi?

"Los Angeles'ta mazoşistlere yardım ettiğini biliyorum," diye devam etti Gloria. "Ama buna *ihtiyacın var* mı? Senin ona ihtiyacın olduğundan daha fazla mı?"

Hay sikeyim. "Zor soruları sormadığın için teşekkürler."

"Bana kolay şeyler için gelmiyorsun. O zamanlar sana yardım etmek için bir sadistin yolunu gösterdim, ama bir gün farklı bir yol seçeceğinden hep şüphelendim. Belki de o gün gelmiştir. Bu çıkışa sonsuza kadar ihtiyacın olacağını mı düşündün?"

"Um...evet." Bu onun alışkanlıklarına, ruhuna ve sikine işlemişti. "İçimdeki sadistin kürek ya da kırbaç kullanmasını nasıl engelleyebilirim? Bu, içimdeki cerrahın elimi kesmesi gibi bir şey."

Ona sakinleştirici bir bakış gönderdi. "Cerrah olmak bir çağrıdır. Sadist olmak ise bir seçimdir."

"Oh, o zaman ben de yerel on iki adım programımı bulurum ve eşek dövmeyi bırakırım. Sorun değil."

"Bunun kolay olacağını ya da bir gecede gerçekleşeceğini söylemedim. Heavenly önceliğiniz haline gelirse, ihtiyaçlarınız muhtemelen değişecektir. Ve asla bilemezsiniz, sizinle yarı yolda buluşabilir."

Beck alay etti. "Sana onun resmini tekrar göstermeme gerek var mı?"

"Seni şaşırtmayacağını nereden biliyorsun? Ben şaşırttım. Beni ilk gördüğünde sokak köşesinde çalışan bir fahişe görmüştün. O zaman senin ebeveyn figürün, sevgilin ve uygun eşin olacağımı mı düşündün?"

Onu orada tutuyordu.

"Onu bir daha ne zaman göreceksin?" Gloria sordu.

"Önümüzdeki Pazartesi."

"Bu da sana onun sadece arkadaşı olarak mı kalacağını yoksa her şeyi mi olacağını anlaman için bir haftadan biraz fazla bir süre veriyor."

"Onun her şeyi olmak isterdim. Sadece bilmiyorum..." Onun için doğru adam olup olmadığını. Eğer Heavenly onu kabul edebilirse -kusurları, sapkınlıkları ve istekleri. Eğer onu tatmin edebilirse.

"Oh, tatlım. Anlıyorum. Hayaletlerin sana musallat oluyor. Ama artık ilerleme zamanı."

Dondu kaldı. "Hayaletler mi?"

"Hadi ama. Aptalı oynamak için fazla bilinçlisin. Heavenly, Blessing'e çok benziyor."

Kızın anısı beynine fısıldar fısıldamaz Beck ter içinde kaldı. Hava kalınlaştı ve onu pişmanlıkla boğdu.

Buna asla izin vermemek için çok çabaladı.

"Hayır. Heavenly kendi kendine yeten ve kararlı biri. Ve çok gururlu. Beş parasız ama benden yardım istemek yerine *aç kalmayı* seçti. Beni geri itti... ama şimdi ona her gün öğle yemeği ısmarlıyorum. İnan bana, o bir erkeğin hayatını yönetmesine izin verecek son kadın. O Blessing *değil*."

"Tamam, sakin ol. Sadece... eğer Heavenly'nin peşinden gitmeye karar verirsen, bunun kefareti ödemeye çalıştığın için olmadığından emin ol."

Ölümcül bir şekilde üşüdü. "Asla telafi edemem."

Parmaklarını onunkilere doladı. "Ken, bir gün kendini affetmek zorunda kalacaksın." Sarsılarak uzaklaştı.

"Dene. Lütfen." Gloria iç çekti. "Benim için."

Beck geçmişinin enkazını eşelemek, yılların açtığı yaraları deşmek ve kanamak istemiyordu. Bu neyi değiştirecekti ki? Ama ondan hiçbir şey istememişti, lanet olsun. Ve Beck ona reddedemeyeceği kadar saygı duyuyordu.

"Tamam."

"Biliyorsun, konuşmak istersen her zaman yanımdayım." Ayağa kalktı ve bir elini onun omzuna koydu. "Ve şimdi işe gitmek için güzelleşmem gerekiyor."

Kadının aceleyle mutfaktan çıkışını izledi. Gloria gözden kaybolunca buzdolabına doğru yürüdü ve içindekileri inceledi. Gloria duş alıp işe gitmek için hazırlanırken o da domuz etli kızarmış pilav, buharda pişmiş sebzeler ve taze meyve salatası hazırladı. Genelde yemek pişirmeyi tedavi edici bulurdu ama bu gece dilimleyip doğrarken ve karıştırırken hiç keyif almadı. Akli bir karış havada.

Heavenly konusunda ne yapacaktı?

Yemek ve sohbet sona erdiğinde Beck mutfağı temizledi. Son bulaşığı da kuruladığında kendini zihinsel bir mastürbasyon maratonuna katılmış gibi hissetti. Daha da kötüsü, bir cevaba hiç yaklaşamamıştı. Tanrım, masum mavi gözlü bir sarışının uzun zaman önce Shadows'un büyük, kötü sadistini nasıl tamamen yok ettiğine dair en ufak bir fikirleri olsaydı arkadaşları kışkırlarıyla gülerdi. Ve ikincisinin bunu tekrar yapmaya ne kadar yakın olduğunu.

Bulaşık makinesini kapattıktan sonra cebinden telefonunu çıkardı ve hoşnutsuzluğunun en önemli noktasının fotoğrafına baktı.

Cennet'in peşinden gitmeye karar verirseniz, bunun kefareti ödemeye çalıştığınız için olmadığından emin olun.

Beck hoşnutsuz bir küfür savurarak telefonunu cebine geri soktu. Kahretsin, tarihi yeniden yazabilmek için bilinçaltında onu tekrarlamaya mı çalışıyordu? Heavenly'ye duyduğu hayranlık bu olamazdı... değil mi? Karşı koyamadığı bu hisler onun daha fazlası olduğuna dair bir işaret olmalıydı.

"Ben hazırım," diye seslendi Gloria. "Yarın dokuz gibi dönerim. Gece partisini cılız bir gürültüde tutmaya çalış. Komşularım benim saygıdeğer biri olduğumu düşünüyor."

Gülümsemek için elinden geleni yaptı ama kafası çok kalabalıktı. Duvarlar içine kapanıyordu. Buradan çıkmalı ve düşünmeliydi. "Neden seni bırakmama izin vermiyorsun?"

"Zorunda değilsin tatlım. Artık şehir merkezinde ya da varoşlarda çalışmıyorum. Strip'in güzel

manzarasına sahip yeni ve lüks bir apartman dairesi kiralıyorum. Kızların her birinin kendi dairesi var. Hepsi çok gizli ve lüks. Koridorun sonunda bir ofisim ve güvenliğim var..."

"Biraz dolaşmak, arayı kapatmak istiyorum. Arabamın benzini azaldı, seninkini almayı tercih ederim."

Gloria omuz silkti. "İşte anahtarlarım. Hoşuma gitmeyecek bir şey yapma."

Beck yüzüğü aldı ve Gloria'yı da yanına alarak garaja gitti. Direksiyona geçtikten sonra yeni Cadillac'ını çalıştırdı ve sessizlik içinde alt bölümden ayrıldı. Sinsice, konuşmadı ve kafasındaki gürültüye katkıda bulunmadı.

Onu birkaç dakika içinde bırakmış ve güneş doğduktan sonra geri döneceğine söz vermişti. Dudaklarını şefkatle onun yanağına değdirdikten sonra el sallayarak onu uğurladı. "Heavenly ile olan bu meseleyi çözeceksin. Çözemeyecek kadar zekisin."

Beck şu anda bunun doğru olduğundan emin değildi.

Kadın gösterişli binada gözden kaybolunca, adam direksiyonu otoyola doğru kırdı. İçindeki eve, Heavenly'ye dönme dürtüsüyle savaştı. Bunun yerine ters yöne, Eyaletlerarası 15. Otoyol'un rampasını tırmanarak kuzeye, çöle doğru ilerledi. Burada ne insanlar ne de konuşanlar vardı. Düşünebiliyordu.

Hem kaloriferi hem de müzik setini açan Beck, nereye gittiğinden bile emin olmadan uzun, düz otoyolda hızla ilerledi. Geleceğinden mi kaçıyordu... yoksa geçmişiyile mi yüzleşiyordu?

Küçük Mesquite kasabasından geçip Arizona sınırına doğru hızla ilerlerken Beck cevabını almıştı. Geçmişte kaldı.

Uzun zaman önce terk ettiği bu bok çukurunda ne bulmayı umabilirdi ki? Kapanış mı?

Bağışlanmak
mı?

Cevaplar.

Gloria haklıydı. Eğer ilişkilerinden acı ve anlamsız seksten daha fazlasını istiyorsa - eğer Heavenly ile bir geleceği olup olmadığını anlamak istiyorsa - geride bıraktığı kâbusla yüzleşmek zorundaydı.

Doksan dakika sonra dağın zirveleri yıldızlara doğru uzanıyordu. Dehşet içini kemiriyordu. Ama buraya kadar gelmişti; artık durmayacaktı. Bu yüzden Beck gaz pedalına bastı. Tanıdık işaretlerin onu eyaletler arası yoldan çıkarıp başka bir otoyola çekmesi uzun sürmedi. Cehenneme giden son uzun dakikaları kat ederken bağırsakları sıkıştı.

Sonunda yavaşladı, çok tanıdık bir benzin istasyonuna girdi ve motoru durdurdu. Burası daha eski görünüyordu.

Arabadan dışarı adımını attı. Burası daha soğuktu, hava daha ince, rüzgâr daha acımasızdı.

Çabucak cüzdanını çıkardı ve kredi kartını yuvaya yerleştirdi. Burada olmamayı tercih ederdi ama yolda geçen birkaç saatten sonra Gloria'nın deposu boşalmıştı ve şehirdeki tek oyun buydu. Başka seçeneği yoktu.

Bu onun tüm çocukluğunu özetlemiyor muydu?

Benzin pompalarken rüzgara karşı dişlerini sıktı ve köhne bakkalın içine baktı. Déjà vu sistemini çarptı. Buraya yüzlerce kez gelmiş, annesinin elini tutmuş ve almasına izin verilmeyen şekerlere bakmıştı. Kadın artık hayatta mıydı? Onu hiç düşündü mü?

Bu soruları anılarla birlikte geri itti. Ama daha fazlası onların yerini almak için koştı, öfke, kızgınlık ve pişmanlık altında gömdüğü geçmişin parçacıkları. Ve bunların hepsi tek bir yerde doruğa ulaşmıştı.

Bakışları binanın yan tarafına, eski hayatının bitip yeni hayatının başladığı yere kaydı. Tuvaletlerin hemen dışına park etmiş o lanet olası paslı yeşil pikabın ve sürücü koltuğuna yığılmış cesedin görüntüsü beyninden geçti. Adamın boğazındaki sivri kesik fışkırmış, tertemiz beyaz

gömleğine sıçramıştı. Beck hâlâ o acı bakır kokusunu alabildiğine yemin etti.

kan dōşeme tahtasına damlarken kabini dolduruyordu.

Yüzünden aşığı süzülen teri görünce şimdiki zamana geri döndü. Elleri titreyerek benzin pompasına odaklandı ve bunun bir ömür önce olduğunu kendine hatırlattı. Ama kendini bir türlü şimdiki zamana geri döndüremiyordu. Bir anı -burada geçirdiğı yıllara dair değer verdiği tek anı-zihinsel bir mayın gibi bekliyordu. Aklını başından alacak güce sahipti.

Ahırın arkasındaki toprağı doğru eğilerek çenesini gökyüzüne doğru kaldırdı. Yaz güneşı tenini ısıtırken, kuru çöle karışan saman ve at kokuları ciğerlerini doldurdu. Genellikle bu gizli yerde huzur bulurdu ama bugün beklentiler derisinin altında uğulduyordu.

Köşeden bakarak yolun karşısındaki evi izledi ve bekledi. Kızın çamaşır sepetini çamaşır ipine doğru çektiğini görene kadar sinir bozucu birkaç dakika geçti.

Yavaşça ayağı kalkarak onun tomurcuklanan kadınsı kıvrımlarını seyretti. Kalın sarı saç örgüsü omzuna dökülmüş, bir göğsünü okşuyordu.

Zihninden ona kadar sayarak, ona doğru koşmadan önce sahilin temiz olduğundan emin oldu. Rüzgârda dalgalanan iki beyaz çarşafın arasına daldı ve kayarak durdu. "Blessing! Benimle buraya saklan."

Elini kumaşın birleştiğı kenarların arasındaki açıklığı soktuğunda, kadın ona endişeli bir kaş çattı. "Güvenli olduğuna emin misin?"

"Kendi özel kalemiz gibi olacak. Hadi."

Uzun saniyeler geçti. Kızın korkup vazgeçmesinden korktu ama sonra kız hışırdayan çarşafların arasından sıyrıldı. Yüzüne aptalca bir gülümseme yayıldı. Ta ki gözlerini onun vücuduna dikene kadar. Sonra kanı hızlı ve sert bir şekilde çekildi.

Bakışları kilitlendi. Sessizlikte dudakları aralandı. O kadar yakındı ki... Yutkundu. "Gördün mü? Burası özel."

Omzunun üzerinden kaçamak bir bakış fırlattı. "Burada kalamam. Seninle konuşmamalıyım bile. Eğer pencereden dışarı bakarlar ve beni bulurlarsa..."

"Birlikte geçirdiğimiz her zaman bir lütuftur, Blessing." İkisi de onun tökezleyen sözleri karşısında usulca gülümsediler.

Sonra ona dokunmamaya daha fazla dayanamadı ve onu kollarına çekti. Kız ona bakarken mavi gözlerinden güven fışkırdı. Gülümsemeleri soldu, yerini sert nefesler aldı.

"Seni düşünüyorum," diye itiraf etti bir parmağını onun yumuşak, süt beyazı yanağında gezdirirken. "Hem de çok."

"Benim için de öyle."

Sözleri, güneşten çok daha sıcak bir ısı dalgasının teninin altında cızırdamasına neden oldu. "Bilmek zorundayım," diye fısıldadı.

"Ne?"

"Dudaklarının tadı nasıl?"

"Yapamayız," diye soluk soluğı kaldı. "Ben-bu bir-" "Şşş," diye yatıştırdı. "Kimse asla bilmeyecek." Ona baktı, gözleri korkuyla dolmuştu.

Lanet olsun. Onu korkutmak istememişti. "Eğer istemezsen, yapmam."

Blessing tereddüt etti. "Ben istiyorum. Sadece..."

"Korkuyor

musun?" "Evet."

"Kimsenin sana zarar vermesine izin vermeyeceğim," diye söz verdi.

Cesaretini kaybetmeden önce titreyen parmaklarıyla Blessing'in ensesini kavradı ve ağzını onunkinin üzerine eğdi. Blessing'in sıcak, yumuşak dudakları tüm vücudunun karıncalanmasına ve sikiinin canlanmasına neden oldu. Ağzını onunkine daha sıkı bastırarak bir eliyle saçlarını kavradı. Küçük iniltisi dudaklarını gıdıkladı. Bu yasak an için onun kendisine ait olduğuna inanamıyordu.

Doğuştan gelen bir içgüdünün rehberliğinde, dilini dudaklarının kenarında kaydırdı. Dudakları onun için açıldığında, sıcak ve kaygan ağzının içine daldı. Blessing de aynı ilkel dürtüyle hareket ederek onu karşıladı. Sonra-

Beck çirkin bir lanetle anıyı iptal etti. Buradan siktir olup gitmesi gerekiyordu.

Çenesini sıkarak memeyi pompaya soktu ve Gloria'nın gri Caddy'sine atladı. Titreyen elleriyle emniyet kemerini bağladı, motoru çalıştırdı ve anılardan kaçabilmeyi dileyerek gaza bastı.

Arabayı Vegas'a doğru geri çevirirken kesik kesik nefesler alıyordu. Neyse ki öfke ve suçluluk duygusu her kilometrede biraz daha hafifliyordu. Sonra Gloria'yla yaptığı konuşmanın parçaları beyninde çınlamaya başladı.

Heavenly ve Blessing genç, masum ve utangaç olsalar da, paralellikler burada sona eriyordu. Blessing bir yere kök salmışken, Heavenly tanıdık her şeyi geride bırakıp kendi geleceğini çizmek için cesaretini toplamıştı. Hayattan daha fazlasını istediği için her gün hırslarını ilerletmeye çalıştı. Blessing sadece kendisine söyleneni yapmıştı. Heavenly insanları ve durumları ihtiyatla sorguladı. Blessing ise sadece sakın bir gülümsemeyle otoriteyi kabul etmişti. Heavenly'nin sessiz mizacının altında zeki, cesur, ilgi çekici, kararlı ve kendini adanmış biri vardı - Blessing'in olamayacak kadar çekingen olduğu her şey.

Gloria'nın kafasını kurcalayan soruyu çözdüğüne göre Beck geçmişinin kapısını kapattı.

Heavenly'yi koruma ihtiyacının içini yaktığını inkâr edemezdi. Bunun gençliğindeki başarısızlıklarla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey onun kendisine ihtiyacı olduğuna dair sarsılmaz duyguyla ilgiliydi. Onu korumak onun ayrıcalığı ve hakkıydı.

Tanrı yardımcısı olsun, kendi koyduğu tüm kuralları çiğneyecekti, en kutsal saydığı kuralı bile. Bakire olsun ya da olmasın, kız ona ait olacaktı. Ona göre zaten ona aitti. Sadece bir sorun vardı... Heavenly'yi onun kendisine ait olduğuna nasıl ikna edecekti?

"Onun 'profesyonel babası' gibi davranmayı bırak ve ona *arkadaşından* daha fazlası olmak istediğini söyle, salak," diye yüksek sesle homurdandı.

Eğer yapmazsa, kaybedecekti. Seth inci gibi beyazları ve tek parmaklı el sallamalarıyla onun etrafında daireler çiziyordu. Beck, Heavenly ile günde sadece bir saatini kalabalık bir kafeteryada dönem ödevleri, hastalıklar ve hastane BS hakkında konuşarak geçirirse etkili bir şekilde rekabet edemezdi. Onu dışarı çıkarması gerekiyordu ve bu öyle ipe sapa gelmez bir piknik değildi. Hayır, profesyonel kabuklarından sıyrılıp birbirlerini kadın ve erkek olarak tanıyabilecekleri dürüst bir randevuya.

Eğer bu iyi giderse, o *zaman* onu sapkın tarafa çekip çekemeyeceğini öğrenecekti. Olmazsa... O zaman sadist yanından ne kadar vazgeçebileceği konusunda kendine zor sorular sorması gerekecekti. Dürüst olmak gerekirse, bilmiyordu. Ama ne olursa olsun, Beck'in kalbi ve siki bu işi yürütmenin bir yolunu bulmaya kararlıydı... ve Heavenly'yi sonsuza dek onun yapmaya.

Hastane kafeteryasında HEAVENLY'nin yanında oturmak akıllıca değildi. Sadece on yıldır ayrıydılar.

ama sanki on yıl geçmiş gibi hissediyordu. Tek yapmak istediği elini masanın altından onun kalçasına atmaktı. Ama yapamadı... henüz.

Beck onu laboratuvar önlüğünün arkasındaki adamla tanıştırmak için bir plan yapmıştı. İçindeki sabırsız canavara boyun eğip onu iş yerinde görürse başarısız olacaktı.

"Yılbaşı gecesini kutlamak için büyük bir planın var mı?" Bildiği bir şey vardı. O geceyi Seth'le geçirmeyecekti.

Teşekkürler.

Beck Vegas'tayken Hammer'ı arayıp çifte Mutlu Noeller dilemişti. Kız avcısı özel dedektifin New York'a döndüğünü öğrenince duyduğu heyecanı hayal edin. Bu Beck'in en iyi ikinci Noel hediyesi olmuştu. İlk Heavenly'den gelen beklenmedik bir Noel kutlama mesajıydı. Onu düşündüğünü belirten mesajı heyecan vericiydi, neredeyse ondan kendisini becermesini istemesi kadar heyecan vericiydi.

Ertesi sabah Gloria'nın evinden ayrılmıştı - kalışının yarısında. Cuma gününe kadar onunla çıkacağına, Cumartesi günü yatağına gireceğine ve Pazar günü yakasına yapışacağına dair büyük hayaller kurmuştu.

Aptal, iyimser herif.

Günlerden pazartesiydi ve sonunda onu görüyordu.

Hafta sonunu birlikte geçirip sinemaya gitmek isteyip istemediğini sorduğunda, garsonluk yapması gerektiği için onu geri çevirmişti. Cumartesi akşamı yemek için de aynısı. Pazar günü de öyle. Onu görememek onu çok sinirlendirmişti... ama bu, reddedemeyeceği bir C planı bulma konusunda onu daha kararlı hale getirmişti.

"Hep süslenip püslenip şık bir yılbaşı partisine gitmek istemişimdir." Sonra suratı asıldı. "Ama totem direğinde en alttaki kadını, bu yüzden garsonluk yapıyorum. Yine."

Yetişkinlerin eğlendiği bir gecede çocuk pizzacısında mı? Perde tırmanıcıları saat 10'da yataklarında değil miydi? "Yeni yıla birlikte gireriz diye umuyordum."

"Bunu çok isterdim. Sürekli çalıştığım için üzgünüm. Beni işe aldıklarında, şu andan bir sonraki sömestrimin başlangıcına kadar alabileceğim tüm saatleri istedim. Hepsini aldım."

Beck bir laneti yuttu. Kız üniversiteye gidiyor ve elinden gelenin en iyisini yapıyordu. Sabırsızlığını ve azgınlığını azaltması gerekiyordu. Ama onu yakında kendisiyle çıkmaya ikna edemezse kendini kaybedecekti.

"Anlaşıldı. Ama uyarayım: Sormaya devam edeceğim. Doğru motivasyon verildiğinde çok sabırlı bir adam olabilirim." *Ve sen, küçük kız, ihtiyacım olan tek motivasyonsun.*

"Sormana aldırmiyorum. Sadece kendimi çok kötü hissediyorum. Bir arkadaşla vakit geçirmek bu kadar zor olmamalı."

Seni sikimle doldurduğumda ve o güzel küçük amcığın beni orgazmla kavradığında arkadaştan fazlası olduğumuzu anlayacaksın.

Beck çatalını eline alırken hırıltısını bastırdı. Sıkı bir sessizlik içinde yemeklerini yediler; Heavenly domuz pizolasını kemiriyor ve Beck'in gözlerinin içine bakıyordu.

Son lokmayı da mideye indirdikten sonra Beck tabağını itti ve taktik değiştirdi. "Finallerin nasıl geçti?"

Heavenly pembe dudaklarını su şişesinin ağzına doladı. Boğazının nasıl çalıştığını görmezden gelmeye çalıştı. İmkânsızdı. Zihni onun dizlerinin üzerinde, ağzı sikiinin etrafına sarılmış, geniş tepesi boğazının arkasını dürttüğünde büyük mavi gözleri ona bakan görüntülerle doldu.

"Sınavlarım garsonluk yapmaktan çok daha zordu ama iyi geçti."

"Size yalan söyleyip kolaylaşacaklarını söylemeyeceğim. Ancak geçtiğiniz her sınav, hayatınızın geri kalanını yemek taşıyarak geçirmeyeceğinizden emin olmaya daha yakın olduğunuz anlamına gelir."

"Oh, şükürler olsun," diye mırıldandı. "Gecenin sonunda, Noel için bana gönderdiğin yeni ayakkabılara rağmen ayaklarım çok kötü ağrıyordu - teşekkür ederim; bu arada tam oturdular. Ama garsonluk benim için çok fazla insanla uğraşmak demek."

Beck gülümsemeye karşı koydu. "Peki işten çıktığında kendini odana mı kapatıyorsun?"

"Hayır. İlk yaptığım şey uzun bir duş almak oluyor, böylece mutlu bir şekilde yalnız kalabiliyorum. Bu garip çünkü hastaneye gelmeyi ve gerçekten bakıma ve rahatlığa ihtiyacı olan insanlara yardım etmeyi seviyorum. Ama garsonluk yaptıktan sonra, geri dönmem gerekene kadar dünyanın geri kalanını görmezden geliyorum."

"Bir sonraki vardiyana kadar her an korku içindeyken mi?" "Demek sen de garsonluk yaptın?"

"Hayır. Senin... coşkuna bakarak tahmin ettim." Kız kıkırdayınca Beck suyunu yudumladı. "Noel'in nasıl geçti?"

"Peki." Durakladı. "Sessiz ol." "Ailen yok mu?"

"Biraz, ama iş dışında sen ve Seth yokken neredeyse çok huzurluydu." Beck hâlâ o pisliğin kendisini engellemek için etrafta olmadığı gerçeğini kutluyordu.

"Hayatına biraz heyecan katmama ne zaman izin vereceksin?" Sözleri imalarla doluydu.

"Seth bunu denediğinde, ben pek iyi değildim. Onunla ancak bir saat geçirebildim ve o... gitti." Sanki aniden iştahını kaybetmiş gibi tabağını itti. "Muhtemelen onu bir daha asla göremeyeceğim."

Beck'in ensesindeki tüyler diken diken oldu. O orospu çocuğu New York'a dönmeden önce onun bekâretini çalmış mıydı?

Öfke, beyaz ve sıcak, içinde kabardı. Heavenly ile bakışlarını kilitledi. "Sana yaptığı her şeyi anlat bana."

Hırıltısı onu geri çekilmeye zorladı. Bir şey söylemek için ağzını açtı ama kapattı.

Onu korkutmaman gerekiyordu, pislik!

Beck el yordamıyla kendini kontrol etmeye çalıştı. "Seth'in kötü bir karardan başka bir şey olmadığı konusunda seni uyar mıştım, küçük kız."

"Yaptın, ama-"

"Sana zarar verdi mi?"

Heavenly kaşlarını çatarak ona baktı. "Ne demek istiyorsun?"

"Seni yatağa götürdüğü zaman."

Başını sallarken yanakları kıpkırmızı oldu. "Oh, o yapmadı... Yani, biz asla... Böyle bir şey olmadı."

İçine bir rahatlama doldu, öyle derindi ki titredi. "Onun saçmalıklarına kanmayacak kadar akıllı olmana sevindim."

"Beni hiç beslemedi. Hiçbir şey yapmadı, beni öpmemi bile."

Bu Beck'i çok sevindirirken, Heavenly'nin hayal kırıklığı onu binlerce bıçak gibi parçaladı. "O zaman neden seni bir daha görmek istemeyeceğine ikna oldun?"

"Muhtemelen söylememem gereken bir şey söyledim. Ona açıklama yapamadan ya da üzgün olduğumu söyleyemeden gitmişti. Onu üzdüğüm için kendimi çok kötü hissediyorum. Paylaştığımız eğlenceyi özleyorum."

Seth'in o hıyarın gidişinin yasını tuttuğunu duymak, cam çiğnemekten daha kötü hissettiriyordu.

Beck, Seth'in kırılgan küçük duygularını incitmek için ne söylediği hakkında hiçbir fikre sahip değildi. Ama asıl önemli olan, eğer o söylememiş olsaydı, Beck'in elinde sikiyle kenarda oturarak geçirdiği zamanın

Ona her şeyi.

Eğer Heavenly Seth'le yaşadığı "eğlenceyi" özlediyse, ona daha iyi bir zaman geçirtmek için elinden geleni yapacaktı. Aslında C Planı şimdi kendini göstermişti ve ona hayatının en güzel gününü yaşatacaktı. Ve belki de onun en iyi gecesi bunu takip edecekti...

"Aklımda biraz eğlence var. Benimle dünyanın en mutlu yerine gelmeye ne dersin?"

"Bilmiyorum... Nerede bu?"

Bilmiyor muydu? Onun yüzündeki ifadeyi görmek için sabırsızlanıyordu.

"Hastalarımından biri Disney'de önemli biri. Bana Disneyland için birkaç giriş kartı verdi. Ne dersiniz? Cumartesi gününü benimle birlikte eğlenerek geçirmek ister misin?"

Noel sabahındaki bir çocuk gibi gözleri kocaman ve heyecanlıydı. "*Bu* cumartesi mi? Sen soruyorsun

gitmemi ister misin?"

"Evet. Hiç gittin mi?"

"Hayır. Asla. Oh, vay canına! Hep gitmek istemişimdir." Dudağını ısırды, çok sevimli bir şekilde heyecanlanmış görünüyordu. "Ciddi misin?"

Onun sevincinin tadını çıkardı. "Birlikte gitmeyi tercih edeceğim kimse yok." "O zaman evet!"

"Senin çalışman gerekmiyor mu?"

"Fark etmez. Disneyland'e gitme şansı için, hasta olduğumu söyleyeceğim."

Göğsünden derin bir kahkaha yükseldi. "Yani şimdiden seni baştan çıkarıyorum, öyle mi?" "Evet. Ve buna seve seve izin vereceğim."

Aleti kalktı ve ağlamaya başladı. "Dikkatli ol küçük kız, bunu alışkanlık haline getirebilirim." "Bu o kadar kötü bir şey olur mu?" diye utangaç bir cılveyle sordu.

Aman Tanrım. Onu çırılçıplak, nefes nefese ve yalvarır halde yakalamasına ne kadar vardı? Bu kadar çabuk olamazdı. "Hiç de değil."

DOKUZUNCU BÖLÜM

BEŞ GÜN SONRA, Heavenly Kenneth Beckman'ın sihirden anladığına ikna olmuştu. Disney arazisine girdikleri ve Kenneth kırmızı Mercedes'ini girişin yakınına park ettiği andan itibaren VIP muamelesi başladı. Beckman gülümseyerek Heavenly'nin boynuna farklı renkte bir kordon taktı, sonra da kendi boynuna aynı renkte bir kordon taktı. "Bunlar Ekstra Özel Çifte Gizli VIP Altın Fastpass'ler."

"Bu çok uzun bir isim. Ne iş yapıyorlar?"

"Tamam, bunu ben uyduruyorum. Gerçekte ne dendiğini bilmiyorum ama bu altın kartlar herhangi bir atraksiyonun Fastpass şeridine girmemize izin veriyor. İstedığımız zaman sırayı geçebiliyoruz."

Ağzı açık kaldı. Disneyland'e gelmek kızlık hayallerinden biriydi. Ama beklemenin çoğunu atlayıp her şeyi deneyimlemek? "Aman Tanrım. Gerçekten mi?"

Ona hoşgörölü bir baş sallama hareketi yaptı. "Gerçekten."

Heavenly onu, onları özel bir park girişinden geçiren rehberlerine götürürken çığlık attı. Kısa süre sonra Mickey Mouse şeklinde yamaçta yetişen rengarenk çiçeklerin önünde durdular. Çocuklar zıplıyor, ebeveynler bebek arabalarını itiyor ve her yerde insanlar selfie çekiyordu. Karnında uğuldayan beklentiyle bu deneyimin tadını çıkardı.

Bugün bir prenses gibi davranabilirdi. Yanındaki muhteşem adam da kesinlikle onun Beyaz Atlı Prens'ini oynayabilirdi.

"Bu tren" -büyük kırmızı buharlı lokomotifini işaret etti- "parkın etrafını duraklarla dolaşıyor. Herhangi birinde inebilir ya da binebiliriz. Binmek ister misiniz?"

Sonunda, evet, ama hayalindeki Disneyland, TV özel programlarından, internetteki resimlerden ve her zaman tek bir şeyle başlayan YouTube videolarından geliyordu. "Önce Ana Cadde'de yürüyebilir miyiz? Orayı bizzat görmek için ölüyorum."

"Ne yapmak istersen. Bu gün senin için küçük kız."

Sevinç kabardı. Kendini her an patlayabilecek çalkalanmış bir gazoz şişesi gibi hissediyordu. "Hâlâ burada olduğuma inanamıyorum."

Seninle birlikte.

"Ben de ilk ziyaretimde çok etkilendiğimi hatırlıyorum."

Kemerli köprüünün altından geçip parkın en ünlü atraksiyonlarının renkli posterlerinin yanından geçtikten sonra Belediye Binası'nın yanında belirdiklerinde, sabah güneşi Kaliforniya'nın o mükemmel günlerinden birine doğru hızla ısınıyordu. Ve parkın içine ilk kez baktı.

Heavenly'nin nefesi kesildi; daha önce hiç bu kadar çok insanı bir arada görmemişti. Dr. Beckman kalabalıktan hiç etkilenmiş gibi görünmüyordu. Küçük çocuklardan büyük büyükanne ve büyükbabalara kadar herkes önlerindeki macera için hevesli görünüyordu.

"Bu park haritasını al." Yanındaki bölmeden bir broşür çıkardı ve kızın eline tutuşturdu. "Buna ihtiyacın olacak. Burası büyük bir yer."

Heavenly onu itfaiye istasyonunun ve kasaba meydanının önünden geçirirken cebine soktu. Emporium'un köşesini döndüğünde ve Main Street USA'nın uzun şeridini ilk kez gördüğünde donup

kaldı ve arkasından birinin ona çarptığını fark etmedi.

Yolun sonunda en büyüğü yapı duruyordu: Uyuyan Güzel Kalesi.

"Aman Tanrım. Bu..." Disney filmlerinin kalesi. İnsanların Disneyland ile özdeşleştirdiği simge.

Görmeyi en çok arzuladığı yer. "Her şeyi."

"O zaman mutlaka bir göz atarız, ama görülecek daha pek çok şey var. Ana Cadde'nin Walt Disney'in memleketinden esinlenerek yapıldığını biliyor muydunuz?"

"Cazibesi yüzyıllar öncesine ait."

"Keşfetmek ister misin?"

Etrafındaki her şey çok tuhaf ve ilginç görünüyordu. "Oraya girebilir miyiz?"

Kız Emporium'u işaret ettiğinde, adam onu o yöne doğru yönlendirdi ve kız pencerelerde filmlerinden sahneleri tasvir eden vinyetlere ve sevimli peluş karakterlere bakarken gülümsedi.

İşlek cadde boyunca yavaşça ilerlediler, mağazadan mağazaya geçtiler, parlak ışıklar, parlak oyuncaklar ve taze patlamış mısır kokusu onları cezbetti. Mickey ve Minnie Mouse'un ilk gösterimi olan *Steamboat Willie*'yi izlemek için sinemaya girdiler.

On dakika sonra, gülümseyerek gün ışığına çıktı. Şeker ve vanilyanın nefis kokularının cazibesine kapılarak kalabalığın arasından geçmek için kaldırımından indi. Aniden, itiraz eden bir korna sesi onu ürküttü. Dr. Beckman kolunu kızın ortasına doladı ve onu kendisine doğru çekti -ve karşıdan gelen park sakinleriyle dolu bir el arabasının yolundan çekti.

Heavenly bir elini göğsüne bastırdı ve sakinleştirici bir nefes çekti.

"Dikkatli ol," diye fısıldadı kulağına, hâlâ onu sıkıca tutuyordu.

Titrek bir baş hareketiyle onu selamladı... Sonra da arka tarafının adamın sert karın kaslarına ve kaslı kalçalarına yapıştığını fark etti.

Kalbi, korkuyla pek ilgisi olmayan bir dörtlüyle koşmaya başladı. Üzerine bir sıcaklık çöktü. Külötunun içindeki her şey ağrımaya başladı.

Onun üzerinde sık sık böyle bir etkisi oluyordu. Ve muhtemelen nereye gittiğine dikkat etmediği için onun bir aptal olduğunu düşünüyordu.

"Özür dilerim. Etrafa bakıyordum ve..." diye ağzından kaçırdı.

"Teşekkür ederim." "Sorun değil. Seni tuttum."

Alçak sesle verdiği güvence kadının ürpermesine neden oldu. Meme uçları sertleşti. Tişörtünün üzerinden adamın çıplak koluna sertçe bastırdılar. Bunu fark etmemesinin bir yolu var mıydı?

"Şimdi iyiyim." Kıpırdanarak kurtulmaya çalıştı. Elbette onun kollarında kalmayı tercih ederdi, ama bunu yaparsa onu sadece bir arkadaş olarak görmediğini kısa sürede anlayacaktı.

"Emin misin?"

Heavenly ona titrek bir baş hareketiyle karşılık verdi. "Bu bir evet mi?"

Sesinin daha da yakın olması nasıl mümkün olabilirdi? Sesi daha mı alçaktı? Ona daha da sıkı sarılması? "Evet."

Ama yine de bırakmadı. Omzunun üzerinden ona baktı. Koyu renk gözleri onu delip geçti, kapüşonlu, daralmış, odaklanmış. Ve penisinin şiştiğini, kalınlaştığını ve bir kurşun boru kadar sertleştiğini hissetti.

Sessiz bir soluk dudaklarını ayırdı. Bakışları birleşti. Sonra kalçaları kızın arkasına doğru bastırıyor ve yuvarlanıyor gibiydi. Bunu hayal etmemişti, değil mi? Heavenly öyle düşünmüyordu. Ve şey... Dr. Beckman'a dünyanın o kadar da küçük olmadığını söyleyebilirdi.

O anda, vücudunu onunkine bastı. O da aynı şekilde karşılık verdi, ıslandı, nefesi

kararsız. Gözlerinde farkındalık parladı.

Ondan hoşlandığını biliyor.

Gevezelik etme ve utancını örtme dürtüsü karşı konulamayacak kadar fazlaydı. Adamın kollarını itti. "Tanrım, beş dakikadır buradayım ve neredeyse kendimi öldürtüyordum."

Yavaşça geri adım attı. "Seni biraz daha hayatta tutmaya çalışacağım. Bundan sonra ne yapmak istersin?" Heavenly, Dr. Beckman'ı bir erkek olarak düşünmekten kendini alamıyordu. Kıpırdanan arzusu normal bir insan gibi konuşma yeteneğini bozmuştu. Sadece erkek olduğu için mi sert davranıyordu... yoksa

onu istedin mi?

Ona hiç de sofistike görünmüyor olmalı. Her zaman beceriksizce, sakarca şeyler yapardı. Yine de adamın ona yetişkin, seksi bir kadın gibi baktığına yemin edebilirdi.

Sesleri heyecandan tizleşen bir grup çocuk o anı sona erdirdi. Heavenly, balo için giyinmiş, yaşayan, nefes alan bir Külkedisi'ne doğru akın eden çocukları, yakın takipteki ebeveynlerini izledi. Evet, bunun *gerçek* olmadığını biliyordu ama heyecandan soluğunu elinin arkasına zorlukla bastırabilirdi. "Özür dilerim. Heyecanlanmak istememiştim."

"Bunu yapman hoşuma gidiyor." Sesi kalındı.

O lezzetli uyarılma hissi yine içinden geçti. Altı küçük kelime ve yine de Dr. Beckman'ın müstehcen sesi onun içini dışına çıkardı.

"Kendin ol," diye açıkladı. "Hastanede olman gereken kişi değil. Benimkinden daha az alaycı oldukları için bugünü senin gözünden deneyimlemekten keyif alacağım."

"Tamam."

Zevk ve onay yakışıklı yüzünü kaplamıştı ve dostluktan daha fazlası gibi görünen bir şey vardı.

Bu hüsnükuruntu muydu? Ne de olsa Seth'le olanlara baksana. Bir an çok daha yakınlaşabileceklerini düşünmüştü. Sonra ağzını açtı... ve sonunda yalnız kaldı. Tabii ki bu onu düşünmekten alıkoymadı. Hiçbir şey engellemedi. Hayalet gibiydi, gözlerden uzaktı ama her zaman ona musallat oluyordu.

Bu düşünceyi bir kenara iterek dikkatini tekrar Dr. Beckman'a verdi ve bugünün tadını çıkarmaya karar verdi. "Peki buraya kaç kez geldiniz?"

"Belki birkaç taneden fazla. Tekrar zevk alamayacak kadar bıkkın olduğuma yemin edebilirdim ama fikrimi değiştirebilirim." Ona yavaş bir gülümseme verdi. "Bana ne yapmak istediğini söyle."

Kale hâlâ ilerideydi ve keşfedilmeyi bekliyordu ama... "Hep bir hız trenine binmek istemişimdir. Binebilir miyiz?"

"Hiç yapmadın mı?"

"Wisconsin'de çok fazla fırsat yoktu. Sekiz yaşındayken bir arkadaşımın ailesiyle birlikte Wisconsin Dells'teki bir yere gittim." Alaycı bir şekilde sırttı. "Ama ata binmek için bir santim fazla kısaydım."

"Benimleyken asla santim eksikliğin olmayacak."

"Ha? Bana mı gülüyorsun?"

"Ben değilim." Boğazını temizledi. "Artık yeterince uzunsun."

"Öyleyim, o yüzden kısa şakaları yok. Ben hassasım."

Sırttı. "Eminim öylesindir."

Bu sırtışın ardında tam olarak anlayamadığı bir şey vardı ama bu onun içini ısıttı.

Ana Cadde'nin tepesine çıktıklarında bir tür merkeze ulaşmışlardı. Yavaşça bir daire çizerek

döndü, önce hangi "toprakları" fethedeceğine karar vermeye çalışıyordu. Ama bakışları yine şu noktaya takıldı

Parlak mavi gökyüzüne karşı büyümlü bir kale. "When You Wish Upon a Star" şarkısının hüznünlü tınılarıyla eş zamanlı olarak arkasında patlayan muhteşem piroteknikleri gösteren videolardan büyümlendiğini hatırlıyordu.

Onun kolunu tuttu. "Gerçekten havai fişek atıyorlar mı?"

"Her gece, hava izin verdiğı sürece."

"Vay canına. Keşke onlar için kalabilseydik."

"İstediğın kadar kalabiliriz, Heavenly."

Dudağını ısırdı. "Ne zaman başlıyorlar?"

"Haritana bak. Gecenin büyük gösterisi genellikle park kapanmadan önceki son şeydir-" "Ah," diye homurdandı hayal kırıklığı içinde.

Babası bütün gün ve gecenin yarısını onsuz geçiremeyecek kadar hastaydı. Neyse ki Gazi İşleri'nde gönüllü olarak çalışan gazi arkadaşlarından biri bu öğleden sonra onu ziyaret etmeyi kabul etmişti. Yine de endişeleniyordu, bu yüzden ne zaman tuvalete gitse iyi olduğundan emin olmak için ona mesaj atıyordu. Sıkıntılarını Dr. Beckman'a yüklemesine gerek yoktu.

Babasına bir arkadaşıyla Disneyland'e gideceğini söylediğinde, babam gitmesi için ısrar etmişti. "İzin gününde iyi eğlenceler. Tanrı biliyor ya, son sefil yıllarda bundan çok az var."

Mutlu olduğuna ve hayatta ihtiyaç duyabileceğı her şeye sahip olduğuna dair onu rahatlatmaya çalışmıştı. İkisi de bunun doğru olmadığını biliyordu.

"Havai fişekleri daha erken izleyebiliriz. Sanırım ilk gösteri dokuz buçukta." Beck ona endişe dolu bir kaş çatma hareketi gönderdi. "Sen iyi misin?"

Günümüze geri döndü ve bir gülümseme yapıştırdı. "Bakalım bütün gün ayakta kaldıktan sonra nasıl hissedeceğiz. Şimdi şu rollercoaster nerede?"

"Bu taraftan." Eliyle sağ tarafı işaret etti ve onu kısa süre sonra Uzay Dağı'nı bulacakları Tomorrowland'e doğru yönlendirdi. "Korkarsan hemen yanında olacağım. Ben doktorum, yani bana güvenebilirsin." Göz kırptı.

Bir anda kıkırdamaya başladı. "Ha! Sana güvenmeseydim, görülemeyecek kadar karanlık bir pistte tur atan küçük bir arabaya binmezdim."

"Eğlenceli. Söz veriyorum."

"Eminim, ama... Bugün çok fazla yeni deneyim yaşadım, biliyor musun?"

Kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Birlikte pek çok ilki yaşayacağımızı umuyorum."

İma yüklü bir cümleyle, kadının ateşinin yeniden alevlenmesine neden oldu. Acaba onun sözlerinden çok fazla şey mi anlamıştı? Ne de olsa ona akıl hocalığı yapmış, onu korumuş, onunla arkadaş olmuştu. Bunların hiçbirini onu istediğı anlamına gelmiyordu. Yine de ona karşı *bir şeyler* hissetmese bugün onu davet eder miydi? O tereyağı sesi vardı, ereksiyonundan bahsetmiyorum bile...

Zihinsel olarak olasılıklar üzerinde düşünen Heavenly, binanın içindeki gölgeli, mavi ışıklı geçitlerde onu takip etti. Her adımda daha da karanlıklaşan yol boyunca gerçeküstü bir tekno sesi onları takip etti. O daha ne olduğunu anlamadan, sarı çizgili gümüşi beyaz pırıl pırıl arabalara binmişlerdi.

Tırmanmaya başladığında endişe karnını ısırdı. "Çok gerginim."

Koluna bir dokunuşla onu durdurdu. "Anlıyorum, ama etrafına bakmayı ve tüm deneyimi yaşamayı unutma. Bazı ilklerin tadını çıkarmaya değer."

"Haklısın. Bazen kendimi kaptırıyorum ve diğer her şeyi unutuyorum."

Heavenly yükleme alanına uzun bir bakış attı, serin havayı yüzünde hissetti ve

havada asılı duran heyecanda.

Dr. Beckman başıyla onu onayladığında, bekleyen arabaya doğru adım attı ve hemen arkasında olmasaydı tökezleyecekti. Anında eli dirseğine dolandı. "Seni tuttum."

"Özür dilerim. Çok sakar olabiliyorum."

"Hayır, seni izledim. Zarıfsın," diye güvence verdi arabaya yerleşmesine yardım ederken. Ancak o zaman onu serbest bıraktı.

Heavenly iç çekti. Hastanedeki kadın personelin yarısının ona deli olmasına şaşmamalı. "Bana karşı hep çok tatlı oldun."

"İşi kolaylaştırıyorsun."

Ne söyleyeceğinden emin değildi ama park çalışanları binicilere emniyet kemerini nasıl bağlayacaklarını anlatarak dikkatini dağıttı. Yanında oturan doktor, binicilerin iki kez kontrol etmesinden önce emniyet kemerini sıkıca bağladığından emin oldu. Sonra bir sarsıntıyla yola koyuldular.

Sinirleri midesini kemirirken Heavenly, Dr. Beckman'ın kalçasını kavradı.

"Sorun değil." Elini onunkinin üzerine koydu ve parmaklarını birbirine doladı. "Nefes al.

Tadını çıkar.

Çok eğleneceksiniz."

"Hı-hı," diye kabul etti ama gitmesine izin vermedi. Yanıp sönen kırmızı bir tünele girdiklerinde ona döndü. "Daha sonra sana söylemeyi unutursam diye söylüyorum, gerçekten harika zaman geçirdim."

Güneş ışığına çıktıklarında hâlâ sırtıyordu ve çığlık atmaktan boğazı hafifçe kaşınıyordu. Dr. Beckman gözlerini kısarak bir parmağını kulağına götürdü.

"Aman Tanrım. Özür dilerim."

"Sorun değil. Gerçekten. Başka bir kulağım daha var."

Gözlerini devirerek ona şakacı bir şekilde vurdu. "Bir dahaki sefere kendimi tutmaya çalışacağım. Bir dahaki sefere olacak, değil mi?"

"Eğer istersen, evet. Ve benim hesabıma hiçbir şeyi kısıtlama-asla. Bu benim işim." Ona anlamadığı ironik bir sırıtış gönderdi.

"Emin misin?"

"Ön kapıdan içeri giren neredeyse herkes yetişkin benliğini geride bırakıyor ve özünde bir çocuğa dönüşüyor. İlk ziyaretimde ne kadar utandığımı size anlatmayacağım bile."

Onun geniş sırıtışı karşısında kalbi taklalar attı. "Kaç yaşındaydın?"

"Yirmi sekiz, sanırım. O yolculuktan kalma, üzerinde adımın yazılı olduğu bir çift kulağım bile var. Bütün gün onları taktım. Şaka yapmıyorum."

Güldü. "Pamuk şeker yedin ve Disney şarkıları söyledin mi?"

"Söylemiş olabilirim. Yargılıyor musun?"

"Tabii ki hayır." Ama bir kıkırdama serbest kaldı.

"Sorun değil. Gün geçtikçe ne kadar olgun olduğunu göreceğiz."

Heavenly dudaklarını birbirine bastırdı, yetişkinlik konusunda başarısız olacağından korkuyordu ama umurunda değildi.

Autopia'daki arabalarda birbirleriyle yarışırken sabah hızla geçti. Heavenly kazandığında güldü ve ardından Matterhorn Bobsleds'e binmek için yalvardı. Bu sefer daha az çığlık atmaya başararak Dr. Beckman'ın gülümsemesini kazandı ve onu Kral Arthur Atlıkarıncası'na binmesi için

Fantasyland'e sürükledi. Doktor yanında durup onu sabit tutarken, çanları olan beyaz bir atın üzerine tırmandı. Pamuk Prenses'in Korkunç Maceraları ve Peter Pan'ın Uçuşu'na bindikten sonra

Frontierland'e.

"Hey, Disney Prensesi. Saat bir oldu. Öğle yemeğine ne dersin?"

Pahalı bir lunapark yemeğine para harcamak zorunda kalmamak için evde doyurucu bir kahvaltı yapmıştı. "Tabii. Sen yemek yerken sana eşlik ederim."

"Hayır. Sen de yiyorsun."

Kadın itiraz edemeden, adam boş bir masayı işaret etti. Garip bir şekilde onun dediğini yapmak zorunda hissetti ve oturdu. On dakika sonra adam hamburger, patates kızartması ve gazlı sodalarla döndü. Neredeyse her lokmayı bitirerek yemeye başladı.

Daha sonra masayı temizledi. "Teşekkür ederim, Dr. Beckman."

"İşte olmadığımız zamanlarda bana Beck de."

Sadece arkadaşları ona böyle seslendiği için bir gülümseme tüm vücudunu aydınlattı.

"Elbette... Beck." "Daha fazla gezintiye hazır mısınız? Yoksa yemeğinizin oturması için birkaç dakikaya mı ihtiyacınız var?"

Ona kaşlarını kaldırdı. "Neden? Öyle mi?"

"Olabilir."

"Bütün gün kan ve bağırsaklara bakıyorsun ama hassas bir miden mi var?" "Hassas bir midem yok. Sadece... daha hassas bir dengem var."

"Belki de sana prenses demeliyim."

"Dikkatli ol, küçük kız."

"Yoksa?" Kadın kaşlarını kaldırarak ona baktı. "Öğrenebilirsin."

"Bence çok havlıyorsun ama hiç ısırılmıyorsun."

Sırıltısı ona fena halde yanıldığını söylüyordu. "Böyle düşünmeye devam et. Farklı olduğunu anlayacaksın. Şimdi benimle gel de bir şeyler vurarak ne kadar erkek olduğumu kanıtlayayım."

Atış poligonuna doğru giderlerken Heavenly en son ne zaman bu kadar mutlu hissettiğini hatırlayamıyordu. Ama Beck elini uzatıp kendi elinin içine soktuğunda, duyduğu coşku gözleri kamaştıran bir şaşkınlığa dönüştü.

Ondan hoşlanıyordu. Bir oğlanın bir kızı sevdiği gibi. Hayır, bir erkeğin bir kadından hoşlandığı gibi. Gün bundan daha mükemmel olamazdı.

Tom Sawyer Adası'nda *Mark Twain'e* bindiklerinde, Big Thunder Mountain Railroad'u yakaladıklarında ve ardından Splash Mountain'da sıırıslıkam olduklarında bulutların üzerinde yürüdüğüne yemin etti. Perili Köşk'e üç kez binerek muhtemelen onu yormuştu ama çok zekice ve ayrıntılarla doluydu. Belki de çok fazla umursamadı, çünkü "kıyamet arabasında" onun yanına kaydığında, ona yakın durdu ve hoşgörüsüyle gülümsedi.

Ondan sonra, Karayip Korsanları'na kadar tökezlediler.

Yolculuk sona erdiğinde, hala "Yo ho, yo ho, benim için bir korsan hayatı..." şarkısını söylüyordu. Ona Blue Bayou'ya kadar eşlik etti; burası gezintinin hafifçe alıştırma yapan sularına bakıyordu. Bataklık karanlığının çevresini ateş böcekleriyle çevreleyen bir masaya götürüldüler. Çok romantikti.

"Ne için açsın?" Menüden başını kaldırıp baktı, kaşları kalkmıştı.

Belki de yiyecek demek istemişti ama yine de kalbi birkaç kez çarptı. "İhtiyacım yok-"

"Yemek için mi? Evet, öyle. Sorumu yeniden ifade edeyim. Menüde alerjiniz olan ya da

sevmediğiniz bir şey var mı?"

"Kuzu eti sevmem."

"O zaman bundan
kaçınacağız."

Beck ikisi için de sörf ve çim sipariş etti. Heavenly boğulmamaya ya da itiraz etmemeye çalıştı. Bunu takdir etmeyecekti ama o kadar pahalıydı ki... Bu yemeğin parasıyla hem kendisini hem de babasını haftalarca doyurabilirdi.

Lezzetli bamyadan sonra garson, bir şişe dünyevi kırmızı şarapla birlikte fileminyon ve ıstakoz ile patates au graten getirdi. Her lezzetli lokma son derece mükemmeldi.

"Hastanede öğle yemeği sırasında konuşuyoruz ama senin hakkında bilmediğim çok şey var, Heavenly."

Burnunu kırıştırdı. "Ben sıkıcıyım."

Bakışları onu azarladı. "Bundan şüpheliyim. Bana her şeyi anlat..."

Ortamı bozmadan ona ne söyleyebilirdi ki? "Wisconsin'den geldiğimi biliyorsun. *Rugrats*'i severek büyüdüm ve-"

"Halı faresi de ne?"

"Bu bir çizgi film. Eskiden öyleydi. Artık yapmıyorlar."

"Özür dilerim?" Özür mü dilemesi yoksa gülmesi mi gerektiğinden emin değilmiş gibi görünüyordu.

"Sorun değil. Bir yetişkin olarak, çocuk bezi takan çocuklarla ilgili animasyon programları artık beni eğlendirmiyor." Neredeyse şarabı boğazında düğümleniyordu. "Bunu duyduğuma sevindim."

"Oh, hadi ama. Çocukken bir ya da iki çizgi film sevmiş olmalısın. İtiraf et."

Beck tereddüt etti. "Açık havada olmak daha çok ilgimi çekiyordu. İşin içinde top varsa, daha da iyiydi."

"Bu kulağa inanılmaz derecede erkekçe geliyor."

"Fark ettiğine sevindim," diye espri yaptı. "Tamam, en sevdiğin dondurma." "Seninki ne?" diye karşı çıktı. "Önce seninle dalga geçeceğim."

Bu onu güldürdü. "Raine son zamanlarda karamel karibu sevgisiyle beni yoldan çıkarmış olabilir." "Bunun için seni suçlayamam ama ben nane şekerini tercih ederim. Ben çocukken bir yer vardı.

Andes Creme de Menthe parçaları ile yapardı ve...oh. "Külahta orgazmdı" diye kıs kıs güldü.

"Gerçekten mi? Bunu nereden biliyorsun?"

Gözlerini kapattı, utanç içinde kıvranıyordu. "Lafın gelişi." "Yani bir külah dondurmadan daha iyi olmak zorunda mıyım?"

Ona hiç orgazm yaşattı mı demek istedi? "Ne?" Beck boğazını temizledi. "En sevdiğin mevsim?"

"Wisconsin'de yaşarken yaz olduğu kesindi. Ama Los Angeles tüm yıl boyunca yaz gibi, yani... Peki ya sen?"

"Sonbahar."

"Çıtır yaprakları ve sonbahar esintilerini sever misin?"

Sırıttı. "Ve futbol. O çok daha önemli." "Tabii ki.

Kesinlikle bir erkek."

"Kanıtlamamı mı istiyorsun?"

"Benimle alay etmeyi gerçekten bırakmalısın..."

"Alay ettiğimi kim söyledi?" Ona itibarsız bir sırıtış attı.

Kadın ona gözlerini devirdi. "En sevdiğin grup?"

"Ben eski tarz bir grunge adamıyım. Bana Nirvana, Pearl Jam, Stone Temple Pilots... bu tür şeyler verin. Ama her türlü müziği dinlerim. Sen kimden hoşlanırsın?"

"Maroon 5. Adam Levine-"

"Kız gibi şarkı mı söylüyor?"

Masanın üzerinden koluna vurdu. "İnanılmaz derecede yetenekli ve seksi." Beck alay etti. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Gerçekten harika bir mürekkebi var."

Beck gömleğinin kolunu dirseğinin üzerinden çekerek şişkin pazusunun etrafındaki kaburga kemiğinden yapılma bir şeyi ortaya çıkardı. "Bunun gibi mi?"

"Sen..." Heavenly gözlerini dikmiş, kelimeleri bir araya getirmeye çalışıyordu. Bin yıl geçse de iyi doktorun dövmesi olacağı aklına gelmezdi. "Şaşırdım."

"Benimle ilgili pek çok şey seni şaşırtabilir." Sırıtişi neredeyse onu yakacaktı. Sinsi, bilgi dolu, hafif kirli.

"Ne gibi?"

"Seni bir gün için yeterince şok ettim." Unuttuğu tatlının üzerine doğru eğildi. "Ama diyelim ki mürekkepli olduğum tek yer kollarım değil."

Ağzını açtı ama garson kahvesini tazelemek için geldi.

Beck saatine baktı. "Saat dokuza biraz var. Eğer buradan ayrılmazsak havai fişek gösterisine yetişemeyiz."

Adam hesabı ödedikten sonra, sonunda şatoyu keşfederlerken karanlıkta onu takip etti. Adam ona kendi adıyla işlenmiş bir çift prenses fare kulağı aldığı anda sevinçten çılgılık attı. İlk şarkı çalmadan ve ilk parlak renk patlamaları gökyüzünü aydınlatmadan önce kalenin yakınındaki havai fişekleri izlemek için VIP alanına kaymak için tam zamanında geldiler. Yakın durdular ve piroteknik gösterisi en çılgın hayallerini aşarken kesinlikle büyülenmişti.

Bakışları gökyüzündeki her göz kamaştırıcı patlamaya kilitlenmişken, mutluluk gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü. Beck bir parmağını yüzünde gezdirerek bir damla gözyaşını yakaladı ve tadına baktı. Kadın titredi, aniden ondan başka hiçbir şeye bakamaz hale geldi. Beck hiçbir şey söylemedi. Kelimelere gerek yoktu. Onu dehşete düşüren ama aynı zamanda daha da yakınına çeken büyümlü bir şey oluyordu.

"Beni öpecek misin?" diye fısıldadı sonunda.

"Yalnız kaldığımızda." Sıcak avucuyla onun yüzünü okşadı. "Ama şimdi değil. Beklemeye ve doğru olanı yapmaya değer."

Sonra son havai fişekler de müziğin kreşendosu eşliğinde patladı ve o an geçti. Eve dönme vakti gelmişti.

Beck onun elini tekrar tuttu ve arabasına kadar götürdü. Kız onu aldığı alışveriş merkezine bırakmasını istediğinde pek mutlu olmamıştı ama neyse ki itiraz etmedi.

Bugün gerçekten de hayatının en güzel günüydü... şimdiye kadar. Eğer ona inanabilirse, en iyisi henüz gelmemiş olabilirdi.

Ertesi cumartesi akşamı Beck arabasını sanat galerisinin önüne çekti, derin bir nefes aldı ve Heavenly'yi bulmak için içeri girdi. Disneyland'deki randevuları son derece sıradan geçmişti ama kız her dakikasına bayılmıştı - Beck de kızın her çılgınlığına ve gülümsemesine bayılmıştı.

Artık hastaneden uzakta uyumlu olduklarını bildiğine göre, kimyalarını *çok daha* farklı bir

düzeyde test etmek için sabırsızlanıyordu.

Bu gece ya olacaktı ya da olacaktı.

Ne yazık ki iyi başlamamıştı. Onu almayı, ona sorular sorup ipuçları verirken şarap içirip yemek yedirmeyi planlamıştı. Sonra birlikte sergiyi izleyeceklerdi. Ama kadın onunla sanat galerisinde buluşmakta ısrar etmişti. Ayak işleri falan. Onu bitişikteki barda bekleyeceğine dair verdiği söz, içini kemiren endişeyi dindirmemişti. Eğer sergiye çoktan göz atmışsa... yapması gereken bir sürü açıklama vardı.

Neyse ki, söz verdiği gibi onu bir taburede otururken gördü, altın sarısı saçları ve kadınsı zarafeti kusursuzdu. Siyah bantlı sandaletler ayaklarını süslüyordu, şimdi ayak bileğinden nazıkçe çaprazlanmıştı. Görsel olarak, ince bacaklarını okşadı ve uzun dakikalar sonra klasik siyah bir kılıfla sarılmış kıcının şehvetli kıvrımına yerleşti.

O her zaman güzeldi, ama bu gece? Hay *sikeyim*.

Beck kendine yüzlerce kez bu riskli deneyi atlayıp onu yalnız yakalayıp yakalayamayacağını sormuştu. Yüzlerce kez kendine hayır demişti. Bu hızlı bir sevişme değildi; bu ona Heavenly ile nasıl bir geleceği paylaşabileceklerini gösterecekti. Eğer bu gece umduğu gibi gitmezse... Yine de arkadaş kalabilirlerdi.

Siktir, kulağa korkunç geliyordu.

Yaklaşarak, kızın boğucu, çilek kokusunu içine çekmek için gizli bir an çaldı ve burnunu kızın ipeksi saçlarına gömme dürtüsüyle savaştı. "Neden yalnız oturuyorsun, küçük kız? Bir pislik seni ayağa mı kaldırdı? Onun yerine benimle gel. Sana gösterebileceğim şeyler var..."

Heavenly döndü, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Gelemem. Yakışıklı bir doktoru bekliyorum. Onunla buluşmamı istediği yerde olmazsam başım belaya girebilir."

İtaatkarlık ve rol yapma mı? *Kesinlikle evet*.

Barmene suyu yumuşak, ithal bir Sauvignon Blanc ile değiştirmesini işaret etti.

Birkaç dakika sonra, adam ince bir sapı taze bir peçetenin üzerine koyarak tam önüne getirdi.

Beck ödemeyi yaptı ve bir yudum bira içerek kendini sakinleştirmeye çalıştı. "Doktor çok şanslı bir orospu çocuğu. Seni beklettiği için de aptalın teki. Eğer akşamı böyle muhteşem bir küçük kızla geçirme şansım olsaydı, seni bir saniye bile yalnız bırakmazdım."

"Oh, geç kalmadı. Ben biraz erkenciyim." Heavenly ona doğru eğildi ve odayı taradı. "Onu her an bekleyebilirim."

"O gelene kadar bana katılmanızda ısrar ediyorum.

Güvenliğin için." "Güvenliğim mi?" Ona gözlerini kırptırdı.

"Sokaktan bir serserinin seni o bar taburesinden kapmasını istemeyiz, değil mi?"

"Tabii ki istemeyiz."

"O zaman bırak seninle ben ilgileneyim." Bu konuda şaka yapmıyordu.

"Pekâlâ." Heavenly ayağa kalkarken bardan küçük siyah bir el çantası aldı, şarap kadehini kaldırdı ve ona gizemli bir bakış fırlattı. "Daha önce hiç korumam olmamıştı."

Bana kalsa, seni çırılçıplak soymamı ve milyonlarca kötü yolla ırzına geçmemi engellemek için bir korumadan fazlasına ihtiyacın olacak.

Beck bir şekilde gülümsemeyi ve kızın sırtının küçük kısmını avuçlamayı başardı. Onu mermer zemin boyunca yönlendirdi ve bekleyen kalabalığa katıldılar. Hissedilir bir heyecan havayı çalkalıyordu.

Heavenly hevesli bir gülümsemeyle onun yanına yapıştı. Gördüğü her şey hoşuna gitmeyecekti

ama onu izleyecek, nasıl devam edeceğini -ya da edip etmeyeceğini- bilene kadar en ince tepkilerini bile kataloglayacaktı.

"Daha önce hiç sanat galerisine gitmedim," diye fısıldadı gergin bir sesle.

"O zaman ikimiz de özel bir muamele göreceğiz." "Sen de mi hiç gitmedin?"

Başını salladı ve hafifçe kıkırdadı. "Evet, ama özellikle bu akşamki gösteriyi dört gözle bekliyorum.

Özel bir alıcı, Joshua Lars'ın heykellerinden oluşan nadir koleksiyonunu bu sergi için ödünç verdi." "Joshua Lars'ı hiç duymadım."

"O inanılmaz biri. Çalışmalarını bizzat görmek gerçek bir zevk olacak. Ne yazık ki yıllardır yeni bir eser ortaya koymadı."

"Ne heykeli yapıyor?"

"İnsanlar, çoğunlukla kadınlar. Bu gecenin teması... alternatif yaşam tarzı sanatı."

Daha fazlasını söylemedi; gösteriyi kendi başına deneyimlemesi gerekiyordu. Ve onun yalın tepkilerine ihtiyacı vardı.

"Bu ne anlama geliyor?"

İç geçirerek onu تنها bir köşeye çekti ve omuzlarını kavradı. "Bu gece görecekleğiniz kafanızı karıştırabilir, sizi şok edebilir ya da heyecanlandırabilir. Bu tepkilerden herhangi biri geçerlidir. Sadece... her şeye açık bir zihinle yaklaş. Bana fikirlerinizi söyleyin. Sorular sorun. Yapabilirsem açıklayacağım. Bunu benim için yapar mısınız?"

"Tabii ki."

Doğal olarak memnun etmek istiyordu ve şimdi onay vermek kolaydı. İçeri girdiğinde sözünü tutmak çok daha zor olacaktı.

Onu girişe kadar götürdü ve biletlerini teslim etti. Beton zeminler, endüstriyel tavanlar ve beyaz duvarlardan oluşan geniş alana adım attıklarında damarlarında beklenti ve tedirginlik dolaşıyordu.

Onları, avuçlarının üzerinde bir tepsi dolusu şampanya kadehini dengeleyen, ameliyatla dikleştirilmiş, kırmızı lateks giymiş bir esmer karşıladı. Siyah deri kelepçeler her bir bileği sarıyordu. Kalın bir yaka boynunu sıkıyor ve üzerinde PROPERTY'sini ilan eden oymalı bir plaka bulunuyordu.

Yanında, Heavenly başını eğmiş, şaşkın görünüyordu. Kahretsin, onun düşüncelerini duymak için para bile öderdi. Ama onu zorlayamazdı. İşlemesine izin vermeliydi.

Beck itaatkâr karşılayıcıya teşekkür etti, o da Heavenly'yi odaya sokmadan önce bakışlarını saygıyla eğdi. Şimdi her şey gerçek olacaktı. Etraflarındaki yumuşak konuşmalar mırıldanırken sinirleri gerildi.

İlk tablonun önüne geçti ve onu yan yatmış, elleri arkadan bağlanmış, başı eziyetli bir bekleyişle yere eğilmiş çıplak bir kadının çerçevesiz tuvaline doğru yönlendirdi. İpler göğüslerini çevreliyor ve boynuna dolanıyordu. Bacakları açılmış ve bükülü kalmaları için bağlanmıştı; bağlar uyluk ve incik kemiklerini çevreliyordu.

Parça büyüleyiciydi. Heavenly'nin onu bu pozda beklediğini hayal etmek libidosunu iyice yükseltti.

Boğazını temizleyen Beck, ışık ve gölge şaheserine göz atan kadını inceledi. Kirpiklerinin irkilerek kırılması, gözlerinin genişçe açılmasından önce geldi. Bir an sonra yanaklarına renk geldi. Sonra dudakları aralandı ve çilek pembesi dili üst dudağına değdi. Gözlerini erotik parçadan ayırmak istemiyormuşçasına bakışlarını ona doğru sürüklerken beyinde düşüncelerin hızla akıp gittiği belliydi.

"Vay canına."

"Evet. Başka?"

"Ben, şey... Çok çarpıcı. Anatomik olarak doğru ve gerçekten esnek."

Beck bir sırıtışı bastırdı. "Resim sana nasıl *hissettiriyor*?"

Sözcüklerini toplarken kıvrandı. Aleti sarsıldı. "Bu sergi tamamen çıplak insanlarla mı ilgili olacak?"

"Benim soruma cevap ver. O zaman ben de seninkini cevaplayayım."

Tekrar tuvale dönerek, kaşlarının arasında hafif bir çatıklıkla baktı. "Çaresiz. Ama kötü anlamda değil. Huzur içinde görünüyor. Garip bir şekilde... güzel. Bu mantıklı mı?"

Kesinlikle. Ve Heavenly'nin en azından belli belirsiz tahrik olduğuna ve nedenini anlamadığına bahse girerdi.

Beck yaptı ve kanı kükredi. "Elbette. Sanat sadece güzel değildir, size bir şeyler hissettirmek, hayal gücünüzü harekete geçirmek için tasarlanmıştır. Onu gören kişi için kişisel bir yolculuktur."

Dalgınca başını salladı, sanki onun tepkisini anlamaya çalışıyormuş gibi hâlâ resme bakıyordu. "Şimdi soruma cevap verecek misin?"

Adamın her zaman sözünü tuttuğunu yakında keşfedecekti. "Öncelikle alternatif cinsel yaşam tarzına odaklanan erotik eserlerden oluşan bir sergi olduğu için çok fazla çıplaklık bekliyorum, evet."

"Oh. Tamam." Kızarması derinleşti. "Sizce... ressama böyle mi poz verdi yoksa ressam onu hayal gücüyle mi çizdi?"

Beck bir parmağını onun çenesinin altına kaydırды. "Güzel soru. Ne kadar gerçekçi olursa olsun - alındaki ter damlalarına ve kalçalarındaki titremeye bakın- poz verdiğini tahmin ediyorum."

Titrek bir şekilde başını salladı, alt dudağını ısırды ve tekrar hayranlıkla parçaya baktı, gergin bir şekilde şarabını yudumladı.

Yani bu esaret girişimine evet demekti.

Bir şekilde onun dudaklarına yapışmamayı ve elbisesini yırtmamayı başardı. "Devam etmeye hazır mısın?"

Başını salladı ve birlikte bir sonraki parçaya doğru ilerlediler; bu, karanlık bir duvarın önünde tek başına duran, stilettolar giymiş, yakalı ve başka hiçbir şeyi olmayan solgun bir kadının fotoğrafıydı. El ve ayak bileklerinden zincirlenmiş kol ve bacakları çerçevenin kenarlarına doğru açılmıştı. Vücudu bağlarına boyun eğerken başını geriye atmıştı.

Beck döndüğünde Heavenly'nin fotoğrafı incelediğini gördü. Onun çarklarının döndüğünü duyabiliyordu. "O muhteşem kafanın içinde neler oluyor, küçük kız?"

Dudağını sıkarak ona baktı. "Anlamıyorum. Neden köpek tasmaı takıyor? Ve neden böyle asılmış? Korkunç bir şeyin kurbanı olduğunu düşünürdüm ama..."

"Devam et. Ne hariç?"

"Hoşuna gitmiş gibi görünüyor."

Tabii ki. Alt uzayda mutluluk içinde yüzüyordu. "O coşkulu."

"Bu bana hiç mantıklı gelmiyor. Birinin onu aşağılamasından nasıl hoşlanabilir?" "Neden birinin onu aşağıladığını düşünüyorsun?"

Heavenly bu kez daha yavaş cevap verdi. "Öncelikle, biri onu bağladı ve bıraktı." "Bağlı olmaktan zevk almadığını ya da rahatlamadığını nereden biliyorsun?"

"Sıkıca kundaklanmanın bir bebeği rahatlatması gibi mi?"

"Bu iyi bir benzetme, evet. Bizim için bir anlam ifade etmeyebilir ama onun için zincirler huzur sağlayabilir."

"Tamam, ama onu açıkta bıraktı, neredeyse..."

"Ona bir sanat eseriymiş gibi mi bakmak istedi?"

Heavenly dudağını çiğnedi ama Beck onun bir kadının neden sevgilisinin vücudunu görmesini istediğini sorgulamadığını fark etti.

Onun yerine "Neden köpek tasmaı?" diye sordu.

"Çoğu hayvan sahibi neden evcil hayvanlarına tasma takar?" "Onları süslemek için. Sahipliklerini belirtmek için."

"Aynen öyle. Ve onun durumunda, ona değer veren biri onun sahiplenilme, bağlanma ve görsel olarak tapınma arzusunu anlar." Beck ona düşünmesi için başka bir şey daha verdi. "Seks diğer ilkel ihtiyaçlardan farklı değildir. Herkesin farklı zevkleri vardır. Bu sergi sadece her sanatçının bireysel tercihinin bir ifadesidir. Bu resmi beğendiniz mi?"

"Bu alışılmadık bir durum."

"Bu çoğu insanın her gün gördüğü bir şey değil."

"Ya da hiç. Yani, daha önce hiç böyle bir şey görmedim."

Çok fazla Google kullanmıyor olmalı. Beck ukala gözlemini kendine sakladı.

"Anlaşıldı, ama sanat bizi düşünmeye, hatta belki de önyargılarımızla mücadele etmeye zorlar. Bazen beklenmedik tepkilerle bizi silahsızlandırır." Rahatça omuz silkmeye çalıştı. "Bazıları bunu görebilir ve kendilerini iğrenmiş bulabilir. Diğerleri ise onun yerinde olmayı dileyebilir."

Başını salladı, biraz daha şarap içerken hâlâ düşünüyordu. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Duruşundaki huzur çok güzel. Bunu görmenin sana ne hissettirdiğini söyle."

Cevap vermesi bir anını aldı. "Bu kadar... teşhir edilmek konusunda nasıl hissedeceğimi bilmiyorum." "Çıplak olmak seni utandırıyor mu?"

Başını eğerek bu soruyu düşündü. "Vücudumdan utanmıyorum ama... kimse beni çıplak görmedi."

Kadının cevabı ona umut verdi. "Yani endişelisin ama tiksiniyorsun." "Onun gibi bir şey."

Onu kendi yanında çıplak olmaya alıştıracaktı, ama aynı zamanda başka hiç kimse için "teşhir edilmek" zorunda kalmayacağını da garanti edecekti.

Ona şüpheli bir kaş çattı. "Bu konular hakkında nasıl bu kadar çok şey biliyorsun?"

Beck onun bunu sormasının ne kadar süreceğini merak ediyordu. "Bir tıp profesyoneli olarak yıllar içinde bazı ilginç şeylerle karşılaştım."

"Hayatı deneyimlemek istiyorum." İç çekti ve başını salladı. "Yani *gerçekten* deneyimlemek." "Ve yaşamalısın da."

Birlikte bir sonraki parçaya geçtiler. Yağlıboya tabloda bir kadın profilinin yakın çekimi vardı, dudakları kırmızıydı, arka planda başının üzerinde asılı duran kollarının bulanık bir ipucu vardı. Dom'u onun asi diline bir mandal takmıştı.

Beck kıkırdamasını bastırdı. Bu cezayı birkaç asi denizaltıya uygulamıştı.

Sol tarafında, Heavenly'nin kaşları şaşkınlıkla aşağı indi. "Sanırım birileri onun konuşmasını gerçekten istemiyor."

"Belli ki yeterince konuştu."

Heavenly burnunu kırıştırdı. "Bundan hiç hoşlanacağımı sanmıyorum." "O kadının da hoşuna gideceğinden şüpheliyim."

"Yani bazı insanlar bağlanmayı sever ama hiçbiri susturulmak istemez. Eğer bu doğruysa, bunu neden yapıyorsunuz?" Tabloyu işaret etti. "Bir zamanlar bir ebeveynin çocuğuna küfür ettiği ya da yalan söylediği için vermiş olabileceği bir ceza gibi görünüyor."

"Çok uzakta değilsin. Bir düşün... Bazen yetişkinlerin bile düzeltilmesi gerekir. Kabul etmek

gerekir ki, bu bir şeyi anlatmak için aşırı bir yol gibi görünebilir, ama sence bu dersi yakın zamanda unutacak mı?"

Heavenly başını salladı. "Eğer biri bana bunu yapsaydı, bir mandal bulmak zorunda hissetmeden önce çok fazla şey söylediğime dair bir uyarı almak isterdim."

Not edildi, küçük kız. Seksi kışını hizada tutmaktan çok mutlu olacağım.

Elini uzattı ve onu bağımsız duvarın etrafından dolaştırarak diğer taraftaki özelliğe götürdü. Önde ve ortada, bir fotoğrafın parlak bir sıçraması onları karşıladı - bu bir denizaltının yeni kırbaçlanmış kışından biriydi. Kalçasına aldığı bazı darbeler kan akıtacak kadar derindi. Kırmızı bir damla soluk kalçasından aşağı akıyor, yaralarının kenarlarına değen neredeyse masum sarı çiçekli tişörtle sanatsal bir tezat oluşturuyordu.

Heavenly'nin dokunulmamış kışındaki izlerini hayal etmek Beck'in içindeki sadisti uyandırdı ve arzusunu neredeyse kontrolünün sınırına getirdi.

Yanında, nefesi kesildi ve geri çekilerek yüzünü onun omzuna gömdü. "Neden biri ona bunu yapsın ki? Bu vahşi ve zalimce."

Bu Dom'un denizaltısını metodik bir şekilde sıraya dizdiğini, onu acı eşiğine kadar zorlarken güzel bir endorfin yüksekliği verdiğini nasıl açıklayacaktı?

"Sergilenen medyumların birçoğu BDSM yaşam tarzının çeşitli yönlerini tasvir ediyor. Bunun ne olduğunu biliyor musunuz?"

Heavenly başını salladı. "Bu terimi daha önce duymuştum ama..."

"Esaret, baskınlık, boyun eğme, mazoşizm. Diğer şeylerin yanı sıra disiplin ve sadizm unsurlarını da içerir."

Nefesini içine çekti. "Beni buraya bu şeyleri sevdiğin için mi getirdin?"

Kızın anlamayacak kadar zeki olduğunu bilmeliydi. "Seni buraya sanatı görmeyi ve zihnini açmanı için getirdim. Bunu ilgi çekici buluyorum."

"Bu seni rahatsız etmiyor mu?" Fotoğrafi işaret etti.

Şu anda, kırbaçlama onun için açıkça bir hayırdı ve bu onu ulumak istemesine neden oldu. Öte yandan, iyi bir Dom'un işi, en gerçek teslimiyetini bulmasına yardımcı olmak için itaatkârlarının sınırlarını zorlamaktı. Belki zamanla...

Ama olmayabilir de. Eğer onu kendisi için istiyorsa, kırbaç kullanmadan yaşaması gerekebilirdi.

"Bunda eşsiz bir güzellik buluyorum. Ama unutmayın, ben bir doktorum, o yüzden birkaç gün içinde iyileşeceğini biliyorum."

"Ama bunu ona kim yaptıysa ona kötü davranıyor."

Beck başını sertçe salladı. "Benim anladığım kadarıyla bu yaşam tarzını uygulayan insanlar bunu isteyerek yapıyor. Her zaman hayır deme gücüne sahiptir."

"Gerçekten mi?" Sesi neredeyse şüpheli geliyordu. Masumiyeti göz önüne alındığında anlaşılabilir bir durumdu.

Doğru zaman geldiğinde, ona güvenli kelimeler ve sınırlar hakkında kapsamlı bir açıklama yapacaktı.

Ama Beck şimdilik onun bir sonraki köşede dolaşmasına izin verdi. "Orada ne olduğunu görmeye hazır mısın?"

"Lütfen." Sıvı cesaretinin sonuncusunu da bitirdi ve boş bardağı yanından geçen bir garsonun tuttuğu tepsiye bıraktı.

Galeriyi tamamen terk etmelerini isteyeceğinden endişe ettiğinden, kadının kabul etmesi onu rahatlattı. Belki de şarap işini yapmıştı.

Dirseğini kavradığı gibi onu bir sonraki açık alana götürdü. Burada daha fazla fotoğraf ve tablonun yanı sıra bronz heykellerin sergilendiği birkaç kaide vardı. Heavenly her bir parçayı

metodik bir şekilde incelemek yerine, ne tiksinti ne de heyecan göstererek seçici bir gözle üzerlerinden geçti.

Sonunda bir fotoğraf gözüne çarptı. Doğruca ona doğru yürüdü, donup kalmıştı. Beck fotoğrafı gördüğünde

neşelenmek istedi. Bazı parçaların onu çağıracağını umarak onu buraya getirmişti. Sonunda bir tanesi çağırdı.

Siyah bir demi-sutyen, külot ve jartiyer giyen gözleri bağlı bir kadın, çoraplı kalçalarıyla bir sandalyeye oturmuştu. Elleri çaresizce arkadan bağlanmıştı. Tamamen giyinik Efendisi kulağına fısıldarken, başını bir tarafa eğmiş, dikkatle dinliyordu.

"Oh..." Kadının mırıltısı o kadar yumuşaktı ki neredeyse kaçıracaktı. "Hoşuna gitti mi?"

"Çok güçlü. Çağrıştırıcı. Bir beklenti duygusu var."

Sikeyim evet! Beck'in kafası, Heavenly'yi merhametine bağladıktan sonra ona söyleyebileceği tüm kötü şeylerle doldu. Gizlice, ağrıyan fermuarını düzeltti.

Galeride ilerlemeye devam ettiklerinde Heavenly sert fetiş ya da mazoşist eserlerden uzak durdu ama esaret içeren eserler neredeyse her zaman onu oyaladı, yüzünü yumuşak bir özlem doldurdu.

Serginin derinliklerine doğru ilerlediklerinde, bir kapı çerçevesine monte edilmiş, üzerinde her biri çeşitli uyarılma aşamalarında olan yarım düzine penis heykelinin dikey bir çizgi halinde çıkıntı yaptığı dar dikdörtgen bir pano buldular.

Heavenly çıkıntıları gördüğünde kıkırdadı. "Gerçekten mi?"

"Bunlardan herhangi biri, um... senin için öne çıkıyor mu?"

Gözlerini devirdi. "Sen iflah olmazsın. Buna cevap vermeyeceğim."

"Hadi ama. Üstteki gevşek olan oldukça anlamsız, ama bu..." Şaft boyunca yükselen bol miktarda damarla tamamlanmış en büyük ereksiyonu işaret etti. Şu anda fermuarında zonklayan ereksiyona benziyordu. "Bu konuda bir fikrin var mı?"

Heavenly meraklı bakışlarını söz konusu alete dikti ve kirpiklerini indirdi. "Bu... her şeyi yapabilecek gibi görünüyor." Yan odaya bir göz attı. "Peki orada ne var?"

Konuyu aniden değiştirmesi karşısında kahkahasını tutamayan adam, karanlık bir odada spot ışığıyla aydınlatılan bronz bir heykeli incelemek üzere hareket eden kadını takip etti. Çıplak bir kadın bir kaidenin üzerine uzanmış, bacaklarını iki yana açmış, göğüslerini vecd içinde yukarı kaldırmıştı. Bir adam kadının kalçalarını kavrayıp kalçalarının arasında diz çökerek yüzünü arasına gömerken, kadın göğüs uçlarından birini avuçlayarak parmaklıyordu.

Heavenly dondu kaldı, bakakaldı, dudakları aralandı, uzun süre nefes almadı. Sonunda titreyen bir nefes verdi. Uyarılmışlığının misk kokusu havada yükseldi.

Tükürük Beck'in ağzında birikti. Suçlu bir an boyunca onun tadını çıkarmak için gözlerini kapattı. Sonra da onun güzel amını sertçe ve sık sık boşalana kadar yiyeceğine dair verdiği sözü ısırarak geri aldı. Bunu kulağına fısıldamak ve işi olurla bırakmak o kadar kolay olurdu ki...

Ama hiçbir şey söylemedi. Herkesin içinde değil, bu gecenin bulgularını analiz edecek zamanı olmadan değil. Disney'deki randevunun onu ikna ettiği kadar yatakta da uyumlu olabileceklerinden emin olana kadar olmazdı.

İçinden bir ürperti daha geçti. Kanı daha sıcak ve daha sert pompalanarak kontrolünü daha da sınadı. Beyni, onu yatağına yuvarlama, dilini uyluklarından yukarı kaydırma ve her kaygan kıvrımla alay etme görüntüleriyle yandı. Sonra, ağzını el değmemiş amcığına dayamadan hemen önce onun ismini duymanın katıksız zevki için şişmiş yumruğunu emdi ve tüm sıcak bakire kremini içti.

Beck aralarındaki gerginliği kırmak için ağzını açtı; açlığı yüzünden ne söyleyeceğini bilemiyordu.

Bu kıza sahip çıkma isteği hızla umutsuzluğa yaklaşıyordu. Bunun yerine Heavenly'nin bakışları heykele takılı kaldı ve yumuşak, hüzünlü bir iç geçirdi.

Sinirli bir hırıltıyı daha bastırarak dikkatini dağıtacak bir şey bulmak için odaya göz gezdirdi ve Pike'ın kapıda dikildiğini gördü. Gölgeler'in ukala, dövmeli DM'si bakışlarıyla Heavenly'yi soyarken alaycı bir sırıtış takınıyordu.

Beck'in öfkesi alevlendi. Omuzlarını geriye atarak ellerini yumruk yaptı, derin bir nefes aldı ve pislige ters ters baktı. Pike sadece sırttı, ona alaycı bir selam verdi, sonra da uzaklaştı.

"Kimdi o?" Heavenly sordu. "Tanıdık geliyor."

Pike'ı ya da kendisini dışarı çıkaramadı. "Bilmek istediğin kimse yok. Bunun hakkında konuşmak ister misin?" Bronz çifti işaret ettiğinde, kadın başını salladı, yanaklarında hâlâ pembe bir kızarıklık vardı.

"Hadi devam edelim."

Joshua Lars'ın çarpıcı heykel koleksiyonuyla dolu, iyi aydınlatılmış bitişik bir odaya girdiklerinde titreyen ellerini yumruk yaptı.

Her ikisi de her bir parçanın özenle hazırlanmış detayları ve gerçekçi ifadeleri karşısında sessizce durdular. Bir yastığın üzerinde diz çökmüş, iplerle bağlanmış ve parlak kırmızı bir göz bağı takmış bir denizaltının bembeyaz heykeli özellikle Heavenly'nin ilgisini çekti. Nefes alış veriş sığlaştı. Bu açıdan, huzursuzca kıpırdanırken göğüs uçlarının gerildiğini fark etti.

Beck neredeyse soğukkanlılığını ve itidalini kaybediyordu.

Süslü bir yemek masasının üzerine uzanmış, kolları başının üzerinde yemekmiş gibi bağlanmış bir denizaltıyı tasvir eden heykeli gördüğünde de tepkisi aynı oldu. Üstünde biri göğüslerine taze kırmızı balmumu damlatıyordu.

Bu parçanın sağında, dizlerinin üzerinde öne doğru eğilmiş, kolları arkadan bağlı solgun bir kadının arkasında güneşte öpülmüş bir adamın iki tonlu heykelini buldular. Adam kadının kalçalarını kavramış, başparmakları kadının yuvarlak kıkına batarken, taşaklarını kadının içine gömmüş, başını sonsuza dek coşkuyla geriye atmıştı.

Heavenly'nin dudaklarından süzülen kedi yavrusu yumuşaklığındaki inilti Beck'i neredeyse çözüyordu. Her nasılsa ona uzanmamayı başardı ama Heavenly'yi de aynı şekilde becerme fantezisi kafasında dönüp dururken alnından terler boşandı. Heavenly bakışlarını sağa çevirip duvarda asılı duran başka bir parçaya ağzı açık bir şekilde baktığında, onun hükmedilmeye ve becerilmeye fazlasıyla açık görüldüğü gerçeğini ancak sindirebilmişti.

Sade siyah-beyaz fotoğraf, bütün gece gördüğü herhangi bir görüntüden çok daha içgüdüsel bir yumruk etkisi yaratıyordu.

Çıplak bir kadın, elleri başının üzerinde bağlı bir direğe yaslanmış duruyordu. Arkasında, tamamen giyinik bir adam vücudunun etrafına uzandı. Bir elinin parmakları kadının göğsüne battı. Diğerinin avuç içi ağzına sıkıca bastırarak onu susturdu. Kadının gözleri acı, korku ve coşkunun şaşkın karışımıyla doldu.

Görüntü, Efendisinin merhameti karşısında çaresiz olduğunu haykırıyordu.

Beck Heavenly'nin hafifçe büyümüş gözbebeklerini inceledi. Kız donup kalmış gibiydi, boynundaki nabız noktası çılgınca atıyordu.

"Ona zarar verecek mi?" diye sordu usulca.

"Olabilir, geçici olarak. Sence korkuyor mu?"

"Hayır. Vücutu... neredeyse rahatlamış. Bunu

istiyor."

Sert oynaması için. Onu şaşırtmak, ürkütmek ve hatta belki de korkutmak için. "Çok dikkatlisin, küçük kız.

Yapacakları her şey rızaya dayalı." Bir sonraki hamlesini düşündü ve hesaplanmış bir risk aldı. "Bunu sevdim."

"İlgi çekici."

Kendi arzularından korkuyormuş gibi kelimeleri fısıldadı. Bu sırada göğüs uçları daha da dikleşti, koyu renk elbisesinin kumaşının altından çıkarken göğsü düzensiz bir şekilde inip kalkıyordu. Uyarılmışlığının keskin kokusu güçlendi ve neredeyse onu dizlerinin üzerine çökertti.

Heavenly'nin alınıp kullanılmak ve bir Dominant'ın emrinde performans göstermek için kötü fantezileri vardı.

Tanrım, planladığı lanet tatlıyı atlamaları gerekiyordu, böylece onu eve götürebilir, güzel şibari düğümleriyle bağlayabilir ve bu masum bakireyi uyandırabilirdi.

Ama çok erkendi. Ondan istediklerinin hiçbirisi -ve görünüşe göre onun bir erkekten istedikleri-güven olmadan işe yaramazdı. Daha ileri gitmeden önce onun kendisine ne kadar el uzatacağını bilmeliydi.

Galeriden çıkıp arabasına doğru yürürlerken Beck onu yanından ayırmadı. "İlk sanat sergin hakkında ne düşünüyorsun?"

"İnanılmazdı. Ve şaşırtıcı derecede eğiticiydi," dedi gülerek. "Bazı parçalar beni heyecanlandırdı ama çoğu... Bilmiyorum. Şehvetli. Yoğun. Kışkırtıcı."

Sana tüm bunları hissettirme şansını çok isterim, küçük kız.

Arabanın kapısını açık tutarken davet dilinin ucuna kadar geldi. Kadın utangaç bir şekilde kirpiklerini indirerek içeri süzüldü.

Ocak gecesinin ereksiyonunu yumuşatacak kadar soğuk olmasını dileyen Beck, aracın etrafında koştu ve direksiyonun arkasına geçti. "Bundan sonra nereye gitmek istersin? Caddenin aşağısında çok iyi krem brüle yapan harika bir bistro var. Gidebiliriz-"

"Çok isterdim ama saat 10'a kadar hastaneye dönmem gerekiyor." "Neden?"

"Her hafta sonu gönüllü olarak çalışan bir sınıf arkadaşım ders kitaplarımdan birini iade edebilmek için benimle buluşmaya söz verdi. Pazartesi günkü ders için ona ihtiyacım var."

"Tamam. Şimdi oraya gidebiliriz. Şimdi oraya gidebiliriz, sonra başka bir yere gitmek isteyip istemediğine karar verirsin ya da-" "Aslında beni eve bırakacak. Çok yakın oturuyoruz." Acı dolu bir gülümseme

dudaklar. "Umarım sakıncası yoktur."

Hayal kırıklığını bastırdı. "Eğer ihtiyacın olan buysa..."

Her iki buluşmalarında da, kızın kendisini almasına ya da eve götürmesine izin vermemesi gözünden kaçmamıştı.

"Bu gece gerçekten harika vakit geçirdim." Sıcak parmaklarını adamın kolunda gezdirdi. "Beni davet ettiğin için teşekkür ederim."

"Bana teşekkür etmene gerek yok. Seninle olmak hoşuma gidiyor." Bu doğrudu ve onunla sadece birkaç dakika daha birlikte olacaksa, huysuz ruh halini bir kenara bırakıp onun tadını çıkarması gerekiyordu. Parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Disneyland'i ve ilk sanat galerini deneyimlediğine göre, seninle paylaşmak istediğim başka bir macera var."

Seks. Çok ama çok fazla seks!

Beck onun ergenlik çağındaki bilinçaltına bir tıkaç soktu. "Macara mı?"

Başını salladı. "Gelecek hafta sonu maçın var mı? Yoksa çalışman mı gerekiyor?"

Utangaç bir şekilde gülümsedi.

"Cumartesi izinliyim." "Mükemmel."

Üçüncü bir randevu ayarlamak onu umutlandırmıştı... ama birlikte geçirdikleri zamanın kısa kesilmesinden duyduğu hayal kırıklığını bastırmaya yetmemişti. Ama bir sonraki randevularında, onun kendisine ne kadar güvendiğini öğrenecek ve oradan yola çıkacaktı.

Peki ya Heavenly kendini onun himayesine bırakırsa? Oh, onu yüzlerce kez kendisinin yapardı.

Beck arabayı hastanenin önündeki tanıdık daire şeklindeki yola çekti ve motoru durdurdu. "Seni yukarı çıkarayım."

"Teşekkür ederim."

Beck onun elini tuttu. Bu noktada, herkesin bu gösteriyi görüp görmemesi umurunda bile değildi. Kapıya vardıklarında onu yüzüne doğru çekti. "Seninle harika vakit geçirdim, Heavenly."

"Bu gece çok eğlendim."

Onun sıcak nefesini dudaklarına yakın hissetti ve onu daha sıkı kavradı. Ağzının davetkâr yayı onunkinin hemen altındaydı. Ona daha da sokuldu, gözleri büyük, mavi ve davet doluydu. Lanet olsun, onu tatmak için bir saniye daha beklemeyecekti.

Yüzünü ellerinin arasına alıp ona doğru eğildiğinde, yanındaki kapı kayarak açıldı.

"Ne kadar şirin bir resim, değil mi?" Kathryn çizdi. "İş arkadaşlarınızla çıkma kuralınıza ne oldu, Dr. Beckman?"

Heavenly kızardı ve geri çekildi. Beck araya girdiği için o kaltağa lanet okudu. Heavenly kollarını göbeğinin etrafına sararak kaçmaya çalıştığında, küçük kızını utandırdığı için Kathryn'e bir kez daha lanet okudu.

Onu arkasından kaydırarak, araya giren şirret kıza döndü. "Kural sadece senin için geçerliydi. Bir dahaki sefere bir ipucu al."

Sıkışmış bir ağız ve intikamcı bir bakışla tepinerek uzaklaştı. Beck onunla bir an daha vakit kaybetmeyi reddetti. Dikkatini tekrar Heavenly'ye çevirdi.

"Neydi o?"

Parmaklarını onun dudaklarına bastırdı. Kahretsin, bunun yerine onları öpmeliydi. "Önemli bir şey değil. Eğer herhangi bir nedenle sınıf arkadaşın seni eve bırakamazsa, beni ara."

Onun emredici ses tonuyla Heavenly'nin gözleri büyüdü. Adam isteksizce parmağını ağzından çekerken bir titreme onu sarstı. Dudaklarını yaladı ve diğer çalışanlar kapıdan çıkarken etrafına utangaç bir bakış fırlattı.

"Yapacağım."

Dinleyicilerinin farkında olan adam ona şefkatli bir gülümseme gönderdi.

"Yakında konuşuruz." "İyi geceler, Beck."

Onu alnından usulca öptü. "İyi geceler, küçük kız."

Eve tek başına gitmek zorunda kalmamayı dilediği hızlı bir yolculuktu. Heavenly ile ne kadar çok zaman geçirirse, ona olan çekimi de o kadar artıyordu.

Garajına park ettikten sonra mutfığa doğru yürüdü, anahtarlarını fırlattı ve merdivenlerden yatak odasına çıktı. Kıyafetlerini çıkardı, yatağa uzandı ve gözlerini tavana dikti. Heavenly ile randevusu beynine hücum etti. Ve onu her düşündüğünde olduğu gibi siki kıpırdadı. Ama şimdi onun uyarılmasının baş döndürücü kokusunu biliyordu ve bunun hayalini kuruyordu. Takıntı haline getirmişti. Ondan kilometrelerce uzakta olmasına rağmen, koku hâlâ burun deliklerinde dolaşıyor, duyularına nüfuz ediyor ve sikini kaldırıyordu.

O gece Beck'e umut da vermişti. Galerideki görüntüler Heavenly'yi daha derin bir şekilde etkilemişti.

hayal ettiğinden daha yüksek bir seviyedeydi. Yüzeyin altında uyuyan bir itaatkâr yatıyordu; bundan hiç şüphesi yoktu. Neyse ki onu nasıl uyandıracağını biliyordu. Elbette yavaş gitmesi gerekecekti. Ama onun masum ruhunu kötücül dürtüleriyle yozlaştırma fikri...

İnleyerek şaftının etrafına bir yumruk sardı ve yavaşça çok tanıdık olan ağrıyı okşadı, soluk buklelerini büyük elleriyle kavrarken ve horozunu kaygan ağzına sokup çıkarırken onun önünde diz çökmesinin ne kadar iyi hissettireceğini hayal etti. Hayalinde, kız ona memnun etme özlemiyle dolu iri gözlerle bakıyordu.

Sikeyim.

Tatlı poposuna şaplak atarken onu kucağına yatırdığını düşünmek libidosunu hiç soğutmuyordu, özellikle de esnek kalçalarını sıkmayı ve avucunu ısıtan etinin sıcak sızısını hissetmeyi düşündüğünde.

Şimdi kendini daha hızlı yumruklarken, parmaklarını onun damlayan, kavrayan çekirdeğinin derinliklerinde çalıştırırken bacaklarının arasından akan ıslığı hayal etti, sonra klitorisine alay etti, ta ki kadın pantolonunun üzerine dökülene, nefessiz kalana, kıvranana ve bir kurtarıcı arıyormuş gibi ona sarılana kadar. Onu sadece daha fazla şehvet ve günahla dolduracaktı.

Sikini cezalandırmaya devam ederken Beck'in alnında ter damlaları oluşmuştu. Heavenly'nin bağlanmış ve yatağına yayılmış, tüm güzel ve çaresiz görüntüsü onu daha da kızdırdı. Beck ona yapmayı düşündüğü her pisliği fısıldadıktan sonra sırlıklam olmuş ve çarşafın üzerinde su birikintileri oluşmuş olacaktı ki, Beck başparmaklarıyla onun güzel pembe kıvrımlarını ayırmaya ve acımadan amcığına ziyafet çekmeye başladı. Sonra, onun her kıvrımını ve yarığını keşfettiğinde, onu sikmesi için yalvardığında, sonunda şişman tepesini onun küçük, masum açıklığına hizalayacaktı.

Beck yumruğunu sert, sarsıntılı bir ritimle aşağı yukarı vurmaya devam ederken taşakları çalkalanıyor, siki alev alev yanıyordu. Uzuvarları uyuştur ve gözlerini sıkarak kapattı, kendini Heavenly'nin üzerinde süzülürken hayal etti.

"Seni becermemi ister misin, küçük kız? Seni *benim* yapmamı?"

"Lütfen!" Sesi çaresizlikle çınlarken, ona baktı, tepesini el değmemiş merkeziyle hizalarken ve horozu bakire bariyerini dürttüğünde gözleri güvenle doldu. Bir elini aralarına sokup klitorisine okşuyor, onu elinden geldiğince iyi hazırlıyor, bir yandan da sırf kendini daha fazla durduramadığı için onu mahvettiği için kendine lanet ediyordu.

Bir an sonra dişlerini gösterdiğini, dudaklarını onunkilere bastırdığını ve çığlıklarını yuttuğunu hayal etti... ve Heavenly'yi kendine mal ederken onun masumiyetini parçaladığını.

Vücudundaki her kas gerildi. Etine vururken eli artık bir bulanıklıktı. Karıncalanmalar şaftını yaktı. Taşakları sıkıca yukarı çekildi. Sonra, vahşi bir kükremeyle, kalın meni ipleri göğsüne ve karnına sıçradı ve unutulana kadar pompaladı ve hırladı.

Orgazmını yavaşça geri çeken Beck, kesik kesik nefesler alarak kendini sığmaya devam etti. Durduğunda gözlerini açtı. Hayal kırıklığı her türlü tatmin duygusunu yok etti.

Yalnızdı. Ona karşı koyacak bir ilahi güç yoktu. Dokunacak, emredecek, besleyecek. Sadece o ve yumruğu.

Bir küfür savurarak gömleğini kaptı ve silip süpürdü, sonra da ayağa fırladı. Tanrım, yakında bir çocuk gibi otuzbir çekmeyi bırakıp onun güvenini kazanmayı ve sonunda erkeği olmayı umuyordu.

"O zaman küçük kız, senin her inleyişini ve ağlayışını içime *çekeceğim*..."

Saat altı, sabah ikiye kadar garsonluk yapan Heavenly için çok erken gelmişti. Ama küçük stüdyo dairelerinin karşısında babasının kıpırdadığını duydu. Birazdan tuvalete gitmesi, sonra da sabah ilaçlarını alabilmesi için kahvaltı etmesi gerekecekti. Öğlene kadar internet üzerinden tamamlaması gereken dönemin ilk sınavına çalışabilmesi için onu rahatça yerleştirmesi gerekiyordu. Sonra umarım Beck onu bir başka randevuya götürmeden önce biraz kestirebilirdi - üst üste üçüncü Cumartesi.

Ondan hoşlanmıştı. Onu öpecekti; söz vermişti. Ve onu götürdüğü sanat sergisi, gözlerini hem yepyeni bir dünyaya hem de onu büyüleyen adamın yepyeni bir yönüne açmıştı. Onu hayranlıkla seyredebilmek için bağladığı, kulağına fısıldamak için gözlerini bağladığı, bacaklarının arasını tattığı ya da tıpkı galerideki görüntülerde olduğu gibi onu arkadan götürdüğü fantezileri günlerdir kafasında kontrolsüzce dolaşıp duruyordu. Gece geç saatlerde birkaç kez kendini ateşli bir çılgınlığa kaptırmıştı. Orgazm hâlâ zordu... ama giderek yaklaşıyordu. Sonunda ona bunu yaşatacak adamın olabileceği düşüncesi yüzüne bir gülümseme yerleştirdi.

Bir ya da iki kez, Seth'in de ona böyle şeyler yaptığını hayal etmişti. Aptalca, hüsnükuruntu. Adam gitmişti. Ama bu onu istemesine, onu düşündükçe sarhoş edici bir şekilde tahrik olmasına engel değildi...

"Boo?" diye mırıldandı babası yatağından, çarşafların hışırtısından zar zor duyuluyordu. "Geliyorum, baba." Bir iniltiyi bastırarak yataktan yuvarlandı.

Ayağa kalktığı anda, ses dışarı kaydı. Kahretsin, dün gece Bazookas'taki çift vardiya yüzünden ayakları hâlâ ağrıyordu. En azından bahşişler iyiydi. Ne yazık ki, müşteriler çok eli açıktı. Çoğunlukla zengin erkek öğrenciler ve bekâr genç takım elbiselilerdi, hepsi de kolay bir sevişme arıyordu. Gülümseme, flört etme ve mesafesini koruyarak onlara kendilerini önemli hissettirme konusunda gittikçe daha iyi oluyordu. Hepsinden iyisi, diğer harcamalarına dikkat ederse kirayı ödedikten sonra biraz parası kalacaktı. Bu da Seth'in o korkunç günde markette ona aldığı gibi şımarıklıklar yapmaması anlamına geliyordu.

Ama eğer ona nefis yemekler ve kendisi arasında bir seçim yapma şansı verseydi... kesinlikle Seth'i seçerdi.

Bunun yerine, ağzını açmış, çok dürüst davranmış ve onu kovalamıştı. Raine aynı gece New York'a geri döndüğünü söyledi. Heavenly şaşırmaktan çok üzülmüştü.

Ona gönderdiği özür mesajı, *her neyse* onun daha kibar bir versiyonu olan minimal bir yanıt almıştı. Bu acı vericiydi ama daha da kötüsü, onun cazibesi, rahat tavırları ve kendisini kadın gibi hissettirme şekli olmadan kendini bir şekilde eksik hissediyordu. Belki de söylediği gibi, en iyisi buydu. Ama haftalar geçmesine rağmen öyle hissetmiyordu. Beck'le vakit geçirmeyi sevmesine rağmen.

Bu onun da kafasını karıştırdı.

Babasının acı dolu iniltisi onu hayal dünyasından kopardı. Onun sesini tanıyordu ve bu her zamanki sabah iniltisi değildi. Bir şeyler ters gidiyordu.

Odanın içinde hızla ilerleyerek daireyi aydınlatan mutfak lambasını yaktı ve babasının titreyerek uzattığı elini tuttu. "Neresi acıyor?"

"Karnım. Başım. Bacaklarımı hareket ettirmekte zorlanıyorum. Nefes almakta da zorlanıyorum," diye hırıldadı.

Kalbi neredeyse duracaktı. "Kahvaltını ve ilaçlarını ister misin? Yoksa hastaneye mi gitmemiz gerekiyor?"

"Hayır. Hayır... Bana sabah haplarımı ver. Eminim yardımcı olurlar."

Belki, ama o ikna olmamıştı. "Yürütecini getirip tuvalete gitmene yardım edeyim, sonra da yemeğini hazırlayayım. Başın mı dönüyor?"

Başını salladı ve kadın onu oturturken yalpaladı. "Birazcık."

Dehşet onu vurdu. Yine hastalığı mı nüksetmişti? *Lütfen, hayır.* Zayıf sisteminin buna dayanamayacağından korkuyordu ve onu kaybetmeye hazır değildi. Kırk altı ölmek için çok genç bir yaşı.

Ama şimdi gerçekten yaşıyor mu?

Bu korkunç soruyu aklından uzaklaştırdı, sonra aceleyle yürütecini yanına gitti ve ayağa kalkmasına yardım etti. Tuvalete gitmek sadece altı adım ve dayanılmaz bir beş dakikaydı. Sonunda onu içeri sokup ışığı açtığında, tuvalete gitmesine yardım etti ve pijama gömleğini kenara itip komodine yerleşirken başını çevirdi.

"Lanet olsun, senin için bundan nefret ediyorum, Heavenly," diye mırıldandı. "Özür dilerim."

Böyle bir zamanda onun için nasıl endişelenebilirdi? "Özür dileme. Senin için bundan çok daha fazla nefret ediyorum.

Sana ne getirebileceğimi söyle. Dün gece birinin bıraktığı gazeteyi eve getirdim."

"Bu iyi olur." Kadın onu bulmak için koştururken, adam arkasından seslendi. "Gece yarılarına kadar o hastanede çalışmandan hoşlanmıyorum."

Dumanlı barda daracık bir bluz ve kısa bir etekle çalışmasından daha az hoşlanırdı, bu yüzden onu bu ayrıntıdan kurtardı. "Okullar açıldığı için haftada sadece iki gün çalışıyorum. Para kaçırılmayacak kadar iyi."

Kadın tekrar banyoya girdiğinde, adam başını sallıyordu. "Dışarıda dikkatli ol, tatlım. Gecenin bu saatinde otobüste senin için endişeleniyorum."

Kalbinin kırıldığını belli etmemeye çalışarak kâğıdı ona uzattı. Sadece birkaç ay önce, çoğu gün tuvalete kendi başına gidebiliyordu. Şimdi ise onun yardımını olmadan tuvalete ulaşabildiği nadirdi.

"Ben büyük bir kıyım. Dün bağırsak hareketini yapabildin mi?"

Gözlerini kapattı. "Bunu konuşmak zorunda kalmamalıyız."

"Evet, öyle. Durumunuz ve ağrı kesici ilaçlar birlikte sizi kabız ediyor, biliyorum. Bana karşı dürüst olmalısın ve-"

"Hayır. Yapmadım."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "En son ne zaman-" "Üç gün önce."

"Baba!"

"Bunun üzerinde çalışacağım. Belki... kahvaltımın yanında şu müshil ilaçlarından alırım."

Reçetesiz satılan ilaçlar pek işe yaramıyordu ama denemek zorundaydı. Eğer onu stabilize edebilirse, belki de hastaneye gitmesine gerek kalmayacaktı...

"Ben mutfığa gidip her şeyi hazırlayayım." Telaşla yatağının yanındaki masaya gitti, sonra telefonunu alıp yanındaki tezgâha koydu. "İşin bitince bana mesaj at."

Aşağılanmış, zayıflamış ve pes etmeye hazır görünüyordu. "Evet. Git."

Heavenly endişeli bir iç çekişle dışarı çıktı ve kapıyı arkasından kapattı. Tuvalete gitmesi gerekiyordu ama bu şu anki sorunlarının en küçüğüydü. Dalgın bir şekilde haplarını topladı ve bir yandan dudağını kemirirken bir yandan da haşlanmış yumurtalarını soymaya başladı.

Eğer hastaneye gitmesi gerekirse, bu onun fazladan parasının her parçasını tüketecekti. Peki onu oraya nasıl götürecekti? Ambulans parası ödemek zorunda kalırsa, bu onu iflas ettirebilirdi. Disneyland'e gittiğinde onunla ilgilenen gönüllü şehir dışındaydı. Beck mi? Hayır. Kız onun sorumluluğunda değildi ve onun acımasını da istemiyordu. Heavenly Raine'i aramayı düşündü.

Ama kadın hamileydi ve hâlâ babasının saldırısının travmasıyla uğraşıyordu. Son dönüşümleri sırasında sesi kısılmış ve

Hammer'ın durumla iyi başa çıkamadığını itiraf etti. Arkadaşının ihtiyacı olan son şey daha fazla sorundu.

Yulaf ezmesi için su kaynatıyordu ki banyodan bir inilti ve uğursuz bir gümbürtü duydu. "Baba?"

Cevap yok.

Ölçü kabını ve karton kutuyu tezgâhın üzerine ittikten sonra ocağı kapattı ve kapalı kapıya doğru koştu. "Baba? İyi misin?"

Hala bir şey yok.

Dehşet soğukkanlılığını ısırarak kapı kolunu kavradı. Kapıyı kırarak açarken parmakları titriyordu. Gıcırdayan menteşeler sinirlerini bozdu ama onun mahremiyetini ya da onurunu daha fazla ihlal etmek istemiyordu.

Kafasını içeri uzattığında onu yere yayılmış halde buldu. "Baba!" Onu çılgınca sallamak düşük bir inilti ortaya çıkardı. "Boo."

Kendinde değildi. "Ne oldu?"

"Başım dönüyor." Vücudu seğirdi ve acı dolu bir inilti çıkardı. "Düştüm."

Kan basıncı çok yüksek olmalı. Ağrıları kontrol edilemez hale geliyordu. Babası bunları kabul etmekten nefret ediyordu ama o işaretleri biliyordu.

"Hastaneye gitmemiz gerek."

"Hayır." Başını güçsüzce salladı. "Yatmama yardım et. İyi olacağım."

Bunu yapmasını nasıl bekliyordu? Genç ve sağlıklıydı ama yine de ondan daha ağırdı. Ve şu anda neredeyse ölü ağırlığındaydı.

"Yardıma ihtiyacım olacak baba."

"Elbette. Yapabilirim-" Birden iki büklüm oldu, karnını tuttu ve korkunç bir feryat kopardı.

Heavenly kendini tamamen işe yaramaz hissetti. "Yardım getireceğim." Nereden geleceği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Seni hastaneye götüreceğim."

Cevap bile veremiyordu; yerde kıvranıyor, acı içinde kıvranıyordu.

Panik içinde ana odaya koştu ve sahip olduğu birkaç giysinin bulunduğu plastik sandığı karıştırdı. Çekmecelerden birini açtığında, üstüne koyduğu annesinin eski dikiş makinesi neredeyse sallanıyordu. Onu sabitledikten sonra bir çift yoga pantolonu, büyük boy bir tişört ve birkaç sandalet giydi. Sütyenini çantasına tıktırdı ve kapının yanındaki kanepenin üzerine koydu. Babasını güvenli ellere teslim eder etmez onu da giyecekti. Sonra kendini dışarı attı, şafak öncesi soğuğundan titreyerek komşularının pencerelerini taradı. Bu insanların hiçbirini tanımıyordu ama belki içlerinden biri babasına yardım edecek kadar üzülebilirdi...

Açık olan tek ışık ev sahipleri Bay Sanchez'e aitti. Kendisinden en az on yaş büyüktü ve ona bakışları onu belli belirsiz rahatsız ediyordu. Ama artık bunların hiçbir önemi yoktu. Bir arabası vardı.

Sabahın karanlığında hızla avluyu geçti ve adamın kapısına vurmaya başladı. "Yardım edin! Lütfen..."

Uzun bir dakika sonra, hoşnutsuz bir kaş çatmayla kapıyı açtı... onu görünce hemen düzeltti.

Pek arkadaş canlısı değillerdi. Taşındıklarından beri onu sadece birkaç kez görmüştü ama şu anda yardım etmek istiyorsa umurunda değildi.

"Merhaba, Bay Sanchez. Özür dilerim-" "Ne oldu?"

"Arabanı ödünç almam ya da babamla beni hastaneye götürüp götüremeyeceğini sormam gerekiyor." "Daha yeni kahve yaptım."

"Özür dilerim. Erken olduğunu biliyorum. Ama bu acil bir durum ve-" "Pekâlâ." İç çekti. "Seni götüreceğim."

"Teşekkür ederim." Minnettar bir jestle adamın kolunu tuttu.

Yaklaştı. Gözleri karardı. Bakışları daldı ve oyalandı. "Size yardım etmekten mutluluk duyarım.

Arabayı çekmeme izin verin."

"Aslında onu yerden kaldırmak için yardıma ihtiyacım var. Yapabilir misin..."

Kahvesini kapının yanındaki masaya koydu. "Bana nerede olduğunu göster."

Rahatlamış bir şekilde başını sallayarak avluya geri döndü ve sert rüzgârdan korunmak için bir palto almayı aklına not etti. Birden soğuğun meme uçlarını sertleştirdiğini fark etti.

Normalde utanırdı. Sanat galerisindeydi. Beck bakmayacak kadar kibardı... ama fark ettiğini hissediyordu. Öte yandan Seth muhtemelen ona bilerek gülümser, belki de "yanlışlıkla" elini onlara dokundururdu. İzin istemeden önce af dileyecek türden bir adama benziyordu.

Artık bir önemi yoktu. Babası dışında hiçbir şeyin önemi yoktu.

Dairesinin kapısına ulaştığında, kapıyı kırarak açtı. "Baba!"

Lütfen canlı olun. Lütfen bilinçli olun. Lütfen dayan.

"İşte," diye boğulmayı başardı.

Döndüğünde Bay Sanchez'i arkasında, bakışlarıyla onu tararken buldu. Böyle bir zamanda gerçekten de poposuna mı bakıyordu?

"Beni takip edin." Onu banyoya yönlendirdi.

Ev sahibi çok uzun boylu bir adam değildi ama iri yarı biriydi, hatta belki bir zamanlar kaslı biriydi.

Yine de babasını yerden kaldırıp arabasına bindirmek için çok daha fazla şansı olacaktı.

Bay Sanchez geri çekildi. "Bana yarı çıplak olacağını söylememiştin. Hiç pantolonun yok mu, ihtiyar?"

"Defileye gitmeyi değil, rahatlamayı düşünüyordum," diye tersledi. Adam ona şaşkın bir bakış fırlattı. "Ah, evet. Tamam. Onu nereye götürüyorum? Onu nereye götürüyorum?" "VA'ya."

Ev sahibi pek heyecanlı görünmüyordu ama babasını ayağa kaldırdı ve Heavenly ona bir bornoz ve terlik getirirken onu yürüteçle destekledi. Bu temel ihtiyaçları karşılayacaktı.

Birkaç dakika içinde babasının kaldırılma çıkmasına yardım etti. Bay Sanchez, babasını ön koltuğa oturtup yürüteçini katlayana kadar motoru çalıştırarak içeride bekledi. Onu arka koltuğa atar atmaz ve babasının arkasına tırmanır tırmanmaz, ev sahibi hızla uzaklaştı.

Hastaneye çok hızlı bir şekilde ulaştılar çünkü trafiğin yoğun olduğu saatler hâlâ nispeten azdı. Onu şaşırtıcı derecede hızlı bir şekilde geri götürdüler. Heavenly birkaç form doldurup hemşirelerden biriyle konuştuktan sonra beklemekten başka yapacak bir şeyi kalmamıştı. Banyoyu buldu, sonunda rahatladı, sütyenini giydi ve sonra Bay Sanchez'i bulmaya gitti.

Bekleme alanında, ayak bileklerini çaprazlamış ve ellerini şişmiş karnının üzerinde kavuşturmuş bir şekilde uzanmış, kapalı olduğu için sesini duyamadığı sabah haberlerine bakıyordu.

Başlık. Kadın içeri girdiğinde başını kaldırdı, bakışları niyetliydi.

Yalnızdılar.

Heavenly yavaşça onun yanındaki sandalyeye çöktü. Adam onu biraz gerginleştirmişti. "Bizi buraya getirdiğiniz için teşekkür ederiz. Burada beklemenize gerek yok. Saatler sonra-"

"Elinde ne var?"

"Nadir görülen bir otoimmün hastalık." Ayrıntılara girmedi. Zaten kısa cevaptan sıkılmış görünüyordu.

"Huh." Omuz silkti. "Yani bu yüzden mi o çalışmıyor ve sen çalışıyorsun?"

Kirayı ödediği sürece neden umursadığını anlamasa da başıyla onayladı. "Evet. Bakın, sabahın köründe sizi rahatsız ettiğim için özür dilerim. Ama yardımınız için gerçekten çok minnettarım. Çok minnettarım."

Doğrulup sandalyelerini ayıran ince tahta kola yaslandı ve kaşlarını kaldırdı. "Ne kadar minnettar?"

Heavenly geri çekilerek aralarına biraz mesafe koydu. Bu konuşmanın nereye varacağını biliyordu. "Bildiğinden daha fazla. Ve zahmetin için sana elli dolar verebilirim."

Dün geceki vardiyadan sonra evdeki koltuk minderine sakladığı az miktardaki rezervinden ayrılmak onu neredeyse öldürüyordu. Ama ambulanstaki çok daha ucuza gelmişti. Bay Sanchez'in bunu kabul etmesi için dua etti.

"Elli dolar mı?" Alay etti. "Sende kalsın. Eğer sana yardımı olacaksa, *kızım...*"

"Bu çok cömertçe. Tekrar teşekkür ederim." Belki eve dönmek için bir taksi bulabilirdi. Sahip olduğu her uyarı içgüdüğü ona bu adamdan uzak durmasını söylüyordu.

"Çok cömert olabilirim." Biraz daha yaklaştı ve parmak uçlarını kızın yanağında gezdirdi.

Ürperdi. İlk kez bir erkek yüzüne dokunmuyordu -Beck ve Seth'in ikisi de dokunmuştu- ama ilk kez korkuyordu.

"Bay Sanchez..." Sırtı zaten duvarla aynı hizada olan sandalyeye yapışmış olduğundan, ayakları dışında kaçabileceği bir yer yoktu.

Kız ayağa fırlamak üzereyken, adam omzundan tutup onu yere yatırdı. "Aslında son derece cömert. Kirayı ödemekte hiç zorlandın mı? Bir ya da iki aylığına göz yumabilirim." Sırıttı.

"Gerçekten mi?" Şaka mı yapıyordu? Bu bir nimet olurdu. "Bunu yapar mıydın?"

"Kesinlikle, *chica*. Senin için, evet. Tek yapman gereken uğramak ve benimle biraz kaliteli zaman geçirmek."

Heavenly gözlerini kıstı. Onu doğru anlıyor muydu? "Ne yapıyordum?"

Adam ona bir an bile inanmadığı kararsız bir omuz silkme hareketi yaptı. "Biliyor musun... Sen güzel bir şeysin. Yatağında iyi görünürdün."

"Ben bakireyim," diye ağzından kaçırıp, başını sallayarak.

Gülümsemesi genişledi. "Daha da iyi. Vişneli turta yemeyeli birkaç yıl oldu ve bahse girerim seninki kadar tatlısını hiç yemedim."

Nefes nefese kaldı ve geri çekildi, bu adamın masumiyetine saygı gösterme nezaketini gösterebileceğini düşündüğü için zihinsel olarak kendini azarladı. "Benim... bir erkek arkadaşım var."

Tamamen gerçek dışı değildi. Öyle umuyordu.

"O zaman ya eşcinsel ya da kör, çünkü eğer bakırsen, işi bitiremez. Yapacağım, *güzelim*. Seni iyi becereceğim." Adam inledi ve kalçalarını esneterek ona için için yanan bakışlar gönderdi.

Neredeyse boğuluyordu.

Asla. Asla. Bu adamın ona dokunmasına izin vermeden önce sokaklarda yaşırdı.

Sen olabilirsin, peki ya babam?

Soruyu elinin tersiyle itti. "Şey, bu ay kira parasını erken aldım, bu yüzden... teklif için çok teşekkürler. Gidip babamı kontrol edeceğim." Adamın bir sonraki yakalama girişimini savuşturdu ve ayağa kalktı. "Bıraktığınız için minnettarız. Bize evin yolunu bulacağım. Hoşça kalın."

Çıkışa doğru ilerlerken, kaçma telaşıyla neredeyse yüzüstü kapıya çarpıyordu. Diğer tarafta sakinleştirici bir nefes aldı ve titreyen elini göğsüne bastırdı. Babasının nesi olduğundan, eve nasıl döneceğinden ya da banka bakiyeleri gittikçe azalırken her ay kirayı nasıl ödemeye devam edeceğinden emin değildi. Okulun güz dönemini atlamak zorunda kalacaktı. Daha çok çalışacak, daha çok biriktirecek ve belki bir sonraki baharda geri dönecekti. Geleceğini ertelemeye devam etmekten nefret ediyordu ama o onun babasıydı. Ona her zaman güvenebilirdi. Şimdi de ona güvenebilmeliydi.

"Bayan Young?"

Arkasını döndüğünde tanıdık bir doktorun kendisine doğru geldiğini gördü, daha önce babamın nöroloğuna asistanlık yapmış bir doktordu. "Evet."

"Bu tarafa gel. Baban seni görmek istiyor."

"O nasıl? Ona neler oluyor? Bana ne anlatabilirsin?"

Dirseğini tuttu. Daha ağzını açmadan yüzünü pişmanlık kapladı. "Hastalığı nüksetti. Korkarım durumu iyi değil."

Sekiz saat sonra, onunla birlikte eve gelebilecek kadar stabil hale gelmişti. Heavenly bunun nedeninin, asla iyileşemeyecek birine yatak ayırmak istememeleri olduğundan şüpheleniyordu. Bakım personeli onu hastane kapısına kadar götürdü. Elinde bir servete mal olacağından korktuğu yeni reçeteleri tutuyordu. Sonra yavaşça otobüse doğru yürüdüler. Bunun tüm enerjisini aldığını biliyordu ve eve en yakın durağa vardıklarında biraz daha toplayabileceğini umuyordu. Aksi takdirde ne yapacağını bilmiyordu.

"Ev sahibi bizi eve getiremedi mi?" diye sordu, solgun ve bitkin görünüyordu.

Heavenly'yi suçluluk duygusu sardı. Yatağında dinleniyor olması gerekirken onu yürütüyordu. Ama küçük nakit rezervini bir taksi için kullanmayı seçse bile, para evdeyken ona hiçbir faydası yoktu.

"Öğleden sonra meşguldü. Telafi etmek için bu akşam peynirli makarna yapacağım."

"Hastanedeki arkadaşınla gideceğin bir yer yok mu? Adı neydi?" "Dr. Beckman."

Başını salladı. "İptal etmek zorunda kaldı. Acil bir durum."

Daha çok tam tersi gibi, çünkü buluşmalarından bir saat önce ona mesaj atmış ve apartmanındaki yaşlı adamın yardımına ihtiyacı olduğunu ve onu ektiği için çok üzgün olduğunu söylemişti. Beck'in sesi hayal kırıklığına uğramış olsa da destekleyici çıkmıştı. Ama bunları babasına itiraf ederse, babası daha da kötü hissedecekti.

"Özür dilerim tatlım."

Omuz silkti. "Bitirmem gereken bir sınav var." Neyse ki hem anlayışlı hem de uzlaşmacı olan öğretmenine e-posta göndermişti. Artık sınava girmek için pazartesiye kadar vakti vardı. "Ayrıca, akşamı seninle geçirmeyi her zaman tercih ederim."

Hayatında ilk kez bu doğru değildi. Beck'le birlikte olmak için can atıyor, onu görmeyi en sevdiği filmi iple çeken bir çocuk gibi bekliyordu. Ve dürüst olmak gerekirse, Seth'i tekrar görme

şansını, en azından o kader gününde ne demek istediğini açıklayabilecek kadar uzun süre görmeyi arzuluyordu. Bunların hiçbir

bir gülümseme takındı, otobüs duraklarına yaklaşırken babasının elini okşadı ve gözyaşlarını tuttu.

ONUNCU BÖLÜM

NEREDEYSE BİR HAFTA sonra Beck, Las Vegas'taki Üniversite Tıp Merkezi'nin küçük bekleme odasında volta atıyordu. Şehirdeki en iyi birinci seviye travma hastanesiydi. Bilmesi gerekirdi; orada staj yapmıştı.

Buddy'ye endişeli bir bakış fırlattı. "Bana ne olduğunu tekrar anlat. Tam olarak."

Bu akşam hastanedeki mesaisini bitirdiği sırada Buddy aramış, sesi şok olmuş ve çılgına dönmüş bir şekilde Gloria'nın saldırıya uğradığını söylemişti. Beck birkaç gerekli eşyayı bir spor çantasına atmış, sonra da son iş çıkış saatinde hızla çölü geçip Gloria'nın yanına ulaşmaya çalışmıştı. Gloria hâlâ ameliyattaydı. Saatler geçmişti ve Beck derisinden çıkmamak için elinden geleni yapıyordu.

Yaşlı adam yutkundu. "Bakkaldan eve dönüyordu. Ön kapının kilidini açtığında, iki adam çalışan arasından atladi, sonra onu içeri itti ve bağladı. Parasını ve evraklarını nerede sakladığını öğrenmek istemişler. Onları vermezse onu öldürmekle tehdit etmişler."

Orospu çocuğu. Bu pislikler muhtemelen onun kim olduğunu, ne iş yaptığını biliyorlardı. Hoşnutsuz müşteriler miydi? Komşu bir serseri pezevenğin adamları mıydı?

"Gloria'yı çok iyi tanırım. Onlara bir bok vermezdi."

"O inatçı bir kadın," diye doğruladı Buddy. "Ama ona başka bir seçenek verdiklerini sanmıyorum. Onu eşek sudan gelinceye kadar dövmüşler ve silahın kabzasıyla bayılmışlar. Kendine geldiğinde gitmişlerdi. Bir noktada her yeri aramışlar ve bulabildikleri tüm parayı almışlar." Başını kaşdı. "Ama geride elektronik eşyalarını ve mücevherlerini bırakmışlar."

Ve kadın her ikisine de bayıldığından, bu, saldırganların küçük bir servetten uzaklaştığı anlamına geliyordu. Neden?

"Polis ne dedi?"

"Hiçbir fikirleri yok. Soygun diyorlar ama..." Evet, bu Beck'e de mantıklı gelmedi.

Adımlarını hızlandırdı. Soru sorabilmesi ve onu görebilmesi için cerrahın işinin bitmesine daha ne kadar vardı? Korku, geçen her dayanılmaz dakikada onu daha da derinden yaralıyordu.

"Televizyon izlemek yerine onun yanında olmalıydım." Buddy'nin suçluluk dolu sesi kırılgan sessizliği bozdu. "Yorgundum ve bir birayla rahatlamak istedim ve..."

Beck elini yüzüne götürdü ve Gloria'nın erkek arkadaşının yanındaki koltuğa çöktü. "Bu senin suçun değil. Belli ki bunu yapan şerefsizler alacakaranlıkta market alışverişi yapan bir kadının kolay bir hedef olduğunu düşünmüşler."

"Smith & Wesson'ımla orada olsaydım farklı düşünürlerdi." Buddy dişlerini sıktı, şiddet uygulamaya hazır görünüyordu. "Neden bu kadar uzun sürdü, Ken?"

Cerrah Gloria'nın yaralarını beklenenden daha mı ağır bulmuştu? Olmuştu... Ama bu bilgiyi kendine sakladı. Yine de ameliyat masasında kaldığı süre uzadıkça paniğini bastırmak daha da zorlaşıyordu. "Her şey olabilir dostum. Sakin ol."

Beck'in kendi tavsiyesine nasıl uyacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Dakikalar sonra, nane yeşili önlüklü ve beyaz saçlı yaşlı bir doktor odaya girdi. O ve Buddy hemen ayağa fırladılar.

"Ben Dr. Evans. Siz Beckman ailesi misiniz?" İki adam da aynı anda "Evet," diye cevap verdi.

Beck elini uzattı, bire bir sohbet etmek için sabırsızlanıyordu. "Ben Dr. Kenneth Beckman, RPVI."

Cerrahın ifadesi hafifledi. "Vasküler, ha?" Beck'in başını sallaması üzerine devam etti: "Bayan Beckman senin...?"

"Karım."

Diğer doktor, aralarındaki yaş farkı nedeniyle şaşkınlığını çabucak üzerinden attı ve oturdu. O ve Buddy de birer tane aldılar.

"Oldukça kötü durumdaydı ama onu tekrar bir araya getirmek için elimizden geleni yaptık. Splenektomi yaptım. Eminim ilk doktoruyla düzenli takipler planlaması gerektiğini biliyorsunuzdur." Beck başını salladı. "Dirsek kemiği kırılmıştı, ben de ortopedi cerrahımızı çağırdım. Açık redüksiyon internal fiksasyon yaptı ve kemiğe birkaç vida yerleştirdi. Ayak bileğinin röntgeninde herhangi bir kırık görülmedi, ancak büyük bir hematoma var ve birkaç hafta kapalı kalması gerekecek. Sekiz, dokuz ve onuncu kaburgalar kırılmış ama göğüs hastalıkları uzmanı akciğerinde herhangi bir delik olmadığını söyledi. Kendisi de orada olduğu için göğüs kafesini stabilize etti."

Gloria'nın yaralarının sıralanması odanın havasını emdi. Beck'in sisteminde öfke kükredi.

"Alnında ciddi bir yırtık vardı."

"Lütfen bana bir plastik cerrah getirdiğinizi söyleyin." Çünkü Gloria uyandığında yüzünün zerrekadar ustalığı olmayan biri tarafından dikildiğini fark ederse, Beck bunun bedelini çok ağır ödeyeceğini biliyordu.

"Yaptık." Doktor sesini alçalttı. "Karınızın kim olduğunu biliyorum."

Bu Beck'in duraksamasına neden oldu. "Müşteri mi?"

"Hayır, ama... ortak arkadaşlarımız var." Tanrıya şükür. "Başka bir şey var mı?"

"Özellikle yüzünde olmak üzere çok sayıda çürük nedeniyle ödem oluşmuş. Birkaç dişi avulse olmuş, ancak şişlikler indiğinde ve diş etleri iyileştiğinde bir protez uzmanı ona kısmi veya tam bir takma diş seti takabilir."

"Tanrım," diye nefes verdi.

Cerrah acımasızca başını salladı. "Beyin sarsıntısı geçirdiğinden şüpheleniyorum. Anestezinin etkisi geçtiğinde onu yakından izleyeceğiz. Şu anda onu yoğun bakıma alıyorlar. Herhangi bir komplikasyon öngörmüyorum ama aşağı üniteye geçmesine izin vermeden önce onu birkaç gün orada tutacağız. Her şey yolunda giderse, kısa süre sonra evinde olacak."

Beck Evans'a teşekkür ettikten sonra cerrah gitti. Hem öfkeli hem de kalbi kırılmış bir halde sandalyesinin arkasına çöktü.

"O adamın söylediklerinden pek bir şey anlamıyorum." Buddy onun düşüncelerini yarıda kesti. "Gloria iyi olacak mı?"

"İyileşecek... eninde sonunda. Ama o piçler onu fena benzetmişler." Birileri onu neredeyse öldürmekten zevk alırken onun çaresiz olduğunu düşünmek onu çileden çıkarıyordu.

Buddy'yle birlikte yoğun bakım ünitesinin bekleme odasına doğru ilerlerken Beck, Gloria'nın yaralarının boyutunu ve onarımını anlatmak için halk dilindeki terimleri kullandı. Buddy zaten bunalmış görünüyordu ama şimdi çökme tehlikesiyle karşı karşıya gibiydi.

"En son ne zaman yemek yedin?"

"Bilmiyorum." Buddy omuz silkti. "Öğle yemeğini geç yedim. Belki iki."

On beş saat önce mi? "Kafeterya kahvaltı için altı buçukta açılıyor. Oraya kadar yürümeniz on dakikanızı alır, o zamana kadar açılmış olur. Yiyecek bir şeyler alın. Onu görmek için bir süre bekleyebiliriz."

Buddy isteksiz görünüyordu ama Beck ona güçlü kalması için yemek yemesiyle ilgili hazır bir konuşma yapmadan adam başını salladı ve gitti.

Şaşırtıcı bir şekilde, yaklaşık yirmi dakika sonra Gloria'yı görmek için izin aldı. İyileşme süreci iyi geçmiş olmalıydı.

Cesaretlendirici bir nefes aldı ama hiçbir şey onu dövülmüş ve parçalanmış vücuduna hava, sıvı ve ağrı kesici ilaç veren iğneler, tüpler ve elektrotlar için hazırlayamazdı. Yüzündeki bandajlar ve ezilmiş etler onu neredeyse tanınmaz hale getirmişti. Midesi bulandı. Kalbi parçalandı. Hayatını kurtaran ve ona sevgiyi, metaneti, özsaygıyı ve daha milyonlarca hayat dersini öğreten güçlü, inatçı savaşçı yarı ölü görünüyordu.

Beck alnını Gloria'nın yastığının köşesine gömdü ama bir türlü kendini toparlayamıyordu. Sıcak gözyaşları gözlerini yakıyor, kızın kolalı çarşaflarına dökülüyordu. Gloria başaramazsa ne halt edecekti?

Hayır. Dr. Evans'ın listesinde durumu stabildi. İyileşecekti. Buna inanmak zorundaydı. Tıpkı kendini toparlaması gerektiği gibi. Buddy geri gelir ve onu yıkılmış görürse, adam çıldırırdı.

Beck, "O yüreksiz puştlara sana yaptıklarının on katını ödeteceğim," diye yemin etti.

Gloria'nın kirpikleri dalgalandı. Kabarık, mor göz kapaklarını kaldırıp ona bakmadan önce boğazından hafif bir inilti yükseldi. "Ken?"

Beck onu alnından öptü. "Benim, tatlım. Artık güvendesin ve iyi olacaksın.

Seni korumak için orada olamadığım için çok üzgünüm."

"Değer verdiğin her kadını koruyamayacağımı zaten biliyorsun," diye mırıldandı bölünmüş dudaklarının arasından. "Ben hayattayım. Piçler kazanamadı."

Gloria'nın uyuşturucunun neden olduğu bir unutkanlığa geri kaymasını izlerken,

"Yapmadılar," diye güvence verdi. Birkaç dakika sonra Gloria tekrar uyandı.

"Tanrım, canım yanıyor. Hissettiğim kadar kötü mü görünüyorum?" "Hayır," diye yalan söyledi. "Bir milyon gibi görünüyorsun."

"Oh, Tanrım," diye inledi. "Bana bu saçmalıkları anlattığına göre durum düşündüğümde de kötü olmalı."

"En azından hâlâ espri anlayışın var." Sonra ayıldı. "Kendini iyi hissettiğinde, polis seni sorgulamak isteyecektir. Bunu kimin yaptığını biliyor musun? Müşteriler belki?"

"Hayır. Bu adamların ikisini de hiç görmedim." "Ne kadarını hatırlıyorsun?"

"Maalesef hepsi, ta ki beni bayıltana kadar. Her ne istedilerse, çok kötü istediler. Ve bunun nakit olduğunu sanmıyorum. Sonunda onlara bir önceki gecenin hasılatını verdiğimde neredeyse hayal kırıklığına uğramış gibiydiler. Uzun boylu, çirkin pislik benden kağıt isteyip durdu. Ona ne demek istediğini bilmediğimi ve önemli her şeyi kiralık kasada sakladığımı söylediğimde sinirlendi ve silahının kabzasını kafama indirdi."

Evraklar? Arabasının tapusu? Evinin tapusu? Beck'in bunların ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu. "Aman Tanrım." "Sonunda kendime geldiğimde evim harabeye dönmüştü ve

iki palyaço gitmişti. "Sonunda kendime geldiğimde
ellerimi serbest bırak, telefona doğru sürün ve tekrar bayılmadan önce Buddy'yi ara."

Eğer hoşnutsuz müşteriler ya da rakipler değilse, bunu ona kim yapmış olabilir? Kimin bir çıkarı vardı? Beck onlara bunu ödetmeye niyetli olup olmadığını öğrenmek zorundaydı.

Gloria nihayet hastaneden taburcu olana kadar günler birbirini kovaladı. Eve döndüğünde, hayal kırıklığı ve öfke onu sürekli sinirli bıraktı. Beck onu gerçekten suçlayamazdı. Çaresizlik onun sözlüğünde yoktu ama kırık vücudunun içinde sıkışıp kalmıştı. Tuvalete gitmek için bile yardıma ihtiyacı vardı. Buddy koruyucu bir tavırla etrafta dolanıyordu. İyi niyetliydi... ama bu Gloria'nın ruh halini iyileştirmede.

Aklını başında tutan tek şey Heavenly ile günlük mesajlaşmalarıydı.

Gloria'nın iyileşmesinin ikinci haftasında, Gloria uyurken oturma odasında oturmuş, Gloria'nın mizacının nihayet daha parlak bir hal aldığı için Tanrı'ya şükretmişti. Cep telefonunda Heavenly'ye atadığı zil çaldı. Kahretsin, kızı çok özlemişti. Gloria'yı ona ihtiyacı varken bırakamazdı ama Los Angeles'a ve Heavenly'ye dönmek için gün sayıyordu.

Sadece merhaba demek istedim, mesajı okundu.

Cevap yazarken ağzının bir köşesinde şapşal bir gülümseme belirdi. Merhaba. Orada işler nasıl gidiyor?

Her zamanki gibi. İş, iş, iş.

"İyi değil, küçük kız." Parmakları tuşların üzerinde gezinirken tısladı. Sen de bol bol dinlenerek kendini dengelemelisin.

Arkadaşın bugün nasıl?

Kızın komutunu kabul etmediğini fark etti. Biraz daha iyi.

Yakında dönecek misin?

Onu orada istedi. Onun kendisini özlediği kadar o da onu özlediği için mi? Öyle umuyordu çünkü Birlikte geçirdikleri her dakikayı zihninde canlandıran tek kişi o olsaydı gerçekten berbat olurdu.

En geç bir hafta içinde dönmeyi umuyorum. Senin için başka bir sürprizim daha var.

Neymiş o?

Kız çıplak ve yayılmış olsaydı yaşayabilecekleri tüm "eğlencenin" kirli ayrıntılarını mesaj atmaya bayılırdı

yatağına uzandı. Onun yerine, "Bekleyip görmen gerekecek." dedi. Döndüğümde bir randevu olacak, değil mi?

Kesinlikle. Oops. Gitmem gerek. Hastalar geliyor. Yakında konuşuruz. Göz kırparak bitirdi emoji.

Kız arkadaşına saatlerce zevk veren azgın doktor için bir emoji olmaması çok kötü. Ona bunu gönderebilirdi. Olmadığı için, yüzündeki sırtışı silemeden telefonunu bir kenara koydu.

"Heavenly nasıl?" Gloria gözlerini bile açmadan sordu. "İyi."

Gülümsedi. "Şu an pek doğru bir zaman değil ama bir gün onunla tanışmayı çok isterim."

Beck yüzünü buruşturmamaya çalışarak ensesini çekti. "Bir gün, belki. Ama..." "Ona evli olduğumuzu söylemedin mi?"

Kadın onu çok iyi tanıyordu. Suçluluk duygusu omurgasından yukarı tırmandı.

"Tabii ki yapmadın." Elini anlamsız bir şekilde salladı. "Bir zamanlar çok mantıklı ve basit olan şey şimdi çok karmaşık."

"Aynen öyle. Heavenly ile olan bu şeyin nereye gittiğini bilmiyorum ama..."

Gloria dik durmaya çalışırken yüzünü buruşturdu ve yanındaki yastığı okşadı. Konuşmak istiyordu. Daha doğrusu söyleyecek bir şeyi vardı ve onun kendisini dinlemesini istiyordu. İç

çekerek odayı geçti ve onun yanına uzandı.

Elini tuttu ve parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi. "Ken, avukatını ara ve belgeleri hazırlamasını söyle. Vakit geldi. Artık ikimizin de sis perdesinin arkasına saklanmamıza gerek yok."

Hayat bir dizi değişimden ibaretti. Beck bunu biliyordu, tıpkı onun haklı olduğunu bildiği gibi. Ayrıca, Gloria artık karısı olmasa bile yakın kalacaklar, sık sık konuşacaklar... arkadaş olacaklardı. "Pekâlâ."

"Mantıklı. Hayatlarımız yıllardır farklı yönlere gidiyor. Benim Buddy'im var. Ve senin de Heavenly'n var."

Henüz değil, ama yakında olmasını umuyordu. Bu Gloria'dan boşanması gerektiği anlamına geliyordu. İki karısı olması söz konusu bile olamazdı.

"Önümüzdeki hafta arayıp sana payımın yarısını vermesini söyleyeceğim-"

"Senin paranı istemiyorum," diye tersledi. "İhtiyacım olandan çok daha kârlı yatırımlarım var. Tek istediğim senin mutlu olman. Eğer Heavenly bu konuda yardımcı olabilecekse, o zaman o küçük bakirenin ayaklarını yerden kes ve onu koridorda yürüt."

Kadının bembeyaz bir elbiseyle ona doğru yürüdüğü, gözleri sevinçten buğulanırken yüzüne yayılan kocaman bir gülümsemenin görüntüsü beynini bombardımana tuttu. Bu görüntünün içinde kaybolmuş bir halde onları ilerletti, onu her sabah yanında gördü, karnının bebekleriyle dolup taşığını gördü. Bu fikirden nefret etmiyordu. Hem de hiç.

"Sadece iki kez buluştuk," diye belirtti.

"Ve sen de daha sonra beni arayıp ilginç detayları anlatmadın."

"Kişisel sınırlarımızın bu kadar net olmasına sevindim." Beck kıkırdadı. "Sikerim öyle işi. Bana her şeyi anlat!"

"Karımla başka bir kadına karşı hissettiklerim hakkında konuşmak biraz garip."

"Lütfen." Gözlerini devirdi. "Seninle Buddy hakkında konuşuyorum, bu yüzden oyalanmayı bırak. İlk randevunuzda nereye gittiniz?"

"Disneyland. Hiç gitmemişti." "Ve orayı sevdi mi?"

Beck'in dudaklarında sevgi dolu bir gülümseme belirdi. "Gerçekten de öyle." "Peki ya ikinci randevu?"

"Onu bir sanat galerisine götürdüm."

"Tanrım," diye inledi Gloria. "Sana bir kötülük yaptım. On altı yaşından beri istediğin kadar seks yaptın ve bunu elde etmek için bir kadına kur yapmak zorunda kalmadın. Hatta kızlarımdan birini baloya bile götürdün."

Omuz silkti. "Hiç çaba harcamadan bir randevu aldım ve kızın dışarı çıkacağı garantiydi."

"Bir hata. Belli ki sana kadınların cezbedilmeye ihtiyacı olduğunu öğretmeyi unutmuşum. Birini elinde tutmak istiyorsan, yatak dışında geçirdiğin kaliteli zaman önemlidir, Ken. Sanat galerisi mi? Gerçekten mi? Bir tur golf izlemek daha eğlenceli olurdu."

"Bir BDSM sergisiydi." Durakladı. "Tepkisini bilmek zorundaydım. Herhangi bir şans olup olmadığını bilmek zorundaydım..."

"Ah. Peki Heavenly müstehcen sanat hakkında ne düşünüyor?"

"Karışık bir durum ama çoğunlukla olumlu. Derinlere gömülü birkaç şaşırtıcı derecede keskin fantezisi var." Bunlar onu rahatsız etmeye devam ediyordu.

"Hepimiz öyle değil miyiz?" Gloria kıkırdadı. "Açık konuş."

"Ya bir Efendinin merhameti karşısında çaresiz kalmak ya da bu pozisyona zorlanmak onun şalterini indiriyor.

Emin olmak için daha fazla bilgiye ihtiyacım var." "İlgi çekici. Peki sırada ne var?"

"Disney randevusu kimyamızın uyuştuğunu kanıtladı ve hastane dışında bana karşı daha rahat olmasını sağladı. Sanat sergisi bana cinsel olarak tam olarak neye tepki vereceğini söyledi... ve muhtemelen ondan ne istediğime dair bir ipucundan daha fazlasını verdi."

"Inkling mi?" Gloria homurdandı. "Aptal değilse, üzerinde BEN BİR SADİSTİM yazan bir kürekle kışına vurman daha incelikli olurdu."

"Komik. Şimdi tek yapmam gereken bana ne kadar güvendiğini öğrenmek, böylece onu ne kadar uzağa ve ne kadar hızlı götürebileceğimi bileceğim."

"Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

"Beklenmedik bir şey," diye gizemli bir şekilde cevap verdi. "Onu uyarmama gerek var mı?"

"Hayır. Sürpriz olacak."

"Çok temkinli davranıyorsun... ve durumu aşırı analiz ediyorsun. Aradığımız kişi Heavenly. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Öyle olmasını istiyorum." İçini çekti ve düşüncelerini toparlamak için ayaklarının arasındaki halıya baktı. "Sanırım öyle... ama henüz kesin bir şey söyleyemem. Çok fazla sırrı var. Benim de öyle. Her şeyi onun üzerine yıkmak için henüz çok erken. Daha onu öpmedim bile."

Gloria'nın ağzı açık kaldı. "İki randevudan sonra bile mi? Kuşlar ve arılar hakkında konuşmamız mı gerekiyor Ken?"

"Hey, burada keşfedilmemiş bir bölgeye doğru ilerliyorum. Dediğin gibi, daha önce hiç bir kadınla aşk yaşamak zorunda kalmadım," diye homurdandı. "İçgüdülerim Heavenly ile işleri berbat edersem ikinci bir şansım olmayabileceğini söylüyor. En azından Seth New York'a döndü ve benim de bol bol vaktim var. Sabır... o kadar değil. Ama derin kazıyorum. O buna değer."

Ona uykulu bir gülümseme verdi. "Sonunda seni aşık görmek güzel."

Beck tartışmak için ağzını açtı ama anlamsızdı. Birincisi, Gloria yine uyuyakalmıştı. İkincisi, çünkü muhtemelen haklıydı.

Sikeyim.

Güneş batarken hâlâ zihninde L kelimesini kemiriyordu. Buddy sendeleyerek yatak odasından çıktı ve doğruca kahve fincanının yanına gitti.

"Günaydın." Beck kıkırdadı.

"Gloria bu vampir saatlerini nasıl tutuyor anlamıyorum." Buddy kafasını salladı, belli ki kafasını toparlamaya çalışıyordu. "Belki de emekli olmalı."

"Onu bu konuda ikna etmekte iyi şanslar."

"Sanırım nasıl yapılacağını biliyorum." Kahvesinden uzun bir yudum aldı ve yutması daha da uzun sürdü. Sonunda Buddy başını kaldırdı. "Karınla evlenmek istiyorum."

"Önce eski karım olması gerekiyor ama... bunun üzerinde çalışacağız. Ona sordun mu?"

"Hayır. Önce seninle konuşmam gerektiğini düşündüm çünkü..."

"Teknik olarak onun kocası mıyım?" Beck sırtıtmaktan kendini alamadı. "Boku yemiş gibiyiz." "Evet."

Buddy'nin omzuna vurdu. "Git getir onu, dostum. Ama onu mutlu etsen iyi olur yoksa canını yakmak zorunda kalırım."

Gloria'nın erkek arkadaşı güldü. "Ben hallederim. Teşekkürler."

Yirmi dakika sonra müstakbel damat Gloria'nın mutfak sandalyesine oturmasına yardım etti.

Gloria ona teşekkür etti.

bir gülümseme ve bir öpücük. Beck aşk kuşlarının karşısına oturdu.

"Ken, benimle ilgilenmek için her şeyi bıraktığın için sana gerçekten minnettarım. Ama iki haftadır buradasın ve ben kendimi çok daha iyi hissediyorum."

"Hiç sorun değil. Senin için her şeyi yaparım."

"Biliyorum. Benim için çok değerlisin ama... Buddy ve ben biraz yalnız kalmak istiyoruz. Ve sen bizim tarzımızı bozuyorsun."

Beck kaşlarını kaldırdı. "Beni kovuyor musun?"

"Bunu hayatına geri dönmene izin vermem olarak düşün."

Heavenly'ye." "Uh-huh. Sen sadece Buddy'nin beynini sikmek istiyorsun."

"Evet." Sırıttı.

Buddy biftek yerken boğuldu, sonra toparlanmaya çalıştı. "Bana izin verdiği sürece ona iyi bakacağım. Birkaç dakika önce evlenme teklif ettim ve o da evet dedi."

Gloria mütevazı bir nişan tektaşını ve ıslıl ıslıl bir gülümsemeyi gösterdi.

"Tebrikler!" Beck Gloria'ya sarıldı, sonra da Buddy'yi omzundan alkışladı.

"Teşekkürler," diye devam etti diğer adam. "Gloria'nın yanına taşınacağım. Ve onu yarın akşam benimle birlikte 'ofise' götüreceğim. Kızları onu çok özliyor."

"Bana kaşlarını çatma Ken." Gloria parmağını salladı. "Dairemde bir yatak var. Orada da burada olduğu kadar kolay iyileşebilirim. Ama sen kendi sorunlarınla ilgilenmelisin. Seni işinden, hayatından ve kız arkadaşından yeterince uzak tuttum."

"En iyi tıbbi bakımı aldığından emin olmak istedim. İnatçı kışını doktorun emirlerine uydurmak için başında dikilmem gerektiğini de biliyordum."

"İnatçı mı?"

"Seni çok iyi tanıyorum."

"Doğru. Her şeyi yoluna koyduğumuza sevindim. Yemekten sonra eşyalarını toplayıp Los Angeles'a dönebilirsin, böylece Buddy ve ben soyunabiliriz."

Beck sivri bir bakışla diğer adamı kıstırdı. "Onunla neye bulaştığını bildiğinden emin misin?"

Buddy, Gloria'ya keyifli bir gülümseme yerleştirdi. "Seviyorum."

Akşam yemeğinden sonra Beck eşyalarını topladı, sonra elinde spor çantasıyla kapıda durakladı.

"Ben gidiyorum. Artık markete yalnız gitmek yok, tamam mı?"

"Tamamdır," diye söz verdi.

"Bundan emin olacağım." Işıl ışıl parlayan Buddy kolunu Gloria'nın omzuna doladı. "Şimdi eve git ve kendi kızını bul."

22 Aralık

Yedi hafta önce

SETH eve ulaşmak için bütün gece uçtu, uçakta hiç dinlenemedi. Gözlerini her kapadığında, Heavenly'nin son umutsuz bakışını gördü.

Düne, sonunda ona kavuşacağı umuduyla başlamıştı. Bugün, üç bin mil uzaktaydı ve gri çiseleyen yağmurla örtülü bir New York gün doğumuyla karşılaştı.

Uçaktan indiğinde, terminali dolduran bayram çelenkleri, ışıklar ve çanlar ona saldırıyordu

tatil neşesiyle doluydu. Yorgun bir şekilde iç çekerek bagaj teslim noktasına doğru ilerledi ve ağabeyinin kendisini büyük, gürültülü ve muhtemelen beyaz bir Noel için Cooper ailesinin evine götürmek üzere şoförlük yapmasını bekledi. Onun yerine annesini gördü... ama onu hatırladığı gibi değil.

Koyu renk saçlarındaki gri çizgiler gitmişti. Her zamanki dağınık topuzu da öyle. Birdenbire omuz hizasına gelmiş ve gevşek kadınsı bukleler halinde şekillendirilmişti. Kıyafetleri bile daha modaya uygun ve gurur verici görünüyordu. Bu değişiklik onu ürkütmüştü. Elli üç yaşında olmasına rağmen annesi hâlâ güzel bir kadındı.

"Merhaba anne. Vay canına, harika görünüyorsun." Anne onu karşılamaya koşarken Seth ona sarıldı. "Teşekkür ederim. Tatil için biraz süslenmeye karar verdim."

Sadece bir süslemeden daha fazlasıydı. On yaş daha genç görünüyordu. "Danny'nin beni alacağını sanıyordum. Maggie ve bebekle ilgili her şey yolunda mı?"

"İyi. Bebek henüz gelmedi. Beni gördüğüne sevinirsin diye düşünmüştüm. On üç yaşındayken seni nefret ettiğin o yaz kampına gönderdiğimden beri bu kadar uzun süre ayrı kalmamıştık. Ama beni özlemediysen, arkamı dönüp eve gidebilirim."

"Özür dilerim. Tabii ki seni özledim. Sadece uzun ve uykusuz bir uçuştum." Kaşlarını çatı. "Bu berbat havada araba kullanmamalısın."

"Pfft. Sizi yıllarca kaygan sokaklarda her spora götürdüm. Başka valiziniz var mı?" Kadın onun spor çantasına kaşlarını çatı.

"Hayır."

"O zaman gidelim. Trafik berbat olacak." Kolunu onun kolunun arasından geçirdi. "Seni evde görmek çok güzel."

Seth evde olmanın güzel olduğunu söylemek istedi. Şu anda, cehennem gibi hissediyordu. Hayır, yenilgi gibiydi.

Los Angeles'ın masmavi günlerinden sonra havaalanından kapalı gri bir hava ve kar kokusuyla çıkmak kaba bir uyanış oldu. Seth yanına kışlık mont almamıştı. Kapüşonlu bir tişört giymişti, o da batıda yeterince sıcak tutuyordu. Şimdi ise donmak üzereydi. Ellerine üfledi ve onları kuvvetlice birbirine sürttü.

Arabasına ulaştıklarında "Diğerleri nasıl?" diye sordu.

Batı Yakası'nın okyanusa kayması, Seth'in Los Angeles'a gitmeden önceki korkularından sadece biriydi. Diğerleri ise ailesinden ayrılmaktı. Babasının ölümünden beri evin reisi Seth'ti. On beş yıl boyunca annesine yardım etmiş, faturaları ödemiş, evi çekip çevirmiş ve dört küçük kardeşini hizada tutmuştu. Hayatın büyük planında, onun üç haftalık yokluğu üç dakikaya eşitti. Ama göz açıp kapayıncaya kadar her şeyin korkunç bir şekilde ters gidebileceğini de deneyimlerinden biliyordu.

"İyiyim. Seni görmek için sabırsızlanıyorum." Ona meraklı bir bakış attı. "Seni haftalar önce evde bekliyorduk." Evet, o da çok daha önce evde olmayı bekliyordu. Seth'in aleti dışında bir mazereti yoktu.

-ve kalbi- aptallık etmişti. Ve ikisinin de kendisini yönlendirmesine izin verdiği için çok öfkeliydi. Ama bunu kendine sakladı.

Yolcu koltuğuna tırmanıp ısıtıcıyı açarken "Maggie nasıl?" diye sordu. "Doğum tarihi yaklaşıyor."

"Zavallı kız patlamaya hazır görünüyor ve dün gece çok zordu," diye yanıtladı annem otoparktan çıkarken.

"Danny iyi idare ediyor mu?"

Seth, Danny'nin kapısında belirip eline altılı paketi tutuşturduğu geceyi hatırlıyordu, gözlerinde endişe parlıyordu. Üç bira içip kafayı bulduktan sonra kardeşi

Sonunda Maggie'nin hamile olduğunu itiraf etti. Seth onlar adına sevindiğini göstermiş ve özellikle de annesi çok heyecanlandığı için gerisini saklamıştı. Yıllardır evde bir bebek olmamıştı.

"Sanırım öyle. Matthew, Jack ve Conner iyiler. Ve Matty'nin sana bir sürprizi var. Noel için yaptığın beşiği bitirdi."

Seth kaşlarını çatı. "O benim hediyemdi. Bunu neden yaptı?" "Ah, tatlım. Sadece yardım etmeye çalışıyordu."

Muhtemelen öyleydi ama Seth projede kaybolmayı dört gözle bekliyordu. Basit bir tahta parçasından güzel bir şey oymak, özellikle son yıllarda ona huzur vermişti. Matt'in beşiği bitirmesi Seth'i çok ihtiyaç duyduğu huzurdan mahrum bırakmıştı. Elbette Matt harika bir iş çıkarmıştı. Babaları ikisine de ahşap işlemeyi özenle öğretmişti. Ama beşiği bitirme yeteneğine sahip olmak Matt'e bu hakkı vermiyordu.

"Artık buradayım, Noel gününden önce balmumunu üzerine koyacağım... ya da bebeğin doğumundan önce, hangisi önce gelirse."

"Bunu Matty de yaptı."

Seth bakakaldı. Yani temelde işe yaramaz mıydı?

"Kaşlarını çatma. Sıcak bal rengi harika görünüyor." Annesi onun elini okşadı. "Hediyen onları çok heyecanlandıracak ve duygulandıracak. Önemli olan da bu."

Annem haklı olduğu için kızgınlığını bir kenara bıraktı. "Yatak geldi mi?"

"Evet. Kimse görmeden sakladım."

"Teşekkürler anne."

"Bir şey değil." Özlemle iç çekti. "Keşke baban da burada olup ailemizi görebilseydi. Ama sonra, onun sadece bir fısıltı uzakta olduğuna ve hepimizi izlediğine inanma eğilimindeyim..."

Babası görev başında öldürüldüğünde Seth on altı yaşındaydı. O sefil gün ve sonrasında yaşananlar hâlâ ruhuna kazınmıştı. Ezici şok. Evlerine gelen kasvetli yabancılar geçidi. Sokaklarda mavi giysili polislerden oluşan bir okyanus gibi ilerleyen cenaze alayı. Gaydaların "Amazing Grace" diye haykıran ürkütücü feryadı hâlâ aklından çıkmıyordu. Yaşanan yıkıma rağmen, anneleri doğanın bir gücü olmuş ve aileyi ayakta tutmuştu.

Yıllar sonra, trajedi tekrar vurmuştu. Ailesi tüm güçleri ve sevgileriyle bir araya gelmiş olsa da, iyileşmesi yıllar almıştı.

Bazen Seth gerçekten sahip olup olmadığını merak ediyordu.

O ve annesi sessizliğe gömüldü. Annesi hem iş çıkış saati hem de tatil trafiğiyle dolup taşan yoğun yollarda ilerlerken kar taneleri manzarayı süpürmeye başladı. Düşünceleri sürüklendi.

İçinden başka bir Noel'in yankıları geçti. O zaman da, şimdi olduğu gibi, şehir bayram ışıklarıyla süslenmiş ve kar her yeri kaplamıştı. Her zaman olduğu gibi, suçluluk ve pişmanlık hayaletleri onu taradı. Keşkeler yıllar boyunca yankılanmış, o ve annesi anmak için mumları yaktıktan sonra bile uzun süre akıllarından çıkmamıştı.

Kasvetini bir kenara bırakarak ona döndü ve yüzündeki bilmiş hüznü yakaladı. "Bunun üzerinde durmamaya çalış, tatlım. Tatilleri atlatacağız. Her zaman atlatırız. Bana Los Angeles'tan bahset."

Konunun değişmesi hoş bir rahatlamaydı ama Los Angeles'tan bahsedilmesi beyninde Heavenly'nin görüntülerini canlandırdı, kocaman mavi gözleri muhteşem gülümsemesinin üzerinde ona bakıyordu. Küçük kahkahası kulaklarının arasında dolanıyordu. Onun sarhoş edici kokusunu duyabiliyordu, öyle bir koku ki

Kalabalık bir odada gözleri kapalı olsa bile onu tanıyacak kadar eşsizdi. Onunla geçirdiği her an, onu daha çok arzulamasına neden oluyordu. Ama o Beck'i seçmişti.

Seth hâlâ kanı kaynamadan bunu anlayamıyordu. En son ne zaman bir kadının onu reddettiğini bile hatırlamıyordu. Daha önce hiç kışına tekmeyi basan olmamıştı.

Bitmişti. Ona takılıp kalmayı reddetti. Heavenly dünyadaki tek muhteşem kadın değildi.

"Batı Yakası sonradan kazanılan bir tat." Zorla gülümsedi. "Lanet olası yer sürekli güneşli ve milyonlarca palmiye ağacı var. Depremlerden, yangınlardan ve tuhaf tiplerden bahsetmiş miydim? Ve trafik bizimkinden bile daha sıkıcı olabiliyor."

"Ah, canım." Grace irkildi. "Ya Liam? O nasıl?"

"Şimdi daha iyi." Bir mayın tarlasında dans etmek, arkadaşının alışılmışın dışındaki ilişkisini son derece geleneksel Katolik annesine açıklamaktan daha kolay olabilirdi ama ondan pek sır saklamıyordu. "Ciddi bir ilişkisi var. Aslında o ve Hammer'ın ikisi de aynı kızla. Raine küçük, siyah saçlı bir ateş parçası."

"İkisiyle birlikte mi? Aynı anda mı?" Grace ağzı açık kaldı, gözleri fal taşı gibi açıldı.

Bu konuşma hiç de garip değildi. "Evet, anne. Buna poliamori deniyor."

"Tanrım," diye dudak büktü. "Bunu nereden biliyorsun? Boş ver. Cevap verme."

Güldü, bu sefer gerçekten güldü. Annesi onun ilginç bir seks hayatı olduğundan şüphelenebilirdi ama hiç sormamıştı. "Liam ve Hammer Raine ile çok mutlular. Hatta yolda bir bebekleri bile var."

"Oh. Benim... Şey... bebekler her zaman bir nimettir."

Seth annesinin ne düşündüğünü biliyordu. "Endişelenmene gerek yok. Bu tür bir ilişki bana göre değil."

"Vay be! Her zaman açık fikirli olmaya çalıştım. Hatırlıyor musun, o grunge kıza abayı yakmıştın. _"

"Anne," diye inledi. "On beş yaşındaydım."

"Ama üçlü seks gibi alışılmadık bir şeyle başa çıkmaya hazır olduğumu sanmıyorum..."

"Korkularını bir kenara bırak. Söyle bana, ben buradayken Matt'in ajansla herhangi bir sorunu oldu mu?

Gitti mi?"

"Yok." Konunun değişmesinden memnun görünüyordu. "Hatta bekleme listenizdeki müşterilerle iletişime geçmeye başladı bile."

Önce beşik, şimdi de iş mi? Matt bugünlerde her şeyle ilgileniyordu.

Seth'in bir parçası heyecanlanması ve etkilenmesi gerektiğini fark etti. Bunun yerine, küçük kardeşinin onun yerine bu kadar kolay geçmesi onu kızdırmıştı. Önce Heavenly onu istememişti. Şimdi de Matt onu gasp etmeye kararlı görünüyordu.

"Aferin ona."

Grace onun alaycılığını fark etmemişti. "Her şey yolunda gittiği için mutlu olursun sanmıştım. Neredeyse her şey. İkizler beni çıldırtıyor - tüm o kızlar, içkiler ve... başka ne olduğunu bilmek bile istemiyorum. Tanrı'nın Jack ve Conner'ı sabrımı sınamak için bu dünyaya gönderdiğine eminim."

"Bu gece onlarla konuşacağım."

"Matt çoktan yaptı. O zamandan beri daha iyiler." Tabii ya.

"Birkaç hafta içinde onlar üniversiteye geri dönecek ve siz çocuklar da kendi hayatlarınıza geri döneceksiniz," diye devam etti. "O zaman ev yine bana kalacak ve kaosu özleyeceğim. Belki."

Onun kahkahasını paylaşamayacak kadar hırlayacak gibi hissediyordu.

Annesi kırmızı ışıktaki durduğunda ona döndü, sırtışı solmuştu. "Neyin var?"

Dürüst olmak gerekirse, bunu açıklayamıyordu. Eve döndüğünde yarım kalmış bir Noel hediyesi, darmadağın olmuş bir iş ve birbirini boğazlayan bir aileyle karşılaşmadığı için mutlu olmalıydı. Bunun yerine, Cooper ailesinin ona ihtiyacı yokmuş gibi görünmesine sinirlenmişti. Madem durum böyleydi, o zaman neden buradaydı?

"Tamam. Bu kadar yeter." Grace ona endişeli bir bakış fırlattı. "Los Angeles'ta ne oldu? Noel'le başa çıkma konusunda melankolik değilsiniz. Sinirlisin. Konuşmaya başla."

Harika bir eş ve müthiş bir anne olmasına rağmen, bu kadın çok iyi bir psikiyatrist olabilirdi. Grace sezgileri güçlü ve inatçıydı, özellikle de söz konusu çocukları olduğunda. Seth onu bir dizi basmakalıp sözle beslememesi gerektiğini çok iyi biliyordu. Gerçeği ortaya çıkarana kadar kazacaktı.

İç çekti. "Biriyle tanıştım..."

"Gerçekten mi?" Şaşırmış gibiydi - haklı olarak. "Bu harika. Neden onunla değil de buradasın?"

"Çünkü Noel'deyiz ve Cooper'ların evindeki tatilleri kaçırsam bunu anlatacak kadar yaşayamam. Ayrıca, yönetmem gereken bir ajansım var. Sorumluluklarımdan sonsuza dek kaçamam."

"Burada olmasaydın seni çok özlerdim ama hayatını özel biriyle geçirmeyi hak ediyorsun. Yıllar boyunca kardeşlerine ve bana çok iyi baktın. Ama bize karşı görevin sona erdi."

Bu sözler taşaklarına tekme yemiş gibi hissettirdi. Kendi annesinin bile artık ona ihtiyacı yok muydu?

"Şaşkın şaşkın bakma. Sana değer verilmediğini hissettirmeye çalışmıyorum. Bizim için her zaman önemli olacaksın ve elbette evde olmana sevindik."

"Sorun yok anne." Değildi ama söylediği hiçbir şey onun hakkında ölmüş gibi konuştuğu gerçeğini değiştirmeyecekti. Kahretsin, gideli üç hafta olmuştu, üç yıl değil.

"Sadece ailene ya da işine karşı yükümlülüklerinin mutluluğundan daha öncelikli olduğunu hissetmeni istemiyorum." Daha sert bir bakış fırlattı. "Neden bu kızı tatil için eve getirmedin?"

"Çünkü başka bir adamla birlikte olmayı tercih ediyor."

"Ah." Sonunda annesi de en az onun kadar şaşkın görünüyordu.

"Evet. Onu sadece birkaç kez gördüm. Bir kez çıktık. Bunca yıldan sonra içimden bir ses biriyle tanıştığımı söylüyordu ama..."

Zihninin gözünde hâlâ Heavenly'yi görebiliyordu; parmakları plastik market poşetlerini kavramış, başı öne eğik bir halde otobüs durağına doğru ilerliyordu. Bir yanı kaldırıma çekip onu arabaya sürüklemek ve Beck'i unutana kadar öpmek için yanıp tutuşuyordu. Diğer yanı ise arabayı sürüp gitmekten başka bir şey yapamayacak kadar şok olmuş ve sinirlenmişti. Konuşmalarını ne kadar tekrarlarsa tekrarlasın, her şeyden önce duyduğu şey kızın onu istemediğiydi. Oh, onunla seks yapmaya istekliydi... ama kalbi Beck'e aitti.

Siktir et onu. Onu da sikeyim.

"Anlıyorum. Baban ve ben birbirimize bir kez baktık ve aşık olduk, ama ilişkimizin zorlukları da yok değildi. Eğer bu kızın özel olduğunu düşünüyorsan..."

"Yanılmışım. Hikayenin sonu."

"Demek suratının asık olmasının sebebi buymuş. Diğer adam kim?"

"Beck. Hammer'ın bir arkadaşı, bir cerrah ve Heavenly'nin hızının çok ötesinde bir pislik. Onun arkadaşı olduğunu biliyordum," dedi. "Sadece daha fazlası olmasını istediğini bilmiyordum."

Kendini aptal gibi hissetmiyor muydu?

"Heavenly... Adı kadar güzel mi?"

Ona tüm konuşmayı yapmıştı ve bilmek istediği şey bu muydu? "Anne..." "Öyle mi?"

İnledi. "Ve sonra biraz. Ama artık bir önemi yok."

"Seth James Cooper, eğer onun önemli olduğunu düşünüyorsan, öyle. Aptal erkek gururunun kalbinin önüne geçmesine izin veriyorsun ve bir meydan okumadan geri çekiliyorsun. Bu sana yakışmıyor." Cık cık etti. "Baban ne derdi?"

Ona ters ters baktı. "Babamı bu işe karıştıрма."

"Seni üzmeye çalışmıyorum. Ama birini bulduğunda kalır ve savaşırsın. Bunu biliyorsun."

Seth bu konuşmayı atlatmıştı. Hâlâ şoktaydı, yorgunluktan bahsetmeye bile gerek yoktu, tüm değişikliklerden hoşnutsuzdu ve her şey bu kadar ters gittiği için çok öfkeliydi. "Kalmak için bir neden yoktu ve uğruna savaşacak hiçbir şey yoktu. Heavenly Beck'i seçti. Oyun bitti."

Grace dudaklarını birbirine bastırdı. "Bana ondan bahset." "Neden?"

"Çünkü ben senin annenim ve bunu senden ben istedim, genç adam."

Harika, şimdi de inatlaşmaya başlayacaktı. Ona saygısızlık etmek genlerinde olmadığı için iç geçirdi. "Sarı saçlı, ufacık tefecik bir şey. Hiç bu kadar masum bir kadınla tanışmamıştım. Birkaç kelimeyle onu kızartmak hoşuma gitti."

"Masum ve kızarmış mı?" Kaşlarını kaldırdı. "Bu, son birkaç yıldır birlikte vakit geçirdiğin kadınlardan çok farklı."

Annesi onun kiminle çıktığını nereden biliyordu? Berbattı. Eve hiç kadın getirmez ya da onlar hakkında konuşmazdı. Belli ki kardeşlerinden biri muhbirlik yapmıştı. Kızgın bir iç geçirdi. Muhtemelen Matt'ti.

"Heavenly sadece 22 yaşında. Muhteşem bir kadın vücudunun içinde bir bebek. İnsanları önemsiyor. Hemşire olmak için okuyor. Nazik, komik ve saf bir kalbi var..."

Sadece niteliklerini sıralamak bile onu tekrar yıktı. Daha çok mu çabalamalıydı? Daha fazlasını mı yapmalıydı? Başka bir şey mi söylemeliydi? İhtiyatı elden bırakıp onu öpmeli miydi? Ya da Beck'e karşı olan hislerine rağmen onu yatağa mı atmalıydı?

"Oh, tatlım. Kulağa harika geliyor ve seni yeniden umutlu ve canlı hissettirdiği gerçeği..." Annesinin yüzünde acıma ifadesi belirdi. "Çok erken gitmiş olma ihtimalin var mı?"

"Hayır, anne." Annesi arabayı garaj yoluna çekerken bir elini saçlarında gezdirdi. "Bırakalım şunu, tamam mı?"

Çocukluk evinin etrafına dizilmiş Noel ışıklarının parıltısı dudaklarına acı tatlı bir gülümseme getirdi. Sonra kaşları çatıldı. Sadece araba yolundaki değil, ön basamaklardaki karlar da temizlenmişti; Seth'in her zaman sorumlu olduğu bir işti bu. Matty Poppins'in bu işi de hallettiğine şüphe yoktu.

Bize karşı görevin tamamlandı.

Annesinin sözlerini bir kenara iterek arabadan indi. Ön kapı açıldı ve tüm aile onu karşılamak için dışarı fırladı. Danny ilk önce Seth'i yakaladı ve ona bir ayı gibi sarıldı.

daha garaj yolundan bile ayrılmamıştı. Kardeşinin omzunun üzerinden baktı ve bir eli sırtında, diğer eliyle de ağır karnını kucaklayarak sabırla bekleyen tatlı Maggie'ye gülümsedi. Gerçekten de patlamaya hazır görünüyordu. Hamileliğinin birkaç hafta içinde bu kadar ilerlemiş olması nasıl mümkün olabilirdi? Seth onu nazikçe kucakladı, sonra ikizler Conner ve Jack neredeyse onu karların üzerine yuvarlayacak kadar şamatalı bir kucaklaşmayla ona yapışmadan önce dikkatlice bıraktı.

Çeride dolaGırlarken Matt onun yanına geldi, omzuna vurdu ve ofisteki iG yükünü anlatmaya baGladı.

"Teşekkürler." Seth kızgın görünmemeye çalıştı. Matt ona büyük bir iyilik yapmıştı. Aslında pek çok iyilik. "Birazdan evrak işlerini halletmek ve telefonlara cevap vermek için geleceğim."

"Oh, gerek yok. Ben çoktan hallettim, siz de arkanıza yaslanıp tatilinizin tadını çıkarabilirsiniz. Biliyor musun... Sanırım bu konuda yetenekliyim."

Öyle görünüyordu. Şaşırmadım. Matt her zaman hem iradeli hem de meraklı olmuGtur. "Aferin sana." Sözcükler ağzından döküldü, sonra da yüzünü buruşturdu. "Yaptığın her şey için minnettarım."

Seth gülümsemeye zorlayarak aceleyle eski yatak odasına gitti ve çantasını yatağın üzerine fırlattı. Bir elini yüzünde gezdirdi. Daha üç dakikadır buradaydı ve şimdiden yalnız kalmak istiyordu. Tatillerde tek bir çatı altında uzun bir iki hafta olacaktı... Annesini ve kardeşlerini görmekten mutlu olmadığından değil, ama her zamanki neşesi kara bir bulut tarafından gölgelenmişti. Çok az tanıdığı bir kadını unutması ne kadar sürebilirdi ki?

Belki de başka bir nedenden dolayı dengesizdi. Jet lag. Uyku eksikliği. Hava değişikliği. Ya da... gezegendeki en ateşli kız tarafından reddedilmek. İç çekti. Nedeni ne olursa olsun, bedeni New York'taydı ama parçalanmış kalbi hâlâ Los Angeles'taydı, kanıyordu ve paramparçaydı.

Diğerlerine katıldıktan sonra ailece ağacı süslemeyi bitirdiler, çorapları astılar ve annesinin bayram kurabiyelerinden tattılar. Öğleden sonra akşama dönerken, ev yapımı büyük bir akşam yemeğine oturmadan önce cips ve bira eşliğinde hasret giderdiler. Gürültülü yemek zamanı tanıdıktı, ama garip bir şekilde uzakta hissediyordu, sanki sadece kardeşlerinin gülüşmesini ve birbirlerini azarlamasını uzaktan izliyormuş gibi.

Annesi ona doğru eğildi. "Çok sessizsin."

"Yorgunum." Bu doğruydı... ama tek neden bu değildi.

Yarın daha iyi olacaktı, değil mi?

Tatlıdan kısa bir süre sonra Seth herkese iyi geceler diledi, sonra da odasına çıkıp yatağına uzandı. Yorgunluğuna rağmen sadece tavana bakmayı başarabildi.

Heavenly başından beri Beck'le mi ilgileniyordu? O pisliği kıskandırmak için onu kullanmış mıydı? Hayır. Öfkesi bir yana, vücudunda çıkarıcı bir kemik bile yoktu. Sadece duyguları konusunda dürüst davranmıştı - Beck'in kaldırılabileceğinden çok daha dürüst.

Seth homurdanarak gözlerini kapadı, onu unutmaya karar verdi ve sonra derin bir uykuya daldı.

Ama ertesi gün daha iyi değildi. Kendini her saati Heavenly'nin yüzünü en son ne zaman gördüğüne göre ölçerken buldu. Sayı büyüdükçe ruh hali de kararıyordu.

Akşam olduğunda, artık yettiğine karar vermişti... ve kardeşleriyle birlikte eski günlere gülerek birkaç altılı bira içti. Kendini iyi hissediyordu, ta ki ondan bir mesaj alana kadar.

Geçen gün için özür dilerim. Seni üzdüm ve bunu hiç istememiştim. Az önce Raine ile konuştum. New York'a döndüğünü söyledi. Seni görmeyi özleyeceğim. İyi tatiller.

Tercüme edeyim: *Üzgünüm ama Beck'i senden daha çok seviyorum. Mutlu Noeller.*
Telefonu kavradı ve ona kadar saydı. Ama hayır, kızgınlık hâlâ kaynıyordu. Söylemesi gereken şeyler vardı,

sorulacak sorular. Ama hiçbirinin önemi yoktu. Ona daha fazla enerji vermeyi reddediyordu. Ve ruhunu, bedenini ve kalbini kıracak olan sadistle ona şans dilemesine imkân yoktu. Seth sadece gitmeden önce onu sisteminden atacak kadar akıllı olmasını diledi.

Onun yerine, "Sorun değil." diye cevap verdi. Sana da aynısını.

Homurdanarak mesajı sildi, telefonunu kararttı ve cebine soktu.

Onu yanlış tanımış olması mümkün müydü? Bir kadını gerçekten tanımak konusunda tecrübesiz olduğunu kabul ediyordu.

Umursamak istemiyordu... ama onunla bir daha konuşup konuşamayacağını merak etmekten de kendini alamıyordu. Eğer konuşursa, bu bir şeyi değiştirir miydi?

Matt eğildi, yüz ifadesi endişeliydi. "İyi misin?"

Seth zorla gülümsedi. "Oh, benim için endişeleniyormuş gibi yapma ve Pazar okulunda Rahibe Mary Rose'un sandalyesinin altına havalı korna koyduğunu itiraf etmeyi unutma."

Kardeşlerinin geri kalanı kahkahalarla uludu.

Matt ona sinsi bir sırıtışla baktı. "Sen sadece suçlandığın için kızgınsın."

Bu onları daha da çok güldürdü.

Ve neyse ki kimse onun ruh halini ikinci kez düşünmedi.

Ertesi sabah ailesiyle birlikte Noel arifesinin tadını çıkarmaya çalıştı. Neşeli bir maske taktı ve uzun, sinir bozucu günü sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi atlattı.

Cooper ailesi Noel Günü'nü yeni bir kar serpintisi ve cömert, kaotik, çok tanıdık bir çılgınlık fırtınasıyla kutladı. Hediyeler oturma odasındaki devasa ağacın altında açılmayı bekliyordu. Hiç sönmeyen ateş çıtırdıyor ve tüm evi mis gibi çam kokusuyla dolduruyordu. Annem kocaman bir yemek pişirmişti. Her zamanki gibi, ziyafet, aile ve şenliklerin aşırı düşkünlüğü gün boyunca ve geceye kadar sürdü.

Hava karardıktan sonra Seth, Matt ve Danny dışarıda yanan bir ateşin etrafında oturup viskilerini yudumluyor, purolarını tütürüyor ve gevezelik ediyorlardı. Bu onun en sevdiği Noel geleneklerinden biriydi... ama güzel kızın kötü adamı seçtiği boktan film beynini kurcalayıp duruyordu.

Conner aniden evden dışarı fırladı. "Danny, acele et! Maggie... Vakit geldi! Annem palto giymesine yardım ediyor."

Kardeşi ayağa kalktı ve viskisini ateşe tükürdü, iri gözlü ve korkmuş görünüyordu. "Baba olmaya hazır değilim."

Grace yaklaştı, alnını Danny'ninkine bastırırken dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Harika bir baba olacaksın. Gezegendeki en iyi rol modellerine sahipsin."

Seth bir duygu yumağını yuttu. Babalarını kastediyordu... ve onu. Danny zihnini topladı ve başını salladı. "Hadi yapalım şu işi."

Seth onunla gerçekten gurur duyuyordu - ta ki Danny avlunun kenarına fırlayıp bağırsaklarını tertemiz karın üzerine kusana kadar.

"İşte böyle, kardeşim." Seth onu sırtından alkışladı. "Merak etme. Biz senin arkadayız."

Danny elinin tersiyle ağzını sildi. "Ben iyiyim."

İki arabaya doluşarak hastaneye doğru yola çıktılar. Anna Mae Cooper bir saat sonra doğdu ve Noel'lerinin en önemli olayı oldu. Anne ve kızı doğumdan alınının akıyla çıkarken, Cooper klanının gürültülü tezahüratları hemşirelerin onaylamayan kaşlarını çatmasına neden oldu.

Sonraki günlerde yeni bebek evi sevinçle doldurdu. Bu Seth için acı bir tatlıydı. Sinir bozucu bir

şekilde dengesiz kalmaya devam etti. Herkes ondan uzak duruyordu. Fazladan nefes alma alanı

güzeldi ama bir şeye, bir yere ya da birine duyduğu baskıcı ihtiyacı bir türlü atamıyordu. Seth yılın bu zamanı hep kafasını karıştırdığı için bunu bir kenara yazabilirdi. Ama sanki kendi derisini aşmış gibi hissediyordu.

Tatilden sonra her şey daha iyi olacaktı. Öyle olmak zorundaydı.

Sonunda, Yeni Yıl Günü geldi - akşamdan kalma bir kaltakla birlikte. En azından kardeşleri daha iyi durumda değildi.

Eşyalarını topladı ve şehre ve normal hayatına geri dönmeye hazırlandı, iyi niyetli ailesiyle tatil hapsi sona erdiği için rahatlamıştı. Sonra hafta sonunu taş evini düzelterek ve kendini işe vermeye çalışarak geçirdi. Ancak devam eden boşluk onu zorladı. Sıcaklık ve neşe neredeydi? Onları Los Angeles'ta bırakmıştı. Düşüncelerine girip duran Heavenly ile birlikte.

Noel'i nasıl geçirmişti? Yeni yıla girerken? Beck'in yatağında mı kutlamıştı?

Pazartesi sabahı duşta dururken, düşünceleri bir kez daha mavi gözlü güzele yöneldi. Taşaklarını yıkamak için uzanmadan önce bile aleti hazır bekliyordu. Bir kez daha otuzbir çekmeyi reddeden Seth sıcak suyu kapattı ve buz gibi spreyin vücudunu ıslatmasına izin verdi, ta ki dişleri gıcırdayarak istekli uzvu sonunda pes edene kadar. Dışarı çıkıp aynadaki yansımasına baktığında, boş gözlü tanıdık olmayan bir yüz ona baktı.

"Senin derdin ne lan?"

Akılsız, karmaşık olmayan seksin iyileştiremeyeceği bir şey değil.

Bu olmalı. Liam'ın sıkıntıları, Heavenly'nin kurnazlıkları ve tüm bu aile yakınlığı arasında haftalardır biriyle yatmamıştı. Bunu düzeltmenin zamanı gelmişti.

Aklı akşamda ve bu halsizlikten kurtulmak için ne yapacağındayken iş gününe devam etti. Kablolu haberlerin karşısında donmuş bir akşam yemeğinden sonra saatine baktı. Neredeyse dokuzdu. Deri pantolonunu bulup Graffitiye -evden uzaktaki sapkın evine- gitme ve hayatının kontrolünü tekrar eline alma zamanı gelmişti.

Yirmi dakika sonra bir tabureye oturmuş, zindandaki Domlardan ve denizaltılardan yayılan hissedilir uğultuyu içine çekerken bir yandan da seksin baş döndürücü kokusunu içine çekiyordu.

Viski kahvesi saçları ve soluk yeşil gözleri olan Gemma ona doğru yaklaştı. "Bizi temelli terk ettiğinizi düşünmeye başlamıştım, Seth efendim."

Onun üzerinde çalışma fırsatı bulamamış olsa da, Liam'ın imdat çağrısı onu batıya götürmeden önce kesinlikle radarındaydı. Gemma onun tipiye; birkaç yaş büyük, deneyimli ve tam zamanlı bir efendiyle ilgilenmiyordu. Birkaç hafta önce, onu kontrolü altına almak ve yatağına atmak için yanıp tutuşuyordu. Sabırsızlanan siki, Gemma'nın ince, az giyimli vücudunu görür görmez fermuarını sıyırmıştı. Şimdi ise seğirmiyordu bile.

Çok kötü oldu. Bacaklarının arasındaki sikik mutlu olacaktı.

Gemma'ya doğru başını salladı. "Burada olmak güzel."

"Eğer birlikte oynayacak birini arıyorsanız, seve seve gönüllü olurum efendim."

Evet, yoluna devam edecek ve zihinsel gücünü Heavenly'ye vermeyi bırakacaktı. Gemma'yı ya da onun gibi birini kendi iradesine boyun eğdirecek lanet olası iradeyi bulacaktı.

"O zaman diz çök, kızım."

Gemma'nın kara kirpiklerinin altından ona gönderdiği kendini beğenmiş gülümseme ve zarifçe yere kayması, ihtiyacı olan tüm onayı sağladı.

Peki nasıl oldu da kırk beş dakika geçmeden Gemma hala onun yatağına bağlıyken

pembe kıçlı ve iyi becerilmiş, onu serbest bırakmak, her zamanki cömert bakımından vazgeçmek ve eve gitmek için can atıyordu?

Çünkü çıplak ve merhametine muhtaç olmasını istediği tek kadın binlerce kilometre uzaktaydı. Tam o anda, kafasında Heavenly'nin başrolde olduğu o korkunç film yeniden bütünüyle oynamaya başladı. Belli ki dairesine, rutinine ve seks hayatına geri dönmek onu iyileştirmemişti.

Şimdi ne yapması gerekiyordu? Telefonu açabilirdi. Bir sonraki uçağı yakalayabilirdi. Ama Heavenly'ye karşı hisleri ne kadar güçlü olursa olsun, Beck için onunkileri değiştiremezdi. Kendine zaman tanınması gerekecekti. Kabullenmeli ve ilerlemeliydi.

Sonu gelmeyecekmiş gibi görünen anlamsız günlerin ardından Ocak ayı sona erdi. Seth Graffiti'den kaçındı ve sabah akşam spor yapma alışkanlığı edindi. Arada, ödüllerin ve suçluların peşine düşmek için aldatan eş davalarından kaçınarak işe boğuldu. Endorfin ve adrenalin yüksekliğinin arasında, her günü atlatmayı ve her gece yorgunluğa ulaşmayı başardı.

Ama ucuz kaçışının işe yaramaması uzun sürmedi. Düzenli olarak para kazandıran işi düştü ve umurunda bile olmadı. Bunun yerine, zamanı ve boşluğu doldurmak için başka bir yol aramaya başladı. Uykusuzluk başladı. Reklamlardan nefret ettiği için iki seçeneği olduğunu düşündü: duvarlara tırmanmak ya da Heavenly ile ilgili anlamsız fantezilere dalmak.

Yoğun ama içi boş bir kişisel seks hayatı kazandı.

Berbat bir kar fırtınası Şubat ayını başlattı. Sonunda, Seth'in özlemi gururunun önüne geçti. Noel'den beri telefonlarına çıkmadığı için Liam'ın ona bir sürü fırça atacak olmasını neredeyse umursamıyordu. Artık Heavenly'den haber almamaya dayanamıyordu.

İç çekerek Liam'ı aradı ve "meşgul" olduğu için özür diledi. Eski dostu yirmi dakika boyunca ona Hammerman/O'Neill/Kendall ailesinde olup bitenleri, Raine'in hamileliğini ve yeni evlerindeki ilk tatillerini anlatarak işkence etti. Tüm bunlar olurken Seth meleğinden haber almak için yanıp tutuşuyordu...

Eski dostu sonunda durakladı ve aralarındaki sessizliğin rahatsız edici bir şekilde uzamasına izin verdi. Sonra Liam içini çekti. "Devam et o zaman. Sor bana."

Seth naz yapma zahmetine girmede. "O nasıl? Şimdi söyle yoksa seni bir daha gördüğümde boğazını sıkarım."

"Deneyebilirsin." Liam içten bir kahkaha attı, sonra ayıldı. "Bilmek istediğine emin misin?" "Tanrım, ne istiyorsun? Aptalın tekiydim. Bir pislik. Hatalıydım. Sadece söyle bana."

"Özür dile," diye alay etti Hammer arka planda. "Siktir git," diye homurdandı. "Bilmem gerek."

Liam'ın onu oyalamasının milyonlarca nedeni olduğunu düşündü; eğlence olsun diye zincirini çekmekten Heavenly'nin Beck'le kaçmasına kadar her şey.

"O iyi. İyiden de iyi aslında. Sinirlenip kapıyı açık bırakırsan ne olacağı konusunda seni uyarmıştım, değil mi?"

Seth'in kalbi durdu. "O ve Beck gerçekten birlikte mi?"

"Çıkıyorlar."

Telefonu daha sıkı kavradı. Göğsündeki iki tonluk ağırlık daha da ağırlaştı. "Ve?"

"Mutlu görünüyor. Beck de öyle. Sen, dostum, kalsaydın sen de mutlu olabilirdin." Yani hiç umut yoktu. Şaşırmamıştı. Ama yine de canı çok yanıyordu.

"Bana hiçbir sebep göstermedi-"

"Sana da ayrılman için bir sebep vermedi," diye ısrar etti Liam. "Heavenly'nin hayatının bir parçası olmak istiyorsan, onun kalbindeki yerini hak etmelisin."

Liam'ın keskin gözlemi acı verici, mükemmel bir hedefi tam on ikiden vurdu. "Az önce bana onun alındığını söyledin. Ben kaçak avlanmam."

Ve onun beni istemesini sağlayamam.

Arkadaşının pes etmemekle ilgili basmakalıp sözleri bir kulağından girip diğerinden çıkmıştı. Seth dakikalar sonra telefonu kapattı, kendini her zamankinden daha cesaretsiz hissediyordu.

Şubat ayının başları çılgınca, anlamsız şeylerle doluydu ama şimdi Sevgililer Günü yaklaşırken her yerde kalpler, çiçekler ve sevgililer görüyordu. Seth aklını kaybetmemeye çalışıyordu. Her monoton gün, uzun ve sefil bir geceye dönüşüyor, bu gecede uykuya dalıyor, ancak yumruğu sikine yapışmış ve dudaklarında Heavenly'nin adıyla soluk soluğa uyanıyordu.

Bir önceki Pazar ayını ve aile yemeğini kaçırdıktan sonra Seth somurtkanlığını bir kenara bırakıp ofise gitmeden önce annesini ziyaret etmeye çalıştı. Annesinden uzak duruyordu çünkü onu kızdırmak istemiyordu... ama belki de onun bilgece tavsiyelerine kulak verme zamanı gelmişti.

Ön kapıdan girdiğinde mutfaktan gelen kadınsı bir inilti duydu. Kahretsin. Düşmüş müydü? Kendini mi yaktı? Ya da arkasını temizlemek için lanet buzdolabını hareket ettirmeye çalışırken yaralandı mı?

Seth aile odasına doğru hızla ilerledi ama annesini kahvaltı köşesinde, mutfak masasının üzerine eğilmiş, kızarmış yavaş yavaş masanın yüzeyine bastırırken gördüğünde birden durdu. Kıpırdamadan, gözlerini kırpmadan durdu, annesinin gözlerinin kapalı olduğunu ve eteğinin ucunu beline doladığını görmek için mücadele etti. Seth'in daha önce hiç görmediği ayı gibi bir adam arkasında durmuş, iri elleriyle kalçalarını kavrayıp arkadan içine girerken, külotu dizlerinin arasına kıvrılmıştı. Annesinin iniltisi havayı yeniden doldurdu. Adam başını geriye attı ve onunla birlikte inledi. Tanrım, pantolonunu bile indirmemişti, sadece fermuarını açmıştı ve-

Seth irkildi. Kahretsin, kusacaktı.

Birden annesi başını kaldırdı ve onu gördü.

Grace'in nefesi kesildi, ama onu siken adam bunu tutku sandı, çünkü onu daha sıkı kavradı ve vahşi, boğuk bir kükremeye böğürdü.

Sonunda Seth'in bedeni çözüldü ve tökezleyerek oturma odasına

girdi. "Seth!" diye seslendi annesi titreyen bir sesle.

"Kanepedeyim. Sana bir dakika veriyorum." *Ya da külotunuzu yukarı çekmeniz ve elbisenizi indirmanız ne kadar sürerse.* "Aslında, bu gece geleceğim."

Grace kapıda belirdi, elini ağzına götürmüştü ve gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. "Hayır. Bekle. İçeri girdiğin için çok üzgünüm-"

"Olma."

Elbette, hiçbir çocuk annesinin cinsel ilişkisine tanık olmak şöyle dursun, bunu düşünmek bile istemezdi ama o hiç yeniden evlenmemişti. Onlar çocukken hiç çıkmamıştı bile.

Utanc yüzünü gerdi. Seth'in isteyeceği son şey, onun insan olduğu için kendini hırpaladığını görmektir.

Adam aceleyle ona doğru koşarken, kadın hıçkırıklara boğuldu. Adam onu kollarıyla sardı. "Her şey yolunda." "Lütfen anla... Babanı seviyordum. O benim tüm dünyamdı ve o öldüğünde yıkıldım.

Hepimiz öyleydik."

"Anne, yapma-"

"O gittikten sonra sizi büyötmeye odaklandım. Kendi ihtiyaçlarım üzerinde duracak zamanım

olmadı. Ama işler değışti."

Evet, öyle. Bu gerçek tüm kış boyunca yüzüne tokat gibi çarpmıştı.

"Ağlama. Sadece konuşmaya geldim. Senin şey olduğunu bilmiyordum..." *mutfak masamızda bir yabancıyı becermek.* "Sen bekar bir kadınsın..." *mutfak masamızda bir yabancıyı becermek.*

Adam köşeden baktı, yüzünde yoğun bir pişmanlık vardı, aile odasına adım atmadan önce, omuzları geriye atılmış, başı dik duruyordu. Grace'e endişeli bir bakış fırlattıktan sonra elini uzattı. "Carl Mahoney."

"Seth Cooper." Adamın el sıkışını kabul etti.

Grace yüzünü buruşturdu. "Lütfen biri beni vursun."

Durum cehennem kadar garip olmasına rağmen, hepsi güldü. Seth annesini sakinleştirmek için kalacaktı ama Carl onu kollarının arasına aldı. Kadın gözlerinde sevgiyle adama baktı. Adam onun bakışlarını bağlılıkla karşıladı. Annesinin başka bir adama duyduğu sevgiye tanık olmak tuhaftı ama Seth annesinin mutluluğu yeniden bulmasına sevinmişti.

Bir daha uğramadan önce arayacağına söz verdikten sonra, onun yanağına bir öpücük kondurdu ve işe gitti.

Saatler sonra, masasında oturmuş bir yandan kâğıtları karıştırırken bir yandan da sabahki fiyaskoyu unutmaya çalışıyordu ki telefonu çaldı. Annesini bekleyerek telefonu açtı. Onun yerine, Liam'in annesinin tatlı İrlandalı tınısını duyunca şok oldu.

"Sesini duymak güzel, Bryn. Nasılsın?" "İyiyim, ama çok yorucu bir gün geçirdin, değil mi?"

"Aslına bakarsanız..." Çok kötü psikişik yetenekleri vardı. Ona kadar böyle şeylere hiç inanmamıştı. Bu yüzden Seth onun o sabah karşılaştığı manzarayı bilmesine şaşırılmamıştı.

"Annene çiçek gönder. Güven tazelemeye ihtiyacı var." Bryn durakladı. "Birbirlerine aşıklar, biliyor musun? Artık senin onu kollamana ihtiyacı yok."

Evet, bu mesajı almıştı. Ve bunca yıldan sonra, hayatına devam etmeyi hak ediyordu.

"Eğer onları kutsarsanız, hayatlarının geri kalanında birbirlerini çılgınca mutlu edeceklerdir."

Bryn onu sadece bunu söylemek için mi aramıştı? "Teşekkürler."

"Rica ederim. Şimdi size anlatacak çok şeyim var ve dinlerseniz bunu daha çabuk atlatacağız."

Bryn ara sıra haber vermeden onu arardı. Onu şu ya da bu yöne yönlendiriyordu. İlk başta şüpheli olsa da, sonunda onun sözlerini iyi niyetli hediyeler olarak kabul etmişti. Aslında, son birkaç hafta içinde onu bir iki kez arayıp Heavenly'yi sormayı düşünmüştü... ama durumun umutsuz olduğunu teyit etmesini istememişti.

"Neler oluyor?"

"Senin için endişeleniyorum."

Ensesindeki tüyler diken diken oldu. "Ben mi?"

"Tabii ki. Haftalardır kız arkadaşını düşünmeden duramıyorsun. Gerçekten, canım..." Sesi bıkkın geliyordu.

Kadın her zamanki gibi tam isabet kaydetmişti. "Devam et. Dinliyorum."

"Telefonu kapatır kapatmaz annen için çiçek sipariş et ve onu sevdiğini söyle. Sonra da bavullarını toplu."

Dondu kaldı. "Nereye gidiyorum ben?"

"Aptal olma. Los Angeles'a dönme vaktin geldi. Aslında, neredeyse çok geç kaldın." Seth yanlış anlamış gibi davranmadı. "Yani onunla hâlâ bir şansım var mı?" "Var, eğer acele edersen. Ve bu sefer vazgeçmezsen."

Heavenly'ye olan inatçı duyguları saçma ve umutsuz değil miydi?

Belki mantıklı değildi ama umut, neredeyse iki aydır ilk kez içindeki karanlık köşeleri aydınlattı.

"Buraya geri dönecek miyim?" Ama içgüdüleri ona cevabı çoktan söylemişti. Heavenly ile bir geleceği olacaksa buradaki işini ve hayatını geride bırakabilirdi.

"Kendinizi artık New York'a ait hissediyor musunuz?"

"Hayır." Döndüğü andan itibaren dışarıdan bakan bir yabancıydı.

"Bu sonuca defalarca vardınız. Zaten bildiğin bir şeyi neden bana soruyorsun?" Gerçeği tartışmanın anlamı yok. "Bu hafta sonu uçakta olacağım."

"Korkarım bugün olmak zorunda. Aslında hemen şimdi. Zaman sadece sizin için kritik değil,

aynı zamanda... Raine, Liam ve Hammer şimdiye kadarki en zor engelleriyle yüzleşmek üzereler.

Uzmanlığınız ve desteğiniz şart. Gerekirse ailenize bu bahaneyi sunun, ama bir çanta kapın ve

Dublin'den uçağımız saat ikide indiğinde LaGuardia'da bizimle buluşun. Senin için batıya bir uçak

bileti ayarladım bile. Kontuarda. Ve bizi beklerken, küçük meleşinle yaptığın son konuşmayı

tekrarlamak isteyebilirsin."

Tekrar oynamasına gerek yoktu; beyninde yer etmişti.

Bryn, "Ve onu gördüğünde, bu kez *senin* hakkında ne hissettiğini öğren," diye önerdi. Seth dondu kaldı. Kahretsin, kadın haklıydı; hiç sormamıştı.

"Sana sandığından çok daha fazla ihtiyacı var," diye devam etti Bryn. "Ne kadar çabuk yeterince derine bakarsan, o kadar çabuk anlayacaksın."

"Yani diyorsun ki... Sonunda Heavenly ile mi olacağım?"

"Hiçbir şey önceden belirlenmiş değildir. Gelecek her zaman akışkandır. Benim gördüğüm

yollar. Eğer New York'ta kalırsanız... Bu utanç verici olur. Ne sefalet. Batı Yakası'nda hayal

ettiğinden daha mutlu olma şansın var. Ama bu sana bağlı. Şimdi gitmem gerekiyor. New York

uçağımız kalkıyor. Umarım havaalanında görüşürüz."

"Bekle! Ben-"

Ama Liam'ın annesi telefonu çoktan kapatmıştı.

Onun çarpıcı bombasına rağmen, Seth bu karanlık, sefil tünelin sonunda ışık gördü. Heavenly'nin Beck hakkında hissettiklerini siktir et.

Son iki yıldır çalışmaktan memnun olduğu ofisine baktığında, büyük bir masa, sandalyeler, bir

çift dosya dolabı ve eskimiş bir fotokopi makinesiyle dolu bir odanın iskeletinden başka bir şey

olmadığını fark etti - bunların hiçbiri umurunda değildi. Burası, yönünü ararken zaman

geçirebileceği bir yerdi. Şimdi ise dışarıdaki gri gün gibi soğuk ve pis görünüyordu. Seth

masasından anahtarlarını aldıktan sonra kapıyı kilitledi, sonra kışını kaldırıp dairesine gitti, yol

boyunca bir çiçekçiyle dalgın dalgın telefonda konuştu.

On dakika sonra bavullarını toplamış, geleceğe odaklanmıştı. Heavenly'yi görmek için

sabırsızlanıyordu. Burnunu onun kokusuyla doldurmak, sonunda onu öpmek ve hayatında sonsuza

dek var olduğunu bilmesini sağlamak için.

ONBİRİNCİ BÖLÜM

Perşembe, 14 Şubat
Sevgililer Günü

SETH Los Angeles'a döneli yirmi dört saatten az olmuştu ve şimdiden büyük bir karmaşanın içine saplanmıştı. Bryn, Hammer, Raine ve Liam'ın bir an önce yardımına ihtiyacı olduğu konusunda yanılmamıştı. Raine'in uzun zamandır kayıp olan boktan kardeşi River, Hammer'ın yıllar önce reşit olmayan Raine'e tecavüz ettiğine ve o zamandan beri onu pazarladığına dair polise yemin etmişti. Olası hapis cezası bu kadar korkunç olmasaydı yalanlar komik olurdu.

Liam ve Raine gibi Hammer da sorgulanmak üzere içeri alınmıştı. Durumları pek iç açıcı görünmüyordu. Seth hemen polislik ve özel dedektiflik yeteneklerini kullanarak Hammer'ı hapisten uzak tutmaya başlamıştı; River hakkında telefon görüşmeleri yapıyor, polisin elindeki kanıtları inceliyor ve davayı birleştirmeye çalışıyordu... ama şu ana kadar işe yarar bir şey bulamamıştı.

Bu karmaşanın diğer kısmı? Heavenly'yi görmemişti. Beck'le çıktığı için onunla görüşmeyi reddederse diye onu aramak istemiyordu. Seth ona sürpriz yapmak, gözlerinin içine bakmak... onun kendisine karşı ne hissettiğini kendi gözleriyle görmek niyetindeydi.

Ne yazık ki günün büyük bölümünü Beck'le geçirmek zorunda kalmıştı. İyi bir amaç için, evet. Raine'e kardeşiyle yüzleşmesi için eşlik etmişlerdi. Bu yüzleşme birkaç amaca hizmet etmişti. Birincisi, Raine'in Hammer'la olan ilişkisini ağabeyine anlatırken korunmasını sağlamışlardı. İkincisi, Seth bu adam hakkında bir fikir edinmişti... ve River'ın kötü niyetli değil, hatalı olduğuna dair bir his vardı içinde.

Daha sonra River'ı Hammer ve Liam'la resmen tanışması için geri getirmişlerdi. Barış zirvesi neredeyse savaşa sonuçlanıyordu. O ve Beck, Raine'in soluk bej halısında kan dökülmesini önlemek için River'ı korumak zorunda kalmışlardı. Neyse ki River aptallığının yanlışlığını görmüştü, bu yüzden Seth artık her şeyin iyi biteceğini umuyordu.

Ve Heavenly'yi bulmaya geri dönebilirdi.

"Burada iyi misin prenses?" Beck Raine'e sordu.

Sadiste sarıldı ve ona kuru bir gülümseme gönderdi. "Sanırım iyi olacağız. Odadaki en soğukkanlı kişi ben olduğumda dünya ne hale geliyor bilmiyorum ama idare edeceğiz."

Seth gülümseyerek onun alnına bir öpücük kondurdu. "Git ve onları bir kez daha yakala, kaplan. Bunu yapabilirsin. Yakında seni kontrol edeceğiz."

"Git Heavenly'yi yemeğe götür." İkisine de eliyle işaret etti.

Saatine baktı. Öğleden sonra. Trafikle mücadele edip hastaneye doğru yola çıktığında Heavenly muhtemelen gitmiş olacaktı. Hatta erken bile gitmiş olabilirdi. Ne de olsa Sevgililer Günü'ydü. Ve o akşamı -sırılsıklam- çıktığı adamdan başka kiminle geçirmeyi planlıyor olabilirdi ki?

Her ne kadar canını sıkırsa da Beck'i biraz daha takip etmek zorundaydı.

"Planlıyorum." Seth ukala bir sırıtışla parladı. "Onu tatlı niyetine yemeden önce." Doktor çok öfkeli görünüyordu. "Hayır, yapamayacaksın."

Seth yine Beck'i azarladı -sırf eğlence olsun diye- ve kapıdan çıkarken yol boyunca tartıştılar.

Kaliforniya güneşine çıktı ve ılıman, mavi tenli güne gülümsedi. Ailesi dün gece onları kontrol ettiğinde bir başka kutup soğğundan şikâyet etmişti. Onlar gibi olmak berbat bir şeydi. Ve geldiğinden beri felakete yol açacak bir deprem olasılığını neredeyse hiç düşünmemişti. Belki de okyanusa düşme fikrine alışmaya başlamıştı. Ya da artık umurunda değildi. Burada yaşamının avantajları, ateşli, nihai sondan daha ağır basıyor olabilirdi.

Beck, "Senin tek randevun Rosy Palm ve dört kız kardeşiyle olacak, dostum," diye alay etti. "Heavenly'yi bu akşam yemeğe götürüyorum. Kaybol."

Doktor tek parmağıyla selam vererek orta yaş krizi çğlıkları atan gösterişli kırmızı üstü açık Mercedes'ine atladı ve motoru çalıştırdı. Sıradan gri orta boy kiralık arabası hakkında iyi haber neydi? Otoyoldaki trafiğın geri kalanına karışacaktı... ve Beck takip edildiğini asla anlamayacaktı.

Yetenekli olmak para kazandırıyor.

Seth direksiyonun arkasına geçti ve Beck mahalleden çıkıp otoyola doğru hızla ilerlerken onu belli bir mesafeden takip etti. Wilshire'a vardıklarında doktor dikiz aynasına bakmayı bıraktı ve sabırsızca kornaya basmaya başladı.

Birkaç kilometre sonra Seth onu başka bir yerleşim bölgesine kadar takip etti. Farklı mimari tarzlardan oluşan bir karmaşaydı. Beck garajına girip kapıyı arkasından kapattığında hiç şaşırmadı.

Tabii ki SOB'un tüm bloktaki en şık, en modern evi vardı.

Seth içini çekerek birkaç ev ötedeki kaldırıma yanaştı ve bekledi. Kıyafetlerini değıştirmesi, şans getireceğini umduğu pahalı bir kolonya sürmesi ve ekstra küçük Trojan'larını alması uzun sürmeyecekti. Ve bir de ne görsün, Beck on beş dakika sonra Alman fallik sembolünü garajdan çıkarmış, tazelenmiş ve kendini beğenmiş görünüyordu.

Yirmi dolarına bahse girerim ki bu gece kendini kontrol edebilmek umuduyla aletini parlatmıştı.

Seth kıkırdayarak kaldırımdan yavaşça uzaklaştı ve güvenli bir mesafeden onu takip etti. Heavenly'yi görmek için sabırsızlanıyordu.

Beck'in arabasına binmeden önce Seth araya girmeyi, doğru şeyi söylemeyi -bu her neyse- sonra da ayaklarını yerden kesip onu hem fantastik hem de özel bir yere götürmeyi umuyordu.

Kahretsin, çiçek ya da şeker ya da her ikisini de getirmeliydi. Şu anda duramazdı ama daha sonra ona çok daha iyi bir şey vereceğine yemin etti.

Şaşırtıcı bir şekilde Beck başka bir eve, apartmana, apartman dairesine, karavana, nehir kenarındaki kulübeye ya da hatta bir otoyol alt geçidine bile uğramadı. Fidiot doğruca sahildeki gösterişli bir restorana gitti. Bu ne lan? Heavenly'yi kendi başına alamayacak kadar önemli olduğunu mu düşünüyordu?

Doktor kırmızı motorlu penisini valeyeye verdi. Seth arabasını park yerinin arka tarafındaki bir yere çekti ve Beck'in adımlarını hızlandırarak, elinde bir kutu şekerle çıkmasını ve şık restoranın revakında volta atmasını izledi. Seth kaşlarını çattı. Heavenly'nin otobüse bindiğini bilmiyor muydu? Seth birdenbire bundan kuşkulandı... tıpkı rakibinin onun nerede yaşadığını öğrendiğinden kuşkulandığı gibi.

Telefonunu çıkardı. Evet, doktorlar hayat kurtarabilirdi ve bu fevkalade bir şeydi. Ama özel dedektifler sırları ortaya çıkarabilirdi. Heavenly'nin evinin nerede olduğunu bulması birkaç dakikadan fazla sürmezdi. Sonra gidip onu kendisi alacak ve daha az gösterişli ve daha romantik bir yere götürecekti.

Ekranına birkaç kez dokunduktan sonra kafasını kaldırdığında Beck'i cihazıyla konuşurken buldu, parmakları bir kutu Godiva'nın etrafında kenetlenmişti. Yürürken, tartışırken ve restoranı

işaret ederken sinirli görünüyordu - konuştuğu kişi göremiyordu.

Aman Tanrım. Heavenly büyük randevularını iptal mi ediyordu? Ne kadar da paha biçilmez!

Seth bir kahkaha atarak telefonunu cebine koydu ve otoparkta dolaşmaya başladı. Bu eğlenceli olacaktı...

Portikonun ışığının altından geçerken doktor başını kaldırdı, çenesi sıkılmıştı. "Yine mi sen? Beni mi takip ediyorsun? Siktir git New York'a geri dön."

"Öyle bir şey olmayacak. Hammer'ın yardımına, Heavenly'nin de yeteneklerime ihtiyacı var. Sorun nedir, tatlım? Seni ekti mi?"

Beck dişlerini sıkı. "Çalışmak zorunda."

"Anlaşılabilir. Ben de seninle dışarı çıkmaktansa lazımlık temizlemeyi tercih ederim."

"Ha ha. Karyola temizlemiyor, sikik. Garsonluk yapıyor. Son dakikada çağrıldı, seni ilgilendirmez. Bu sefer ne kadar kalacaksın?"

"Ne kadar sürerse." Gülümsedi. Bırakalım da herif bundan ne çıkarırsa çıkarsın.

Arkalarında, genç, taze yüzlü bir hostes kafasını kapıdan uzattı. "Beckman, iki kişilik masa hazır."

Doktor içini çekti ve başını salladı. "Lanet olsun." "Özür dilerim, efendim?" Genç kadın kaşlarını çattı. "Siz değil."

Bakışları Seth'in üzerinde parladı. "Partinizin burada olduğunu görüyorum. Bu taraftan."

İkisi de itiraz edemeden, hostes bir kez daha restoranın içinde kayboldu ve kapı arkasından kapandı.

Beck ona doğru bir bakış fırlattı.

Seth kaşlarını kaldırdı. "Bana yemek ısmarlayacak mısınız?"

"Bazı şeyleri açıklığa kavuşturmamız ve kız arkadaşımı rahat bırakman için gereken buysa, neden olmasın?"

"Kız arkadaş mı? Heavenly bir kız. Ve son duyduğumda senin arkadaşındı. Ne kadar tatlı."

Beck homurdandı. "Sen ve yaralı gururun tatil için eve gittiğinizden beri Heavenly artık kesinlikle bir arkadaştan daha fazlası."

"Yani onu öptün mü?" Seth alay etti çünkü zaten daha iyi biliyordu. Heavenly Raine'e güveniyordu... Raine de içeriden sırlarını paylaşmaktan mutluluk duyuyordu.

Doktorun gözleri kısıldı. "Bedava yemek mi istiyorsun? Kışını içeri sok."

Beck arkasına bakmadan tepinerek restorana girdi. Seth kıkırdayarak onu takip etti ve odanın etrafındaki samimi gölgeleri zar zor aydınlatan sönük mum ışığına baktı. Ev sahibesi onları pencerenin karşısında, Pasifik'e bakan bir masaya götürdü. Zavallı kadın kimin sandalyesini uzatacağından ve şarap menüsünü kime vereceğinden biraz emin değildi.

Beck şarap listesini kaptığı gibi "Bunu ben alayım," diye homurdandı ve ters ters bakarak yerine oturdu.

Seth ev sahibesine başıyla selam verdi ve Beck'in tam karşısındaki koltuğa yerleşti. "Ee hayatım, şaraplar nasıl görünüyor?"

Bir komi ikisine de birer bardak su doldururken doktor yüzünde belirgin bir *siktir git* ifadesiyle başını kaldırdı. Sonra Beck eğilip fısıldadı, "Ben sadece bana oral seks yapmasını istediğim birine bir şişe şarap alırım. Görünüşe göre sen H2O'ya mahkumsun."

Seth sırtıttı. "Şarap için oral istiyorsan, dostum, kesinlikle su içmeyi tercih ederim."

"Merhaba," diye cıvıl cıvıl bir garson kız cıvıladı. "Hoş geldiniz. Sevgililer Gününüz kutlu olsun! Tüm müşterilerimiz için ücretsiz güller

çiftler." Kolundan sarkan sepete uzandı, ikisinin arasına baktı, sonra sapı masanın ortasına koydu. "Afiyet olsun! Şimdi siz muhabbet kuşlarına ne içireyim?"

"Grey Goose martini, sek olsun. Double olsun."

"Buzlu çay." Seth gülü aldı ve kokladı. "Sen kokteylinle rahatla, tatlım. Ben eve gideceğim."

Beck masaya gelip onu yumruklamaya hazır görünüyordu ama garson kız araya girdi. "Harika. İçeceklerinizi getireyim, biraz ekmekle geri döneyim ve siparişinizi alayım."

Kadın, faydacı örgüsü sırtında salınarak uzaklaştığında Beck kaşlarını çatarak ona döndü. "Ne halt ediyorsun sen? Tatlım?"

"Bebeği mi tercih edersin?"

"Çeneni kapatıp gitmeni tercih ederim. New York'tan neden döndüğünü anlıyorum. Hammer'ın sana ihtiyacı var. Raine'in de senin yardımına ihtiyacı var. River'ın bir amacı olup olmadığını anlamalı ve onu tehlikeden uzak tutmalıyız."

Evet, özellikle de River bir keresinde onu Hammer ve Liam'dan "kurtarmak" adına kaçırmaya çalıştığından beri. "Ama?"

"Heavenly yasak bölge."

"Bakalım ne diyecek. Ben senden talimat almam."

"Gece yarısı ortadan kaybolma hareketinle şansını kaybettin. Onu tekrar üzme şansın yok. Onu hastanede ziyaret etme. Randevularımızda bizi takip etme. Onu arama, mesaj atma ya da takip etme. O hayatına devam ediyor."

"Güzel konuşmadı." Seth dirseğini masaya dayadı. "Ama şansın yok. Noel'de bana mesaj attı ve beni özleyeceğini söyledi. Bunu kabul ediyorum."

Şaşkınlık Beck'in gözlerini bir an için açmış, sonra da gözlerini kapatmıştı. "Peki o zamandan beri onunla konuştun mu?" Seth tereddüt edince Beck gülümsedi. "Hiç sanmıyorum. Bak, o zaman öyleydi ve şimdi onu fazlasıyla meşgul ediyorum."

"Göreceğiz bakalım. Biliyorsun, Raine'in bu durumla ilgili çok farklı bir görüşü var."

Beck alay etti. "Raine yanılıyor. Ayrıca Heavenly'yi seninle paylaşacağımı da sanma. Yani eğer bu işle ilgileniyorsan-"

"Hayır. Tanrım hayır. Sana o kadar yaklaşmak istemiyorum. Bir süre önce Liam'la yaptığımız sallanan alet olayı beni iyileştirdi. Peki ya sen? Aranızda bir kadın varken başka bir erkekle sevişmek hoşuna gidiyor mu?"

"Ben paylaşmam, nokta."

"Ortak bir noktamız var. Bir ilk." Su bardağını alaycı bir selamla kaldırdı. "Ve sanırım Heavenly ile ortak bir noktamız var... şimdilik."

Görünüşe göre Beck kadehini kaldıracak havada değildi. "Yanılıyorsun. Şansın vardı ve o senin küçük kanatlarını incittiğinde kaçtın."

Seth cevap veremedi, garson kız içeceklerini getirdi, yemek siparişlerini aldı ve neşeli bir gülümsemeyle gitti. Bir saat daha suskun doktorun karşısında oturmaya pek hevesli değildi ama Heavenly'yi istiyorsa buna katlanmak zorundaydı. En azından Beck'i nasıl uzaklaştıracağını bulana kadar.

"Gerçekçi olalım." Seth eğildi. "On beş yaş büyük bir sadist nasıl Heavenly için iyi olabilir?"

"On dört yaşından utanıyor," diye atıldı Beck. "Beni tanıımıyorsun ya da ona nasıl davrandığımı hakkında hiçbir fikrin yok. Niyetimi de kesinlikle bilmiyorsun."

"Onu mahvedeceğini biliyorum."

"Bu senin fikrin. Onun için kimin kötü olduğu konusunu açmışken, hiç aynaya baktın mı?

Burada yaşamıyorsun bile."

"Hareket edemeyeceğimi
kim söyledi?" "Ama sen
değilsin. Değil misin?"

Seth omuz silkti. Bırakalım piç merak etsin...

Beck kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Burada bir işin bile yok."

"Ben serbest meslek sahibiyim, göt herif. Her yere gidebilirim. Ve bu arada, kışına kanlı çizgiler koymak beni sertleştirmez. Aynı şeyi söyleyemezsin."

"Ona asla zarar vermem. Acele etmiyorum ve onu öğreniyorum, böylece hazır olduğunda tam olarak neye ihtiyacı olduğunu ve onu ne kadar ileri götürebileceğimi bileceğim."

"Ne aptal ama."

"Mükemmel değilsin, Kazanova. Pantolonunun fermuarını sadık kalacak kadar uzun tutabileceğinden şüpheliyim. Aslında, New York'a döndüğünde biraz aksiyon yaşadığını öğrenmek beni şaşırtmazdı."

Seth yüzünde suçlu bir kızarıklık hissetti. "Seks hayatın benimkini sormanı gerektirecek kadar eksik mi?"

"Ciddi ol. Heavenly senin müzikli yatak çalmanı kaldıramaz." "Gerçek
seni gerçekten şok edebilir."

"Öyle mi? Bağlılık hakkında hiçbir şey bilmiyorsun."

"Bunun iki gece üst üste aynı kulüpte çalışmak olmadığını biliyorum. Önemsemek, uzlaşmak,
anlamak gerekiyor-"

"Bana ders verme. Döner kuku politikası olan ben değilim."

Seth Beck'e özel hayatıyla ilgili hiçbir bilgi borçlu değildi. "Doğru kadın için tek eşli
olabilirim."

"Gerçekten mi? Bugün erken saatlerde Hammer sevdiğin bir kadının seni çok korkuttuğundan
bahsetti.

Ona sadık mıydın?"

Seth tereyağı bıçağını kavradı ve piçin içini boşaltma isteğiyle savaştı. "Her lanet gün, o yüzden
neden çenenin kapatmıyorsun? Seni dinledim. Şimdi beni dinle: Onun için doğru kişi olduğumu
anlayana kadar Heavenly'den ayrılmayacağım. Böylece erkekler gibi didişebiliriz. Hayır, Hammer
ve Liam gibi-"

"Seni karda yumruklamak için enerji harcamazdım."

"Sen de benim kışımı dondurmaya değmezsin. Bu yüzden akşam yemeğini hava durumu, spor
ve Hammer'ın durumu hakkında konuşarak geçirebiliriz ya da sessizce yiyebiliriz; hangisi olduğu
umurumda değil. Ondan sonra, A oyunumu getireceğim ve Heavenly'nin kimi istediğine karar
vermesine izin vereceğim."

"Benim için sorun değil." Beck martinisini kaldırdı. "En iyi olanın kazanacağını biliyorum."

"MERHABA!" RAINE ertesi gün öğleden sonra ön kapısını açtı. "İçeri gelsene. Bugün takılmak için vaktin

olmasına sevindim."

Heavenly gülümseyerek arkadaşının büyük evinden içeri adımını attı. Burası onu her zaman büyülemişti. Bir şekilde aynı anda hem zengin hem de rahattı.

İçeri girdiğinde, vanilya ve tarçın kokularının yanı sıra kabuklu yemişler ve

Mayalı. "Ben de. Beni davet ettiğin için teşekkürler. Tanrım, harika bir şey kokuyor."

Raine kapıyı kapattı ve onu içeri götürdü. "Geçirdiğim sabahtan sonra pişirmeye ihtiyacım vardı." "Ne oldu?"

"Birkaç şey var. Hammer'ın başından bir sürü şey geçiyor. "Esmer kız burnunu çekerek el salladı. -"Umarım şimdi iyiyimdir. Her şey duygusal. Bugün ilk kez annemin ve kız kardeşimin mezarlarını da ziyaret ettim. Bunu yapmak zorundaydım."

Sempatî Heavenly'nin yüreğini burktu. Dr. Beckman ona Raine'in ailesinin üzücü kaderi hakkında yarım yamalak bilgi vermişti. Raine'in kendisi ayrıntılarla doldurmuştu. "Gittiğine sevindim. Kendini daha iyi hissediyor musun? İçini rahatlattın mı?"

Diğer kadın titrek bir şekilde başını salladı ve bir gülümseme yapıştırdı. "Evet. Ama eve geldikten sonra kurabiye ve muzlu ekmek yapmam gerekti, o yüzden şimdi kendimi çok daha sakın hissediyorum. Biraz ister misin?"

Heavenly'nin ağzı sulandı. Dr. Beckman sayesinde artık öğle yemeklerini atlamıyordu ama yine de ara sıra tatlıya düşkünlüğü vardı. "Lütfen."

"Hemen döneceğim."

Raine mutfığa girip gözden kaybolmadan önce, Raine'inkilere benzeyen canlı mavi gözleri olan iri yarı bir adam mutfak kapısını iterek dışarı çıktı ve plastik kaplarından onlara şekerlemeler ikram etti. Kimdi bu adam?

"Teşekkürler." Raine Heavenly'ye döndü. "Bu benim kardeşim. River, bu Heavenly. Hastanede bana çok iyi baktı... yani Bill'den sonra."

"Bekleme odasını karıştırırken onu gördüğümü hatırlıyorum. Hey." İri adam elini ona doğru uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

Heavenly o sabah onu gördüğünü hiç hatırlamıyordu. Adamın uzattığı avucuna bakarken, sadece cüssesi bile onu ürkütmüştü. Ama bakışlarındaki keskinlik onu daha da tedirgin etmişti... Belli ki bu adam pek bir şey kaçırmamıştı.

"Sana da." Sonunda onun elini sıktı ve Raine'e doğru bir bakış attı. "Bunca zamandır aradığın kardeşin bu muydu?"

"Evet. Gerçi onun hayatıma yeniden girişi tam olarak hayal ettiğim gibi olmadı."

River yüzünü buruşturdu. "Tamam, Liam ve Hammer'la olan ilişkinizi yanlış anladım. Bir ağabeyi suçlayabilir misin?"

"Yanlış mı anladın?" Raine ona sakinleştirici bir bakış fırlattı. "Bu çok hafif bir ifade."

River homurdandı. "Bu arada, iş arayışına devam etmek üzere ayrılıyorum. Yakında görüşürüz, fırtına bulutu."

Adam onun yanağını öptüğünde kadın gülümsedi. "Kulağa hoş geliyor. Beni ara." Başını salladı, sonra Heavenly'nin tarafına döndü. "İyi günler." "Sana da." Kadın el salladı.

Koca adam kendini evden dışarı attığında Raine yine onunla yüzleşti ve içten bir gülümsemeyle bir kurabiye uzattı. "O iyi bir adam. Zaman zaman dik kafalı ve yanlış yönlendirilmiş ama... o bir erkek."

Bu Heavenly'yi güldürdü. "Ağabeyin döndüğüne göre, belki Beck seni daha az rahatsız eder. Ya da etmez. Bence bundan hoşlanıyor."

Raine gözlerini devirdi. "Onu meşgul et, olur mu? Liam ve Hammer'la uğraşıyorum. Beck'ten bahsetmişken, sanat galerisindeki randevunun nasıl geçtiğini bana hiç anlatmadın mı?" Raine'in yan

bakışları hem araştırıyor hem de biliyor gibiydi. "Sergiyi ben de görmek istedim ama vakit bulamadık."

Sanat eserleri Heavenly'nin düşüncelerinde yeniden dolaşmaya başladı; doktorun yanında durup sorular sorması, sabırla açıklamalar yapması ve bazı eserlerin anında, derin bir uyarılma yaratmasını izlemesi de aklına geldi.

Heavenly boğazını temizledi. "İlginçti. Gösterinin konusunu biliyor muydunuz?"

"Duydum." Şaşırmış gibi de görünmüyordu. Yine de kadının iki sevgilisi vardı... "Eğlenceli mi buldunuz yoksa eğitici mi?"

"Her ikisi de." Aslında Heavenly'nin bir yanı, Beck gözlerini açana kadar hayal bile edemediği, tasvir edildiğini gördüğü bazı şeyleri denemek için can atıyordu.

"Ama o buluşmadan beri onunla fazla vakit geçirmediğiniz?"

"Hastanedeki öğle yemeği dışında, hiç."

Ve bu Heavenly'yi rahatsız ediyordu. Hâlâ arkadaşlıklar ama daha fazlasını keşfetme şansları olmamıştı. Elbette bunun bir kısmı kendi hatasıydı. Galeride buluştuklarından beri iki kez randevularını iptal etmek zorunda kalmıştı. Bazookas'tan nefret etmeye başlamıştı ama paraya bırakamayacak kadar çok ihtiyacı vardı. Yine de, aklında arkadaşlıktan fazlası varsa, oraya ulaşmak için acele etmediği kesindi...

Raine şok olmuş görünüyordu. "Ciddi misin?"

"Birkaç haftalığına şehir dışındaydı. Bir aile dostunun Vegas'ta acil bir sağlık sorunu olduğunu söyledi."

Raine, "Hammer bana Beck'in orada tıp fakültesine gittiğini söyledi," diye teklif etti. Heavenly bunu bilmiyordu.

"Peki ya Sevgililer Günü?" Raine sırtarak eğildi. "Beck sonunda sana kocaman bir öpücük kondurmadı mı?"

Hayır. Ona Disneyland'de söz vermişti. Şimdiye kadar vermemişti. Bunun için ölüyordu. O... pek değil.

"Pislik patronum eğer vardiyaya gelmezsem beni kovacağını söyledi. Perşembe günleri hiç çalışmam ama biri bileğini kırdı ve imdat çağrısına cevap veren ilk garson bendim." Omuz silktili. "Berbattı ama en azından bahşişler iyiydi."

"Üzgünüm." Raine içini çekti. "Meşgul olduğunuzu biliyorum, bu yüzden geldiğiniz için teşekkür ederim. Mezarlık ziyaretinden sonra kendimi biraz kötü hissediyordum. Hayatımdaki erkekler beni neşelendirmeye çalışıyor. Ama arada sırada kız kıza vakit geçirmeye ihtiyacım oluyor."

"Seni neşelendirdiğim için mutluyum. Özellikle de kurabiye yaptıysan."

Kız kaptan bir tane koparıp inleyerek ısırığında Raine güldü. "Ee... hâlâ Seth'i düşünüyor musun?"

Soru onu hazırlıksız yakaladı. Heavenly dudağını ısırıldı. "Yapmamaya çalıştım. Ama evet. Çok fazla."

Olması gerekenden daha fazla. Beck'le geçirdiği zamandan, özellikle de hastaneden uzakta geçirdiği zamandan hoşlanmıyor değildi. Yakışıklı, esprili ve büyüleyiciydi. Kendisini önemli ve özel hissetmesini sağlıyordu... sadece her zaman romantik değildi. Bazen Beck'in arkadaşlıklarını daha da ileriye götürmek istediğine ikna oluyordu. Diğer zamanlarda ise mevcut durumdan memnun görünüyordu. Kafasını karıştırıyordu.

Öte yandan Seth, tanıştıkları andan itibaren ona kendini güzel ve çekici hissettirmişti. Bakışlarıyla onu sürekli soyuyordu. Onu ıslatan bir sesle kızarmasına neden olan şeyler söylemişti...

ta ki o gidene kadar.

Raine sırtarak telefonunu eline aldı, hızlıca bir mesaj attı, sonra da cihazını aralarındaki masanın üzerine ters çevirdi. "Eğer o da hâlâ seni düşünüyorsa hiç şaşırmam."

Heyecan karnında zıplıyordu - ta ki gerçekler onu yok edene kadar. "Ona en son mesaj attığımda

cevap verdi."

"Hmm." Raine omuz silkti. "Gitmeden önce Seth'e tam olarak ne söyledin? Liam bana söylemedi."

Heavenly dudaklarını birbirine bastırdı ve yüzünün alev aldığını hissetti. "Muhtemelen şimdi aptalca geliyor ama dürüst olmaya çalışıyordum. Seth'e Beck'e karşı bir şeyler hissettiğimi söyledim. İki dakika geçmeden gitti."

Raine gözlerini devirdi. "Yaralı erkek gururumu bağışla. Demek istediğim, senin de Seth'e karşı hislerin yok değildi."

"Doğru." Ne de olsa o gece onu evine ve bedenine almaya hazırdı.

Uzaklaşmak onun için utanç verici derecede kolay görünüyordu. Bunu düşünmek bile içini burkuyordu. "Ve bunu ona sen söyledin, değil mi?"

Öyle değil miydi? "Sanırım öyle. Ama bunun onun için önemli olacağından emin değilim." Onun için önemli olduğu kadar değil. "Sadece bir kez çıktık."

Ama Seth hayal edebileceği en romantik öğleden sonrayı planlamıştı. Şarap, ekmek, tatlı... arkadaşlık. Hava bile mükemmeldi. Anısı hâlâ iç geçirmesine neden oluyordu.

"Oh, önemliydi," diye teminat verdi Raine. "Asıl soru, onu tekrar görmek istiyor musun?" "Eğer şehre bir daha gelirse, elbette. Ama nefesimi tutmuyorum."

"Belki de yapmalısın." Raine ona fazla masum bir gülümseme verdi. "Bana okuldan bahset. Derslerin nasıl?"

Rahat bir sohbete daldılar; Heavenly sömestr hakkında sohbet ederken, Raine de hamileliğinin ilk belirtilerinden yakınıyordu. Sabah bulantılarını sona erdirmek için kocakarı masalları üzerine kıkırdarlarken, biri kapısını çaldı.

Raine anında ayağa fırladı, sözünün kesilmesine şaşırmaktan çok heyecanlanmış gibiydi. "Orada kal."

Ayak sesleri büyük odada yankılandı. Duvarın diğer tarafında Heavenly kapının açıldığını duydu. Raine kimseyi selamlamadı ya da hiç konuşmadı. Belki de postacı gelmişti. Heavenly kurabiyelere baktı. Belki bir tane daha çalabilirdi...

Kaçak malı dudaklarına götürürken Raine oturma odasından geçerek mutfığa doğru koştu. "Sana kahve ikram etmeyi tamamen unuttum. İster misin?"

"Elbette."

"Geri döneceğim. Biraz zaman alabilir," diyerek mutfığa girdi ve kapı arkasından kapandı.

Kahve önemli bir şey değildi. Heavenly onun arkadaşlığından ve kurabiyelerinden mutlu olacaktı. Bir ısırik daha aldı, gözlerini kapattı ve günahkâr tarçın ve esmer şeker karışımı dilinin üzerinde erirken inledi.

"Selam, meleğim."

Heavenly yutkundu, sonra dondu kaldı. Bu sesi tanıyordu.

Seth mi?

Yavaşça döndü. Bu gerçek olamazdı.

Ama orada, kapının girişinde duruyordu. Uzun boylu. Onu doğru yerlerden saran bir kot pantolon giymişti. Yeşil gözleri niyetli, vücudu hareketsiz, her şeyi çok keskin, özellikle de sadece ona odaklanmış bakışları.

Kendini bir rüyadaymış gibi hisseden Heavenly kurabiyesini bir kenara bıraktı ve ayağa kalktı. "Bu gerçekten sen misin?" Kendinden emin adımlarla odaya girdi. "Kahretsin, ne kadar güzel olduğunu unutmuşum."

Beş saniye sonra adam kızın yüzünü kızartmaya başlamıştı bile. Gülümsedi, onun içinde süzülmekten başka bir şey yapamıyordu.

yön.

"Görünüyorsun..." *Muhteşem. Erkeksi. Raine'in kurabiyelerinden çok daha yenilebilir.* "Güzel. Seni bir daha göreceğimi sanmıyordum. Burada ne yapıyorsun? Ne zaman geldin?"

"Birkaç gün önce. Hammer'a yardım etmekle meşguldüm ama tek yapmak istediğim seni görmektir." Dudaklarının kenarlarında küçük bir gülümseme belirdi. "Son mesajında beni özleyeceğini söylemiştin. Özledin mi?"

Seth kızın parmaklarını kendi parmaklarının arasına alırken bakışları kızın gözlerinin içine indi. Kızarması yayıldı. Uyarılma adamın yüzünü kararttı. Seth onun her kıvrımını ve kabarıklığını incelerken, neredeyse hiç dokunmadan onu içine çekerken, vücudu tepki olarak sıcak bir şekilde parladı. Onun karşısında çırlıçıplak duruyormuş gibi hissetti.

Adamın yüzündeki açlık kalbinin hızla çarpmasına neden oldu. Birden nasıl nefes alacağını unuttu. Onu öpecek miydi? Öpmek istiyor muydu?

Seth elini kaldırıp onun yerine dudaklarını avucuna bastırduğunda neredeyse hayal kırıklığına uğrayacaktı. Sonra dilinin ucunu kızın hassas teninde kasıtlı bir hareketle gezdirdi. Kız ürperdi, Seth ona dokunduğunda teni yanıyordu. Kendine engel olamadan parmakları yüzünü kavradı ve sanki kendi akılları varmış gibi seksi, kumlu saat beş gölgesini fırçaladı. Çok canlı ve erkeksi görünüyordu, neredeyse tehlikeli. Kalp atışları hızlandı. Göğüs uçları dikleşti.

"E-her gün."

Gülümsemesi genişledi ve kızın yanağındaki saçları tarayıp kulağının arkasına sıkıştırırken gözlerinde heyecana benzer bir şey parladı. "Öyle mi? Ben de seni özledim meleğim."

Tanrım, o kadar yakışıklıydı ki içini yapış yapış yapmıştı. Dudaklarının kendi dudaklarını kapladığını hissetmek için can atıyordu.

Heavenly onun kendisini nefessiz öptüğünü hayal etti. Beyni tekledi. Sözcükleri buharlaştı. Tek yapabildiği ona göz kırpmak ve masum fantezilerinin yarattığı her şeyin ötesinde bir hazzı sessizce vaat eden ifadesinde kaybolmaktı.

"Konuşabilir miyiz?" Parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi ve son kurabiyesini dudaklarına götürmeden önce onu kanepeye doğru götürdü. "Önce kurabiyeni bitirmek ister misin?"

Onun elinden bir ısırık almak inanılmaz derecede samimiydi. Çiğnedi, hâlâ şaşkındı, ondan başka hiçbir şeye bakamıyor ve bakmak istemiyordu. Adamın onu izleme şekli tüylerini diken diken etmişti.

"Teşekkürler." Bu kelime dudaklarından döküldü, çünkü başka ne söyleyeceğinden emin değildi.

New York'a gitmeden önce paylaştıkları yakınlık flörtöz ve hafifti. Onun yerine daha derin bir farkındalık vardı. Yeni bir odaklanma. Parmağını koyamadığı bir şey.

Başparmağını dudağında gezdirerek kalan kırıntıları topladı ve tekrar diline götürdü. Hiç düşünmeden onları yalayarak uzaklaştırdı. Sonra dondu kaldı, bakakaldı, kendi nefes alış verişinden ve kalbinin vahşi atışından başka bir şey duymadı. Tanrım, neden dilini onun üzerine koymuştu ki? O bir kaşık ya da dondurma külahı değildi. Kızmış mıydı? İğrenmiş miydi? Tedirgin miydi?

Yüzünde geniş, yavaş bir gülümseme belirdi. Gözleri alev alev parladı. Ve Heavenly cevabını almıştı. Hoşuna gitmişti. Başparmağını ağzına daha da soktuğunda bunu anlamıştı. Dudaklarını parmağın etrafına dolamak ve bir iniltiyle yavaşça çekerken nazikçe emmek en doğal şey gibi görünüyordu.

Aralarındaki hava nefes alamayacak kadar kalındı ve zar zor anladığı bir şeyle çatırdıyordu. Heavenly'nin tek bildiği gözlerini kırpmaya korktuğuydu çünkü onun tekrar gitmesini istemiyordu.

"Oh, meleğim... Bana tam olarak neden seni düşünmeden duramadığımı hatırlatıyorsun. gitti."

Heavenly anlıyordu. Hatta Seth onun için geçen Aralık ayından bile daha güçlüydü. Şu anda

En azından o zaman, biraz esprili konuşmayı başarabilmişti. Şu anda kendi adını bile zar zor hatırlıyordu.

"Seth..."

"Beni kışkırtma. Zaten seni o kadar çok öpmek istiyorum ki dayanamıyorum." Onun omzunu sıktı, sonra geri çekildi. "Senden uzakta olmanın ne kadar zor olduğunu bilemezsin. Aralık ayı için özür dilerim, her şey böyle bittiği için. Benim hatamdı. Söylediğin her şeyi yanlış anladım ve dürüstlüğünü olması gerektiği gibi kabul etmedim. Soru bile sormadım. Ama şimdi soruyorum. Bana karşı bir şeyler hissediyor musun, Heavenly?"

Adamın sözleri kızın büyülenmiş sersemliğini delip geçti. "Tabii ki. *Bunun önemli olduğunu bilmiyordum...*" "Beni bir şey olarak gördüğünü sanıyordum..." Bunu nasıl ifade edebilirdi? Heavenly kaşlarını çattı, düşünceleri yavaş yavaş toparlanıyordu. "Bir tatil kaçamağı. Burada kalmayacağını biliyordum ve benimle hızlı bir seksten daha fazlası için ilgileneceğini düşünmemiştim. Piknikte seninle eğlendim ama..." İçini çekti ve keşke bir an önce heyecanını yenip boş boş konuşmayı bırakabilseydim diye düşündü. "O akşamı seninle geçirmeye karar vermiştim ama önce dürüst olmayı sana borçlu olduğumu düşündüm. Bilmelisin ki, ben de senden hoşlanmasaydım asla seninle birlikte olmaya karar vermezdim."

"Sen benim için sadece seks değildin meleğim. Sana güzel vücudundan daha fazlasıyla ilgilendiğimi söylediğimi hatırlamıyor musun? Bu benim daha fazlasını istediğimi söylememin beceriksizce bir yoluydu. Sana hak ettiğin sabrı ve ilgiyi göstermeye istekliydim çünkü emin olmaya ihtiyacın vardı." Adam sustu, sonra bir kez daha sert bir bakışla kadının içine girdi. "Çünkü kesinlikle hepinizle ilgileniyorum."

Heavenly yüzündeki şaşkınlığı gizleyemedi. "Tanrım. Hiç düşünmemiştim... Yani, konuşmamızın çoğu... Raine'in partisinde bana söylediğin her şey... Bu yüzden istediğini varsaydım..."

"Seks. Şimdi anlıyorum. Kahretsin, o gün markette sana seninle sevişmek istediğimi söylemiştim. Aradaki farkı anladığını sanıyordum..." Başını salladı ve bir elini yüzünde gezdirdi.

"Ben yapmadım. Özür dilerim. Ve senin için kolay bir zevkten daha fazlasını ifade ettiğime inanmadım - hayal bile edemedim. Yani, herhangi birine sahip olabilirdin..." *Seni nasıl memnun edeceğini bilen deneyimli bir kadın.* "Neden senden hoşlanmadığımı düşündün ki? Aklımda, sen seks istedin ve ben de bunu vermeye hazırdım."

sadece seninle birlikte olmak için sana geldim çünkü beni kabul edeceğini düşündüğüm tek yol buydu."

"Ne lanet bir karmaşa." İçini çekti. "İkimiz de varsayımlarda bulunduk ve açık bir şekilde iletişim kuramadık."

Bunu düzelteceğim ve benimle çalışmana ihtiyacım var.

Tamam mı?" Başını salladı. "Elimden geleni yapacağım."

"Güzel." Onun ellerini tuttu. "Bak, o akşam markette gururumu incittiğini kabul ediyorum. Birdenbire Beck'i sadece bir arkadaş olarak istemediğini ve onunla gerçekten yatmak istediğini duymak beni şok etti."

Bu onu çok kötü hissettirdi. "Seni üzeceğimi hemen anladım. Ama doğrusu, seninle birlikte olmaya istekli olduğum sürece nasıl hissettiğimi umursayacağını düşünmemiştim, ama dürüst olmam gerekiyordu."

"Dürüstlüğe hayranım, Heavenly. Hayranım. Ama o akşam sana başka biriyle de yatmak

istediğimi söyleseydim bunu nasıl karşıldın bir düşünsene."

Berbat. Berbat. Kafam karıştı. "Haklısın. Özür dilerim." Gözyaşlarının acısına karşı dudağını ısırdı. "Her şeyi berbat ettim."

"Hayır. Buraya gel meleğim." Onu büyük kollarının arasına çekti ve sert göğsüne, çarpan kalbine yasladı.

Birden kendini sıcak ve rahatlamış hissetti. Güvende. Arzulandığını. Neredeyse bütün.

Seth onun sırtını okşadı, boynuna sokuldu, kendini o anın içinde kaybetmiş gibi görünürken onu içine çekti. "Ağlama."

"Kendime kızgıyım. Ne olduğunu anlamak için haftalarımı harcadım ve şimdi kelimelerimi daha iyi seçmiş olsaydım-"

"Eğer sorular sorsaydım. Açıklaman için sana baskı yapsaydım. Tepki vermeden önce düşünseydim. Senin bir bakire olduğunu ve belki de ne söylemeye çalıştığımı anlamadığımı hatırlasaydım." Yanağını avuçladı ve başını salladı. "Bütün bunları kendi omuzlarına yükleme. Önemli olan şu anda konuşuyor olmamız."

Başını sallayarak burnunu çekti ve geri çekildi. "Sevindim ama..."

Heavenly bu cümleyi bitirmekten korkuyordu. Beck'e karşı hisleri konusunda en son dürüst olduğunda, Beck aralarındaki her şeyi bitirmişti. Kabul, şimdi anladığını söylemişti. Ama anlıyor muydu? Gerçekten anlıyor muydu?

"Beck'le çıkıyorsun ve hâlâ ona karşı hislerin mi var? Biliyorum. Ama meleğim, geri döndüm ve seni her zamankinden daha çok istiyorum."

Elinde olmayan bir şey için yüzündeki özrü göreceğini bilerek onun bakışlarıyla karşılaştı. "Bunu anlıyorum. Ve şok oldum. İyi anlamda..."

Belli ki ikisi arasında bir seçim yapmak zorunda kalacaktı. Ama... Seth ve Beck, ona çok farklı şeyler hissettiren inanılmaz derecede farklı erkeklerdi. Doğu'dan gelen Viking PI onu eritmiş ve ateşlendirmişti. Onunla konuşurken, onunla şakalaşırken bile başını döndüren kelimeler fısıldıyordu, sık sık hissettiği kız gibi değil, olmak istediği kadın gibi.

Esprili doktor, onu korurken bile düşünmeye ve yaşamaya, cesur olmaya davet etti, görünüşe göre her zaman geziniyordu, gerçekliğin canavarlarını uzak tutmaya hazır bir hırıltı. Bir an onun zihnini geliştirmeye çalıştı, böylece onun dengi gibi düşünecekti. Bir sonraki adımda ise kendini şımartılmış ve beslenmiş hissediyordu.

İkisi de onu nasıl karşı koyacağını bilemediği kadar özlem ve istek duymasına neden oluyordu. İkisi de onu nasıl tedavi edeceğini bilmediği bir şekilde ele geçirmişti. Birinden nasıl uzaklaşabilirdi ki?

"Ama kimi istediğini bilmiyorsun," diye bitirdi sözlerini. "Ve bir seçim yapmak için zamana ihtiyacın var." "Evet."

"Beni daha iyi tanımanız gerekiyor, çünkü birbirimize uygun olduğumuzdan emin olmanız için birlikte yeterince zaman geçirmedi."

"Bunun yardımı olur."

"Acele etme. Görüyorsun, özel bir şey olduğumuzu anlayacak kadar çok şey yaşadım. Ama sen fark etmedin ve benim seni aceleye getirmemin hiçbir faydası olmayacak. Buraya Hammer'a yardım etmeye geldim... ama seninle olmak istiyorum. Seni görmek istiyorum. Seninle çıkmak. Seni öpmek. Seni yatağa götürmek ve asla gitmene izin vermemek. Ve sen Beck'e karşı ne hissettiğini çözerken biz bunları yapabiliriz. Senden sadece birlikteyken bana odaklanmanı istiyorum. O bizim aramıza ait değil. Anladın mı?"

Heavenly bir nefes verdi. Vay canına, bu kadar büyük bir taviz beklemiyordu.

İki erkekle çıkabilir miydi? Daha önce hiç biriyle çıkmamıştı. Bu adamların ikisi de kendinden çok emin, ilginç ve belli ki deneyimliydi. Muhtemelen boyundan büyük işlere kalkışmıştı. Denemek için deli miydi? Belki, ama kendini ortaya koyacak kadar cesur olmazsa nasıl deneyim kazanabilirdi ki? YOLO ve diğerleri... Ayrıca, bu bir randevuydu, eğlenmekti... dalga geçmekti. Ondan sadece bir

erkek arkadaş seçmesini istiyorlardı. Bu kadar dramatik olmamalıydı.

"Bu senin için sorun değil mi?" diye sordu.

"Bu sonuca varmak için yedi haftam vardı. Seninse on beş dakikan vardı. Bu yüzden bunu düşünmeni ve beni tekrar görmek isteyip istemediğini bana bildirmeni istiyorum."

"Bunu düşünmeme gerek yok. Döndüğün için çok mutluyum. Tabii ki seni görmek istiyorum. Aramızda neler olabileceğini bilmek istiyorum."

Eğildi, kızın burnunu öptü ve ayağa kalktı. "O zaman ben senin için buradayım. Bir sonraki adım için hazır olduğunda beni ara ve birlikte atalım."

İKİ GÜN SONRA Beck asfalt otoyoldan çıkıp çakıllı yola girdi ve Mercedes'inin yolcu koltuğunda oturup camdan San Gabriel Dağları'na bakarken Heavenly'ye bir kez daha uzun uzun baktı. "Şehirden çıkıp buraya gelmeyi seviyorum."

"Bu çok güzel."

"Senin kadar güzel değil."

Başını eğdi, bakışları kucağına düştü, ama bu yanaklarına hücum eden tatlı kızarıklığı gizleyemedi. Adam sırttı, fısıltıyla söylenen birkaç kelimenin onu her zaman etkilemesini ve onun nasıl hissettiğine dair her zaman bir ipucu bulmasını seviyordu.

Tam da adamın istediği şeyleri giymişti; yoga pantolonu, yumuşak, rahat bir tişört ve spor ayakkabıları. Her zaman muhteşem görünüyordu, ama onu kıvrımlarını saran kıyafetler içinde görmek libidosunu parçaladı. Onu görür görmez kirli fanteziler beyninde çözülmeye başladı ve kırk beş dakikalık yolculuk boyunca tahribat yaratmaya devam etti. Ama Dominant canavarını okşayan şey onun itaati ve ayrıntılara gösterdiği dikkatti.

"Buraya çok sık gelir misin?"

"Elimden geldiğince sık." Onun eline uzandı ve parmaklarını birbirine geçirdi. "Ama sen yanımda olduğun için bu yolculuktan çok daha fazla keyif alıyorum."

Kirpiklerinin altından ona baktı. "O zaman bugün beni davet ettiğine sevindim. Bir süredir birlikte hiç vakit geçiremedik. Seni hastaneden uzakta görmek güzel."

"Uzun zamandır bu günü bekliyordum." Onu buraya bir ay önce getirmiş olmalıydı. Galeriye yaptıkları geziden kısa bir süre sonra bunu planlamıştı. Sonra hayat cehenneme dönmüştü.

"Nedenmiş o?"

Çünkü bugün, sonunda onun kendisine ne kadar güvendiğini öğrenecekti. Bugün, her şey yolunda giderse, ileriye doğru büyük bir adım atacaklardı. "Göreceksin."

Ona yakın olmak bile yüzüne kocaman bir gülümseme getirmişti ama daha fazlasını istiyordu. Frene basıp onu kucağına çekmek, ağzını kendi ağzının altında ezmek ve her kedi yavrusu yumuşaklığındaki iniltiyi yutmak istiyordu. Ağzını onunkinin üzerine basmak istiyordu. Onu öyle anlamsızca öpmek istiyordu ki Seth Cooper'ın varlığını bile unutacaktı.

Bok kafalının Hammer'ın hatırı için geri döndüğünü biliyordu ama Beck, Seth'in kalmaya niyetli olmasından endişeleniyordu. Kahretsin, Heavenly'yi kendisinin yapmak üzereydi. Özel dedektifin kötü bir uçuk vakası gibi geri dönmesine ihtiyacı yoktu.

"Ama itiraf etmeliyim ki dağa tırmanırken senin seksi kışına bakmak için sabırsızlanıyordum."

Bir an şaşırmış gibi göründü, sonra ona flörtöz bir gülümseme gönderdi. "Öyle mi?" "Oh, evet."

"Yani beni yürüyüşe mi götürüyorsun? Sürpriz bu mu? Hiç gitmedim."

"Daha da eğlenceli bir planım var. Oraya varana kadar sadece yürüyüş yapacağız." Ve Beck

onun için sakladığı şeyi hiç yapmadığına bahse girerdi. "Ne

oldu?"

Kendini durduramadığı için eğildi ve onun kokusunu içine çekti. "Söylemeyeceğim. Sabırlı ol, küçük kız."

"Tam on dakikadır sormadım."

"Ve bu süre bir öncekinden beş dakika daha uzun, ama beklenti hala senden akıyor. Bu arada, benimle flört ediyorsun."

Kirpiklerinin altından ona top gibi yanan bir bakış gönderdi. "Sakıncası var mı?" "Hiç de bile."

Seth'le de flört etmiş miydi? Merak etmek onu deli ediyordu.

Direksiyonu daha sıkı kavrayan Beck rekabet üzerinde durmamaya çalıştı ama Heavenly'nin dün o piçi gördüğünü biliyordu. Bu sabah herkes Hammer tutuklandıktan sonra onu hapisten nasıl uzak tutacaklarını düşünmek için toplandığında Raine'i bir kenara çekmiş ve Heavenly'nin Seth'le yeniden bir araya gelişi hakkında bazı bilgiler almıştı. Kuzgun saçlı cadaloz, Doğu Yakası'nın sıkik herifini Heavenly'yi görmeye davet ettiğini itiraf ettiğinde, Seth ona hain demişti. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, gözlerini devirmiş ve ona fırsat eşitliği sağlayan bir çöpçatan olduğunu söylemişti. *Sinsi küçük fahişe...*

Beck hâlâ Heavenly'nin gümüş dilli piçi hayatına geri mi kabul ettiğinden yoksa ona defolup gitmesini mi söylediğinden emin değildi. Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı...

"Sanırım Seth şehre geri döndü."

Başını salladı. "Dün konuşmuştuk."

"Geçen Aralık'ta gittiğinde çok üzgündün. Siz..." *öpüşüp barıştınız* mı? "Her şeyi yoluna koydunuz mu?"

Elini geri çekti ve başka tarafa baktı. "Evet."

Beck park yerine girip durduğunda ve motoru durdurduğunda dişlerini gıcırdattı. "Onunla tekrar çıkacak mısın?"

"Yapmamı istiyor."

Tabii ki istiyor. *Azgın* herif... "Ne istiyorsun?"

Heavenly bir yıl gibi gelen bir süre boyunca ona cevap vermedi. "Evet dedim. Nasıl hissettiğimi anlamam için bana zaman sözü verdi ve..."

Kız endişeyle dudağını ısırduğunda, Beck onun ne söylemekte tereddüt ettiğini anladı.

"Kimi istiyorsun?" Kadın başını salladı. "Kızdın mı? Belki de değilsin. Bizi arkadaş olarak gördüğünü biliyorum-" "Biz arkadaştan fazlasıyız, küçük kız. Bunu hemen şimdi açıklığa kavuşturalım."

"Ah." Yanaklarında yine yumuşak bir kızarıklık belirdi. "Emin değildim. Senden beni öpmeni istediğimde çok ileri gittiğimi düşündüm-"

"Hayır dedim çünkü ilk öpüşmemizin özel olmasını istedim. O zaman sana dokunmuş olsaydım, seni yere atar, üstüne tırmanır ve beni izleyen çocuk sürüsünü umursamazdım."

Heavenly gözlerini kocaman açarak bakışlarını ona çevirdi.

"Yapmazsın." "Bahse var mısın?"

"Hayır dediğinden beri ne düşüneceğimi bilemiyorum. Sonra galerideki randevumuz çok cinsel görünüyordu ama bana dokunmadın. Ve o zamandan beri seni pek görmedim, bu yüzden emin olamadım..."

"Seni istedim mi? Ben istedim. Havadan daha çok."

"Oh." Yüzünde yavaşça bir gülümseme belirdi. "Oh."

"Seni korkutmamak için kendimi tutmaya çalıştım."

Çenesini eğdi ve kaşlarını çatı. "Yapabileceğini sanmıyorum."

Derin kahkahası arabayı doldurdu. "Oh, ben annenin seni uyardığı adamım."

Yüzü kapandı. "Annem beni hiçbir konuda uyarmadı. Onu sekiz yıldır görmedim."

Bu onunla paylaştığı en kişisel şey olabilirdi. Beck bin tane soru sormak istiyordu ama muhtemelen karşılığında bin tanesine cevap vermek zorunda kalacaktı. Ayrıca, aile hakkında konuşmak onları konudan uzaklaştırıyordu.

"Özür dilerim. Benimki de pek ortalıkta yoktu. Demek istediğim, senin hızına göre hareket etmeye çalıştım, ama yanlış değerlendirdiysem, işleri hızlandırmaktan mutluluk duyarım." Ona şeytani bir sırıtış fırlattı.

"Belki biraz." Sonra kaşlarının arasında yine o çatıklık belirdi. "Ama ben de onunla çıkmak istersem, benimle görüşmeyi bırakacak mısın?"

Seth bu yüzden mi çekip gitmişti? Rekabetle başa çıkamadığı için mi? Evet. Yoksa neden şimdi bunu çözmesi için ona zaman vaat etsin ki?

Heavenly'nin sorusu onun güvensizliğini ortaya çıkarmıştı. Bir yandan işe yaramıştı çünkü bir Dom, güçlü ve zayıf yönlerini bilmeden bir hizmetkâra rehberlik edemezdi. Öte yandan, Seth'in ortadan kaybolduğunda onu yaralamış olması onu kızdırmıştı. Bu yüzden onun seçim yapmasını sağlamaya yönelik kıskanç dürtüsünü bastırdı ve planının son aşamasını uygulamaya odaklandı. Bugün iyi geçerse, Seth'i toz içinde bırakmayı umuyordu.

"Hiç şansın yok. Bundan hoşlanmayacağım ama kararını vermen için seni acele ettirmeyeceğim."

"Teşekkürler." Elini sıktı ve ona rahatlamış bir gülümseme gönderdi. "Sabrınız için minnettarım." "Elbette." Beck sabırlı davrandığı için homurdanmak istedi ama bir keresinde Beck'in ona

sabırlı adam. Şimdi ona göstermesi gerekiyordu. "Bir maceraya hazır mısın?" "Evet."

Yüzüne yayılan heyecanlı gülümseme güneşe rakipti. O güzellik, zarafet ve ışıktı. Ve bugün için hepsi onundu.

"O zaman bunu yapalım."

Arabadan indiklerinde Beck sırt çantasını alıp omuzlarına attı, sonra da bir kolunu Heavenly'nin beline doladı. Heavenly'yi engebeli patikadan yukarı çıkarırken konuşup gülüştiler, gölgede dinlenmek için durdular ve Beck'in zulaladığı su ve atıştırmalıkları paylaştılar.

Sağlam bir kıızılağaca yaslanan Beck, dolgun kırmızı bir üzümü dudaklarına götürdü. Gözleri kilitlendi. Heavenly üzümü dişlerinin arasından ısırarak onun için ayırdığında kalbi hızla çarptı ve kükredi. Vahşi bir hırıltıyı zar zor bastıran adam, kız sulu lokmayı ısırırken parmaklarını dudaklarının yumuşak dokusu üzerinde gezdirdi. Dişlerini diğer yarısına da geçirip, kolları ve bacakları bitkin, terli, nefes nefese kalana kadar onu yutmak için her şeyini verebilirdi.

Henüz değil. Ona güvendiğini anladığında, her şey başlayacaktı. Ama o zamana kadar geri adım atmak zorundaydı. Belki çok fazla şey söylemişti ama içgüdülerini ona kızın bunu başaracağını söylüyordu. Ona ait olduğunu.

Eğer yapmazsa, bu onu mahvedecekti.

Kısa bir soluklanmanın ardından atıştırmalıkları bir kenara koydu, zonklayan ereksiyonundan irkilmemeye çalıştı ve çantayı omuzlarına geri aldı.

Dağa doğru yürümeye devam ettiklerinde, bir çift beyaz kuyruklu geyiği işaret etti.

"Çok zarif ve güzeller," diye fısıldadı, sesi huşu doluydu. "Sence daha fazlasını göreceğ miyiz?"

"Olabilir. Gözlerini açık tut."

Hedeflerine yaklaştıkça daha fazla vahşi yaşamla karşılaşmadılar, sadece gürültülü kahkahalar ve tiz çığlıklar duyular. Beck'in midesi gerginlikle düğümlendi. Otuz dakikadan kısa bir süre içinde, son üç aydır Heavenly'ye anlamsızca özlem duyup duymadığını ya da bir gelecekleri olup olmadığını nihayet öğrenecekti.

"Şu tepenin ardında neler oluyor? Bir partiye benziyor."

Beck onun belini sıktı ve durmasını sağladı. "Bu da sürprizimin diğer kısmı. Yükselirken öğreneceksin." Cebinden siyah saten bir göz bağı çıkardı ve parmağından sarkıttı. "Ne kadar cesursun, küçük kız?"

Heavenly parlak kumaş parçasına kocaman gözlerle baktı. "Gözlerimi bağlamak mı istiyorsun?" "İstiyorum." *Yeni başlayanlar için...*

Heavenly sıkıca yutkundu. "Ya ayağım takılırsa ya da bir şeye takılırsam?"

"Hemen yanında olacağım, tıpkı bu yola çıktığımızdan beri yaptığım gibi sana tutunacağım."

Bir parmak eklemine onun yanağından aşağı sürükledi. "Düşmene izin vermeyeceğim."

"Ben hiç..."

"Gözlerinizi mi bağladınız yoksa birinin sizi vahşi doğada yönlendirmesine mi izin verdiniz?" "Her ikisi de."

"Bana güveniyor musun?" diye sordu alçak, boğuk bir ses tonuyla. "Evet."

Hiç tereddüt etmedi ve Beck umuttan daha güçlü ve şehvetten daha kuvvetli bir şeyin dalgalandığını hissetti. Kalbinin etrafını sarmış ve neredeyse nefes alamayacak hale gelene kadar sıkıştı.

"O zaman göster bana."

Heavenly titreyen parmaklarıyla ondan göz bağını aldı ve gözlerinin üzerine yerleştirdi. Gözbağını yerine yerleştirir yerleştirmede, görme yetisini kaybederek sendeledi ve ona doğru uzandı, anında kendini onun ellerine bırakarak rehberliğini istedi.

İçinde elektriksel bir heyecan pırladı.

"Vay canına... Kafam karıştı," diye mırıldandı.

Başının arkasındaki lastiğin sağlam olduğundan emin olmak için nazikçe onu çevirdi, sonra kulağına yaklaştı. "Seni yakaladım. Hazır mısın?"

Heavenly başını salladı ama nefesi düzensiz, gergin bir hızla geliyordu. Beck onu kendi tarafına doğru sıkıca sardı. Heavenly onu kavradı ve Beck onu dikkatle yokuş yukarı yönlendirirken canı pahasına tutundu. Yokuşu aştıklarında Beck onu düz beton yüzeye çıkardı. Toplanan insanlar, adam onu ileriye doğru götürürken dönüp sırttılar. Bazıları onu başparmaklarıyla onayladı.

Kargaşayı duyan Göksel gerildi ve sanki emin değilmiş gibi yavaşladı. "Sakin ol," diye mırıldandı. "Benimle güvendesin. Söz veriyorum."

"Neredeyiz Beck? Rüzgar gerçekten çok sert esiyor."

Yumruğunu havaya kaldırma isteğini geri çevirdi. Tecrübeli bir itaatkâr gibi sese, kokuya, hislere ve ona güveniyordu. Tatlı bir itaatkârın duyularıyla oynamak, göz bağlarını sevmesinin birçok nedeninden biriydi.

O cevap veremeden bir kadın kulakları tırmalayan bir çığlık attı. Toplanan grup toplu bir tezahüratla patladı. Heavenly gerildi ve göz bağına uzandı.

Beck onu durdurmak için bileklerini kavradı. "Güven bana, sadece bir dakika daha." "Ama kadının sesi dehşete düşmüş gibi geliyor. Neler oluyor?"

Sakinleştirici bir avuç içini onun sırtında gezdirdi. "Heyecanlı ama iyi. Herkes iyi. Bana hâlâ güveniyor musun?"

"BEN..."

Boynunun dibindeki nabız noktası bir matkap gibi gümbürdedi. Adrenalin vücudundaki her hücreye yayılıyor olmalıydı.

"Göksel mi?"

"Evet." Sonunda başını salladı. "Gerginim ama sana güveniyorum." Birkaç dakika içinde bunun doğru olup olmadığını öğrenecekti.

"Göz bağıını yakında çıkaracağım," diye söz verdi. "Ama önce sana biraz su getirelim."

Beck taze *agua* almak için çantasına uzandı. Beck şişeyi dudaklarına götürdüğünde kız hafifçe sıçradı ama Beck kızın şişeyi kendi başına tutmaya çalışmamasından memnundu. Bunun yerine çenesini geriye doğru eğdi ve Beck'in elinden içti.

"Daha iyi mi?"

"Evet," dedi sözlerini bitirirken. "Teşekkür ederim."

"Sürprizin için hazırlanma zamanı geldi. Sakin ol. Seni güvende tutacağıma söz verdim ve asla sözümünden dönmem. Her zaman yanında olacağım."

"Ne oldu?"

"Sadece biraz daha sabır..."

Onu bej renkli devasa bir tentenin altına götürüp durdurdu, sonra da yirmili yaşlarda, logolu bir atlet giymiş ve elinde bir pano taşıyan tanıdık bir adam olan Chet'e başıyla işaret etti. "Biz hazırız."

"Mükemmel." Chet gülümsedi ve bakışları Heavenly'de bir an için fazla uzun süre kalınca Beck kaşlarını kaldırdı.

Sonra adam tamamen işe koyuldu ve Chet tüm vücut kemerini bağlarken Beck onunla nazik, yatıştırıcı tonlarda konuştu. Heavenly itiraz etmedi ya da soru sormadı. Sadece Beck'in sorularına yanıt olarak birkaç gergin baş sallama hareketi yaptı. Kendisi de aynı düzeneğe bağlanırken, Beck onun kolunu okşadı ve sözel güvenceyi aralıksız sürdürdü.

Chet son tokayı da yerine takıp arkasını döndükten sonra Beck Heavenly'yi göğsüne çekti. "Sanat galerisindeyken hayatı gerçekten deneyimlemek istediğini söylemiştin. Bunu hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Yapmak üzere olduğumuz şeyden daha iyi bir yol yok..." Gözbağıını çıkardı ve kızın parlak güneş ışınlarına karşı gözlerini kırıştırmasını izledi. "Hiçbir Yere Giden Köprü'ye hoş geldiniz."

Bir elini ağzına götürdü. Onlardan üç adım ötede bir genç savaş çığlığı atıp köprüden atladığında gözleri fal taşı gibi açıldı. Heavenly boğuk bir nefesle kenarın üzerinden buruşmuş bungee kordonuna ve bağlı atlayıcıya baktı.

Beck onu korkuluklara yaklaştırırken, geri tepme genci havaya kaldırdı ve yerçekimi onu bir kez daha yere çarptı. Köprüdeki herkes onun başarılı sıçrayışını alkışladı.

Beck gözlerini kazaktan ayırıp Heavenly'ye odaklandı. Korkmuş görünüyordu... ve biraz da meraklı.

"Daha önce hiç bungee-

jumping yaptın mı?" "Hayır!

Asla. Peki sen yaptın mı?"

"Her zaman." Tankın içindeki adamı işaret etti. "Chet, burada, beni iyi tanır."

"Oh."

San Gabriel Nehri'nin yüz metre yukarısına tünemiş olduklarının aniden farkına varmış gibi,
Göksel

kendini onun elinden kurtardı ve tökezleyerek korkuluktan uzaklaştı. Avucunu karnına bastırırken yüzü hayalet gibi bembeyaz oldu. "Yükseklikten korktuğumu daha önce söylemeliydim."

Beck zihinsel olarak kendi kışına tekme bastı. Kızın önüne eğildi ve yüzündeki saç tutamlarını taradı. "Eğer bu senin için çok fazlaysa, atlamak zorunda değiliz. Dağa geri dönebilir ve biraz-"

"Hayır." Başını önce yavaşça, sonra daha inançlı bir şekilde salladı. "Sanırım... Bunu yapmak istiyorum. Yani, ne zaman başka bir şansım olacak ki?"

Bu sözleri söylerken bile bayılmaya hazır görünüyordu.

"Her zaman. Ne zaman istersen yapabiliriz." Parmak uçlarını kızın solgun yanaklarında gezdirdi, yarı yarıya kızın kaldırırma doğru yığılmadan önce gözlerinin yuvalarından fırladığını görmeyi bekliyordu. "Seni buraya korkutmak için getirmedi."

"Biliyorum." Dudaklarından küçük bir kıkırdama döküldü. "Bir sürprizim var dediğinde şaka yapmıyormuşsun."

Kadının yanaklarına şeftali rengi yavaşça geri dönerken sırttı. "Yani buna hazır mısın?" "Bana bir şey olmayacak, değil mi?"

"İyi olacaksın. Doğru olmasaydı sana bunun sözünü vermezdim."

"Hadi... yapalım." Dudaklarının üzerinde gergin bir dil gezdirdi. "Seni şimdiden uyarıyorum, beni kenardan itmen gerekebilir."

Güldü. "Seni de yanımda sürüklememe ne dersin?"

"Yani birlikte atlayabilir miyiz?"

"Ya da tek başına gidebilirsin."

"Hayır!" Onun kolunu tuttu ve sarıldı. "Bunu seninle yapmayı tercih ederim." "Güzel. Tek başına yapmak o kadar da eğlenceli değil." Sırttı. "Daha önce yalnız mı yaptın?"

"İtiraf etmek istediğimden daha fazla," diye gülerek itiraf etti. "Siz ikiniz hazır mısınız Beckman?" Chet sordu.

Heavenly'nin yüzü kızardı. "Bunu şimdi mi yapıyoruz?"

Beck başını salladı. "Neden bekleyelim ki? Burada takılırsan sadece kendini vazgeçirirsin."

"Haklısın." Chet koşumlarına bir bungee kordonu bağlarken Heavenly sıkıca yutkundu. "Hiç olmadığım kadar hazırım. Sadece... sıkı tutun ve sakın bırakma."

"Ben de bunu söylemeni umuyordum." Beck sırttı.

Adam köprü'nün kenarına çıkmasına yardım ederken yaprak gibi titriyordu. Başını kaldırmadan önce aşağıya baktı, yüzünde korku ve heyecan vardı. "Aman Tanrım. Aman Tanrım. Aman Tanrım."

Titreyen mantrası onu gülümsetti. Kızın bakışlarını kendi bakışlarına kaldırdı ve yanağını okşadı. "Güven bana, küçük kız."

Nefesini içine çekti ve ona kararlı bir şekilde başını salladı.

Alçak ve baskın bir sesle, "Bana bildiğini söyle," diye emretti. "Evet," diye güvence verdi. "Sana güveniyorum."

"Aferin kızıma."

Onu asla bırakmayacağına söz veren bir tutuşla kollarına saran Beck yana doğru sıralandı... ve birlikte atladılar, köprüden yuvarlanıp kanyonun sarp çenelerine doğru serbest düşüşe geçtiler.

Heavenly aşığı inerken avazı çıktığı kadar bağıırken gözleri fincan tabağı gibi kocaman olmuştı. Ama ip gerilip onları tekrar havaya çektiğinde, kendiliğinden gülmeye başlamıştı, sesi neşe doluydu.

İçinde yankılandı. "Bana gerçekten güveniyorsun."

"Ne düşünüyorsun?" Gövdesini ölümüne kavrayışını bıraktı ve yüzünü kavradı. "Tabii ki."

ılgınca bir sırtıma ağızını yukarı kıvırdı. Seth'i sikeyim. Heavenly onun olacaktı -tereddüt yok, soru yok, şüphe yok- şimdi başlıyordu.

Havada sallanırken, sarı saçları saf altın güneş ışığından bir hale gibi yüzünün etrafına yayılıyordu. Mavi gözleri ışıldıyordu ve Beck onun dolgun, mükemmel dudaklarına sahip olmak için bir saniye daha bekleyemedi.

Onun ensesini kavradı ve haftalardır hayalini kurduğu öpücük için eğildi.

Heavenly inledi. Oh, evet... Onu bütün gece, her gece inletmekten mutluluk duyacaktı.

Adam daha harekete geçmeden kadının yüzünde bir panik ifadesi belirdi. Adamın elinden kurtulur kurtulmaz başını yana çevirdi, vücudu sarsıldı ve derhal kanyona kustu.

"Ah, bebeğim." Hızla kızın saçlarını avucunun içine topladı ve kız kusarken onu yakınında tuttu. "Bir şeyin yok. Bu bir adrenalın arpması. Bırak gitsin. Daha iyi hissedeceksin."

"Hayır..." diye inledi, ona bakmayı reddederek. "Bunu yaptığıma inanamıyorum. Çok utandım."

Beck onun yanağını kavradı ve bakışlarını kendi tarafına çevirmeye zorladı. "Kendini kötü hissetme. Birinin kustuğunu ilk kez görmüyorum, biliyorsun. Seni *sınırlarının* ötesine bu kadar çabuk itmemeliydim..." "Konfor bölgesi. Özür dilerim."

"Özür dileme. Atlamayı kabul ettim. Eğlenceliydi... ta ki hastalanana kadar." Bungee kordonu sarsıldı ve köprüye doğru yükselmeye başladılar.

Zirvede kalabalık sırtını sıvazladı ve tebriklerini sundu. Beck onlara usulca teşekkür ederken gülümsedi, ardından kızarmış yüzünü Beck'in göğsüne sakladı.

"Bunun için endişelenmeyin. Kusmuk hayal edebileceğinden çok daha fazla olur. İlk atlayışın için tebrikler." Chet koşumları çıkarırken sırttı.

Beck onu kenardan uzaklaştırıp gölgeliklerin altına götürdü ve bir bankı işaret etti. Kız oturur oturmaz ona su, granola bar ve biraz daha üzüm verdi. Alnına dokunup gözlerini kontrol etti, ta ki kız elini çekene kadar.

"Ben iyiyim. Sadece aşığılandım." "Olma."

"Neredeyse üzerine kusacaktım."

"Ama sen yapmadın. Ayrıca, kaç erkek üçüncü randevusunda sevgilisini kusturduğunu söyleyebilir ki?"

Kaşlarını attı. "Bunun övünmen gereken bir şey olduğundan emin değilim."

"O zaman seninle övüneceğim. Benimle birlikte atlamam senin tahmin edebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor."

Hayır, ona bunu söyleyemezdi, onun gözünde birbirlerine uygun olduklarını kanıtlamıştı. Aralarında harika bir kimya vardı, kadın sapkınlıklara açıktı ve kendini onun ellerine bırakmaya hazırды. Bugün onun ilk öpücüğünü almayı çok isterdi. Ama onun tadına bakacaktı. Yakında tadacaktı.

Beck, kızın dağıdan aşığı inebilecek kadar dengeli olduğundan emin olduktan sonra onu yanına

yatırdı. Arabaya ulaştıklarında yolcu kapısını açtı.

Heavenly durakladı ve ona zayıf bir gülümseme gönderdi. "Buna inanmayabilirsin ama bugün harika vakit geçirdim. Artık bir kuşun havada süzülürken nasıl hissettiğini biliyorum. Bu çok..."

"Özgürleştirmek mi?"

"Evet." Heyecanla başını salladı. "Özgürleştirici ve tamamen şaşırtıcı."

Beck sadece gülümsedi. Henüz hiçbir fikri yoktu ama yakında bir gün Beck onu inanılmaz derecede özgürleştirici bir şekilde uçuracaktı.

ON İKİNCİ BÖLÜM

ERTESİ ÇARŞAMBA Beck hastane kafeteryasının dışında Heavenly'yi bekledi. Bungee randevularını düşünmekten, onu öpme şansına sahip olmayı dilemekten vazgeçmemiştir. Bunu dört gözle bekliyor, buna güveniyordu. Hatta can atıyordu.

Ama yakında onun dudaklarının ve vücudunun geri kalanının tadına *bakacaktı*. Şimdiden onu yalnız yakalamak için başka bir fırsat planlıyordu.

Asansörün sesi dikkatini çekti. Kapılar açıldığında döndü ve koridora doluşan insanları izledi. Heavenly onların arasında değildi. Beck kaşlarını çatarak saatine baktı.

"Kayıp mı oldunuz, Dr. Beckman?" Kathryn onun kişisel alanını işgal etti. "Hayır."

"Her zamanki öğle yemeği randevunu bekliyorsan, seni asla bekletmeyeceğimi bilmelisin." Kız ona boğucu bir gülümseme olduğunu ima ederek parladı. "Her şey için."

Tanrım, Heavenly'yi hastanenin önünde neredeyse öptüğü gece ona gidip bir kapı tokmağını becermesini söylemişti. Yine de kadın vazgeçmedi.

"Kendinizi açıkça ifade ettiniz. Aslında ben de öyle sanıyordum. İlgilenmiyorum."

Kız ona sinirli bir of çekti. "Gerçek bir kadına sahip olabileceksen neden zamanını ve enerjini bir kız için harcıyorsun?"

"Aklınızda kim var? Umarım seni kastetmiyorsundur." Güldü.

"Bunu söylüyorsun çünkü ne kaçırdığını bilmiyorsun. Bebek bakıcılığını bitirdiğinde beni ara. Pişman olmayacaksın."

Evet, yapardı. Onunla geçirdiği son iki dakika için şimdiden pişmanlık duyuyordu.

Kathryn arkasını dönüp kafeteryaya girmeden önce ona bir öpücük kondurdu. Sanki ikinci bir duşa ihtiyacı varmış gibi hissediyordu.

Arkasında, asansör kapılarının tekrar açılma sesi dikkatini çekti. Döndüğünde Heavenly'nin dışarı çıktığını gördü. Başını eğmiş, burnunu çekiyordu, sonra bakışlarını onunkilerle buluşacak kadar kaldırdı. Gözlerinin kenarları kırmızıydı, burnu da aynı renkteydi. Yanakları nemliydi.

Ağlıyordu. Ne oluyor be?

Duvarı iterek aralarındaki mesafeyi kapattı ve kızın omzunu kavradı. Tanrım, kız titriyordu. Sonra gözyaşlarıyla dolu kocaman gözlerini kırpıştırarak ona baktı. Ne olduğunu ya da ona kimin zarar verdiğini bilmiyordu ama belli ki birinin ölmesi gerekiyordu.

"Konuş benimle. Ne oldu?"

Heavenly kafeteryayı taradı, sonra başını eğdi ve desteğine ihtiyaç duyuyormuş gibi ona doğru eğildi. "Burada olmaz."

Hemen bir kolunu kızın beline doladı ve onu köşeyi dönerek hademenin posta pulu ofisinin yakınındaki küçük bir oyuğa götürdü. Onu köşeye çekti, sonra da ön tarafa geçerek yoldan geçenlerin ya da meraklı sürtüklerin onu görmesini engelledi.

"Artık yalnızız. Konuş benimle."

Ona baktı, yeni gözyaşları dökmeye hazır görünüyordu. "Artık burada kalabilir miyim bilmiyorum."

Benden nefret ediyorlar ve bu şimdiye kadar yaptıkları en kötü şey. Bu sadece...korkunç." *Onlar* mı? Kathryn ve onun sürtük takımı göt herifliklerine devam mı ediyorlardı? "Kim sana ne yaptı?"

"Tam olarak kim olduğunu bilmiyorum ama bir şüphem var. Seninle buluşabilmek için çantamı almak üzere dolabıma gittim ama bir tane buldum" -gözlerini kapattı ve başını salladı- "bir ölüm tehdidi."

"Ne?" Şok onu boğmuştu. Bu Kathryn için bile alçakçaydı.

"Dolabımı açtığımda, boynunda düğümlenmiş bir ilmikten sarkan bir Barbie bebek buldum.

Bacağında 'Geber Kaltak' yazan bir not asılı."

Öfke alevlendi, sıcak ve amansız. Kafeteryaya koşup Kathryn'i boğazından duvara çarpmamak ve karşılığında onu tehdit etmemek için kendini kontrol etmesi gerekiyordu. Eğer Kathryn bir erkek olsaydı, yumruğu çoktan yüzüne inmiş olurdu.

"Bana olayı rapor ettiğini söyle."

Ona titrek bir baş selamı verdi. "Bu yüzden geç kaldım. Hemşire Lewis'i aradım. Hemen geldi, bebeği çıkardı ve bana her şeyi halledeceğini söyledi. Ama o görüntüyü aklımdan çıkaramıyorum."

"Bridget bunu çözecektir. Bunu her kim yaptıysa yanına kâr kalmayacak." Beck bundan emin olmak niyetindeydi. Bir elini saçlarında gezdirdi ve ofisine döner dönmez yönetici hemşireyi aramayı aklına not etti. "Bana bebeği kimin yerleştirdiğini düşündüğünüzü söyleyin."

"Elimde kanıt yok... ama Kathryn olduğuna dair bir his var içimde. Nedeni ne olursa olsun, benden nefret ediyor. Nedenini bilmiyorum. Ben ona hiçbir şey yapmadım-"

"Yaptım," diye araya girdi. "Ve hıncımı senden çıkarıyor."

"Ne?" Heavenly kaşlarını çatı. "Oh, seninle ilgileniyor ve galeriden sonraki gece bizi birlikte görmüş."

Beck ona sertçe başını salladı. "Onu yatağa götürmem için başımın etini yiyor. Ben de kesin bir dille reddettim. Hayatını cehenneme çevirdiği için üzgünüm." Heavenly'nin yüzündeki saçları nazikçe taradı. "Bunun şimdiye kadarki en kötü olay olduğunu söylemiştin. Başka ne oldu?"

Acıyla kaşlarını çattıktan sonra, Bridget Lewis'in iki ay önce kendisine yaptığı şakaları anlattı. Görünüşe göre Kathryn bir süredir sessizdi. Ama patronunun tehditlerinin etkisi geçmiş olmalıydı ve bahse girerim onu neredeyse Heavenly'yi öperken görmek Kathryn'in kıskançlığını yeniden alevlendirmişti.

Yine de Beck bardağın dolu tarafına bakmak zorundaydı. Heavenly, sürtük takımının çevirdiği her dolambaçlı numarayı açıklayarak ve ifşa ederek ona daha fazla güven veriyordu. Ama Kathryn'in, Beck'in

-Ya da kızını tehdit eden herhangi birini.

Heavenly katlandığı saçmalıkları sıralamayı bitirdiğinde Beck onu kollarıyla sardı. "Bridget'le konuşacağım. Bu bok bitecek, söz veriyorum."

"Oh, endişelenmene gerek yok. Bu senin sorunun değil." Yüzünü buruşturdu. "Seni bu işe bulaştırmak istememiştim.

o."

İçini yakan öfkeye rağmen, şefkatli bir gülümsemeyi başardı. "Sen yapmadın. Bu benim için bir zevk olacak.

Onunla ilgilen, küçük kız. Şimdi neden çıkıp hızlıca bir hamburger yemiyoruz? Doğu kanadındaki

sürtüklerle kafeteryada oturacak havada değilim."

Gözyaşlarının arasından güldü. "Kulağa harika geliyor. Teşekkür ederim." Elini tuttu ve onu otoparka doğru götürdü.

"Bu onlar için korkunç bir isim." Heavenly dudağını ısırdı. "Ama bu doğru."

Heavenly'yi hastaneden uzaklaştırabildiği ve onu gülümsetebildiği için mutluydu. Buna ihtiyacı vardı. Kahretsin, Beck de onların ikinci pisliklerini hafızasından silebilmeyi diliyordu. Bunu yapamayacağı gerçeği canını sıkıyordu.

Hastaneyle ilgili hiç kimse ya da hiçbir şey hakkında konuşmadan kararlılıkla geçirilen bir öğle yemeğinden sonra, ona acil servise kadar eşlik etti. Birime adımını atar atmaz Kathryn'in bakışları onu yaktı. İçindeki asi, Heavenly'yi göğsüne çekip Tanrı'nın ve tüm personelin önünde öpmek istedi, profesyonellik lanetliydi. Ama bu sadece Heavenly'nin kariyerine zarar verir ve onun pahasına daha fazla misilleme yapılmasını teşvik ederdi.

"Başka... sürprizler bulursan bana mesaj at," diye fısıldadı kulağına, şefkatle dirseğini kavrayarak. "Atarım. Her şey için tekrar teşekkür ederim."

"Teşekkürü gerek yok. Ne zaman seninle olsam, tüm zevk bana ait."

Diğer hemşirelere keskin bir selam vererek Kathryn'in yanından geçti ve çift kapıyı iterek dışarı çıktı.

Beck ofisine girdiğinde, öğleden sonra kendisiyle konuşmaya can atan Bridget Lewis ile bir toplantı ayarladı. Sonra sandalyesinde arkasına yaslandı ve Heavenly'ye verdiği sözü nasıl tutacağını ve Kathryn'in terör saltanatını nasıl durduracağını düşünmeye başladı. Kız arkadaşı bir damla daha gözyaşı dökmeden önce o kurnaz fahişeyi yakalamalıydı.

O henüz senin kızın değil, diye kafasının arkasından bir ses dürttü.

Hayır. İkisi arasında seçim yapana kadar o kendini beğenmiş özel dedektifle çıkmasına izin vermeliydi.

PI.

P. Lanet olsun.

"İşte bu kadar!" Beck yumruğunu masasına vurdu. Sonra ne anlama geldiğini anladı.

Seth'in yardımını almak asit yutmak kadar eğlenceli olacaktı. Ama ne kadar nefret ederse etsin, şu anda o pislığe ihtiyacı vardı. Ve Beck, Seth'in bir eldiveni yere atmak için ülkeyi geçmeye razı olduğuna inanmak zorundaydı, o zaman Heavenly'ye yardım etmek için ne gerekiyorsa yapardı.

Beck hırlayarak telefonunu kaptı ve kendini aramaya zorladı.

Seth ilk zil sesinde telefonu açtı, merhaba deme zahmetine bile girmedi. "Eğer zincirimi koparmak için aradıysan

."

"Heavenly için arıyorum. Yardıma ihtiyacı var."

"Ne oldu?" Seth'in sesindeki tüm düşmanlık izleri silinmişti. "O iyi mi?"

"Fiziksel olarak evet. Ama iş yerindeki hemşirelerden biri onu terörize ediyor ve durum bugün ölüm tehdidi."

"Ne oluyor lan? Ayrıntıları istiyorum!" Seth'in sesi Beck'e, onun da başına bir şey gelmesine izin vermeyeceği konusunda güvence veriyordu.

Beck boğazını temizledikten sonra küçük şakalardan bugünkü tehdide kadar her şeyi anlattı. İşini bitirdiğinde, özel dedektif de aynı derecede öfkeliydi.

"Bunca zamandır taciz edildiğini biliyordunuz ve bunu durdurmak için hiçbir şey yapmadınız mı?"

"Heavenly bugüne kadar bana hiçbir şey anlatmadı ve ben de hastanenin İK kanallarının üstesinden gelemeyeceği hiçbir şey olmadığı için olaya müdahil olmadım. Ta ki bugüne kadar." Kathryn'i hafife almış olmaktan nefret ediyordu. Heavenly'nin ne kadar acı çektiğinden daha da çok

nefret ediyordu. "Ama Şimdi Heavenly tehdit altında olduğuna göre, bu pisliği düzeltmek için devreye girmemizi öneriyorum."

Seth doğrudan işe koyuldu. "Aklında bir Şey var mı?"

"Kathryn'i suçüstü yakalamak. Ama bunun için bir video kayıt cihazı gerekecek." "Sana bir tane getireceğim. Nereye koymayı planlıyorsun?" Beck içini çekti ve bir sonuca vardı. "Hemşire deposunda. Dolapları orada.

Nereye koyacağımı tam olarak bilmiyorum."

"Bu hemşirenin yaptığı tüm numaralar Heavenly'nin dolabında gerçekleşti, değil mi?" "Evet."

"Onun biriminden kimse öğrenmeden bana erişim sağlayabilir misin?"

"Sanırım öyle." Bridget Lewis'i gemiye almak için ne gerekiyorsa yapacaktı. "Benim için bir kamera ayarlamaya razı mısın?"

"Senin için değil. Heavenly için."

Beck gözlerini devirdi. Kendini büyük ve güçlü hissetmek için onun parlak zırhlı şövalyesini oynaması gerekiyorsa, her neyse. Tek istediği Heavenly'nin işkencecisini yakalamak ve böylece huzur içinde çalışabilmektir. "Peki."

"Birkaç saat içinde ofisinize uğrayacağım. Önce birkaç şey almak için bir iki mağazaya uğramam gerekiyor."

"Mükemmel. Burada olacağım."

CUMARTESİ GECESİ, Heavenly Raine'in evinin arka verandasına doğru ilerlerken yüzünde bir gülümseme belirdi. Los Angeles'ta yaşamakla ilgili her şeyi sevmiyordu ama hâlâ Wisconsin'de yaşıyor olsaydı, Şubat ayının sonlarında bir açık hava partisine asla katılmazdı. Havuzda yüzen mumlar ve ağaçların arasından sarkan peri ışıklarıyla bu parti büyüleyiciydi. Hammer'ın doğum gününü kutlamak için yapılan sürpriz toplantı ve yasal sorunlarının şükranla sona ermesi mükemmel bir şekilde bir araya gelmişti.

Günün büyük bir bölümünde Raine'in hazırlıklarına yardım etmesine rağmen, şenliklere kalabileceğinden emin değildi. Neşeli esmer ısrar etmişti. Babası son krizinden sonra kendini iyi hissettiğinden ve Bazookas'taki patronu Sevgililer Günü'nü telafi etmek için ona bu gece izin verdiğinden, kabul etmişti... ama korkmadan değil.

Beck ve Seth de burada olacaktı. Zamanını onlar arasında nasıl paylaştıracaktı?

Hayal etmeye çalıştığında Raine, soğuk ve solgun tenini kesinlikle parlatan muhteşem bir kırmızı elbise içinde belirdi. Buna kıyasla Heavenly, yağmurlu bir gün için biriktirdiği çiçekli kumaştan, ikinci el bir elbiseden kopardığı dantelden ve annesinin yıllar önce bıraktığı bir desenden diktiği karmakarışık elbisenin içinde kendini sönük hissediyordu.

"Çok heyecanlıyım!" Raine ciyakladı, sonra ellerini çırpı. "Ve Hammer'ın hiçbir fikri yok! Liam, Pike'ın da küçük bir yardımıyla onu bütün gün meşgul etti. Ofisinde acil durum yangını yaratmak dahiyane bir fikirdi."

Heavenly, kadının sevgililerinden birinin haberi olmadan bu büyüklükte bir parti düzenlemesine hayret etti. "Çok heyecanlanacak."

Birden River yanaştı ve Heavenly'ye dostça bir el kaldırdı. "Merhaba. Seni tekrar görmek güzel." "Seni de."

Raine ona doğru sırtıttı. "İşte günün porno yıldızı."

"Tamam, sana yardım etmek için ne kadar alçaldığımı hatırlatma bana, fırtına bulutu. O kadını

her düşündüğümde ağızma biraz kusuyorum."

Heavenly kaşlarını çattı. Eğer tüm hikâyeyi zaten bilmeseydi, kafası iyice karıştırdı. Fakat

Bütün gün onun kahramanlıklarını duymuştu.

River onun ensesini çekti. "Ama sadece senin için, takım için bir tane aldım ve tüm suçlamalarının saçmalık olduğunu itiraf edene kadar Hammer'ın düşmanına sokuldum. Bir şey değil."

"Teşekkür ederim." Raine burnunu kırıştırdı. "Şimdi beni daha iyi hissettir ve onun berbat bir kadın olduğunu söyle."

"Afganistan'da geçen yıllardan sonra, herhangi bir seks hiç seks yapmamaktan iyidir, ama onu değerlendirmem gerekirse? Berbat," diye onayladı. "Hammer'ın onu nasıl gönüllü olarak becerdiğini bilmiyorum."

"Ben de." Raine ürperdi. "Dean'in onu tutuklamasını izlemek şimdiye kadarki en iyi şeylerden biriydi." "Hiç şüphesiz."

Raine, Heavenly'nin koluna nazik parmaklarını koyarak, "Biz asla bu kadar acımasız olmayız," diye güvence verdi. "Ama bu kaltak, Hammer'ı önümüzdeki birkaç on yıl boyunca hapse atmak için yalan söylediği için bunu hak ediyor."

Heavenly aynı fikirde değildi. "Evet ve her şey iyi bitti."

"Mükemmel," diye mırıldandı Raine. "Hammer'ın doğum gününü kutlarken de harika vakit geçireceğiz. Yaşlı bir adam olduğu için onu azarlamaktan zevk alacağım."

"Kaç yaşında?" Meraklı bir soruydu ama Hammer ile Raine arasında en az on yıllık bir fark olduğu Heavenly'nin gözünden kaçmamıştı. İşe yaramasını sağladılar. Bazen Beck'in kendisinden çekinmesinin nedeninin aralarındaki yaş farkı olup olmadığını merak ediyordu.

"O otuz beş yaşında."

Raine'in Haziran'da yirmi dört yaşında olacağını biliyordu. Heavenly'nin kendisi de bir ay sonra yirmi üç yaşında olacaktı.

Dudağını ısırdı. "Beck'in kaç yaşında olduğunu

biliyor musun?" Raine başını eğdi. "Sana

söylemedi mi?" "Bu konuda hiç konuşmadık."

"Kasım ayında otuz altı yaşına girdi."

Hayal ettiğinden daha yaşlıydı ama hâlâ umursamayacağı kadar gençti. Karizmatik doktorla geçirdiği her anı seviyordu.

"Merak ediyorsan söyleyeyim, Seth Temmuz'da otuz iki yaşında olacak." Heavenly omuz silkti. "Yaşın bir önemi yok.

Sadece merak ettim."

"Güzel." Raine onun elini tuttu ve sıktı. "Beck seninle çıkıyorsa, bunun kendisi için de önemli olmadığına karar vermiştir. Ve Seth... Eğer sen olmasaydın, yarın New York'a dönmek üzere uçağa bineceğinden şüpheleniyorum. Ama gitmekten bahsetmedi. Hatta bu sefer gelirken birkaç bavul getirmiş, sanki bir süre daha kalmaya niyetliymiş gibi."

Heavenly bir avucunu karnının üzerine koyarak içindeki isyan eden kelebekleri sakinleştirmeye çalıştı. "Bu gece ikisi de burada olacak."

"Evet. Ve ikisi de pirinçteki beyaz gibi senin üzerinde olacaklar." River sırtıttı. "Bu ilginç olacak."

Hafifçe paniklemiş bir halde Raine'e doğru baktı. "Ne

yapmalıyım?" "Gerçekten tavsiyemi mi istiyorsun?"

River, "Onu dinlerken iki kere düşünün," diye espri yaptı. "O tam bir bok karıştırıcı."

Raine onun karnına dirsek attı. "Ben değilim. Sadece Heavenly'nin partinin tadını çıkarmasını ve mutlu olmasını istiyorum." "Bu yüzden mi geçen gün Seth uğradığında beni 'kahve yapmam' için yalnız bıraktın?" Heavenly

geri döndü.

Raine'in yüzündeki gülümseme daha da genişledi. "İşe yaradı, değil mi?"

Heavenly buna itiraz edemezdi.

"Onları delirtmek mi istiyorsun?" River sordu.

Öyle miydi? Bir yandan çekişme istemiyordu, özellikle de Hammer'ın partisinde. Diğer yandan, içindeki kadın onların dikkatini çekecek kadar seksi olma düşüncesiyle ürperiyordu. "Belki. Bilmiyorum."

"Evet," diye düzeltti River, sonra Raine'e baktı. "Daha fazla ten göstermesi gerekiyor." "Katılıyorum." Esmer kız ona eleştirel bir gözle baktı. "Hiç makyaj yaptın mı?" "Sadece rimel ve dudak parlaticısı." Gerçek şu ki, Heavenly daha fazlasını karşılayamazdı.

Raine telefonuna baktı. "Herkes gelmeye başlamadan önce yaklaşık otuz dakikamız var. O zamana kadar benim için araya girebilir misin, ağabey?"

River'ın ağzını geniş bir gülümseme kapladı.

"Tamamdır." Raine Heavenly'nin elini tuttu ve çekti.

"Benimle gel."

Otuz dakika sonra Heavenly, Raine'in boy aynasının önünde durmuş, değişikliklere ağzı açık bakıyordu. Hafif bir elle uygulanan uzman makyajı gözlerini canlı bir maviye dönüştürmüştü. Saçlarında gevşek bukleler dalgalanıyordu. Ama tek değişiklik bunlar değildi. Artık boz renkli bir elbise giyiyordu. Yeterince basitti - göğüslerinin arasında bir V'ye yol açan spagetti askılar, bir miktar dekolteyi açığa çıkaran eşleşen saten süslemeyle vurgulanmıştı. Neredeyse şeffaf olan kumaş belinin ve kalçalarının kıvrımlarıyla birlikte akıyor, ardından uyluğunun ortasında basit bir etekle son buluyordu. Dantel yoktu. Süsleme yoktu. Sütyen bile yoktu. Giysi teninden ancak daha koyu renkteydi. Askılı sandaletleri bir yana, neredeyse çıplak görünüyordu ve öyle hissediyordu. "Vay canına."

"Oh, evet." Raine şiddetle başını salladı. "Beck ve Seth akıllarını kaçıracaklar."

Kulağa çok hoş geliyordu ve bu elbise onu kesinlikle bir kadın gibi hissettiriyordu.

Cinsel. Cesurca. Ve heyecan vericiydi. Burada giydiği kilise elbisesi bunu asla yapamazdı. "Ve o elbise sende kalsın," dedi Raine. "Üzerinde *çok* daha iyi duruyor."

"Seni alamam-"

"Vermeyeceksin," diye güvence verdi Raine. "Bunu sana iyi bir amaç için veriyorum. Güven bana... Bu gece kesinlikle onların dikkatini çekeceksin."

"Teşekkür ederim." En azından Heavenly sonunda minnettar kalacağını umuyordu.

"Bir şey değil. Şimdi bir denek bulalım." Raine tekrar elini çekti. "Ne?"

Kadın cevap vermedi, sadece onu merdivenlerden aşağıya, River'ın aşağıda beklediği yere götürdü.

Uzun bir ıslık çaldı. "Vay be. Umarım bu elbise salyaları emer, çünkü bu gece kesinlikle salyaları akacak."

Heavenly yüzünde tanıdık bir kızarıklık hissetti.

Arkalarından ön kapı açıldı ve konuklar Hammer'ı uyarmamaya dikkat ederek sessizce içeri girmeye başladılar. Raine parmağıyla kırmızı dudaklarının üstünü işaret etti, sonra da arka bahçeyi gösterdi. Heavenly neredeyse hiç kimseyi tanımıyordu, ne yaşlı çifti, ne de takım elbiseli bir köpekbalığına benzeyen tuzlu biberli sakallı elli yaşlarındaki adamı. Simsiyah saçlı ve kaşlı adamı, Beck'le galerideki randevusundan hayal meyal tanıdı. Adam ona uzun uzun baktı ve fermuarının arkasındaki her neyse onu ayarladığı gerçeğini gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadan alaycı bir

sırıtış attı.

River koluna bir yumruk attı. "Domuzluk yapma, Pike. Güzel görünüyor."

"Sikilebilir görünüyor," diye düzeltti yeni adam, sonra da ona doğru bir bakış fırlattı. "Eğer sikilmek istiyorsan, adamın benim."

Hayır. Onunla olmaz. Asla olmaz.

Raine gözlerini devirdi. "Şimdiden alıcıları var."

Pike alay etti. "Beck için endişelenmiyorum. Onun etrafında daireler çizebilirim, tatlı yanaklar." "Kaybol." Raine onu arka kapıya doğru kışkırttı.

İsteksizce gitti ve Heavenly onun ardından gözlerini kırıştırdı. "Onu nereden tanıyorsun?"

Raine aniden onun bakışlarına karşılık vermedi. "O, şey... Hammer'la birlikte çalışıyor. Sakallı yaşlı adam Sterling, Macen'in avukatı ve..."

Sonraki birkaç dakika boyunca, kadın ev sahibesi moduna geçti ve kapıdan kim gelirse gelsin onu tanıştırdı. Sonra daha yaşlı, zarif bir kadın merdivenlerden indi. Heavenly, Liam'ın ailesinin onlarla birlikte kaldığını biliyordu ve İrlandalı ile annesi arasındaki benzerliği hemen fark etti.

"Heavenly, bu Bryn O' Neill."

"Merhaba." Elini onlara doğru uzattı. "Tanıştığımıza memnun oldum."

"Ah, demek sen Heavenly'sin. Sizinle tanışmak da çok güzel." Liam'ın annesi onun elini sıktı, yumuşak İrlandalı ses tonu havada süzülüyordu, sonra gülümseyerek Raine'e döndü. "Kenneth ve Seth'in düğümlemesine şaşmamalı."

"Oh, sanmıyorum-"

"Elbette öyle, canım. Hazırlandığından daha erken bir seçim yapman gerekecek... ve bu tam olarak hayal ettiğin gibi olmayacak."

River eğildi. "Bryn hep bilmecelerle konuşur. Buna alışırsın ve bana eninde sonunda bir anlam ifade edeceği söylendi."

"Öyle olacak," diye temin etti Raine. "Liam'ın annesi medyumdur." Ciddi miydiler? Ciddi olmalılar. Kimse gülmüyordu.

Bryn River'a parmağını salladı. "Zamanının gelmediğini düşünme. Pike'la şimdi arkadaş olursan çok iyi olur."

River kaşlarını çatı. "O pislik mi? Çin'e giden yolu kürdanla kazmayı tercih ederim."

"Erkekler. Her zaman her şeyi zor yoldan yapmaya kararlılar." Bryn dudak büktü, sonra Heavenly'ye döndü. "Canım, endişelenmene gerek yok. Her şey yıkandığında ortaya çıkacaktır, havaya uçurmak istemediğin kısımlar bile. Ama etrafındaki pek çok kişi seni derinden önemsiyor. İhtiyacın olduğunda yardım almaktan korkma. Ve bir şey daha..."

Heavenly nefes aldı, neredeyse yaşlı kadının bundan sonra ne söyleyeceğinden endişeleniyordu.

"Kalbinizin sesini dinleyin. Eğer bunu yaparsan, hayal edebileceğinden çok daha mutlu olacaksın." Sonra Bryn onun omzunu sıvazladı ve yoluna devam etti.

Heavenly, gülmemek için kendini zor tuttuğu belli olan Raine'e döndü. "Gerçekten de söylediklerinde ciddi... eğer anlayabilirsen. Hatırlat da bir gün sana onunla nasıl tanıştığımızı anlatabayım. Karşılaştıracak olursak, senin tanışman çok daha az utanç verici."

"Tamam." Heavenly aniden alternatif bir boyuta düşüp düşmediğini merak etti. "Sanırım biraz şaraba ihtiyacım var."

"Benimle gelin. Beck ve Seth her an burada olabilirler."

Beck sanki bir işaretmiş gibi, iki elinde birer torba buz ve yüzünde geniş bir gülümsemeyle kapıdan içeri girdi. Onu görür görmez çenesi düştü ve buz aniden gevşeyen avucundan kaydı. "Vay anasını."

"Gördün mü?" Raine onun kulağına kıkırdadı.

Heavenly de gözlerini Beck'ten alamıyordu. Kömür rengi bir pantolon giymişti ve

Beyaz gömleğinin kollarını kıvrarak güçlü, kıllarla kaplı ön kollarını ortaya çıkarmıştı. Çok iri, çok erkeksi, çok erkek görünüyordu. Gözleri buluştuğunda kalbi hızla çarptı. Vücudunu bir sıcaklık dalgası sardı ve adam kızarmasına tamamen layık düşünceler düşünmesine neden oldu.

İç çekti. "Merhaba."

Aval aval bakan bir Pike Beck'e doğru yürüdü. "Görünüşe göre erkek kartından başka bir şey düşürmüşsün."

Artritin alevlendiği için buza tutunmakta zorlanıyor musun, büyükbaba?"

İşte böyle, o an bozuldu. Beck sert bir bakışla araya giren kişiye döndü. "Neden siktirip gitmiyorsun?"

"Ve seni kırbaçlanmış bir orospu gibi görmeyi özlüyor musun? Hayır." Buz torbalarını alıp omuzlarına astı, sonra da göz kırparak Heavenly'nin yanından geçip gitti.

Beck onun sırtına öldürücü bir bakış fırlattı. "Çeneni kapatmazsan dişlerin olmadan yemek yemek zor olacak."

Pike mutfığa girerken yol boyunca güldü. Beck de onu takip ederek elindeki buz torbalarını aldı ve bir tanesini adanın üzerindeki zarif kovaya boşalttı.

Raine ona diğerini dışarı çıkarmasını söyledi, sonra da herkesi avluya doğru yönlendirdi. "Liam beş dakika içinde Hammer'ı buraya getirecek. Herkesin yerini almasını istiyorum." Telefonunu kontrol etti. "Seth iki dakikadan az bir süre içinde burada olacak. Güzel."

Heavenly, kadının stilettolarla arka avluda koşturmasını ama yine de zarif görünmesini hayretle izledi.

"Gidelim mi?" River ona dışarı çıkmasını işaret etti.

"Elbette. Yardım etmek için yapabileceğim başka bir şey olup olmadığını sorma fırsatım olmadı. Kız kardeşin bana yardım etmeye başladı."

"Partinin tadını çıkarmanı istiyor. Ve tamam, Beck ve Seth'le uğraşmak istiyor. Bu da bana bir fikir verdi." Sırıtarak elini uzattı. "Beni takip edin."

Heavenly'nin onun neyin peşinde olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

"Aklında ne var?" "Bütün ayların arada bir yemlenmeye ihtiyacı vardır."

"Oh, bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim..."

Ama River onu dinlemiyordu. River'ın elini çoktan tutmuş, onu evin dışına, verandanın merdivenlerinden aşağı çekiyordu. River'ın boştaki eline bir kadeh şarap koymak için durakladı.

Avlunun öbür ucundan gelen bir motor sesi başları döndürdü. Heavenly dönerek Raine'in geniş arka kapıyı açık tuttuğunu ve birinin şık gri bir spor arabayı içeriye sürdüğünü gördü. Nedenini anlayamadı ama motor sustuğu ve farlar söndüğü anda Seth arabadan indi ve neden çimlerin üzerine park ettiğini umursamayı bıraktı. Onun yerine gözlerini dikti. Uzaktan bile olsa, çekim dalgası onu neredeyse altına çekiyordu.

"Geliyorlar," diye tısladı biri avludan. "Acele edin!"

"Kahretsin!" Raine arka kapıya doğru koştu, Seth de hemen arkasındaydı. Liam ve Duncan'ın Hammer'ı dışarı çıkarması ve herkesin "Sürpriz!" diye bağırması için tam zamanında herkesle birlikte verandaya doluştular.

Tezahurat ve kahkahalar birbirini izledi.

"Mutlu yıllar!" Raine arabaya doğru bir adım daha atıp kaputun üzerine büyük kırmızı bir fiyonk atarken bağırdı.

Araba hediye miydi? Heavenly alışan herhangi bir aracı satın alacak kadar parası olduğunu hayal bile edemezdi, hele ki birine hassas bir Alman sürüş makinesi hediye edecek kadar.

Hayatları ne kadar büyüleyici görünürdü... ne kadar mücadele ve ıstırap çektiklerini bilmeseydi

hepimiz yaşadık.

Grup Hammer'a kadeh kaldırdıktan sonra parti ciddiyle başladı. Beck ve Seth ona doğru bir adım attı ama River daha yakındı. Tekrar elini tuttu ve onu verandanın dibinde gülüşen ve biraları kovalayan bir çift adama doğru sürükledi.

Heavenly kaşlarını çatarak ona doğru baktı. "Pike'ı tanıyorum." Ve şu ana kadar ondan hiç hoşlanmamıştı. "Diğer adam kim?"

Omuz silkti. "Fark eder mi ki? Manzarayı takdir edecekler ve Beck ile Seth'i çıldırtacak kadar seni süzecekler. Oyuna devam et."

"Ama ben-"

"Selam Pike. Dean, bu Heavenly. Tatlım, bu LAPD'den Memur Gorman."

"Sadece Dean." Polis yaklaşırken gülümsemesi anlık bir çekicilikle doluydu. "Sen cennetliksin, ha? Uyuyor. Tanıştığımıza memnun oldum. Bu pislikle birlikte değilsin, değil mi?" River'ın yolunu işaret etti.

"Oh, ben sadece Raine'in bir arkadaşıyım ve-"

"O burada benimle." Seth aniden ona doğru yaklaştı ve kolunu beline doladı. "Merhaba meleşim. Harika görünüyorsun."

Heavenly onun bulaşıcı sırtışıyla tanıştı. Tanrım, adama her yaklaştığında kalbi çarpıyor ve çırpınıyordu. Ve tüm erkek dikkatini ona odakladığında, kendini çok dışı hissediyordu. Bu çekim onu çok korkutuyordu ama bu daha fazlasını istemesine engel değildi.

Beck onun diğer tarafına geçip kolunu omuzlarına atarken, "Sen bilirsin," dedi. "O burada benimle birlikte."

Beck ona dokunduğu anda, vücuduna bir başka cızırtı çarptı. Onun yanında kendini narin, değerli ve tamamen korunmuş hissediyordu. Anlam veremediği gizemli bir güç aurası taşıyordu. Ve Seth gibi o da kadın olduğu için utanç verici bir şekilde memnun olmasını sağlıyordu.

Yüzü alev alev yanıyordu. Neredeyse yirmi üç yıldır seks yapmamıştı ve birden başka bir şey düşünemez olmuştu.

"Komik..." River omuz silkti. "Raine bana Heavenly'yi davet ettiğini söyledi, o da buraya yalnız gelmiş." Dean'e döndü. "Bok çukuru babamı öldürdükten sonra kız kardeşimi getirdikleri gün acil servisteki gönüllü hemşirelerden biriydi."

Dean başını sallayarak, "O gün ben de oradaydım," dedi. "O zaman tanışamadığımız için üzgünüm. Hemşire olmak için mi okuyorsun?"

Etrafını saran iki adama değil, konuşmaya odaklanmak için elinden geleni yaptı. "İlk yılımdayım ama evet."

"Bana derslerinden bahset."

Heavenly beş çift gözün üzerinde olduğunun farkındaydı. Dean dikkatle dinliyordu. Beck hoşgörölü, Seth ise gururlu görünüyordu. River onların tepkilerini izlemekle o kadar meşguldü ki Pike'm ona sanki partinin ortasında soyunup onunla birlikte olmak istiyormuş gibi baktığını fark etmedi.

Onun karanlık bakışlarından uzaklaşarak Beck ve Seth'in arasına daha sağlam bir şekilde yerleşti. Sohbet döndükçe, hepsi onun travma konusundaki son eğitimiyle ilgileniyor gibi görünüyordu.

"Şey, gerçekten emin değilim..." Yakın zamandaki bir laboratuvarı hatırlayarak yüzünü buruşturdu. "Ben sadece bir gönüllüyüm. Yara izini sormak gibi bir hata yaptım-"

"Kahretsin. Kimin yara izi yok ki?" Pike alnındaki metal çiviyi oynatarak ona baktı.

"Bir kez vuruldum." Dean gömleğini gereğinden biraz daha yukarı kaldırdı. Dean'in geniş, kaslı göğsünü, kabarık karnını ve kurşun deliğı şeklindeki dairesel yara izini gördü.

kaburgalarının arasından.

"Kaldır şu boku." Beck gözlerini devirdi.

"Oh, önemli değil." River tişörtünü çekiştirerek tüm kas koleksiyonunu ve River'ın nefesini kesen yara izlerini ortaya çıkardı. "Etiketlendim ve arka arkaya turlardan dolayı çok fazla delik ve onarım var..."

Belli ki vardı. Bu kadar çok yarası olan bir bedeni inceleme şansı onu heyecanlandırmıştı. Daha yakından baktı. "Oh."

"Geri çekil, asker çocuk," diye homurdandı Beck.

"Senin"-Seth karın kaslarını salladı-"eşyalarını görmesine gerek yok." River ve Dean bakıştılar, sonra da güldüler.

"Sadece sohbet ediyorduk." River göz kırptı.

Ya da o öyle iddia ediyordu. Kız kardeşini ortalığı karıştırmakla suçlamıştı ama River onun yaramazlıklarından son derece memnun görünüyordu.

"Sen de siktirip gitmeye ne dersin?" Beck önerdi.

Heavenly gözlerini kırıştırdı. Muhtemelen adamın sesinin bu kadar sahiplenici çıkmasından hoşlanmaması gerekiyordu... ama hoşlanmıştı.

Birden Liam arkasındaydı, her iki elinde de taze içki vardı. Kız ona döndüğünde, Liam bir tanesini ona uzattı ki bu çok hoştu. Diğerini yol boyunca bir yerlerde kaybetmişti.

"İyi misin?" diye sorarak onu gruptan birkaç adım öteye götürdü.

"Um, evet. İyiyim. Teşekkür ederim. Eviniz gerçekten çok güzel. Beni davet ettiğiniz için minnettarım."

Liam onu inceledi ve Liam onun içini gördüğü hissinden kaçamadı. Onun sırlarını biliyordu. Kalbi tekledi.

Sinirleri konuşuyor olmalı. Herkes görmeyi beklediği şeyi görüyordu: genç bir hemşirelik öğrencisi, dersleri, gönüllülüğü ve işi arasında hokkabazlık yapmakla meşgul. Öyle değil mi? Sorunları sadece ona aitti ve bu insanların hiçbirinin, hatta zeki İrlandalı'nın bile aksini düşünmek için bir nedeni yoktu.

Umut etti.

Sonunda başını salladı. "Bizim için bir zevk. Bize katılabildiğinize sevindik."

Beck yanaşıp onun elini tuttuğunda Heavenly rahatladı, büyüyen partinin etrafında dolaşmaya devam eden Liam'a teşekkür ederken onu şefkatle yanına yatırdı.

Beck onun kulağına, "Yanımda kal," diye mırıldandı, sonra Seth'e doğru baktı. "Bu gece burada bir sürü ayak takımı var."

Avlunun karşısında bir müzik grubu verandaya çıktı. Onlar hazırlanırken, birisi partinin başlama zamanının geldiğini haykırdı. Sonra melodiler havayı doldurdu.

Neşeli notalar kalabalığı aydınlattığı anda Seth onun elini tuttu ve Beck'ten uzaklaştırdı. "Hadi dans edelim."

Çok isterdi ve hep istemişti ama... "Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Sanki bunu anlamamış gibi kaşlarını çatı. "Yapacak pek bir şey yok meleşim." "Herkes izliyor olacak."

"Sana rehberlik edeceğim. Sadece elimi tut."

Beklenti onu bir yöne, endişe diğer yöne çekiyordu. Ama hiç denemezse hayatı nasıl yaşayabilirdi ki?

Heavenly Seth'e doğru gülümsedi ve başını salladı. Seth kolunu onun beline doladığında,

dokunuşunun sarsıntısı içinde yankılandı. Ama ona verdiği ani tepkinin üzerinde duracak zamanı yoktu. Seth onu kolunun altında döndürdü, bir elini beline doladı ve bir kızın bir erkekten onu aramasını istemesiyle ilgili tanıdık bir şarkıda ona yol gösterdi. Herkesin iyi vakit geçirmek için bir araya gelmesini anlatan bir sonraki akılda kalıcı şarkıda dans ettiler. Kısa süre sonra kız gülmeye başlamıştı ve muhtemelen

dans ediyordu, ama tanrım, çok eğleniyordu.

Yüksek tempolu melodi biter bitmez hoparlörlerden Jason Mraz'ın bir baladı yükseldi ve avluyu kapladı. Bazıları pisti terk etti. Seth sadece onu kendine çekti ve ona doğru bastırdı.

"Geçen günkü konuşmamızı mı düşünüyorsun?" "Neredeyse hiç durmadan," diye itiraf etti.

"Ben de senin aramanı bekliyordum."

Ve her gün telefonu açmayı düşünüyordu. "Garsonluk yaptım ve hafta sonunun çoğunda ders çalıştım... Pazar günü de bir geziye çıktım."

Sıkılmış çenesinden Beck'le birlikte olduğunu tahmin ettiği ve bundan hiç memnun olmadığı anlaşılıyordu. "Bir gün izinli olmana sevindim."

İstemedi de olsa onu üzdüğünde bile nazikti. "Bu hafta hastane çok yoğun ve okul da zordu. Şimdi... buradayız."

"Ve şimdi, sen benimsin."

Müzikle birlikte hareket ettiler. Seth'in parmaklarının yakıcılığı ellerinin değdiği her yeri yakıyordu ama Seth onu dans pistinde öyle zahmetsizce gezdirirken kendini ruhani hissediyordu ki uçuşuna yemin edebilirdi. Sadece Seth'i görene, onun gözlerinde kaybolana kadar diğer herkes arka planda kayboldu. Sadece o ve sadece onlara ait olan bu an vardı.

Dans pistini ne zaman terk ettiklerinin farkında bile değildi. Bir an ışıkların altında birlikte sallanıyorlardı. Sonra adam onu duvara yasladı ve avuçlarını onun iki yanına bastırarak yaklaştı, ağzı sadece birkaç santim uzağındaydı.

"Tanrım, artık dayanamıyorum. Seni öpmek zorundayım meleşim. Bana izin verecek misin?"

Düşünmesine gerek yoktu. Geçen hafta Raine'in oturma odasında belirlediğinden beri onu ne kadar çok istediğini düşünmek dışında bir şey yapamazdı. "Evet."

Heavenly'nin öpüşmek hakkında hiçbir şey bilmediği için endişelenmeye vakti olmamıştı ki, adam onun ensesini kavradı, geniş elleriyle çenesini kavradı ve ağzını yakalamak için eğildi.

Her nasılsa öpücük yumuşaktı -dudakları, dokunuşu- ama istilasısı nefes kesici bir şekilde doğrudan oldu. Flört etme ya da alay etme zahmetine girmedi. Aldı. Adam fethetti, bunu o kadar nazik ve ustaca yaptı ki, kadın hiç düşünmeden teslim oldu ve adam dudaklarını araladığında isteyerek açıldı.

İçeri bastırdı, derinlere battı. Talepleri kadının kafasını doldurdu. Eğer onu kaslı vücuduyla duvara sabitlememiş olsaydı, önünde dizlerinin üzerine çökecekti. *Aman Tanrım...*

Bunu yapmamaya dayanamadığı için Heavenly onun omuzlarını kavradı ve nefesini tuttu. Adam sesi yuttu ve karşılığında inledi. Parmakları sıkılaştı ve elbisesinin ince kumaşı üzerinden onu yaktı. Adam ürperdi. Dudaklarının onunkilere kayması, duyulabilir nefeslerinin birbirine karışması, başının zevkten bulanıklaşmasına neden oldu. Sıcak ihtiyaç her atardamar ve damarda kalın bir uyuşturucu gibi dolaşıyordu.

Sonra Heavenly, adamın dilinin sıcak ve kalın bir şekilde ağzının içine girerken yaptığı acil baskıyı hissetti. Sanki onun ruhunu da çalışırmış gibi hissetti. Ve yine de onu durduramadı. Durdurmak da istemiyordu. Dudaklarının her yeni hareketi ona şimdiye kadar sadece hayalini kurduğu türden bir coşku vaat ediyordu. Sadece sonsuza kadar bu anın içinde asılı kalmak istiyordu, sorunlarının eriyip gittiği, kendini güzel hissettiği, onun varlığını sarstığı bu anın içinde.

Bir öpücükle diğeri arasında onu içine çekti ve daha fazlasına ihtiyaç duyarak huzursuzca bedenine bastırdı. Aralarında hiç boşluk kalmayana kadar bacağına adamın kalçalarından birine

doladı ve inledi.

"Oh, meğim..." Kendini ona yasladı.

Adamın adı dudaklarında yükseldi ama öpücüğü onu bir kez daha hislere boğduğunda Heavenly onu yuttu.

Seth'in dokunuşu vücudunda kayarak ilerledi ve sonunda sırtının alt kısmına kadar indi. Daha da güneye doğru ilerlerken, neredeyse tüm kışını büyük bir eliyle sardı. Adam homurdandığında, onu daha yakına sürüklediğinde ve kenarlarını kıvrımlarına oturttuğunda bu şok hala vücudunda yuvarlanıyordu. Adam ateş yakmak gibi bir aciliyetle ağzını yalayıp yutarken kendini bunalmış, aşırı güçlenmiş, aşırı mutlu hissetti. İçinde aynı derecede patlayıcı bir şey yükseldi.

Bir saniye sonra, iki eliyle onun kışını kavradı ve dudaklarını onunkilerden ayırıp boynuna sokuldu. Baş döndürücü, baş döndürücü, vahşi his onu çözüyordu... Sonra onu vücuduna doğru çekti, ereksiyonunu - kesinlikle istemsiz bir erkek tepkisi değil - en çok acı çektiği yerde, ağlayan seksine çentikledi.

Heavenly kollarını ve bacaklarını onun etrafında kıvırdı, nefes almak için çabalarken daha da yakınlaştı. "Seth... Lütfen."

Birden inledi, sonra kendini kurtararak onu ayağa kaldırdı, gergin parmaklarıyla duvarı kavradı ve sertçe nefes aldı. Yüzü ıstırap ve kendini tutamamaktan iki büklüm olmuştu. "Eğer şimdi gitmene izin vermezsem, içine girmek dışında hiçbir şeyi umursamayacağım."

Onun sözleri bacaklarının arasında bir ihtiyaç bombası patlattı. "Oh."

Sonra saçlarını okşadı, bakışları içine işliyordu. "Bunu istiyorum. Seni istiyorum. O kadar kötü ki, tahmin bile edemezsin, ama etrafta herkes varken lanet olası bir duvara karşı değil."

Gece bir anda aklına geldi. Işıklar, müzik, insanlar. Birdenbire onların bir kez daha farkına vardı. O ve Seth hiç yalnız kalmamışlardı. Onları herkes görebilirdi...

Pike birkaç adım ötede durup performanslarını alkışlarken, "Çok ateşliydi," diye takıldı. "Benim yüzümden durmayın."

River yakınlarda durmuş, izliyordu. Hiçbir şey söylemedi. Söylemesine gerek yoktu. O sırtış her şeyi anlatıyordu.

Utanç onun üzerine çöktü. Seth onu arkasına sıkıştırıp Pike'ın görüşünü engellediğinde çok minnettar oldu. Seth pislikle yüzleşirken onun kollarını kavradı, sıcak yanağını onun sırtına koydu ve gücünü emdi.

"Neden sikilmiyorsun?" Seth hırladı.

"Burada başka ilginç kimse yok ve siz ikiniz müthiş bir gösteri sergiliyordunuz. İzlemeyi sevdiğimi biliyorsun..."

Pike neden çekip gitmiyordu ki? Kızın rahatsızlığından hoşlanan bir zorbaya benziyordu.

Heavenly, göt kafalıya ağzının payını vermek için gözlerini açtı. Onun yerine Beck'i bir metre ötede, bakışları kendisine yapışmış halde buldu. Bakışları birbirine karıştı, sonra da kilittendi. Yüz ifadesi kararmış ve vahşileşmişti.

Sormasına gerek yoktu; o her şeyi görmüştü.

Heavenly gözlerini kapattı. Lütfen yeryüzü açılıp onu bütünüyle yutar mıydı? Onun önünde kendini böylesine kaybetmesine ne sebep olmuştu? Evet, Seth onu öpmüştü. Bu bir öpücükten çok daha fazlasıydı. Kıyafetlerinin tek bir dikişini bile çıkarmadan onu bedenlen ve ruhen almıştı.

Ama Beck... Şimdi ne düşünüyordu? Seth'e olan ilgisini yüzüne vurmayacak kadar onu önemsemediğini mi? Seth seçimini yaparken ona karışmayacağına söz vermişti... ama Seth ona başka bir adama olan hislerini kendine saklama nezaketini göstermemişti. Seth ona kendisini öpüp öpemeyeceğini bile sormuştu ve o hiç tereddüt etmemişti. Sadece evet demiş ve onun içine

düşmüştü.

Silahlar.

Beck kızgın mıydı? Artık ondan nefret mi ediyordu? Muhtemelen.

Gözyaşları gözlerini yaktı. Nasıl bu kadar düşüncesiz olabilmişti?

Ona özür diler gibi bir bakış gönderdi, sonra da Seth'in omuzlarını sıktı. "Sorun değil. Beni korumak zorunda değilsin. Sanırım gideceğim."

Ona döndü ve ellerini kendi ellerinin arasına aldı. "Hayır, bu şekilde değil. Sen yanlış bir şey yapmadın meleşim."

Öpüşükleri için pişman olduğunu düşünmemesi için ona nasıl anlatacaktı? "Keşke daha az seyircimiz olsaydı."

Seth gözlerini devirdi. "Pike'ın adı hıyar olmalıydı. Boş ver onu."

"Anladım, ama..." Omzunun üzerinden riskli bir bakış attı. Beck hâlâ bakıyordu. "Sadece o değil."

Seth'in bakışları onunkileri takip etti ve küfretti. "Anlıyorum. Benimle içeri gel. Bir iki dakika yalnız konuşuruz. Ondan sonra hâlâ eve gitmek istiyorsan, seni götürürüm."

Onu öpüp kaçmak adil olmazdı ve dürüst olmak gerekirse, bu gece gitmesine izin vermek istemiyordu. Aklı ona utanç verici bir şey yaptığını söylüyor olabilirdi. Vücudu ise herkesi unutup kendini Seth'in kollarına atması gerektiğini söylüyordu.

Beck hariç herkes. Onu unutmanın imkânsız olduğunu zaten biliyordu.

"Pekâlâ," diye mırıldandı.

Yakında Beck'le konuşacak ve onu incitmek istemediğini, Seth'e karşı hissettiklerinin ona karşı hissettikleriyle hiçbir ilgisi olmadığını ve... kafasının tamamen karışık olduğunu açıklayacaktı.

"Hadi gidelim." Seth onu kolunun altına aldı ve eve doğru yöneldi - ta ki Beck doğrudan yollarına çıkana kadar.

Bakışları tekrar ona kaydı, yüzü alev alev yanıyordu, yaklaştıklarında gözleri bir başka sessiz özürle doldu.

"Bir saniye bekle." Beck dişlerini gıcırdatarak Seth'e

baktı. Seth de onun yanında gerildi. "Çabuk ol."

Heavenly nefesini tuttu. Karşılıklı konuşacaklar mıydı? Diken mi? Yumruk mu atacaklardı? Bu gecenin bir kutlama olması gerekiyordu, kavga değil... "Kızma. Lütfen. I-"

"Değilim, küçük kız." Beck onun elini tuttu. "Kendini bu kadar hırpalama. Geçen hafta sonu sana seçimini yapman için zaman ve alan tanıyacağımı söylemiştim. Sen yanlış bir şey yapmadın. İhtiyacın olursa daha fazla konuşuruz. Tamam mı?"

Tuttuğunu fark etmediği kocaman bir rahatlama nefesi verdi. Kalbi hafifledi. Kafasında söylemek istediği binlerce şey uçuşuyordu ama burada değil. Seth'in önünde değil. Her ikisi de kendileriyle olan aşklarını ayrı tutmasına izin vereceğine söz vermişti ve kararını verene kadar pazarlığın kendisine düşen kısmına uymak zorundaydı. Şimdi daha fazlasını söylemek hatasını başka bir hatayla birleştirmek olurdu.

"Teşekkür ederim." Onun elini sıktı. Muhtemelen onun duygularının her birini okuyabiliyordu. İlk defa, bu onu rahatsız etmemişti.

"Bana ihtiyacın olursa buradayım," diye güvence verdi Beck ve sonra onun yolundan çekildi.

Heavenly, Seth onu çalışma odasına götürüp kapıyı arkalarından sıkıca kapatana kadar attığı her adımda onun gözlerini üzerinde hissetti.

İki nokta iki saniyede cennetten cehenneme.

Seth Heavenly'yi bu boktan gösteriden uzaklaştırıp Hammer'ın çalışma odasına götürürken kapıyı kapattı ve endişelerini bastırmaya çalıştı. Bir yanlış anlaşılma yüzünden onu bir kez terk etmişti. Aynı hatayı ikinci kez yapmayacaktı. Ama Beck'in öpüşmelerini görmesinden duyduğu ezici suçluluk duygusu göğsüne saplanmış bir bıçak gibi değildi.

Kanepenin en ucuna oturmuş, başını öne eğmiş, ellerini kucağında kavuşturmuştu. Gülüşünü, gülümsemesini, kokusunu, öpüşünü biliyordu. Ama şu anda ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu ve bu onu mahvediyordu. "Heavenly, bana bak."

Uzun bir süre tereddüt etti ve adam onun razı olup olmayacağını ya da kapıdan kaçıp kaçmayacağını merak etti. Adam nefesini tutarak bekledi, ta ki kızın bakışları sonunda onunkilere ulaşana kadar. Dudağını ısırды, o kadar emin olmayan ve gergin görünüyordu ki bu onu çok üzdü. Allah kahretsin. O bir polisti. Sorgulamayı erkenden ve en iyisinden öğrenmişti. Onun kafasının içine girmek de çok farklı olmamalıydı - tabii kendi kafasını kontrol altında tutabilirse.

"Güzel." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Konuş benimle meleşim. Bana nasıl hissettiğini söyle."

Kaşlarının arasında bir çatık belirdi. "Kafam karıştı. Bunalmış. Ben..." Gözlerinde yeniden yaşlar birikirken başını salladı. "Sana nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum."

"Nasıl hissettiğini bilmiyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Nasıl açıklayacağımdan emin değilim. Duygularım hakkında konuşabileceğim hiç kimsem olmadı. Doğru yapamıyorsam özür dilerim. Gittikçe öğreniyorum."

"Hiç mi?" Ailen yok mu? Kıkırdayan kız arkadaşları yok mu? Hiç erkek arkadaşı olmadığını zaten biliyordu ama bu onu yine de çok şaşırtmıştı. Yeni bir şehirde yaşıyordu ve fazla arkadaşı yoktu...

Kadının sözleri ona gerçekliğin TKO'sunu vurdu. Sadece yatakta değil, hayatta da bu kadar az deneyimi olan bir kadınla hiç birlikte olmamıştı. Duygusal olarak Heavenly henüz bir kadın değildi. Bırakın bir erkeği, kendini bile nasıl memnun edeceğini, hatta anlayacağını bilmiyordu. İlişkilerin ya da iletişimin incelikleri hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Bir dereceye kadar bunu anlamıştı ama bu gece... Büyük bir uyandırma çağrısı. Şimdi onu sadece sakinleştirmesi gerekmiyordu; onu anlaması gerekiyordu. Onu açılmaya ikna etmeliydi. Eğer bunu yapmazsa, kontrolü eline almazsa ve her ne yaşayacaklarsa ona kendini adadığına dair güvence vermezse, her şey bitebilirdi; bunu istemediği için değil. Çünkü bunu gerçeğe dönüştürmek için onunla nasıl çalışacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

"Hayır," diye nefes aldı. "Yani sana nasıl hissettiğimi anlatmamı istediğinde, öpücüğün beni nasıl etkilediğini mi duymak istiyorsun bilmiyorum... ya da sonrasındaki her şeyi. Bana dokunduğunda nasıl hissettiğimi mi duymak istiyorsun yoksa neden utandığımı mı açıklamalıyım? Ne istediğini gerçekten anlamıyorum."

"Dışarıda olanları iki kategoriye ayıralım. Geriye doğru çalışacağız. Utanıyorsun. Birkaç kişi seni öptüğümü gördüğü için mi? Yoksa sadece Beck gördüğü için mi?"

Bu onu tekrar yere baktırdı. "Çoğunlukla Beck gördüğü için. Pike sinir bozucu-"

"Onunla ben ilgilenirim."

"Ama asla kimseyi incitmek istemem, özellikle de bana Beck kadar harika davranan birini. Ayrıca seni öptüğüm için pişman olduğumu düşünmeni de istemiyorum. Keşke yeri ve zamanı farklı olsaydı." Şaşırtıcı bir şekilde çenesini kaldırdı ve onunla bakışlarını kilitledi. "Ama sen bana

hayal ettiğim *her şeyi* aşan bir ilk öpücük verdin."

Kızın tepesini kavradı ve parmaklarını saçlarına doladı, göz temasını sürdürmesini sağlayacak kadar çekiştirdi. "Beck'in verdiği güvence kendini daha iyi hissetmeni sağladı mı?"

"Biraz." İçini ekti. "Bunun onun için kolay olmadığını biliyorum. Keşke söyleyecek daha iyi bir şey bilseydim."

Beck, bir başkasının Heavenly'yi püşünü izledikten hemen sonra kendi kıskançlığını yutmaktansa cam çiğnemeyi tercih edecekmi gibi görünüyordu. Ama aslında onun iyiliğini kendi iyiliğinden üstün tuttuğu için doktora saygı duyuyordu. Beck'in yerinde olsaydı, o da aynısını yapmaya çalışırdı.

"Bir ėun seni öptüğünü görme ihtimalim var. Houma gider mi? Hayır. Ama biz büyük adamlarız. Duygularımızla baa çıkacağız. Onlar senin sorumluluğun değil. Onlar yüzünden kendini suçlama."

Her ne kadar berbat olsa da gerçeği söylemişti. O kararını verene kadar Beck'le birlikte idare etmek zorundaydılar. Ama doktora verdiği tepki ona karşı bir şeyler hissettiğini açıkça ortaya koyuyordu. Öpücük Seth'e onun da kesinlikle Becker'a karşı bir şeyler hissettiğini kanıtlamıştı. Peki bu onları nereye götürüyordu?

Sonunda bir seçim yapması için ne gerekiyordu?

"Yani Beck'in kendi duygularıyla baa çıkacağını anlıyorsun?" Kadın başını salladı.

"River'ın fikrinin önemli olmadığını anlıyorsun değil mi? Pike da kumda debelenebilir?" Yüzünde küçük bir gülümseme belirdi. "Umarım öyledir."

"Bundan sonraki sorumluluğun, seninle ve benimle ilgili duygularına odaklanmak ve bunları benimle paylaşmak. Bunu yapmana ihtiyacım var."

"Tamam." Yumuşakça başını salladı. "Tamam."

"Güzел." Başını salladı. "Sonrasında neler olduğunu konuştuğumuza göre, şimdi de öpüşmenin kendisinden bahsedelim. Pişman olmadığını söylemiştin."

"Bir an için bile." Yanaklarında pembe bir allık belirdi. "Bayıldım."

Kızın yanına oturup onu kucağına alırken yüzündeki memnun erkek sırtışını engelleyemedi.

"Sana söylemeliyim, bu şimdiye kadarki en iyi ilk pücüktü."

şaşkınlık yüzünü değiştirdi. "Gerçekten mi?"

Tüm ilk öpücüklerin evi ateşe verecek kadar sıcak olduğunu mu düşünüyordu? Belki de. Sanki bunu ölçebileceği bir şey yokmuş gibi... "Gerçekten. Belki de senin için ne kadar sert olduğumu hissetmişsindir?"

Yüzündeki pembelik tamamen kırmızıya döndü. "Gözden kaçırmak zordu." Güldü. "Kesinlikle zordu, tamam."

Heavenly dudaklarını birbirine bastırdı. "Bazen beni utandırmak mı istiyorsun yoksa sadece dalga mı geçiyorsun anlamıyorum."

"Seni asla utandırmadım. Ama seni kızdırmak... Evet, suçluyum. Kızardığını görmeye bayılıyorum." Dudaklarını kızın kulağının kabağunda gezdirdi. "ok güzelsin ve sana ulaşmak hoşuma gidiyor. Seninleyken kendimi yıllardır hissetmediğim kadar canlı hissediyorum."

Ona göz kırptı. "Ben hiçbir şey yapmadım."

"Kendin gibiydin. Tek ihtiyacım olan bu."

Seth onun çenesini kavradı, başparmağını yanağında gezdirdi ve sonra eğildi. Kız onu yarı yolda karşıladı, gözleri kapalı, nefesini tutmuş, dudakları yumuşaktı. Tanrım, mükemmel bir masumiyet resmiydi, çok tatlı ve güven doluydu. Kendine engel olamadı.

Ağzını şefkatle aldı, onu açtı, tepkilerinin güneşteki yapraklar gibi açıldığını hissetti.

Dudaklarının yanından geçerken, kadının dilinin üzerinde i çekerken çıkardığı yumuşak nefes sesini duydu. Tutku alevlendi. Geçen seferkinden farklı olarak, baş döndürücü ihtiyaca hazırlandı, kendini geri çekerek kızın sıcaklığı incelemesine, ateşini tatmasına, dudaklarının onunkinin tadını çıkarmasının hislerini keşfetmesine zaman tanıdı. Onun sıkılaşmasından zevk aldı

parmakları, nefes alışları. Kahretsin, eğer izin verirse, bu öpücük tam bir cehenneme dönüşebilirdi.

Seth hâlâ yapabiliyorken durdurdu ve geri çekildi. Kızın her yeri kızarmış görünüyordu - yanakları, dudakları, göğsünün üst kısmı- neredeyse Seth'in kollarında erimiş gibiydi. Tekrar içine dalmak için can atıyordu. Ama Heavenly'ye bu gece yeterince zaman vermişti. Ona verdiği cevaplar geçen haftaki şüphelerinin anlamsız olduğunu kanıtlamıştı, bu yüzden aralarındaki bir sonraki adım ona aitti ve bu büyük bir adımdı.

Çünkü bu geceden sonra hiç şüphesi kalmamıştı. Heavenly şu anda Beck ile kendisi arasında seçim yapma konusunda kafası karışık olabilirdi... ama biraz sabır ve ikna ile onu kendi kızı yapabilirdi. Doktor yoldaki bir tümsekten başka bir şey değildi.

"Hâlâ eve gitmek istiyor musun?"

Başını salladı. "Sorun olur mu? Yarın garsonluk yapmam gerekiyor ve hâlâ bitirmem gereken bir ödevim var." Bir küfür savurdu. "Tabii. Seni eve bırakmama ne dersin?"

"Kal. Otobüse binebilirim."

Başka bir deyişle, hayır. Seth çenesini sıktı ama bu gece onu daha fazla zorlamadı. "En azından seni bir arabaya bindirmeme izin ver. Parasını ben ödeyeceğim. Ama eve sağ salim döneceğini bilmem gerek."

Tereddüt etti. "Pekala. Teşekkürler."

Ona bir taksi çağırması ve adamın kartını okutması uzun sürmedi. Adam ona kapıyı açtığı anda durakladı ve yüzünü adama döndü. "Seninle sonra konuşuruz."

Başını salladı. "New York'a dönüp birkaç işi halletmem gerekiyor." Heavenly belirgin bir şekilde mutsuz görünüyordu.

"Yine mi?"

"Gitmem uzun sürmeyecek meleğim. İnan bana, hiçbir şey beni senden uzak tutamayacak."

Bu onu gülümsetti. Onu yumuşak bir öpücükle bıraktı, sonra kapıyı kapattı, taksicinin tavanına vurdu ve gecenin içinde hızla ilerlemesini izledi.

Kız gözden kaybolduğu anda Seth aklında tek bir şeyle partiye geri döndü.

Evin içine dalıp arka verandaya çıktı, sonra Beck ve River'ın Pike'ı hırıltılı bir şekilde hırpaladığını gördü.

Shadows'un zindan monitörünü dik tutan ikiliye "Kenara çekilin," dedi. "Bu göt herif benim."

Her iki adam da tutuşlarını bırakırken, Pike gözlerini devirdi. Seth onu sadece yirmi dakika önce Heavenly'yi yuttuğu duvara doğru itti. Kan beyninde kükredi.

Sonra Pike ile burun buruna geldi. "Çizgiyi aştın. Onunla bir daha asla konuşma. Ona bakma bile. Eğer sokakta karşına çıkarsa, dön ve diğer tarafa kaç. Anladın mı?"

Pike'ın ukala kabadayılığı adamın çenesini kapatacak kadar zeki olmadığını gösteriyordu. "Ya yapmazsam?"

Bu konuda ne yapacaksın?"

Seth'in konuşması bitmişti. Yumruğunu geri çekti ve tüm ağırlığını çapraz yumruğa verdi. Yumruk adamın çenesinin tam ortasına indi. Pike'ın başı darbenin etkisiyle geriye savruldu. Dişleri duyulabilir bir çatırtıyla birbirine çarptı. Seth, Pike'ın kafasındaki ana atardamara giden kan akışının durduğu anı gördü. Saniyeler sonra adam yere yığıldı, geçici olarak bilincini kaybetmiş bir halde duvardan aşağı kaydı.

"Siktir," diye mırıldandığını duydu birinin. "Bir yumruk. Gördünüz mü? Hatırlat da onu kızdırmayayım."

Seth dönüp geldiği yöne doğru ilerledi. Burada işi bitmişti. Hammer'a mutlu yıllar diledikten sonra Gölgele'e dönüp biraz dinlenmek niyetindeydi. Ne yazık ki Liam yoluna çıkarak onu adımlarının ortasında durdurdu.

İrlandalı, "Bekle," diye seslendi. Seth'in oyalanacak ya da bu geceki olayları tartışacak hali yoktu ama

Arkadaşının bir sonraki sözleri onu olduğu yerde dondurdu. "Buraya gelebilir misin Beck? Bu seni de ilgilendiriyor."

Doktor yanına yaklaşırken Seth sabırsızlığını bastırdı. Birbirlerine ihtiyatlı bir bakış attılar.

"Ne var ne yok?" Beck sordu.

"Söyleyeceklerim var ve beni dinlemeni istiyorum. Ben sözümü bitirmeden araya girmek yok."

Seth başını salladı. Arka bahçesinde bir adamı yumruklayarak bayılttıktan sonra en eski ve en sevdiği arkadaşlarından birine biraz sabır borçluydu. "Sorun çıkarmaya gelmedim."

"Pike umurumda bile değil," diye güvence verdi Liam. "Seninle konuşmak istediğim Heavenly. Bu kadar masum biri için senin kızın karmaşık bir çelişki, katman katman. Dikkatli ol ve onu hızlıca soyarak aç. Eğer bunu yapmazsan, onu saran ve gün geçtikçe yaklaşan karanlık onu sonsuza dek senden koparabilir."

"Ha? Bu da ne demek?" Beck sordu.

Liam omuz silkti. "Mesajı siz ikiniz çözeceksiniz. Ben sadece bildiklerimi aktarıyorum." Seth başını eğdi. "Anneni mi kanalize ediyorsun?"

Liam donuk bir kırmızıya büründü. "Bana biraz bulaştı, hepsi bu."

"Bunu aklımda tutacağım." Seth'in tahminine göre, eğer annesinin yarısı kadar sezgileri varsa, Liam'ın uyarısı dikkate alınmaya değerdi.

"Bu da ne demek oluyor?" Beck ellerini havaya kaldırdı.

Seth aptala bilgi vermedi, sadece çekip gitti. Mesaj alındı. Heavenly'nin güvenini kazanmak zorundaydı yoksa onu sonsuza dek kaybedebilirdi. Bunun olmasına asla izin vermeyecekti. Onu önündeki her türlü sınavdan kurtaracak ve sonsuza dek kendisinin yapacaktı.

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Sabah vizitesini yaptıktan sonra Beck, acil servisin çift kapısından içeri girdi ve Heavenly'yi çok ihtiyaç duyduğu yalnız zaman geçirmesi için götürmek istedi.

Köşeyi döndüğünde Kathryn küçümseyici bir alaycılıkla Heavenly'nin başında dikildi. "Sen bir gönüllüsün. Henüz düşünenecek kadar bilgi sahibi değilsin. Bunu gerçekten diploma almış hemşirelere bırak."

Beck çenesini sıkarak onlara doğru yürüdü. Bu şirretin saçmalıklarından bıkmıştı. Kathryn, Seth'le birlikte güvenlik kamerasını yerleştirdiklerinden beri Heavenly'nin dolabını bir "şaka" için açmamıştı. Engerek yılanını istediği şekilde saldırması için kışkırtmanın ve bu işi sonsuza dek bitirmenin zamanı gelmişti.

Heavenly ellerini kaldırdı. "Bana dedin ki-"

"Merhaba." Beck kolunu kızın beline doladı ve tüylü yanağını okşadı. "Randevumuz için hazır mısın, küçük kız?"

Kathryn'in nefesi kesildi, burun delikleri şişti, sonra öfkesini bastırmaya çalıştı. Ama o duydu.

Evet, kaltağın dikkatini çekmişti.

"Um...evet." Heavenly gerildi ve kurtulmaya çalıştı.

Olmadı. Böyle bir şey olmayacaktı. Ona rahat bir gülümseme gönderdi ve tatlı güneş ışığını daha da yakınına soktu. "Dr. Beckman, burada PDA'yı içermeyen profesyonellik standartlarımız var."

Kathryn

huffed. "Bu özel bir konu olmalı."

Heavenly'yi bir titreme sardı ve Beck onun bu kancıktan korktuğunu bilmekten nefret etti. Umarım uzun sürmez.

"Haklısın. Mükemmel bir yer biliyorum ve orası kapıcının dolabı değil," diye espri yaptı ve Heavenly'yi dürttü. "Hadi gidelim."

Heavenly sırt çantasını kaparken Kathryn'in yüzünü öfke kapladı. "Ben fazlasıyla hazırım."

"Kıyafetlerini değiştir, sonra yola çıkacağız."

"Erken ayrılabilceğini söylemedim," diye itiraz etti Kathryn. "Sana burada ihtiyacım var."

"Heavenly ile vakit geçirmeye kararlı olduğum için program değişikliğini patronunuzla görüştüm. Bridget evet dedi. Artık günün geri kalanında bu kız bana ait." Kathryn'in tek bir kelimeyi bile kaçırmayacağından emin olmak için Heavenly'nin kulağına fısıldadı. "Ve bütün gece."

Kathryn'in gözleri öfkeyle parladı. Hissedilir bir düşmanlık dalgası onu sarmıştı.

Tam isabet.

Heavenly kadına gergin bir bakış attı. "Şey, um-"

"Hoşça kal Kathryn. Çok fazla çalışma," dedi Beck omzunun üzerinden Heavenly'nin elini tutup kaltağın duyamayacağı bir yere gelene kadar onu koridorda yanına çekerken.

Heavenly öfkeyle, "Sana bu gece garsonluk yapmam gerektiğini söylemiştim," diye fısıldadı.

"Biliyorum." Beck bundan hoşlanmamıştı ama anlıyordu. O da tıp fakültesi boyunca birkaç tuhaf işte çalışmıştı. "Ama o çalışmıyor."

"Neden burada geçirdiğim zamanı daha da kötüleştirmeye çalışıyorsun?"

"Kıyafetlerini değiştir, sonra buradan gideriz. Ve sana bir sır vereceğim," diye söz verdi.

güven verici bir sıkma.

İçini çekti ama razı oldu ve kadınlar tuvaletine girdi. Kız tekrar dışarı çıkana kadar dışarıda bekledi, üzerinde küçük, bohem bir güneş elbisesi vardı; belinde, altındaki çıplak tenle oynayan dantel bir bant ve kalçalarıyla flört eden mendil gibi bir etek vardı. Gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Ağzı sulandı. Ereksiyonu anında canlandı.

Lanet olsun. Aklındaki tek şey ona hükmetmek ve onu becermekken onu etkilemeye nasıl odaklanacaktı? "Harika görünüyorsun."

"Teşekkürler. Şimdi bana neler olduğunu anlatacak mısınız?"

"Hadi dışarı çıkalım." Elini tuttu ve kapıya doğru yöneldi.

Arabasını bulduklarında, Heavenly hoşnutsuz bir kaş çatmayla onu kısırdı. "Şimdi, bütün bunlar da neydi?"

"Kathryn'e kendini asmasına yetecek kadar ip veriyorum... teşvik için fazladan bir iki ayakla birlikte." Ağzı açık kaldı. "Neyin var senin?"

Beck ona doğru bir sırtış attı. "Listeyi alfabetik olarak mı yoksa kronolojik olarak mı istiyorsunuz?"

"Bu iş ciddi. Arkanı döndüğün anda Kathryn beni dişleri ve pençeleriyle parçalayacak."

"Hayır, yapmayacak."

Heavenly gözlerini devirdi. "Evet, öyle olacak." "Hayır. O. Yapmayacak." Kaşlarını kaldırdı. "Neyin peşindesin sen?"

Bir gün ona, kendisini sorgulamanın ona kızgın, kırmızı bir kış kazandıracağını öğretecekti. Şimdilik, üç uzun ay boyunca yaptığı gibi onunla dalga geçiyordu. İçindeki Dominant'ı bağlayan bağları koparıp atmaya ve onu merhametine bırakıp inleyene kadar günahkâr bedeninin etrafına sarmaya can atıyordu.

Kahretsin, önce onu öpmesi gerekiyordu.

"Bilmediğin bir şey başını belaya sokamaz."

Gözleri kocaman oldu. "Aman Tanrım. Lütfen bana neler olduğunu anlat." "Bana güvendiğini sanıyordum, küçük kız."

"Biliyorum. Ne de olsa senin için mükemmel bir köprüden atladım."

"Çünkü seni koruyacağımı biliyordun, tıpkı şu anda yaptığım gibi. Kathryn tam olarak hak ettiğini a l a c a k diyelim."

"Oh, beni geriyorsun. Yemi yutmamasının mümkün olmadığını biliyorsun değil mi?" İç çekti. "Elbette bunu biliyorsun."

Beck bir kahkaha patlattı. "Belki de her şeye rağmen korkutucu olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Elbette, ama Kathryn'in gerçekten sinsi olduğunu anlıyor musun? Her an yanımda olamazsın-"

"Güven bana. Sana bir daha zarar vermeyecek. Buna söz veriyorum." Beck onun yanaklarını avuçladı ve öptü.

Alnına.

Bu, bok kafalı Seth'in Hammer'ın partisinde ona kondurduğu ateşli öpücük değildi ama Beck onun dudaklarını ilk kez bir otopark binasının derinliklerinde tatmak üzere de değildi. Bu kesinlikle romantik değildi ve Heavenly daha iyisini hak ediyordu. Ama o zaman, partiye katılanların önünde Seth'in diliyle boğulmaktan daha fazlasını da hak ediyordu. Adamın aklından ne geçtiğini soracaktı ama belli ki bütün kanı güneye göç etmiş ve beyin hücrelerini pörsütmüştü. Seth

Belli ki Heavenly hakkında hiçbir şey öğrenme zahmetine girmemişti, yoksa böyle bir gösterinin utangaç ve hassas kızı sadece utandıracağını bilirdi.

Her şey tam bir kâbustu. Seth'in Heavenly'nin ağzına sahipmiş gibi sahip çıkmasını izlemek ve onun açlıkla karşılık verdiğini görmek en kötüsü bile değildi. Onlar kıyafetleri üzerlerindeyken sevişirken onları durdurmak için hiçbir şey yapamamak en kötüsüydü. Bir hafta sonra bile, hiçbir zihin çamaşır suyu Beck'in beyninden bu anıyı temizleyememişti. Ama savaş bitmemişti. Pürüzsüz, baştan çıkarıcı hıyar Heavenly'yi ilk öpen olabilirdi ama Beck ilk ve tek öpen olacağına yemin etti.

-Onu altında sürükleyecek ve defalarca paramparça olana kadar ona zevk verecek bir adam.

İsteksizce onu bıraktı ve yolcu kapısını açtı. Kadın koltuğuna yerleştikten sonra direksiyona geçti ve diğer herkesi aklından çıkarmaya kararlı bir şekilde otoyola doğru ilerledi. Bu gün sadece Heavenly ve onun içindi.

Beck elini onun elinin içine koyarak arabayı Sahil Otoyolu'na, Malibu'ya doğru çekti. Heavenly onun yanında okyanusa bakıyordu.

"Aman Tanrım!" Ona keyifli bir sırtış gönderdi. "Pasifik! Çok güzel bir yer. Ve kocaman! Durabilir miyiz?"

"Aylardır Los Angeles'ta yaşıyorsun. Sahili hiç görmedin mi?"

Bakışlarını uçsuz bucaksız mavi sudan ayırmak istemeyerek başını salladı. "Zamanım olmadı."

"O zaman sana bir sürprizim var, küçük kız."

Beck park edecek bir yer bulmuş, çıplak ayaklarının üzerinden ilk kez soğuk su geçerken Beck'in vereceği tepkiyi merakla bekliyordu. El ele, göz kamaştırıcı Kaliforniya güneşinin altında, ağaçlarla kaplı kısa patika boyunca ilerlediler ve merdivenlerden inerek kumsala ulaştılar.

Heavenly'nin bakışları hayretle doldu. "Vay canına, kendimi çok küçük hissediyorum." Sonra yavaş bir daire çizerek döndü, devasa kaya oluşumlarını, tepede duran gösterişli malikaneleri, uzanmış güneşlenenleri ve güneşten sırlıklam olmuş kumların üzerinde yuvarlanan suyu tekrar seyretti. "Bu inanılmaz."

"Senin kadar şaşırtıcı değil," diye mırıldandı alçak bir sesle.

"Beni kızartıyorsun. Yine de bu kolay." Kendi kendine güldü. Kahretsin, çok sevimliydi. "Ayakkabılarını çıkar; ayak parmaklarının arasındaki kumu hisset."

Baş döndürücü bir kıkırdamayla sandaletlerini tekmeledi. Kayışlarını parmağına geçirdi ve ayak parmaklarını kumda kıvrırken sırtışının genişlemesini izledi. "Beklediğimden daha yumuşakmış."

Kendi ayakkabılarını çıkarıp pantolonunun paçalarını kelepçelerken onun hayranlığını içti. Kızın elini bir kez daha tutarak onu suyun kenarına götürdü. Kum soğuk ve sertleşmişti ve bir dalga gelip ayak bileklerinin etrafında kırılırken onun yüzünü izledi.

"Hava buz gibi!"

Evet, bu onu ilk seferinde de şaşırtmıştı. "Yani bugün yüzmeye gitmek istemiyor musun?"

"Tanrım, hayır."

Güldü, Disneyland'e yaptıkları yolculukta olduğu gibi, bu deneyimin yeniliğini onun aracılığıyla hissedebilmesinden hoşlanıyordu. "Yavaş bir yürüyüşe ne dersin o zaman?"

"Bunu çok isterim. Okyanusa bakmayı bırakmaya hazır değilim. Sadece..." İç çekti. "Vay canına."

Sahilde gezinirlerken aralarına dostane bir sessizlik yerleşti. Heavenly sonunda bakışlarını devasa evler ve okyanus dalgaları arasında gezdirmeyi bırakıp ona gülümsedi. "Burada durduğunuz için teşekkür ederim. Burası çok güzel."

"Ve bugün, iki ayağını da yere basmana izin veriyorum."

"Bu konuda gerçekten çok mutluyum."

"Öyle mi? İhtiyacın olursa diye bir kustumuk torbası getirdim-" "Oh, sus," diyerek onun omzuna vurdu.

Beck onu kumdan yükselen çıkıntılı bir taşın yanına götürdü. "Hammer'ın partisi hakkında konuşmamız gerek küçük kız."

Yüzü bulutlandı. "Yapmamayı tercih ederim. Ayrıca, geçen hafta birlikte öğle yemeği yedik ve sen tek kelime etmedin. Neden şimdi bu konuyu açıyorsun?"

"Mahremiyetinize saygı duyuyorum. Bunu kafeteryada, Kathryn'in ya da başka birinin kulak misafiri olabileceği bir yerde tartışmayacaktım." Ciddi bir bakışla onu kıstırdı.

"Teşekkür ederim."

"Ama söylemem gereken her şeyi söylemedim." Beck parmağını kızın çenesinin altından geçirdi ve bakışlarını birbirine kilitledi. "Şimdi söyleyeceğim."

"Yemin ederim, bunu yüzüne vurmaya çalışmıyordum. Daha önce hiç öpülmemiştim ve kendimi kaybettim. Düşünmeyi bıraktım. Ve bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum."

"Sana kızgın olmadığımı söyledim. Tabii ki kapılmıştın. Bu senin için tamamen yeni bir deneyimdi." Saksocu Seth ise bunu çok iyi biliyordu ve cephaneliğindeki tüm baştan çıkarıcı silahlarla Heavenly'nin üzerine gitmeye devam etti. "Birlikte geçirdiğimiz onca zamandan sonra, bana asla kasten zarar vermeyeceğini biliyorum."

Ona pişmanlıkla başını salladı. "Gözlerindeki ifadeyi, yüzündeki öfkeyi gördüm..."

"Yalan söylemeyeceğim, onu tekrar öptüğünü görmek canımı yaktı. Duyguların konusunda açkıtn.

Ama ikinizin arasındaki sıcaklığı görmek... göz açıcıydı."

Aslında, bu onu Heavenly'ye olan ateşli çekiminin etrafında çok uzun zamandır parmak uçlarında dolaştığına ikna etti.

"Üzgünüm-"

"Şşş." Parmağını dudaklarının üzerine koydu, keşke ağzı dudaklarını kapasaydı. "İnsanları önemsedğin için özür dileme. Seni bu kadar büyüleyici bulmamın nedenlerinden biri de kocaman kalbin."

"Senin de kocaman bir kalbin var, biliyorsun."

Beck inkâr edercesine başını salladı, sonra onun iri mavi gözlerine baktı ve tüm cesaretini toplayarak kafasının içinde çılgık atan soruyu sordu. "Sadece bana karşı hislerinin de o kadar güçlü olup olmadığını bilmek istiyorum."

Heavenly tereddüt etmedi. "Her parçasını. Bu yüzden kafam çok karışık." Kadının cevabı onu şaşırtmadı. "Eminim öyledir."

"İkinizden biriyle birlikteyken çok iyi vakit geçiriyorum. Seth beni öptükten sonra ne kadar üzülüğünü gördüğümünden beri kendime bir seçim yapmam gerektiğini söylüyorum. İkinizi de incitmeye devam edemem. Ama bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Kadının ses tonundaki suçluluk duygusuyla yanağını okşadı. "Şu anda bunun için acı çekmeni istemiyorum." "Elimde değil. İkinizden birinin benim bir tür oyun oynadığımı düşünmesi fikrinden nefret ediyorum."

"Anlamıyorum. Hissettiğin şey doğru ya da yanlış değil; sadece öyle. Seçim senin için netleşecek -Zamanla. Kendini karar vermeye zorlamaktan vazgeçersen daha hızlı gelebilir." "Deneyeceğim." Heavenly'nin sesi ikna olmamış ve kederli

arasında bir yerdeydi.

"Elinden geleni yap." Ona şefkatli bir gülümseme gönderdi. "Bir şey daha sormam gerek: Seth seni öptükten sonra içeri götürdüğünde seninle konuştu mu, seni sakinleştirmeye çalıştı mı?"

"Evet."

"Duymak istediğim tek şey buydu." *Belki de onu öldürmek zorunda kalmayacağım.*

Elbette, özel dedektifin Pike'ı tek yumrukta yere serdiğini gördükten sonra Beck, rakibiyle yumruk yumruğa bir dövüşü kazanıp kazanamayacağını merak etti...

Heavenly'nin midesi guruldayarak düşüncelerini böldü. "Kahvaltıyı atladın mı?"

İçini çekti. "Evet."

"Benimle gel. Öğle yemeği vakti." Adam kızın elini tuttu ve arabasına doğru yola koyuldular.

Sonunda onu öpecekti. Otoparkta değil. PCH'de yanlarından vızır vızır geçen arabalarla değil. Ama bir planı vardı; dokunuşunu ilk hissettiğinde Heavenly'yi kendisinden başka kimsenin görmeyeceğini garanti eden bir plan.

Birkaç blok ötede, sık sık gittiği bir İtalyan lokantasının önüne park etti. Heavenly için kapıyı açtı, onun içeri adım atmasını ve rustik avizeleri, sıvalı duvarları ve kareli masa örtüleriyle şirin iç mekânı incelemesini izledi, hepsi de lekeli beton zeminlerde parıldayan küçük beyaz ışıklarla dengelenmişti. Öğle yemeği telaşını yenmek için erkenden gelen birkaç müşteri çoktan buradaydı. Yakında daha fazlası da gelirdi.

"Süslü değil ama yemekler harika. Bir gün bütün o ravioli ve spumoni beni yakalayacak." Karnını sıvazladı.

Ona gülümsedi. "Beni buraya getirdiyseniz, eminim yemekler harikadır. Ama arkadaşlık daha da iyi ve ben de bu yüzden buradayım."

"Ah, şimdi beni kızartacaksın."

"Yapabileceğimden şüpheliyim. Her nasılsa, her şeyi gördüğün hissine kapılıyorum." Ve yapmışsın da. Ama bunu bilmesine gerek yoktu.

"Buraya çok sık gelir misin?" Heavenly sordu.

O daha cevap veremedi, koca göbekli ve seyrelmiş gümüş rengi saçlarıyla yaşlı bir adam olan Angelo aceleyle yanlarına geldi. "Sizi tekrar görmek güzel, Dr. Beckman." Beck'in elini coşkuyla sıktı ve Heavenly'ye hoş bir gülümseme gönderdi. "Masanız hazır. Öğle yemeği için rezervasyon kabul etmiyorum ama sizin için bir istisna yaptım. Neden ısrar ettiğinizi şimdi anlıyorum."

"Angelo, bu Heavenly."

Kadının yumuşak ve yaşlılıktan benek benek olmuş elini kendi elinin arasına aldı. "Güzel bir kadın için güzel bir isim." "Teşekkür ederim."

"Benim için bir zevk. Doktor yıllardır buraya gelir ve ben hep yalnız gelmemesi gerektiğini düşünürüm. Ama o her zaman gelir. Bu yüzden bugün kutlama yapıyoruz."

Kahretsin, eğer bu onu yalnız ve çaresiz göstermiyorsa.

Heavenly parlak gülümsemesindeki şaşkınlıkla ona döndü. "Buraya getirdiğin ilk kişi bensem, buraya gelmek benim için daha da özel."

Bu Angelo'nun hoşuna gitmiş gibiydi. "Beni takip edin. Size masanızı göstereceğim ve siz bugün ne ziyafet çekmek istediğinize karar verirken şarabınızı getireceğim."

Beck zaten biliyordu; yanındaki muhteşem küçük kızla ziyafet çekmek istiyordu.

Yemek odasından geçip mutfakın arka tarafındaki özel koridorda yer alan rahat bölmeye ulaştıklarında, Angelo Heavenly'ye tek kişilik kabini işaret etti. Angelo her ikisine de menülerini verip ayrılırken Beck onun yanına kaydı.

"Gerçekten yalnızız." Etrafına bakındı, tek bir kişi bile göremeyince şaşırılmış gibiydi.

Beck gülümsedi. "Bana neye aç olduğunu söyle."

Heavenly menüyü inceledi. "Neler var?"

"Her şeyi." Kadın bir sayfayı, sonra bir başkasını, ardından bir başkasını çevirip kaşlarını çatınca, adam araya girdi. "Öğle yemeğini sipariş etmemi ister misin?"

"Lütfen."

Angelo elinde bir şişe kırmızı şarapla yeniden ortaya çıkıp ikisine de birer kadeh doldurduktan sonra Beck siparişini verdi.

Sonra yaşlı adam göz kırparak hızla uzaklaştı.

Sonunda o ve Heavenly yalnız kaldılar.

Beck ona bir bardak şarap uzattı. Kendi kadehini kaldırırken onun pembe dudaklarını inceledi.

Kadın onları endişeyle yaladı.

Kahretsin, bugünün hayalini milyonlarca kez kurmuştu.

"Sana arkadaştan daha fazlası olduğumuzu söylediğimi hatırlıyor musun?" Bir parmak eklemine kızın yanağından aşağı kaydırıldı. Heavenly utangaçça başını salladı. "Bu beni mutlu etti. O kadar uzun süre duygularımın tek olduğunu düşündüm ki-
tarafı."

"Hiç de değil. Sadece senden hoşlanmıyorum." Daha yakına eğildi, onun elini tuttu. "İlgimi çekiyorsun. Seni istiyorum ve seni düşünmeden duramıyorum. Şimdiye kadar hiçbir kadının peşine düşmediğim kadar senin peşine düştüm. Ve bir şekilde, bir şekilde, sana sahip olmaya niyetliyim."

Yutkundu, adamın samimiyetini sınamak istercesine gözlerini taradı.

Yüzündeki ciddiyetin gerçeği söylemesine izin verdi. "Sana bunu söylüyorum çünkü romantizm konusunda iyi değilim, ama bilmeni isterim ki duygularım değişirse, bu sadece daha da güçlendikleri için olacaktır."

"Bunu bilemezsin-"

"Yapabilirim. Ne hissettiğimi biliyorum. Ve sana kızgınım." Parmağını onun çene çizgisinde gezdirdi. "Senin için yanıp tutuşuyorum."

Heavenly sessizce baktı, nefes alıyordu, gözlerini kırptırıyordu, nabızı boynunda atıyordu. Adam onun ellerini kendi ellerinin arasına sıkıştırdı. "Korkuyor musun?"

"Hayır." Cevabı nefes nefese ve anında oldu.

Kendini beğenmiş gülümsemesini dizginledi. "Güzel. Kim olduğum için özür dileyemem ama hatalı olduğumda özür dilerim. Sana karşı her zaman kolay olmayacağım ama seni mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Seninle vakit geçirdiğimde mutlu oluyorum. Senden bundan daha fazlasını beklemiyorum."

"Yapmalısın ve yapmanı istiyorum. Aylardır seni incelememin bir nedeni var. Neye ihtiyacın olduğunu bilmem gerekiyordu." Onun elini öptü. "Sanırım ne istediğini anladım."

Sustu. "Ne demek istiyorsun?"

"Seni sanat galerisine götürdüğüm gece bedenim bana tek kelime etmeden en derin fantezilerini anlattı."

Şimdi gergin görünüyordu. "Sanata cevap veriyordum."

"Sekse tepki veriyordun. Boyun eğdirilirken tapılmaktan, sözlü olarak tatmin edilmekten, kontrol edilmekten, ezilmekten ve becerilmekten hoşlanıyorsun. Ama en çok da esaretten hoşlanıyorsun. Bağlanmaktan ve tamamen çaresiz olmaktan acı duyuyorsun. Benim merhametimle. O geceden beri bunu düşünüyorsun, değil mi?"

Yüzünü bir kızarıklık kapladı, sık sık gördüğü o tatlı pembelik değil, alev alev yanan, inkâr edilemez bir kırmızılık.

Dolgun dudakları aralandı. Ağzından tek kelime çıkmadı ama yüzündeki şaşkın ifade ona her şeyi anlatıyordu.

"Bugün seninle bu şeylerden birkaçını keşfetmek istiyorum, Göksel. Ona ve bana bir şans vermeye istekli misin?"

Kıpırdandı. "Gerginim."

"Biliyorum. Ama bu kabini seçmemin bir sebebi var. Kimse bizi göremez. Angelo mezelerimizi getirdikten sonra bizi rahatsız etmeyecek."

"Aklında ne var? Beni öpecek misin?"

"Kesinlikle." Kurt gibi gülümsedi. "Seni tatmayı takıntı haline getirdim."

Bakışları aşağıya kaydı. "Ben de seni öpmeyi düşündüm. Hem de çok."

"Bunu söylemeni umuyordum. İleride dürüstlüğüne ihtiyacım olacak." Kadının başını sallaması üzerine peçeteyi elinin altından çekip aldı. "Bana hâlâ güveniyor musun?"

"Evet."

"Güzel. Umarım b u n d a n zevk alırsın, ama almazsan ya da çok fazla olduğuna karar verersen, durmamı söyle."

Anlaşıldı mı?"

"Tamamdır."

"

Beck kumaş peçeteyi bileklerine doladı ve gevşek bir düğümle bağladı. Anlayış yüzünde yavaşça dalgalandı. Oturduğu yerde kıpırdandı, nefes alış verişi düzensizleşti. Evet, adam doğrudan kızın hassas noktalarından birine odaklanmıştı ve kız tam da adamın umduğu gibi tepki veriyordu. "Yavaşlamamı ya da neler olduğu hakkında konuşmamı istiyorsan 'bekle' de. Tamam mı?"

"Tamam."

Başparmağıyla elinin yumuşak tenini okşadı. "Ve eğer yaptığım her şeyden memnunsan, 'daha fazla, lütfen' de."

"Yapacağım," diye nefes

aldı. "Aferin kızıma."

Onu över övmez, Angelo gölgeli koridorun sonunda, gereğinden fazla gürültü çıkararak belirdi. Beck, Heavenly'nin bağlı ellerini peçetesiyle kapattı ve adama gelmesini işaret etti.

"Ravioli mezeniz." Masanın ortasına bir tepsi ile birlikte bir sepet ekmek ve baharat yüklü zeytinyağı koydu. "Şimdilik başka bir şey var mı?"

Sabırsızlık Beck'i ısırdı. "Biz iyiyiz. Bize yarım saat verir misin?" Angelo ona sinsi bir göz kırptı. "Rahatsız edilmeyeceksiniz."

Restoran sahibi ortadan kaybolduğu anda Beck Heavenly'nin kulağına fısıldadı. "Ellerini masanın üzerine koy ve orada tut."

Uymadan önce sadece bir an tereddüt etti.

"Mükemmel." Test etmek için ağzına bir ravioli attı. Mükemmel sıcaklıktaydı. "Dilini çıkar, küçük kız."

Heavenly dudaklarını ayırdı ve ıslak, pembe dilini sundu. Kanı kabardı. Sertleşmiş sikinin onun ağzının tatlı yayları arasında kaybolduğunu hayal ederken kendini kaybetti. Keşke şu anda onun dilinin üzerinde erimeyi ne kadar çok istediğini bilseydi...

Mezeyi kızın dudaklarına götürürken düzensiz bir nefes aldı. Makarnayı kızın ağzına yerleştirirken içinde bir ihtiyaç titremesi dalgalandı. "Bir ısırık al; tüm o et ve peynirin tat tomurcuklarının üzerinde yuvarlanmasına izin ver."

Yine itaat etti. Beck, kız gözlerini kapatıp dişlerini çıtır çıtır kabuğa geçirirken ve inlerken onu saran ürpertiye hem hissetti hem de gördü. Kadın yutkundığında, Beck şarap kadehini onun

dudaklarına bastırdı. "İç."

Adamın elinden yudumlarken, gözbebekleri büyümüş bir halde ona göz kırptı.
Beck hırıltısını bastırdı. "Gözlerin galerideyken olduğu gibi koyu mavi. Sen

güvendiğiniz biri tarafından bağlanmak ve bakılmak gibi. Benim gibi biri, değil mi?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve ona zorlukla algılanabilen bir baş sallama hareketi gönderdi.

"Küçük kız? Benimle konuşmanı istiyorum. Soruma cevap ver."

Dudakları titredi ve adam korkularını öpüp yok etmek istedi ama biraz daha sabırlı davrandı.

"Evet," diye fısıldadı. "Öyle hissettiriyor ki..."

"Ne?"

"Yanlış... ama değil. Yasak, sanırım. Korkuyorum ama daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde." Sözleri titriyordu. "Bana ne yapmayı planladığından emin değilim."

Kızın omzundaki saçları süpürdü ve dilini boğazının kenarına götürmeden önce eğildi. Dut ve tenindeki hafif tuz kokusu tat alma tomurcuklarının üzerinden aktı. "Şimdilik sadece seni besleyeceğim. Gözlerini kapat."

Heavenly, kirpikleri yanaklarına dökülmeden önce ona odaklanmamış, neredeyse büyülenmiş bir bakış gönderdi.

Tanrım, kendini kontrol edebilmek için elinden gelen tek şey buydu. Ekmekten bir parça koparıp otlu yağda gezdirdikten sonra alt dudağında gezdirirken eli titriyordu.

"Çok güzel," diye fısıldadı. "Eminim sıcak, ıslak ve boşalmaya hazır olduğunda amın böyle parlıyordur. Dilimi her kıvrımın ve yarığın üzerinde kaydırmak, sen benim için boşalırken tüm o tatlı, bakir kremin içinde boğulmak isterdim."

"Beck..." Nefes alış verişi daha da kesik kesik olmaya başlamıştı.

Kızın uyarılma kokusu adamın duyularını harekete geçirdi. "Kokunu alabiliyorum, küçük kız. Şimdiden ıslanmışsın. Değil mi?"

Utangaç bir şekilde dudağını ısırdı.

"Bana cevap ver. İletişim kur. Eğer cevap vermezsen sana arzuladığın şeyi veremem. Islak mısın?" "Evet."

Sesi neredeyse belli belirsizdi ama o duydu. "Güzel."

Beck meze tabağındaki marinara sosuna daldı, sonra parmağını kızın dudaklarına dokundurdu. Duraksamadan dudaklarını açtı ve parmağını dilinin üzerinde gezdirdi. Kız dudaklarını parmağının etrafına sarıp sosu emmeye başladığında, Beck hırıltısını tutamadı.

"İşte böyle. Yut onu. Bir gün, sikimi böyle saracaksın. Ve boğazını yıkadığımda, her damlasını yutacaksın, tıpkı şimdi yaptığın gibi."

Heavenly inledi ve dilini onun etrafında döndürerek ciddi bir şekilde emdi.

Kalbi neredeyse duracaktı. Aleti sarsılarak fermuarını patlattı. "Kahretsin, ağzın erimiş kadife gibi."

Parmağını tekrar emerken kıvrandı, dudakları parmağın uzunluğunda yavaşça kayıyordu. Beck yüzünü onun boynuna gömdü ve kulağının altındaki hassas eti ısırdı. "Benim için acıyor musun?"

Bir iniltiyle başını salladı. Ses kolunda titreşti ve güneye, zonklayan sikine çarptı. Dişlerini sıktı, sonra istemeye istemeye parmağını kızın ağzından çekti. "Söyle bana."

"Evet." Zor nefes aldı.

Kadının bileklerini sabitleyen peçeteyi çekiştirdi. "Çok güzel, çaresiz ve merhametime kalmış." "Beck..."

"Aramızdaki ateş beni yakıyor," diye itiraf etti, dilini kulağının kabuğunda gezdirerek. "Her gece seni yatağıma atmayı, çerçeveye bağlamayı ve boşalmaya izin vermem için bana yalvarana"

kadar seninle alay etmeyi düşünüyorum."

Yanakları yeniden kızardı. "Ah..."

"Bu gerçekleştiğinde, 'oh' demekten daha fazlasını söyleyeceksiniz. Güven bana. Seni terleteceğim, zonklatacağım ve dört sihirli kelimeyi söylemem için bana yalvaracaksın: Benim için sertleş. Bunu yaptığımda, komutla paramparça olacaksın."

Sızlandı ve kıpırdandı, oturduğu yerde kıvranıyordu, Beck'in ona dokunmasına fazlasıyla hazırды. Beck masanın altına uzandı ve parmaklarını kadının pamuklu elbisesinin eteğinin altından geçirerek yumuşak, ipeksi kalçasının üzerinde gezdirdi.

Vay anasını. Sonunda... *Sonunda* elleri onun üzerindeydi. Sabrının karşılığını alıyordu ve bu hayal ettiği her şeyden daha tatlıydı.

Cızırdayan sıcaklık onu sararken talep damarlarında dolaştı. Kadının misk gibi kadınsı kokusu daha da güçlendi. Ağzı sulandı. Aleti çığlık atıyor, sert kotunun altında boğuluyordu. Beck bunu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı ve Heavenly'ye, onun arzulamasına neden olduğu rahatlamayı sağlamaya odaklandı.

"Sonra sen kıvranırken ve çığlık atarken, sikimi masum, ağlayan amcığına hizalayacağım ve yavaşça içine bastıracağım. Daracık amcığının içindeki her bir kalın, yağlı santimi sıkarken bakire duvarların hala kelebek kanatları gibi çırpınıyor olacak. Sen yumuşayıp beni içine alana kadar başparmağımla hassas klitorisini ovacağım. Tüm bu süre boyunca beni taşaklarının derinliklerine alırken sikimi kavırıyor ve sağıyor olacaksın."

"Nefes alamıyorum," diye nefes nefese kaldı.

Beck gülümsemesini tuttu. "Durmamı ister misin?"

"Hayır." Sesi çatallaştı. "Ama..."

"Ama ne?"

"Ben... yanacağım."

Kulağına usulca güldü. "Ateşini söndürmek için buradayım... sen alevler içinde kaldıktan sonra." Heavenly'nin başı geriye düştü ve nefesi kesilirken boğazını açığa çıkardı.

"Nasıl?" Tanrım, kızarmış, güzel ve çok hazır görünüyordu.

Beck parmak uçlarını kadının kalçalarının birleştiği yere yaklaştırdı. "Bacaklarını benim için aç."

Adamın hoşuna gidecek şekilde, kadın anında bacaklarını açarak onu karşıladı. Amından yayılan sıcaklık onu cızırdattı, parmaklarını yukarı, yukarı kaydırırken ulumak istemesine neden oldu... ta ki külotunun lastiğiyle oynayıp parmak ucunu hemen altına kaydırana kadar.

Sarsıldı. Gözleri irileşti, aniden adamın bakışlarını bir solukla karşıladı. Ama geri çekilmedi. Hayır demedim.

Beck kendini kurtardı. "Gözlerini kapatman gerekiyor."

Bir an geçti, bakışlarının kilitlendiği bir kalp atışı. Sonra Heavenly göz kapaklarını bir kez daha itaatkâr bir şekilde kapattı.

"Aferin kızıma." Dilini kızın boynundaki nabız noktasına doğru bastırdı.

Tatlı bir iniltiyle başını eğdi ve kalçalarını daha da aralayarak ona arzuladığı tüm bedeni sundu. "Çok yumuşak... çok ateşli. Kokun amına işkence etme isteği uyandırıyor bende." Orta parmağını kızın ıslak külotunun ortasından aşağı doğru sürükledi ve güçlü bir ürpermenin kızın içinden geçmesini dikkatle izledi. Onun saf, filtrelenmemiş tepkileri şimdiye kadar gördüğü en erotik şeydi. "Tek yapmam gereken parmaklarımı üzerinde kaydırmak, aynen böyle..."

Adam parmaklarını tekrar külotunun elastik kenarının altından geçirip bu kez ıslak, tüylü buklelerini okşarken nefesini tuttu. Küçük nefesi ona, dokunuşunun onu etkilediği kadar, verdiği

tepkinin de onu etkilediğini söylüyordu. Kız bilinçsizce ona karşı kıvranaa kadar onu usulca okşadı. Sonra ıslak parmağını kıvrımlarının dikişinden aşığı kaydıldı. Kadın yumruklarını sıktı ve inledi.

"Yatağıma girdiğinde, ağzımı üzerine koyacağım, küçük yarığını okşayacağım, klitorisini dişleyeceğim ve sen adımı haykırana kadar peşini bırakmayacağım."

Nefes nefese bir inilti dudaklarından süzüldü. Avucunun içinde sarsıldı. Kalbi küt küt atmaya başladı. Tanrım, kız çok yakındı ve Beck onun vücudunun sıkılaştığını, hızlandığını hissedebiliyordu. Ve bir kez boşaldığında, Beck onu masanın üzerine yatırıp içine girmekten kendini nasıl alıkoyacağını bilmiyordu.

Ama yapmak zorundaydı. Burası yeri değildi, şimdi de zamanı değildi. Bu yüzden bu gezintiyi planlamıştı, sadece ona bir tat vermek için.

"Bunu ister miydin?"

Heavenly iki büklüm oldu, kabine yaslandı, inlerken göğsü yükseliyordu. "Lütfen..." "Lütfen ne?"

"Lütfen, evet. Evet!"

Yalvarıyor. Zaten yalvarıyor.

"Daha önce kimse sana burada dokunmadı küçük kız," diye fısıldadı kalın bir sesle.

"Dokundular mı?" "Hayır," diye çaresizlik içinde boğuldu.

Gurur, baş döndürücü bir hızla içine doldu, öyle ki siki sarsıldı. "Şimdi senin ateşini söndüreğim. Yakında bir gün, gerçekten yalnız kaldığımızda, yeniden başlatacağım. O zaman seni kemiksiz, soluk soluğa ve hareket edemeyecek ya da çığlık atamayacak kadar bitkin düşene kadar boşaltacağım."

Parmağını kaygan, şişmiş kıvrımlarının arasına daldırdı ve inanılmaz derecede sıkı açıklığına girdi. Heavenly inledi ve kalçalarını onun dokunuşuna doğru yuvarladı, çünkü sıkılaştıkça çekirdeği etrafında hafifledi ve tam olarak doğru noktayı buldu. Saniyeler sonra, miyavlıyor, nefes nefese kalıyor ve gıcırıyordu. Bakire kremi adamın parmaklarını kapladı ve avucunun içinde birikti.

Kadın çok yakındaydı ve adam neredeyse onu takip etmeye hazırdı.

Çakıl taşlı klitorisini usulca tıngırdattığında, Heavenly kalçalarını salladı ve ağlamasını bastırmak için dudağını ısırdı.

"Boşaldığını hissetmeme izin ver," diye homurdandı kulağına karşı. "Bıraktığında yumuşak, sıcak duvarlarının parmağımı kavramasını istiyorum."

Adam başparmağını klitorisinin üzerinde gezdirirken, kadın irkilerek bir nefes aldı ve tuttu. Vücudu sertleşti. Kalçalarını ona doğru fırlattı. Gözleri panik ve kafa karışıklığıyla parlayarak açıldı. "Bir şeyler oluyor. Beck. Oh, Beck..."

Onu izleyebilmek için bir elini saçlarına sıkıştırdı. Yüzünde savaştan şok ve mutluluk, kalbinden geriye kalanları tamamen çaldı.

"Benim için sertleş, küçük kız. Şimdi," diye vahşi bir hırıltıyla emrederken, bir parmağını daha kızın kavrayan çekirdeğine soktu.

Heavenly derin bir nefes çekti. Sırtı eğildi. Göğsüne, boynuna ve yanaklarına renk geldi. Sonra uçuşunun kenarına doğru savruldu. Beck ağzını onunkinin üzerinde birleştirdi ve ilk öpücükleriyle boğuk orgazm çığlıklarını yuttu. Kokusu parmaklarını ezici bir şekilde sıkarken, vücudu onun için milyonlarca küçük parçaya ayrılırken titredi.

Sonunda kadın kabine yaslandı ve adamın ağzına karşı nefes nefese kaldı. Gerginlik onu terk ettikten sonra, adam dudaklarını araladı ve içeri daldı, derinlere daldı ve onu rahatlatmak ve ödüllendirmek için şefkatli bir hareketle dudaklarına sahip oldu.

Aralarında akan elektrik dalgası Beck'i şok etti. Onu dehşete düşürdü. Onun gitmesine izin

vermek istemedi, sadece kendisinin okşadığı tatlı amcığa dokunmayı bırakmak istemedi. Kalmak, onun yoğun kadınsı kokusunu hafızasına kazımak istiyordu.

İki saat içinde işte olması gerektiği halde hasta olduğunu söyleyip gelmeyi reddetmesi berbat bir şeydi. Tanrım, bütün geceyi kendi fantezilerini gerçekleştirerek ve ona hayal etmeye bile cesaret edemediği yeni fanteziler öğreterek geçirecekti.

Son bir kez dilini onunkine doladı. Kızın tadı güneş ışığı ve günah gibiydi. Beck bu masum küçük kızın ruhunu yok ettiğini inkâr edemiyordu.

Sonunda bir iniltiyle geri çekildi. Heavenly parmaklarının etrafında çırpınmaya ve titremeye devam ederken nefesi kesildi. Beck onun yanaklarını, burnunu ve dudaklarını usulca öperken, gözlerinde cam gibi, sersemlemiş bir bakışla tekrar aşağı süzüldü.

Büyüleyiciydi, ruhaniydi. Aradığını bilmediği her şey ondaydı. "Aman Tanrım," diye nefes aldı, gözlerini kırıştıtarak ona baktı. "Bunu sen yaptın. Bana yaptın."

Ona hınzırca bir kahkaha gönderdi. "Bu son olmayacak. Sana söz veriyorum."

Beck şişmiş alt dudağını yudumladıktan sonra parmaklarını kızın bunaltıcı merkezinden isteksizce çekti. Diğer eliyle peçeteyi çözdü ve bileklerinden kaydırarak her seferinde bir tanesine masaj yaptı.

"Bilmiyorum..." diye fısıldadı, sesi kaybolmuş gibiydi. "Hiç böyle bir şey hissetmemiştim... bana ne yaptıysan."

Oh, lanet olsun! Daha önce hiç orgazm olmamış mıydı? Beck bunun nasıl mümkün olabileceğinden emin değildi ama kadının sözleri onu her fırsatta yıldızlara doğru yelken açmaya yemin ettirecek kadar heyecanlandırmıştı.

"Söz verdiğim gibi yangını söndürdüm mü?"

Yüzüne uykulu, doygun bir gülümseme yayıldı. "Evet, hatta daha fazlası."

Külotunu tekrar yerine yerleştirdikten sonra elini elbisesinin altından kaldırdı. Kadının özü sessiz ışıkta parlıyordu. Keskin kokusu parmaklarına yapıştı. Ağzı sulandı. Onun bakışlarını yakaladı ve elini ağzına götürüp ılık, ekşi kremasını bir iniltiyle yavaşça yudumlarken bakışlarını korudu.

Heavenly şok olmuş bir şekilde nefesini tuttu, yanakları alev alev yanıyordu.

Sırıtmaktan kendini alamadı. "Buna alış. Bana sunduğun tek bir damlayı bile ziyan etmeyeceğim, küçük kız." "Sanırım haklıydın."

Beck kaşlarını kaldırdı. "Ne hakkında?"

"Sen annemin beni uyarması gereken adamsın."

Başını salladı. "Seni sert, kirli ve sık sık becerdiğimde bunu hatırlayacaksın."

Gözleri büyüdü ve sıkıca yutkundu. "Oh. Aman..."

"İtiraz mı ediyorsun?"

"Hayır." Hiç tereddüt etmedi.

"Tam da duymak istediğim şey." Göz kırptı, sonra saatine baktı. "Angelo birazdan yemeğimizle birlikte burada olacak. Neden bir dakikanı ayırıp kadınlar tuvaletinde kendine çeki düzen vermiyorsun? Yemeğimizi yerken tatlı olarak ne yiyeceğimize karar veririz."

"Tamam." Kabinden dışarı süzüldü ve eteğini düzeltti, yanakları hâlâ pembeydi. "Teşekkür ederim."

Ayağa kalktı ve onu kollarıyla sardı, dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirdi. Onu yavaşça ve duygulu bir şekilde öptü, onun kendisi için ne kadar özel olduğunu anlatabildiğini umuyordu.

Adam isteksizce uzaklaştığında, kadın ağır kirpiklerini kaldırdı ve kıkırdamaya başladı. "Benim dudak parlaticımı sürmüşsün. Bunun senin için doğru renk olduğundan emin değilim."

Heavenly uzaklaşırken, bakışları onun kalçalarının seksi salınışına takıldı.

Kendini zihinsel olarak tebrik etti. İş nazik, baştan çıkarıcı cümlelere ve romantizme geldiğinde eksik olabilirdi ama kıza ilk orgazmını yaşatmıştı. Tek pişmanlığı neydi? O bok kafalı Seth, Heavenly'nin çözülüşünü görmek için orada olmamıştı. Onun zevkini onunla paylaşmak istediğinden değil. Ama o piçin kıza dil çıkarmasını ve kuru kuruya sevişmesini izledikten sonra Beck, taşaklarına tekme yerken kenarda durmanın nasıl bir his olduğunu tam olarak bilmesini istiyordu.

Ama belki de farklı bir yolla intikamını alabilirdi.

Cep telefonunu çıkaran Beck, Heavenly'nin parlak parlaticısını dudaklarına sürerek bir selfie çekti. "Tatlı intikam."

Hafifçe kıkırdayarak Seth'e bir mesaj yazdı, resmi ekledi ve gönder tuşuna bastı.

SETH'in Hammer'ın partisini takip eden Pazartesi günü New York'a yaptığı uçuş, sadece dokuz hafta önce eve yaptığı yolculuktan çok farklıydı. O zamanki hayal kırıklıkları ve sorular şimdi mutluluk ve umutla silinmişti. Çatık kaşları çoktan gitmiş, yerini havalı bir ifade almıştı.

Heavenly Young'ı öpmüştü; onun dudaklarının tadına bakan, tutkusunu içen ilk erkek olmuştu. Kırk sekiz saat sonra bile, kız hâlâ dilindeydi.

Noel, terminalde yaptığı bu yolculukta ona saldırmamıştı. Artık kışın neredeyse sona erdiğinin ipuçlarını görüyordu. Yankees'in bahar antrenmanları birkaç gün içinde başlayacaktı. Hava artık taşaklarını donduracak kadar soğuk değildi. Hepsinden önemlisi, hayata yeni bir bakış açısı vardı.

Çünkü sekiz yıllık sefaletin ardından nihayet geleceğini kucaklayacaktı.

Öncelikle geçmişine veda etmesi gerekiyordu - hem iyi hem de kötü olanlara. Burada hâlâ bir ailesi olduğu için bu onun son yolculuğu olmayacaktı ama şehri son kez evi olarak adlandıracaktı.

Çok uzun zaman önce olmasa, bu dalma kafasını allak bullak ederdi. İki hafta önce California'ya dönmek üzere uçağa atladığında bile, Heavenly'ye gözlerini dikmekten ve acısına son vermekten başka bir şey düşünmüyordu. Batı'ya taşınma fikri çok zorlama ve gerçeküstü gelmişti. Liam'ın Heavenly hakkındaki şifreli uyarısına rağmen, Heavenly ona bir işaret feneri gibi yeni evine doğru rehberlik etti. Hayatını onunla birlikte geçirecekti. Sahip olduğu her içgüdü ona bunu söylüyordu.

Bagaj teslim noktasına vardığında, annesi tıpkı son yolculuğunda olduğu gibi onu bekliyordu. Noel'de olduğu kadar canlı görünüyordu şimdi de.

Carl hala resmin içinde olmalı.

Aceleyle ona doğru koştu, onu kollarına aldı ve yanağından kocaman öptü. "Seni görmek çok güzel anne. Beni aldığın için teşekkürler. Ailen nasıl? Anna Mae büyüyor mu? Carl nasıl?"

"Hepimiz iyiyiz. Yeğenin iyi yemek yiyor, tıpkı siz çocuklar gibi. Carl iyidir." Gülümsedi. "Seni tekrar evde görmek çok güzel. Şimdi lütfen beni yere bırak, oğlum."

Seth gülerek onu ayağa kaldırdı. "Burada olmak güzel." Ayıldı. "Ama kalmayacağım. Kaliforniya'ya taşınıyorum."

Annesi gözlerini kırıştırdı ve bir elini göğsünün üzerine koydu. "Sen ciddi misin? Los Angeles'ta işler yolunda gitti mi?"

"Pekala."

"Bana her şeyi anlat."

"Öncelikle, Hammer tehlikeyi atlattı. Ona karşı açılan sahte dava düştü ve

adalet galip geldi. O, Raine ve Liam sonsuza dek mutlu yaşamak için özgürler. Ve bence sonunda yaşayacaklar."

"O zaman onlar adına mutluyum." Sesini alçalttı. "Ama ben Heavenly ile ilgili şeyleri kastetmiştim. Onu gördün mü?"

"Kesinlikle gördüm." Aslında kadını görmekten fazlasını yapmıştı. Dudaklarını onunkilere bastırmış, dilini ağzına sokmuş ve vücudunun kendisine yapıştığını hissetmişti. Hâlâ bunu düşünmeden edemiyordu. "Haklıydın anne. Los Angeles'tan çok erken ayrıldım. Bu kızı istiyorum. Ve sonunda onun da beni istediğini anladım... bu yüzden gidiyorum."

"Oh, tatlım. Herkes çok şaşıracak." Durakladı, kararsız görünüyordu. "Ama taşınmak çok büyük bir adım. Emin misin?"

Liam'ın partideki bilmecesi Seth'in aklından tekrar geçti. Hayır. Heavenly'nin parmaklarının arasından kayıp gitmesine asla izin vermeyecekti, özellikle de sonsuza dek.

"Uzun zamandır hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Onu seveceksin. Sadece ona bir bak." Telefonunu çıkardı ve Bryn'in önceki gece partideki hemen herkesin fotoğrafını çektiği resmi gösterdi. "Şu güzel sarışın. Gerçekten çok tatlı anne."

"O çok güzel." Annesi biraz buğulu gözlerle baktı. "Onu seviyor *musun*?"

"Şimdiye kadar sevmediysem bile, bunun sadece bir zaman meselesi olduğuna eminim."

Onun kolunu sıktı. "Liam ve Hammer çok mutlu görünüyorlar. Aralarındaki esmer mi..." "Bu Raine," diye bitirdi. "O bir bebek."

"Peki ya sakallı diğer adam?" Heavenly'nin sağını işaret etti.

"Noel'de sana bahsettiğim o pisliği hatırlıyor musun Beck?" Onun başını sallaması üzerine devam etti. "O da hâlâ onu istiyor. Ve emin ol ben uzaklardayken, toparlanıp taşınmamı ayarlarken, Heavenly'yi onun en iyi seçim olduğuna ikna etmek için elinden geleni yapacaktır. Sırf doktor olduğu için..." Seth iç çekti.

"Ona karşı ne hissediyor?"

"Bilmiyorum." Annesi itiraz edecekken, onun sözünü kesti. "Ve umurumda da değil. Önemli olan onun benim için ne hissettiği. Ve onu benim yapmaktan daha azına razı olmaya niyetim yok." Dönen atlıkarıncadan bir bavul almak için eğildi. "İşte bu kadar. Geri kalanını Los Angeles'ta bıraktım. Buradan gitmeye hazır mısınız?"

Onun boştaki kolunu tuttu. "Seni eve geri götürelim, böylece aileye anlatabilirsin."

Kesinlikle. Bunu son iki gün boyunca düşünmüştü. Bir zaman çizelgesi ve gündemi vardı.

Otuz dakika sonra, annesinin evindeki yemek masasında, etrafı ailesiyle çevrili bir şekilde oturuyordu. Yeni doğan yeğenini kucağında tutuyordu ve mavi gözlü tatlı kız ciddiyetle ona bakarken büyülenmişti. O unutulmaz bebek kokusu vardı, yumuşak ve taze.

"Sana çok yakışıyor."

Seth başını kaldırıp Maggie'ye baktı. "İyi iş çıkardın. İşte, onu korkutmadan önce al. Benden pek emin görünmüyor."

Bir an için gözlerinin önüne annesi gibi gözleri olan sarı saçlı tatlı bir kız geldi ve neredeyse yüksek sesle gülecekti. *Tanrım, her seferinde bir adım.* Annesine baktı, eli Carl'ın elinin içindeydi ve sohbetin içinde kaybolmuştu. İkizler sanki günlerdir yemek yememişler gibi tıka basa yemek yiyorlardı. Danny küçük kızına gülümsedi. Matt bir şeyler olduğunu anlamış gibi ona baktı.

"Matt, eğer istersen Cooper Araştırma senindir."

"Ne?" Geri çekildi. "Anlamıyorum. Ne yapacaksın?"

Bu, masadaki konuşmayı durdurdu. Herkes durup ona baktı. Anneleri gülümsedi. "Devam et. Anlat onlara."

Kendini bildi bileli dünyası olan insanların yüzlerine baktı. Herkes hayatına devam ediyordu... kendi yolunu buluyordu. Kıpırdamadan duran tek kişi kendisiydi. Bu farkındalık artık acıyı beslemiyordu. Artık ilerlemek için bir nedeni vardı. Sonunda bakıcı dizginlerini bırakmanın ve kendi hayatını yaşamak için kendine izin vermenin zamanı gelmişti.

"Los Angeles'a taşınıyorum."

Gözler büyüdü. Ağızlar açık kaldı ve kaos patlak verdi.

"Sen nesin?" Danny havladı.

"Taşınmak mı? Temelli mi yani?" Matt'in yüzünde şok ifadesi belirdi. "Bunu yapmaya karar vermene ne sebep oldu?" Danny sordu.

Conner sırıttı. "Bahse girerim orada bir kadın bulmuştur ve-"

"Seksi mi?" Jack az önce olduğundan çok daha ilgili görünüyordu.

"Kesinlikle," diye garanti verdi Seth.

"Biliyordum! Noel'de bu kadar üzgün olmanızın nedeni buydu, değil mi?" Maggie sandalyesinden sıçradı ve ona sarıldı. "Hayatının geri kalanında bir erkek fahişesi olamayacağını biliyordum! Senin adına çok mutluyum!"

"Orada ne tür bir iş yapmayı planlıyorsun?" Matt hâlâ şaşkın şaşkın bakarak sordu.

Carl tek kelime etmedi, sadece kıkırdadı, annesi ise ona cesaretlendirici bir gülümseme gönderdi.

Seth soru yağmurunu engellemek için ellerini kaldırdı. "Bana bir dakika izin verirsiniz. Açıklayacağım. Onun adı Heavenly ve-"

"O bir striptizci mi?" Conner hevesli bir sırıtışla sordu.

"Hayır! Senin derdin ne?" Seth aptal kardeşinin kafasına bir şaplak indirirken homurdandı. "O çok tatlı bir hemşirelik öğrencisi."

"Ve *seninle* çıkmaya istekli mi?" Jack alay etti. "Onda bir sorun olmalı."

"Ha ha." Seth eğlenmiyordu. "Söyleyeceklerimi dinlemek mi istiyorsun, yoksa sadece taşaklarımı mı patlatacaksın?" Conner omuz silktili. "İkisini de yapabiliriz."

Grace ikizleri kaşlarını çatarak uyardıktan sonra anlayışlı bakışlarını Seth'e çevirerek, "İkiniz de susun," dedi.

"Kaliforniya'da ne yapmayı planladığıma gelince... Cooper Investigations'ın orada bir şubesini açmaya karar verdim."

"Yani karşı kıyılarda birlikte mi çalışacağız?" Matt kaşlarını kaldırdı.

"Kesinlikle. Müşteri tabanımızı genişletebilir ve daha fazla bölgeyi kapsayabiliriz. Eminim bizi meşgul edecek çok sayıda aldatan eş, kayıp kişi, zimmetine para geçiren kişi ve çeşitli baş belaları vardır."

"Bunu iyice düşündün, değil mi?" Matt ağzı açık kaldı.

"Evet."

"Heavenly'ye evlenme teklif edecek misin?" Maggie geniş bir sırıtışla sordu.

"Her seferinde bir şey," diye geçiştirdi Seth. Ama garip bir şekilde, bu düşünce geçmişte olduğu kadar korkutucu değildi.

"Hey, bahar tatili için senin evine gelip sahilde takılabilir miyiz?" Jack sordu. "Bu harika olurdu!" Conner da beşlik çakarak cevap verdi.

"Göreceğiz." Seth kıkırdadı. "Önce bir yer bulmalıyım." Yine de Shadows'a uyum sağlayacaklarından şüpheleniyordu...

"Heavenly neye benziyor?" Jack korkunç bir sırıtışla sordu.

Seth telefonunu çıkarıp Heavenly'nin daha önce annesiyle paylaştığı fotoğrafını uzatırken, "Hormonlarını dizginle, kardeşim," diye söylendi. "Sarışın olan o."

"*Vay be*. Bu kadar güzel bir hatunu nasıl tavladın?" Conner iğneledi.

"Onu internetten satın almış olmalı," diye alay etti Jack. "Kendi başına bu kadar iyi bir kızı kapmasının imkânı yok."

"Isır beni," diye hırladı Seth.

"Kız kardeşi var mı?" Matt umutla sırıttı. "Seninle birlikte Batı'ya taşınabilirim ve-" "Hayır. O tek çocuk ve senin kışın işi yürütmek için burada kalıyor."

Grace masanın diğer ucundan, "Hazır iyi haberlerden bahsetmişken, benim de paylaşmak istediklerim var," diye duyurdu.

"Aman Tanrım. Hamile değilsin, değil mi?" Matt boğuldu.

"Hayır!" Yüzü kızardı. "Gerçekten, Matty. O kafanın içinde neler dönüyor?" "Bilmek istemezsin. Güven bana." Sırıttı.

Grace derin bir nefes aldı ve Carl'a doğru gergin bir bakış fırlattı. "Ben-" "Biz," diye düzeltti yanındaki adam, destek için elini sıkarak.

"Doğru. Biz-Carl ve ben-evleniyoruz. O sordu, ben de evet dedim."

Odayı toplu bir sessizlik doldurdu. Seth gözlerini kardeşlerinin üzerinde gezdirerek yüz ifadelerini katalogladı. En ufak bir öfke ya da kızgınlık belirtisi yoktu, sadece şaşkınlık vardı. Tatlı tatlı gülümseyip burnunu çekerken Maggie'nin yanaklarından yaşlar süzüldü.

Belki de onları bir arada tutma işi tam olarak bitmemişti. Seth şarap kadehini aldı ve havaya kaldırdı. "Tebrikler. İkiniz adına gerçekten çok mutluyum."

Kardeşlerinin ihtiyacı olan tek buz kırıcı buydu. Cooper'ların evindeki akşam yemeğinin asla sıkıcı olmadığını bir kez daha kanıtlayan bir başka soru ve sohbet bombardımanı duvarlarda yankılandı.

Grace Seth'e gülümsedi. "Seni ve Heavenly'yi düğünümüzde görmeyi umuyorum, oğlum." "Orada olacağız. Seni kimin vereceğini düşünüyorsun?"

Gözleri yaşlarla doldu. "Bunu benim için yapar mısın?"

Oturduğu yerden kalktı ve kollarını ona doladı. "İzin vermezsen hayal kırıklığına uğrarım."

"O zaman onur duyarım. Teşekkür ederim, tatlım." "Bir tarih belirlediniz mi?"

"Hayır. Her şey hâlâ planlama aşamasında. Acelemiz yok ve yaz mevsimi Carl'ın en yoğun olduğu dönem, o yüzden biraz daha zaman alacak."

Tanrıya şükür. Ailesinin Heavenly'yi seveceğinden hiç şüphesi olmasa da, onu hazırlamak için zamana ihtiyacı vardı. Büyük, gürültülü klanıyla tanışmak onun için biraz fazla bunaltıcı olabilirdi.

O gecenin ilerleyen saatlerinde Seth, Heavenly'nin hayalleri beyninden geçerken yatağında uzanıyordu. Telefonunu çıkardı ve aramaya başladı ama mesaj atmanın daha iyi olacağına karar verdi. Kadının işte olup olmadığını ya da, Tanrı korusun, Beck'le randevuda olup olmadığını bilmiyordu. Birkaç saniye sonra cevap verdiğinde, memnun bir sırıtış dudaklarını çekiştirdi.

Bir saat geçti, sonra ona biraz uyumasını söyledi ve iyi geceler dedi. Kız da ona tatlı rüyalar görmesini söyleyerek cevap verdi ve bir kalp emojisi ekledi. Seth bir saat daha dönüp durduktan ve yapması gereken şeylerin zihinsel bir listesini çıkardıktan sonra beynini kapattı. Bir kez daha Heavenly'ye odaklandı ve ruhunu dolduran memnuniyetle uykuya daldı.

Sonraki dört gün boyunca Seth postalarını geçici olarak postane aracılığıyla Shadows'a ilettili. Ayrıca eşyalarını toplaması ve hem SUV'sini hem de motosikletini Los Angeles'a taşınması için bir nakliye şirketi tuttu. Birkaç emlakçıyla konuşmuş, buradaki dairesinin satışı için zemin hazırlamış ve orada hem yeni bir daire hem de kiralanan bir ofis alanı bulmuştu.

Cuma akşamı erken saatlerde Matt'le birlikte ofisteki dosya dolaplarını karıştırmayı nihayet bitirmişlerdi. Kardeşi eski mekânı yeni bir kat boya ve yeni mobilyalarla çoktan değiştirmişti. Cilalı ve profesyonel görünüyordu. Seth gülümsemekten kendini alamadı.

Matt büyük masanın alt çekmecesini açtı ve bir şişe viskiyle birkaç bardak çıkardı. "Sanırım bir iki kadeh içmek iyi olur."

Seth masanın kenarına yaslanırken kıkırdadı. Kardeşinin altın sarısı sıvıyı dökmesini izledi, sonra her biri bir bardak aldı. Kadehi kaldırırken içinden bir melankoli duygusu geçti. "Acı tatlı sonlara ve umut verici yeni başlangıçlara."

"Dinle. Dinle." Kardeşinin yüzünde anlayış dolu bir ifade belirdi.

Matt Seth'in en iyi ve en kötü zamanlarını görmüştü ama iyi ve kötü zamanlarda kardeşinin sevgisi ve desteği hiç eksilmemişti. Ve Seth kelimelerin ötesinde minnettardı.

Kadehleri tokuşturdular ve uzun bir yudum aldılar. Yanık boğazından aĞağı kayarak midesini ısıtırken, Seth elini cebine soktu ve Matt'e anahtarını uzattı. Matt boğazına düğümlenen duyguyu yuttu. "Burası artık sana ait."

Matt hem heyecanlanmış hem de kalbi kırılmış görünüyordu. "Şimdiden mi? Bir ya da iki hafta daha gideceğini sanmıyordum."

"Yapmayacağım. Halletmem gereken birkaç yarım kalmış işim daha var." Dedektiflik işi ve Heavenly'yi kazanmak tam zamanlı bir iş haline gelmeden önce, yapabiliyorken ailesiyle daha fazla zaman geçirmek istiyordu. "Ama artık senin olduğu gerçeğiyle rahat hissetmeni istiyorum."

"Teşekkürler, dostum."

"Sana bunu söylemekte biraz geç kaldım... Noel'de bir pislik gibi davrandığım için özür dilerim. Halletmem gereken çok şey vardı. Ama sana ortağım demekten gurur duyuyorum ve kardeşim demekten daha da gurur duyuyorum."

"Aynen, dostum."

Birbirlerinin sırtını sıvazladıkları sırada Seth'in telefonu çaldı. Cihazı cebinden çıkardı ve ekranı taradı. Beck. Ne istiyordu bu herif?

İstenmeyen mesajı açtı ve adamın ağzının şeftali pembesi dudak parlatıcısıyla kaplı bir görüntüsünü gördü - Heavenly'nin sürdüğü aynı ton. Mesajın devamında şöyle yazıyordu: Sen tek değilsin

Onu öpen tek kişi, orospu çocuğu. Ve boşaldığında, inlemeleri o kadar tatlı ki.

Seth'in kanı kaynadı.

Beck. Vardı. Dokunmuştu. Cennet gibi. Ve onu öpmüştü de. Görünüşe göre iyice. Onu sikmiş miydi?

Resme bakarak homurdandı. "Oh, öyle mi? Oyun başlasın, saksocu."

Tam olarak bu sözcükleri yazarken Matt kaĞlarını çattı ve ekrana bakmaya çalıştı. "Ne oldu? Kiminle konuşuyorsun?"

Seth cihazı kararttı ve bir kenara koydu. "Önemli biri değil, sadece batıda kıçının tekmelenmesi gereken biri."

"Bunu yapacaksın, hiç terlemeyeceksin." Matt onun sırtını sıvazladı. "Adamın hiç şansı yok."

"Haklısın. Ama... bu sorun sandığımdan daha acil olabilir. Bana bir şey söyleyebilir misin?"

Asansör mü? Bavulumu alıp havaalanına gitmem gerekiyor."

"Bugün mü?" Matt şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. "Şimdi mi?"

Normalde Seth böyle şeylerle uğraşmazdı. Eğer bir kız başka bir erkeğe sarmak istiyorsa, bu onun suçuydu. Ama... burası Heavenly'ydi ve Beck ondan faydalanmakta tereddüt etmeyecek türden bir pislikti.

"Evet." Telefonunu tekrar çıkarıp havayolu şirketinin uygulamasını açtı ve dört saatten biraz daha kısa bir süre içinde LAX'e gidecek bir uçakta yer olduğunu görünce rahatladı. "Çok memnun olurum. Yerleşince seni ararım. Anneme onu sevdiğimi ve üzgün olduğumu söyle. Ama eve gitmem gerek."

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Angelo'daki öğle yemeği randevularından İKİ GÜN SONRA, Beck'in kapı zili tam zamanında çaldı.

Hevesle aralarındaki geçidi açtı. Heavenly orada duruyordu, tepesinin etrafına altın bir örgü sarılmıştı ve uzun, gevşek bukleler çoğunlukla çıplak omuzlarının üzerinden akıyordu. Üzerinde, basit askılarla bir arada tutulan, V yakalı, güneşli turuncu bir elbise vardı. Elbisenin cilveli etekleri ince kalçalarıyla oynaşıyordu.

Neredeyse dilini yutacaktı.

"İçeri gel." Beck onun elini tuttu ve kollarının arasına çekti. Ona dokunmak için bir saniye daha bekleyemedi.

Beck kapıyı kapatarak onu kapıya yasladı, ensesini kavradı ve dudaklarını kendi dudaklarının altına sıkıştırdı. Kahretsin, onu öpmek aynı anda hem rahatlama hem de tam bir azap gibiydi. Onu diline dolamıştı ama bu yeterli değildi. Şu anki hislerine bakılırsa, asla yeterli olacağından emin değildi.

Sonunda onu havaya kaldırdığında, pembe yanaklı, zor nefes alan ve öğle yemeğinden sonra kaldıkları yerden devam etmek için hem kızarmış hem de heyecanlı görünüyordu.

İşte bu, sonunda ona sahip olacağı gündü.

Bugün ona brunch hazırlamasına izin verdiği için tamamen yalnızdılar. Onu yatağa atmaya niyetliydi. Daha fazla beklemek istemiyordu. Bunu göze alamazdı.

Seth'in nefesi ensesindeyken olmaz.

Cuma gecesi Beck, Heavenly garsonluk yaparken Hammer ve Liam'la bira içmişti. Dostunun New York'ta en az birkaç hafta kalacağından emindi. Evini ve arabasını satması, işini kapatması, arkadaşlarına ve ailesine veda etmesi... ve diğer her şey o kadar uzun sürecekti. Ya da Liam konuştukları sırada Seth'in LAX'e giden bir uçakta olduğunu söyleyene kadar öyle düşünmüştü.

Ne oluyor lan? Ülkeyi bir uçtan bir uca geçmek nasıl sadece dört gün sürdü?

Belki de Heavenly'nin dudak parlaticısını sürd ü ğ ü n o fotoğrafla Seth'in kışına ateş düşürmemeliydin.

Liam bombayı patlatır patlatmaz Beck Heavenly'ye mesaj atmış ve onun evinde brunch yapmak üzere randevulaştıklarını teyit etmişti.

"Beni davet ettiğin için teşekkür ederim," dedi usulca, üç katlı çağdaş evinin uzunluğunu tarayarak. "Vay canına, eviniz çok ilginç... çarpıcı. Bu sensin."

"Beğendiğinize sevindim. Hadi mutfağa gidelim. Umarım açsındır."

"Hmm," diye inledi adam onu arkaya doğru götürürken. "Öyleyim. Bir şeyler harika kokuyor."

"Sana Fransız tostı, yumurta, domuz pastırması, taze meyve ve"-birkaç dakika önce doldurduğu iki fincanı almak için adaya doğru eğildi-"mimozalar. Hiç içtin mi?"

Bardağı kabul ederken başını salladı. "Portakal suyu ve... ne?"

"Şampanya." Bu onu gülümsetti ve adam içkisini kaldırdı. "İşte gerçekten harika bir gün."

En azından öyle umuyordu. Onu aklının alamayacağı kadar çok istiyordu ve taşakları mosmordu. Gloria geçen Noel haftalarca seks yapmadığı için deli olduğunu düşünmüştü. Aylarca beklediğini bilseydi

Heavenly'yi yatağa atmak için, yakında eski karısı muhtemelen erektil disfonksiyon geliştirdiğini varsayacaktı.

Beck gömleğini kıvrımsız giyme öngörüsüne sahip olduğu için minnettardı çünkü sertleşmenin sorun olmayacağını zaten biliyordu.

"Özel biriyle." Kadehini onunkiyile tokuşturdu.

İçti ve zarif yudumlar alırken dudaklarını flütün etrafına sarmasını izledi. Lezzetin diline vurduğu anı gördü. Gözleri büyüdü ve içkinin yarısını yuttuktan sonra gülümsemesi de değişti.

"Her şey hazır sayılır. Neden şuraya oturmuyorsunuz?" Evinin arka tarafında, havuza bakan pencere duvarının yanındaki kahvaltı masasını işaret etti. Mükemmel bir Kaliforniya günüydü ve güneş, doldurduğu buzlu su bardaklarının üzerinde parılıyordu.

Adam sandalyesini uzatınca kadın oturdu. "Yardım edebileceğim bir şey var mı?" "Sadece orada otur ve güzel görün."

Heavenly gözlerini devirdi. "Ne kadar başarılı olacağımı bilmiyorum ama elimden geleni yapacağım."

Beck ona göz kırptı, sonra fırından sıcak yemekleri, ardından da buzdolabından soğutulmuş meyveleri çıkardı. Mimosasını boşaltır boşaltmaz yeniden doldurdu, sonra da ona doyurucu bir brunch hazırladı.

Yemek yerken her şeyden ve hiçbir şeyden konuştular. Adam ona kulaklarının arkası ıslanmış bir stajyer olarak yaptığı bazı aptalca şeyleri anlattı. Kadın ona gerçek Wisconsin lor peynirinin muhteşemliğini anlattı. Aniden ve beklenmedik bir şekilde Los Angeles'a taşınmanın nasıl bir şey olduğunu, hastane politikalarını ve mezun olduktan sonra nerede hemşirelik yapmak isteyebileceğini konuştular.

İkinci mimosasını bitirirken defalarca övdüğü yiyecekleri bir güzel mideye indirdiklerinde, adam ona üçüncüyü teklif etti.

"Teşekkür ederim, ama yapamam." İçini çekti. "Bütün gün izinli olmayı umuyordum ama patronum dün gece bana bugün saat üçten kapanışa kadar ihtiyacı olduğunu söyledi."

Hay aksi. Bunu aceleye getirmek istemiyordu... ama onu çıplak görmek için beş dakika daha bekleyebileceğini de sanmıyordu.

Yüzünü güneşe doğru eğdi. Saçları sandalyesinin arkasına dökülmüştü. Parmaklarını o buklelerin arasına sokup onu yatak odasına sürüklemeye dürtüsü onu zorladı. Belki de ona mağara adamı gibi davranmak geri tepecekti... ama doğrudan davranmak geçen sefer oldukça işe yaramıştı.

"Size bir soru sorabilir miyim?"

"Elbette." Kolay cevap dilinden dökülüverdi.

Beck onun elini tuttu. "Son randevumuzda neler olduğunu düşündün mü?" Kız kirpiklerini indirdi ve başını salladı.

"Bu bir cevap değil, küçük kız."

Bakışlarını onunkilere çevirdi. Bakışları tekrar uzaklaşmadan önce yüzünde bir renk belirdi.

"Evet."

Artık neredeyse tek düşündüğü şey bu."

İşte orada. Gözlerinde bir şey vardı. Sadece Cuma günü Seth'in ona nasıl dokunduğunu düşünmemişti. Hâlâ Seth'i ve onun öpücüğünü düşündüğüne bahse girerdi.

Lanet olsun.

Ayağa kalktı ve elini uzattı. "Benimle gel, sana kafanı meşgul edecek daha çok şey vereyim."

Heavenly uzun süre tereddüt etti, bakışları uzanmış parmakları ile ihtiyaçtan fazla çıplak olduğundan korktuğu yüzü arasında gidip geldi. Çok mu romantik davranmıştı? Bir şey mi yapmıştı?

fikrini değiştirmesine neden oldu? Yoksa lanet Seth dn bir şekilde onu etkilemiş miydi?

Beck tekrar sandalyesine kayd. "Heavenly, eğer emin değilsen ya da ilgilenmiyorsan-"

"Sorun bu değil," diye yumuşak bir sesle güvence verdi, sonra endişeyle yutkundu. "Sadece... henüz seks yapmaya hazır değilim. Eminim sen seks yapmayan kadınlarla uğraşmaya alışknsn-"

"Senden başka bir kadın düşünmüyorum. Bu ikimizin arasında. Eğer hazır değilsen, o zaman hazır değilsindir. Buna saygı duyuyorum."

Ve bu doğruyd... ama aleti ağlamak istiyordu.

"zr dilerim."

"zr dileme. Sadece açık olmak istiyorum. şimdi çok mu hızlı hareket ediyorum? Yoksa bunun Seth'le bir ilgisi mi var?"

Heavenly yüzünü buruşturdu, sonra içini çekti. "Dürüst olmam mı istiyorsun?"

"Benimle birlikte olmanı istememin tek yolu bu. Bana her şeyi ve her şeyi anlat. Arkadaştan te olduğumuzu söylediğimde, aklımda düşüncelerini ve duygularını paylaşmakta zgr hissedeceğin türden bir ilişki vardı."

"Tamam..." İ ekti. "Belki safım ama seks benim için bir bağlılıktır. Sonsuza kadar sürecek, ölüm bizi ayıracak türden değil. Ama-"

"Bağlılıkla ilgili bir sorunum yok."

Başını iki yana salladı. "Ben bir tane istemiyorum. Sadece bunun bir seçim yaptığım anlamına geldiğini söylüyorum. Seth'le aranızda bir düşmanlık olduğunu fark etmek zor değil. Sana karşı hislerim olduğunu söylediğim için zaten bir kez gitti. Eğer şimdi seninle seks yaparsam, muhtemelen bunu yine seni ona tercih ettiğim şeklinde algılayacaktır."

Beck hayal kırıklığını bastırmaya çalıştı. "Seth'in duygularından sen sorumlu değilsin." "Biliyorum. Ve ben-"

"Ve eğer seni sadece bekaretin için istiyorsa, p çıkarmak için gerekli olan çantaya değmez. Ona karşı bir şeyler hissettiğinizi anlıyorum ama *kendinizi* de düşünmeniz gerekiyor."

"yleyim. İlk sevgilim olmakla övünmek istediğini sanmıyorum. Sanki sana olan hislerimi bir reddediş olarak algıladı, sanki seni istiyorsam onu da isteyemeyeceğimi varsaydı. Ona durumun bundan daha karmaşık olduğunu söylemiş olsamda..." Başını iki yana salladı.

Yani temelde, aptal bok onların arasına giriyordu ve o burada bile değildi? Peachy.

Birkaç ay önce Liam ve Hammer adına Raine'le birlikte çalışmasına yardım eden Seth, bir kadının iki farklı erkeğe karşı ayrı ama eşit duygular besleyebileceğini gayet iyi biliyordu. Neden birden aptallaşmıştı ki?

Elbette Liam ve Hammer, aralarında seçim yapamayan kızı paylaşarak sorunu zmşlerdi. Heavenly ile böyle bir şey olmayacaktı. *Oh, lanet olsun. Hayır. Sadece hayır.* Seth'le bir yemeği bile zar zor paylaşabilmişti. O gt herife kızın bakımını paylaşacak kadar güvenmesinin imkânı yoktu.

Beck sakinleştirici bir nefes verdi. Onu istediğinden fazlasını vermeye zorlamayacaktı... ama bir öpücük ve el sallamayla gitmesine de izin vermek istemiyordu.

"Tabii ki daha karmaşık," diye kabul etti. "Seks için hazır olmadığına göre, sana ğretebileceğim pek çok başka şey, verebileceğim pek çok zevk var. Sadece söylemen yeterli. Ve eğer değilse..." Omuz silkti. "Havuz kenarında oturur, günün tadını çıkarır ve konuşuruz."

"Anlayışın için teşekkürler," diye mırıldandı, sonra aniden onun bakışlarıyla tekrar buluşamadı. Yüzünde yeni bir kırmızı parıltı belirdi. "Bana yatak odanızı gösterir misiniz?"

Sorduğu soru vücudunda elektriklenmeye neden oldu.

"Çok isterim." Ayağa kalkmasına yardım etmek için acele etti.

Dağınık mutfığa gergin bir bakış attı. "Önce bulaşıklar için yardım ister misin?" "Boş ver bulaşıkları." Adam kadının ağzını kendi ağzıyla kavradı ve kollarını kadının gövdesine dolayarak

ve onu vücuduna doğru kaldırdı. "Bana tutun."

Heavenly kollarını ve bacaklarını ona dolamakta tereddüt etmedi. Dilini onun ağzına daldırdı ve merdivenlere doğru yürüdü, merdivenleri ikişer ikişer çıktı, sonra da koridorda koşarak yatak odasına gitti.

Yatağının yanında, onu yavaşça ayağa kaldırdı, her santimini kendine doğru sürükledi, sonra kızarmış yüzünü inceledi. Şimdiden gözleri büyümüş, dudakları şişmiş, meme uçları çakıllı hale gelmişti. Geçen Cuma göğüslerine elini -ya da ağzını- süremediği için pişmanlık duyuyordu. Kaybettiği zamanı telafi etmeye kararlıydı.

Beck parmaklarını kızın belinde gezdirerek balenli sütyeninin kenarlarında gezdirdikten sonra eliyle küçük küreyi kavradı. Kızın gözlerinin içine bakarak, küçük ve sıkı ucunu yavaş hareketlerle ileri geri oynattı. "Ne istiyorsun, küçük kız?"

"O kadar çok şey var ki..." diye inleyerek itiraf etti, sonra da ona kendini küçümseyen bir gülümseme verdi. "Dün gece geç saatlerde, vardiyamdan sonra yatağıma uzandım ve öğle yemeğimizi kafamda tekrar tekrar canlandırdım. Ve hayatımda ilk kez kendi kendimi orgazm edebildim."

"Güzel. Vücudunu ve seni neyin mırıldattığını bilmelisin." Kadının göğüs ucunu elbisesinin üzerinden hafifçe çimdikledi ve nefesinin kesilmesinden zevk aldı. "Kendini tatmin ederken öğle yemeğimizin hangi kısmını düşündün?"

"Bana dokunduğun yolları. Parmaklarımı yaptığın her yere koydum ve söylediğin her şeyi düşündüm. Ve..." İçini çekti, gülümsemesi genişledi. "Güzeldi. Ama bana zevk verdiğin zamanki kadar muhteşem değildi."

Bildiğim iyi oldu. "Başka fantezilerin var mı? Geçmişte kendinize dokunduğunuzda düşündüğünüz şeyler?"

"Uzun bir süre boyunca, ben denediğimde..." "Mastürbasyon mu?" diye yardımcı oldu.

Tam bu sırada yüzü daha da kızardı. "Evet. Yaptığımda, düşüncelerim çoğunlukla meraktan ibaretti. Vücudumun nasıl çalıştığını bilmek istiyordum. Fizyolojiyi anlamak istedim. Ve eğer bir kadınsam neden etrafımdaki hiçbir erkekle -ya da kadınla- ilgilenmediğimi anlamak istiyordum. Sanki kendimi fanteziler kuracak kadar iyi anlamıyordum. Sonra sen beni galeriye götürdün." İç çekti. "Ve her şey değişti."

Bu kadın çok ilginç bir çelişkiler yumağıydı. Ona dertlerini anlatması çok uzun sürüyordu ama duygularını ve fantezilerini hemen paylaşıyordu. Bunun bir nedeni olmalıydı. Her ne ise, kadının ikilemi onun ilgisini çekiyordu. Onu daha da zorluyordu. Onun için daha da çaresiz hale getirdi.

"Hiç şaşırmadım." Onunla tanıştığı anda ne olduğunu hissetmişti. Bunu bilinçsizce de olsa onaylaması umudunu tazelemişti. Kauçuk küreklere ve kırbaçlara hazır değildi -hiçbir zaman da olmayabilirdi- ama onun kontrolü ele almasına hazırды.

Çok iyiydi.

"Sen değil misin? Şok oldum."

"Hâlâ şaşırmadım." Yakasının kıvrımlarında gezindi, parmak uçları göğsünün baştan çıkarıcı kabarıklığını sıyırdı. Yüzünde geniş, hınzır bir gülümseme belirdi. "Göster bana."

"Ne?"

"Bana kendini nasıl boşalttığını göster."

Gözlerinde sıcaklık alevlendi. "Yapabilir miyim bilmiyorum-"

"Yapabilirsin." Dilini kızın köprücük kemiğinin üzerinde gezdirdikten sonra kulağına fısıldadı.

"Kıyafetlerini çıkar, yatağa uzan ve bana ne öğrendiğini göster."

"İzleyecek misin?"

"Kesinlikle." Sözcük ağzından çıkar çıkmaz nefes alış veriş düzenlenmişti ve kendi bilinciyle dudaklarını ısırdı. Adam dudaklarını onun çenesinde gezdirdi. "Seni ilk çıplak gören ben olmak istiyorum."

Heavenly tereddüt etti, sonra sandaletlerinden çıktı, askılarından birini omuzlarından indirdi ve onay için ona baktı.

"Devam et." Diğer kayışı da aşağı doğru salladı ve kapağını öptü. "Benimle güvendesin. Sakın durma."

Sarsıntılı bir şekilde başını salladı, sonra ona sırtını döndü ve saçlarını toplayıp yukarı kaldırdı. "Fermuara ulaşamıyorum."

Titreyen bir nefes emerken siki onaylarcasına kalktı. Vay anasını. Soyunuyordu.

-Onun için. Onu tamamen çıplak görecekti. Bu düşünce beynini bombaladı ve libidosunu kabarttı.

Yavaşça tırnağa uzandı ve sırtından aşağıya doğru sürükledi, süt gibi el değmemiş tenini santim santim ortaya çıkarırken sessiz tıslama acı verici bir şekilde seksiydi.

Beck'in eli titredi. Kontrolü tehlikeli bir şekilde kırılmaya yakın hissediyordu ama dişlerini sıktı, canavarını zincirledi ve fermuarını çekebildiği kadar aşağı çekerken kendine lanet olası sabrını bulmasını söyledi.

Sırtının küçük kısmını sıyıran ve kalçalarını saran fildişi danteller onunla alay ediyordu. Parmağını bandın hemen altına kaydırды. "Bir dahaki sefere külotunu evde bırak. Benimleyken onlara ihtiyacın yok."

Heavenly omzunun üzerinden bir bakış attı. "İç çamaşırsız bir elbise mi giyiyorsun?" Kadının şaşkınlığı onu gülümsetti. "Bu beni memnun ederdi."

"O kadar cesur muyum bilmiyorum. Deneyeceğim."

Verdiği yanıtı sevmemişti ama ondan hem yeni hem de onun iyi kız hassasiyetlerine yabancı bir şey istediğini anlamıştı. Onun bu fikre ve taleplerine alışmasına izin vermeliydi. Onunla hiçbir şey basit ya da bir gecede olacak gibi değildi. Bu fikre açık olması bile iyiye işaretti.

Beck onun kolunu kavradı ve boynuna öpücükler bıraktı. "Çok sıkı dene. Şimdi elbiseni kalçalarının üzerine it. Külotunu da. Onları yere bırak."

Pamuklu, dantelli ve ipekli elbisesini vücudundan silerken, adamın iniltisini bastırarak kadar kıpırdanarak ona itaat etti. Her şey yere döküldü ve üzerinde askılı bir sütyenden başka bir şey kalmadı. Ona da bir dakika içinde ulaşacaktı; kancalar tam önündeydi. Ama önce, o tatlı kış.

Yüce Tanrım... Kalçalarını kavradı, arkasında diz çöktü ve ağzını her bir yanağında gezdirdi. Bu yeterli değildi. Dişlerini geçirmeli, ısırmalı ve yalamalıydı. Onu tutarken titredi, nefesini tuttu. Kahretsin, daha fazlasına ihtiyacı vardı. Daha sert ısırdı. Ve emdi.

Bağırdı. "Beck?"

"Şşş." Söyleyebildiği tek şey buydu.

Kahretsin, onun pürüzsüz, mükemmel tenini dudaklarının arasına almak zaten cennet gibiydi, ama sonra keskin bir ısırik daha aldı ve onu ağzının derinliklerine çekti. Oh, evet...

Markasına hayranlıkla bakmak için geri çekildi. Daha önce hiç hissetmediği sahiplenici bir ateş

damarlarını haşladı ve onu

Onu yere atıp sırtının her santimini işaretlemesine izin verecekti, ama o buna izin verecekti - hemen şimdi.

Ama onun kışına takılıp kalmayı bırakmazsa, bu iş hızla kontrolden çıkacaktı. Şimdiden tehlikeli bir sınırdıydı.

Zihnini toparlayarak sütyenini fiskeyle açtı ve yere düşmesine izin verdi. Artık onun için tamamen çıplaktı. Beck nefes alamıyordu.

Avuçlarını kızın saf, şeftali gibi solgun sırtında gezdirip muhteşem poposunu tekrar kavradığında, Heavenly koruyucu kollarını kızın göğsüne doladı.

Kaşlarını çatarak kızın kollarını iki yanına çekti. "Neden saklanmaya çalışıyorsun?" "Gerginim."

"Ne hakkında?"

"Çıplığım."

"Ben de seni böyle istiyordum."

Heavenly küçük bir of çekti. "Ya gördüklerin hoşuna gitmezse?"

"İmkânsız. Seni yiyip bitirmemek için şimdiden hayal edebileceğinden çok daha fazla özdenetim uyguluyorum. Şimdi arkanı dön ki seni görebileyim, küçük kız. Benim için amınla oynamanı izlemek istiyorum. İznin olmadan sana dokunmayacağım. Eğer herhangi bir zamanda bunu bitirmek istersen, tek yapman gereken 'dur' demek."

Vücudu gergindi, başını salladı. Sonra titrek, güçlendirici bir nefes aldı ve yavaşça arkasını döndü. Pencerelerden süzülen güneş ışığı her yerini öpüyor ve altın rengine parlamasını sağlıyordu.

Beck çenesinin düştüğünü hissetti. Neredeyse dili tutulacaktı. "Lanet olsun, çok güzelsin."

Omuzlarının hafif eğimi yerini narin köprücük kemiklerine, oradan da yerçekimine meydan okuyormuş gibi görünen gür, yuvarlak göğüslere bırakıyordu ve Beck'in şimdiye kadar gördüğü en güzel, kızarmış pembe meme uçlarıyla taçlanıyordu. Beck bir göğüs adamı değildi ama Heavenly için kesinlikle bir istisna yapardı. Gövdesi küçük belinin nazik vadisine doğru kıvrılıyor, onu kadınsı kalçalarının kıvrımı izliyordu. İnce kalçalarının arasında, amcığı utangaç bir şekilde solgun bir tüyün arkasına saklanmıştı. Ayakları bile minicikti.

Sahip olduğunu hiç fark etmediği tüm fanteziler tek bir mükemmel pakette toplanmıştı. Dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme belirdi.

"Nazik davranıyorsun."

"Dürüst davranıyorum." Adam kadının göğsüne uzandı, sonra verdiği sözü hatırladı. "Bana izin verecek misin?" Heavenly başını salladı.

Meme uçları klimanın hafif kıpırtısı altında boncuk boncuk olmuştu ama adam eliyle göğsünün ağırlığını kavradığı anda daha da sıkılaştılar. Sonra aynısını diğerine yaptı, başparmaklarını sert uçlarda gezdirdi, kızın nefesinin kesilmesinden, dizlerinin bükülmesinden ve tüm vücudunda bir kızarıklık oluşmasından büyüldü.

Onları tatmak zorundaydı.

Beck eğildi ve bir meme ucunu dudaklarına götürdü. "Bu senin için sorun olur mu?" "Uh-huh." Sesi lezzetli bir şekilde kararsız geliyordu.

Başını son santim indirip kadifemsi boncuğu ağzına alırken gülümsedi, diliyle onu yaladı ve etinin etrafında inledi. Baş omuzlarının üzerinde geriye yuvarlandı ve ellerini başının etrafında

kivirarak onu daha yakına çağırdı.

Tomurcuğu uzun dakikalar boyunca işledikten sonra geri çekildi ve dudaklarının arasından çıkardı, ardından aynı muameleyi diğerine de uyguladı ve ilkinı başparmağı ile işaret parmağı arasında kaydıldı. Heavenly ona karşı kıpırdandı, küçük inlemeleri onu yatırması, yayması ve sunduğu her şeyi alması için bir teşvikti. Ama pazarlık yapmışlardı -kız bunun farkında değildi- ve adam ona söz vermişti

sınırlar.

Beck isteksiz bir iç çekişle kendini geri adım atmaya zorladı. "Teşekkür ederim. Yatağa uzan."

Yavaşça geri çekildi, önce oturdu, sonra uzandı, ortaya doğru kaydı, seksi olduğunu düşünmediği bir pozda yayıldı. Ama öyle değilse ne olaydı; dudakları, kolları ve kalçaları sanki onu bekliyormuş gibi bilinçsizce ayrılmıştı.

"İşte bu kadar. Bana kendini nasıl iyi hissettiğini göster."

Heavenly ona gergin bir bakış fırlattı. "Gerçekten başımda dikilip izleyecek misin?"

"Başlangıç olarak." Ona alaycı bir gülümseme verdi. "Ne kadar muhteşem olursan ol, sana katılmam ve kendimi biraz rahatlatmam gerekebilir."

"Bunu görmek isterdim." Gerginliğine rağmen gülümsedi, yüz ifadesi bilinçsizce yaklaşıyordu.

"Belki sana yardım edebilirim."

Tanrım, kız onu şaşırtmaya ve tahrik etmeye devam ediyordu. Sonunda onu becerdiğinde, Beck kızın onu mahvedeceğini hissediyordu.

"Bana istediğin zaman, istediğin yerde, istediğin şekilde dokunabilirsin. Şimdi uslu bir kız ol ve parmaklarını amına sok."

Heavenly başını salladı, sonra ellerini karnının çırpınan düzlüğüne koydu ve sağ elinin hatasız bir şekilde nemli buklelerine doğru inmesine izin verdi. Sol eliyle dudaklarını büzerek kıvrımlarını ayırdı ve ona en güzel, en özel pembe kısımlarını gösterdi. Uzaktan bile onun tahrik olduğunu anlayabiliyordu.

"Islak mısın?"

Ona titrek bir baş selamı

verdi. "Söyle bana.

Söyle."

"Amım ıslak."

Fısıltısı çok zayıf ve tizdi. Sinirlerini duydu. İhtiyacını duydu. Teslimiyetini duydu. Bu onu öldürüyordu.

"Evet, öyle. Ve çok güzel kokuyor, pamuk şeker gibi tatlı. Bana klitorisini nasıl ovduğunu göster."

Yaptı, ilk başta yavaşça, ne yapacağından emin değilmiş gibi. Ya da hoşuna gidip gitmeyeceğinden. *Ha!* Parmaklarını utangaç küçük tomurcuğunun üzerinde gezdirmesini izlemek akıllara durgunluk vericiydi. Ağzı sulandı. Aleti çılgılık attı. Onun içine yüzüstü dalmak için her şeyini verebilirdi.

Bunun yerine, ellerini yumruk yaparak sadece bakabilir ve kendini hayal edilebilecek en çökmüş erotik işkenceye maruz bırakabilirdi.

"Daha sert ovala. Daha hızlı." Boğuk sesi düzensiz çıkıyordu.

Yalvaran bir bakışla itaat etti, dudaklarından umutsuz bir inilti düşene kadar klitorisini daha hızlı ve güçlü bir şekilde daire içine aldı.

"İşte bu. Sulu ve çok şişmişsin ve baştan çıkarıcısın. Tanrım, titreyip boşalırken parmağımı kavrayan kadifemsi duvarların aklımdan çıkmıyor."

Onun cazibesine karşı koyamayan adam, kalçası yatağa değene kadar yaklaştı ve kadının nefes alış verişinin kesilmesini ve vücudunun gerilmesini izledi. Başını geriye attı, boğazını ona doğru eğdi ve bacaklarını daha geniş açtı. Seksinin baş döndürücü kokusu havada yoğun bir şekilde asılı duruyordu.

"Zirveye tırmanırken bana bak."

Bir miyavlamayla yaptı. Mavi gözleri koyu, dumanlıydı. Bakışları birleşirken kalçaları sallanıyordu. Çıplak tenini heyecan verici bir pembe renk kaplamıştı. "Beck..."

"Muhteşem görünüyorsun." Ellerini ve ağzını ondan uzak tutmak için deli gibi çabalıyordu. Heavenly çok yakındı. Kızın iniltili çığlıkları duvarlarda yankılanıyordu. Fermuarının arkasındaki ağrı

acı verici bir zonklama. Bu işkenceye daha fazla dayanamayan Beck fermuarını açtı ve sikinin kendisini bekleyen elinin içine girmesine izin verdi. Şaftını kavrayıp yavaşça kendini okşarken rahatlatarak tısladı.

Anında parmakları kıpırdamadan durdu ve geniş gözlerle adamın pazularının kıvrılışını ve yumruğunun sıkılışını izlemeye koyuldu. Dudaklarını yaladı.

Hay sikeyim. Kadının masum tepkisi adamın içini parçalıyordu. "Durma. Bırak parmakların yürüsün ve birlikte gelelim."

"Ama ben görmek istiyorum..." Onun kayan yumruğuna yaklaştı, büyülenmiş görünüyordu.

"Bana ne yapıyorsun? Seninle her birlikte olduğumda, sertleşiyorum. Geceleri yatağımda uzanıyorum, sikimi yumrukluyorum, sana çığlık attırmak istediğim tüm yolları hayal ediyorum. Bunu aylardır yapıyorum. Hiç haberin var mıydı?"

"Hayır." Sesi hem şaşkın hem de tahrik olmuş gibiydi. "Evde kendime dokunduğumda başka ne düşündüğümü söyleyebilir miyim?" Kirpiklerini indirdi, ağırbaşlı bir tavırla değil, sanki her sert kası ve şişkin damarı içine çekmek istermiş gibi vücudunu gözleriyle taradı. "Sen. Seni heyecanlandırmak. Sana dokunmak. Bana hissettirdiğin kadar iyi hissettirmek."

Beck inledi. Kızgın bir boğanın önünde kırmızı bir pelerin sallıyordu. "Seni ilk gördüğümde, seni becermek için ölüyordum küçük kız."

Ona göz kırptı, cam gibi gözleri yarı kapalı ve boğucuydu ve adamın kendini kontrol etmesini engelliyordu. "Öyle miydin?"

"Ve bu dürtü daha da güçlendi." Sikini daha hızlı okşadı. Aç bakışları tekrar sikine kilitlendiğinde ucu daha da kayganlaştı. "Eğer bana dokunmak istiyorsan, tamamen seninim."

Heavenly yataktan kayarak eliyle göğsünü hafifçe itti... ardından dudaklarıyla tenine belli belirsiz öpücükler kondurdu. Adam onun neyin peşinde olduğunu merak ederek tökezledi. Bu, elinin sikinin üzerindeki hızlı sarsıntısını ya da kalbinin çarpıntısını durdurmadı.

Sonra içini çekti ve ayaklarının dibinde dizlerinin üzerine çöktü, yalvaran gözlerle ona baktı. "Sana her zaman, her yerde ve istediğim şekilde dokunabileceğimi söylemiştin. Ya seni ağızla tatmin etmek istersem?"

Ciğerlerindeki hava dondu. Dizleri bükülme tehlikesi geçirdi. Sıcak bir dalga kanına hücum etti. Beck felç geçirebileceğinden korktu.

En sevdiği fantezilerden biri gerçek oluyordu ve tek yapabildiği, şaşkınlıktan ağzı açık kalmış bir halde ona bakmak ve sessizce başını sallamaktı. Bir avuç kelimeyle onun kontrolünü yok etmişti.

Utangaç bir şekilde başını eğdi. "Ama bunu doğru yapmak istiyorum."

Parmağıyla çenesini kaldırdı, heyecan neredeyse onu derisinden koparıyordu. "Sana öğreteceğim.

Bana elini ver."

Ereksiyonunu serbest bırakarak onun bileğini tuttu ve avucunu sikine doğru kaldırdı. Heavenly'nin dokunuşu onu neredeyse algılayamadığı nükleer bir heyecanla sarstı. Tıslayarak emdi.

"Şimdi parmaklarını etrafıma sar." Kendi parmaklarını kızınkilerin üzerine koyarak onu şaftını sıkıca kavraması için yönlendirdi ve inledi. "Beni sıkıca kavra, küçük kız. Damarları, sıcaklığı ve tepeden dökülen sıvıyı hisset. Evet..."

"Yanlış yaparsam bana söyleyecek misin?"

Bir eliyle kızın saçlarını okşadı. "Evet, ama bunun olacağından şüpheliyim. Bu inanılmaz bir

his." Kız hareketi ve ritmi mükemmel bir şekilde taklit ettiğinde, adam elini geri çekti, böylece kız

kendi başına keşfetti. Avuç içleri onun uzunluğunda aşağı yukarı dans ederken hemen dişlerini sıktı. Aleti sarsıldı.

Eğer böyle devam ederse, sonunu getiremeyecekti.

"Bu şekilde mi seviyorsun?" Yumuşak sesini belirsizlik kaplamıştı. "Daha sert," diye boğuk bir ses çıkardı.

Yaptı ve tüm vücudu onun dokunuşunun etrafında erirken gözlerini kapattı. "Siktir, evet."

Kadın elini sikinde aşağı yukarı kaydırmaya devam ederken Beck'in taşakları çalkalandı ve vücudu uğuladı. Kadına baktı ve onun her yumuşak kayışta huşu içinde süzülüşünü izledi. Tanrım, onun vuruşunu kontrol etse ya da başka tarafa baksa daha uzun süre dayanabilirdi. Ama hayır, bakışlarını onun sert ama nazik hareketlerinden ayıramıyordu.

Ne zaman bu kadar öfkeli bir mazoşist olmuştu?

"Hazır olduğunda, sadece ağzını aç ve-"

O daha cümlesini bitirmeden Heavenly dudaklarını ayırdı ve dilini onun sızan tepesinin üzerinde gezdirdi. İhtiyaç onu lanet bir deprem gibi sarstı. Ellerini yumruk yaptı ve dizlerini kilitledi.

"Tuzlu." Sesi merakla titriyordu. "Tekrar yapmak istiyorum. Sadece ağzımı açıyorum ve..."

Dişlerini sıktı ve başını sallamayı başardı.

Dilini bir kez daha ucunda gezdirdi ve küçük bir iniltiyle onun tadına baktı. Parmaklarını ipeksi yelesinden geçirip dudaklarının arasına sokma dürtüsü onu çılgına çevirdi. Bu ders bitmeden önce yavaş, acı dolu bir ölüm yaşayacaktı... ama en azından yüzünde bir gülümsemeyle gidecekti.

Duyulur bir yutkunmanın ardından daha da yaklaştı, ağzını açtı ve dolgun dudaklarını adamın etrafına sardı.

Yıldırım, taşaklarının derinliklerine çarpmadan önce omurgasından yukarı kaydı. *Tanrım...*

Sanki en lezzetli lolipopmuş gibi onu bir kez çekti, sonra tepesine bakmak için geri çekildi. Heavenly deneyimsiz olabilirdi, ama ağzını tekrar onun üzerinde kaydırmaktan çekinmedi, sonra diliyle ucunu fiskeledi, neredeyse onu çözüyordu. Sonra, onun üzerinde sallanmaya ve elini onun şaftında yukarı ve aşağı kaydırmaya başladığında? Vay anasını. Gözleri yuvalarından fırlayacak gibi oldu. Kükreyerek yutkunan Beck, parmak uçlarını kızın kafa derisine dayadı ve yumruklarını kızın saçlarına dolayarak ciğerlerine hava çekmeye çalıştı.

"Evet," diye tısladı. "Ağzının derinliklerine, küçük kız. Güzel. Evet. Aynı anda şaftıma vur. Hmm. Deriyi sıkıca ger. Siktir."

Kusursuzca itaat etti, onu sapına kadar sıkarken tekrar tekrar emdi. Ona doğru gelen orgazm dalgasıyla savaşmak anlamsızdı. Orgazm tam oradaydı. Beck nefes almak için böğürdü ve parmaklarını yumruk haline getirdi, dilini tohumuyla yıkamak için çaresizdi

üç, iki..

Kapı zili çaldı. Heavenly kaskatı kesilip sikinden kalktı ve şaşkın bir ifadeyle ona baktı. "Birini mi bekliyorsun?"

"Hayır. Görmezden gel. Kim olursa olsun gidecek," diye güvence verdi ve başını tekrar şaftına doğru yönlendirdi.

Dilini onun etrafında döndürdü, sonra onu bir kez daha ağzının erimiş sıcaklığına daldırdı, kendine güveni arttı ve bir santim daha yuttu.

İstenmeyen ziyaretçileri zilden vazgeçti ve onun yerine kapısına vurdu.

"Siktir!" Beck onun saçlarını serbest bıraktı ve akıllı saatindeki görüntülü kapı zili uygulamasına

dokundu. İki

sabırsız polisler verandasında duruyordu. "Ne oluyor be?"

"Sorun nedir?" Heavenly topuklarının üzerinde geriye yaslandı, endişeli görünüyordu. "Bilmiyorum. Polis geldi."

"Bunun için bir neden düşünebiliyor musun?"

"Hayır, ama..." İç çekti. "Buna cevap vermek zorundayım."

"Elbette," diye mırıldandı adam onun ayağa kalkmasına yardım ederken.

Yüzünü buruşturarak, çığlık atan sikini kot pantolonunun içine soktu ve fermuarını yavaşça yukarı çekti. O bunu yaptığında, Heavenly çoktan iç çamaşırlarını giymiş ve elbisesini başının üzerinden geriye doğru kaydırıyordu. Yani bugün sadece şansı yaver gitmemişti, muhtemelen kendi yaşamadığı bir orgazmı da yaşamayacaktı.

Sikeyim.

"Arkanı dön. Fermuarını çekeceğim."

Kadın adama sırtını gösterdiğinde ve adam küçük metal çıkıntıyı yukarı kaldırıp kadını tamamen örttüğünde, vuruşlar daha da şiddetlendi.

"Hadi gel." Elini onunkinin içine kaydırdı. Birlikte aceleyle merdivenlerden aşağı indiler.

Beck ön kapıyı açtığında, polislerin asık suratlarına kaşlarını çattı. "Yardımcı olabilir miyim, memur beyler?"

"Evet, efendim. Evinizde bir ölüm olduğuna dair ihbar aldık. Cesedi incelemek için buradayız."

Beck başını salladı. "Burada ceset yok. Ölüm yok. Yalnız yaşıyorum ve kız arkadaşım sadece ziyarete geldi. Yanlış adrese gelmiş olmalısınız."

Tek açıklaması buydu. Mantıken Beck polislerin yüzyılın oral seksini bilerek yarıda kesmediklerini biliyordu ama zamanlama çok baktandı...

"Hayır, doğru yer burası." Memur adresi okudu ve doğruydı. "Tesislerde yaşlı bir adamın vefat ettiğine dair bir ihbar aldık."

"Ne? Kim?"

"Dr. Kenneth Beckman. Bu isimde birini tanıyor musunuz?"

"Ben Dr. Kenneth Beckman ve açıkça görebileceğiniz gibi hayattayım."

"Kimliğinizi görmem gerekecek." Daha tecrübeli olan polis kaşlarını çattı.

Beck elini cebine atıp cüzdanını ararken ve ehliyetini çıkarırken, bir sedyeyi iten iki acil yardım görevlisi polislerin arkasından koşarak geldi.

"Cesedi incelediniz mi? Morga nakil gerekiyor mu?" diye sordu genç olanı. "Ceset falan yok," diye bağırdı Beck. "Kim benim öldüğümü rapor etti?"

Kimse cevap vermedi. Polis, gizli bir telefon görüşmesi yapan memur arkadaşıyla alçak sesle konuştu. Sağlık görevlileri öylece bakakaldı. Tanrım, bu muazzam çuvallamayı kim başlatmış ve onun gününü mahvetmişti?

Yarım saniye sonra cep telefonu çaldı. Cihazı kotundan çıkardı ve Seth'ten gelen bir mesaj gördü.

İyi bir cenaze evi ismi mi lazım?

Beck gözlerini kapattı. Orosu çocuğu. Bunu o planlamıştı. Heavenly ile geçirdiği günü mahvetmişti... neden? Onu iğnelemek için mi? Yapabileceğini kanıtlamak için mi? Onunla seks yapmadığından emin olmak için mi? Muhtemelen yukarıdakilerin hepsi.

Polis tarafından engellenmişti. Beck homurdandı. Morgdaki bir sonraki ceset Seth'e ait olacaktı.

Memur ona kimliğini geri verdi, sonra da uzun uzun baktı. "Kimliğini kontrol etmemiz gerekecek."

size birkaç soru sormak istiyorum. İçeri girebilir miyim?" "Şimdi mi? Bir randevunun ortasındayım."

Heavenly onun koluna nazik bir el koydu. "Sorun yok. Yolundan çekileceğim ve bu karmaşayı düzeltmene izin vereceğim. Zaten işe gitmem gerekiyor. Yarın görüşürüz."

Adamın itiraz etmesine fırsat vermeden dudaklarına kelebek yumuşaklığında bir öpücük kondurdu ve kapıdan çıktı.

Beck çaresizce onun gidişini izledi ve kıdemli polis eşikten geçerken kükremesini bastırdı. Genç polis ona birkaç soru sordu. Kadın o kadar yumuşak cevap verdi ki Beck duyamadı.

Onu sorgulamak isteyen polis kapıyı kapattı ve ona uzun, esrarengiz bir bakış fırlattı. "Geri çekilin. Ben oturma odasından başlayacağım. Bu biraz zaman alabilir."

Heavenly gittiğine göre, Beck'in bütün gece sürmesi umurunda bile değildi. Bu ona sadece o orospu çocuğu Seth'e borcunu nasıl ödeyeceğini planlamak için zaman veriyordu. Ve ödeyecekti, hem de fazlasıyla.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

LANET **BİR** HAFTA. New York'tan döneli o kadar olmuştu ve Heavenly'yi henüz görmemişti. Oh, aramıştı. Cevap vermedi. Mesaj atmış, hafta sonu onu görmek istediğini söylemişti. Saatler sonra cevap vermişti. Elbette onu özlemişti ve onu görmeyi de çok istiyordu. Ama meşguldü. *Yedi lanet gün* boyunca da meşgul olacaktı.

Beck'in onu yoldan çıkarıp çıkarmadığını merak etmek için bir hafta.

Mesajlarında ya hastanede gönüllü olarak çalışacağı, online derslere katılacağı, garsonluk yapacağı... ya da o lanet olası baş belasıyla vakit geçireceği yazıyordu. Seth bunu okur okumaz, hayal gücü onun o lanet olası sadist tarafından içine alınıp tatmin edildiğine dair yararsız görüntüler sunmaya başlamıştı.

O anda bunun olmayacağından emin olmaya karar vermişti. Ve bir plan yapması uzun sürmemişti. Farkında olmadan Raine ile yaptığı küçük bir konuşma ona Heavenly'nin Beck'le bir sonraki randevusunun yerini ve zamanını söylemişti. LAPD'nin en iyi adamlarını Beck'in yeni ölmüş cesedi için evine göndermek Seth'i sapkın bir tatmin duygusuyla doldurmuştu. Eğer bu, o ahmağın onu tekrar boşaltmasını engellemişse, daha da iyiydi. Ah, polisler kapıyı çaldığında duvarda uçan bir sinek olsaydım...

En iyisi mi? Paçayı kurtarmıştı. Beck ona kızgın olduğu için falan filan mesajlar göndermişti. Her neyse... Ama bugün Seth nihayet Heavenly'yle baş başa vakit geçirme şansını elde ediyordu ve Beck'in surat asıp otuz bir çekmekten başka yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Hayat güzeldi. Bazen Seth kendi zekâsıyla kendini hayrete düşürüyordu.

Saati kontrol etti. Artık Cuma öğleden sonrası gelmişti ve Heavenly nihayet yola çıkmıştı. Küçük bir öğle yemeği hazırlamış, bir şişe beyaz şarap soğutmuş ve yeni dairesini toplamıştı. Artık hazırdı. Gerçi burası dört duvardan fazla bir şey değildi ama tek yatak odasını yaşanabilir hale getirmeyi başarmış, ayrıca ön kapıya fena olmayan bir güvenlik ve kamera gözetimi eklemişti. Manhattan'daki dairesi satılıp Los Angeles'ta bir ev satın alana kadar idare ederdi. Hepsinden iyisi, yeni ofisinden sadece birkaç blok ötedeydi.

Haftanın geri kalanını Cooper Investigations'ın Batı Yakası operasyonlarını açarak geçirdi. Davalarda ona yardım edecek, kendisi burada olmadığında ofisi idare edecek birine ihtiyacı vardı. River hâlâ iş arıyordu. Hammer, Raine ve Liam'ın son duruşmaları sırasında Seth'le iyi anlaşmışlardı. Adamın Hammer'ın adını temize çıkarmak ve kız kardeşinin mutluluğunu sağlamak için gösterdiği özveri onu etkilemişti. Bu yüzden öğle yemeği ve bira için buluşmuşlar, Hammer'ın düşmanını yakaladıkları için gülmüşler - kelimenin tam anlamıyla - sonra da iş konuşmuşlardı. River daha önce hiç özel dedektiflik yapmamıştı ve lisans alması gerekiyordu. Askeri gizli operasyon geçmişi kulağa etkileyici geliyordu ama Seth'in River'ın bu işi yapabilecek hafiyelik becerilerine ve inceliğe sahip olduğunu kanıtlaması gerekiyordu. Ne de olsa burada sığınaklara saldırmak yoktu. Raine'in kardeşi gerekenlere sahip olduğunu kanıtlayacağına yemin etmişti. Bunu nasıl yapacağını bilmiyordu ama top River'ın sahasındaydı.

Seth sabırsızlıkla saate bir kez daha baktı, bu randevu için fazlasıyla hazırdı. Eğer kartlarını

doğru oynarsa, Heavenly'nin kahvaltısını da hazırlayabilirdi.

Tam zamanında kapı çaldı. Kapının camını kontrol etti ve onu küçük evinin önünde dururken gördü.

Sundurma. Üzerinde siyah bir kalp olan beyaz bir atlet, bej rengi rahat bir palto ve dizlerinin çok üzerinde duran şarap rengi bir etek giymiş olan kadın çok sevimli görünüyordu. Geniş bir gülümsemeyle onu içeri almak için sert ağaçların arasından geçti.

Adam kapıyı çerçevelerken utangaç bir ifadeyle ona baktı. "Merhaba, Seth."

"Oh, lanet olsun. Seni özledim meleğim." İki hafta arayla iki hafta çok uzun gelmişti.

Seth onu içeri davet etmek, rahatlamasına izin vermek, açılana kadar onunla konuşmak niyetindeydi. Sonra da onu baştan çıkarmaya niyetlenmişti. Bunun yerine kendini kaybetti, onu ayaklarından çekip aldı ve ağzına sahip oldu. Anında kadının tadı damağında patladı, Hammer'ın partisinin olduğu gece hafızasına kazınan tadın aynısıydı bu. Kız onun boynuna sarılıp kalçalarını beline doladığında tanıdık kokusu kafasını bulandırdı. Evet, onu başka bir erkeğe yatırım yapan bir kadın gibi öpmemişti. Dudaklarının buluşması, bunun için çok fazla sevişen ağızları gibi hissettiriyordu.

Uzun dakikalar sonra, nefes nefese kalarak ayrıldı. Bakıştılar. Belki bir an, belki bir saat. Şimdiye kadar gördüğü en mavi gözlerde kendini kaybederken zamanın hiçbir anlamı yoktu.

Sonra titrek bir iç çekişle nefesini verdi ve bakışları onun dudaklarına kaydı. Aynen böyle, onu tekrar büyü altına aldı.

Seth onun ağzını bir kez daha yakalamaktan ve ısrarcı diliyle dudaklarını ayırmaktan kendini alamadı. İnleyerek, dalgınca kapıyı tekmeledi, sonra avuçlarını belinden aşağı kaydırarak mükemmel kalçalarını ellerinin arasına aldı. Odanın içinde dev adımlarla ilerledi ve mutfak adasına kadar gidip onu aşağı indirdi. Hâlâ kalçalarının arasında durarak parmaklarını hassas yanlarında gezdirdi.

Kıkırdadı.

"Gıdıklanıyorum." "Öyle mi?" diye alay etti.

"Yapma..."

Onun yerine göğüslerinin yanlarını parmakladı.

Kızın kahkahası kesildi. Seth, kızın ağzını yakıcı bir öpücükle tekrar yakaladığında, aralarında her zaman kabaran o hissedilir açlık kükredi. Seth'in hamlesini yapmadan önce Heavenly'yi beslemekle ilgili tüm iyi niyetleri yerini inatçı bir aciliyete bıraktı. Sadece onun farkına vardı. Onun huzursuz parmakları omuzlarını kazıyordu. Kalçaları sertleşmiş sikine sürtünüyordu. Külotunun önünü nemlendiren tatlı ıslaklığının. Seth inledi ve onun cevap veren iniltisinin her zerresini içti.

Oh, lanet olsun. Eğer kendini kontrol edemezse, otuz saniyeden kısa bir süre içinde onu kazığa oturtacaktı.

Yavaşça ama ısrarla geri çekildi. Onu masaya götürmek ve fırında ısınan yemeği çıkarırken ona bir içki ikram etmek niyetindeydi. Bunun yerine, bakışları doğrudan kadının pürüzsüz, ipeksi kalçalarına ve eteği kalçalarının etrafında kıvrıldığı için artık görünen açık külotuna gitti. Kukusunu zar zor örten parça mavi-beyaz çizgiliydi ve küçük üçgenin tepesinde minicik bir fiyonk vardı. Çok yıpranmış, çok küçük ve çoktan ıslanmış görünüyordu.

Seth gözlerini kırpmadan baktı, ağzı bir aptal gibi açık kalmıştı. *Oh, kahretsin.* Daha sonra aklından geçen sapkın, şehvet dolu düşünceler yüzünden muhtemelen cehennemde yanacaktı, ama şimdi? Cennette olmanın tadını çıkaracaktı. Ya da daha doğrusu Cennet'te.

Sertçe nefes aldı ve onun omzuna dokundu. "Seth?"

"Evet, meleğim. Buradayım. Tanrım, harikasin." Sonunda gözlerini kaçırmayı başardı.

"Olduğun yerde kal, tamam mı?"

"Ama... nereye gidiyorsun?" Eteğinin kenarını bilinçsizce kavradı ve indirdi. "Hayır, meleğim," diye mırıldandı, parmaklarını giysinin altına soktu ve yavaşça kalçalarından yukarı kaldırdı ta ki gençlik fantezilerinden fırlamış o külotlara bakana kadar. Tanrım, onu rahatlatmak için tutarlı kelimeler bulması gerekiyordu. "Hemen şuraya geliyorum." Kahvaltı köşesini işaret etti. "Hemen döneceğim. Sonra seni çok daha iyi hissettireceğim."

İki adımda, masadaki metal sandalyelerden birini adaya sürükledi ve bacaklarının arasına oturdu, ardından güzel küçük kışını tezgahın kenarına çekti.

Kendini dirseklerine dayadı, gözleri arzudan yumuşamış bir halde onu izlerken saçları etrafında toplanıyordu. "Ne yapıyorsun?"

"Sana öğle yemeği sözü verdiğimi biliyorum ama önce sana bir yemek yapmak için can atıyorum." Kızın yüzünde gördüğü soruları sormasına fırsat vermeden, her iki kalçasını da kaldırıp omuzlarının üzerine koydu.

"Seth..." Sesi biraz şaşırılmış gibiydi. Ama itiraz etmiyordu. Çok güzeldi.

Seth avuçlarını kızın zarif bacaklarında gezdirdi ve çıplak tenini öperken kalçalarını kavradı, açlıkla ısırды, yaladı ve ağlayan merkezine doğru ilerledi.

Başparmağıyla dar külotunun kenarlarını, kalçalarının zar zor örttüğü amcığıyla buluştuğu ve ziyafet çekmesi için ona yalvardığı yerleri çizdikçe, nefes nefese solumaları hızlandı, daha duyulabilir hale geldi.

"Noel'den önce sana yapacağımı söylediğim tüm kirli şeyleri hatırlıyor musun? Bu kesinlikle düşündüğüm şeylerden biri. Küçük amcığından daha fazlasını çekerken dilimin sularını kucakladığımı hissetmeni istiyorum."

Gerildi ve ince bir eliyle kalçalarının arasına uzandı, parmakları heyecanından kararmış külotunun gergin kumaşını kapladı. "Gerçekten ıslandım."

"Çok şükür," diye homurdandı ve kadın elini çekene kadar parmak uçlarını ısırды.

Seth tereddüt etmedi. Burnunu neredeyse şeffaf pamuğa gömdü ve onun güçlü kokusunu içine çekerek burun deliklerini doldurmasına izin verdi. Aleti granite dönüştü. Kadının tam ortasına doğru diliyle ilerledi, külotunu dürttüğü için gerilen klitorisinin üzerinde durdu.

Vücuduna bir bakış atarak, zevk onu sarmaya başladığında bakışlarını yakaladı. Heavenly'nin gözleri yarı kapalı, çenesi gevşek ve yanakları pembeleşmişti.

İçindeki zafer kükredi. "Kreminin her damlasını kucakladığım zaman, patlamaya hazır olacaksın."

"Oh... Tanrım."

Adam pamuğun içinden onu yemeye başladığında hâlâ nefesi kesiliyordu, klitorisini dürtüyor ve sert diliyle girişiyile alay ediyordu, sonra elastikin altından kayarak daha fazla suyunu çekerken, kızgın etini kaydırды.

Kadın onun etrafında çözülmeye başladığında, adam onu daha da yukarı çekti. Heavenly kıvranıyor, parmaklarını saçlarına geçiriyor ve kalçalarını ona doğru kaldırıyordu. Daha derine daldı, pamuk kaplı klitorisini dişleriyle sıyırdı, dilini ona sürttü ve onu ciğerlerine çekti. Ama o lanet külot onunla alay ediyordu. Onun kokusunu alabiliyor, neredeyse tadını alabiliyordu... ama yeterli değildi. Daha fazlasına ihtiyacı vardı. Onun tadını çıkarmasını engelleyen lanet olası bariyerin yolundan çekilmesi gerekiyordu.

İki ipliksi kumaş üçgenini bir arada tutan ince ipleri iri elleriyle kavradı ve çekti. İç çamaşırı hiç

karşı koymadan açıldı. Onu arkasına, mutfağa doğru fırlattı ve tüm dikkatini onun mükemmel şeftali kokusuna odakladı. *Oh, Tanrım...* Çok güzeldi-

şışmış, somurtmuş, etli ve keskin kokuluydu. Ağzı tekrar sulandı. Zorlanan sikini yüzünü buruşturarak düzeltti.

"Oraya bakıyorsun. Bende bir sorun mu var?"

"Oh, Heavenly. Hayır. Kesinlikle hayır. Sen çok güzelsin. Ve tadının daha önce dilimde olan hiçbir şeye benzemeyeceğini şimdiden biliyorum."

"Neden böyle düşündün ki?"

"Çünkü sana çok uyumluyum meleğim. Yemin ederim, seninleyken sanki seni hissedebiliyorum, kalp atışlarını duyabiliyorum... Bunu açıklayamam. Sadece öyle." İç çekti. "Seni beklediğimi bile bilmiyordum ve şimdi buradasın, beni başka biriyle hayal edemiyorum."

"Seth..." Kalbini gözlerinde taşıyordu. "Seni son gördüğümünden beri, beni öptüğünden beri seni çok düşündüm."

"Ben de seni düşündüm. Duramıyorum, tıpkı senden daha fazlasını istemekten vazgeçemediğim gibi. Benim için daha geniş aç. Bütün balını yalamalıyım. Her bir çığlığını duymam gerek. Bana ne hissettiğini söylemeni istiyorum. Sonra meleğim, benim için gelmeni istiyorum."

Şaşkınlık yüzünü aydınlattı ve güzel vücudunu saran beklenti ürpertisiyle karıştı. "Böyle şeyler söylediğinde içim içime sığmıyor."

Sözlerimin seni mahvettiğini düşünüyorsan meleğim, bekle.

Seth yavaşça sıcak ağzını ona doğru indirdi. Kadın gözlerini kırpmadan ve büyülenmişçesine onu izlerken, bir yandan da can havliyle tezgâhın kenarına tutunuyordu. Bakışları vücudunda gezindi ve ona yavaş, sinsi bir gülümseme verdi. Kadının tüm vücudu gerildi.

Bakışları kaynaştığında, onu tüketmeye başladı, oral olarak yumuşak, olgun etine doğru ilerledi, tattı, ezberledi... dilini onun etiyle kaynaştırdı. Tanrım, evet, bunun hayalini kurmuştu. Ve tıpkı rüyalarında olduğu gibi, tatlı bir şekilde boyun eğdi, uylukları daha geniş yayıldı, ona olan açlığını beslemesine izin verdi. Nefes alışları onu daha da tahrik ediyordu. Gergin klitorisini ısırdı, dikkatini çekmek için zorluyordu. Bunu alaycı bir yalama izledi. Bu onu tatmin etmedi. Dominant'ın fethetme ihtiyacına boyun eğdi, tomurcuğunu vahşice ağzına aldı, onu çağırdı -tabii ki talep etti- ona tüm zevkini verdi.

Heavenly çılgına döndü, inlerken ve ciyaklarken titriyor ve titriyordu. Her ses anlaşılmaz bir yakarış ya da övgüden ibaretti ve bu da onu daha da azdırıyordu. Onun her parçasını, her yerini tatmak zorundaydı. Onun baş döndürücü tepkisinden daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Daha önce denenmemiş girişine doğru eğildi, dilini kıvrarak içine girdi ve yumuşak, şiş dokusunun derinliklerine doğru okşadı.

"Oh!" Neredeyse adadan aşağı düşüyordu. "Seth. Lütfen... Bir şeye ihtiyacım var." "Biliyorum meleğim," diye mırıldandı. "Onu sana vereceğim."

"Ama-"

Seth onu acımasızca diliyle sikerek sözünü kesti. Kız ona karşı kabardı, çığlıkları duvarlarda yankılandı. Parmakları Seth'in saçlarına dolanıyor, çekiştirdikçe çekiştiriyor, kafa derisini acıtiyordu. Adam devam etti, yarığını yalarken başını salladı, sonra tekrar sıkılaştıran çekirdeğini doldurdu - durdu, fiskeledi ve onu çözdü.

Tanrım, onun bakire bedenini yalayıp yutmasına nasıl tepki vereceğini bilmiyordu. Kızın çok utangaç ya da şok olmuş olacağından ya da hazır olmayacağından endişelenmişti. Ama Heavenly'nin sınır tanımayan tepkisi, cinsel açıdan uyumlu olacaklarına dair içgüdüünün son derece doğru olduğunu gösteriyordu. Daha da iyisi, o da en az kendisi kadar bu birleşme ve tek

vücut olma arzusuna uyum sağlamış görünüyordu.

Neredeyse zirve yapacaktı ama adam geri çekildi, dans ederek uzaklaştı. Kızın protesto miyavlaması onu sırtıtmaya itti. Ona farklı bir açıdan eziyet etti, seksinin kabarık dudaklarını kemirdi ve klitorisine zar zor bir fiske vurdu. Dudaklarından bir başka engellenmiş ihtiyaç feryadı yükseldi. Kulaklarına müzik gibi geldi.

Kontrolünü odakladı, onun zevkini arttırmak için bir düzine yol buldu... ama hiçbir zaman ona doruğa ulaşacak sürekli hissi vermedi. Bunun yerine, onu öğrenmek, onu metodik olarak nasıl parçalara ayıracağını bulmak, onu gerginleştiren, nefesini kesen veya ihtiyaç içinde haykırmasına neden olan her şeye uyum sağlamak için tatlı zamanını aldı. Sonra yavaşça, balı dudaklarından akana ve kalçalarının istemsiz itiş ağzına karşı ritmik hale gelene kadar onu tekrar inşa etti.

Yine yaklaşmıştı. Güzel.

Bir kez daha geri çekildi ve kızın sinirli iniltilerini gülümseyerek içine çekti.

"Hayır..." Yalvararak ürperdi. "Dayanamıyorum."

Vücudunun kıvrımlarına ve vadilerine baktı, bakışlarıyla buluşana kadar bekledi. "Yapabilirsin çünkü yapmanı istiyorum. Boşalmana izin verdiğimde, bunun çok sert, çok yıkıcı olduğundan emin olmak istiyorum, bunu unutmayacaksın."

Sonra parmaklarını kadının ıslaklığında gezdirdi, onları kapladı ve orta parmağını kadının açıklığına daldırarak derinlere indi. Kahretsin, kadın onu sıkıca kavradı. Tanrı'ya şükür. Beck'in onu baştan çıkararak bekâretini bozmasına imkân yoktu.

Seth hafifledi, küçük parmağını kıcının yumuşak açıklığına kaydırmadan önce ona alışması, kıvrılması ve parmağının üzerinde yuvarlanması için bir an verdi. Kızın yüzünü aynı anda hem şok hem de şehvetli bir azap kapladı ve Seth'in dokunuşuyla kızın binlerce parçaya bölünmesi için onu daha da zorladı. O kadar muhteşemdi ki, görünüşe göre onun için yaratılmıştı. Sert, sabırsız sikişinin her santimini onun içine sokmak için sabırsızlanıyordu. İtişlerinin etrafında parçalanırken ve aletin üzerine dökülürken onu kavradığını hissetmek için.

Başını şişmiş klitorisine doğru eğip yumuşak bir fiske vurduğunda, kız ciyakladı. Küçük boncuk kızarmaya ve zonklamaya başladı. Kahretsin, sadece bir iki dokunuşun onu tekrar bu esarete soktuğunu bilmek ne kadar baş döndürücüydü, ona istediği şekilde zevk vermesi için ona yalvarmanın eşiğindeydi, böylece ona arzuladığı tatmini verecekti.

"Benim için patlamaya hazır mısın meleğim?" diye alay etti.

Adamın saçlarını kavradı ve ağzına doğru döndü. "Oh, evet. Lütfen. Lütfen, Seth..."

Tatlı çığlıkları, parmaklarını kavrayan vücudunun sıcaklığı ve gerginliği, onu sarhoş edecek kadar güçlü kokusu - hepsi onu kontrolünün eşiğine getirdi.

Seth boştaki eliyle kot pantolonundan bir prezervatif çıkardı, sonra da pantolonunu kızın atılmış iç çamaşırının yakınında bir yere atacak kadar aşağı kaydırmadan önce fermuarına saldırdı. Sikini kurtarmak için ne kadar çılgınca davransa da, onun kaygan açıklıklarını parmaklamayı ya da gergin yumruğuyla alay etmeyi asla bırakmadı. Çok sert değil. Çok hızlı değil. Hayır, onun dokunuşunu kullanmasını sağladı, onu ulaşamayacağı bir yerde sallanan orgazm için gerilmeye zorladı.

Artık tutarsızdı, onu dehşet verici sona yaklaştıırken solukları yükselen feryatlarına karışıyordu. Doruk noktası tam oradaydı; vücudundaki her şey ona bunu söylüyordu. Bir yalama daha, bir dürtme daha ve kız devrilecekti. Ve eğer bu şimdiye kadarki en tatlı şey olmayacaksa lanet olsun. Kalbi küt küt atmaya başladı. Aleti sarsıldı. O kadar hazırdı ki...

Kapı zili çaldı ve o anı bozdu.

Heavenly sakinleşti, bakışları kapısına doğru kaydı. "Burada biri

mi var?" "Kimse yok. Görmezden gel." Durmuyordu, lanet olsun.

Ama kapı zili tekrar çaldı, sert ve ısrarlı bir şekilde, konsantrasyonunu bozarak. Lanet okuyarak bakışlarını telefonuna çevirdi, yakındaki bir tezgâhın üzerindeki şarj standında oturuyordu ve ön kapıyı net bir şekilde görüyordu.

Seth gözlerini kırptırdı, kaşlarını çattı ve cihaza daha yakından bakmak için Heavenly'den uzaklaştı. Bunu doğru görüyor olması mümkün değildi.

"Ne oldu?" Sesi sarhoş ve şaşkın geliyordu.

"Emin değilim. Orada bekle. Sadece bir dakika sürecek."

Ayağa kalktı ve yüzünü bir kâğıt havluyla sildi, sonra silahını yakındaki duvarda asılı duran kılıfından aldı ve ön kapıya doğru kayarak kilidi çevirdi. Kapıyı, geçidin etrafına bakabilecek kadar araladı.

Ne oluyor be? Kamerası yalan söylememiştii. Verandasında renkli bir çingene gibi giyinmiş kırk yaşlarında bir kadın ve lanet olası bir eşek duruyordu. "Bu da ne böyle?"

Ona baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi. "Ben Zelda, bu da benim muhteşem performanslı eşeğim Clovis."

"Gösteri mi?" Şarkı söylüyor, dans ediyor ya da anııyor muydu? Seth başını salladı. Muhtemelen sormamalıydı ama... "Ne icra ediyor?"

"Kalbinin arzuladığı her şey." Kocakarı fısıldamak için eğildi. "Clovis iyi donanımlı ve iyi eğitilmiş. Gerçi bugün kendini biraz oynak hissediyor."

Kadın ona göz kırptığında, her şey yerine oturdu. Ağzı açık kaldı. "O... o bir-"

"Aşk kölem, evet. Seyir zevkiniz için beni uzun süre sevecek. Şimdi senin için gösteri yapıyor muyuz?" Köşeden baktı ve onun çıplak kıcının bir görüntüsünü yakaladı. "Görüyorum ki onun da senin aşk kölen olmasına hazırsın. İki yüz dolar daha verersen, o da seni uzun süre sevecek, Seth Cooper."

Arkasından gelen soluk sesi Heavenly'nin Zelda'nın saçmalıklarını duyduğunu gösteriyordu. Ne düşünüyor olabilirdi ki?

"Bakın, kim olduğunuzu ya da adımlı nereden bildiğinizi bilmiyorum ama buraya gelmenizi ben istemedim.

O yüzden... kıcını alıp gidebilirsin. Hemen şimdi."

"Hayır." Heyecanla başını salladı. "Biz hediyeiz. Sizin için. Başlayabilmemiz için kauçuk tabakayı nereye koyabilirim?" Fısıldamak için eğildi. "Clovis, o erkeksi... ama dağınık."

"Ne? Oh... Hayır. Kahretsin hayır!" Zelda hâlâ hareket etmiyor, sadece gözlerini kırptırıyor. Silahını kaldırdı. "Git. Kaybol."

Eşek yüksek sesle anırdı. Kadının nefesi kesildi ve geri çekildi. "Bekle. Ateş etmeyin! Clovis ve ben gidiyoruz."

"Çok haklısın, yapacaksın." Kapıyı çarpıp kilitledi, çingene ve dört ayaklı seks oyuncağının uzaklaştığından emin olacak kadar uzun bir süre tezgâhtan telefonunu aldı. Tanrıya şükür.

Tekrar başını kaldırdığında Heavenly'nin mutfak adasının yanında durduğunu, eteğini düzelttiğini ve utançla şok arasında bir yerde durduğunu gördü. "O da neydi öyle?"

Yüzünü buruşturdu. "Hiç sorma."

Ama Heavenly bunun peşini bırakmadı. Kollarını kendine doladı ve kaşlarını çattı. "O kadın gerçekten de..."

"Evet. Onu düşünme meleğim." Seth ona doğru bir adım attığında elini kaldırdı ve temkinli bir şekilde geri çekildi. Lanet olsun, gerçekten de onun bu işle bir ilgisi olduğunu mu düşünüyordu?

"Onu ben işe almadım. Ben de en az senin kadar şok oldum. O... kadını kapıma kimin gönderdiği hakkında hiçbir fikrim yok."

Zelda onun adını bilmeseydi, bunun yanlış giden bir parti şakası olduğunu düşünecekti. Hiç mantıklı değildi,

Tabii...

Birden elindeki telefon çaldı. Beck'ten gelen mesajı görmek için aşağıya baktı.

Keyfini çıkar, sikik. Bugün alacağın tek kış bu.

Lanet olası orospu çocuğu. Seth telefonunu kavradı, öfkesi ve şiddet dürtüsüyle nefes alıp veriyordu. Demek herif sert oynamak istiyordu? Seth'in mükemmel bir intikam almak için her taşın altına bakmakta hiçbir sorunu yoktu.

"Sanırım gitmeliyim," diye mırıldandı.

"Sen üzgünken olmaz. Otur. Konuşalım." Yine ona doğru uzandı.

Kıpırdanarak adamın elinden kurtuldu. "Üzgün değilim. Hayal kırıklığına uğradım, Seth. Beck'le son randevum polisin bir cesedi araması yüzünden yarıda kesildi ve şimdi de birlikte geçirdiğimiz öğleden sonra daha başlamadan... bu kadar iğrenç bir şeye ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Ama sanki siz ikinizle birlikteyken şansım çok kötü gidiyor ve kim böyle korkunç şakalar yapar bilmiyorum..."

Heavenly durakladı, sonra gözlerini kısarak ona keskin bir bakış fırlattı.

Oh, kahretsin. Beck'le birbirlerine şaka yaptıklarını anlamış mıydı? Evet ve yüzündeki ifadeye bakılırsa mutlu değildi.

"Açıklayabilirim meleğim. Öğle yemeğinde oturup konuşalım." Onu bistro masasına götürmeye çalıştı. "Neden? Artık kimin sorumlu olduğunu bildiğime göre mi?" Adamın elinden kurtulmaya çalıştı. "Ben gidiyorum. Çık dışarı.

benim yolum."

"Yapma bunu... Lütfen. Sadece dinle."

"Hayır. Bunu başlatan ben değilim ama bitirecek olan benim." Onu kollarının arasına çekip yatıştırmaya çalıştığı anda, kızın ona fırlattığı bakış o kadar buz gibiydi ki taşaklarını donduracağına yemin edebilirdi. "Dokunma bana. Beni durdurmaya çalışma."

Kahretsin!

"Heavenly..." Ses tonunu sert ve baskın bir hale getirdi. "Kızgın ayrılma. Oturup bunu konuşmamız gerek."

"Yok." Yüzü korkutucu derecede boş görünüyordu. "Beni istediğini sanıyordum, Seth. Bunun, bizim senin için önemli olduğumuzu sanmıştım. Belli ki safmışım ve yanılmışım."

Sonra başını salladı, yüzü pişmanlıkla doluydu, adamın yanından geçip ön kapıyı açtı ve dışarı çıktı.

"Angel!" Peşinden fırladı ve tam onu dışarıya kadar kovalayacaktı ki hâlâ çıplak olduğunu fark etti. Tişörtünü açıkta kalan aletin üzerine çekti ve arkasından bağırdı. "Biz önemliyiz!"

Duraklamadı bile, sadece merdivenlerden indi ve otoparka yöneldi. Kot pantolonunu düşürdüğü yere koştı ve zorlukla içine girdi. Ama Seth onları giyip dışarı çıktığında, Heavenly tamamen ortadan kaybolmuştu.

ON ALTINCI BÖLÜM

"NE YAPTILAR?" Raine kaşlarını çatdı, ayaklarını bir çift yastığa dayayarak kanepeye uzandı.

Heavenly iç çekti. "Bütün bunları bana tekrarlatmayacaksın, değil mi?"

"Hayır, ama..." Gözlerini devirdi. "Ne aptallar. Beck ve Seth Darwin Ödülü adayları gibi davranıyorlar."

Bu, Heavenly'yi iki saat önce Seth'i terk ettiğinden beri ilk kez güldürdü. "Aynen öyle. Polisler yeterince kötüydü, ama bir eşek..." Kadın ürperdi. "Beck bu kadar iğrenç bir şeyi nereden buldu ki?"

"Onunlayken asla bilemezsin. Korkunç ama..." Raine dudaklarını birbirine bastırdı, yüzünü neşe kaplamıştı. "Seth'in kapıyı açıp da Zelda'yla kışının orada dikildiğini gördüğündeki yüz ifadesini görmek için para verirdim."

Şimdi bunu komik buluyordu, özellikle de Seth o sırada pantolon giymediği için. Ama bunu Raine'e söylememişti. Doğrusu, kendisiyle vakit geçirmekten çok birbirleriyle oyun oynamaya niyetli görünen iki erkeğe kendini tamamen kaptırdığı gerçeğinden başka bir şeye odaklanmak zordu.

"Bunu ona sormanız gerekecek. Şu anda hiç eğlenmiyorum."

"Tabii ki değilsin." Raine doğrulmaya çalıştı, sonra evin diğer tarafına ve arka kapıdan dışarı baktı. Liam ve Hammer hâlâ dışarıda oturmuş, ılık akşamın tadını çıkarıyorlardı. Biraz daha yaklaştı. "Tamam, bakmıyorlar. Dinle. Üzgün olduğunu biliyorum, yoksa gözyaşları içinde ortaya çıkmazdın."

"Dinleniyor olmanız gerekiyordu ve size sorunlarımla yük olduğum için özür dilerim. Normalde yapmazdım ve-"

"Tatlım, biz arkadaşız." Onun elini tuttu. "Ben senin için buradayım. Ve tesadüfe bakın ki, iki erkekle hokkabazlık yapmak hakkında birkaç şey biliyorum."

Heavenly başını salladı. "Ama Liam ve Hammer ilişkilerinde mutlular. Kavga, çekişme ya da-"

Raine bir kahkaha patlattı. "Aman Tanrım. Böyle mi

düşünüyorsun?" "Kavga ettiklerini mi söylüyorsun?"

"Şimdi çok değil, ama birkaç ay önce? Topyekün savaş. Bütün gün, her gün. Çirkin, çirkin, çirkin."

"Ciddi misin?" Çenesi düştü. "Ama onlar en iyi arkadaşlar."

"O zaman bile öyleydiler... Ta ki öyle olmayana kadar. Ve her şeyin değişmesinin sebebi bendim. Birbirlerine isim takmak ya da tehdit etmek dışında konuşmayı bıraktılar. Bir sabah Liam beni aldı, kapıdan dışarı taşıdı ve iki gün boyunca ortadan kayboldu, Hammer'ı nerede olduğumuzu ve iyi olup olmadığımı merak etmek zorunda bıraktı."

Raine'e bakakaldı. "Hammer kızmış olmalı."

"Öfkeli. Liam, Hammer uzaktayken onunla olmamı istediğinde de işler daha iyiye gitmedi. O geri döndüğünde ve ben yasak bölgedeyken, bu pek iyi gitmedi. Tabii Liam o zamana kadar Hammer'ın beni hamile bıraktığını da düşünüyordu. Uzun hikaye. Abuk sabuk konuşuyorum. Ama inan bana, kavga ettiler. Kirli,

el altından, birbirimizi yumruklayarak...evet."

Hatta Heavenly gözlerinin daha da açıldığını hissetti. Aralarındaki alışılmadık ilişkide uyumdan başka bir şey olduğunu asla tahmin edemezdi. "Ama hastanede tanıştığımız o sabah-"

"Her şeyi bir kenara bıraktılar çünkü onlara ihtiyacım vardı."

Çünkü onu seviyorlardı; Heavenly için bu çok açıktı. Bu üçünün etrafında ne kadar çok zaman geçirirse, onların birbirine ait olduğu o kadar açık görünüyordu.

Heavenly arkadaşı için mutluydu ama Raine'in durumunda değildi. "Ve sana ihtiyaçları var."

"Bence Seth ve Beck'in de sana ihtiyacı var." Raine'in yüzü yumuşadı. "Beck'i çok uzun zamandır tanıyorum. O her zaman büyük, kötü, ukala biri olmuştur. Seninleyken gerçekten çok farklı. Şefkatli biri ve bunu yapabileceğini *hiç* düşünmezdim. Ona iyi geliyorsun. Seth'i o kadar iyi tanımıyorum, ama o hep...bilmiyorum, mesafeli görünürdü. Yani, oradaydı ama pek *dahil* değildi. Sanki hep biraz uzak durmaya çalışıyormuş gibi. Ama seninle değil. Hammer'ın partisinde sana verdiği öpücüğü gördüm. Her şeyin içindeydi, sadece fiziksel olarak değil. Onunla ilk tanıştığımda depremden o kadar korkuyordu ki burada olmak bile istemiyordu. Şimdi ise buradan ayrılmak istemiyor ve bunun sebebinin sen olduğunu düşünmek zorundayım."

"Bakış açınızı takdir ediyorum." Heavenly gerçekten takdir etti. "Umursamadıklarını düşündüğümünden değil. Onlarla yalnız kaldığımda kendimi özel hissettiriyorlar." Güzel, seksi, kadınsı, yani hiçbir zaman olma şansı bulamadığı şeylerden bahsetmiyorum bile. "Ama gerçekçi olmayı unutacak kadar onlardan etkilenmeyi bırakmalıyım. Onlara sunacak hiçbir şeyim yok, zamanım bile yok. Ve şu anda başka bir şeye odaklanamayacak kadar birbirlerine şaka yapmakla ilgileniyorlar gibi görünüyor, bu yüzden..."

Odanın öbür ucunda bir adamın boğazını temizlemesi dikkatini çekti. O ve Raine bakışlarını arka kapıya çevirdiler. Liam ve Hammer orada durmuş, kollarını kavuşturmuş, kaşlarını kaldırmışlardı.

Raine hemen sırt üstü uzandı ve ayaklarını yastık yığınının üzerine koydu. Gülümsemesi biraz fazla neşeli görünüyordu. "Merhaba çocuklar."

"Ayaklarının yukarıda *kalması* gerekmiyor mu, tatlım?" Liam kelimeleri yeterince tatlı söylemişti ama Heavenly arkalarındaki çeliği duydu.

Belki de kızgındı. Ve bu onun işaretiydi.

"Özür dilerim. Benim hatam," dedi Heavenly ayağa kalkarak. "Raine ile konuşmaya geldim çünkü..." Ne diyebilirdi ki? Yapmak isteyeceği son şey, Liam ve Hammer'a son iki harika ve aşağılayıcı randevusunun ayrıntılarını anlatmaktı. "Oldukça berbat bir gün geçirdim. Sanırım gitsem iyi olacak."

"Beck ve Seth aptalca davrandıkları için mi?" diye sordu Hammer.

Heavenly ona gözlerini kırıştırdı ve neredeyse boğuluyordu. "Ne kadarını duydun?"

"Aptalca bir şey yaptıklarını tahmin etmek için fazla bir şey duymamıza gerek yoktu." Liam başını salladı. "O beyinsizlerin bu sefer ne yaptığını duyana kadar bekleyin..." Raine adamlarını bilgilendirmeye başladı.

Heavenly kırmızının yirmi tonuna dönüştüğünü hissetti. "Yapmak zorunda değilsin-"

"Evet, biliyorum. Bunu duymaları gerekiyor," diye güvence verdi Raine. "Ayrıca, bu evde bir numaralı kural sır saklamamaktır."

Kadın cevap beklemeden devam etti. Raine polisin bir ceset aradığını anlattığında adamların

ikisi de sırttı ama söz Zelda ve Clovis'e geldiğinde kahkahayı patlattılar.

"Ve sanırım bu şakalar önemli bir şeyi kesintiye uğrattı," dedi Hammer sormaktan çok, imalı bir ses tonuyla.

Heavenly yüzünün daha da kızarmasına ve saklanacak bir deliği olmasını dilemesine engel olamadı. "Mesele şu ki, bunun birlikte geçireceğimiz zaman olması gerekiyordu ve ikisi de bana bir seçim yapana kadar diğeriyle çıkmam için alan sözü verdi. Buna saygı duymadılar. O değil-"

"Sanırım yanlış anladın ufaklık. Sana erkek bakış açısını sunabilir miyim?" Liam oturma odasına girdi ve Heavenly'nin koltuğunun yanındaki kanepeye oturarak Raine'in ayaklarını kucağına aldı.

Bundan daha utanç verici bir şey olabilir mi? "Teşekkür ederim, ama önemli olduğundan emin değilim."

"Senin için önemli mi?" Hammer kanepenin diğer ucuna geçti ve Raine'in başını kucağına alarak saçlarını okşadı. "Eğer önemsemiyorlarsa, o zaman haklısın ve onları görmezden gelmekte özgürsün. Ama eğer öyleyse, o zaman burada başka bir bakış açısı var ve biz de paylaşmaya hazırız."

Kafasında aynı anda bir düzine düşünce uçuşuyordu. Beck ve Seth'in bu aptalca maskaralıkları neden yaptıklarına dair kafası karışmıştı. Aşk hayatının hiç tanımadığı iki adamla bu kadar açık bir şekilde tartışılmasından duyduğu utanç. Beck ve Seth'e karşı sonu gelmeyen çelişkili duyguları. İş, okul, babasının korkunç derecede pahalı ilaçları ve bunları aldıktan sonra kirayı nasıl ödeyeceği gibi baskı altında geçen hayatı. Liam ve Hammer'ın neden ona yardım etmek istedikleri konusundaki şaşkınlığı. En önemlisi de merakını inkâr edemiyordu. Başka nasıl bir bakış açısı olabilirdi ki?

Sandalyeye geri yaslandı. "Onlar önemli. Şu anda neden olduğundan bile emin değilim. Çok kızgınım. Çocuk gibi davranıyorlar."

"Öyleler," diye kabul etti Liam. "Ama bu savaş sana çocukça gelebilir ama onlar için çok önemli. Ne de olsa ödül sensin."

"Ama ben bir ödül değilim. Ben sadece" -başını salladı- "muhtemelen iki erkekle çıkmaması gereken bir kadını. Ne yaptığımı bilmiyorum. Ve onları oyalamaya çalışmıyorum."

"Tabii ki değilsin. Bir ödül de değilsin. Sana bu yüzden ödül demedim. Peşinde oldukları şey senin tüm dikkatin. Kalbin. Sevginin."

Heavenly gözlerini devirdi. Onun "aşkını" o kadar çok istiyorlardı ki, bunu kanıtlamak için birbirlerine ayrıntılı oyunlar mı sahnelemişlerdi? Bu hayatında duyduğu en saçma erkek mantığıydı. "Bunu göstermenin komik bir yolu var."

Bu Liam'ı güldürdü. "Böyle düşünmeni anlayabiliyorum ama gerçek şu ki, canları yanıyor. İkisine de diğerine karşı bir şeyler hissettiğini söyledin mi?"

Başını salladı ve onun sözlerini tekrar düşündü. Beck, Seth'le çıkmak istediği haberini görünüşte iyi karşılamıştı. Bu bir rol müydü? Seth tepkisini gizlememişti. Sadece gitmişti. "Dürüst olmak için elimden geleni yaptım... ama bu başlı başına bir sorun oldu."

"Bir kadının başka bir erkeğe karşı hisleri olduğunu söylemesi egosuna indirilmiş bir darbedir." Hammer başını salladı. "Hiçbir erkek için yeterli olmadığını duymak kolay değildir." Heavenly kaşlarını çattı. "Ben asla-" demedim.

"Ama duydukları buydu. Değil mi?" Hammer onay için Liam'a döndü.

"Kesinlikle. Göğüslerini kabartan bazı saçma kararlar almış olabilirler, ancak her biri için rekabetin gerçek olduğundan ve gelecekleri, yani hayatları için sizinle birlikte mücadele ettiklerinden asla şüphe duymayın."

"Benden daha güzel bir şekilde söylemeye çalıştığı şey, bu iki ahmağın aletlerini ölçmekle meşgul oldukları. Ne kadar aptal olduklarını anladıklarında -eğer henüz anlamadıysa- tekrar önemli

olan Őeye odaklanacaklar: sana. İnan bana, tek dűřündükleri seni kimin sahipleneceęi." Eęildi, daha yakından baktı. "Bununla ne demek istedięimi anlıyor musun?"

O yapmadı. "Erkek arkadaşım mı olacaksın? Yaptığım seçim bu, değil mi?"

"Yakınından bile geçmiyor," diye karşılık verdi Hammer. "Duygularını sorgulamayı bıraktılar.

Onlar istekli

Eğer henüz vermedilerse, sana kalplerini verecekler. Şu anda yaptıkları şey, hayatlarının geri kalanını sizinle birlikte geçirecek ve çocuklarınıza babalık edecek kişiyi belirlemek için savaşmak."

Raine şişen karnını okşadı. "Ne dedi? Vahşi hayvanları düşünün. Türün erkekleri kazanmak ve dişiye hamile bırakmak için savaşır. Bu çağda kulağa aptalca geliyor ama bazı şeyler hiç değişmiyor, yemin ederim." Sırıttı. "Bu iki geyiğe ceylan olmadığımı anlatmaya çalıştım ama..."

Hayatlarının geri kalanında mı? Ve bebekler? Gözlerini kırıştırdı. "*O kadar* ciddi olduklarını sanmıyorum. Sadece birkaç kez çıktık ve-"

"Oh, ciddiler," diye araya girdi

Liam. "Hem de çok." Hammer

başını salladı.

"Haklılar," diye güvence verdi Raine. "Beck kimseyle çıkmaz. Hem de hiç."

"Seth benim en iyi arkadaşlarımdan biri," dedi Liam. "O da yıllardır kimseyle çıkmadı. Eğer ikisi de seni tanımak için zaman ayırıyorsa, kesinlikle ciddiler demektir. Belli ki senin fark ettiğinden daha fazla."

Eğer öyleyse, neden birbirlerine şaka yaparak zaman kaybetmişlerdi? Belli ki erkekleri anlamıyordu. Heavenly hiç anlayıp anlayamayacağını merak ediyordu. Denemek için çok fazla fırsatı olmamıştı.

"Kafan karışmış görünüyor. Erkek mantığını anlamıyor musun?" Raine güldü. "Pek sayılmaz."

"Kendini kötü hissetme. Ben de hâlâ anlamaya çalışıyorum."

"Biz o kadar karmaşık değiliz," diye bağırdı Hammer. "Bizi besleyin, bizim için soyunun ve yüzünüze bir gülümseme yerleştirmemize izin verin..."

"Her zaman yaparım..." Raine sırtarak söze karıştı.

"En azından Seth ve Beck senden ve benden daha zeki görünüyor Macen. Birbirlerini eşek sudan gelinceye kadar dövmediler."

"Henüz." Hammer göz kırptı.

Telefonu çaldığında Raine, "Tanrım, onlara fikir verme," diye inledi.

"Merak ediyorum ufaklık." Liam dikkatini ona odakladı. "Seni sahiplenmeye bu kadar düşkün olduklarını duyunca şaşırmış görünüyorsun. Onlardan biriyle ya da her ikisiyle olan ilişkinin nereye gittiğini düşünüyordun? Geleceği nasıl görüyordun?"

Heavenly ağzını açtı. Beklentiyle ona bakıyordu. Ne söyleyeceğinden emin değildi. "Şey... ben, şey, bilmiyorum. Beck ve ben arkadaş olarak birkaç kez dışarı çıktık. Seth beni öptükten sonra Beck arkadaştan fazlası olduğumuzu ilan etti. Birlikte bir köprüden atladık, sonra... o da beni öptü." Restoranda başka neler yaptıklarını düşünerek çılgınca kızardı. "Sonra bana brunch verdiğinde polis tarafından bölündük. Ve Seth'le güzel bir piknik yaptık. İkinci randevumuz Beck'e olan hislerimden bahsettiğim için iptal oldu. Sonra aniden Seth gitti ama geri geldi ve beni öptü, bu da..." İç çekti. *Sıcak. Çok sıcak.* "Çok güzel. Beni öğle yemeğine davet etti ve konuşmamız bir eşek tarafından bölündü. Olayın hiçbir yerinde bağlılık, aşk ve bebekler hakkında bir şey duymadım."

Başını kaldırıp baktığında iki adamın da başlarını salladıklarını ve gülmemeye çalıştıklarını gördü. Raine meşguldü, tekrar tekrar çalan telefonuna başparmaklarıyla hızlı hızlı dokunuyordu.

"O zaman belki de daha iyi soru, onlardan ne istediğin?" Liam sordu. "Birkaç randevu mu? Yoksa daha fazlasını mı?"

Bu, Heavenly'nin Liam'ın onun içini gördüğünü hissettiği ilk sefer değildi. Gerçekten sivri

sorular sormuştu ve bu sorular Heavenly'nin rahatsız bir şekilde cevap aramasına neden olmuştu. "Bu şekilde düşünmemiştim. Onlarla geçirdiğim zaman bir macera. Bir fantezi. Ama gelecek? Hayatım çok dolu. Her gün sadece...

Bir ayağımı diğerinin önüne koyarak - çalışmak ve ödevleri teslim etmek, gönüllü olmak, bahşiş için yemek dağıtmak, hasta insanlarla ilgilenmek. O kadar çok şey oluyor ki yarını hiç düşünmedim."

"O zaman kendini büyük bir lokomotif tarafından ezilmiş gibi hissediyor olmalısın. Ama sana söylüyorum, o iki adam senin için düğümlenmiş durumda, kızım. Bu onlar için bir oyun değil. *Sen* bir oyun değilsin."

"Size birkaç soru sormama izin verin." Raine ekranına son kez dokunduktan sonra telefonunu masanın üzerine koydu. "Şakalar bir yana, Beck ve Seth ile daha fazla zaman geçirmek ister misin?"

Onlarla birlikte olmak için birkaç çalıntı saat bulmak neredeyse imkânsız olsa da, onlarla geçirdiği her anı çok sevmişti. "Evet."

"Onlara karşı arkadaşlıktan öte hisleriniz var mı?"

Çok daha pratik şeylere odaklanması gerekirken bile sürekli onları düşünüyordu. "Evet."

"Kendinizi onlara aşık olurken görüyor musunuz?"

Heavenly, Raine'in şaşırtıcı derecede bilge bakışları altında kıvrandı. "Bilmiyorum. Ben hiç aşık olmadım. Nereden bilebilirim ki? Ama yarı yolda olduğumu hissediyorum. İkisine de. Ve bu çok kafa karıştırıcı."

"İkisi arasında seçim yapamadığın için mi? Birini diğerinden daha mı çok istiyorsun?"

"Hayır." Yutkundu. "Bu konuda kendimi çok kötü hissediyorum. Seçim yapmamı istiyorlar ve ben de denedim. Ama ikisi de bana harika ama farklı şeyler hissettiriyor. Duygularımı çözmeye çalıştığımda daha da kayboluyorum. Ve mutsuz. Ve suçlu. Neyim var benim böyle?"

"Bunun için oturmam gerekiyor." Raine, kanepenin ortasında dik durmasına yardımcı olan Liam ve Hammer'a elini uzattı.

"Birkaç dakikalığına," dedi Liam. "Doktorun sana ne söylediğini unutma." "Zaman tutuyorum." Hammer bakışlarını saatine sabitledi.

"Sanırım elimi çabuk tutmam gerekecek," diye söylendi Raine. "Bak, senin hiçbir sorunun yok bebeğim. Ben de senin yerindeydim. Lanet olası bir karar verebilseydim sevdiğim adamlara daha az zarar vereceğime ikna olmanın nasıl bir şey olduğunu bilirim. Denedim bile. Kendimi Liam'a adadım... ama bu Hammer'ı kalbimden silmek için hiçbir şey yapmadı. O zamanlar kafam karışık, kendime kızgındım ve bu yüzden benden nefret ettiklerinden emindim. Şimdi ise her şeyin bir sebebi olduğunu düşünüyorum. Hayır, dünyadaki herkes bu tür bir ilişkiye uygun değil. Ama üçünüzün uygun olup olmadığını merak ediyorum. Belki de bu yüzden seçemiyorsunuzdur."

"Ve küçük kızımız bir kez daha zeki olduğunu kanıtlıyor." Liam sırtıttı. "Gördüğüm kadarıyla Heavenly, iki seçeneğin var ve ikisi de kolay olmayacak. Kendini sadece biriyle göremiyorsan, ikisine birden ne dersin?"

"Birbirlerine katlanamıyorlar."

"Senden önce yeterince iyi geçiniyorlardı. Bunu biliyor muydun?" Hammer kaşlarını kaldırarak sordu. Gerçekten mi? Bunu hiç hayal edemiyordu. "Hayır."

"Bunu hatırlamaları imkânsız değil... eninde sonunda." Liam omuz silkti. "Biz hatırladık."

Hammer başını salladı. "Ve eğer yapmazlarsa, sizin için kafalarını tokuşturmaktan mutluluk duyarız."

Bunun bir önemi var mıydı? Bugün ya da yarın, hatta belki ertesi gün Beck ve Seth'le birkaç saat daha geçirebilirdi. Ama gerçekçi olmak gerekirse, her gün onu dehşete düşüren ayakkabının kaçınılmaz düşüşünden korkarken an be an ve elden ele yaşıyordu. Bırakın iki erkeği, bir erkeğe bile

bağlanacak zamanı ya da enerjisi var mıydı? Tanrım, zaten sorumluluk içinde boğuluyordu. Daha fazlasını üstlenme düşüncesi onu neredeyse kırıyordu. Sürekli hayat-ve-

Babası için ölüm kararları veriyordu, yanlış yaparsa ölümcül olabileceğini biliyordu. Kocalar veya bebekler gibi daha fazla sorumluluk eklemek... İlk aşkı düşünüyordu, kendisi için bir gün bile yaşamadan kalbinin onu bağladığı bir geleceği değil.

"Bence... ikisiyle de birlikte olmak benim için adil değil." Ve bunu yüksek sesle söylemek göğsüne saplanan bir bıçak gibiydi.

"Dur bakalım," dedi Hammer. "Eminim tüm bunlar senin için yeni ve bunaltıcı olduğu için böyle hissediyorsundur ama tüm gücün sende olduğunu anlıyor musun? O iki mankafaya kafalarını kışkırtmalarından çıkarmalarını ve iyi geçinmelerini söyle. Bakalım üçünüz oradan nereye gideceksiniz."

Her an ilgisine ihtiyaç duyan ve bağlılığının her parçasını hak eden başka bir insan için omuzlarında zaten tam ve mutlak bir sorumluluk olmasaydı, Hammer haklı olabilirdi. Eğer dünyayı görmek ve hayatını dolu dolu yaşamak gibi hayalleri ve özlemleri olmasaydı, o da aynı fikirde olabilirdi. Ama vardı. Ve ikisinden biriyle kalmak ikisine de haksızlıktı.

Liam eğildi ve onun elini tuttu. "Eğer onlarla birlikte olamayacaksan, belki de en iyisi çekilmektir."

Beck ve Seth'i daha fazla incitmeden önce. Tanrım, Liam gerçekten de onun düşüncelerini okuyabiliyordu. Ürkütücüydü ama sadece onun anladığını hissediyordu.

Hammer ona döndü. "Ne oluyor lan?" "Liam?"

Raine sanki aklını kaçırmış gibi ona göz kırptı.

"Dinlediğiniz ve bilgeliğinizi sunduğunuz için çok teşekkür ederim. Gitmeliyim." Heavenly ayağa kalktı, sonra arkadaşının eline uzandı. "Benim yüzümden ayağa kalkma. Dinlen. Seni sonra ararım."

Raine'in telefonu tekrar çaldı. Açtı ve büyük bir ilgiyle okudu. Raine'in bir şeylerin peşinde olduğuna dair sinsi bir şüphe karnında dönüp duruyordu. Sonra Raine, belli ki sessizce bir şeyler anlatmaya çalışarak Hammer'a bir bakış attı. Hammer anlamayınca, ayağa kalkan Liam'a döndü.

Sonra biri ön kapıya vurmaya başladı.

Heavenly nefesini tuttu, sonra Raine'e döndü. "Lütfen bana onun Beck ya da Seth olmadığını söyle."

"Tamam, Beck *ya da* Seth değil." Raine yüzünü buruşturdu. "İkisi de. Senin için endişeleniyorlar ve sen de çok üzgün görünüyorsun. Konuşarak halledersiniz diye düşündüm..."

Hammer ona doğru eğildi. "Yine mi burnunu sokuyorsun, kıymetlim?" "Yardım ediyorum." Raine Heavenly'ye döndü. "Özür dilerim."

Heavenly elini midesine bastırarak öylece baktı. Arkadaşı iyi niyetliydi ve normalde Raine haklı olurdu... ama şimdi Heavenly onları ne kadar önemserse önemsesin, aralarındaki her şeyin imkânsız olduğunu anladığına göre başka seçeneği yoktu.

Ama onlarla yüzleşmeye hazır değildi.

Gözyaşları gözlerini yaktı. Şimdi onları incitmek zorunda olduğunu bilmek kalbini milyonlarca parçaya ayırdı.

Liam'ın ayak sesleri ona hızla ön kapıya ulaştığını söylüyordu. Birkaç kelime hazırlamak, Beck ve Seth'e başka birinin bakıcısı olamayacağını, kimsenin karısı ya da annesi olmaya hazır olmadığını anlatmaya çalışmak için saniyeleri vardı. Onlardan yavaşlamalarını istemek bile, daha önce hiç düşünmediği bir şeyi istedikleri gerçeğini değiştirmeyecekti. Tüm bunları açıklarsa, muhtemelen ona daha fazla söz, çaba, ilgi ve gerçeği değiştirmeyecek her şeyi yağdıracaklardı.

Bu son olmalıydı.

"Gel hadi." Hammer, Raine'in ayağa kalkmasına yardım etti. "Bırakalım da bu üçü konuşsun." Raine onun elini sıktı ve odadan çıkmadan önce "Beni ara" diye mırıldandı.

Heavenly'nin arkasında Liam kapıyı açtı. Sesler alçak sesle sorular mırıldanıyordu. Gözlerin üzerinde olduğunu hissetti ve

donda. Ama düşünceleri hızla ilerliyordu. Vücudundaki her hücre bundan sonra olacaklardan korkuyordu.

Yaklaştılar. Gözlerini kapattı, gözyaşları köşelerinden süzülüyordu.

İki çift ayak sesi kapı ile onun yanı arasındaki mesafeyi tüketti. Birdenbire sıcaklık etrafını sardı. Yumuşak bir el çenesini kavradı, nazikçe ama sıkıca kaldırdı.

"Ağlama, küçük kız." Beck. Kızın yanaklarını haşlayan gözyaşlarını parmaklarıyla sildi.

"Birkaç aptalca şaka yaptık meleşim. Seni üzmemek istememiştik." Seth onun elini tuttu.

"Biliyorum. Artık önemli değiller." Ve diğer her şeyin yanında önemsiz de değillerdi. Ama veda edecek kelimeleri bir araya getiremiyordu. İstemiyordu da. Bunu yaptığı an... artık flört, öpüşme, macera ya da ilk deneyimler olmayacaktı. Daha da kötüsü, onlar da olmayacaktı.

Göğsü bir hıçkırıkla sarsıldı.

"Angel, lanet olsun. Gözlerini aç."

Beck yumuşak bir sesle, "Seni görmemiz gerek," diye ekledi.

Dudağını ısırdı. Titredi. Rahatlıkları hem güzel hem de korkunçtu. İçini burkuyordu. Ama bu sesler onu itaat etmeye zorluyordu. Kaçınılmaz olanı erteleyemezdi.

Heavenly gözlerini kırıştırdı, kirpikleri titreyerek açıldı ve titreyen bacaklarının üzerinde odanın karşısına geçmeyi başardı. Peşinden geldiklerinde, onları savuşturmak için ellerini kaldırdı. "Bilmem gerek... Sahip olduğumuz şey sizin için iyi vakit geçirmekten daha mı önemli? İkinizden biri benimle bir gelecek planlıyor mu?"

"Tabii ki evet." Beck tereddüt etmedi. "Sana bunu sorgulatmak istememiştim. Eşğin seninle hiçbir ilgisi yoktu."

Seth kaşlarını çatı. "Seni hayatımda kalıcı olarak istiyorum meleşim. Bunu açıkça belirttiğimi sanıyordum." Yani Hammer ve Liam haklıydı. Ve o bunu göremeyecek kadar saftı.

Heavenly kollarını kendine doladı ve başını öne eğdi. Ne aptal ama. Bu, bıçağı göğsünde daha da derine gömdü. Onlara ihtiyaç duydukları şeyi veremeyeceğini söylerken aynı zamanda nihayet kendisi için ne kadar önemli olduklarını anladığını nasıl söyleyebilirdi?

"Nasıl bir gelecek gördün?" Beck temkinli bir şekilde sordu, onu dikkatle izliyor ve sanki çok uzaklaşmasına izin vermekten korkuyormuş gibi kişisel alanında oyalanıyordu.

Bu yakında değişecekti ve bu onun kalbini kırıyordu.

"Bugün nihayet her şey netleşti. I..." Başını iki yana salladı. "İkinizle geçirdiğim her dakikayı çok sevdim. Gözlerimi açtınız, bana bir şeyler gösterdiniz, bana bir şeyler hissettirdiniz. Sizin sayenizde gülümsedim ve dört gözle beklediğim bir şey oldu. Keşke size verecek daha çok şeyim olsaydı. Ama ben..." Daha fazla gözyaşı döküldü. "Yapamam. Yapamam. Gelecek yok." Göğsü ağrıyordu ve Heavenly bir daha eskisi gibi olup olamayacağını merak ediyordu. Raine bir süre önce ona onları sevip sevmediğini sorduğunda emin olamamıştı. Heavenly artık cevabı biliyordu. "Gitmek zorundayım."

Kapıya doğru döndü ama Beck parmaklarını onun dirseğine doladı ve yüzünü ona dönmesi için geri çekti. Koyu renk gözlerinde ve çatık kaşlarında parlayan şok ve acı onu pişmanlığa sürükledi. Tanrım, her gün onun yüzünü göremeyeceği, öğle yemeğinde karşısında oturamayacağı, kahkahasını duyamayacağı ya da ağzını kendi ağzında hissedemeyeceği düşüncesi...

"Bekle. Senden ne beklediğimizi sanıyorsun bilmiyorum ama oturup konuşalım."

"Neden bir gelecek olmadığını düşünüyorsun?" Seth talep etti. "Bizimle konuş."

Onlara verecek hiçbir açıklaması kalmamıştı. Onlara babasını, içinde bulunduğu kötü koşulları ve sorunlarını anlatmak sadece onları üzecekti. Yardım etmeye bile çalışabilirlerdi. Böyle nazik insanlardı. Ama karışmalarına ya da iyi niyetlerine ihtiyacı yoktu. Bu sorumlulukların hepsi ona aitti.

"Söyleyecek başka bir şey yok," diye boğuldu Heavenly, Seth saçlarına bir yumruk atıp onu

bakışlarını onunkilere çevirdi. Adamın görüntüsü gözyaşları arasında bulanıklaşmıştı ama şaşkınlığını ve incinmişliğini görmemesine imkân yoktu. Ve bu onu çok üzüyordu. "Özür dilerim."

"Üzgün olduğunu söyleme. Bize sorunun ne olduğunu söyle. Eğer şakalar yüzünden üzgün değilsen, o zaman ne?" diye devam etti. Kız cevap vermeyince yüzüne kararlılık damgasını vurdu. "Hayatımdaki her güzel şeyin sebebi senken gitmene izin vermeyeceğim. Bu yüzden buraya taşındım, yeniden başladım."

"Taşındınız mı?" Bunu fark etmemişti ve suçluluk duygusu onu daha da sarstı. "Sadece arkadaşlarına yardım etmek için geri döndüğünü sanıyordum ve..."

Ama Hammer'ın sorunları bittikten sonra tekrar dönmüştü. Ve bir dairesi vardı. Neden bunu bir araya getirememişti?

"Bu kez senin için geri döndüm," diye yineledi Seth. "Her ne düşünüyorsan düşün, beni memnun etmek için kendin olmak dışında bir şey yapmanı beklemiyorum."

"Gidemezsin." Beck onun omuzlarını kavradı ve bedenine doğru çekti. Onun bakışlarına karşılık veremiyordu. "Sana ihtiyacım var."

Kalbi yavaş ve acılı ölümüne doğru daha sert çarpıyordu.

"Yapma. Lütfen. Sadece..." Omuzlarını silkerken daha fazla gözyaşı dökülmesine engel olamadı.

"Bırak beni."

Kendini kaybetmeden önce çıkmak için kapıya doğru koşarken, Liam yoluna çıktı. "Sana bir taksi çağırdım, ufaklık. Parası ödendi ve seni gitmek istediğin yere götürecekt."

Onun nazik yüzünü inceledi. Adam gerçekten de onun aklından geçenleri okuyabiliyordu ve ilk kez minnettar olmuştu. "Teşekkür ederim."

Heavenly kapıyı açarken, yapmaması gerektiğini biliyordu... ama omzunun üzerinden, yüzleri tamamen mahvolmuş bir şekilde ona bakan, aşık olduğu iki adama bakmaktan kendini alıkoyamadı.

"Özür dilerim." Kelimeleri boğazında düğümlendi, pişmanlık içindeydi. Sonra da gitti.

KAPİ Heavenly'nin arkasından son bir tıkırtıyla kapandığında, odadaki tüm hava boşaldı. Beck en yakındaki sandalyeye çöktü ve başını ellerinin arasına aldı. Geldiğinde hissettiği suçluluk duygusu yerini şok ve yıkıma bırakmıştı. Çatlamış ve acı dolu sesi... Ve lanet olası gözyaşları. Neden?

Yanında, Seth kanepeye kaymış, aynı derecede şaşkın ve dümdüz görünüyordu. "Az önce ne oldu öyle?"

"Hiçbir fikrim yok." Beck başını salladı. "Bunun eşek şakalarıyla bir ilgisi yoksa, biz ne yaptık?"

Seth sadece başını salladı.

"Özür dilerim. Bunun olacağını ben bile tahmin edemedim." Liam odaya girdi. "Konuşuyorduk ve biraz tedirgin olsa da iyi görünüyordu. Sonra Raine ona duygularını sordu. Heavenly seni fark ettiğinden daha çok seviyor. Öyle dedi... ama kafasında bir şeyler döndü. Ne olduğunu bilmiyorum. Bir hata yaptığını biliyorum ve uyarım hâlâ geçerli. Yaklaşan karanlık onu şimdiden koparıyor. Eğer onu geri istiyorsan, onu şimdi soyup açman gerekecek."

Beck ona doğru döndü. "İngilizce konuşmaya ne dersin? Ve onu lanet olası bir taksiye bindirip

kaçmasına izin verdikten sonra onu soyup açacağımızı nasıl düşündün?"

Seth onu görmezden geldi ve Liam'a döndü. "Ne saklıyor?"

"Bunun bizi neden terk ettiğiyle bir ilgisi olduğunu mu düşünüyorsun?"

Beck sordu. "Polis olarak geçirdiğim sekiz yıldan sonra içgüdülerim bana evet diyor."

Liam başını salladı. "Eğer yardımı olacaksa, bu karar onu parçaladı. Geleceğe hazır olmadığı gerçeğinden duyduğu acıyı hissedebiliyordum. Ama size nedenini söyleyemem."

"Yapamaz mısın?" Seth meydan okudu. "Ya da yapamaz mısın?"

"Hepsi aynı." Liam onlara pişmanlık dolu bir omuz silkme hareketi yaptı. "Birlikte çalışmaktan hoşlanmadığınızı biliyorum ama sanırım artık notlarınızı karşılaştırmanızın zamanı geldi. Biz üst katta olacağız. Hammer'ın ofisindeki viskiden alın."

"Ofisinde viski de var," diye seslendi Macen merdivenlerin başından. "İyi bir İrlanda malı."

"Raine iyi mi?" Liam yürürken mırıldandı. "Üzgün. Seni kullanabilirdi..."

Adamlar ortadan kayboldu ve evin uzak köşesindeki bir kapı kapandı.

Beck aniden Seth'le, onun sorularıyla ve bir yığın pişmanlıkla baş başa kaldı. Şu anda viski kulağa iyi geliyordu. Gücsüzce Hammer'ın çalışma odasına gitti, birkaç sert içki doldurdu, sonra geri döndüğünde Seth'i telefonuna bakarken buldu. Bir kadehi PI'nin önüne koydu. "Bu şekilde gitmesine izin veremem, özellikle de bizi seviyorsa."

Seth başını salladı. "Ben de yapamıyorum. Kesinlikle yanlış giden bir şeyler var."

Beck kaşlarını çattı. "Pek çok şey yanlış. Ne saklıyor olabileceğini anlamaya nasıl başlayacağız?"

Seth içkisini kaldırdı ve bir yudumda geri devirdi. "Peki, ne biliyoruz?"

Beck onun gülümsemesini biliyordu. Kokusunu biliyordu. Macerayı ve yeni deneyimleri ne kadar sevdiğini biliyordu. Bugün onları terk etmesine neden olan şeyin onu mahvettiğini biliyordu. "Fazla değil. Birkaç hafta sonra yirmi üç yaşına girecek. Hemşirelik öğrencisi. Wisconsin'den geldi. Lor peyniri ve naneli dondurma seviyor."

Seth içini çekti. "İşe yarar bir şeye ne dersin? İkinci isim? Sosyal güvenlik numarası? Doğum yeri? Arayabileceğim bir şey."

Doğru ya. Beck geri döndü ve Heavenly ile yaptığı tüm konuşmaları zihninden geçirdi. "Hiçbir şey. Kendisi hakkında neredeyse hiç konuşmazdı."

Seth homurdanarak başını salladı. "Ona ne zaman kendisiyle ilgili sorular sorsam konuyu değiştiriyor ya da çekip gidiyordu."

"Dalga mı geçiyorsun benimle?" İçkisini yudumladı. "Ne saklıyor? İnsanlar genelde ne saklar? Sevgilisi mi? Onun sevgilisi yok."

"Öyle değil," diye kabul etti Seth. "Suç işliyor ama yasaları çiğnemekten tamamen aciz görünüyor. Kayıp bir kişi ya da tanık koruma programında olduğunu sanmıyorum. Ailesinden hiç bahsetti mi?"

"Sadece annesini yıllardır görmediğini ve hiç kardeşi olmadığını söyledi." Beck iç çekti. "Onun hakkında hiçbir şey bilmiyor musun? Sen bir özel dedektifsin."

"Onunla çıktım; onu araştırmadım. Ve ikinizin çok daha fazla konuştuğunuzu fark etmeye başladım."

Eğer konuşmuyorlarsa, şimdi Seth'in Heavenly'ye ne yaptığı konusunda endişelenmenin sırası değildi. "Nerede yaşadığını biliyor musun? Onu bir randevu için almama asla izin vermezdi."

"Aynen. Nerede garsonluk yaptığını biliyor musun?" "Bir çocuk pizzacısında."

"Bana da temelde bunu söyledi," dedi Seth. "Hangisi olduğunu biliyor musun? Los Angeles'ta birkaç taneden fazla olmalı."

Muhtemelen düzinelerce. Hay sikeyim. Kadın mahremiyet istemişti ve o da buna saygı duymuştu. Şimdi kendini aptal gibi hissediyordu. "Hiçbir fikrim yok."

Seth küfretti. "Hastanede güvenilebileceği bir arkadaşı var mı?"

"Hiçbir şey. Raine muhtemelen sahip olduğu en iyi arkadaşı ve prenses önemli bir şey bilseydi şimdiye kadar bize söylerdi."

"Haklısın." Seth başparmağıyla işaret parmağını gözlerinin içine soktu. "Bunun benim işim olması gerekiyordu ama o kadar sarsılmış durumdayım ki sanki hareket edemiyorum."

"Ben de öyle." Beck içini çekti. "Hemşire Lewis'i Heavenly'nin kayıtlarını görmeme izin vermesi için ikna etmeye çalışabilirim."

Tüm gönüllülerin evrak doldurması ve geçmiş kontrolünden geçmesi gerekiyor."

"Öyle yap. Elimdeki bilgilerle birkaç arama yapacağım. Ayrıca onu takip edebilirim, bakalım beni nereye götürecektir..." Başını kaldırdı ve Beck'e bir bakış fırlattı. "Eğer ne sakladığını bulamazsak, gelecekle ilgili korkularını nasıl hafifletebiliriz? Ne olduklarını bilmiyoruz."

"Yapamayız. Belli ki çüklerimiz yüzünden önemli sorular soramayacak kadar dikkatimiz dağılmıştı." "Sadece sikimin dikkatini dağıtmadı; tüm dikkatimi dağıttı, kafamı, kalbimi..."

Beck başını salladı. "Sizi bilmem ama benim için onun çekiciliğinin bir parçası da masumiyetiydi. İyi niyetle başladım, her şeyi çok yavaştan aldım. Sonra onu kaybedeceğimden korktum. Kendimi rekabete kaptırdım. Ve deneyimsizliğinin onu ne kadar çabuk alt edebileceğini gözden kaçırdım."

"Bunu hiç düşünmedim bile. Öylece daldım." Seth iç çekti. "Hammer ve Liam'a Raine konusunda yardım ederken öğrenmemiz gereken tek şey Heavenly'nin duygularını ön planda tutmaktı."

"Doğru. Bugüne kadar ne olduklarını biliyor muydunuz? Ben kesinlikle bilmiyordum."

"Hayır. Benimleyken, özellikle de onu öptüğümde, tüm duyguları çok açık görünüyordu. En azından ben öyle sanıyordum..."

"Aynen öyle. Bize karşı bir şeyler hissediyor, yoksa gözyaşları içinde ayrılmazdı."

Seth, "İnsanlar önemli olmadığında üzülmezler," diye onayladı. "Biliyor musun, kıskanç serseriler gibi değil de Domlar gibi davransaydık muhtemelen burada olmazdık."

"Evet." Beck başını salladı. "İleride bilgi paylaşmamız gerekecek. Bridget'ten bir şey öğrenirsem sana haber veririm. Sen de işe yarar bir şey bulursan beni ara. Anlaştık mı?"

"Anlaştık." Boş bardağına bakarak iç geçirdi. "Ne boktan bir gün. Çok iyi başladı, sonra..." Kaşlarını çattı ve Beck'e döndü. "Zelda'yı ve seks eşeğini nereden buldun? Tanrım, dostum... Bana onun bir şaka olduğunu söyle."

Her şeye rağmen Beck gülümsemek zorunda kaldı. "O gerçek, en azından Pike'a göre." "Numarasını ondan mı aldın? Şimdi o pisliği yumrukladığıma gerçekten memnunum."

"Sen de ben de. Aslında bunun için sana beşlik çakmak istedim. Ona verdiği şeyi hak etti."

"Teşekkürler."

Sessizlik çöktü. Beck ayağa kalktı. Söyleyecek bir şey kalmış mıydı? "Sanırım... Seninle sonra konuşacağım." Seth bardağını bir kenara bırakıp ayağa kalktı ve kapıya yöneldi.

"Sonra konuşuruz."

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Beck ve Seth'siz geçen hafta sonu berbat geçtiyse, Pazartesi sabahı hastaneye gelmek daha da kötü olmuştu. Çok yorgundu. Bazookas'taki çifte mesai ve dün geceki uykusuzluğun ardından bu sabah babasının iyi niyetli soruları Heavenly'nin kemiksiz bedenindeki tüm enerji ve mutluluğu alıp götürmüştü sanki. Onları bırakarak doğru olanı yapmıştı. Ama onlar ona romantizmi gösterdikten ve içindeki kadını uyandırdıktan sonra kasvetli, boş dünyasına geri dönmek onu mahvediyordu. Onlarla birlikte sınırları aşmış, cesur davranmış, hayal etmeye bile cesaret edemeyeceği kadar heyecan duymuştu. Aslında görev dışında uğruna yaşayacağı bir şey vardı.

Şimdi hepsi gitmişti. Her şey yine griydi.

Onlara bağlanmak bu kadar korkunç olabilir miydi? diye sordu omzundaki şeytan. Ne de olsa Raine'e bak.

Heavenly gözlerini kapadı ve iç çekti. Evet, kadın mutlu ve sevecen görünüyordu... ama bir evin başındaydı, iki adamdan sorumluydu... ve yakında ikizleri olacaktı. Tüm bunların üzerine bir de babasını ekleme fikri Heavenly'nin boğazını korkuyla sıktı. Güvensizlik de peşini bırakmıyordu. Raine her şeyi idare etmeyi çok basit gösteriyordu. Ama Heavenly Raine değildi. Kendisinin hiçbir deneyimi yokken, onlarca yıllık deneyime sahip iki adamı nasıl memnun edebilirdi ki? Biraz macera yaşayacağını, biraz cesaret göstereceğini düşünerek onlarla çıkmaya evet demişti. Bunun ne zararı vardı?

Ne salak ama.

Saatler öğle yemeği saatine doğru ilerledikçe içini daha fazla korku kaplıyordu. Beck dakikalar önce mesaj atmış, kafeteryaya gelip gelmeyeceğini sormuştu. Basit bir *hayır* cevabı vermek onu kahretmişti.

Birdenbire Kathryn meraklı gözlerle onun yanında belirdi ve onu acınası gözyaşlarını tutmaya zorladı. "Sorun nedir? Dr. Beckman'la aşk geminiz bir buzdağına mı çarptı?"

Heavenly kötü bir karşılık verdi. Babası onu, söyleyecek güzel bir şeyi yoksa hiçbir şey söylememesi için yetiştirmişti. "Bir şeye mi ihtiyacınız vardı, Hemşire Hitch?"

"Bu notu papaza iletin." Esmer kadın onun eline bir zarf tutuşturdu.

Otuz dakika sonra Heavenly geri döndü, o domuzdan birkaç dakika bile uzak kalabildiği için mutluydu. Ama şimdi yapacak sadece işleri olduğu için, kalp kırıklığı tekrar ortaya çıkmaya başlamıştı.

Arkasında çift kapı açıldı. Döndü ve Beck'in elinde dumanı tüten yemek tepsiyiyle kendisine doğru geldiğini görünce neredeyse yıkılıyordu.

Dizleri büküldü. Kalbi durdu. Onu neredeyse hiçbir açıklama yapmadan terk etmiş olmasına rağmen, ona öğle yemeği mi getiriyordu?

Tabağı ona uzattı. Kadın tabağı uyuşmuş parmaklarıyla aldı, onun yerine adama dokunmak istiyordu. "Nedir bu?"

"Ne olursa olsun, yemek yediğinden emin olacağım." Beck onun yüzünü taradı, bakışları onu delip geçti. "Görüyorum ki uyumuyorsun."

Günlerce onu düşündükten sonra, şimdi bu kadar yakın ama bu kadar uzak olmak zordu, ama

beklenmedik şefkati göğsünü yırttı. "Sen de değilsin."

Belli oluyordu. Kırmızı çerçeveli gözleri ve çökmüş yanakları ona acı çektiğini söylüyordu. Tanrım.

Suçluluk duygusu... Onu incittiğinden şüphelenmişti ama neden olduğu acıyı görmek onu çözdü. "Yapamam. Gözlerimi her kapattığımda tek gördüğüm sensin."

Onun konuşmamasını dilediği kadar konuşmamasını da diliyordu. Onun boğuk itirafları korkunç, tatlı bir ıstıraptı. Ama ona verecek hiçbir şeyi yoktu, bu yüzden şu anda yapabileceği en kötü şey onu umutla baş başa bırakmaktı.

"Teşekkür ederim ama artık benim için endişelenmene gerek yok. Lütfen kendine iyi bak." Ona dokunmamak yabancı hissettiriyordu ve ellerinin dolu olması iyi bir şeydi, yoksa güçsüz düşebilirdi.

"Bir şey değil, ama gözlerimin içine bakıp beni sevmediğini söylemediğin sürece hayatımdan sonsuza dek çıkmama izin vermeyeceğim."

Sözleri göğsünü delip geçti ve kalbini sıkıştırdı. Neredeyse dizlerinin bağı çözülüyordu. Sessizce, böyle bir talepte bulunmaması için ona yalvardı. Beck sadece daha yakına eğildi, bakışları bir levye gibiydi.

Bir hademe yanlarından geçti, ardından stajyerlerden biri elindeki tableti okudu. Kathryn burnunu çekerek yanlarından geçti, muhtemelen öğle yemeği için çantasını almak üzere dolabına doğru gidiyordu. Jennifer ve Marcella da onu takip etti, belli ki biraz meraklılardı.

Heavenly gözlerini kapattı. Sesi titriyordu. "Beni sana yalan söylemek zorunda bırakma." "O zaman söyletme," diye hırladı. "Bana neler olduğunu anlat."

Söyleyecek bir şey bulmaya çabaladı. Aklına hiçbir şey gelmedi ve kendini onun hüsrânının korkunç kırbacına dayanmaya hazırladı.

Yanındaki telefon onu kurtarmak için öttü. Küfretti, sonra cihazı klipsinden söktü ve ters ters baktı. Ekranı tarar taramaz kafasını kaldırdı. "Burada bekle."

Şimdi öfkeliydi. Yüzündeki öfkeyi gördü, ses tonundaki uyarıda duydu. "Pekâlâ."

Başını sallayarak döndü ve bekleme odası ile birim arasındaki güvenlik kapısına doğru ilerledi. Rozetini bir kez kaydırıp kapı kolunu itince kapı açıldı.

Sonra Seth içeri girdi. O neden *buradaydı*? Heavenly nefesini içine çekti. Bakışları buluştu ve kilitlendi.

Tıraş olmamış ya da uyumamış gibi biraz kaba görünüyordu. Ama aynı zamanda kararlı görünüyordu.

Kalbi yerinden çıkacak gibi oldu, neredeyse duracaktı. "Emin misin?"

Beck yanında sordu. Seth telefonunu kaldırdı. "Bu doğru görünüyor mu?"

Beck cihazı alıp ekranı inceledikten sonra Seth'e kararlı bir şekilde başını salladı. Ve karanlık bir gülümseme. "Kesinlikle. Birini dahil etmem gerekiyor mu?"

"Hepsi tamam." Seth'in sesi son derece memnun geliyordu.

Ne hakkında konuşuyorlardı? Gözlerini kırıştırarak ikisinin de geçip gitmesini izledi.

"Merhaba meleşim." Seth başıyla onu onayladı. "Seni özledim."

O da onu özlemişti. Korkunç bir şekilde. Sanki sadece kalbinde değil, hayatında da bir boşluk varmış gibi. "Bir şeyler ye," dedi Beck.

Sonra birlikte köşede kayboldular ve hemşirelerin dolaplarının bulunduğu malzeme odasına doğru ilerlediler.

Tamam, bu daha da garipleşiyordu.

Heavenly yavaşça tepsiyi yanındaki tezgâha yerleştirdi, tabağındaki elmayı aldı ve onu takip etti. Şok olmuşken Beck bir kez daha belirdi ve beklenmedik bir sırtışıla ona doğru geri adım attı. O

elini kızın dirseğine doladı, gözleri parlıyordu. "Burada dur ve dinle. Bu hoşuna gidecek."

Heavenly, içeride kimin olduğuna bakmak için malzeme odasına doğru eğildi. Gerçekten beklenmedik bir şey gördü ve ağzı açık kaldı. "Seth ve Kathryn neden-"

"Şşş."

Jennifer ve Marcella çantalarını omuzlarına atarak koridora fırladılar, Seth Kathryn'e gülümseyerek ona doğru yürürken arkalarından baktılar ve kapıyı tekmeleyerek yarı kapalı hale getirdiler.

"Şey, merhaba." Seth'in ses tonu şaşırtıcı derecede baştan çıkarıcıydı.

Raine'in tatil partisinin olduğu gece de aynı ses tonuyla konuşmuş, Kathryn'in kulağına o nefis yaramaz önerileri fısıldamış ve onu ürpertmişti. Neden Kathryn'le bu şekilde konuşuyordu ki?

Kathryn, "Kendine merhaba seksi şey," diye seslendi. "Burada çalışmıyorsun. Seni fark ederdim. Bir adın var mı?"

"Seth." Kıkırdadı. "Sadece öğleden sonra için buradayım. Hastane beni birimdeki güvenliği kontrol etmem ve çalışanların soyunma alanındaki açıkları gidermem için tuttu."

"Gerçekten mi?" Kathryn şaşırmış gibiydi. "Bir sorunumuz yok."

"Bana dolaplardan birinin kurcalandığını söylediler."

Heavenly birdenbire anladı. Geniş gözlü bir fısıltıyla Beck'e döndü. "Ona itiraf ettirmeye mi çalışıyor?"

"Sadece bekle."

Kathryn, "Bu bir söylenti," diyerek Seth'in cevabını reddetti. "Elbette duydum. Buralarda her şeyi bilirim ama kanıt yok."

"Eğer önemli bir şey değilse, belki bana yardım edebilirsin. Senin gibi tatlı bir şey güvenilir olmalı."

Ne de olsa boşuna bu kadar seksi olamazsın."

"Benim seksi olduğumu mu

düşünüyorsun?" Kathryn mırıldandı.

Heavenly kadının kirpiklerini kırptırdığını ve Seth'e süründüğünü hayal etti. Bütün vücudu gerilmişti. "Mmm," diye inledi Seth. "Kesinlikle, bebeğim."

Heavenly aniden Beck'in avuçlarını yumruklarının etrafına sardığını hissetti. Yumruklarını sıkıldığını, tırnaklarının derisini ısırdığını ve öfkesinin vücuduna yayıldığını görünce şok oldu.

Yavaşça parmaklarını açtı. "Sakin ol, yavru kedi. Pençelerini içeri çek."

Nasıl yapabildi ki? Kathryn'i iyi bir amaç uğruna manipüle ediyor olsa bile, Seth'in söylediği her kelime düpedüz acı vericiydi.

Beck onun elini sıkı. "İnan bana, o kaltakla benden daha fazla ilgilenmiyor."

"Dalkavukluk seni her yere götürür." Kathryn'in işveli kahkahası Heavenly'nin dişlerini yeniden gerdi. "Sana nasıl yardımcı olabilirim, aygır?"

"Çok nazıksınız, Hemşire... Adınızı duyamadım." Seth'in ses tonu alçaktı, neredeyse samimiydi.

Heavenly'nin göğsüne bir sancı daha saplandı. Onun gitmesine izin vermişti, bu yüzden bir gün - muhtemelen yakında- hayatına devam edeceğini kabul etmek zorundaydı. Bu performans göstermelik olsa bile, bu onu öldürüyordu.

"Kathryn Hitch, ama bana Kat diyebilirsiniz." Sesini gırtlaktan gelen bir mırıltıya düşürdü.

"Seninki gibi güçlü, sağlam bir sırtı tırnaklarımla kazımaya bayılırım."

Kadın bunun flört olduğunu mu düşündü?

"Öyle mi? Belki işimi daha çabuk bitirebilmem için bana yardım edersin. Ne kadar çabuk yaparsam, lakabını tam olarak nasıl kazandığını bana göstermen için seni o kadar çabuk ikna edebilirim. Ne dersin?"

"Çok isterim." Kathryn'in homurdanan kahkahası yine duyuldu. "Ne yapman gerekiyor?"

Heavenly, Seth tekrar konuşmadan önce kâğıtların hışırtısını duydu. "Şuradaki iki dolabı kontrol edeceğim. Bu senin, değil mi?"

"Evet."

"Yani, sorun yok. Benim için buna bakabilir misin?"

"Heavenly's?"

"Evet. Bu rapora göre, bazı sorunlar yaşadığını belirtmiş."

"Elbette bunu söyledi." Heavenly, Kathryn'in sesindeki göz devirmeyi duyabiliyordu. "O korkak, zavallı yarım akıllı ilgi çekmeye o kadar muhtaç ki saçma sapan yalanlar uydurmaya hazır. Ben her gün buradayım, o yüzden bu konudaki gözyaşlarının sahte olduğunu biliyorum. Eminim senin gibi zeki bir adam onun gibilerle karşılaşmıştır. Sürekli erkeklerle flört ediyor çünkü birinin onun sinir bozucu, tatlı küçük kız rolüne kanacağını umuyor." Kathryn öğürme sesleri çıkardı. "Güven bana, o çaresiz, umutsuz, ateşli bir karmaşa."

Heavenly'nin soyunma odasına koşup o iğrenç düveyi tokatlamamak için kendini kontrol etmesi gerekiyordu. Ama Kathryn'in seviyesine inmek istemedi. Bunun yerine, nefretini ve bir çılgılığı bastırdı.

Beck onun omuzlarını okşadı. "Seni ele geçirmesine izin verme, küçük kız. Ona bu gücü verme."

Onun güvencesi neredeyse onu çözüyordu. Heavenly onun kollarına sarılmak ve onun güvenli, tanıdık kucağında erimek istiyordu. Ama ondan bu şekilde faydalanamazdı.

"Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum," diye güvence verdi Seth. "Onunla arkadaş olmamana şaşmamalı."

"Ben olsam kendimi alçaltmazdım," diye tükürdü Kathryn. "O hem senin hem de benim için zaman kaybı. Dinle, neden o sefilin dolabını unutmuyoruz? Sen ve ben gidip biraz yemek yiyebiliriz. Ne de olsa senin gibi büyük ve güçlü bir adam gücünü korumalı, özellikle de aklımdaki şey için. Gidebileceğimiz özel bir yer biliyorum, böylece dünyanı sarsabilirim."

Heavenly çenesinin düştüğünü hissetti. "O gerçek mi?" Sonra Beck'e döndü. "Bu gerçekten işe yarıyor mu?"

Alay etti. "Benden değil."

"Oh, bebeğim. O küçük, yumuşak kediciğine gereken ilgiyi gösterecek gerçek bir erkeğe ihtiyacın var mı?" Heavenly, Seth'in sesindeki megawatt cazibesini duydu.

"Oh, hasta olacağım," diye mırıldandı Heavenly nefesinin altından.

"Kedim okşanmaya bayılır." Kathryn kıkırdadı. "Ve bahse girerim beni nasıl okşayacağını biliyorsundur."

Beck yüzünü buruşturdu. "Ben de hasta olacağım."

Seth kıkırdadı. "Sanırım dikkatimi dağıtmaya çalışıyorsun, bebeğim." "Bunu neden yapayım ki?" Kathryn nazlı nazlı sordu.

"Sen söyle." Seth'in ses tonu birdenbire tanımadığı sert bir hal aldı.

Odaya başka kimse girmemişti, o halde bu Seth'in sesi olmalıydı... ama onun konuşurken bu kadar güç kullandığını ya da emir verdiğini hiç duymamıştı.

Bu sesi duyunca Heavenly'nin içinde bir titreme oldu.

"Sesin çok erkeksi," diye bayıldı Kathryn. "Beni... ıslatıyor."

"Öyle mi? O zaman acele edelim," diye mırıldandı Seth, sesi bir kez daha davetkâr bir hal almıştı.

"Aç şu dolabı."

"Teknik olarak yapamam. Bu hastane kurallarına aykırı."

"Sorun yok. İçeri zorla girmiyorsun ya. Sana izin veriyorum."

"Gerçekten mi?" Sesi meraklanmış gibiydi. "Şifreyi verdiler mi? Yani, buna ihtiyacım var. Ben bilmiyorum. Tabii ki."

Kıkırdadı. "Birkaç rakam gibi aptalca bir şeyin o aptal kızın dolabına girmene engel olmasına izin vermeyecek kadar akıllısın. Ne de olsa sen ondan daha iyisin."

"Yapmamalıyım."

"Yap şunu," diye fısıldadı Seth. "Benim için... Gerçekten yetenekli bir dilim olduğundan bahsetmiş miydin?" Heavenly irkildi. Bu acıtmamalıydı ama acıtmıştı. "Artık dinleyemiyorum."

Beck onun omuzlarını kavradı ve gözlerinin içine bakmasını sağladı. "Güçlü kal."

İstiyordu... ama Seth'in en hassas teninin üzerindeki muhteşem dilini hatırladı. Tanrım, Beck'in üzerindeki ellerini unutamadığı gibi bunu da unutamıyordu. Ya da ikisinin de ağızlarının açlıkla kendisini yiyip bitirmesini...

Birden Bridget Lewis belirdi ve sessizlik için parmağını dudaklarının üzerine koyan Beck'in yanına yaklaştı. Saçma sapan hemşirelik yöneticisi başını salladı, ardından mide bulandırıcı dramayı dinlemeden önce Heavenly'ye güven verici bir gülümseme gönderdi.

"Şimdi gerçekten dikkatimi çektin..." Kathryn canlandı.

"Kendin öğrenmek için tek yapman gereken o kızın şifresindeki üç küçük rakamı çevirmek ve ufacak bir kapıyı açmak." Seth'in sesi şimdi ukalaca çıkıyordu. "Bunu istediğini biliyorsun... Endişeleniyorsan diye söylüyorum, dolap kapılarındaki olası tetikleyiciler çoktan devre dışı bırakıldı."

"Öyle mi?" Kathryn kıkırdadı. "Ve sen söylemeyeceksin?" "Neden söyleyeyim ki? Hatta seni alkışlayabilirim bile."

Heavenly dikkatle dinledi. Bir süre durakladıktan sonra, dolabın kapısını açtığını gösteren yumuşak bir metal sesi duydu. Yani o sürtük bir şekilde şifresini mi ele geçirmişti? Bunu Heavenly'nin anlamadığı ıslak, yumuşak bir şırıltı izledi. Sonra Kathryn kulak tırmalayan bir çığlık attı.

"Aman Tanrım! Aman Tanrım... Ne oldu? Bana dolabın devre dışı olduğunu söylemiştin!" "Oops." Seth güldü.

"Seni lanet yalancı!"

"Ama en azından ben iyi bir yalancıyım. Kötü bir yalancıyı kilometrelerce öteden fark edebilirim ve sen en kötüsüsün." Aniden sesi tekrar düştü, soğuk ve acımasız bir hal aldı. "Heavenly'de terör estiriyorsun."

Bu suçlayıcı hırıltı tüylerini diken diken etti. "*Beni mi* suçluyorsun?" Kathryn çığlık attı. "Bu ne cüret?" "Onu taciz ve tehdit etmeye nasıl cüret edersin?"

"Kanıtınız yok." "Bahse girmek ister misin?"

"Seni güvenliğe bildiriyorum."

"Lütfen arayın. Aslında, onları şimdi ara. Onlar gelene kadar bekleyeceğim. Sonra onlara bir gönüllünün dolabını izinsiz açtığını söyleyeceğim."

"Bunu kanıtlayamazsınız."

"Aslında, yapabilirim. Telefonumda video kanıtı var."

Heavenly Beck'e şok olmuş bir bakış gönderdi. "Bunu nasıl elde etti?"

"Seth ve ben iki hafta önce Hemşire Lewis'in izniyle dolabınıza bir kayıt cihazı yerleştirdik. Kathryn'in durdurulması gerekiyordu. Onu suçüstü yakalayabilmemizin tek yolu buydu."

"Sen ve Seth?" *Benim için birlikte mi çalıştınız?*
Göğsünde tehlikeli bir şey çırpındı.

Bir parmak eklemine kızın yanağında gezdirirken Beck'in yüzünde acı dolu bir ifade belirdi. "Senin için her şeyi yapacağımızı bilmiyor musun, küçük kız?"

"Sen polis misin?" Kathryn'in nefesi kesildi.

"Hayır. Ben senin en kötü kabusunum. Yanlış kadınla oyun oynadın. Bunu sana ödeteceğim."

Kathryn öfkeli bir çığlık atarak malzeme odasından çıktı ve gözlerindeki koyu kırmızı sıvıyı -kan mıydı bu? Heavenly'nin nefesi kesildi ve Kathryn'e gülen Beck'e bir bakış fırlattı.

Bridget Lewis, "Orada durun, Hemşire Hitch," diye bağırdı.

"Yardım edin. Bak bana ne oldu!" Kathryn, Bridget'e yalvaran bakışlar atarken talepte bulundu.

"Bu hastaneye dört güzel yılımı verdim ve üzerime bulaşmış kanı hak etmiyorum-"

"Size hiçbir şey yapmayan bir gönüllüye zorbalık yaptınız. Bu kabul edilemez." Hemşire Lewis güvenlik görevlilerine döndü. "Eşyalarını toplarken benimle yürüyün, sonra da ona kapıya kadar eşlik edin."

"Kapı mı?" Kathryn çığlık attı.

"Evet, Hemşire Hitch. Kovuldunuz." Bridget onu kovdu ve dolaplara doğru yöneldi.

Beck Kathryn'e alaycı bir alkış tuttu.

Ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Sen de mi bu işin içindesin?"

"Emin ol öyleyim. Bunu daha fazla hak eden biri olamazdı."

Kathryn gözlerini kısarak Beck'e kin dolu bakışlarla baktı. Heavenly onun ifadesindeki saf nefret karşısında neredeyse geri adım atacaktı.

"Sırf kız arkadaşının hassas duygularını korumak istediğin için mi bana tuzak kurdun?" "Aslında, biriminizdeki neredeyse herkese karşı çok kötü davrandınız, Kaltak Hemşire. Daha doğrusu Hitch'e.

Ama özellikle Heavenly'ye karşı çok kötüydün."

Seth geniş bir gülümseme ve parıldayan gözlerle soyunma odasından çıktı. "Tekrar merhaba meleğim." Seth aralarındaki mesafeyi hızla kapatırken Heavenly'nin kalbi küt küt atmaya başladı ve Kathryn'e döndü. "Sana tuzak kurduk çünkü *sen* çaresiz, umutsuz, ilgi bekleyen, ateşli bir karmaşasın. Ama sen bunu başardın. Keyfini çıkar."

Güvenlik görevlileri çırpınan Kathryn'i uzaklaştırırken Beck sırtarak avucunu Seth'e doğru kaldırdı. "Aferin dostum. Onu yakaladık."

Seth sırtarak ona beşlik çaktı. "Evet, yaptık!"

Heavenly şaşkınlıkla onu izledi. Her şeye rağmen hâlâ onunla ilgileniyorlardı. Çünkü hâlâ önemsiyorlardı. Kollarına atılmak ve ağızlarını öpücüklere boğmak için büyük bir istek duyuyordu.

O yapmadı.

"Teşekkür ederim. İkinize de," dedi onun yerine. "Bunun benim için anlamı tahmin ettiğinizden çok daha büyük." Dürtülerine boyun eğmeden önce, tek başına hemşire masasına çekildi.

HUMP GÜNÜ. Daha çok kambur günü gibi. Yine berbat bir gündü. Heavenly sürekli yerde olmaktan nefret ediyordu. Ama her sabah alarmı çaldığında gerçekler hâlâ aynıydı. Babası zayıftı, programı bunaltıcıydı, cüzdanı boştu... ve Beck ve Seth olmadan hayatı anlamsız geliyordu.

Her gün onunla ilgilenmeye çalışıyorlardı. Beck hala ona öğle yemeği getiriyor ve onu ikna

etmek için elinden geleni yapıyordu.

konuşmaya başladı. Seth vardiyasının sonunda geldi ve onu hastaneden otobüse kadar geçirdi, onunla her şeyden konuştu - onu ne kadar özlediğinden, yeni işinin şaşırtıcı derecede yoğun olduğundan, Kaliforniya'nın havasını hâlâ şaşırtıcı bulduğundan. Gülümsedi, flört etti, büyüledi.

Dürüst olmak gerekirse, onu yıpratıyorlardı.

Kahretsin, asil olmaya çalışıyordu. Neden bu kadar zor olmak ve canını bu kadar yakmak zorundaydı?

Hayatında parlak bir nokta vardı. Kathryn kovulduğundan beri sekiz muhteşem iş günü geçmişti. Hemşire Lewis ona son kez dolabına kadar eşlik ettikten sonra kapıdan çıkarken o cadalozun yüzündeki ifade çok tatlıydı. Heavenly birinin talihsizliğinden zevk almaktan nefret ederdi ama Kathryn hak ettiğini bulmuştu.

İşten çıkarıldığından beri acil servis son derece huzurluydu. Marcella bile daha nazik davranıyordu. Ve Heavenly hemşirelik okulundan mezun olduktan sonra iyi bir tavsiye almak için Kathryn'in gönlünü almaktan endişe duymak yerine, Hemşire Lewis ona eğer isterse bir işi olacağının garantisini vermişti.

Rahatlamıştım.

Mezuniyetin yakın zamanda olmaması çok kötü.

İçini çekerek otobüsten indi ve eczaneye doğru koşarken gözleri seğiren ve çukurlu yüzünü karıştıran bir adamdan kaçtı. Neyse ki baharın ilk resmi günü yarındı ve her gün yürüyebileceği biraz daha güneş ışığı vardı. Bu indirim yerine gitmek gerekliydi... ama karanlık kış ayları boyunca biraz korkutucu olmuştu.

Heavenly kameraya el salladı ve cüzdanını kavradığı sırada onu vızıldayarak parmaklıklılı kapıdan geçirdiler. İçinde tam olarak üç yüz on iki dolar vardı. Buradan ayrıldıktan sonra on bir doları ve babasıyla kendisini bir hafta boyunca besleyecek kadar bozuk parası olacaktı ama babasının hayat kurtaran ilaçları da yanında olacaktı. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. En azından dokuz gün boyunca. Kiranın geri kalanını o kadar süre içinde bulması gerekiyordu. Bu zor bir görevdi ama Bazookas'ta daha iyi flört etmeyi öğrenmişti. Bahşişler yavaş yavaş artıyordu. Her şey yoluna girecekti.

Eczanede sıra vardı ve beklemesi beklediğinden uzun sürdü. Sonunda tezgâha ulaştı ve başını sallayarak babasının ilaçlarını almak için kutuya uzanan teknisyene gülümsedi.

Poşet kümesinin üzerine zımbalanmış faturaya göz attı. "Sekiz yüz dört dolar yedi sent tutuyor."

Kadın dondu kaldı. "Bir yanlışlık olmalı. Her zaman üç yüz dolar ve on iki senttir."

Bundan daha fazla olamazdı, yoksa zaten tükenmiş olan kira zulasına dalmak zorunda kalacaktı.

Peki o zaman başlarını sokacak bir çatı için gerekli para nereden gelecek?

Elli yaşlarındaki adam omuz silkti ve eliyle işaret etti. "Bu artık sigortanız tarafından karşılanmıyor. Bu da 1 Mart itibarıyla fiyat artışına uğradı."

Faturayı ona uzattı. Kadın rakamlara baktı. Koyu siyah rakamlar gözlerinin içinde yüzüyordu. Ama lanet olası gerçekler siyah beyaz bir şekilde yüzüne çarpıyordu.

Geçim masrafları hiçbir uyarı yapılmadan yüzde yirmi beş oranında artmıştı ve bunu ödeyecek hiçbir yolu yoktu.

Ağlamamaya çalıştı. Ayda beş yüz doları nereden bulacaktı? Striptiz yapmak zorunda mı kalacaktı? Fahişelik mi? Zaten mümkün olduğunca az yiyordu ve yaşam masraflarını sıfıra indirmişti. Daha ucuz bir daire bulmak imkânsızdı. Aramıştı, özellikle de Bay Sanchez ona asıldıktan sonra.

Heavenly yutkundu. Paniğe kapıldı. Tezgâhın arkasındaki adam ona bakıyordu. O bakmıyordu.

Ne yapacağımı biliyorum.

Gözlerini kırpıştırarak kendini tekrar rakamlara bakmaya zorladı. "Bugün bu ikisini alacağım ve yarın diğerleri için geri geleceğim."

"Elbette." Sanki onu tamamen korkutmuyormuş gibi parasını aldı. Sanki onu korkunç bir pozisyona zorlamıyormuş gibi.

Daha titreyen ellerini kontrol altına almayı ve para üstünü cüzdanına koymayı bile başaramamıştı ki, teknisyen etrafından dolanarak hemen arkasındaki yaşlı beyefendiye yardım etmeye başladı.

İlaçları aldıktan sonra Heavenly Mart güneşinin son ışıklarına doğru tökezleyerek dışarı çıktı. Sert havayı içine çekti, sakinleşmeye çalıştı, parçalanıp düşmemek için elinden geleni yaptı.

Neden dünyada bu kadar yalnızdı? Çünkü sorumluluğu paylaşacak bir kardeşi yoktu. Yükü taşımasına yardım edecek teyzeleri, amcaları ya da kuzenleri yoktu. Çünkü kendi annesi ikisini de kalıp sorumluluğu üstlenecek kadar sevmemişti.

Bu ona değerli bir ders vermişti.

Beck ve Seth seni önemsiyor, hatta seviyor. Kathryn'i senin için yok ettiler.

Ağlamamak için kendini zor tuttu. Evet, onlara gidip bir dakika sonra af, bir dakika sonra da para için yalvardığını hayal edebiliyordu. Samimiyetsiz, servet avcısı ve kalpsiz görünecekti. Onu küçümseyebilirlerdi. Ondan nefret bile edebilirlerdi.

Farklı bir yolu olmalıydı. Bir yolunu bulurdu, yaratıcı olurdu. Para kazanmak için başka fırsatlar da vardı, değil mi? Belki Hemşire Lewis'le hastanedeki çalışma saatlerini birkaç aylığına azaltması konusunda konuşabilirdi... ama Mayıs'a kadar yapamazdı. Hemşirelik okulu haftada otuz saat gönüllü çalıştığı için ona ders kredisi veriyordu. Bu değerli deneyimi şimdi edinerek daha hızlı mezun olacak ve okul harcına daha az para harcayacaktı.

Dünya zor bir yer ve ben daha da zorlaşacakken burada kalmayacağım. Kendine iyi bak, evlat.

Heavenly bir elini göğsüne bastırdı ve annesinin veda edip sonsuza dek uzaklaşmadan önce ona söylediği son sözleri geri itti.

Titrek bir nefes vererek otobüse doğru ilerlerken seçeneklerini gözden geçirdi ve uyuşmuş bacaklarının üzerinde boş bir koltuğa kayd. Gerçekleri gözden geçirirken gözlerini camdan dışarı dikti. Bir, kira hariç her şey için yeterli parası vardı. İki, endişelenmesi gereken babası olmasaydı, daha fazla para toplayana kadar evsiz kalırdı, ama onun kadar hasta bir adamı sokaklarda tutamazdı ve Gazi Hastanesi'ne elinde acıklı bir hikayeyle gidip, yaşayacak başka bir yer bulana kadar babasını kabul etmeleri için onları ikna edebileceğini düşünecek kadar saf değildi. Üç, Bay Sanchez ona kirayı ödemesi için bir yol vermişti.

Tek yapması gereken ona istediğini verecek kadar cesur olmaktı.

Heavenly gözlerini kapattı. Gerçekten de ev sahibiyle seks yapacak mıydı? Babasını güvende, sıcak, rahat ve mutlu tutmak için ödenmesi gereken küçük bir bedel değil miydi bu? Evet.

Ama onurunu ve bekâretini o adama feda ederse lanetlenirdi. O adam onun ilk cinsel partneri olmayacaktı. Hayatındaki herhangi bir şey üzerinde çok az kontrolü vardı ama lanet olsun ki bunu kontrol edebilirdi. Beck ve Seth ona bunun iyi bir şey olabileceğini göstermişti. İlk yakınlık anısının bu kadar kötü olmasını istemiyordu.

Tanrım, onlardan birini ya da her ikisini de ilk eşi olarak seçmek için her şeyini verirdi. Bu düşünceye yüksek sesle güldü. Otobüsteki birkaç kişi sanki aklını kaçırmıştı endişe ediyormuş

gibi ona baktı.

Belli ki vardı. Ne hoş, saçma bir fantezi.

Gerçekleşmesi mümkün olmayan bir şey için acı çekmek ne büyük bir enerji kaybıydı. Onları, sadece tekrar çekip gitmek için onlara umut vermeyecek kadar çok seviyordu.

Kızlık zarını bozmak için çirkin olmayan birini bulması gerekiyordu. Yanında güvende olacağı birini. Nazik biri. Her şeyi düzeltmek için elinden geleni yapacak biri. Onunla neden seks yaptığını umursamayan ve çok fazla soru sormayacak biri. Seçenekleri sınırlıydı.

Tanrıya şükür, Beck onun yerine devreye girdiğinden beri Dr. Manning onu çok rahat bırakmıştı. Hastanede neredeyse hiç kimseyi tanımıyordu. Hem eşcinsel hem de yeni evli olan yeni stajyerlerden biriyle birkaç dostça sohbet etmişti. Elbette, Bazookas'tan rastgele bir müşteri seçebilirdi. Her vardiyada en az biri ona asılırdı. Ama onlar için bir kış parçası olurdu. Yine de ucuz hissederdi. Madem bu kadar anlamsız bir şey yapacaktı, neden sadece Sanchez'le yatmadı?

Los Angeles'ta tanıdığı diğer insanlarla Raine sayesinde tanışmıştı. Bu gerçek beyninden geçer geçmez, seçim çok açık hale gelmişti: River. Hâlâ iş arıyordu. Boş vakti vardı. Duyduğuna göre kadınlardan çok hoşlanıyordu. Ona bir iyilik yapmaktan çekinmezdi, değil mi?

Tanrım, umarım değildir. Fazla seçeneği yoktu ama yarın onu ziyaret edip öğrenecekti.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

30 Mart Perşembe (tekrar)

SETH, Hammer, Liam ve Raine'in evinin arka güvertesinde oturmuş birasını yudumluyordu. Gölgeler'den birkaç arkadaşı yakınlarda gizlenmiş, gülüşüyorlardı. Kendini onlara katılacak gibi hissetmiyordu. Telefonuna baktı. Heavenly hâlâ burada değildi. Kendi doğum günü partisine gelirdi, değil mi? Sırf ondan ve Beck'ten kaçmak için Raine'i yüzüstü bırakmazdı.

Umarım değildir.

Birden doktor yanına geldi. "Yeni bir şey var mı?" Seth başını salladı. "Sana söylediklerimin ötesinde bir şey yok."

Araştırması pek fazla bilgi vermemişti. Heavenly'nin doğum belgesini, bazı lise kayıtlarını ve Wisconsin'deki önceki adreslerini ortaya çıkarabilmişti. Bunların hiçbirisi ona bir bok anlatmıyordu. Los Angeles bölgesine odaklandıktan sonra daha da az şey bulmuştu. Bir hayaleti takip etmek gibiydi. Kaliforniya'da ehliyeti, banka hesabı, kredi kartı, hatta adresi bile yoktu.

Los Angeles trafiğinde otobüsünü takip edebilseydi onun hakkında daha fazla şey öğrenebilirdi ama bunun zor olduğu kanıtlanmıştı. Elbette güzergâhı biliyordu ama Heavenly'nin nerede indiğini bilmiyordu. Şehri daha iyi tanısaydı, farklı günlerde farklı duraklarda beklerdi. New York'ta, onun durağını çoktan ayırt etmiş ve mahallesi hakkında bir fikir edinmiş olurdu. Los Angeles aynı şekilde çalışmıyordu. Yine de hangi özel dedektif bir kadını evine kadar takip edemezdi ki?

"Hemşire Lewis'le şansınız yaver gitti mi?"

"Hayır." Beck içini çekti. "Üç kez denedim, sonuncusunda çikolata ve cazibe kullandım." Seth ona doğru bir bakış fırlattı. "Sen çekici değilsin."

"Dosyayı görmeme izin vermediğine göre, belli ki vermeyecek." "Lanet olsun. Heavenly seninle hiç konuşuyor mu?"

"Hayır. Hâlâ öğle yemeğini götürüyorum ama 'teşekkür ederim'den başka bir şey söylemiyor." "Ben de kibarlık rutinini alıyorum." Tereddüt etti. "Yemek yiyor mu?"

"Emin değilim," diye itiraf etti Beck. "Tepsisini aldıktan sonra ameliyat sonrası ziyaretler ve ofis randevularıyla meşgul olacağım. Tek başıma oturmak isteyeceğim son yer kafeterya. Ama tahmin etmem gerekirse, fazla değil."

"Kilo vermiş." Bu çok açıktı. "Onunla ilgili daha fazla şey var. Bunu söyleyebilirim. Hissedebiliyorum. Son bir haftadır..."

"Solgun. İçine kapanık. Gergin. Fark ettim."

"Ve üzücü." Seth başını salladı. "Hayır, bundan daha fazlası. Her geçen gün daha da umutsuzluğa kapılıyor."

Kahretsin, artık ona sessiz bir gülümseme bile vermiyordu. Sadece bir an, ona aralarındaki anlık, sarsıcı bağı hatırlatan bir bakış. Sonra başını eğip başka tarafa bakıyordu. Bu onun kalbini paramparça ediyordu. Ona görsel olarak yapıştıktan sonra nasıl gözlerini kırıp ayrılabilirdi?

Beck başını salladı. "Aynen öyle. Nedenini bilmiyorum. Kathryn değil. Sürtük takımının geri kalanı bile değil."

Elebaşları kovulduktan sonra, en iyi davranışlarını sergilediklerini duydum."

"Bu önemsiz bir iş meselesinden çok daha fazlası gibi geliyor. Sence Heavenly'yi rahatsız eden her neyse, bizi aniden terk etmesinin nedeni bu mu?"

Liam bir ay önce onları "onu hızlıca açmaları" konusunda uyarmıştı. Başaramamışlar, hatta yaklaşamamışlardı bile. Onu belalarla örten karanlığın çoktan çöktüğüne dair kötü bir his vardı içinde.

"Hiçbir fikrim yok ve keşke olsaydı." Beck de birasını yudumladı. "Bu gece ona ne söyleyeceğin hakkında bir fikrin var mı? Bu bizim son şansımız olabilir, biliyor musun?"

Seth bunun gayet iyi farkındaydı. Kız avuçlarının arasından kayıp giden kum gibiydi ve ne kadar sıkı tutmaya çalışırsa çalışsın, parmaklarının çatlakları arasından düşmeye devam ediyordu.

"Şimdiye kadar pek çok taktik denedim. Küçük konuşmalar beni hiçbir yere götürmüyor ve yüzleşmeye cevap vermiyor. Sadece susuyor. Peki ya sen?"

"Aynı." Sinirli bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bana güveniyor. Sanırım sana da güveniyor. Ama sadece bir noktaya kadar. Kendini kapatmış durumda."

"Evet. Ve merak ediyorum..." Seth içini çekti. "Bariyerler koymasına neden olan her neyse, bariz hislerine rağmen ikimizle de bir geleceği olamayacağını düşünmesinin nedeni de o."

"Bilmiyorum. Ama bunu çözmeden bu partinin bitmesine izin veremeyiz." "Amin. Önce onu bulmalıyız."

Mutfak penceresinden Seth'in gözüne altın sarısı bir saç parıltısı takıldı. Daha iyi görebilmek için sola doğru eğildi, gözleri kısıldı. Heavenly oradaydı. Nihayet.

O ve River derin bir sohbeta dalmışlardı. Parti sohbeti gibi görünmüyordu. Aslında, şarabını yudumlarken kesinlikle rahatsız görünüyordu. River ona yaklaştı, yüzüne baktı.

Ne oluyor be?

"Bunu görüyor musun?" Seth Beck'e dirsek attı, sonra da pencereyi işaret etti.

Doktor başını çevirdi ve dondu kaldı. Sessizce, geri çekilmeye çalışan Heavenly'nin alnının kırıışmasını izlediler. River'ın buna tahammülü yoktu.

"Bu lanet konuşmayı bitireceğimi bilecek kadar." Beck avlu kapısına doğru bir adım attı. "Aynen öyle." Omuz omuza mutfaka girdiklerinde Seth de hemen yanındaydı. "Tatlım, tatmin hakkında hiçbir şey bilmiyorsun," diye başladı River. "Ben şöyle düşünüyorum oldu. Başka bir erkekle flört bile etmedin. "Güzel" seksin neden kötü olduğunu anlamıyorsun çünkü hiç yapmadın. Aslında, bu gizemli 'aygırla' seks yapmadığın gibi, benden almamı istediğin bekaretini de kimseye teklif etmedin."

Seth'in içinde içgüdüsel, sıcak bir öfke püskürdü. Heavenly, River Kendall'dan bekâretini almasını mı istemişti?

Ne zaman? Ve neden? Seth fazlasıyla istekliydi. Beck de.

Yanındaki doktor kaskatı kesildi. "Ne. Lanet olsun. Ne dedin sen?"

Seth, River'a, "Defol," diye çıkıştı. Raine'in kardeşinin Heavenly'nin teklifini yerine getirmemiş olması önemli değildi. Yine de kendisine ya da Beck'e bundan tek kelime bile bahsetme zahmetine katlanmadığı için o piçi boğazlamak istiyordu. O ve River daha sonra kelimeler gerektirmeyen bir konuşma yapacaklardı. "Şimdi. Hâlâ yürüyebiliyorken."

River ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Hey, bil diye söylüyorum, onu geri çevirdim çünkü taşaklarımı oldukları yerde seviyorum."

En azından River o kadar akıllıydı.

"Onları almanın tek nedeni bu," diye ısrar etti Beck. "Seth sana defolup gitmeni söyledi."

Raine'in kardeşine ikinci kez söylenmesine gerek yoktu. Heavenly'ye iyi şanslar diledikten sonra aceleyle geri çekildi.

O gider gitmez mutfaktaki sessizlik sağır edici bir hal aldı. O ve Beck, Heavenly'ye sivri bakışlar yönelttiler. Cevap istiyorlardı. Heavenly sanki içine kapanmaya çalışıyormuş gibi geri çekildi. Yüzünde büyük bir suçluluk ifadesi vardı.

Bu ifade onu çok üzdü.

Sonunda Heavenly titrek bir nefes aldı ve fazla parlak bir gülümseme takındı. "Merhaba çocuklar. Size bir içki getireyim mi?"

Bir içki mi? Şaka mı yapıyordu? Cesareti vardı. Bunu ona vermeliydi, ama onun kötü yönlendirme çabası sadece kıcını yakmak, cevaplar istemek... sonra da onu anlamsızca becermek istemesine neden oldu.

Kollarını göğsünde kavuşturmuş, gözlerini kısmış, öfkeyle dikiliyordu. Beck de onun yanında benzer bir duruş sergiledi. Ama onların tavırlarındaki sert, uzlaşmaz Dom'u anlayamayacak kadar masumdu.

"Lanet olası bir içki istemiyorum," diye homurdandı Beck. "Bazı cevaplar alana kadar kıcına şaplak atmak istiyorum." Seth homurdandı. "Ben de tam aynı şeyi düşünüyordum."

"Ne... Neden kutsal, sonsuz cehennemde sen..." Beck kekeledi, belli ki çok şaşırılmıştı

-Ya da bir cümleyi bir araya getiremeyecek kadar kızgın.

"River Kendall'a bekâretini mi teklif *ediyorsun*?" Seth hırıltıyı sesinden uzak tutamadı.

"Ne dediyse o." Beck başparmağını ona doğru savurarak Heavenly'ye hoşnutsuzluğunu belli etti.

İçkisine baktı, eli titrerken şarap bardağın üzerinde titriyordu. "Artık bakire olup olmamam umurunda olmamalı."

Seth dondu kaldı.

Beck şarabını alıp adaya çarptı, sonra çenesini kaldırdı ve başparmağını bastırarak bakışlarını kendi gözlerine çevirmeye zorladı. "Öyle olmadığını mı söylüyorsun? Eğer onu River'a sen vermediysen, kim aldı?"

Heavenly onun sorusundan kaçtı. Beck sözlü olarak karşılık verdi ve karşılıklı yaylım ateşine tutuştular. Beck'in her kaçamağı Seth'in sinirlerini bozuyordu ama Beck Heavenly'ye azmi için kredi verdi. Kuyruğunu kıştırıp kaçmadı. Sadece Beck'in elinden kurtuldu, çenesini kaldırdı ve onların öfkesine göğüs gerdi.

Ona bir daha yalan söylememesini sağlayacak bir disiplin uygulamak için yanıp tutuşsa da, onu nefes kesici derecede muhteşem bulduğunu inkâr edemezdi.

Ama yeterince saçmalık duymuştu.

"Parmaklarını ve dilini senin içine sokan diğer adam olarak, sanırım kirazını kimin patlattığını bilmeye hakkım var."

Daha fazla kaçmaya ve eğilmeye çalıştı. Adam, kadının bilgi verip vermeyeceğini görmek için bir dakika boyunca onunla oynadı. Ama ilk cinsel ilişkisini on dört yaşındayken bir White Castle'ın erkekler tuvaletinde yaşadığını itiraf etmesi onu aynı derecede açık sözlü olmaya ikna etmemişti. Sabrı tükenmek üzereydi.

Görünüşe göre Beck'inki de öyleymiş.

"Kimi siktin?" diye sordu doktor. "Bir cevap bekliyoruz." "Tanıdığınız biri değil."

Kız tekrar onlardan kurtulmaya çalıştığında Beck iki bileğini de kavradı ve kızarmış yanaklarından birkaç santim uzakta, yüzüne demir attı. Seth onu olduğu yerde yutmamak için mücadele etti. Alt dudağının titremesi ve dilini dudağının üzerinde gezdirmesi Seth'in içini kaynatıyor ve açlıktan ölmesine neden oluyordu

onun için. Ona ne kadar ihtiyacı olduğunu anlamıyor muydu?

"Gerçeği deneyelim."

Beck havlarken, Seth Heavenly'nin arkasına dolandı, böylece onu çevrelediler - böylece kaçamadı - ve saçlarını avucunun içine aldı. Dikkatini çekene kadar çekti, sonra kulağına eğildi. "Eğer bir daha yalan söylersen, sessiz bir köşe buluruz ve sana şaplak atma tehditlerimizin boş olmadığını kanıtlarız."

Doktora şöyle bir baktı. Evet, çok fazla şey anlatıyor olabilirdi ama bir bakış Beck'in tamamen aynı fikirde olduğunu gösteriyordu.

Heavenly'nin solgun yanakları daha da al al oldu. Boynundaki nabız daha hızlı atmaya başladı. Beck yüzünü avuçladığında nefesi kesildi. Seth gözlerinin ne kadar büyüdüğünü, gözbebeklerinin ne kadar genişlediğini görebiliyordu. Giydiği ince kırmızı tişörtün altındaki meme uçlarını gözden kaçırmıyordu. Sonra kızın tahrik edici kokusu burnuna çarptı ve onu yatağına almak için evi, hatta dünyayı yıkmaya hazırdı. Onu hayatına geri almak için.

"Bana şaplak mı atacaksın? Ben yaramaz bir çocuk değilim." Sesi gergin ve nefes nefese geliyordu.

"Değilsiniz, ama bu kışınızı ateşlememize engel olmayacak. Çünkü sana şunu söyleyeyim küçük kız, seni kadın yapacak başka bir erkek olmasa iyi olur."

"Bu ikimizden biri için," diye araya girdi Seth.

Seth bunu kabul etmekten nefret ediyordu ama River'a ya da ona dokunduğu anda cinnet geçirmesine neden olacak bir yabancıya teslim olmaktansa, kalbini Heavenly'ye kaptırmış olan Beck'e teslim olmasını tercih ederdi.

Aklı dakikada doksan mil hızla gidiyordu ama Beck'in öfkesinin yerini açlığa bıraktığı anı gördü. Doktor dudaklarını ona doğru indirdi. Seth gözleri buluşana kadar kızın ipeksi sarı saçlarını avuçlayarak geri çekti. O an ağır çekimde gelişti. Kadın ona gözlerini kırıştırarak merhamet diledi ama yemyeşil ağzından tek bir kelime bile dökülmedi. Onun bakışlarını tutan adam, savunmasız boğazını kasıtlı olarak Beck'e gösterdi. Kızın gözleri karardı. Heavenly şu anda hiçbir yere gitmeye çalışmıyordu. Bu hoşuna gitmişti. Onları istiyordu. Vücudunun her yerinde oluşan tüyleri ya da tahrik olmuş nefeslerinin sert soluklarını kaçırmıyordu.

Evet... Şu anda üçünün de etrafında yoğunlaşan havayla kendini nasıl hissettiğine bakılırsa... kimsenin ona mutlu yıllar şarkısı söyleyeceğinden emin değildi. O ve Beck onu yatağa götüreceklerdi. Sonra da bazı cevaplar alacaklardı.

Vay anasını.

Birdenbire kulaklarında korkunç bir havalı korna gürültüsü çınladı.

Ses, dikkatini çekmemesi için bir sirene çok yakındı. Birden doğruldu ve mutfağı taradı. "Ne oluyor be?"

O andan itibaren her şey yokuş aşağı gitti.

Vahşi bir şey gibi, Heavenly onların sıkı kavrayışından kurtulmaya çalıştı ve arka cebinden telefonunu almak için mücadele etti. Elleri o kadar kötü titriyordu ki, cevap vermeden önce neredeyse iki kez düşürüyordu. "Baba, sorun ne? Sen iyi misin?"

Bir bakış Seth'e Beck'in de babasının resmin içinde olduğu gerçeğinden aynı derecede habersiz olduğunu doğruladı.

Saniyeler içinde Heavenly'nin paniği bir tür tıbbi acil durum yaşadığını açıkça ortaya koydu. Sonra Seth arabasına binmelerine yardım etti ve hızla hastaneye gittiler. Adamın Heavenly'nin

Beck'e tamamen akademik bir şekilde bahsettiği otoimmün bir hastalığı olduğunu tespit etmek uzun sürmedi. Açıkça görölüyordu ki, hastalıkla ilgili tüm sorularının Beck'le bir ilgisi olduğunu söylemeyi başaramamıştı.

ona hayat veren ve onu büyüten adamla.

Hastaneye vardıklarında, babasının gizli hastalığının tıbbi buzdağının sadece görünen kısmı olduğu daha da netleşti...

Beck tedavi gören Abel'ı kontrol ederken, Seth de Heavenly'yi taze kahve alması için koridorda ikna etti.

Büyük ölçüde ıssız kafeteryada birlikte oturuyorlardı ve kafasında bir deja vu hissi dolaşıyordu. İlk konuşmaları böyle steril bir ortamın ortasında, kişiliksiz beyaz bir masanın üzerinde gerçekleşmişti. O zaman gözleri kamaşmıştı. Kafası karışmış ve deliye dönmüştü... ama lanet olsun, şimdi hâlâ gözleri kamaşıyordu.

Heavenly'ye baktı; onun gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzüne ve çökmüş omuzlarına. Yorgunluk onu çekiyordu.

Seth daha fazla dayanamadı.

Ona doğru uzandı ve parmaklarını avucuna koyduğunda iç burkucu bir rahatlama yaşadı. "Angel, tüm bunlarla tek başına başa çıkmaya çalışırken nasıl bir baskı altında olduğunu tahmin edebiliyorum. Neden hiçbir şey söylemedin? Beck lanet olası bir doktor. Yardım edebilirdi. Ben olsam ederdim-"

"Benim sorunlarımın hiçbiri seninki değildi." Bakışlarını önündeki kahve fincanına dikti ve derin bir nefes aldı. "Sekiz yıldan sonra her şeyle tek başına başa çıkmaya alışıyorsun. Belki bu sana bir bahane gibi geliyor. Benim yerimde olmayan birinin bunu anlamasını beklemiyorum."

Kadın haklıydı; adam anlamıyordu. Ama şimdi cevaplar için peşinden koşmanın zamanı değildi. Bu gece desteğe ihtiyacı vardı, özellikle de dağılmaya ramak kalmış gibi görüldüğü için.

Sandalyesini geriye çekti ve kollarını iki yana açtı. "Buraya gel, meleğim. Bir arkadaşına ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun. Neden sana sarılmama izin vermiyorsun?"

Tereddüt ederken gözleri yaşlarla doldu, sonra sandalyesinden fırladı ve onun kucağına süründü. Onu sıkıca saran adam, bir elini başının üzerinde gezdirdi.

"Korkuyorum." Burnunu çekti. "Babamın ölmesi en kötü kabusum."

"Eminim," diye fısıldadı. "Ama böyle bir şey olursa, senin için burada olacağım. Ben babamı aniden kaybettiğim için onun yavaş yavaş yok oluşunu izlemenin nasıl bir şey olduğunu bilmiyorum. Ama acını anlıyorum. Sana kulak verebilir ve sempatimi gösterebilirim. Şu anda olumlu düşün. Beck, Abel'in mümkün olan en iyi tıbbi bakımı almasını sağlayacaktır."

"Babam bu kadar çok nüksetmemeli. Her seferinde benimle eve gelmeyeceğinden korkuyorum," diye boğuk bir sesle konuştu.

Seth babasına yardım edemezdi ama Heavenly'ye paha biçilmez bir şey verebilirdi: rahatlık.

Kollarını onun boynuna doladı, yüzünü onun göğsüne bastırdı ve sanki sonsuza dek ağlayacak kimsesi olmamış gibi kocaman, göğsünü sıkıştıran nefeslerle hıçkıra hıçkıra ağladı. Onu dinlemek kalbini parçaladı. Seth onu dünyadan, acıdan ve babasının başına geleceklerden koruyabilmeyi diledi. Ama yapamazdı, bu yüzden ona sarılmasına izin verdi, onu sıkıca tuttu ve saçlarını okşarken yumuşak güvenceler mırıldandı.

Heavenly ve babasının ev dedikleri çöplüğü çevreleyen gecekondu mahallesinde kaldırıma yanaştıklarında saat sabahın ikisini çoktan geçmişti. Şok olduğunu söylemek hayatının en hafif ifadesiydi.

Heavenly babasına yürüyüş yolunda rehberlik ederken Seth, Beck'e inanmadığını belirten bir bakış attı.

"Birkaç saldırı tüfeğiniz varsa, onları dağıtın," diye mırıldandı doktor. "Evine girebilmek için onlara ihtiyacımız olabilir."

"Yok artık," diye fısıldadı Seth. "Burada yaşadığına inanamıyorum."

Belli ki meleği garsonluktan kazandığı üç beş kuruşla geçiniyordu. O da

hiçbir fikri yoktu ve pişmanlık içinde ulumak istiyordu. "Çok uzun sürmez."

"Bu konuda haklısın," diye yemin etti Seth.

Beck'le birlikte yaşlı adama engebeli avludan geçip ön kapıya kadar yardım ederken Heavenly parlak turuncu bir gecikmiş kira ihbarnamesini yırtıp attı. Utancı her halinden belliydi. Kahretsin, bu gece gittikçe kötüleşiyordu. Seth, Heavenly'yi en başından beri araştırmadığı, içgüdülerini görmezden geldiği ve bilgi almak için onu zorlamadığı için kendine kızıyordu. Babasının sağlığını ve standartların altındaki yaşam koşullarını aylar önce öğrenseydi, şimdi onu korumak için tepesinde dikiliyor olur muydu? Bu gecenin onu yakınlaştırpı yakınlaştırmayacağını ya da uzaklaşması için bir bahane daha verip vermeyeceğini merak eder miydi?

BÜTÜN GECE destansı bir WTF olmuştu.

Heavenly küçük stüdyo dairesinin kapısını açıp ışığı yaktığında, hamamböcekleri karanlığı bulmak için koşuştururken Beck'in midesi bulandı. Evet, temizdi ama soyulmuş boyaya, keçeleşmiş halıya ve su lekeli tavana bakılırsa burası onlarca yıl önce yıkılmalıydı.

Heavenly'nin neden onu herhangi bir randevuya götürmesine izin vermediğini şimdi anlıyordu. Utanmıştı. Kendisinin de bir sürü gururu olduğu için ona hak veriyordu ama diğer her konuda, özellikle de babası ve kötüleşen sağlık durumu hakkında yalan söylediği için onu affetmiyordu. Tanrı aşkına, o bir doktordu. Bir telefonla Abel'a aylar önce Los Angeles'taki en iyi doktorları ayarlayabilirdi. Tek yapması gereken lanet olası ağzını açmaktı.

Bunun yerine, bu gece kendini bir köstebek oyunu gibi hissetmişti. Ne zaman yeni bir sorun ortaya çıksa ve onu hallettiğini düşünse, bir başkası onun yerini alıyordu. Bir babası vardı. İyi. Babası ölüyordu. O kadar da iyi değildi ama kaçınılmaz olanı çoktan tahmin etmiş olan Abel ile konuşmuştu. Neyse ki, Beck o öldükten sonra Heavenly'ye bakacağına söz verdiğinde yaşlı adam rahatlamış görünüyordu. Sonra bu izbe eve geldiler. Abel'la birlikte çete bölgesinin ortasındaki bu bok çukurunu evleri olarak gördükleri için öfkelenmiş ve kalbi kırılmıştı. Ama onun yaşam koşulları değişebilirdi ve değişecekti de. Güvenliği, kabarık bir kral yatağı, kalın halısı ve tertemiz duvarlarıyla boş bir dairesi vardı. Heavenly'yi omzuna atıp tekmeleyerek ve çığlık atarak dışarı çıkarmak zorunda kalsa bile hemen oraya taşıyacaktı. Ama onun yaşam koşullarıyla ilgili köstebeği kafasından vuramadan önce, kira gecikme bildirimini gördü.

Bir sonraki adımda ne çıkacağını sormaya neredeyse korkuyordu.

Seth'le birlikte Abel'ı kiralık hastane yatağına götürürken Beck seyrek odaya şöyle bir göz gezdirdi. Sarkık, yıpranmış bir kanepenin ucunda bir yastık ve battaniye duruyordu. Heavenly'nin yatağına bakmakta olduğunu farkına varması karnına bir yumruk gibi indi. Öfkesi ve tansiyonu yükseldi.

"Babamı yatağa yerleştirebilir misin? Ben de rahat edene kadar onu ayarlarım," diye mırıldandı Heavenly. Beck, Seth'le birlikte Abel'ın yatağına yatmasına yardım ederken, "Hastane yatağında nasıl manevra yapılacağını biliyorum," dedi.

Yatak. "Rahatla, küçük kız."

"Aslında siz ikiniz birkaç dakika babamla kalabilerseniz, ben de avluya geçip geçen ayın kirasını

halledeyim."

Beck onun sesindeki titremeyi fark etmedi. Gergin olmasının nedeni Seth'le onun

onu oturtup sorguya çekecek kadar yorgun muydu? Yoksa bütün gece boktan bir gösteri olduğu için yorgun mu düşmüştü?

Kabul, o ve Seth Abel'a göz kulak olmak için oradaydılar ama neden kirayı sabahın ikisinde ödemeye karar vermişlerdi? Beyninin arkasından gelen bir ses bir şeylerin yolunda gitmediğini söylüyordu. Ama başka neyin yanlış olabileceğini hayal edebiliyorsa lanet olsun ona.

Seth'le birlikte Abel'ın yatağa girmesine yardım ettikten sonra Beck eğilip adamın ayakkabılarını çıkardı. "İçecek bir şey ister misin?"

"Su, teşekkürler," diye cevap verdi. "Temiz bardaklar lavabonun solundaki dolapta. Buyurun."

Beck odanın karşısına geçip dolabı açtı ve içinde yarım düzine uyumsuz tabak, bir çift yontulmuş kase ve hemşirelik öğrencilerinin sürekli ders çalıştığını anlatan bir kahve fincanı bulunan raftan üç temiz bardak aldı. Başka bir şey yoktu. Dondurucuyu buz için açtığında artan endişesine karşı kaşlarını çattı ama sadece kalın bir buz tabakası buldu. Dondurulmuş yiyecek ya da sebze yoktu. Bir parça et bile yoktu. Endişe göğsüne bir yıkım topu gibi çarptı.

Kalbi küt küt atarak buzdolabının içine baktı. Neredeyse boş bir kap süt, iki yumurta ve yarısı boşalmış bir şişe çorba. Dolapların geri kalanını açıp bir rafa sıkıştırılmış birkaç paket Ramen, bir kutu yulaf ezmesi ve birkaç tuzlu kraker bulunca telaşı daha da arttı. Bir şişe şarap da yanlarında duruyordu. Diğer her şey çıplaktı.

Kükremesini bastırdı, mutfak musluğunu kavrayıp bardakları doldururken elleri öfkeyle titriyordu, sonra odanın karşısına geçip Seth'in yanına oturdu. Pl'e daha fazla saçmalayacağını sinyali veren yan bir bakış attıktan sonra, konuşabilecekleri ve bazı telefon görüşmeleri yapıp Heavenly'nin hayatını değiştirmeye başlayabileceği ana kadar dakikaları zihninden saymaya başladı.

"Bu gece Heavenly ve bana yardım ettiğin için teşekkür ederim." Abel titreyen elleriyle savaşıyor bardağından uzun bir yudum aldı. "Gerçekten minnettarız."

Beck adama, "Memnuniyetle," diye güvence verdi. Seth başını salladı.

"Keşke daha fazlasını yapabilseydik."

"Buranın süslü bir yer olmadığını biliyorum. Kesinlikle Wisconsin'deki çiftlik evimiz kadar büyük ya da ev gibi değil..." Abel'ın düzensiz sesi Beck'e adamın gücünün azaldığını söylüyordu, ama aniden dinlemeye istekli bir kitleye sahip olan yalnız birinin coşkusuyla konuşmaya devam etti.

Evlerinin bir zamanlar ne kadar rahat olduğundan, süt ineklerinden, bir zamanlar çiftliği satmanın onu ne kadar öldürdüğünden bahsetti.

hastalığı ilerlemişti.

"Heavenly sana ne kadarını anlattı?" Habil'in sesi daha da titrerken yüzündeki neşe de azaldı.

Mümkün olduğunca az. Ancak Beck, adamın bir bok bilmediği açık olduğu için anlatmaya istekli olduğu her türlü ayrıntıyı duymayı çok isterdi.

Seth sanki bütün gün dinleyecekmiş gibi, "Boşlukları doldurursan memnun olurum," dedi.

"Başka bir deyişle, hiçbir şey söylemedi." Abel iç çekti. "O kız... İçine kapanık, biraz utangaç ve daha da gururlu. Kolay kolay güvenmediğini fark etmişsinizdir."

Hayır, yapmadı. Hem de hiç. En önemli anda bile.

"Yaptık," diye homurdandı Beck. "Nedenmiş o?"

"Karım ben hastalandıktan sonra, hayatını bir hastaya bakarak geçirmek istemediğini söyleyerek beni terk etti. Heavenly henüz ergenlik çağındaydı, okula gidiyordu ve ev işlerini tek başına yürütmek

için çok gençti."

Beck'in kalbi göğsünde sıkışıyor, kulaklarında gümbürdüyordu. Yüz ifadesini korumak için kendini zorladı.

nötr.

Ben annenin seni uyardığı adamım.

Annem beni hiçbir konuda uyarmadı. Onu sekiz yıldır görmedim.

Konuşmaları Beck'in aklından geçti. Sempatı ve öfke birbirine karıştı ve onu tek bir dalga halinde ezdi.

"Heavenly bunu çok zor karşılamış olmalı," diye mırıldandı Seth hüznle.

"Lisa gittikten sonra kendini çok terk edilmiş hissetti. Korkarım ki bu deneyim ona en çok ilgilenmesi gerekenlerin çoğu zaman umursamadığını öğretti. Ne yazık ki, o zamandan beri sorumluluğun çoğunu üstlenmek zorunda kaldı. Ama Heavenly iyi bir kız. Bunca yıldır bana çok iyi baktı."

Adamın sözleri Beck'in beyninde bir bomba gibi patladı. Abel birkaç cümleyle Heavenly'nin her bir sırrını neden kendine sakladığını açıklamıştı. Çocukluğundan beri güvенеbileceği hiç kimsesi olmamıştı. Öz annesi, Heavenly daha anlayacak kadar olgunlaşmadan onun hayatının temellerini yıkmıştı. Erkek arkadaşlarını, futbol maçlarını ve mezuniyet balosunu düşünmesi gerekirken, aşçı, bakıcı, hizmetçi ve yardımcı olmuştu. Hâlâ bakire olabilirdi ama annesi onu terk ettiği anda masumiyetini kaybetmişti.

Ve kafasına vurulacak bir köstebek daha vardı... belki de asla yok edilemeyecek bir köstebek.

Heavenly'nin kendisinden neden yardım istemediğini artık biliyordu. Ama Beck yine de onun durumunu kontrol altına almaya niyetliydi.

Seth şokunu çabucak atlattı, sonra da sivri bir bakışla onu kıstırdı. Evet, Heavenly'ye yardım etmek için o da kendi payına düşeni yapmayı planlıyordu.

Yaşasın.

"Çiftliği sattıktan sonra kasabada bizim için küçük bir ev kiraladım..." Abel hastalığından, Wisconsin'deki doktorlarından ve Heavenly ile birlikte Los Angeles'a taşınma nedenlerinden bahsetti. Konuşmasının sonunda gücü azalmıştı. Sesi çatlıyor, cümleleri kesiliyordu.

Beck adamın omzunu sıvazlayarak, "Söz veriyorum, birkaç telefon görüşmesi yapacağım ve size şehirdeki en iyi nöroloğu ayarlayacağım," dedi.

Geri çekildiğinde, yatağın yanındaki masanın üzerinde duran bir sürü reçeteli ilacı fark etmekten kendini alamadı. Etiketleri hızlıca gözden geçirdikten sonra gözlerini kapadı ve derin bir iç çekti. Tanrım, küçük kızının yiyecek parası bulamamasına şaşmamalı. Garsonluktan kazandığı her kuruş ilaçlara gidiyor olmalıydı. Geriye bir şey kaldıysa bile fazla olamazdı.

Yaşlı adam minnettarlıkla gülümsedi. "Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Eğer doktor arkadaşlarınız tüm masrafları karşılayamıyorsa, Heavenly hastanede zam aldığına ve çok fazla saat çalışmaya başladığına göre belki birazını biz ödeyebiliriz. Doktorumun son zamanlarda yazdığı o korkunç pahalı ilacı karşılayabilmemizin tek yolu bu..."

Yükseltmek mi? Abel'in sözleri Beck'in uyarı zillerinin çalmasına, nabzının hızlanmasına neden oldu. Ağzı kurudu. Yaşlı adam onun hastanede gönüllü çalışarak para kazandığını mı düşünüyordu? Endişelenmesin diye babasına söylediği iyi niyetli yalan bu muydu?

Oh, küçük kız... Seninle işim bittiğinde en kırmızı kışa sahip olacaksın. Öğreneceksin bir daha asla yalan söylemeyecek.

Yanı başındaki Seth gerildi ve Beck'e endişeli bir bakış fırlattı. Yani özel dedektif de "zammının" saçmalık olduğunu biliyordu.

İlaç alacak parası bile yoksa kirayı nasıl ödüyordu?

Tüyleri diken diken olan Beck kapıya baktı. Heavenly sadece para bırakmak isteyen biri için uzun süredir ortalıkta yoktu. Ve aslında yanına para da almamıştı.

Çünkü hiç parası yoktu. Peki bu çatıyı başının üstünde tutmayı tam olarak nasıl planlamıştı? Lanet olsun, başka bir köstebek daha vardı.

Kadının gerçekliğinin parçaları bir araya geldikçe adamın midesi bulanıyordu. Heavenly River'dan kendisiyle seks yapmasını istememişti çünkü o aleti istiyordu. Sadece bekâretini kahrolası ev sahibine vermek istememişti.

Yanı başındaki Seth'in yüzünde korku ve öfke savaşları yaşanırken, Seth sandalyesinden fırlayıp kapıya doğru koşmaya başladı. Yani özel dedektif de iki kere ikiye bir araya getirmiş ve bir bok bulmuştu. Güzel. Bu ona zaman ve açıklama kazandırdı.

Beck de ayağa fırladı. Abel -neredeyse uyuyordu- Beck'in duymadığı bir şeyler mırıldandı. Seth dışarı koşarken omzunun üzerinden, "Heavenly'yi kontrol etmeye gidiyoruz," diye seslendi.

Beck de onu takip etti. Sonra ikisi de avlunun karşısındaki birimlere bakarak durdular.

Hangi lanet dairenin ev sahibine ait olduğunu hatırlamaya çalışırken, avlunun uzak tarafındaki bir kapı aniden sıva duvara çarptı. Dehşete düşmüş, bağırsakları çalkalayan bir çığlık onu takip etti. Heavenly.

Beck ay ışığında, çıplak ayakla betonun üzerinden onlara doğru koşan ve tişörtünü çıplak göğüslerinin üzerinden çılgınca çekistiren solgun saçların kırbacını gördü. Boğazından bir hıçkırık koptu. Gözyaşları yanaklarından aşağı döküldü. Dehşet yüzünü buruşturdu.

"Bana hâlâ borçlusun, *puta*." Kirli bir eş kazağı giymiş, bira göbeği şişmiş bir adam, sütyenini avucunun içinde sallayarak onu kovaladı. "Bana vişneli turta sözü vermiştin."

Şiddetli bir öfke patlaması Beck'in damarlarını doldurdu. Göğsünün derinliklerinden alçak bir homurtu yükseldi. Aylardır kilit altında tuttuğu canavar zincirini kopardı.

Kız arkadaşını tehdit eden o orospu çocuğu bunu ödeyecekti.

Heavenly yaklaştıkça, dehşet ve tiksintinin ondan aktığını hissetti. Kadın ürperdi, nefes nefese kalışı ve gözyaşları arasında nefesini tutmaya çalıştı. Bu manzara onu ikiye böldü.

Seth onun omuzlarını kavradı. "İçeri gir."

"Ama-ama-" diye mırıldandı, sanki cehennemin topuklarını kemirmesini bekliyormuş gibi omzunun üzerinden baktı.

"Git!" Beck hırladı. "Bunun icabına bakacağız."

Heavenly kendi birimine koşup kapıyı çarptığı anda, o ve Seth çatlamış betonun üzerinden hışımla geçtiler.

"Onu öldüreceğim."

"Önce ben yaparsam olmaz," diye hırladı Beck

hemen yanında. "Birlikte yaparsak daha çok

acıtabiliriz." Beck adama pis bir sırtış fırlattı. "Sıra

sende."

Öfke damarlarına pompalandı. Seth'le birlikte betonun üzerinde koşarken bunu memnuniyetle karşıladı. Beck gözlerini, onlara yapmacık bir gülümseme gösterip Heavenly'nin sütyenini havada sallandıracak kadar taşaklı olan saksocuya dikti.

"Bana poontang'ını teklif etti. Bu konuda hiçbir şey yapamazsın," diye bağırdı Sanchez.

"İzle beni." Seth bir elini hıyarın boğazına doladı, onu yerden kaldırdı ve kapıya çarptı.

Birdenbire, aptalın kabadayılığının yerini panik aldı. Çılgınca, çırpınan bir elle kapı kolunu yokladı.

Beck, Seth'i kenara itip omzunu Sanchez'in böbreğine çarpmadan önce, "Ona dokunmak senin son hatandı," diye yemin etti. Adamın homurtusu uzun, acı dolu bir iniltiye dönüştü. Beck o pislik için hiç üzülmüyordu. Umarım bir hafta boyunca kan işeyecekti.

O ve Seth bir sonraki darbelerinde, birleşik güç kapıyı parçaladı. Kapı kırıldı ve saksocuyu dairesine geri yuvarladı. Adam küfretti, boş yere kendini savunmaya çalışırken kollarını savurdu, ayakta durmak için boşuna çabalarken bacakları çırpındı.

Seth göt herifin üzerine çullandı ve aylardır bastırılmış gibi görünen öfkesini boşaltmadan önce onu çatlak fayansa sabitledi, her yumruk mükemmel zamanlanmış bir güç ve kemik kırıcı kuvvet yayıyla yüzüne iniyordu.

Seth'in kötülüğünden beslenen Beck, bok çuvalının göğüs kafesini bir futbol topu gibi kullandı, ezdiği kaslar ya da parçaladığı kemikler umurunda bile değildi. İntikam tatlı bir duyguydu. Şerefsizin tiz çığlıkları geceyi böldüğünde şiddet daha da güzeldi.

Seth pisliği yumruklamaya devam ederken, piçin burnundan ve ağzından kan fişkırdı. Dişler yere saçıldı. Her acımasız yumruğun altında daha fazla yüz kemiği kırıldı. Haftalar önce Pike'a yaptığı şey, dostça bir sırt sıvazlaması gibi görünüyordu.

Adamın çırpınan bacaklarının arasına giren Beck, hırlayarak ayağını hıyarın kasıklarına vurdu ve aleti topuğunun altında ezildi. Evet, Hipokrat yeminini hiçe sayıyor ve herifin acı çığlıklarının tadını çıkarıyordu. Sonra da ev sahibinin diz kapağını mokasenlerinin altına sıkıştırdıktan sonra yalvarışların tadını çıkardı.

Domuz gevşeyip baygın düştüğünde Beck hırıltılı bir nefes çekti, duvara yaslandı ve nefesini toparlamak için soluk soluğa kaldı.

Seth vazgeçmemiştir.

"Dur," diye homurdandı Beck, özel dedektifin gergin omzunu kavrayarak. "Bir cesedin nereye saklanacağını ve bir cinayet mahallinin nasıl temizleneceğini bilmiyorsan, onu bırakmalısın."

Seth dönerek ona insanlık dışı bir öfkeyle dolu bir bakış fırlattı. "Neden umurunda ki? Eğer onu öldürürsem, sonsuza dek yakandan düşerim."

"Çünkü Tanrı'nın umurunda." Bunu kabul etmek berbattı ama bu gece bunu görmezden gelemeyecek kadar gerçeklerle doluydu.

İkisi de aynı kızı arzuluyordu ve ikisi de pes etmiyordu. Eğer gerçekten yanılmıyorsa, kız da bir şekilde ikisini de seviyordu.

Seth sonunda bir yumruğunu açıp elini esnetirken, "Orospu çocuğu," diye mırıldandı.

"Hadi gel. Heavenly'yi bulalım. O bok çuvalının bağırma şekline bakılırsa, polislerin gelmesi an meselesi. Gitmemiz gerek."

Seth gözlerini kırıştırdı ve sarsakça başını salladı. Yavaşça ayağa kalktı ve bir tomar balgam çıkarıp yüzüne tükürürken kanlar içindeki ev sahibine baktı.

Beck Seth'i bir daha asla kızdırmamayı aklına not etti. Tanrıya şükür adam Gölgeler'de kavga etmek istediği o gece dövüşmeyi kabul etmemiştir. Muhtemelen hâlâ yoğun bakım ünitesinde iyileşiyor olurdu.

İkisi de kanlar içinde, avlu boyunca kışkırlarını çekiştirdiler. Beck, "Böyle yumruk atmayı nereden öğrendin?" diye sormak zorunda kaldı.

"Teşkilattan ayrıldıktan sonra kimsenin yapmaması gereken insanlarla birlikte oldum." Omuz

silkti. "Ve öğrendim."

Beck bunun ne anlama geldiğinden ya da kulağa neden bu kadar uğursuz geldiğinden emin değildi. O zaman bunu göz ardı etti.

Heavenly'nin kapısına ulaştı. "Onu kollarıma mı sarmak yoksa dizlerimin üzerine mi almak istediğimi bilemiyorum." "İkisi de uygun. Ama haklısın. Buradan hemen gitmeliyiz. Abel'a ne olacak?" "O adamın özel bakıma ihtiyacı var. VA'nın onu bu gece serbest bırakmaya hakkı yoktu. Ama benim

Orada ayrıcalıkları kabul etmek, yani itiraz etmek hiçbir işe yaramazdı." Beck içini çekti. "Buradan çıktıktan sonra birkaç yeri arayıp ona bu gece için bir yatak ayarlayacağım. Yarın arayacağım nörolojide arkadaşlarım var. Uzun vadeli bir bakım planı oluşturmamıza yardımcı olabilirler."

"Harika. Ya Heavenly?"

"Nöbetçi olduğum geceler için hastaneye yakın bir ev tutuyorum. Orada kalabilir." "Yerleşmesine yardım edeceğim."

Beck kaşlarını kaldırdı, sonra omuz silkti. Şimdi tartışmasalar daha iyiydi. "Peki. O zaman yarın..." "Yarın, o inatçı kadına bazı şeyleri açıklığa kavuşturmaya başlayacağız."

"Daha fazla katılamazdım." Beck Seth'e doğru sırtıırken başını salladı. "Şu halimize bak, iyi geçiniyoruz falan."

"Mucizeler hiç bitmeyecek mi?" Seth çarpık bir sırıtışla karşılık verdi. "Bakalım kızımız nasılmış."

Burnunu çekmeye zorlayıp plastik sandıktan son giysilerini alırken sinirleri Heavenly'nin karnında kızgın bir arı kovanı gibi vızıldıyordu. Onları, yedi ay önce Wisconsin'den ayrılıp Batı'da yeni umutlar aramaya başladıklarında babasının toplamasına yardım ettiği hardal rengi bavula tıktırdı.

Bu umut çoktan sönmüştü. Bundan sonra nereye gideceğinden emin değildi.

Buradaki doktorlar babasını iyileştirememişti. Hayat pahalılığı sonunda son birikimlerini de tüketmişti. Ve Bay Sanchez'in talep ettiği para birimiyle kirasını ödemeye cesaret edemediği için, Bay Sanchez onları tahliye edecekti. Babasına ne söyleyebilirdi ki? Şimdi ona nasıl bakacaktı?

Onlara bir gelecek inşa etmek için yaptığı onca şeyden sonra başarısız olmuştu.

Bir yenilgi dalgası onu yeni bir fokurdayan gözyaşıyla tehdit etti. Heavenly onları geri çekti. Üzülmeye ya da kendine acımaya zaman yoktu, sadece toparlanmaya, dışarı çıkmaya ve babasıyla bu gece nereye gidebileceklerine karar vermeye çalışıyordu. Evsizler barınaklarının tehlikeli olduğunu duymuştu... ama başka nereye gidebilirdi ki?

Neyse ki babası uyuyordu, avludan bir korkak gibi kaçmasından bu yana geçen on dakika içinde sahip oldukları her şeyi toplamayı başardığı gerçeğinden habersizdi. Bay Sanchez'in gömleğini başından çekerken boynunda gezinen ağzını, tenine tecavüz eden parmaklarını, yatağından ayrılmasına izin vermeden önce ona yapacağını fısıldadığı iğrenç şeyleri bir kenara itti...

Bir ürperti onu sarstı. Keşke duş alacak vaktim olsaydı diye düşündü. Ama odaklanmalı, pratik olmalı ve güçlü kalmalıydı.

On saniye, diye kendi kendine söz verdi. Kendine ağlaması için on değerli zaman dilimi verecek, sonra da nasıl devam edeceğini bulacaktı.

Çocukluğu gözünün önünden geçti. O zamanlar her şey çok kolaydı. Giysileri ve oyuncakları vardı. Bir sonraki yemeğinin nereden geleceğini ya da geceleri nerede uyuyacağını hiç merak etmemişti. Annesi markette kasiyer olarak çalışıyordu. Babası çiftlikle ilgilenirdi. Yazlar güneşli ve

pastoral, karlı maceralarla dolu kışlar. Hayat kaygısızdı.

Bugün, sahip olduğu her şeyin çoğu tek bir bavula sığıyordu. On iki saatten fazladır bir şey yememişti ve midesi omurgasına yapışmış gibiydi. Bu gece başını nereye koyacağına dair hiçbir fikri yoktu.

Hayatına neler oluyordu böyle?

Daha da kötüsü, yarın ne olacaktı? Hayır, bugünden sonra. Hâlâ yaşayacak bir yeri yoktu ve patronu onu Bazookas'ta bekliyordu, yoksa sahip olduğu tek işi de kaybedecekti. O garsonluk yaparken babası saatlerini nerede geçirecekti? Sokaklarda kalamazdı.

On saniyesi bitmiş olmasına rağmen Heavenly dizlerinin üzerine çöktü, yüzünü ellerinin arasına gömdü ve hıçkırığa hıçkırığa ağladı. Çünkü tüm bu sorunlar ne kadar korkunç olursa olsun, Beck ve Seth'in artık her bir sıkıntısını bildiğini bilmek çok daha fazla acı veriyordu.

Mazeretlerini bildirip hayatından çıkmaları ne kadar sürerdi? Çok sürmeyeceğinden emindi. İnsanlar böyleydi; onları suçlamıyordu.

Arkasından kapı açıldı. Heavenly ayağa fırladı ve gözyaşlarını sildi, geçitte kimi bulacağından tam olarak emin değildi. Sanchez olmadığı için rahat bir nefes aldı.

Sonra Seth'in gömleğinin kana bulanmış olduğunu fark etti. Beck'in pantolonunun paçaları ve ayakkabılarının parmak uçları da daha iyi durumda değildi. Sanchez'i dövmüşler miydi? Titrek bir nefes verdi. Hâlâ bilinci yerinde miydi? Yaşıyor muydu?

Umurunda mı?

Bu onu korkunç bir insan yapsa bile, hayır.

Beck onun bavulunu bir bakışta inceledi. "Güzel. Toplanmışsın. Gitme zamanı."

Başını salladı ve annesinin eski dikiş makinesine özen göstererek tek kutusunu kapının yanına yığıdı. "Biliyorum. Babamın eşyalarını ve tüm evraklarımızı birkaç dakika içinde toparlayacağım."

"Sen babanın eşyalarına göz kulak ol. Ben evrakları getireceğim," diye ısrar etti Seth.

Heavenly önce dondu kaldı, sonra da vadesi geçmiş telefon faturalarını, babasının hastane yatağını ve çekmecelerde duran sonbahar harçlarını düşününce dehşete kapıldı. Beck ve Seth sorunlarının en kötüsünü zaten görmüşlerdi ama onların da tüm bu yüklerden haberdar olduğu düşüncesi göğsünün sıkışmasına neden oldu.

"Ben getiririm." Odanın öbür ucuna koştu ve hâlâ yüzünde gezinen sıcak gözyaşlarını silip süpürdü. "Okul için dizüstü bilgisayarımı almam gerekiyor."

Seth onun yoluna çıktı. "Tartışacak vaktimiz yok. Babanın eşyalarını topla. Ben bilgisayarını alıp masayla ilgileneceğim. Beck de Abel'ı kaldırıp kapıdan çıkaracak. Gitmemiz gerek."

Sanchez parası için gelirse diye.

Titreyen elleriyle babasının temiz pijamalarını ve doktor ziyaretleri için giydiği tek pantolonunu aldı ve Seth'in ona verdiği güzel hasır piknik sepetine katlamak için elinden geleni yaptı. "Haklısın. Sormaktan nefret ediyorum ama bizi evsizler barınağına bıraksan çok mu zahmet etmiş olursun?"

Beck topuğunun üzerinde döndü ve ona kuşkulu bir bakış fırlattı. "Benimle dalga mı geçiyorsun?" Kadın geri çekildi. "Özür dilerim. Bir taksi çağırayım."

Seth ona aynı derecede şaşkın bir bakış fırlattı. "Ciddi misin lan sen?"

"Evet!" Neden bunu onun için bu kadar zorlaştırıyorlardı? "Artık kirayı ödeyemiyorum. Bu gece burada olanları anladığınızı biliyorum. Kendi rahatımı babamın iyiliğine tercih ettiğim için zaten yeterince kötü hissediyorum." Geri kalan giysilerini, ilaçlarını ve tek çift ayakkabısını sepete atarken gözyaşları yine asit gibi gözlerine hücum etti. "Neden beni daha kötü hissettirmeye

çalışıyorsun?"

"Şu anda ne kadar paran var, küçük kız?" Beck hırladı.

"Belli ki yeterli değil." Ayaklarını sürüyerek mutfığa gitti ve kilerden yiyecek bir şeyler aldı. Seth'in ona verdiği kahve fincanını ve şarabı geride bırakmayı reddetti. Bunlar ona kalan birkaç mutlu hatıradan bazılarıydı. Burnunu çekerek ana odaya döndü. "Bizi güvenli bir yere götürmen karşılığında mı istiyorsun?"

"Ne kadar. Ne kadar?"

Heavenly arkasına yaslandı. Beck ona karşı her zaman nazik, cana yakın, sabırlı, alaycı, entelektüel ve onu ürpertecek kadar seksi olmuştu. Onun sesindeki sertliği hiç duymamıştı. Onun öfkesini hiç görmemişti. Eğer onu küçük düşürmek isteseydi, bunu deneyecek ilk kişi o olmazdı ama hiçbir şekilde onun ya da herhangi birinin önünde sinmeyecekti.

Bütün mutfak eşyalarını sepete yerleştirdi, sonra çenesini kaldırdı. "Elli dört dolar."

"Toplam mı? Senin adına mı?" Seth dehşete düşmekle kalbi kırılmak arasında bir yere bakıyordu. "Kahretsin, meleğim..."

"Senin merhametini istemiyorum. Ve senden hiçbir şey istemiyorum."

"Oh, sormana gerek yok. Sana bunun tam olarak nasıl gelişeceğini anlatayım, küçük kız. Eşyalarını toplayıp babanı bu gece hastaneye götüreceğiz, böylece nöroloji ekibimiz sabah tam bir değerlendirme yapabilecek. Oradan ayrıldıktan sonra, Seth ve ben seni benim daireme götüreceğiz. Sana kocaman bir tabak yemek hazırlayacağım ve her lokmayı yemeni izleyeceğim. Sonra seni kocaman, temiz yatağına tek başına yatıracağız. Ve koyu halkalar ve endişe kaybolana kadar uyuyacaksın. Yarın babanı ziyaret edecek, Raine'le yepyeni bir gardırop için alışveriş yapacak, sonra da bu pisliğe nasıl bulaştığını açıklayacaksın." Beck yakınına eğildi, burun delikleri açıldı. "Bunların hiçbirisi tartışmaya açık değil ve tek kelime itaatsizlik etmeden yapacaksın. Anlaşıldı mı?"

"Hayır." Beck'in gözleri kısılinca başını salladı. "Yapamam. O kadar çok şey isteyemem. Sana ödeme yapamam. İşi kaçıramam. Yardım etmeye çalışıyorsun ve bunu takdir ediyorum. Ama-"

"Sakın bunların benim sorunum olmadığını ve senin benim sorumluluğumda olmadığını söylemeye kalkma." "Neden olmasın?" Ellerini havaya kaldırdı. "Bu doğru."

"Saçmalık," diye atıldı Seth, köşedeki eski masanın çekmecelerinden kâğıtları alırken. "Seni daha yeni sorumluluğumuz altına aldık. Ve tartışacak vaktimiz yok. Polis soru sormaya başlamadan önce bunları arabaya koyup gitmek için birkaç dakikamız var."

Heavenly neredeyse her şeyi bırakıyordu. "Polis mi?"

Seth sepeti kaptı ve dizüstü bilgisayarıyla kâğıtlarını içine attı. "Angel, kıyafetlerimizdeki tüm bu kanın basit bir burun kırılmasından kaynaklandığını mı düşünüyorsun?"

Gözleri irileşti. "O... gerçekten yaralı mı?"

"Onu fena benzettik, o yüzden sohbet edecek vaktimiz yok. Toplanman bittiyse arabaya bin."

"Heavenly?" Abel uyandı, sesi kafası karışmış gibiydi. "Boo?"

"Buradayım baba." Her iki adama da çılgınca bakışlar fırlattı, sonra onları duymazdan gelip babasına odaklandı. "Seni ayağa kaldırmalıyız ve-"

"Seni daha iyi bir hastaneye götüreceğiz, Abel." Beck adamın ayağa kalkmasına yardım etti ve onun göz kırpan bakışlarını tamamen görmezden gelerek yakındaki yürütecini aldı.

"Geri dönmem mi gerekiyor?"

"VA'ya değil. Seni Heavenly ve benim çalıştığımız yere götüreceğiz."

Çelimsiz adam şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Heavenly nereye gidiyor o zaman? Bu düşünce hiç

hoşuma gitmiyor.

Burada tek başına kalıyor. Pek iyi bir muhit değil." "Biz de bundan hoşlanmıyoruz." Seth başını salladı.

"Yani..."

Heavenly babasını endişelendirmemesi için ona sessizce yalvardı. Yeterince şey yaşamıştı ve onun erdemi için de endişelenmesine gerek yoktu.

"Beck hastane yakınlarında çok güvenli bir binada boş bir daire biliyor. Sahipleri şu anda orayı kullanmıyor ve Heavenly orada istediği kadar kalabilir."

"Kesinlikle," diye söz verdi Beck, yaşlı adamın terliklerini giymesine yardım ederken. "Kulağa harika geliyor. Duydun mu, boo?"

"Evet, baba. Harika olacak. Sen ve Beck arabaya doğru gidin. Seth ve ben eşyalarımızla hemen arkanızdayız."

"Aslında, neden sana yardım etmiyorum Abel?" Beck onun cevabını beklemedi, babasını kaldırıp tek koluyla taşıdı ve yürüteçini de arkasından sürükledi.

Babası şaşkınlıkla homurdandı ama başını salladı. Hâlâ yarı uykulu olmalıydı. Gece aldığı ilaçlar uyuklamasına yardımcı olmak içindi, bu yüzden genellikle onu halsiz bırakırlardı.

Kapıdan çıkar çıkmaz Seth kaşlarını çatarak kutuyu kaldırdı ve bir kolunun altına sıkıştırdı. "Bunun içinde ne var?"

O boştaki eliyle bavulunu tutarken, Heavenly de babasının kıyafetlerini, yiyecekleri, bilgisayarını ve evraklarını içeren piknik sepetini aldı. "Annemin dikiş makinesi. Ağır olduğu için üzgünüm."

"Her şey yolunda. Hepsi bu kadar mı? Etrafa hızlıca bir göz at. Geri gelmeyeceksin."

Heavenly odayı tarayarak yastığını, battaniyesini ve Beck'in ona Disneyland'den aldığı prenses fare kulaklarını aldı. Onları göğsüne bastırdı. "Peki ya hastane yatağı?"

"Yarın almak için kiralama şirketini ararız. Hadi gidelim." Seth onu kapıya doğru kışkırttı.

Son kez dışarı çıktı ve buranın gidişine üzüldüğünü söyleyemezdi. Bu dört duvarın içinde iyi bir şey olmamıştı.

Seth onu dürttü ve birkaç blok ötedeki sirenlerin ilk sesini duyduğunda kapıyı çarparak kapattı. "Git!"

"Kapıyı kilitlemek için anahtarım yanımda değil."

"Burası artık Sanchez'in sorunu. Gitmeliyiz!"

Ya da o ve Beck tutuklanabilir. Doğru ya. Her şey çok hızlı geliyordu ve bu gecenin şoku, tüm o anlamsız gözyaşlarından sonra şimdi onu çekiştiren yorgunlukla birleştğinde, doğru düşünmesini zorlaştırıyordu. Kapıyı kilitlememiş olması muhtemelen önemli değildi. Sanchez'in ağzını burnunu kırdıktan sonra adam beş yüz dolarlık depozitosunu geri vermeyecekti.

Seth'in cipine doğru çılgınca bir koşu yaptılar. Beck arka tarafta babasıyla birlikte bekliyordu. Kızınindeki her şeyi aldı, bakışları işlemeli kulaklara takıldı. "Arka koltuğa. Hemen."

Hiç tereddüt etmedi. İsteyeceği son şey, her iki adamın da ona yardım etmeye çalışmasının sonuçlarına katlanmasıydı. Ve belki de kalıp onu o sefil daireden sürüklemelerine şaşırmamalıydı. Beck aylardır onu besliyordu. Birlikte Kathryn ejderhasını onun için öldürmüşlerdi. İkisi de onunla bir gelecek istediklerini söylemişlerdi. Seth onun için tüm hayatını bir kenara bırakmıştı.

Hayatını ne hale getirdiğini gördükten sonra onu hâlâ istemeleri mümkün müydü? Kendi annesi istemezken onların istemesi inanılmaz görünüyordu.

Babasını aceleyle arka koltuğa oturtup onu takip ederken, zihninde şu gerçeği kemiriyordu

bazen insanlar mümkün olan en kötü koşullarda bile kalırlar. Ne de olsa babasını terk etmeyi bir kez bile düşünmemişti. Ve hastanede her gün ne olursa olsun sevdiklerinin yanında olan insanlar görüyordu. Peki farkı yaratan neydi? Kişinin karakteri mi? Sevgilerinin gücü mü?

Heavenly bilmiyordu.

"Anahtarları bana ver." Beck elini Seth'e uzattı.

"Ben sürebilirim." Seth anahtarları cebinden çıkardı.

"Nereye gittiğimi biliyorum."

Seth iç çekerek Beck'e yüzüğü fırlattı.

Saniyeler sonra, yetenekli doktor motoru çalıştırdı ve ışıklar sönük bir şekilde caddede ilerlemeye başladı. Heavenly dikiz aynasında yanıp sönen kırmızı-mavi ışıkları gördüğünde, çoktan caddenin sonundaki dur işareti varmış ve Figueroa'daki seyrek trafiğe karışarak otoyola doğru ilerliyordu. Arka camdan dışarı bakmak için döndü. Polis eski binasının önünde durmuştu.

Gerçekten de tam zamanında çıkmışlardı. Karnındaki gerginlik düğümü gevşedi.

Hastaneye gidiş bir bulanıklık içinde geçti. Beck araba sürerken telefon görüşmeleri yaptı. Ambulansın kapısında bir ekip bekliyordu. Yarı uykulu babasını nöroloji ünitesine götürdüler. Neyse ki tecrübeli personel Beck ve Seth'in kanlı giysilerine ikinci bir bakış bile atmadı. Görevliler onu özel bir odaya götürdüklerinde Heavenly babasının elini sıktı.

Tanımadıkları bir hemşire başıyla onlara doğru işaret etti. "Dr. Litchfield kabul evraklarını hazırlattı bile. Testlere sabah başlayacak."

"Teşekkürler." Beck başını salladı.

"Yarın seni ziyaret edeceğim baba," diye söz verdi. Yorgun bir elini kaldırdı ve gözlerini kapattı.

Beck ve Seth onu götürdüklerinde Heavenly'nin kalbi tekledi. Kollarını kendi etrafında sardı. Doğru şeyi yapıyordu. Babasının iyi bir bakıma ihtiyacı vardı, kesinlikle kendisinin sağlayabileceğinden daha iyi bir bakıma. Ama bu, o zamandan beri onsuz geçireceği ilk geceydi.

Birden Beck'in kolları onun omuzlarını sardı. "O burada iyi."

"Olması gereken yerde," diye onayladı sarsak bir baş hareketiyle.

Seth onu kollarının arasına aldı ve yüzünü kavradı. "Evet, öyle. Ve şimdi seni olman gereken yere götürmemiz gerekiyor."

"Belki de kalmalıyım ve-"

"Bu gece onun için yapabileceğin hiçbir şey yok meleşim. Hastane onun ihtiyaçlarıyla ilgileniyor. O da senin ihtiyaçlarınla ilgilenmemizi isterdi."

Gözlerini kırıştırarak boş koridora baktı, sonra tekrar bekleyen adamlara döndü. Babasının hayatından ve refahından sorumlu olmaya o kadar alışmıştı ki. Kendisi için de öyle. Çok daha yetenekli olmalarına rağmen başka birinin onun için her şeyi planlaması onu endişelendiriyordu. Ve onu tamamen bunaltıyordu.

"Göksel mi?"

Yavaşça başını salladı. "Evet."

Seth onun yüzünü okşadı, sonra elini tutmadan önce avucunu kolunda gezdirdi. "Gitme vakti

geldi."

"Haklısın."

Tanıdık birimine geri döndüklerinde, görüşünün kenarları karardı ve tünelleşti. Dengesi bozuldu. O kadar yorgundu ki bacaklarını erişte gibi hissediyordu. Kendi ayaklarının üzerinde tökezledi.

Kulaklarında yumuşak bir küfür çınladı. Seth. Sonra bir kolunu omuzlarına doladı, diğerini dizlerinin altına soktu ve onu göğsüne doğru kaldırdı. Birdenbire havada süzölmeye başladı.

Hayır, onu taşıyordu.

"Yürüyebilirim," diye mınıldandı. Tuhaf, söyledikleri kelimelerden çok hakaret gibi geliyordu. "Seni yere bırakırsam yürüyebilirsin. Ama indirmeyeceğim. Konuşma bitmiştir."

Amansız ses tonunu kaçırmadı. Zaten tartışacak enerjisi de yoktu. Yarın yeniden planlar yapmaya başlayacak ve tüm bu sorumluluğu onlardan geri alacaktı. Bu gece uyuması gerekiyordu.

Heavenly gözlerini kapadı ve başını Seth'in omzuna yasladı, Seth onu arabaya bindirdiğinin farkında bile değildi. Eve nasıl gittiklerini hiç hatırlamıyordu, sadece arabadan indirilip parlak bir otoparka taşındıklarını hatırlıyordu. Bir anahtar kartı ve bir asansör yolculuğundan sonra kapalı bir avluya çıktılar. Endüstriyel ve sıktı, belli ki yeni, bozulmamış ve çok lüks bir yerdi.

Beck onun burada kalmasına izin mi verecekti? Ha. Ona kira ödetmeye niyeti olmasa bile ısrar ederdi... ama bunu asla karşılayamazdı. Yine de itiraf etmeliydi ki, burada bir ya da iki gece geçirmek tam anlamıyla bir cennet olurdu.

Onları ön kapıdan içeri aldı. Dalgın bir şekilde, onun bavulunu taşıdığını fark etti. Diğer her şeyi arabada bırakmış olmalıydı. İyi ya. Yarın bunları elinden almak için yeterince erken olacaktı.

Seth onu dairenin hemen içinde ayağa kaldırdı. Beck ışıkları yaktı.

Heavenly'nin çenesi düştü. Muhteşem, püsküllü siyah deri bir kanep ve düz ekran bir televizyon sol tarafındaki alanın çoğunu kaplıyordu. Perdeler odanın uzak tarafındaki devasa pencereleri kapatıyordu ve burada da ona uygun, rahat bir koltuk gördü.

Beck bir barın önünden geçerken, "Beni takip edin," dedi, ardından son teknoloji ürünü bir mutfığı ve kahvalt köşesini aydınlatan ışıkları yaktı ve odanın uzak tarafındaki karanlık bir açıklığı işaret etti. "İçeride bir yatak odası ve banyo var. Git sıcak bir duş al. Ben yemek yapmaya başlayacağım."

Tartışacak ya da yardım teklif edecek enerjisi yoktu. "Teşekkür ederim."

Başıyla onayladı, sonra Seth'e başka bir banyoyu işaret etti ve ona birkaç giysi ödünç vermeyi teklif etti. Heavenly kapıyı kapatıp kendini Shangri-La gibi sıcak suyu olan lüks, siyah ve mermer bir banyoda bulduğunda duşta nöbetleşmeyi tartışıyorlardı. Sanki sadece Sanchez'in dokunuşunun kanını ve anılarını değil, aynı zamanda endişelerini, korkularını, şüphelerini ve dehşetini de temizleyebilecekmiş gibi şiddetle kese yaptı.

Sonunda dışarı çıktı, ıslak saçları gelişigüzel örölmüştü ve bavulunu yumuşak yastıklarla kaplı bir yatağın üzerinde buldu. Yorgun bir şekilde bir çift iç çamaşırı ve eski geceliklerinden birini çıkardı. Kapının diğer tarafından, kızaran pastırma seslerini ve konuşan adamların mırıltılarını duydu.

Milyonlarca soruları olmalı. Onlara bazı cevaplar borçluydu. Ama aynı zamanda söyleyecek bazı şeyleri de vardı.

Heavenly derin bir nefes aldı ve kapıyı açarken onlarla yüzleşecek enerjiyi bulmaya çalıştı.

Yalınayak mutfığa girip adanın yanında durduğunda, ikisinin de duş aldığını, üzerlerine eşofman ve tişört giydiklerini ve şimdi her biri ocakta bir ocağı yakmış, rahat bir şekilde ayakta durduklarını görünce şaşırdı.

"Yardımcı olabilir miyim?"

Bakışlarını ona doğru çevirdiler. Baktılar. Donup kaldılar. Gözlerini kaçırdılar. Yutkundu, sinirleri uğuldadı

Tekrar. Sorun neydi?

Sonunda Beck boğazını temizledi. "İşimiz neredeyse bitti. Çatalları şu çekmecedен, peçeteleri de tezgahın üzerindeki tutucudan alıp masaya koyabilir misin?"

Omuz silkti. "Elbette."

Seth hâlâ gözlerini kırpmamıştı. "Lanet olsun."

Bu kelimeyi neredeyse nefesinin altında mırıldanmıştı ve kız kaşlarını çattı. Beck ona dirsek attı ve Seth sonunda bakışlarını tekrar ocağa ve hızla pişmekte olan yumurtalara çevirdi.

Onlar da çok yorulmuş olmalı. Her şeyi masanın üzerine koyarken yaptıkları her şey için minnettarlığı arttı. Daha önce çok heyecanlanmıştı ama şimdi yaptıkları yardımın büyüklüğünü gerçekten kavıyordu.

Şok oldu. Alçakgönüllüydü. Birazdan daha fazla kafası karışmıştı. Ve onlara çok şey borçluydu.

Beck ve Seth'e ikisiyle de bir geleceği olamayacağını söylediği gün, herhangi bir neden belirtmemişti. Yaralarını açıp kanatmak istememişti. Ama şimdi ne kadar acı verse de, bunu ve daha fazlasını hak etmişlerdi.

Üç yer ayarlar ayarlamaz, çocuklar dumanı tüten yiyeceklerle koşuşturmaya başladılar. Seth ona portakal suyu uzattı. Beck sandalyesine oturmasına yardım etti. Sonra ikisi oturdu. Sessizliği sadece tabakların tıkırtısı ve çatalların şingirtisi bozuyordu.

Heavenly bir parça tost almak için uzandı. "Bu geceki her şey için teşekkür ederim. Yaptıklarınızın karşılığını asla ödeyemem. Ve sorularınız olduğunu biliyorum. Açıklamak istiyorum-"

"Bu gece olmaz." Beck çatalını yere bıraktı. "Sorularımız var."

"Bir sürü var," diye güvence verdi Seth. "Ama siz uyuyana kadar değil." "Kesinlikle." Beck başını salladı. "Şimdi yemeğini ye."

Şaşkın bir rahatlamayla iç geçirdi. Nefes almak güzeldi. Temiz olmak, sıcak yemek yemek ve hem kendisinin hem de babasının güvende ve sıcak olacağını bilmek de güzeldi.

Onların isteklerine boyun eğmek zor olmayacaktı.

"Pekâlâ. Sabah konuşuruz."

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

31 Mart Pazar

Gölgeli oturma odasının diğer tarafında Beck, Seth'in yirmi dakika önce patlattığı şişme yatağın üzerinde yuvarlandığını ve ardından derin bir iç çektiğini duydu.

Anlamıştı. Gafil avlanmalar ve şoklarla dolu uzun bir gece olmuştu. Güneş birkaç saat içinde doğacaktı. O zaman tüm bunlarla başa çıkması gerekecekti, bu yüzden gözlerini kapatıp biraz uyuması gerekiyordu. Ama lanet olası beyni sonuçlarla ve keşkelerle dolup taşmayı bırakmıyordu.

Her şey bir karmaşayla sonuçlanmamıştı. Heavenly güvendeydi. Abel hak ettiği kaliteli bakımı alıyordu. Pislik emici ev sahipleri acı içindeydi. Ve nihayet, sevgilisi onun çatısı altındaydı... sadece hayal ettiği şekilde değil. Fantezilerinde, onunla yataktaydı. Hatta onun içindeydi. Ama bu durumla ilgili hiçbir şey uygun değildi. Sakladığı sırları -hayır, söylediği yalanları- yutmak zordu ama aynı zamanda tartışılmaz bir gerçeğe de yüzüstü çakılmıştı:

Bu gece her şey değişmişti.

On adım ötede, Seth çarşafı tekrar hışırdattı ve inledi.

Beck kanepenin üzerinde döndü. "Hey, eğer mastürbasyon yapıyorsan, o boku banyoya götür. Duymak istemiyorum."

"Sanki seninle aynı odada otuzbir çekecekmişim gibi." "Bazı standartların olduğunu duyduğuma sevindim."

"Neden senin yakınında mastürbasyon yapacağımı düşündün ki?"

"Heavenly o daracık kedi yavrusu geceliğiyle zıplayarak mutfığa girdiğinde yüzünü gördüm." MÜKEMMEL kelimesi diri göğüslerinin üzerinde uzanıyordu. Sütyen giymemişti. Beck uzun bir süre öylece baktı. Seth'in bir bakışta sertleştiğini tahmin etmesine gerek yoktu çünkü tüm yorgunluğuna rağmen kendi siki de kükreyerek canlanmıştı. "Altındaki kedicige takılıp kaldığını çok iyi biliyorum."

"Ve sen değil miydin? Lütfen..."

"Hayır. Çok suçluyum. Ama bunu kabul etmeye hazırım."

"Tabii ki onu becermek istedim. Bu gerçekten yeni bir şey mi?" Tekrar iç çekti, sesinde hayal kırıklığı vardı. "Şimdi git uyu. Çok uzun bir gün oldu."

"Yok artık." Beck yanağını kemirdi. Evet, muhtemelen bu işin peşini bırakmalıydı ama yapamıyordu. "Madem bu kadar yorgunsun, neden horlamıyorsun?"

Seth doğruldu. "Muhtemelen seninle aynı sebepten. Yüzlerce düğüm içindeyim çünkü her şey çok boktan ve bunların hiçbirisi onun hakkında hissettiklerimi değiştirmiyor. İşin komik tarafı ne biliyor musun? Heavenly benim tipim bile değil."

Beck gülmek zorunda kaldı. "Lanet olsun, o da her zamanki gibi değil."

"Bu da ne demek oluyor? Yani, ben çok daha tecrübeli kadınları tercih ederim. Genelde daha maceracı olurlar ve ne istediklerini çok iyi bilirler. En son ne zaman benden daha genç birini becerdiğimi bile hatırlamıyorum. Liseden beri bakire biriyle birlikte olmadım."

"Şey, hiç yapmadım."

"Hiç mi? Gerçekten mi? Arka koltukta aksiyon yok mu? Balo gecesi sevişmesi yok mu?"
Baloya bir fahişeyle gitmiştim. "Hayır. Onlardan hep kaçtım."

"Biraz zaman aldı ama her zaman bir ilişki istediklerini fark ettiğimde ben de akıllandım." Beck alay etti. "Yani, tabii ki, ilişki istemeyen tek bakireyi bulmayı başardık."

Seth bir kahkaha attı. "Karma. O kaltak kığımızı tekmeliyor olmalı. Çünkü işte buradayız... İkimizin de arzuladığı kız yan odada uyuyor ve biz burada sosis partisi veriyoruz."

Beck kıkırdamak zorunda kaldı. "Böyle söyleyince kulağa aptalca geliyor ve tamamen utanmamız gerekiyor."

"Sen değil misin? O zaman aşağılanacak daha az şeyin var. Ne de olsa, Heavenly'yi bir kez öptükten sonra ülkenin öbür ucuna taşınan ve *sonra* beni geleceğinde görmediğini keşfeden ahmak değilsin." Başını iki yana salladı. "Daha da kötüsü, tekrar vazgeçmek aklımın ucundan bile geçmedi. Sanki o kıza bir kez baktım ve-"

"Ona sahip olmak zorunda mıydın?" Beck bu duyguyu çok iyi biliyordu. "Evet. Onu gördüm ve sadece... biliyordum. Kendime uzak durmamı söyledim. Çok gençti, çok tatlıydı... İkimiz de bunun ne kadar işe yaradığını biliyoruz. Ve bundan sonra ne olacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Ne olması gerektiğini biliyorum." Derin bir gerginlik nefesi verdi. "Sadece ikimizin de bunu kaldırabileceğinden emin değilim."

Beck, Seth'in gerildiğini görmekten çok hissetti. "Bildiğini mi sanıyorsun? Sormak bile istiyor muyum?" "Muhtemelen hayır. Ama sonunda Heavenly'yi anlıyorum."

"Oh, bu iyi olmalı," diye söylendi Seth. "Aydınlat beni."

"Abel bize önemli olan her şeyi anlattı. Anladın mı?"

Seth durakladı, sanki Heavenly'nin babasının anlattığı tüm bilgileri sıralıyor ve en önemli olana odaklanıyordu. "Annesinin hasta kocasını bırakıp gitmesini ve onun bakım sorumluluğunu araba kullanacak yaşta bile olmayan bir kıza yüklemesini görmemek zor. Bir kadına vurmaya karşıyım ama o kaltak için bir istisna yapabilirim."

"Aynen öyle. Sorun şu ki, Heavenly'den ciddi terk edilme sorunlarıyla ayrıldı. Bu her şeyi değiştirir."

"Sanırım bu neden bu kadar çok şeyi kendine sakladığını açıklıyor. Kendi annesine bile güvenemediyse..." Seth başını salladı. "Bunu anlayamıyorum. Annem ve ben gerçekten çok yakınız."

"Annesinin gidişi çok daha fazlasını açıklıyor, neredeyse onunla tanıştığımızdan beri kavga ettiğimiz her şeyi. Büyük olasılıkla geleceğimiz olmadığını düşünmesinin nedeni de bu. Hatta muhtemelen aramızda seçim yapmamasının nedeni de bu." Beck doğruldu ve dirseklerini dizlerine dayadı. "Onun için seçimi bizim yapmamız gerektiğini anlıyorsun, değil mi?"

Seth ihtiyatla baktı. "Yani birimizin çekilmesi mi gerekecek?"

"Hayır," diye karşılık verdi Beck. "Şu anda bunun için çok kırılğan. İçimizden biri giderse, herkesin gideceğine dair inancı pekişir. Kırılabilir."

"Sen bir cerrahsın, psikiyatrist değil. Onun böyle düşüneceğinden nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Beck tereddüt etti. Bu işe bulaşmak istemiyordu. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman. Ama Seth'in sesi şüpheli geliyordu ve Beck'in Heavenly'nin iyiliği için ona ihtiyacı vardı.

"Annem ben çocukken beni terk etti," diye itiraf etti Beck usulca.

"Oh, kahretsin. Kaç yaşındaydın?"

"Çok gençsin. Ve bu konuda söylemek istediğim her şeyi söyledim," dedi Beck ve anılar su yüzüne çıkmadan önce onları engellemek için duvarları yıktı.

"On altı yaşından önce seninle ilgili herhangi bir kayıt bulamamamın nedeni bu mu?"

Özel dedektifin sözleri ona Sanchez'e indirdiğinden çok daha güçlü bir darbe indirdi. Buz gibi bir ürperti Beck'in kanını dondurdu, ardından damarlarında sıcak bir öfke patladı ve kalbi kaburgalarına doğru çılgınca çarpmaya başladı. "Beni mi soruşturdun lan?"

"Aynen öyle."

Beck'in alnında ter damlaları belirdi. Meraklı piç başka neleri ortaya çıkarmıştı?

Ayağa kalktı ve battaniyeyi kanepenin üzerine attı. "Geçmişimden uzak dur."

"Neden, on sekiz yıllık *karını* Heavenly'ye anlatacağımdan mı endişeleniyorsun? Evet, onu öğrendim. Kabul ediyorum, birkaç hafta önce boşanma davası açtın, sonunda. Ama bana Heavenly'ye söyleyip işi olurluna bırakmamam için bir neden söyle?"

"Çünkü bu bir mantık evliliği idi ve nedenleri artık tartışmalı. Çünkü biraz özel dedektif olsaydın Gloria'yla neredeyse on yıldır birlikte yaşamadığımızı anlardın. Çünkü Heavenly'nin ikimize de ihtiyacı var ve başka hiçbir şey -özellikle de bu sidik yarışı- önemli değil." Tekrar kanepeye uzandı. "Ne zamandır biliyorsun?"

"Birkaç hafta önce, Heavenly bizi gafil avlamadan hemen önce öğrendim. Ona söylemek için sabırsızlanıyordum. Oh, önce onunla yatacaktım, benden o kadar hoşlandığından emin olacaktım ki bu haber onu benim onun bariz seçimi olduğuma ikna edecekti." Bir eliyle yüzünü ovaladı. "Ama sorunları konusunda haklıysan, bu bilgi onu gerçekten sarsmış olabilir."

"Peki neden Heavenly senin evinde yalnızken her şeyi ağzından kaçırmadın?"

"Eşeğin araya girmesi dışında mı? Dürüst olmak gerekirse, aldatan erkek fahişesi senin tarzın gibi görünmüyordu. Önce senin tarafını duymak istedim." Omuz silkti. "Aksini düşündüğünü biliyorum ama ben tam bir hıyar değilim."

Beck'in neredeyse nutku tutulmuştu. "Sağ ol dostum. Bu benim hızım değil. Şüpheden yararlandığın için minnettarım."

Seth omuz silkti. "Peki şimdi ne yapacağız? Heavenly'yi ezmeden çekip gidemeyeceğimizi söylüyorsun ama o ikimizle de bir gelecek görmediğini söylüyor."

"Bizi test ediyor. Bunun farkında bile olmayabilir ama ben davranışını biliyorum. Bıkıp onu terk etmeden önce ne kadarına katlanabileceğimizi görmek için bizi zorluyor." Beck de bu yollardan geçmişti ve Gloria'nın yüzüne sözlü bir tokat atıp hayatında kalacağına söz verene kadar ona ettiği onca kötülüğü düşündükçe hâlâ ürperiyordu.

"Yani onu istiyorsak, hiçbir yere gitmeyeceğimize ikna etmemiz mi gerekiyor? Tanrım... Sonra ne olacak? Zaman içinde doğal olarak içimizden birini seçmesini mi umacağız?"

"Annesinin verdiği zararı gidermeye yardım ettiğimizde belki gider." Ama Beck nefesini tutmuyordu.

"Tamam, o daha sağlam bir zemine oturana kadar sineye çekebilirim. Ya sen?"

Beck bu soruyu düşündü, içten içe var olmayan seçenekleri tarttı. "Bu gece onun için dünyada her şeyi yapabileceğimi fark ettim. Onu mutlu etmek için başka neler yapabileceğini düşünmen senin için iyi bir fikir olabilir."

Seth tereddüt etti ve Beck özel dedektifin satır aralarını dinlediğinden şüphelendi. "Belki de üzerinde uyuyup sabah tekrar konuşsak daha iyi olur."

"Elbette, ama sanırım ikimiz de bunun nereye gittiğini biliyoruz."

"Kapa çeneni." Seth tekrar arkasına yaslandı ve battaniyeyi boynuna kadar çekti. "Ve horlama."

Evet, Beck bundan sonra olacaklar konusunda daha mutlu değildi... ama bu hiçbir şeyi

değiştirmiyordu. Birimin uzak tarafında, yatak odasının kapısının açıldığını duydu ve döndü.
Hışırtilar ona

Seth beklenmedik gürültüye doğru döndü. Mutfakta parmak ucunda ilerleyen çıplak ayakların fayans üzerindeki yumuşak sesleri açtı.

"Cennet gibi mi?" diye sordu.

"İyi misin?" Seth arkasından sordu.

Odaya girip kanepenin ucuna oturdu. Beck onun ağırlığını değiştirdiğini, aralarına baktığını, kollarını beline doladığını gördü. "Gerçekten yorgunum ama uyuyamıyorum. Sesler duyduğumu sandım ve hâlâ uyanık olduğumu umdum."

Beck yaklaştı ve onun elini tuttu. "Konuşmaya ihtiyacın var mı?"

"Sorun o değil. Babam sadece birkaç metre ötemde nefes alırken uyumaya çok alıştım. Yatak gerçekten rahat... ama oda çok sessiz."

Kadının ne istediğini anlaması yarım saniyeden az sürdü. Hava ciğerlerini terk etti.

Orospu çocuğu.

Arkasında, Seth'in gerildiğini neredeyse hissedebiliyordu. "Uyuyana kadar birimizin seninle kalmasına ihtiyacın var mı?"

"Sakıncası var mı?" Sanki bu iyiliği istemekten nefret ediyormuş gibi konuşuyordu. Muhtemelen öyleydi de.

"Sorun değil, meleğim." Seth ayağa fırladı.

Beck bir iniltiyi yuttu. Sanki yavru kedi geceliği yeterince baştan çıkarıcı değilmiş gibi, şimdi de onunla yatağa girmelerini ve beynini sikkemelerini mi istiyordu? Evet. Ve Seth de onunla kucaklaşmaya niyetliydi, çünkü Seth'in onunla yalnız başına çarşafların arasında sürünmesine imkân yoktu. "İkimiz de seni rahat ettirmekten mutluluk duyarız."

Adam ayağa kalkarken usulca "Teşekkürler," dedi.

Aleti onun kediciğiyle oynayacağına ikna olmuş gibiydi, çünkü ona yaklaştığı anda, orospu çocuğu hazırlandı ve bütün gece gitmeye hazırdı. Bir küfür savurdu ve aşırı istekli uzantısına biraz dinlenmesini söyledi. Olmuyordu. Beck bilinçli bir düşünce olmaksızın elini kadının sırtının alt kısmına bastırdı. Bu sadece aletini daha da heyecanlandırdı.

Seth'in de benzer fikirleri var gibiydi. Karanlık yatak odasına vardıklarında iri yarı adam yorganı kaldırıp kızın yatmasına yardım etti, sonra da alnına bir öpücük kondurdu.

Beck arkasından eğildi. "Giyin. Ellerini kendine sakla."

"Evet. Rahatlık, cinsel birleşme değil," diye karşılık verdi Seth, kızın soluna doğru ilerleyip yorganın üstüne yerleşirken.

Ha ha. Siktir git. Beck de onun sağında aynısını yaptı.

Heavenly iç çekerek yüzüstü yattı ve yastığına sarıldı. Nefes alıp vermesi otuz saniye içinde derinleşti ve eşitlendi.

Beck gözlerini tavana dikmiş, vücudundaki her kas aleti gibi kaya gibi sertleşmişti. Eğer kontrolüne ihtiyaç duyduğu bir an olursa...

Gözlerini kapatıp zihnini boşaltmaya çalıştı. Ama onun sıcak bedeninin tatlı kokusu burnuna doldu ve onu akıl sağlığının sınırına kadar zorladı. Tek düşünebildiği kıyafetlerini çıkarmak, onu yuvarlamak ve tatlı amının derinliklerine gömülmekti.

Seth, "Cehennem böyle bir yer olmalı," diye mırıldandı.

Beck hırıltısını bastırdı ve gözlerini kapattı. "Şeytan'ın daha kötü bir azap düşünebileceğini sanmıyorum. Tatlı rüyalar, pislik."

Hâlâ uyku ile bilinç arasında gidip gelen Seth, yüzünü bir kadının boynunun yumuşak kadifesine gömülmüş halde bulmak için yuvarlandı. Ağır bir kapağı kaldırarak, güneş ışığı karanlık perdelerin kenarlarından süzülüp odaya sıcak bir parıltı verirken gözlerini kırıştırdı. Hâlâ derin bir uykuda olan Heavenly odak noktasına geldi. Sarsılarak etrafına baktı. Tanıdık olmayan bir oda. Tanıdık olmayan yatak. Beck'in dairesi.

Dün gece olan her şey bir anda aklına geldi. O zaman olduğu gibi şimdi de kafası karıştı.

Tanrıya şükür Heavenly güvendeydi. Ev sahibini öldürmesini engellediği için Beck'e teşekkür etmesi gerekse de, Seth yine de o ibnenin tozunu atmış olmayı diliyordu. Ama Heavenly'nin ona intikamdan çok daha fazla ihtiyacı vardı.

Beck başka hangi konuda haklıydı?

Bu soruyu düşünmek için uzun ve büyük ölçüde uykusuz bir gece geçirmişti.

İkimiz olmadan gerçekten kaybolacak mısın meleğim?

Bir dirseğinin üzerine kalkarak yanında huzur içinde uyuyan Heavenly'ye baktı. Bir kadınla birlikte uyanmayalı uzun zaman olmuştu. Ama bu kadının yanında uyanmak şaşırtıcı derecede doğal gelmişti. Doğru hissettiriyordu.

İnce göz kapaklarının altında gözleri ileri geri gidip geliyordu. Rüya görüyordu, umarım REM uykusunun derinliklerindeydi. Buna ihtiyacı vardı. Gözlerinin altında hâlâ koyu halkalar görüyordu. Hiç şaşırmadı. Zavallı kız dünyanın yükünü çok uzun zamandır omuzlarında taşıyordu.

"Sana göz kulak olacağım. Hiçbir yere gitmiyorum," diye fısıldadı. Seth onun yanağına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra şilteden indi.

Beck'ten ödünç aldığı eşofman altını giyerek yataktan çıktı, banyoda yedek bir diş fırçası bulduktan sonra mutfığa doğru yürüdü. Saat ona saatin on bir olduğunu söylüyordu. Taze bir kahve demliği, iki boş fincanın yanında duruyordu. Seth birini doldurdu ve pencereden dışarı bakınca Beck'in balkondaki şezlongda oturup kahvesini yudumladığını ve Pasifik'e baktığını gördü.

Kendini kaçınılmaz konuşmaya hazırlayan Seth, sürgülü kapıyı çekerek açtı.

"Günaydın," diye selamladı Beck. "Dışarı gel ve bana katıl."

Parlak Los Angeles güneşinin altında parıldayan okyanus manzarası muhteşemdi. Altlarında dalgalar yuvarlanıyor ve kumların üzerinde yuvarlanıyordu. "Böyle uyanmak hiç de kötü değil."

Beck sırttı. "O kadar da kötü değil. Heavenly..."

"Hâlâ uyuyor." Diğer boş sandalyeye oturdu, hâlâ parıldayan mavi suya bakıyordu.

Aralarında garip bir sessizlik uzadı. "Abel'dan haber var mı?"

"Durumu stabil. Şu anda testler yapıyorlar. Nöroloji bölümü başkanı VA'dan kayıtlarını istedi. Litchfield tüm bunları inceledikten sonra, onu bir rehabilitasyon tesisine götürmek için düzenlemeler yapacağımızı sanıyorum, ama bekleyip ne önereceğini göreceğiz."

"Babasının doğru tedaviyi gördüğünü bilmek Heavenly'nin omuzlarından büyük bir yük alacaktır. Eminim kendisi ve babası için yaptığınız her şeyi takdir edecektir."

"Belki, ama onunla aynı çatı altında yaşamamak için direneceğinden endişeleniyorum. Ona bakmaya niyetli olduğumuz gerçeğiyle savaşıcağını zaten biliyorum."

"Dün gece söylediğin onca şeyden sonra... Buna hazırım." Okyanusa biraz daha baktı.

Kahve fincanını kaldırdığında, Seth yanlışlıkla elini masanın kenarına çarptı. Acı kolundan

yukarı fırladı. Keskin bir nefes alarak irkildi. Parmak eklemlerinin etrafındaki hırpalanmış et yırtıldı.

Açıktı. Yaradan sızan kan, ağrıyan ve şişmiş eklemlerinin etrafındaki çıkıntıları boyadı.

Beck tısladı. "Şuna bir bakayım."

"Dün gece temizledim." Seth ona el salladı. "Sorun değil."

"Öyle değil." Beck onun bileğini yakaladı ve yarayı inceledi. "Birkaç dikiş ihtiyacın var. Sıkı otur.

Ben çantamı alayım."

"Lanet olası dikişlere ihtiyacım yok." Seth iğnelere de Kaliforniya'nın lanet okyanusa kaymasına olduğu kadar düşküncü ama bunu kendine sakladı.

"Şimdi de doktor mu oldun?" Beck

meydan okudu. "Kapa çeneni."

"Neden yanlışlıkla Heavenly'yi uyandırmadan önce yapmıyorsun?"

Lanet okuyarak doktorun koltuğundan fırlayıp daireye girmesini izledi. Elinde bir sırt çantasıyla döndüğünde Seth kıpırdandı ve kusmamak için sessizce dua etti.

Beck çantasının fermuarını açmadan önce sandalyesini yaklaştırdı. Sonra antiseptik, bir iğne ve iplik ile steril bir bandaj hazırladı. Sabah serin olmasına rağmen Seth'in sırtından ter damlamaya başladı. Midesi lanet olası bir fırlıdak gibi dönüyordu.

"Sadece bir dakikalığına biraz acıyacak."

"Önce uyuşturmayacak mısın?" Seth kesik kesik nefesler arasında ısrar etti.

"Eğer bana bunu soracaksan, erkek kartını da verebilirsin. Tanrım, sadece birkaç dikiş."

"Evet, *derimin* içinde."

"Tamam, sana uyuşturucu bir sprey vereceğim." Küçük bir şişe çıkardı ve steril kokulu ince bir sis elinin arkasına yerleşti. "Bu iş yarar mı yoksa sana bir ambulans çağırayım mı?"

"Hastaya yaklaşımın berbat."

Beck güldü. "Arkanıza yaslanın ve gözlerinizi kapatın."

Seth göz kapaklarını indirdi ve yavaşça nefes almaya odaklanarak zihnini aklına gelebilecek en dikkat dağıtıcı Cennet görüntüleriyle doldurdu. Küçük bir iğne batması hissetti, sonra parmak eklemlerinde bir çekilme, sonra hiçbir şey.

"Sanchez'in kaç dişi kaldığını düşünüyorsun?" Beck sessizliği doldurdu.

"Belki de önümüzdeki birkaç hafta boyunca yulaf ezmesini süzecek kadar." Seth gülümsedi. "Ama umarım öyle olmaz. Onu ellerin yerine ayaklarınla dövdüğünü fark ettim. Zekice."

"Parmaklara zarar veremem. Bana bu muhteşem manzarayı kazandırdılar." Seth etinde bir başka nazik çekiş hissedince tekrar sessizleşti. "Yumruklarının arkasındaki güce hâlâ inanamıyorum. Lanet bir boksör olmalıymışsın."

"Hayır, beynimin karıştırılmasından hoşlanmıyorum."

"İtiraf etmeliyim ki, o piçi ezmekten zevk aldım. Heavenly'den beklediği şey berbattı. Sanırım topuğumun altında sikini ezmeyi bu kadar eğlenceli kılan da buydu."

Seth cevap olarak homurdandı. "Kanlı kıyafetlerimizi ne yaptın?"

"Onları çöpe attım. Kanıtları bu sabah belediyenin çöp kutusuna attım."

"Polis bizi çok fazla aramayacaktır. Muhtemelen kötü giden bir uyuşturucu anlaşması ya da çete misillemesi olduğunu düşüneceklerdir. Bu tür şeyler her zaman olur ve Sanchez de pek masum kurban sayılmaz. Bu yüzden polisler kaynaklarını gerçekten ihtiyacı olan biri için saklayacaktır."

"Bu iyi haber." Seth Beck'in bir şey kestiğini duydu, sonra doktor parmak eklemlerine kalın bir merhem sürdü, bir bandajla kapladı ve arkasına yaslandı. "İşin bitti."

Seth gözlerini açtı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten mi?"

Şimdiden daha az kızgın hissettiriyordu.

"Teşekkürler. Bu konuda tam bir pislik olabilir ve beni bıçaklayabilirdin." Beck bunun yerine şaşırtıcı derecede nazik bir el kullanmıştı.

"Bunu düşündüm."

Seth yine kahvesine uzandı. Beck ellerini yıkamak için içeri girdiğinde kafasını toparlamaya çalıştı.

Konuşmaları gerekiyordu. Dün gece sadece odadaki filin etrafında dans etmişlerdi. Şimdi kaltağın yüzüne bakıp tango yapma zamanıydı.

Beck tekrar balkona çıktı. "Hâlâ uyuyor."

Çok iyi. "Buna ihtiyacı var. Bizim de işleri yoluna koymak için bu zamana ihtiyacımız var."

"Dün gece söylediğim her şeyi biraz daha düşündün mü?" Beck sandalyesine kaydı.

"Evet. Yapmamak biraz zor." Seth ürpertici bir nefes aldı ve durakladı. Bu yola bir kez girdiğinde, Heavenly onu başka bir yöne göndermedikçe geri dönemezdi. Beck'in teorileri hakkında düşündükçe, bunun asla gerçekleşmeyeceğinden daha çok şüpheleniyordu.

En azından öngörülebilir bir gelecek için ikisine de ihtiyacı vardı. "Ve?"

Seth güneşe karşı gözlerini kısarak ona baktı. "Geçici olarak bile olsa onu gerçekten paylaşabilir misin?"

"Bu konuda heyecanlı mıyım? Hayır. Ama biz Dom'uz. Son zamanlarda öyle davranmıyor olsak da, ikimiz de denizaltının ihtiyaçlarının her şeyden önce geldiğini biliyoruz."

"Elbette, ama Heavenly onun bir denizaltı olduğunu bile bilmiyor. Hatta öyle olduğundan şüpheleniyorum ama elimizde kanıt yok-"

"Aslında biliyorum."

Seth gerildi. Doktor ona ne yapmıştı? Heavenly ne yapmasına izin vermişti? "Ah?"

"Sen bir köpek gibi hırlamadan önce söyleyeyim, hayır, onu bir şaplak sehpasına bağlayıp kıcını tekmelemedim. Ben iyi bir çocuk oldum." Sırıttı. "Çoğunlukla. Ama onu bir BDSM sanat sergisine götürdüm."

Doktorun hakkını vermeliydi; bu fikir çok zekiceydi. "Gerçekten mi?"

"İlgileniyor."

Seth bu bilgiyi *oh, evet* çekmecesine koydu. Ama şu anda aletinin onu bir tavşan ya da daha doğrusu bir kedi yoluna götürmesine izin veremezdi. "Bildiğim iyi oldu... ama denizaltının ihtiyaçları önce gelse bile, ikimiz de onu bizi ya da yardımımızı kabul etmeye zorlayamayacağımızı biliyoruz."

"Dün gece kırılma noktasına ulaştı. Seçenekleri tükendi ve bunu biliyor."

"Yine de savaşıyor çıkacak." Seth başını salladı. "Terk edilme sorunları olabilir ama her şeyi tek başına yapmaya alışkın. Ve bu kızın çok fazla gururu var."

"Öyle. Ağır işleri bize bırakması için onu ikna etmenin kolay olacağını söylemedim. Sadece onun iyiliği için yapmamız gerektiğini söyledim."

"Biliyorsun, teoride ona birlikte yardım edebiliriz, günde üç öğün yemek yemesini, başını sokacak güvenli bir çatıya sahip olmasını, yeni kıyafetler giymesini ve ufukta güvenli bir gelecek görmesini sağlayabiliriz... Yeri gelmişken, bunu dün gece sakladım." Kâğıt parçasını Beck'e uzattı.

"Görünüşe göre, güz dönemi harçlarının vadesi geçmiş. Sabah arayıp icabına bakarım. Pazar günü

kimsenin orada olmadığını varsayıyorum."

Beck sayfayı taradı. "Orospu çocuğu. Bunu bize söylemeye de niyeti yoktu."

"Hayır. Unutma, beni gazetelerinden uzak tutmaya çalıştı." Seth yan gözle

Doktor. "Her neyse, diyorum ki ona elimizi bile sürmeden kendini toparlayana kadar ihtiyacı olan cesareti ve desteği verebiliriz. Ne de olsa Liam ve Hammer bizden yardım istediğinde bunu Raine için daha küçük ölçekte yapmıştık. Her şey yolunda gitti."

Beck alay etti. "Bana dün gece Heavenly'nin yanında yatmanın mutlak bir işkence olmadığını ve seni kontrolünün sınırına getirmediğini söyle. Devam et," dedi. "Sen bana bu saçmalığı söyleyecek cesareti bulana kadar bekleyeceğim."

"Öyleydi. "Teoride" dedim."

"Uh-huh. Gerçekçi olmak gerekirse, ikimizin de ellerimizi haftalarca ya da aylarca ondan uzak tutmamızın bir yolu yok... Ve tıpkı ona verdiğimiz bakım gibi, ona dokunacaksa bunu birlikte yapmalıyız."

Seth'in beyninde birkaç büyük itiraz çığlığı yükseldi. "Mantıken, sanırım haklısın. Ama yine de ona ellerini sürmeni izlemeyi nasıl kaldıracağımı bilmiyorum."

"Sen ağzını onun ağzına dayayıp iniltilerini yutarken benim ellerimin onun üzerinde olmasına ne dersin?" Beck meydan okudu. "Dün gece Raine'in mutfağında Heavenly'nin saçlarını çekiştirip gözlerinin içine bakarken dudaklarımı neredeyse boynuna götürüyordum. Ne yaptığım umurundaymış gibi görünmüyordun, sadece o meşguldü ve tahrik olmuştu."

Seth dondu ve o anı kafasında tekrar canlandırdı. Beck haklıydı. Aslında, o zaman bile iyi doktorla birlikte büyük olasılıkla yakında onu becereceklerini düşünmüştü. Ve bu onu hiç rahatsız etmemişti.

"Lanet olsun," diye mırıldandı.

"Aynen öyle. Eğer ikimiz de onu çıplak ve zevk çığlıkları atarken yakalarsak, başka bir şey düşüneneğinden şüpheliyim." İçini çekti. "Bir düşünsene dostum. Hammer ve Liam'dan bir şeyler öğrenemeyecek kadar zekiyiz. Küçük kıskançlıklarımızı bir kenara bırakmalıyız."

"Tabii ki aynı fikirdeydiler. On yıldır arkadaşlar. Daha önce bir kadını paylaşmışlardı. Kabul, sonu iyi bitmedi... ama birbirlerini gezegendeki herkesten daha iyi tanıyorlardı. Sen ve ben böyle bir şeye sahip değiliz."

"Bilmiyoruz ama Liam ve Hammer'ın arkadaşlığı bir kadın yüzünden başladı, değil mi? Kolay bulacağımızı söylemiyorum ama şu anda iyi gidiyoruz. Gerçek şu ki, Heavenly'ye yardım etme konusunda ciddiysek, odağımızı onun duyguları üzerinde tutmalıyız, bizimkiler üzerinde değil. Eğer bunu yapamazsak, onu sonsuza dek kaybederiz."

Evet, Raine, Liam ve Hammer onun için sanki sulu bir kemikmiş gibi kavga eden bir çift köpek gibi hırlamayı bırakmazlarsa sonsuza kadar yürümekle tehdit ettiğinde Seth de oradaydı. Heavenly'nin neden onlarla bir geleceği olamayacağını düşündüğünden hâlâ tam olarak emin değildi ama Zelda ve ceset şakalarının onu kıyafetlerini giyip kapısından çıkıp gidecek kadar kızdırdığını biliyordu.

"Geçerli noktalara değindin. Ama yine de bir noktada seni yumruklamak zorunda kalabilirim."

"Ve uykunda ağzını dikerek kapatabilirim. Bu beni bir iki dakikalığına daha iyi hissettirebilir ama bu Heavenly'yi mutlu etmeyecektir."

Hay sikeyim. Beck haklıydı. Yine. Öyle bile olsa, bu Seth'in bu samimi plana karşı diğer büyük itirazına yardımcı olmadı. "Pekâlâ, bak. Bu ménage olayını yapabilir miyim bilmiyorum. New York'ta, Liam eski sevgilisinden ayrıldıktan kısa bir süre sonra, o ve ben bir gece bu denizaltıyı bulduk... ve denedik. Dediğim gibi, sallanan şeylerden pek hoşlanmam. Çok garipti."

"Hammer ve Liam'ın ilk paylaşım denemesi tam bir felaketti ve ikisi de bunun sebebinin

aralarına yanlış kadını almaları olduğunu söylüyor."

"Juliet tam bir baş belasıydı, ikisi için de kesinlikle yanlıştı."

"Belki de... İrlandalı dostunla arana rastgele bir denizaltı koymaman gerekiyordu. Belki de başka bir ekürin olsaydı ve aramıza Heavenly'yi koysaydık daha iyi olurdu."

Beyninden ukalaca bir cevap geçti ama bunun konuşmaya bir faydası olmayacaktı. Gerçek şu ki, bunu denemezse ne olacağını zaten biliyordu. Heavenly üç hafta önce geleceklerine kapıyı çarpıp çıkmıştı bile. O zamandan beri hayat bok gibiydi. Eğer onu kaybetmek istemiyorsa, bir adım öne çıkmalı ve onu tamamlamalıydı. Ona ihtiyacı olanı vermeyi denemeyi bile reddederse onu sevdiğini iddia edemezdi.

Öte yandan... "Ya sen haklıysan ve seks iyi bir şeye ve birbirimizi öldürmemeyi başarırırsak? Ya ikimizden birini seçmesi haftalar ya da aylar sürerse?" Seth tekrar uçsuz bucaksız okyanusa baktı ve Heavenly'nin kararsızlığının sonsuzluğa sürüklenebileceğini fark etti. "Ya hiç yapmazsa?"

Sonunda Beck sessizliğe gömüldü ve uzun dakikalar boyunca hiçbir şey söylemedi. "Mantıklı yanımları her seferinde bir gün yapmamızı söylüyor. İçgüdülerim bana onun asla seçim yapmaya hazır olmayabileceğini söylüyor, ama henüz bunu aklım almıyor. Aklıma gelen tek bir şey var, eğer ona karşı kendimiz gibi olmazsak ikimizden birini seçmek şöyle dursun, ona aşık bile olmayacaktır."

Seth kaşlarını çatı. "Ne diyorsun sen? Gloria dışında başka bir konuda da mı yalan söyledin?"

"Hayır, ama tamamen dürüst olmadım. Yaşam tarzı içinde olduğumu ima ettim ama bunu asla itiraf etmedim."

Seth ensesini çekti. "Evet, bundan da bahsetmeyi unutmuş olabilirim. Onu korkutmak istemedim."

"Aynen öyle. Yani... bir noktada bu konuda açık konuşmamız gerekecek. Çünkü gerçekçi olmak gerekirse, işin içine sapkınlık girmeden ne kadar vanilya seks yapabileceğimi bilmiyorum. Peki ya sen?"

"Evet, muhtemelen çok değil." Bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Yani... onu sanat sergisine götürdüğünde, sergiyle ilgilendi mi?"

Beck eğildi. "Sadece hoşuna gitmedi. Çok tahrik olmuştu. Bütün gece yüzünü izledim. Her tepkisini katalogladım."

Seth geri çekildi. "Bok yok mu? Ne cevap verdi?"

"Pek çok farklı oyunla ilgileniyor. Beklediğimden daha fazla. Yeni başlayanlar için rol oyunu. Ayrıca komuta edilmek ve boyun eğdirilmek istiyor. Kesinlikle sözlü olarak tatmin edilmekten yanaymış gibi davrandı."

"Büyük bir hayranı olduğu gerçeğine kefil olabilirim." Seth sırtı. Beck ters ters baktı. "Kına yakmak mı istiyorsun yoksa dinlemek mi?"

Bu onu güldürdü. "Devam et."

"Çaresiz ve efendisinin merhametine kalmış olma fikrini seviyor. Ama esaret, dostum, onun geçiş uyuşturucusu olacak. Hiç şüphesiz."

Seth yüzünde bir gülümseme belirmediğini hissetti. "Yeehaw."

"Öğle yemeğinde bileklerine lanet olası bir peçete bağladım ve iki dakika içinde nefes nefese kaldı ve kızardı. Çok tatlıydı."

"Aklımdan ona yapmak istediğim şeylerle ilgili milyonlarca fikir geçiyor." "Bekle, kovboy. Hâlâ iki endişe alanımız var: Birincisi, acıdan hoşlanmıyor."

"Bu benim için sorun değil, çünkü kabul edebilirim ya da etmeyebilirim." Seth omuz silkti.

"Ama bunun senin için bir sorun olduğunu biliyorum. Bir şekilde halletmemiz gerekecek. Diğer

sorun ne?"

"Bunu tam olarak anlayabilmiş değilim. Glendirilmek ya da zorlanmak istiyor ya da... o civarda bir şey."

"Rızayla, umarım."

"Öyle olduğunu düşünmek zorundayım yoksa Sanchez'in istediği şekilde kirasını ödeyebilirdi."

Seth ona yavaşça başını salladı, düşünceleri dönüyordu. "Bizim küçük masumun uçlarda fantezileri olduğunu mu söylüyorsun?"

"Oh, evet. Bence bu tatlı dış görünüşün altında çok kirli bir kız var. Kontrol edilen, ezilen ve zorlanan denizaltıların görüntüleri onun küçük külotunu kremlemesine neden oldu. Ama bu kesinlikle güvendiği biriyle olmalı."

"Şey, lanetleneyeceğim." Ellerini birbirine sürttü. "Sorun değil. Graffiti'de çalışan biri sık sık bu tür uç oyunlar için beni arar. Memnuniyetle kabul ederim."

Beck biraz daha az heyecanlı görünüyordu. "Rızaya dayalı rıza dışı ilişkiden zevk mi alıyorsun?"

"Ben buna karşı değilim. Eğer Tanrı'nın istediği buysa ve önceden iyi bir pazarlık yaparsak, neden olmasın?"

Beni yargılamıyorsun, değil mi sadist?"

"Hayır." Ama Beck'in yüzünde bir şey kapandı. "Kafamda dönüp duran soru şu: Belli nedenlerden dolayı Sanchez'le hiçbir şey yapmak istemedi. Ama River? Kendini ona *sundu*. Vücudunun kontrolünü elinde tutmak için. Ama merak edip duruyorum, eğer Sanchez evet deseydi bunu yaparmıydı?"

Seth birkaç nedenden ötürü durakladı. Birincisi, Beck'in konu değişikliği fark edilmeyecek kadar ani olmuştu. İkincisi, gerçekten iyi bir soru sormuştu. "Belki, sırtı duvara dayalı olduğu için. Ama içimden bir ses hayır diyor. Baldızım bana her zaman kadınların çoğunun erkekler gibi anlamsız seks için yaratılmadığını söyler."

Bu yüzden Maggie onu sık sık erkek düşkününü olarak adlandırıyor ve flört ya da kız arkadaş gibi şeylerle hiç uğraşmadığı için azarlıyordu. Yıllardır ilişki peşindeydi. Şimdi onun ne kadar sert düştüğünü görebilseydi alkışlamaz mıydı?

"Sanırım farklı kadınları tanıyor olabiliriz." Beck kaşlarını çatı.

"Maggie, Heavenly'nin tatlı mizacına sahip. Bence kızımızın sadece sevdiği erkeklere gerçekten karşılık vermesi tamamen mümkün. Ve kalbinin bir yerinde, kabul etmek istese de istemese de, bence öyle."

Beck başıyla onayladı. "O zaman başlamak için bir yerimiz var."

"Evet." Kafasında bir fikir dönüp duruyordu. Acımasızdı... ama zekiceydi. "Maggie ayrıca bir kadınla ne kadar çok sevişirsen, onun da seni o kadar çok seveceğini söylüyor."

"Onun kalbini çalmak istiyorsak, vücudunu da çalmamız gerektiğini mi söylüyorsunuz?"

"Evet." Seth kahvesini yudumladı, ılıklaşmış olmasına aldırmadı bile. "Muhtemelen çok fazla." Beck'in yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı. "Ne zaman başlayabiliriz?"

"Ne kadar erken olursa o kadar iyi. Şarap ve güzel bir akşam yemeği, öpücükler, birkaç tatlı söz-" "Ve biraz ip."

Seth kıkırdadı. "Kesinlikle ip. Ama onu nazikçe baştan çıkaracağız ve... neler

olacağını göreceğiz." Beck'in yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Ben de varım."

Bir solukla yuvarlandığında saatin kaç olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Babası! Ona ihtiyacı olmalıydı. Ama büyük, yumuşacık bir yatakta yattığını fark etti ve daha ayakları yere basmadan, ilk kez

babasının ona ihtiyacı olmadığını hatırladı. Hastanedeki personel şüphesiz ona çok iyi bakıyordu.

Rahatlayarak iç çekti, yuvarlandı ve komodinin üzerindeki saatin dijital mavi rakamlarına baktı. Öğleden sonra bir mi? Oh, Tanrım. Kabul, bu sabah neredeyse beşe kadar uyumamıştı. Ama en son ne zaman sekiz saate yakın uyuduğunu hatırlayamıyordu.

Etrafındaki yatağı yokladı. Her iki taraftaki örtüler de soğuktu. Beck ve Seth gideli çok olmuştu ama derin nefesleri ve yumuşak horlamaları onu neredeyse anında uyutmuştu. Ne zaman uyansa, onların yanında hissettiği güven ve aidiyet duygusu onu tekrar tekrar uykuya çekiyordu.

Dün gece onunla tamamen ilgilenmişlerdi. Bu onun bağımsızlığına ters düşüyordu ve bir an önce kendi ayakları üzerinde durmak istiyordu... ama onun için yaptıkları her şeyi ne kadar takdir ettiğini de inkâr edemezdi. Ve bunun için onları ne kadar sevdiğini.

Yataktan kayarak çıktı ve kapıdan mutfaktakilerin sesini dinledi. Sessizlik. Kaşlarını çatarak hızla dişlerini fırçaladı, yüzünü yıkadı ve saçlarını yeniden ördü. Bir dudak parlatıcısı sürdükten, bir rimel sürdükten ve kıyafetlerini değiştirdikten sonra onlarla ve günle yüzleşmeye hazırды. Bugünü Seth ve Beck'le geçirmek için her şeyini verebilirdi. Sadece konuşacak çok şeyleri yoktu, aynı zamanda onlarla birlikte olmak için can atıyordu. Bunu yapmamalıydı. Hazır olmadığı bir gelecek istedikleri için bu adil değildi... ama bu kalbinin ortak bir zemin bulmalarını dilemesine engel değildi.

Düşünceleri hızla ilerlerken mutfığa adım attı ve soluk soluğa sürgülü cam kapıdan dışarı baktı. Pasifik, göz alabildiğine uzanan pırıltılı mavi mükemmelliği içinde tembellik ediyordu. Bu manzara büyüleyiciydi ama onun asıl dikkatini çeken, Beck ve Seth'in balkondaki sandalyelerde uzanmış, rahat bir sohbeti paylaşıyor gibi görünmeleri idi.

Ne zaman anlaşılmaya başlamışlardı? Birbirlerine korkunç şakalar yapmışlardı... sonra birdenbire River'ı kullanmak için yaptığı aptalca plan konusunda onunla birlikte yüzleşmeye başlamışlardı. Heavenly şimdi bu konuda belli belirsiz bir utançtan daha fazlasını hissediyordu. Çok geçmeden onu hastaneye yetiştirmişler, elini tutmuşlar, babasına yardım etmişler, ev sahibinin ağzını burnunu kırmışlar ve tek bir tartışma bile olmadan onu güvenli bir yere götürmüşlerdi.

Durum tartışmaya yer bırakmayacak kadar üzücü olduğu için mi? Yoksa bir şeyler değiştiği için mi?

Beklenti ve korku karışımı bir duyguyla balkon kapısını açtı. İkisi de ona doğru döndüler.

"Günaydın çocuklar."

"Günaydın." Beck ayağa kalktı.

"Kahve?" "Kahvaltı?" Seth teklif etti.

"Ben bakarım. Siz ikiniz yemek yediniz mi? Yemek yapmak benim için sorun değil. Dün gece sen yaptın. O zaman, sakıncası yoksa, babamı görmeye gitmek istiyorum."

"Elbette. Seni götürebilirim. Zaten tur atmam gerekiyor." Beck ona içeri girmesini işaret etti.

"Ama bu sabah personelle konuştum. Dün gece rahatça dinlenmiş ve keyfi yerinde görünüyor."

"Çok rahatladım. Teşekkürler."

"Ben de seninle geleceğim." Seth büyük avucunu kızın omuzlarının arasına koydu. "Babanın da iyi olduğundan emin olmak istiyorum."

Bu basit dokunuş onu bu kadar etkilememeliydi. Ama bu ikisinin yaptığı her şey onu titretiyor, başını döndürüyor ve ağrıtiyordu.

Aklını külotundan çıkar. Şu anda onların öpücüklerini ve okşamalarını ve bunların nereye varabileceğini düşünmek için çok fazla şey oluyor.

"Bu harika olur. Ne yazık ki saat beşte işte olmam gerekiyor. Kapanışa kadar oradayım ve

temizlik tamamlandı."

"Seni bırakıp alacağız," dedi Seth, ses tonu çelik gibi sertti.

Nerede garsonluk yaptığını bilmedikleri için bu bir sorun olabilirdi. Bahşış için vücudunun yüzde doksanını yabancılara gösterdiğini bilmelerinin onu aşağılamasını hiç istememişti. Şimdi... şey, öğrenirlerse memnun olmayacaklarını hissediyordu.

"Otobüse binebilirim."

"Otobüse binme işin bitti, Heavenly." Beck ona tartışmaya yer bırakmayan bir bakış fırlattı.

Kadın gözlerini kapattı. Bu işe devam etmek zorunda olduğu için -alternatiflerin hiçbirisi bu kadar iyi bahşış vermiyordu

-Yalan söylemek zorunda kalacaktı. Lanet olsun. Söylememeyi tercih ederdi. En azından Bazookas'tan yaklaşık yarım mil ötede bir çocuk pizzacısı vardı. Kendisini oraya bırakmalarını ve yoldan aşağı yürümelerini isteyebilirdi. Her şey hakkında daha iyi hissedeceklerdi ve o da iyi olacaktı.

"Pekâlâ. Teşekkür ederim."

Heavenly hemen krep ve domuz pastırması hazırladı. Yiyeceklerle ve yeni aletlerle dolu bir mutfakta yemek pişirmek büyük bir zevkti. Kavun doğrarken mırıldandı, Beck ve Seth'in onu dikkatle izlediğinin farkındaydı. Dün gece olanlardan sonra ne düşündüklerini ancak hayal edebiliyordu.

Yemeği masaya koyduğunda Seth onun sandalyesine oturmasına yardım etti. Tabaklarını alıp onlara servis yapmak ikinci doğasıydı. Bunu yıllardır babası için yapıyordu.

Yaptığı gafı fark ettiğinde yüzünü buruşturarak Beck'in tabağını yere bıraktı. "Özür dilerim.

Alışkanlık işte." Seth aldırmadı. İnleyerek yemeğe dalmaya başlamıştı bile.

"Özür dileme." Aslında Beck'in gülümsemesindeki bir şey bundan çok hoşlandığını gösteriyordu. Seth başını salladı, neredeyse aynı küçük sırtış onun ağzında da oynayıyordu.

Bazen bu adamları anlamıyordu.

Karnına birkaç lokma indirdikten sonra portakal suyunu yudumladı ve bir nefes verdi. "Sana bir sürü açıklama borçlu olduğumu biliyorum."

İkisi de tek kelime etmedi ama yüz ifadeleri sessiz bir anlaşmayla doluydu. "Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum. Sana hiçbir şey söylemedim çünkü..."

"Bu bizim sorunumuz değildi," diye bitirdi Seth onun yerine. "Bunu duyduk. Dahası da var."

"Var." Yutkundu. "Sana bir sürü bahane söyleyebilirim ama gerçek şu ki, annem babamın hasta olduğunu ve iyileşmeyeceğini öğrenir öğrenmez evi terk etti. Bir Pazar öğleden sonra birikimlerinin yarısını, arabayı ve dolabındaki her şeyi aldı. Sonra da gitti. Odama geldiğinde tarih sınavına çalıştığımı hatırlıyorum ve..." Boğazı sıkıştı ve burnu sızladı. Kahretsin, ağlamak istemiyordu. Bu uzun zaman önce olmuştu ve annesinin saçmalıklarını artık unutması gerekiyordu. "Bana sarılmadı bile, sadece sakat biriyle yaşamayı kabul etmediğini söyledi. O ve babam on beş yıl boyunca bana bakmışlardı ve ben de bu iyiliğe karşılık verebilirdim." Dökmek istemediği gözyaşlarını tutmak için dudağını ısırды. "Şok oldum. Sonra kafam karıştı. Sonraki birkaç ay içinde sinirlendim."

"Elbette yaptın." Seth'in yüzü acıma doluydu, aynı acıma Beck'inkine de yansımıştı. "Ondan bir daha hiç haber alamadım. Bugüne kadar nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok."

İki adam karşılıklı bakıştı, sonra Beck onun elini tuttu. "Ve annen sana insanların kalmayacağını öğretti, bu yüzden biz senden uzaklaşmadan bizden kurtulmaya çalıştın."

"Hayır." Düşüncelerini toplarken başını salladı. "Annem bana insanlara sorunlarını anlattığında onların yok olacağını öğretti."

"Oh, Tanrım." Seth çatalını bıraktı ve onun diğer eline uzandı. "Bu yüzden mi her şeyi kendine sakladın? Angel, ikimiz de gitmiyoruz. Bize ihtiyacın var ve biz de senin için burada olacağız."

"Sorunlarınız ne olursa olsun, size yardım edeceğiz," diye güvence verdi

Beck. Ellerini onlarınkinden çekti. "Yardımanız için minnettarım.

Gerçekten-"

"Konuşmanda bir 'ama' olmasa iyi olur." Kaşlarını ona doğru kaldırdı. Seth de bu fikirden aynı derecede hoşnutsuz görünüyordu.

"Teşekkürler ama sadaka istemiyorum. Babam konusunda yardıma ihtiyacım vardı. Kabul ediyorum. İlaçları, kirayla birleşince yetişemeyeceğim kadar pahalı oldu ve-"

"Biliyoruz. Sonbahar okul taksitini sabah halledeceğim," diye araya girdi Seth. "Eylül'de okula gitmemene imkân yok."

"Sana geri ödeyeceğim."

Başını iki yana salladı. "Gelecek bahar okul masraflarını karşılayabilirsen ne âlâ. Değilse, sen ve ben bir yolunu buluruz."

Omuzlarından büyük bir yük kalkmış olacaktı. Seth'ten para almak onu biraz suçlu hissettiriyordu ama okulu asmayı ve geleceğini süresiz olarak askıya almayı göze alamazdı.

"Teşekkür ederim."

Beck başını sallayarak onu onayladı, sonra Beck'e döndü. "Bir yer bulur bulmaz dairenizden taşınacağım-"

"Kal."

"Bunu yapamam."

"Benim kişisel alanıma giremezsiniz. Evim 10 mil uzakta. Burası sadece eve gidemeyecek kadar yorgun olduğumda kalacağım bir yer."

"Hâlâ kabullenmek için çok fazla." Başını iki yana salladı. "Beleşçilik yapamam."

"Çok sinir bozucusun." Beck dişlerini sıktı. "Pek âlâ. Sana ayda on dolara kiralarım. Bu seni daha iyi hissettirir mi?"

Heavenly ona bön bön baktı. "Ayda üç binden az alıyorsan delirmişsin demektir."

"Burası benim dairem, istediğimi yaparım. Yani 10 dolara almanı istersem, bu benim hakkım. Tek yapman gereken evet demek. Hadi ama. Kendimizi daha iyi hissetmemizi sağla, olur mu? Senin güvenliğin ve yaşadığın o bok çukuru hakkında endişelenmekten hoşlanmıyoruz..."

"Bunu uzun süre kâbuslarımda göreceğim. Uğraşacak başka bir Sanchez'e ihtiyacın yok," diye ısrar etti Seth. "Evet de."

"Bunu neden yapıyorsun? Bunların herhangi birini?" Yemekten vazgeçti ve tabağını itti. "Geleceğimin nasıl olmasını istediğimi bilmediğimi sana zaten söyledim ama ciddi bir şeye hazır değilim. Sen ve ben arasında bir seçim yapmaya bile hazır değilim."

"Zorunda değilsiniz," dedi Seth. "Biz sadece seninle çıkmaya hazırız. Birlikte."

Geriye çekildi, gözlerini dikti. "Raine'in hem Liam hem de Hammer'la olan ilişkisini mi kastediyorsun?"

"Evet," diye ekledi Beck. "Hazır olmadan seçim yapmak zorunda değilsin ve bu sefer ciddiyiz. Kavgaya çıkmayacağız ya da şakaları tırmandırmayacağız. Sadece açık fikirli ve açık kalpli olmanı, ikimizi de hayatına kabul etmeni istiyoruz... ve bunun nereye varacağını görmeni."

Heavenly gözlerini kırptırdı. Şokun mu yoksa heyecanın mı galip geldiğinden emin değildi. Ona sadece sorunlarının çoğuna bir çözüm değil, fantezisini de sunuyorlardı. "Ne diyeceğimi

bilemiyorum."

"Evet de," diye bastırdı Beck. "Baban iyileşene kadar burada kalabilirsin. Okula odaklanırken ve bize karşı hislerini çözerken güvende olursun."

Kabul etmeyi o kadar çok istiyordu ki... "Bu anlaşma son derece tek taraflı görünüyor. Bana çok şey veriyorsun ve-"

"İhtiyacınız olanı alacaksınız. Biz de istediğimizi alacağız. Herkes için kazan-kazan," diye ekledi Seth.

"Pekâlâ." Dudaklarına titrek bir gülümseme yayıldı. "Sana gelecekle ilgili hiçbir güvence veremediğim için senden faydalanıyormuşum gibi hissediyorum ama neler olacağını görmek istiyorsan denemeye hazırım." Tekrar ellerine uzandı. "Sizden uzaklaşmak beni incitti ve ikiniz olmadan yaşamak korkunçtu."

Aralarında göz gezdirdi. İçinden bir ses onu kucaklarına alıp öpmek istediklerini söylüyordu. Seth onun yerine tabağını tekrar önüne itti. "Ye. Eğer bütün akşam ayakta olacaksan, yeterince yemek yediğinden emin olmak istiyorum."

Beck ona düşünceli bir bakış attı. "Okula konsantre olabilmen ve seninle daha fazla zaman geçirebilmemiz için işi bırakmayı düşünmezsin herhalde?"

Heavenly on altı yaşına bastığı günden beri çalışıyordu. Gelire ihtiyacı vardı. Beck ve Seth'in ona destek olmasını kesinlikle beklemiyordu. "Yapamam."

"Elbette." Ağır ağır iç çekti. "Yumulun."

Birkaç sessiz dakika daha geçti. Bir krep daha bitirdi. Seth bulaşıkları yıkamaya başladı. Beck hastalarından biri hakkında hastaneden bir telefon aldı. Ortam şaşırtıcı derecede ev gibiydi, neredeyse rahattı. Onların bu kadar yakın olmasından hoşlanması Heavenly'nin kafasını karıştırmıştı. Bağlılıklar ya da sorumluluklarla dolu bir gelecek istemiyordu... ama onlarsız olmayı düşünmekten de nefret ediyordu.

Ne yapacağından emin olamayınca temizliğe yardım etti, sonra da akşam yemeği için kendine bir sandviç hazırladı. Beck yiyecekleri için bir soğutucu bulmasına yardım etti. Sonra hastaneye doğru yola çıktılar. Babasını görmek için sabırsızlanıyordu. Elbette emin ellerdeydi ama onu gördüğünde kendini çok daha iyi hissedecekti. Ve iyi olduğuna dair güvence verdiğinde muhtemelen o da kendini daha iyi hissedecekti.

Odasına girdiklerinde onu oturur vaziyette ve şaşırtıcı derecede uyanık görünce şaşırdı. Rengi neredeyse canlı görünüyordu. Hatta gülücüklerle doluydu. "Selam, boo."

"Baba." Ellerini tutmak için acele etti. "Harika görünüyorsun."

"Kendimi güçlü hissediyorum. Dr. Litchfield ve ben bu sabah uzun uzun sohbet ettik. İyi bir adam. İlaçlarımı ayarladı. Bağışıklık sistemimi dengelemeye çalışırken durumumun bir süre inişli çıkışlı olabileceğini söyledi ama bugün kendimi daha iyi hissediyorum."

"Bu harika bir haber!"

Onun yanından geçip Beck ve Seth'le göz göze geldi. "Dr. Beckman. Bay Cooper."

Adamın bakışlarındaki spekülasyon kızı kıvrandırdı. Artık yarı uykulu olmadığına göre, bu iki adamın dün gece küçük kızına ne yaptığını merak ediyordu. Hiçbir şey, o da bunu biliyordu. Ama bu geçmişte ona dokunmadıkları ya da gelecekte dokunmayacakları anlamına gelmiyordu. Heavenly istemeden de olsa saç diplerine kadar kızardı.

"Sadece Seth." Babasının elini sıkmak için öne çıkarken başını salladı, sonra yanına yerleşti ve rahat bir kolunu omuzlarına koydu.

"Bana Beck diyebilirsin," dedi doktor yapmacık bir gülümsemeyle, kızın elini tutup dudaklarına götürürken.

Heavenly dondu kaldı. Tek kelime etmeden kendilerini babasına ilan ediyorlardı. Kızın, tuttukları yerden kurtulma çabasını amansız bir tutuşla karşıladılar. Olay çıkarmaya kalkışmazsa, onların arasında sıkışıp kalacaktı.

"Seni temin ederim ki Abel, ben-"

"Biz," diye araya girdi Seth, Beck'le onun arasını işaret ederek. "Yapacağız."

Gözlerini kapatıp kaçabilmeyi diledi. Ya da buna bir son vermeyi. Babası ne düşünüyor olmalıydı?

"Evet," diye düzeltti Beck. "Seth ve ben bir konuşma yaptık ve Heavenly'ye ikimizin de bakmasının herkesin yararına olacağına karar *verdik*. İyi beslenmesini, güvenli bir yerde yaşamasını, ders çalışabileceği sessiz bir yer olmasını ve geleceğine odaklanabilmesini sağlayacağız. Ona iyi bakılacak ve iyi göz kulak olunacak."

Neden onu yatağa birlikte atmaya niyetli olduklarını bağırarak söylememişlerdi ki? "Çocuklar..."

"Anlıyorum." Babam adamlara bilmiş bir bakış fırlattı. "Kızımınla yalnız konuşmak

istiyorum." "Elbette." Seth kızının şakağına bir öpücük kondurduktan sonra odadan çıktı.

Beck onun elini sıktı. "Bize ihtiyacın olursa dışarıda olacağız."

"Kapıyı kapat." Sesi titriyordu.

Babası hasta ve güçsüz olabilirdi ama hâlâ onun babasıydı ve ebeveynlik gücünü gösterecekti.

Kapı kapanır kapanmaz ona yaklaşmasını işaret etti.

Kadın korkulu adımlarla yaklaştı. "Baba..."

"Ne yaptığınızı biliyor musunuz?"

Pek sayılmaz. "Ben iyiyim."

"Senden ne istediklerini biliyor musun?"

Babası şok olmuş bir ifadeyle onu incelediğinde ne diyeceğini bilemedi. Ona yalan söylemek istemiyordu ama kalp krizi geçirmesine de neden olmak istemiyordu. "İstiyorum."

"Bebeğim, seni... saptırmalarına izin vermek zorunda değilsin."

"Ağlamıyorum." Heavenly ağlamak istemiyordu. Babası için güçlü olmak istiyordu. Ama onun kendisinden utanacağı düşüncesine de katlanamıyordu. "Onlarla birlikteyim çünkü aşığım."

Babası uzun bir süre sessiz kaldı, sonra titreyen elini ona doğru uzattı. "Oh...boo. Emin misin? Kendini çok yaşamış, dünyayı görmüş ve yuva kurmaya hazır *iki adama* bağlamaya hazır mısın? Çünkü Beck ve Seth hazır."

Onun dışında herkes bunu nasıl görmüştü?

"Şaşırmış görünüyorsun. Yüzlerinden okunuyor," diye devam etti babam. "Seninle sonsuza dek birlikte olmak istiyorlar. Her zaman seyahat, macera ve keşiften bahsederdin. Bunları deneyimlemeni istiyorum..."

Ve o da istiyordu. Her zaman istemişti. "Onlara sonsuza kadar yapamayacağımı söyledim, sadece şu anda."

"Sen yumuşak kalpli tatlı bir kızsın. Kanatlarını açıp uçup gitmen gerekirken bunca yıl sana ihtiyacım olduğu için benimle kalan sadık bir çocuksun. Onlar için de aynı türden bir kadın olacağından, asla *kendin* için yaşayamayacağından çok endişeleniyorum."

"Baba..."

"Bunun olmasına izin vermeyeceğine söz ver." Tutuşu şaşırtıcı derecede güçlüydü. "Geleceğini birine ya da herhangi bir şeye bağlamadan önce, her zaman sahip olduğun hayallerini yaşayacağına söz ver. İnsanlarla tanış, kültürleri deneyimle, dünyayı gör. Başka biriyle birlikte kim olduğunu bulmak zorunda kalmadan önce kim olduğunu bul. Annen bunu yapmış olsaydı, belki de kalırdı."

Onun haklı olduğundan şüphelendiğinde ne diyebilirdi ki? "Pekâlâ. Söz veriyorum." Rahatlamış bir halde yastıklarına yaslanırsa da, kız hâlâ onun vücudundaki ve odadaki gerginliği hissediyor ve

bunu yatıştırmayı çok istiyordu. "Baba, dün gece bana ellerini bile srmediler. Aslında, bana neredeyse hiç dokunmadılar.

hiç."

Bu tam olarak doğru değildi. Ama ona seks için baskı yapmamışlardı. Babası satır aralarını okuyabiliyordu. Umarım bu ona biraz huzur verirdi.

"Bu an meselesi, boo. Seni istiyorlar. Sana sahip olmak niyetindeler. İşler karışacak, duygusal ve karmaşık bir hal alacak. Umarım buna hazırsındır."

Hayır. Bu onu çok korkutmuştu. "Ben iyi olacağım. Söz veriyorum. İşe gitmem gerekiyor. Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara. Sabah ilk iş seni kontrol edeceğim, tamam mı?"

"Kendine iyi bak, boo. Seni seviyorum."

Heavenly kendini tutmaya çalışarak dudağını ısırıldı. Onu endişelendirmiş ve hayal kırıklığına uğratmıştı. Bir dizi sorunu başka bir sorunla değiştirmişti.

En azından bu senaryoda, babam mümkün olan en iyi tıbbi bakımı alıyordu. Onun duyguları çok daha az önemliydi.

Yanağına bir öpücük kondurduktan sonra ona yapabildiği en parlak gülümsemeyi gönderdi. "Ben de seni seviyorum."

Kapıya ulaşıp açtığında Seth'i birkaç santim ötede kıpırdamadan beklerken bulduğunda gözyaşları dökülüyordu. Beck yumruklarını sıkmış, koridorda volta atıyordu.

Ne kadarını duymuşlardı?

"Beni buraya ziyarete getirdiğin için teşekkür ederim. İşe gitmeye hazırım." "Sen iyi misin?" Seth'in yüzünde endişeli bir ifade vardı.

Bu konuda konuşmak istemiyordu, çelişkili duygularıyla başa çıkmaya hazır değildi.

"Peki." Çocuklar birbirlerine baktılar. İkisi de ona inanmadı.

"Lütfen. Geç kalamam."

Beck içini çekti. "Gideceğiz. Ama bunu daha sonra konuşacağız."

"Kesinlikle," diye kabul etti Seth.

Pepp-E-Roni's Pizza Palace'a giden yol sessizdi. Bir yandan, maaş çekine ihtiyacı vardı ve geçici bir süre için bile olsa, açıkça kaşındıkları sorgulamadan kaçtığı için mutluydu. Ama aynı zamanda akşamı Beck ve Seth'le geçirmeyi de tercih ederdi. Hatta tüm geceyi onlarla geçirmeyi. Babası haklıydı; onları uzun süre erteleyemezdi. Ama onları istediği için, bu düşünce onu huzursuzluktan çok baş döndürücü bir beklentiyle dolduruyordu. Tek başlarına ona büyük bir zevk vermişlerdi. Birlikte... iç çekti. Sadece hayal edebiliyordu.

Ama dört gözle beklediği sadece coşku değildi. Onlarla birlikte olmak, onlara karşı duygularını ifade etmek, birini ya da diğerini üzme endişesi olmadan. Sonunda onları eşit ve dürüst bir şekilde sevdiğini gösterebilecekti.

Umarım onlarla kurduğu sevgi yeterli olur.

Çünkü gelecek geliyordu ve onu durdurmak için hiçbir şey yapamazdı.

YİRMİNCİ BÖLÜM

RIVER kamyonetiyle trafikte manevra yaparken Beck arka koltuktan eğildi ve dikiz aynasından adamın dikkatini çekti. "Bizi bira içmeye götürmene gerek yok dostum. Olan oldu."

"Evet, ama Heavenly bana yaklaştığında size söylemediğim için kendimi bok gibi hissediyorum. Yemin ederim, ona ikinizden bu işi yapmanızı istemesini söyledim. Reddettiğinde bir şeyler söylemeliydim. Özür dilerim."

River'ın sesi pişman olmuş gibiydi, olması gerektiği gibi. Özü yeterliydi ama onlara birkaç bira ısmarlamak vicdanını rahatlatırsa, tamam. En azından Beck'in dikkatini Heavenly ve Abel'in hastanede daha önce yaptıkları konuşmanın bitmek bilmeyen zihinsel tekrarından uzaklaştıracaktı. O da Seth de kulak misafiri olmuştu. Bela ufukta görünüyordu. Elbette, yaşlı adam kızlarını kaçınılmaz olana hazırlıyordu ama Heavenly'nin yuva kurmadan önce verdiği sözü yerine getirme ihtimali onu çok endişelendiriyordu.

Babasının son arzusu olan hayatı deneyimleme ve dünyayı keşfetme isteğini geri çevirmedi.

Tek umutları, babasının harap olmuş bedeni ölmeden önceki her anı onu kuşatmak, kendilerini ona adanmak, onu zevke boğmak ve ona kaldırabileceği tüm macerayı bahşetmek için kullanmaktı. Ona devasa sorumlulukları olmayan, güvenilebileceği insanlarla birlikte bir hayat vereceklerdi. Gülümsemek için milyonlarca nedeni olmasını sağlayacaklardı. Geleceğini neden yeniden gözden geçirmesi gerektiğini göstereceklerdi.

Beck bunun yeterli olacağını umuyordu.

Elbette, o ve Seth dün gece Heavenly'nin engellerini yok etmişlerdi. Bu sabah onlara her zamankinden daha fazla açılmıştı. Ama o kızı tanıyordu. Onu açığa çıkarmışlar, saklanacak yer bırakmamışlardı. Elbette gerekliydi ama savunmasız hissetmekten hoşlanmıyor, kimseye güvenmeye direniyordu. Eğer Seth'le birlikte kızın altına en kısa zamanda sağlam bir temel atmaz ve onlara ait olduğunu kanıtlamazlarsa, göz açıp kapayıncaya kadar gitmiş olacaktı.

Beck elini yüzüne sürerek korkusunu bastırmaya çalıştı.

Beck, Seth'in dairesine ve kendi evine uğrayıp temiz kıyafetler giydikten sonra, posta kutusundan avukatından gelen kalın bir zarfla birlikte daha sonra kullanmak üzere birkaç temel eşya aldı. Zarfı yırttı. Boşanma anlaşması. Tam zamanında. Heavenly onunla henüz bir gelecek göremiyor olabilirdi ama hazır olacaktı çünkü onu bir gelecekleri olduğuna ikna etmeye niyetliydi.

River dörtlü taksi 4x4'ünü kalabalık bir otoparka sokarken belgeyi cebine soktu. Beck camdan dışarı baktı. Şatafatlı bir neon tabela varış noktalarını ilan ediyordu ve gözlerini devirdi. Buraya hiç gelmemişti ama hakkında çok şey duymuştu.

"Bizi neden bir meme restoranına getirdin ki?" Seth yolcu koltuğundan alay etti.

"Muhtemelen burada çalışan kızlardan birini tavlamaı umuyordur. Kusura bakma dostum. Çok şanslı olduğumu biliyorum ama bu kızlar seni bile aşar," diye espri yaptı Beck.

"Onlar değil. Zaten buradaydım ve bunu yaptım," dedi River kendini beğenmiş bir şekilde.

"Harika kanatların ve buz gibi biranın hoşuna gideceğini düşünmüştüm. Ama seni manzara için getirdim."

River arabayı park yerine çekip motoru durdururken Seth, "Göğüslere ve kalçalara bakıp

ağzımızın suyunu akıtmak isteseydik Shadows'a giderdik," diye söylendi.

"Bana güvenin. Siz ikiniz bunu görmek istiyorsunuz."

Beck bundan şüpheliydi. Hayatında gökyüzündeki yıldızlardan daha fazla çıplak kadın görmüştü. Yine de oyuna devam etti ve River'ı ön kapıya kadar takip etti.

Mekan tıklım tıklımdı. Gürültülü kahkahalar ve yüksek sesli müzik kulaklarına saldırıyordu. Birden, sessiz apartman dairesinin vahasını terk ettiği için pişman oldu.

"İyi akşamlar beyler. Bazookas'a hoş geldiniz."

Ameliyatla geliştirilmiş "farları" olan çarpıcı bir esmer gülümseyerek onlara baktı. Göğüsleri beyaz sütyeninden neredeyse dışarı taşıyordu. Kalçalarına yapışan ve amını zar zor örten pilili kumaş parçasına etek demek çok cömertçe olurdu. Bir zamanlar Beck bu manzaranın tadını çıkarırdı. Ya şimdi? Hiçbir şey.

"Peki, sana da merhaba." River göz kırptı.

Nazlı bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Kabin mi

masa mı?" "Bir kabin harika olur, tatlım."

Beck Seth'e doğru eğildi. "Neden buradayız?"

Seth omuz silkti. "Belki de birkaç eküriye ihtiyacı vardı."

"Öğrenmesi gereken şey, reddedilmenin karakteri geliştirdiğidir." "Sanki 'hayır'ı pek duymamış gibi geliyor."

Beck de öyle hissetti.

River ev sahibesinin kulağına bir şeyler fısıldadı. Kadın ona muzip bir sırıtış gönderdi. "Beni takip edin."

Hafta sonu sona ermeden önce yarı sarhoş erkek arkadaşlarıyla ve bekâr profesyonellerle dolu masaların önünden geçtiler. Biri yanlarından geçen bir garsonun kışına şaplak attı. Kadın durakladı, kalçasını salladı, sonra omzunun üzerinden arsız bir gülümseme fırlattı. Evet, o salaktan nasıl yüklü bir bahşiş koparacağını çok iyi biliyordu.

Hostes onlara restoranın arka tarafındaki bir oyuğu gösterdi. Dar duvarları saran iki bankın arasında dev bir masa vardı. River garsonların panoramik manzarasını görebileceği tarafı kapınca Beck güldü ve Seth'le onu River'ın boktan sırıtışına bakmak zorunda bıraktı. Beck karanlık köşeye kaydı. Gerçekten umurunda değildi.

Seth onun yanına, River'ın karşısına geçerken, ev sahibi kadın ikisine de birer menü uzattı ve hızla uzaklaştı. O ve Seth mezeleri incelerken River boynunu büktü, bakışları odanın içinde gezindi. Belli ki yemek istediği şey menüde yoktu.

Beck, "Eğer yardımcı olacağını düşünüyorsan bir keçeli kalem bulup alnına BEDAVA DİL SÜRÜŞÜ yazabilirim," dedi.

"Nefret etme. Siz ikinizin bu kadar korkak olmanız benim suçum değil. aylar önce çığlık attı."

Seth, "Kız kardeşinin çenesi çok düşük," diye homurdandı.

River, Raine'i savunmak yerine aniden menüsünü kaptı ve yüzünü gömdü. "Merhaba çocuklar. Bazookas'a hoş geldiniz. Ben-"

Bu ses Beck'in kafasını menüden kaldırıp çok tanıdık gelen garsona odaklanmasını sağladı. *Heavenly*.

Soluk soluğa masanın ucunda durdu, gözleri birden ay gibi açıldı. Adam kıyafetine bakarken utancın kızıl alevi göğsünden yukarı doğru süzüldü ve yanaklarına yerleşti. Tıpkı

Ev sahibesinin göğüsleri dar beyaz sütyeninden taşıyordu. Çıplak gövdesinin pürüzsüz eti sadece göbek deliğinin hafif girintisiyle kesintiye uğruyordu. Küçük kumaş şeridi kalça kemiklerini gösteriyor ve amını zar zor örtüyordu.

Ne. Ne? Sikeyim mi?

Kaç tane sarhoş pislik kız arkadaşını mıncıklamış, tokatlamış ve teklif etmişti? Muhtemelen düzinelerce ve o hepsini öldürmek istiyordu.

Kanı kaynadı.

Vücudu gerildi.

Damarlarında gürleyen her hücre lav haline geldi.

İçindeki canavar sarsıldı, Heavenly'yi masanın üzerine eğme, o şaka gibi eteği kaldırma ve kıcını kıpkırmızı yapma dürtüsüyle savaştı. Bu kız ona aitti ve bunu ona kanıtlamak için yanıp tutuşuyordu. Ama taşan testosteronla dolu bu lağım çukurunda kızın teninin bir santimini daha ortaya çıkarırsa lanetlenirdi.

"Aman Tanrım." Öfkesinin üzerinde Heavenly'nin sesinin titrediğini duydu. "Burada ne yapıyorsun?" "Bence daha iyi bir soru, *senin* burada ne işin var küçük kız?" Beck hırladı.

"Çalışıyorum."

"Artık değilsin," diye yemin etti Seth, bir kolunu kızın beline dolayıp onu kaldırırken.

Kızın çığlığını duymazdan gelerek onu kucağından bankın üzerine savurdu ve aralarında sıkıştırdı.

Beck onun çenesini tuttu. "Pizzacıda hiç çalışmadın, değil mi?" "Hayır."

Seth yumruğunu kızın saçlarında kıvırdı ve onu kendine doğru çevirdi. "Yani bize yine yalan mı söyledin?"

"Teknik olarak değil. Yapışkan parmakları olan aşırı büyümüş çocukların olduğu bir yerde çalıştığımı ve üniformanın utanç verici olduğunu söylemiştim. Bunların hepsi doğru. Pepp-E-Roni'de çalıştığımı hiç söylemedim. Sadece beni oraya bırakmanı istedim."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Beck homurdandı, avuçları kaşınıyordu. Hayır, yanıyordu.

"Burada birkaç yüz kişi olduğu için çok şanslısın."

"Amin. Aralık ayından beri burada mı çalışıyorsun?" Seth kaşlarını çatarak sordu.

"Evet."

Beck'in kendini toparlamak için yapabileceği tek şey buydu. "Üç lanet ay boyunca mı? Neden? Neden yarı çıplak kıcını bir avuç sarhoş sapığın önünde bilerek teşhir ediyorsun?"

Gözlerinde kararlılık parıldıyordu. "Gerçekten burada çalışmak istediğimi mi düşünüyorsun? Bu kostümün içinde kıpırdanmaktan hoşlandığımı mı? Hayır! Bunu yapmak zorunda olduğum için yapıyorum. Okul ve gönüllülük arasında para kazanmak için haftada sadece yirmi beş saatim var. Bu para babamın başını sokacak, yiyecek, ilaç ve hayattaki diğer tüm ihtiyaçlarımı karşılayacak kadar olmalıydı. Bunu striptiz yapmaya ya da sokaklarda dolaşmaya tercih ettim. Eğitimim ve beceri düzeyim göz önüne alındığında, geçimimi sağlayacak kadar para kazandıran tek iş buydu."

"Dün gece sorunlarını çözdük. Bu sabah açıldınız ve anneniz hakkında konuştunuz.

Her şeyi açık açık konuşmuştuk. Peki neden bizi bu iş hakkında yanlış yönlendirdiniz?"

"Dürüst olmamaktan nefret ediyordum. Ama değiştiremeyeceğim bir şey için endişelenmeni istemedim."

Seth başını sallayarak öfkeli bir nefes verdi. "Arkamızdan iş çevirmenin bize borcunu ödemek için harika bir yol olacağını mı düşündün?"

"Hayır. İkinize de yaptıklarınız için sonsuza dek minnettar kalacağım. Babamı kurtardınız..."

Ama bana tamamen destek olmanızın nasıl bir teşekkür olduğunu anlamıyorum."

"Anlamıyor musun? Artık kıt kanaat geçinmek zorunda değilsin. Beck ve ben sana bakacağız." "Beni desteklemeyeceksiniz ve hayatta kalmak için bu işe ihtiyacım var."

Sözleri Beck'in kalbini parçaladı. On altı yaşında ve tek başına olduğunu hatırlıyordu. Aç olduğunu ve hayatta kalmak için restoranların arkasındaki çöp konteynırlarından bulabildiği her lokmayı yemeye razı olduğunu. Ara sokaklarda aylak aylak dolaşan sarhoşlar tarafından dövüleceği ya da tecavüze uğrayacağı korkusuyla uyumaya korktuğunu. O zamanlar temiz bir yatak ve yemek için neredeyse her şeyi yapmaya hazırdı. Kimseden yardım istemeyecek kadar gururluydu. Gloria müdahale etmeseydi Beck'in nereye gideceği ya da hayatta olup olmayacağı konusunda hiçbir fikri yoktu.

Kahretsin, Heavenly'nin nereden geldiğini anlıyordu. Sadece bundan hoşlanmamıştı. "Ne halin varsa gör." Seth tırnaklarını tükürecek kadar öfkeli görünüyordu.

Beck bir elini kaldırdı ve başını salladı. "Çalışman gerektiğini anlıyorum. Tamam ama burada değil.

Sana başka bir iş bulacağız."

Seth öfkeyle içini çekti ama onu yalanlamadı. "Peki."

Beck, "Hastanede tonlarca iyi maaşlı pozisyon var," diye doğaçlama yaptı. Eğer olmasaydı, bir tane yaratırdı. "Lisanslı olmanıza bile gerek yok."

"Gerçekten mi?" Yüzünde bir umut parladı.

"Evet. Sabah birkaç telefon görüşmesi yapacağım, ama artık burada kasıla kasıla dolaşmaktan, o kıyafeti giymekten bıktın" -Beck önemsiz üniformasının askısını çekiştirdi- "odadaki her erkeğin gözü senin lanet olası beynini sikerken."

"Bu lanet olası bir son!" Seth havladı.

Heavenly dudaklarını birbirine bastırdı. "Kıyafetlerimi çıkarmadan çalışabileceğim bir işim olsa mutlu olurum ama dün gece babamla bana yardım ederken, bunun bir bedeli olduğunu söylememiştiniz."

"Öyle değil," diye ısrar etti Seth.

Beck kaşlarını çatı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Hayatımı yönetmeye hakkın yok. Sen benim babam değilsin."

Beck sinirlendi. "Hayır, kızmadım. Ama birine ihtiyacın var küçük kız. Ve sahip olduğun en yakın şey benim.

Şu andan itibaren."

İlk iş olarak? Onu o taşak çalkalayan kıyafetten çıkar, tüm bu salyaları akan sapıklardan uzaklaştır ve bazı temel kurallar koy.

Beck özel dedektifle göz göze geldiğinde Seth başını salladı. Aynı fikirdeydiler. "Eşyalarını topl. Seni eve götürüyoruz."

Göksel sanki yabancı bir dil konuşuyorlarmış gibi ağzı açık kaldı. "Öylece çıkıp gidemem. Vardiyamı bitirmek zorundayım."

"Buradaki mesain ve bir Bazuka-Bebek olarak geleceğin sona erdi." Özel dedektif ayağa kalkıp ona elini uzatırken hoşnutsuzluğunu belli ediyordu. "Beni duyuyor musun?"

Düşünceli bir şekilde dudağını dişledi, sonra parmaklarını onun avucuna yerleştirdi ve ayağa kalktı. "Neden ikiniz de bunu yapıyorsunuz?"

"Çünkü umurumuzda, meleşim." Seth onu göğsüne doğru çekti ve sanki elinden kayıp gitmesinden korkuyormuş gibi sıkıca tuttu.

Kabinden kayarken Beck de aynı korkuyu yaşadı. Onun arkasına geçti ve sırtına sıkıca bastırdı.

"Bunu kanıtlayacağız."

Üzerinde kirli bir önlük, öfkeli bir kaş çatma ve PETE - MÜDÜR YARDIMCISI yazan bir yaka kartı olan bir adam hızla yanlarına geldi. "Siz ikiniz ne yaptığınızı sanıyorsunuz? Çekin ellerinizi onun üzerinden!"

"Geri çekil. Bu seni ilgilendirmez," diye uyardı Seth.

"Heavenly benim en iyi Bazuka-Babam. Bu beni endişelendiriyor, haklısın." Pete göğsünü kabarttı

meydan okumada göğüs.

"En iyilerinizden biriydi," diye düzeltti Beck. "Kız arkadaşımız artık burada çalışmıyor." "İkinizle birlikte mi?" Şüpheli görünüyordu. "Ne zamandan beri?"

"Pete..." Kucaklaşmalarından çıktı ve adama yaklaştı, yüzünü yumuşatan bir özür diledi. "Sizi zor durumda bıraktığım için üzgünüm ama bu kadar uzun süre kalmaya hiç niyetim yoktu. Şu andan itibaren istifa ediyorum."

Beck onun sesindeki hem suçluluk duygusunu hem de zaferi duydu. Bu aşağılayıcı işten ayrıldığı için kendini güçlü hissediyordu. Ve Beck ona bu yeteneği vermeyi seviyordu.

"Heavenly, yapma bunu." Pete öfkeyle içini çekti. "En azından bu haftayı bitir."

"Yapamam. Okulum var, babam hastanede ve ben... erkek arkadaşlarımla vakit geçirmek istiyorum."

Pete'in ağzı bir hırıltıyla kıvrıldı. "O zaman işini geri almayı bekleme."

"İyi. Onu bir daha para için istismar etmeyi bekleme," dedi Seth sıkılmış dişlerinin arasından. "O zaman git. Çık ve eşyalarını al! İş bırakan birini işe alacağım," diye homurdandı Pete, sonra fırtına gibi kaçtı.

Beck öfkesini bastırdı ve Heavenly'nin şakağına bir öpücük kondurdu. "Seninle gurur duyuyorum. Çantanı ve bozuk paralarını al. Biz burada bekleyeceğiz."

"Bu iyi geldi. Teşekkürler," diye mırıldandı Seth onu alnından öperken. Sonra da koşarak uzaklaştı.

"Umarım özrüm yeterli olmuştur." River kabinden dışarı zıpladı ve sırtarak sırtlarını sıvazladı. "Ben kafaya vuracağım. Hemen dönerim."

Koşarak uzaklaşırken Seth içini çekti. "Küçük zebanimizin sınırlara ihtiyacı var. Çok uzun zamandır kendi sınırlarını kendisi koyuyor."

"Ve boyundan büyük işlere kalkışıyor." Beck bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Ona kesinlikle kısa bir tasma takmamız gerekiyor. Ve bize sürekli yalan söylemesini engellemenin bir yolunu bulmalıyız."

"Daha fazla katılamazdım. Ama öncelikle, daha önce haklıydın. Kim ve ne olduğumuz konusunda ona karşı dürüst olmalıyız."

Kendilerini ifşa etmek zorunda kaldılar.

Bu Beck için sorun değildi. Bunun olacağını biliyordu ve Dominant doğasını iyi doktor maskesinin ardına gizlemekten bıkmıştı. "Evet. Bunu yapana kadar herhangi bir kural ya da beklenti ortaya koyamayız. Ve kesinlikle bu saçmalıklar için ona şaplak atamayız. Bu değişmeli."

Ne kadar itaatkâr olduğunu ve kendisine öğretmelerine ve rehberlik etmelerine izin verip vermeyeceğini öğrenmenin zamanı gelmişti. Bu düşünceyle birlikte, içinde yepyeni bir belirsizlik seviyesi ortaya çıkmaya başladı.

Seth, "Kontrol etmem gerekmiyormuş gibi davranmayı bıraktım," diye itiraf etti. "Yaşadığın mücadeleyi hayal bile edemiyorum. Ama karanlık tarafını kafeslemen gerekecek çünkü o buna hazır değil, dostum."

"O değil. Ve asla da olmayabilir." Bir keresinde Gloria'ya, içindeki sadistin kürek ya da kırbaç kullanmayı bırakmasının, içindeki cerrahın elini kesmesine benzeyeceğini söylemişti. Yanılmıştı. Şok edici bir şekilde, koruma, yetiştirme ve Cennetsel bir soluklanma sağlama ihtiyacı, tatlı bir acı verme arzusunun önüne geçmişti.

Seth başını sallayarak üzüntüsünü dile getirdi. "Yani ona her şeyi anlatacak

mıyız?" "Anlatmak zorundayız."

"Bu riskli, özellikle de senin için."

"Anonimliğin önemini vurgulayacağız."

"Evet. Ve açık, dürüst iletişim."

Beck kıkırdadı. "Başladığımız ilk lanet şey bu."

"Başından beri kendimiz olsaydık, acaba bu karmaşanın içinde olur muyduk?"

"Yani yangın musluğu gibi üzerine işeyerek onu kazanmaya çalışmak yerine zamanımızı onun yolunda ilerlemesine yardımcı olmaya harcasaydık mı demek istiyorsun? Muhtemelen hayır."

"Kendimizi bir sürü stresten kurtarabilirdik." Seth nefesini verdi, sonra Beck'in omzunun üzerinden dar gözlü bir bakış fırlattı. "Beni kızdırmaya mı çalışıyor?"

"Kim?" Beck, onlar yaklaşırken bir kolunu Heavenly'nin omuzlarına atmış olan River'ı görmek için döndü. Neyse ki onu Pepp-E-Roni'ye bıraktıklarında giydiği tişört ve yoga pantolonunu giymişti. "Ona iş teklif eden dahi sensin."

"Hatırlatma bana," diye homurdandı Seth.

Dördü hostes standının yanında buluştuklarında Beck kaşlarını çatarak River'a baktı. "Çek ellerini onun üzerinden, GI Joe."

River kollarını havaya kaldırdı. "Tuvaletten çıkan bir sarhoş tarafından saldırıya uğramasını engellemeye çalışıyorum."

Beck Heavenly'nin elini tuttu. "Gitme zamanı."

Alt dudağını bir kez daha dişledi. "Biliyorum. Sadece başarısız olmuşum gibi hissediyorum."

"Neden böyle düşündün ki? Hayır. Uzun zamandır boğuluyordun, küçük kız. Elinden geldiğince su üstünde kalmaya çalıştın."

"Sana bir cankurtaran simidi verelim meleşim. Dayan ve seni güvenli bir yere çekelim, tamam mı?" Seth onun omuzlarını kavradı.

"Denerim."

Kollarını kızlarına doladılar ve River'ı kapıdan çıkarken takip ettiler. Beck ve Seth devasa pikabın arkasına tırmandılar ve Heavenly'yi aralarına yerleştirdiler.

River direksiyonun arkasına atladı, sonra dönüp sırtıttı. "Hey, Seth. Söylediğin gibi ehliyet aldım. Bazı özel dedektiflik becerilerim olduğunu kanıtlamamı istemiştin. Bu gece sınavı geçtim mi?"

"Bunu nasıl yaptın, dostum?"

"İspiyonlayan sen misin?" Heavenly ağzı açık kaldı.

"İki kez. Ama özellikle dün gece kız kardeşimin mutfağında kişisel meselelerini ağzından kaçırdığım için sana bir özür borçluyum. Seni utandırmak ya da partideki herhangi birinin duyabileceği bir yerde işlerini anlatmak istememiştim."

"Bir de Raine'e baş belası deme cüretini gösteriyorsun," diye çıkıştı Heavenly. "Bazookas'ta garsonluk yaptığımı nereden öğrendin?"

"İyi dedektiflik çalışması." River önce övündü, sonra güldü. "Ve şans. Özür dilemek için çocukları aradığımda bana seni vardiyalı için nereye bıraktıklarını söylediler, spor salonundan çok uzakta değildim, bu yüzden pizzacıya uğrayıp bizzat özür dilemeye karar verdim. Oraya gittiğimde seni Pepp-E-Roni'den uzaklaşırken gördüm."

Seth, "İçeri girerken seni izledik," diye belirtti.

Heavenly başını salladı. "Biliyorum. Yaklaşık on dakika kaldım."

"Başka bir deyişle, bölgeyi terk etmemize yetecek kadar uzun bir süre mi?"

Beck kaşlarını kaldırarak ona baktı. Kadın başını salladı ve yüzünü buruşturdu.

"Seni takip ettim," dedi River ona. "Bazookas'a girdiğinde ne kadar şaşırdığımı düşünsene. Geri dönmeyince içeri baktım ve seni... üniformanın içinde gördüm. Zaten erkek kurallarını bir kez ihlal ettiğim için Beck ve Seth'i geri çağırdım ve onları bira içmeye davet ettim." River döndü

Seth'e beklenti dolu bir bakış attı. "İşi aldım mı?" "Pekâlâ. İşe alındın. Şimdi sür."

"Nereye?" River sordu.

"Benim dairem." Beck sabırsızlığını bastırmaya çalıştı.

Heavenly ellerini birbirine kenetledi ve endişeyle başparmağını parmağının üzerinde gezdirdi. Arabanın içinde uzun dakikalar süren koyu bir sessizlik vardı. Sessizliği yumuşak sesiyle bozdu.

"Şu anda ikinizin de bana kızgın olduğunuzu biliyorum ve-"

"Mutlu değiliz. Ama hiçbir yere gitmiyoruz." Seth parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi.

Beck onun diğer elini tutarak başparmağını bileğinin üzerinde gezdirdi. "Bu gece olanlar hakkında daha sonra konuşuruz. Şu anda daha önemli bir şey var."

Gerildi, korku yüzüne yayıldı.

"Durun," diye uyardı Beck. "Seni terk etmiyoruz, kovmuyoruz ya da bize geri ödeme yapmanı bile istemiyoruz. Bu korkuları o küçük seksi kafandan çıkar."

"Sadece daha fazla iletişim hattı açacağız," diye güvence verdi Seth. "Böylece başka sürprizlerle karşılaşmayacağız."

"Tamam." Heavenly kirpiklerini indirdi ve başını salladı.

"Hâlâ bizden sakladığın -büyük, küçük ya da önemsiz görünen- bir şey var mı?" Beck dürttü.

Başını iki yana salladı.

Oh, hayır. Eğer sapkınlık bayraklarının dalgalanmasına izin vereceklerse, kuralları pekiştirmeye şimdi ve burada başlamalıydılar. "Sözlü cevaplar bekliyoruz, küçük kız."

Bakışlarını ona doğru çevirdi. Evet, Angelo'nun evinde bileklerini bağladığında ona her cevabı nasıl söylediğini hatırlıyordu.

"Hayır. Bütün sırlarımı biliyorsun."

Sinirleri bir baz istasyonundan gelen sinyal gibi pır pır ediyordu. Bir başka rahatsız edici sessizlik havayı doldururken o ve Seth dalgın bakışlarını paylaştılar.

"Siz ikiniz beni korkutmaya başladınız. Bu ciddi ifadeler de neyin nesi? Neler oluyor?"

Bu özel konuşmayı River'ın kamyonetinin arkasında yapmak ilk tercihi değildi ama Raine'in erkek kardeşi zaten aralarındaki ilişkiyi biliyordu. Ayrıca, Heavenly bekaretini ilk ona vermeyi seçmişti, bu yüzden onu fazla utandırmamalıydı.

"Biz de dürüst olmalıyız." Seth onun elini sıktı. "Beck'le birlikte BDSM sanat sergisine gittiğinizi biliyorum. İkinizin iyi vakit geçirdiğini söyledi."

İkisine sanki Mars'tan gelmişler gibi baktı. "Evet." "Eğitici miydi meleğim?"

Yanaklarında pembe bir kızarıklık belirdi. "Kesinlikle bana hiç sahip olmadığım şeyleri düşündürdü." Beck, "O işlerden bazıları seni tahrik etti," diye belirtti. "Nabızınız hızlandı, nefes alışınız

Yavaşladı, gözlerin büyüdü ve tatlı amının kokusunu alabildim."

Heavenly'nin gözleri büyüdü. "Gerçekten nasıl tepki verdiğimi mi izliyordun?" "Her titreyişini ve nefes alışını kaydettim."

"Ama..." Birden kaçınılmaz gerçekle yüzleşir gibi oldu ve sıkıca yutkundu. "Bu şeylerle ilgileniyor musun?"

"İkimiz de öyleyiz," diye onayladı Seth, çenesini kavrayıp yüzünü ona çevirerek.

"Aman Tanrım."

"Bunu sizi korkutmak için söylemiyoruz," diye açıkladı Beck. "Eğer bize karşı dürüst olmanı bekliyorsak-" "Şu andan itibaren bu kesin olacak. Artık yalan söylemek yok," diye sertçe araya girdi Seth.

"Hiç." Beck başını salladı. "Bu da sana karşı tamamen dürüst olmamız gerektiği anlamına geliyor." Yumuşak bir ürperti vücudunu sarstı. "Ne söyleyeceğimden emin değilim."

"O zaman dinle. Kurallar var. Seth'in dediği gibi, bunlardan biri her zaman doğruyu söylemektir," diye başladı Beck. "Kutsal olan bir diğeri de anonimliktir. Yaşam tarzı içinde olanların kimliğini her zaman korursun." "Yani Beck'in hastanedeki eğilimleri hakkında konuşamazsın. Bu onun kariyerini mahvedebilir. Sen

Anladın mı? Sırrımızı seninle paylaşıyoruz ve bunu saklayacağına güveniyoruz."

Heavenly gözlerini kırıştırdı. "Raine, Liam ve Hammer. Onlar da mı... yaşam tarzının içindeler?"

İki adam bakıştılar. Sonunda Seth omuz silkti. "Bill'in Raine'e saldırdığı sabah, o lanet olası haber spikeri her şeyi tüm dünyaya anlattı."

"Doğru," diye ısırdı Beck. "Cahil herif."

"Yani cevabın evet mi?" Heavenly dürtükledi.

"Raine, Liam ve Hammer öyle," diye doğruladı Beck. "Hammer'ın Los Angeles'ta bir BDSM zindanı var. Benim de üyesi olduğum bir yer."

"Bir zindan mı?" Göksel gözlerini kırıştırdı.

"Evet. Ve Raine yıllardır onun için çalışıyor. Onu sokaklardan aldı ve bir nevi... on yedi yaşındayken evlat edildi ama birkaç ay öncesine kadar ona hiç dokunmadı."

Seth başıyla onayladı. "Liam ve Hammer'la yıllar önce New York'ta bir BDSM kulübünde tanıştım." "Vay canına." Heavenly afallamış görünüyordu. "Bu... Vay canına. Ve Raine de..."

"Onların itaatkarı."

"Sanırım bu dördünüzün neden bu kadar otoriter olduğunuzu açıklıyor..." Gerginliğe rağmen Beck güldü.

"Ben otoriter değilim." Seth hafifçe aşağılanmış görünüyordu.

"Oh, hayır. Asla." Kıs kıs güldü, sonra sırtısını gizledi.

Alaycılığı Beck'in beklediğinden çok daha fazla kabul görmeye yakındı, özellikle de bu kadar çabuk. Elbette, ona henüz neye bulaştığını tam olarak anlamasına yetecek kadar bilgi vermemişlerdi. Heavenly'nin milyonlarca sorusu daha olacaktı ama dehşet içinde hemen kaçıp gideceğine dair korkusu dinmişti.

Ayıldı. "Şimdi ne olacak?"

"Ne istersen," diye söz verdi Beck. "Daireye geri dönebilir ve seni tahrik eden şeyleri keşfedebiliriz. Ya da bir şeyler içip balkonda oturabilir ve okyanusu dinleyebiliriz. Galeride gördüğün resimlerdeki kadınlar gibi, nihayetinde tüm güç senin elinde."

"Öyle dedin ama..." Kelimelerle boğuşuyordu. "Bu ne anlama geliyor? Her şey nasıl işliyor?"

"Güzel sorular," diye övdü Seth. "BDSM basitçe bir güç alışverişidir. Dominant ve itaatkâr ilişkilerini dürüstlük, güven ve iletişim temeli üzerine inşa ederler. Siz, itaatkâr olarak, kontrolünüzü bize, yani Dominantlara devretmeyi kabul ediyorsunuz. Sınırlar ve güvenli kelimeler size korktuğunuzda veya bunaldığınızda her şeyi durdurma yeteneği verir..."

Beck arkasına yaslandı ve Seth'in kızlarına dinamikleri açıklamasını dinledi. Kızın elini okşadı, yüzünü izledi ve bunun işe yaramasını umdu.

Birçok açıdan o da sıfırdan başlıyordu. Genellikle, bir itaatkâr onu aradığında, aydınlanma yolunu kat etmiş ve onun hınzır üstünlüğünü arzulayacak kadar bilinçlenmiş olurdu.

kullanıyordu. Heavenly bir gün o yol ayrımına gelebilecek olsa da Beck umutlarını buna bağlamayı reddetti. Bunun yerine, tüm ruhunu Heavenly'nin büyümesine ve çiçek açmasına yardım etmeye ve bu yolculuğun tadını çıkarmaya adanmıştı.

"Bunu kabul etmek çok zor," diye fısıldadı Heavenly.

Beck gülümsedi ve onun çenesini kavradı. "Zamanla her şey anlam kazanacak. Şimdilik sadece yanınızda olmamıza izin ver," diye mırıldandı, alçaktan eğilerek dudaklarının hemen üzerinde gezindi. "Burada kalıp sana yardım edeceğiz, ta ki sen neden endişelendiğini merak edene kadar."

Ağzını onunkine bastırdı, yumuşak sıcaklığının dokusundan zevk aldı. Dudaklarını ayırıp onu karşılayana kadar dilini dikiş boyunca kaydırdı. Isı vücudunu sardı. Aleti kıpırdandı, kalınlaştı ve sertleşti. Heavenly inledi ve elini sıktı, sonra aniden nefesi kesildi, ağzındaki havayı emdi. Gözlerini açtı.

Seth'in yumruğu kızın ipeksi yelesini sıkıyordu. "Bu çok ateşli." Evet ve onu paylaşmaları gerekiyordu.

Beck yavaşça geri çekildi ve kızın parlayan, hafifçe şişmiş dudaklarına baktı. "Hâlâ kışına şaplak atmak istiyorum."

"Neden?"

"Yalan söylediğin için seni cezalandırmak için."

Ağzını hüzün kapladı. "Senin bakış açılarından görüyorum. Anlıyorum. Ama daha fazla cezaya ihtiyacım yok. Annem terk etti ve babam ölüyor. Bu yeterli değil mi?"

Tanrım, haklıydı; hayat onu yıllarca kanlı bir şekilde dövmüştü. Ama seçenekleri tükendiğinde bile Heavenly asla pes etmemişti. Beck onun yaptığı seçimleri sevmiyordu ama azmine hayranlık duyuyordu.

O günden itibaren bu muhteşem kadını koruyacak, besleyecek ve ona tapacaktı... en azından ona izin verdiği sürece.

"O zaman seni şımartmamıza izin ver." Seth elini serbest bıraktı ve dudaklarını onunkilerin üzerinde gezdirmeden önce ensesini kavradı.

Tutkularının gelişmesini izlemek erotikti ama onları görmek Beck'in içini tuhaf bir huzur duygusuyla dolduruyordu. O ve Seth'in, Beck'i becerikli ellerinin altında nazikçe, düşünceli ve saygılı bir şekilde kadınlığa alıştırılmaları gerekiyordu; çocukken yetişkinliğe itilmiş gibi değil. Birlikte onun ufkunu genişleteceklerdi... zihnini, bedenini, ruhunu ve Tanrı'nın izniyle kalbini açacaklardı.

Boynunun pürüzsüz, yumuşak eti onu çağırıyordu. Beck eğildi ve dilini süt gibi sütunun üzerinde gezdirdi, kulağına kadar ısırıp ve yaladı. İkisinin birlikte saldırısı altında Heavenly kıvrılıyor, boğuk zevk iniltileri güçlü bir afrodisyak etkisi yaratıyordu.

Kahretsin, gece gündüz onunla ziyafet çekmek istiyordu. "Hoşuna gitti, değil mi küçük kız?"

Seth'in öpücüğüyle inledi. Seth yavaş yavaş Heavenly'yi serbest bıraktı; bir ısırık, dudakların fırçası, bir gagalama. Adam geri çekildiğinde, Cennet'in gözleri mutluluktan yarı kapalı görünüyordu. Dudakları gecenin karanlığında kıpkırmızı parlıyordu.

"Bu biraz işkence gibi," diye mırıldandı.

"Öyle, meleğim. Gezegendeki en tatlı, en şaşırtıcı işkence." Seth, River'a bir bakış fırlattı. "Daha ne kadar var, lanet olsun?"

"Hemen köşeyi dönünce. Tanrıya şükür," diye mırıldandı. "Siz üçünüz orada sakso çekerken araba kullanmak çok zorlaşıyordu."

"Kapa neni ve sürmeye devam et," diye homurdandı Beck.

Seth Heavenly'nin kahkahasını kısa keserek tekrar dudaklarına yapıştı. Beck onun kalçasını avuçladı. Arzu havada olgunlaşmış bir şekilde asılı duruyordu. Kendini çok sabırsız hissediyordu.

Sonunda River dairenin önüne yanaştı ve kamyonu park etti. "Üçünüze de iyi eğlenceler. Benim hoşlanmayacağım bir şey yapma."

Seth güldü ve araçtan indi.

Beck de kaldırıma adımını atarken başını salladı. "Bu gece savaşa gireceksen, aletini koruduğundan emin ol asker."

River, "Silahımın kirlenmesine asla izin vermem," diye espri yaptı. "Cennet gibi mi?" River duraklayıp dikiz aynasından River'ın bakışlarıyla karşılaştığında, River ona gülümsedi. "Yarın seni geri çevirdiğim için bana teşekkür edeceksin, söz veriyorum."

Yüzü kızararak arka koltuktan kalktı ve adamın uzaklaşmasını izledi.

Beck ve Seth birer kollarını Heavenly'nin beline dolayarak onu binanın içine doğru götürdüler. En üst kata çıktıklarında dudaklarını, dillerini ve ağızlarını Heavenly'nin teninin her bir santiminde gezdirdiler; boynu, dudakları ve tişörtünün V'sinin üzerindeki kadifemsi teni.

En üst kata ulaştıklarında, nefes nefese kalmış ve tutunmaya çalışıyordu.

Zaten dar olan kot pantolonundan anahtarları çıkaran Beck, kumaş daha da sıkılaştınca neredeyse inliyordu.

Hazırdı ve fazlasıyla hazırды.

Kapının kilidini açtıktan sonra, Seth Heavenly'yi duvara yaslamadan önce dairenin içine ancak girebilmişlerdi. "Balkon mu, yatak odası mı meleşim?"

"Yatak odası." Kadın adamın omuzlarını kavradı. Beck'in kalbi durduğunda ona döndü ve kendini onun gözlerinde kaybetti. "Size yarın için söz veremeyeceğimden haksızlık etmek istemem ama şu anda ikinizi de çok istiyorum."

Beck yaklaştı. Hemen şimdi alacaktı. Bu onlara Heavenly'ye neyi kaçırdığını göstermek için zaman ve fırsat veriyordu. Bu onlara sonunda ona sahip olma şansı veriyordu. Bu kızı bir sonraki nefesinden daha çok istiyordu. Ve bu gece onu sahiplenmeyi planlıyordu.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

"SENİ DE İSTİYORUZ meleşim," diye fısıldadı Seth onun ağzına doğru, sesi karanlıkta büyümüş gibiydi.

Sonra büyük PI ellerini Heavenly'nin solgun buklelerinde kenetledi ve ağzını yağmaladı. Beck, Seth'in onun büyüüne ne kadar hızlı ve tamamen kapıldığını biliyordu çünkü onun yumuşak dudaklarının dokusunu ve dilinin kaygan sıcaklığını biliyordu. Kadının yemyeşil vücudunun Seth'inkiyle nasıl birleştiğini biliyordu. Hiç unutmamıştı, çünkü kızı ilk öptüğünde ruhunda silinmez bir iz bırakmıştı.

Aklını çelen öpücüğün içinde kendini kaybederken, Seth Heavenly'nin muhtaç inlemelerini yuttu. Beck kalbi küt küt atarken ve siki zonklarken onu izledi.

Bu gerçekten oluyordu.

İkisine yaklaşırken tüm vücudu karıncalandı. Bu an çok büyüktü ve Heavenly bu gecenin hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini düşünse bile, o daha iyi biliyordu. Aralarındaki her şeyi değiştirecekti. Pek çok soruya cevap verecekti.

İyi ya da kötü, bundan sonra olacaklar geleceklerini şekillendirecekti.

Seth'le birlikte öğrenecekleri ilk şey, kıskançlıklarını gerçekten dizginleyip onu bir ya da iki öpücükten daha fazla paylaşıp paylaşamayacaklarıydı. Eğer yapabilirlerse, bu ilişkiyi daha uzun süre yürütmek için endişeleneceklerdi.

Elbette bunun tek önemi Heavenly'nin kalmasıydı. Ona ve Seth'e onlarla bir gelecek görmediğini söyleyip kapıdan çıkıp gittiğinde, bu onu alt üst etmişti. Elbette, şimdi onlarla birlikteydi, Seth'in tutkulu öpücüğüne kilitlenmişti, ama onu gerçekten de kalmak isteyeceği türden bir aşkla becerebilirler miydi?

Bir fikrim yok ama seçenekleri kalmamıştı. "Seth...."

Heavenly tırnaklarını PI'nın geniş omuzlarına geçirirken nefes nefese küçük bir yalvarışta bulundu. Sonra istekli ağzını tekrar onunkine bastırdı ve bacaklarını kaldırıp Seth'in beline sararak onun iri bedenine tırmandı. Öpüşme ateşli bir hal aldı. Heavenly inleyerek kalçalarını Seth'e doğru yuvarladı. Seth'in gırtlaktan gelen iniltisi alçak bir acıyla mırıldandı.

Tanrım. Onları kıyafetleri üzerlerindeyken sevişirken izlemek Beck'in omurgasını tahrik ediyordu. Ama bunun bir kısmını kendisi için de istiyordu.

Yaklaştığında, Seth Heavenly'nin sırtını duvardan kaldırdı ve dolgun kalçasını ona doğru çevirdi. Onu paylaşıyordu. Kavga yok, drama yok, bölgeyi işaretlemek yok. Beck'in bu jesti takdir ederek başını sallaması ve sonra ellerini onun yumuşak, sıcak poposuyla doldurması dünyadaki en doğal şey gibi görünüyordu.

Tayt giymiş yanaklarını aralayarak eğildi ve zonklayan ereksiyonunu arasına hizaladı, sonra kulağına eğildi. "Sikimi tam burada içine sokmak için sabırsızlanıyorum, küçük kız."

Kızın gırtlaktan gelen iniltisi onu gülümsetti. Demek adamın açık saçık konuşmasından hoşlanıyordu. Bildiğim iyi oldu. "Bunu bana yapacak mısın?"

"Evet, ben de senin çılgınlıklarını duymak için sabırsızlanacağım."

Seth onun nefesini yuttu. Beck gözlerini kapadı ve yüzünü onun boynunun kıvrımlarına gömdü. Tatlı meyveler ve baş döndürücü kadınsı misk havada dönüyor, başını döndürüyordu. Vücudundaki her hücre onu sahiplenmesi için çılgık atıyordu. Ona sahip olmak için. Kendini onun küçük açıklığına bir kez daha sokulmaktan alıkoyamadı.

İkisine de bağlanan Heavenly içini çekerek başını Beck'in omzuna koydu, sırtını dikleştirdi ve aralarında ritmik bir şekilde sallandı. Beck onun kalçalarını kavradı ve onu yönlendirerek ağrıyan sikine doğru sürükledi.

Siktir, evet.

Ne kadar sıcak hissederse hissetsin, taşaklarını onun içine soktuğunda damarlarındaki kanın kaynayacağına yemin etti. Onun için o an yeterince hızlı gelemezdi. Ama kız hazır değildi. Bir bakirenin canını yakmadan iki kez içine girmek hiç de kolay olmayacaktı. İşleri ağırdan almaları, onu iyi hazırlamaları gerekiyordu.

Beck kızın boynundaki nabız noktasına bir öpücük kondurduktan sonra elini kızın Seth'inkiyle birleşen bedeninin arasına soktu. Onun göğsünü avuçladı ve taşlı tepesini okşadı. "Ama önce seni soyacağız, çıplak bedenini aramıza sokacağız ve seni uçuracağız."

Sözleri kadının kalçalarını daha hızlı yuvarlamasına neden oldu, nefesini kesmesi sözsüz bir talepti. Göğsünün derinliklerinden sabırsız bir gümbürtü yükseldi.

Seth geri çekildi ve kızın yüzünü kavrayarak bakışlarını kendi yüzüne çevirmeye zorladı. Sesi ihtiyaçla titriyordu. "Yatak odası. Şimdi. Başaramadan önce."

Beck'le ilgili. Hareket etmezlerse, onu halının üzerinde becereceklerdi. Onun ilk seferi-cehennem,

İlk seferleri bundan daha özel olmayı hak ediyordu.

"Seninle sevişmemize hazır mısın?" Beck onun kulağına mırıldandı.

"Tek düşünebildiğim bu," diye nefes nefese kaldı. "Seni tenimin her yerinde hissetmek istiyorum. Seni içimde çok derinlerde hissetmek istiyorum."

Kadının itirafı onu şaşkına çevirmiş ve tahrik etmişti. Seth'in yüz ifadesine bakılırsa o da aynı derecede şaşırılmıştı.

"Ben sana istediğini vermekten yanayım. Hadi gidelim." Özel dedektif Heavenly'nin kıcını avuçladı, onu vücuduna doğru kaldırdı ve fuayeden hızla çıktı.

"Hemen arkadayım." Yatak odasına doğru koşarlarken Beck, Seth'in topuklarından iki adım uzakta durdu.

İçeride, yumuşak tepe lambasını açtı, dolabın kapağını sarsarak açtı ve yedek oyuncak çantasını çıkardı. Bir avuç prezervatif ve bir tüp kayganlaştırıcı aldı.

Döndüğünde Seth hâlâ Heavenly'nin ağzındaydı, vücudu Beck onu ayağa kaldırana kadar Beck'in geniş gövdesinden aşağı doğru iniyordu. Sonra Beck kızla bakışlarını kilitledi ve eşyaları komodinin üzerine fırlattı. Kalbi göğsünde küt küt atmaya başladı.

Başka bir kontrol noktası. Fikrini değiştirmesi için bir fırsat daha. Her şey son derece gerçekçi olmaya başlamıştı ve onun doğal utangaçlığının ya da deneyimsizliğinin ortaya çıkıp çıkmayacağını merak etmekten kendini alamıyordu. Ya hepsini kapatırsa?

Bakışlarını profilaktik yığının ve ne olduğu belirsiz beyaz tüpe çevirdi. Nefesi kesildi. Dudağını ısırdı.

Evet, işlerin gerçekten ciddileşmeye başladığını o da biliyordu. "Kıyafetlerimi çıkarayım mı?"

Beck tam on saniye boyunca konuşamadı. İkisi de bakakalırken Seth de aynı derecede dilsiz görünüyordu. Küçük bakireleri onun fantezilerindekini yansıtıyordu -şişmiş kırmızı dudaklar, dumanlı gözler, yükselen göğüs

ve düzensiz nefeslerle düşüyordu. Bu şaplak-bank görüntüsünde eksik olan tek şey at kuyruklarıydı. Ama Heavenly'nin şu anda görüldüğü gibi olmasını tercih ederdi, çünkü o gerçektir.

Seth parmak uçlarını kadının göğsünün yan tarafında gezdirdi, sonra da hassas ucunun üzerinde gezdirdi. "Nasıl hissediyorsun?"

Başka hiçbir yerine dokunmamıştı ama bu tek okşayış onu titretmiş, gözlerini yarı kapalı tutmasına neden olmuştu. Sonra bu his omurgasından aşağıya doğru yuvarlandı. Başını geriye attı ve ayaklarının üzerinde dengesizce sallanmaya başladı. Beck denge sağlamak için kolunu ona doladı ama avucunu aşağıya indirip kıcını avuçlamaktan da kendini alamadı.

Heavenly nefesini tutmaya çalıştı. "Sanki kanım kaynıyor ve derim yanıyor. Sanki bol miktarda hava var ama ben nefes alamıyorum."

"Tahrik olmuşsun meleğim." Seth'in yüzünde geniş bir gülümseme belirdi. "Umarım bu duygu hoşuna gider çünkü seni çok daha fazla azdıracamız."

"Lütfen." Dudaklarından küçük bir çığlık döküldü. Oh, lanet olsun. Onun yalvarışını duymak hoşuna gidiyordu.

Beck, onun altında kıvranmasını sağlama ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu. "O zaman bizim için soyun, küçük kız."

Gergin bir baş hareketiyle tişörtünün eteklerine uzandı ve pembe pamuklu tişörtü başının üzerinden geçirdi. Tişörtü yere bıraktığında adam onun ince omuzlarını, dantelli göğüslerinin tatlı kabarıklığını ve gövdesinin pürüzsüz, altın sarısı tenini seyretti.

Beck'in siki kalktı. Parmaklarını ve çenesini aynı anda sıktı. Tanrım, kendini tutması için ona yardım et. "O sütyeni çıkarman gerek," diye tersledi Seth. "Şimdi."

Yine de tereddüt etti, bakışları ikisi arasında gidip geliyordu.

"Sorun nedir?" Beck, vücudundaki kumaşın geri kalanını da söküp atmak ve hemen içine girmek için can atmıyormuş gibi konuşmaya çalıştı.

"Şimdi fark ettim, sen beni çıplak gördün... ama Seth hiç görmedi."

Büyük PI ona yan gözle baktı, sonra ağzını açtı ama hemen kapattı. Evet, Seth Beck'in onu güzel ve çıplak görmesinden memnun değildi. Ama şimdi bunun üzerinde durmanın hiçbirine faydası olmayacaktı.

Bilinmeyen sularda gezinirken birkaç tehlikeli akıntıyla karşılaşacaklarını tahmin ediyordu. Sadece etraflarında kürek çekmeyi öğrenmek zorundalar.

"Endişelenme. Onu bir ziyafetin beklediğini zaten biliyorum," dedi

Beck. "Kesinlikle haklısın. Hadi meleğim..."

Seth'in cevabı endişelerinin bir kısmını yatıştırdı. Paylaşmak korktuğu kadar zor olmamıştı - şimdiye kadar. Belki işbirliği yapabilir, ortak bir zeminde buluşabilirlerdi. Ama günah çıkarma pratiği yapmaları gerekecekti. Tartışmalı geçmişleri bu gece önemli olamazdı.

Cesaret verici bir nefes alan Heavenly arkasına uzandı ve sütyenini açtı. İnce askılar kollarından aşağı kaydı. Dantelli kumaş yere yuvarlandı. Solgun, pembe uçlu göğüsleri serbest kaldı.

Her iki adam da ağır bir iniltiyle nefes verdi.

"Kahretsin, harikasin." Seth gömleğinin düğmelerine saldırdı ve bir kenara fırlattı. "İçine girmek için sabırsızlanıyorum."

Heavenly'nin gözleri adamın geniş göğsünü, belirgin karın kaslarını ve dövmelelerini görünce parladı. Meraklı parmaklarını uzatarak adamın sol göğüs kafesinin büyük bir kısmına işlenmiş Çin

sembolü dövmesinin ucuna dokundu. "Bu çok güzel. Ne anlama geliyor?"

Elini onun elinin üzerine, kalbinin yanına koydu. "Efendi demek. Yıllardır bende.

BDSM'yi bulduktan kısa bir süre sonra."

"Peki ya bu?" Narin bir eliyle adamın sağ omzundaki desenin izini sürdü. "Çok çarpıcı."

Dövme siyah ve griden oluşan süslü bir çalışmaydı ve boynunun alt kısmıyla dirseği arasındaki tüm alanı kaplıyordu. Melek, yumruklarında sıkılı kılıçtan arkasında açılan kanatlara kadar omzunun ön ve arka tarafına yayılmıştı.

"Aziz Michael, koruyucu."

Bunu düşünürken kaşları çatıldı. "Ne zaman aldın?" Yutkundu.

"Sekiz yıl önce."

Seth bu dövme konusunda çok daha az açık sözlü görünüyordu. Beck bunu anlıyordu. Eğer Heavenly ona tüm dövmelerini soracaksa... bu, vermeye hazır olmadığı bazı zor açıklamalara yol açacaktı. Belki de hiçbir zaman hazır olmayacaktı.

İki avucunu da Seth'in yırtık göğsüne koydu. Belli ki adamın müthiş bir spor alışkanlığı vardı. Büyük PI nefesini içine çekti ve gözlerini kapatarak onu altında ezme dürtüsüyle savaştı. Bunun yerine, onun kendisine istediği gibi dokunmasına izin verdi. Kalbinin tam üzerine bir öpücük kondurduğunda, bir ürperti onu sarstı.

"Heavenly..." Kendine engel olamıyormuş gibi göğsünü kucakladı. Kadın onun parmaklarını kendi parmaklarıyla kapatıp sıktı. "Çok güzelsin."

Sanki onun için dünyalara bedelmiş gibi ona baktı. "Hayır. Öylesin. O kadar göz kamaştırıcısın ki burada durup kendini bize teslim ettiğine inanamıyorum."

Elini kaldırarak dudaklarına götürdü ve parmak eklemlerine bir öpücük kondurdu. "Mutlulukla. Peki ya siz, Doktor? Sizi muayene edebilir miyim?"

Kadının esprisi onu gülümsetti. "Eğer beni seninle soyunmaya davet ediyorsan, cevabım kesinlikle evet."

Gömleğini çıkarırken Beck ellerinin titrediğini görünce şaşırdı. Lanet olsun, lanet olası bir bakire onu nasıl soyuyordu?

Sonra, Seth'e yaptığı gibi, parmak uçlarının onun teninde oynamasına izin verdi. Sağ göğüs kafesine sıçrayan mürekkebe odaklandığında yüzünde bir şaşkınlık ifadesi belirdi. "Aman Tanrım... Bu muhteşem. Mızraklı ve kalkanlı bir şövalye mi?"

Kahretsin. Sorular soracaktı. Cevapları yoktu. "Bir savunmacı." "Senin gibi."

Gülümsedi, gözleri parlak, mavi ve hayranlık doluydu.

Gerçeği bilseydi, bu kadar kabullenici olur muydu?

"Pazunun içinde ne var?"

Kadının vücudunda görsel bir tur yapmakta ısrar edeceğini anlayan adam, kolunu uzatarak kadının okumasına izin verdi.

"Dizlerimin üzerinde yaşamaktansa ayaklarımın üzerinde ölmeyi tercih ederim." Bakışları yazıdan adamın yüzüne sıçradı. "Bunu nereden çıkardın?"

Deneyim. "Oh, bilirsin. Genç ve aptal. Yaşamak için iyi bir slogan olduğunu düşünmüştüm. Dahası da var." İç çekerek sola döndü ve sırtını gösterdi.

Nefes nefese kalmıştı ve o da nedenini biliyordu. Devasa bir intikam meleği omuzdan omuza, boyundan omurganın tabanına kadar derisinin her santimini tüketmişti. Yaratığın kanatları ve kolları açılmıştı, kasları dalgalanıyordu, alevler yalıyordu, iskelet yüzünün her yerinde öfke vardı.

"Vay canına," diye nefes aldı. "Bu acıtmış olmalı."

Öyleydi, ama onu alma nedeni kadar değil.

"Çoğunda sarhoş kalmaya çalıştım." Bu doğruydı ama mizahın onu daha fazla soru sormaktan alıkoyacağını umuyordu.

Heavenly parmaklarıyla bazı kanatların izini sürdü, sonra meleğin yüzünü okşadı. "Bana omzunu gösterir misin?"

Bundan kaçış yoktu. Göğsüne çiçekleri tutmuş, kanatlarını açmış, yüzü gözyaşlarıyla yara bere içinde genç bir kadının mürekkebinin göstermek için dönerken tek kelime etmedi. "Başka bir şey söylemeden önce küçük kız, mürekkep hikâyelerimizi anlatmak için çok zaman harcadık ama ağzımızla sana yeterince zaman ayıramadık."

Dudaklarından kendini küçümseyen bir kahkaha döküldü. "Gerçekten merak ettim, değil mi? "Uh-huh."

"Ve... gerçekten sabırlı davrandın, değil mi?"

"Uh-huh."

"Olabildiğim kadar," diye ekledi Seth. "Şimdi sanırım soyunmanın ve seni kaç kez çılgık attırabileceğimizi görmenin zamanı geldi."

"Aynen öyle." Beck ayakkabılarını tekmeledi.

Yanında, Seth pantolonunu çıkardı. Beck de aynı şeyi yaptı, fermuarını dikkatlice açtı ve ağrıyan siki serbest kaldığında rahatlayarak tısladı. Seth de aletini hücre hapsinden çıkarmak için manevra yaparken aynı şeyi yaptı.

Heavenly'nin çenesi düştü. Aç bakışlarını onların üzerinde gezdirdi. "Bekle. Yani bunları keşfedemeyeceğimi mi söylüyorsun?" -bakışları siklerine kaydı- "Bunları mı? Bu hiç adil değil."

"Gördüklerini beğendin mi?" Beck asasını yumrukladı ve gülerek kendini okşadı. "Evet," diye nefes aldı, bakışları onlara yapışmıştı.

"Biz de size bakmaktan keyif almak isteriz. Ama hepinizi görmek zorundayız." Seth kaşlarını kaldırdı. "Soyunmayı bitir."

"Ah. Doğru." Sarsıntılı bir şekilde başını salladı ve pantolonunu ince bacaklarından aşağı çekip tekmelemeden önce ayakkabılarını çıkardı.

Kadın çıplaktı ve adam anında kadının amının kokusunu aldı.

Beck gerildi. Aleti sertleşti. Başı dönüyordu. Ağzını hemen ona götürmezse aklını kaçıracaktı.

"Mercy..." Seth derin bir nefes aldı.

Sanki düşünceleri sabitlenmiş gibi, kızın etrafında dönmeye başladılar. İnceliyorlardı.

Takdir etmek.

Ezberlemek.

Heavenly biraz ürperdi. Tüyleri diken diken oldu.

Beck parmağını göğsünün kabarıklığına doğru sürükledi, sıkıca çizilmiş areolasının etrafında bir daire çizdi ve ucunu sıkıştırdı. "Çok güzel."

Aynı anda Seth parmaklarını kızın altın buklelerinden oluşan üçgenine indirdi.

Heavenly sarsıldı, düzensiz bir nefes aldı ve Beck meme ucunu ağzına aldığı anda bu nefes bir ürpertiye dönüştü. Parmaklarını adamın acıyan kafa derisine batırarak onu göğsüne sıkıca bastırdı.

"İyi hissediyor musun?" Seth sordu.

"Evet." Küçük tıslaması bir iniltiye dönüştü.

Dokunuşları altında kıvrandı ve Beck, adamın parmaklarının artık kızın tüylü buklelerini keşfetmekten daha fazlasını yaptığından şüphelendi.

Meme ucunu hafifçe ısırıp çekiştirmeden önce gülümsedi. Kız küçük bir çılgık attı. Adam

Diliyle onu yalayarak acısını dindirdi. Diğetine de aynı muameleyi yaptığıında, kadın onu titrek bir nefes verişle ödüllendirdi.

Kızın yumuşak memeleriyle daha uzun süre mutlu bir şekilde ziyafet çekebilirdi ama Heavenly'nin nefesi göğsüne girip çıkmaya başlayınca Beck onunla alay etmekten kendini alamadı. "Seth amını mı okşuyor, küçük kız?"

Adamın meşgul eline karşı kıvranırken hülyalı bir iniltiyle karşılık verdi.

Verdiği cevap son derece sevimliydi... ama onun beklediği gibi sözlü bir cevap değildi. Elini geri çekerek kızın yanaklarından birine sert bir şaplak indirdi. Kızın yumuşak etinin elinin altında boyun eğdiğini hissetmek ve koluna doğru kayan tatmin edici karıncalanma Beck'in kükreme isteği uyandırdı.

Heavenly'nin gözleri fal taşı gibi açıldı ve ciyaktı. "Neydi-"

"Kelimelerini kullanmadın."

"Hayır, ama az önce elimde lanet bir su birikintisi bıraktı." Seth ona muzaffer bir sırıtış gönderdi. "Şimdi mi yaptı?"

"Oh, evet."

Beck Heavenly'nin ensesini avuçladı. "Biraz daha şaplak ister misin, küçük kız?"

"Bilmiyorum... neden-"

"Neden içinden tatlı bir krema fışkırdı?" Seth onun omzunu ısırdı. "Hayır." Heavenly sanki onlarla yüzleşemeyecek kadar utanmış gibi kirpiklerini indirdi.

Beck onun kıkına biraz daha sert vurdu.

"Ah!" Acıya karşı kendini sıktı.

Ama elini tekrar kızın sıcak teninde gezdirdiğinde, kız çok tatlı bir iç çekti.

"Kelimelerinizi kullanmamak kabul edilemez. Duygularınızı saklamak da öyle," diye azarladı Beck. "Açık, dürüst iletişim. Hatırladınız mı?"

"Evet."

Tanrım, onu avucunun altında hissetmek ve kırmızı bir kıkıya sahip olmanın onu ne kadar tahrik edeceğini görmek için ona şaplak atmak için can atıyordu. Ama şimdi zamanı değildi. Kurallar ve beklentiler konusunda rahat olduğunda, onların arasında güvende olduğunu bildiğinde... O zaman mı? Tabii ki evet.

"Şimdi, soruya cevap ver." Sesini alçalttı. "Durmamı istiyor musun?"

"Dürüstçe cevap vermenizi öneririm. Taşan bir kovan gibi bal döktüğünü hissediyorum," diye ekledi Seth. "Daha fazlasını isteyip istemediğinden emin olmasan bile vücudun bunu biliyor. Beck'in şaplakları seni tahrik ediyor."

"Ve bunu yaptıkları için çok mutluyuz." "Gerçekten mi?"

"Hmm," diye mırıldandı Beck onun boynuna karşı. "Biliyor musun Cooper, tüm o değerli kremanın boşa gitmesine izin vermek korkunç olurdu."

"Çok yazık. Yatağa gir, Heavenly." Seth odanın öbür ucuna doğru yürüdü ve yorganı çekip çıkardı.

"Sanırım endişeli," diye mırıldandı Beck onun kulağına. Heavenly yumuşak, utangaç bir kıkırdamayla onu şerefletirdi.

Bir tutam saç kulağının arkasına sıkıştırırken kendini onun gözlerinde kaybetti, masmavi

gözlerini çevreleyen gümüş çizgiler onu hipnotize etmişti. "Sabrını kaybeden tek kişi o değil."

Nazik avuçlarını onun omuzlarına koydu. "Bana bir daha bakmayacağını düşündüğüm zamanlarda bile dokunmanı istedim."

Beck'in nefesi kesildi. Kirpiklerini kaldırıp ona baktığı ilk andan itibaren kalbini yerinden oynatmıştı. O zamandan beri onu değiştirmiş, daha iyi, daha nazik bir adam olmasını istemişti...

sevebileceği türden bir adam. "Seni hiç istemedim."

Yüzü özür dileyerek yumuşadı. "Ama benim için de Seth'le aynı şey oldu. Bir bakış ve-"

"Biliyorum." Beck de biliyordu. Bundan hoşlanmıyor ya da bunu anlamıyordu ama artık bunu sorgulamıyordu. "Her şey yolunda, Heavenly."

"Biz büyük adamlarız," diye güvence verdi Seth, arkadan beline sarılırken.

Heavenly geri çekildi ve eşiği geçtiklerinden beri ilk kez endişeli görünüyordu. "Bunun ikinizin de istediği şey olmadığını biliyorum ve babam-"

"Şimdi olmaz," diye ısrar etti Seth. "Burada bizden başka kimse yok. Ne istiyorsun?" "İkinizi de memnun etmek... ve nasıl yapacağımı bilmiyorum."

Yaşadığı onca şeyden sonra ilk endişesi onları memnun etmek miydi? Bu Beck'in aklını başından aldı.

Kızı kollarının arasına alan Seth'in yüzüne anlayış yerleşti. "Bu gece tek yapman gereken kendini açmak ve bize güvenmek. Bunu yapabilir misin?"

Başını salladı. "İkinize de zaten güveniyorum."

Tanrım, ne güzel sözler.

"O zaman arkana yaslan." Beck onun yatağın ortasına uzanmasına yardım etti.

Cesur, güzel kızlarına bakarken sabırsızlığı omurgasına tırmandı. Masum açlık gözlerini dolduruyordu. Neyi amaçladıklarını bilmiyordu ama umutsuzca bunu istiyordu... onları istiyordu.

Ne pahasına olursa olsun, Seth'le birlikte ona hayatının en unutulmaz gecesini yaşatmalıydılar.

Cooper'a baktı. Adamın soğukkanlı ifadesi Beck'e yine aynı fikirde olduklarını söylüyordu.

Gözlerini Heavenly ile kilitledi. "Bizim için bacaklarını aç, küçük kız. Bize o güzel, ıslak amını göster."

Bacaklarını yavaşça ayırırken Seth'in sevmeye başladığı pembe allık kızın yanaklarını boyadı. "Daha geniş," diye emretti Seth.

Uyluklarını birbirinden uzaklaştırdıkça, kadınsı kokusu havayı doyuruyor ve Beck'i dizlerinin arasında sürünmeye zorluyordu.

"Kendini hazırla. Lanet olası tat alma tomurcuklarını ateşe verecek," diye homurdandı Seth.

Korunmasız bir an için kıskançlık Beck'i bıçakladı. Bıçağı çekip çıkarmak için kendini zorladı. Artık bu önemsiz şeyi ondan üstün tutmayacaktı. Bu bir yarışma değildi. Kazanan ya da kaybeden yoktu. Heavenly'ye hak ettiği tutkuyu ve sevgiyi verebilmek için Seth'in daha önce gösterdiği bilgece kabullenışı göstermenin zamanı gelmişti.

"Onun güzel ağzının sikiinin etrafına sarıldığını hissedene kadar bekle," dedi bir gram bile kötü niyet taşımadan.

"Beck!" Utanç içinde ağzı açık kaldı.

"Ne?" Kadını daha da açtı ve avuçlarını kadının kalçalarında gezdirdi. "Gerçek bu. Günahkâr bir dilin var."

"Öyle mi?" Seth sırtıttı. "Bunu istiyorum. Bunu şimdi istiyorum."

Tanrım, ona gösterebilecekleri milyonlarca şey... Ona verebilecekleri destansı zevk... Vücudunu ve zihnini bükebilecekleri birçok yol...

Eğer onlara izin verecek kadar uzun kalırsa.

Beck endişenin içine işlemesine izin vermedi. Heavenly hayatını alt üst etmiş, kalbini çalmış, sonra da ona gelecek için hiçbir umut vermemiş olabilirdi ama bu geceden sonra onun daha

fazlasını isteyeceğine inanmak zorundaydı. Yüzünü aydınlatan şaşkınlık ve huşu bu kadar çabuk söndürülemeyecek kadar parlaktı.

Beck zihnini temizledi ve önünde uzanan Heavenly'ye odaklandı. Belli belirsiz, Seth'i fark etti

Sikini ağzına dayamadan önce başının altına yastıkları yığıdı. Dudaklarını cesurca ayırmadan önce yüzünde belirsizlikle ona göz kırptı.

Kadının ağzının anısı Beck'in içinde dalgalandı. Kanı gürledi. Talep kükredi.

Kendini Noel sabahı tüm umutlarını ve hayallerini bağladığı özel hediye açan bir çocuk gibi hissederek Heavenly'nin somurtkan, parıldayan kıvrımlarına odaklandı. Onu derin derin içine çekerek ciğerlerini onun yoğun, baş döndürücü kokusuyla doldurdu. Sonra kalçalarını kavradı ve onu ağzına doğru kaldırdı.

Beck dilini kızın kalçasının iç kısmında gezdirerek altın buklelerine doğru parıldayan bir yol açtı. Başparmaklarıyla onu ayırırken Heavenly huzursuz ve arayış içinde kıvranıyordu. Kadının suları ılık bir şurup gibi sızıyordu.

Bekleyemedi. Dilini kızın yarığında gezdirdi. Kadının ekşi özü tat alma tomurcuklarına şarkı söyledi. Vücudu mırıldandı. Aleti ağladı. Ve kalbi, Heavenly'nin ilk tadının mükemmelliği karşısında uçtu.

Bir hırıltıyla onun tümseğine yapıştı ve dar, satenimsi duvarlarını acımadan diliyle sikmeye başladı. Boğuk çığlıkları ve dalgalı kalçaları onu daha yükseğe çıkarmaya teşvik etti.

"Çok ateşli görünüyorsun meleğim," diye inledi Seth. "Ve ağzın delice hissettiriyor."

Beck'in siki çarşafın üzerinde sabırsızca titreşirken, Seth'in onun ayrılmış dudaklarının arasından süzülüşünü izliyordu. Adam kızın ağzına girip çıkarken saçlarını okşuyordu. Heavenly, Seth'in yardımsever onayını içerken güzelliğin ötesinde görünüyordu.

Ondan daha da fazla zevk almaya kararlı bir şekilde, bir parmağını onun sıkıca kavrayan duvarlarının içine kaydırıp ve hassas klitorisini emdi. Bir parmağını daha içine soktuğunda kadın gerildi, kasıldı. Kadının susturulmuş acı sesleri onu bir şenlik ateşi gibi yaktı.

Parmaklarını onun bunaltıcı çekirdeğinin içinde döndürerek klitorisinin arkasındaki hassas sinir bölgesinin üzerinde gezdirdi. Dilini yeni bir sıvı seli doldururken kadın tekrar ağzına doğru eğildi.

Seth küfretti ve tıslayarak emdi. "Angel. Tanrım..."

Seth'in kalın tepesini okşarken tatlı bir çaresizlik içinde, "Aman Tanrım," diye nefes aldı. "Seni tatmayı seviyorum ama... Beck. O bir şeyler yapıyor ve benim..."

"Bizim için gelmek ister misin?" Seth onun meme uçlarını koparıp alay etti. "Evet."

Kadının nefes nefese verdiği cevap Beck'in ihtiyacı olan tüm teşviki sağladı. Parmak uçları içindeki hiper farkındalık noktasıyla oynarken diliyle klitorisine vurdu. Heavenly gerildi. Nefes nefese inlemeleri çığlıklara dönüştü.

Heavenly'nin milyonlarca parçaya ayrılmasına saniyeler kalmıştı. "Onu bize ver," diye ısrar etti Seth. "Şimdi gel!"

Onun emriyle Heavenly'nin vücudu sarsıldı. Aşağı doğru eğildi ve çığlık attı. Beck onun kasıldığını, kalçalarının sarsıldığını ve başını geriye atıp parçalandığını hissetti. Onu daha da yukarı çekti, klitorisini diliyle daire içine aldı ve parmaklarını çırpınan amının içinde kaydırıp.

Tanrım, çok güzeldi. Paha biçilemezdi. Ve tam burada, şu anda... O onların.

Doruk noktası üzerindeki etkisini kaybettiğinde Beck onun için için yanan, odaklanmamış gözlerine baktı. İnce bir ter tabakası kızarmış tenini parlatıyordu. İnledi, nefesini tekrar yakalamak için mücadele etti... ve onu büyülenmiş halde bıraktı.

Seth onun yanındaki yatağa uzandı ve uzun, tutkulu bir öpücükle ağzını çaldı. Beck Seth'in kıznamından çıkışını izledi. "İnanılmaz, küçük kız."

Heavenly öpücüğü sonlandırdı ve doygun bir gülümsemeyle Beck'in yüzünü kavradı. "Bu inanılmaz bir histi.

kendime verebileceğim her şeyden daha iyi." Kızardı. "Angelo'nun yerinde bana yaşattığın orgazmdan bile daha güçlü."

"Sana daha fazlasını verebiliriz meleğim. Önce seni ikimizi de almaya hazırlamalıyız." "İkiniz de içimde olacaksınız... birlikte mi? Aynı anda mı?"

Seth, Beck'in komodinin üzerine bıraktığı kayganlaştırıcı tüpünü aldı. "İhtiyacın olduğu kadar yavaş alacağız."

Herhangi bir nedenle durmamızı isterseniz, söyleyin."

Heavenly onların arasında bir bakış fırlattı, yüzlerini aradı, araştırdı. Sonra başını salladı ve kendini tamamen onlara açarak arkasına yaslandı. "Neye ihtiyacınız varsa yapın."

Kadının ciddi güven gösterisi Beck'in aklını başından aldı. Beck şimdi onun içine girmek zorundaydı. Ayağa kalktı ve kayganlaştırıcı için elini Seth'e doğru uzattı.

Cooper başını salladı ve onun yerine bir prezervatif uzattı. "Bunu ben hallederim. Bu şeref sana ait."

Beck Seth'in avucundaki küçük kare folyoya baktı, kalbi hızla çarpıyor, zihni hızla atıyordu. Alnında boncuk boncuk terler oluştu. Elbette, bunun hayalini defalarca kurmuştu ama...

Bakirelerle işim olmaz!

Başka bir hayattan başka bir masum kızın görüntüleri beynine saldırdı. Musallat olan görüntü, buz gibi parmaklarıyla ruhunu kavradı. Gözlerini kapadı ve anıları uzaklaştırmaya, ana odaklanmaya çalıştı. Yalnızca Heavenly'ye. Eğer onu kendine ait kılmak istiyorsa, bunun tek yolu buydu.

Yutkundu. Prezervatife uzanırken eli titredi. "Emin misin?" "Evet. Senin için sorun olur mu?" Seth'in kaşları endişeyle çatıldı.

Elbette özel dedektif onun tereddütünü fark etmeyecek kadar gözlemciydi. Şüphesiz daha sonra sorular soracaktı. Hay sikeyim.

Heavenly onun yanağını okşadı, yüzünü endişe kaplamıştı. "Beck, her şey-"

"İyi misin?" Nefes nefese kaldı ve tekrar sıkı sıkıya sarıldı. "Hayır, küçük kız. Her şey mükemmel."

Sonra şişmiş dudaklarını geçip tadını çıkarmadan önce ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi.

Onun bekaretini alacaktı. Vay anasını. Onunla tanıştığı gün, ona sahip olmak için kurallarını çiğneyeceğini düşünmüştü. O zamanlar, yirmi yıldır en kutsal saydığı kuralı yıkmak zorunda kalacağını bilmiyordu.

Kollarını Beck'in boynuna dolayarak ona gülümsedi. Beck kolları ve bacakları birbirine dolanarak yan dönerken onu sıkıca kavradı ve kendisiyle birlikte sürükledi.

Kayganlaştırıcı tüpünün kapağı bir patlamayla açıldı. Seth hiç vakit kaybetmiyordu.

Beck de yapmadı. Öpüşmeyi derinleştirdi, parmaklarını kadının sıcak kalçalarının arasına kaydırırken dilleri birbirine karıştı. Seth kızın içine girip klitorisini parmaklarken kızın doymuş bukleleri parmaklarını kapladı. Seth onun arka tarafındaki sert kenarı inceltmeye çalışırken Beck onun erotik miyavlamalarını yuttu.

"Tanrım, o kadar sıkı ki," diye homurdandı Cooper.

Seth parmağını kızın içine soktuğu anda Beck onu vajina duvarının arkasında hissetti. Kızın her soluk alışını, titreyişini ve yüzündeki zevk oyunlarını içine çekti. Klitorisini tıngırdattı ve G noktasını okşadı, onu canlandırdı... ama asla uçurumun kenarına gitmesine izin vermedi.

Sonunda Seth ikinci bir parmak daha soktu. Heavenly'nin içinden bir titreme geçti. Gözleri odaklanamaz hale geldi. Dilinden bir feryat döküldü. Seth daha fazla kayganlaştırıcı ekleyip hızla üçüncü bir parmak sokarken Beck gülümsedi.

"Rahatla ve onu içeri al." Beck onun titreyen bedenini tuttu ve onu öpücüklere boğdu. "Bunu yaptığında, seni yaralarımızın her bir yanan, ağrıyan inçiyile dolduracağız. Sonra hepimiz alevler içinde kalacağız."

Heavenly kalçalarını aralarında sallarken ona hafifçe başını salladı. Beck ve Seth'in üzerine yığıldığı hisleri işlerken kaşları çatıldı ve dudaklarının yemyeşil kıvrımı büzüldü. Beck tempoyu onun ayarlamasına izin verdi, Seth parmaklarını tahterevallı gibi ileri geri sallamaya başladığında onu kendisini tüketen coşkudan uzaklaştırmak istemiyordu. Kız tırnaklarını adamın kollarına geçirdi. Yumuşak, kedi yavrusu gibi miyavlamaları acınası inlemelere dönüştü.

Yine parçalanacaktı.

Beck için Heavenly'yi izlemek, bir kelebeğin kozasından kurtuluşunu izlemek gibiydi. Hayal ettiğinden çok daha muhteşem bir şekilde ortaya çıkıyordu.

"Gçinde çalıGacak son bir parmak daha," diye

mırıldandı Seth. "Yanıyor." Nefes nefese sesi

titriyordu. "Bu çok..." "İyi mi?" Beck hırladı.

"Oh..." Kirpikleri kırpışarak kapandı. "Çok iyi."

"İkimiz de aletlerimizi içinde sıktığımızda nasıl hissedeceğini hayal edebiliyor

musun?" "Hayır. Ama istiyorum... İhtiyacım var... Oh. Lütfen..."

"Tekrar boşalmaya hazır mısınız?" Seth yüzünden ter damlayarak sordu.

Heavenly sanki odaklanmaya çalışıyormuş gibi ağır göz kapaklarını kaldırdı. "Evet. Ateş... çok sıcak. Bunaltıcı. Duramıyorum..."

Beck Seth'e doğru baktı. O da başını

salladı. Bitmek bilmeyen bekleyiş

neredeyse sona ermişti.

Adam parmaklarını Heavenly'nin amcığından çekerken, kadın hayal kırıklığına uğramış bir uluma çıkardı.

Beck dişleriyle prezervatifi yırtarak açtı ve lateksi zonklayan şaftının üzerinde sürükledi. Her zaman kutsal olduğunu düşündüğü bir ilkeyi ihlal ettiği gerçeğini düşünmeyi reddetti ve sadece onun kulaklarında gürleyen coşku çığlıklarını duymayı düşündü.

Yırtılan folyo sesi ona Seth'in de eldiven giydiğini söyledi.

Sonra saniyeler içinde, tek bir kelime bile etmeden tekrar aynı sayfadaydılar, ikisi de parmaklarını bir kez daha vücuduna soktular. İnce zarının arasından Seth'in parmak eklemlerine dokundu. Birlikte onu uçurumun kenarına sürüklediler. Heavenly'nin tiz çığlıkları duvarlarda yankılandı ve havayı doldururken, kendini onların itici parmaklarına karşı toprakladı.

"İşte bu, küçük kız," diye hırladı Beck. "Gel!"

Kendinden geçerken göksel bir çığlık attı. Duvarlarını sıkıca yumruklayarak Beck'in parmaklarını ezdi. Aralarında kıvranan kızın görüntüsü Beck'in göğsünü yumrukladı.

"Hemen harekete geçmeliyiz, dostum," diye bağırdı Seth, parmaklarını kızın bakir kışından çekerek.

Parmakları hâlâ yerinde kilitli olan Beck onu sırt üstü çevirdi. Coşku gözlerini cam gibi yapmıştı. Mutluluk yüzünü değiştirdi.

Beck hayatı boyunca hiçbir kadının zevki bu kadar mutlak ve saf bir şekilde yaşadığını görmemişti.

Sertçe yutkunduktan sonra onun üzerinde durdu ve kalçalarını dizleriyle ayırdı, sonra parmaklarını vücudundan ayırdı ve tepesini onun hala titreyen, şişen açıklığına hizaladı.

Zamanı gelmişti.

Bir duygu yumağı boğazını tıkadı. Gözyaşları gözlerinin arkasını yaktı.

Parmaklarını Heavenly'ninkilerin arasından geçirdi ve kollarını başının üzerinde sürükledi. Ağır

göz kapaklarını kaldırdı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. Beck'in ne yapmak üzere olduğunu biliyordu. Beck tereddüt ya da korku görmedi, sadece mavi gözlerinde parlayan güveni gördü, ruhunu sonuna kadar açmış, bir şekilde tüm varlığını onun kalbinin etrafına sarmıştı.

Onu seviyordu.

Beck bunu açıklayamıyor ya da kontrol altına alamıyordu. Sadece... öyleydi. Ve her nasılsa bundan sonra olacakların daha önce yaşadığı hiçbir sekse benzemeyeceğini biliyordu. Bir keresinde bu kızı becerirse bunun onu mahvedeceğini sezmişti. Haklıydı. Kız onu anlayamayacağı şekilde hem yıkacak hem de yeniden inşa edecekti.

Bakışlarını onunkilere kilitleyerek geniş tepesini kadının dar kıvrımlarına bastırdı. Isı vücuduna yayıldı. Duygularıyla ürperdi. Tanrım, daha kadının içine girmemişti ve kadın onu çözmeye başlamıştı bile.

Beck sabrını zorladı. Şakaklarından ter akıyordu. Kendini yukarıda tutarken kolları titredi ve yavaşça içeri girmeye başladı.

Hızla onun kırılgan bariyerine ulaştı ve durakladı, nefesi sıcak ve sertti. Kadının gözlerinin içine bakarken, o anın ciddiyeti onu çarptı.

"Lütfen," diye yalvardı yalvaran bir bakışla.

Sonra ayağa kalktı ve ağzını onunkine bastırdı, nefesi, dudakları ve varlığının her zerresiyle ona yalvardı. Onu nasıl reddedebilirdi?

Beck çenesini sıkarak geri çekildi, kızın gözlerinin içine baktı, sonra ileri atıldı ve kızın masumiyetini parçaladı.

Hava ciğerlerinden fişkırdı. Kadın hızla gerildi ve nefes nefese kaldı, gözlerini sıkarak kapattı. Yavaşça daha derine inen adam, kadının yüzünde zevk ve acının birbirine karışmasını izledi.

Sonunda tamamen onun içindeydi.

Aleti kızın kavrayan sıcaklığının içinde boğuluyor olsa da, kıpırdamadan durdu ve kızın uyum sağlamasına izin verdi.

İşkence dolu saniyeler saatler gibi akıp geçti. "Konuş benimle. Lütfen bana iyi olduğunu söyle."

Akademik olarak, ona rahatsızlıkla acı arasında bir şey yaşatmış olabileceğini biliyordu. Ama lanet olsun, onun iyi olmasına, onu içine alabildiği kadar derinden istemesine ihtiyacı vardı.

Sonunda gözlerini açtı ve onun bakışlarıyla karşılaştı. Pembe dili ayırık dudaklarında gezindi. Sonra ona göz kamaştırıcı, tembel bir gülümseme gönderdi. "Ben... harikayım. Biraz daha?"

SETH CENNETİ BIRAKTI ve nefesini tutarak onun yanındaki şiltenin üzerine süründü. Beck'in kalçalarını kısıp kızın bekâretine sahip çıkacağı anı izlerken beklentisi omurgasını sarmıştı. Hava Seth'in ciğerlerini aceleyle terk etti. Titrerken kızarmış yüzünde zevk-acı dalgalanıyor, küçücük amını geren kalın yarağa alışmaya çalışıyordu.

Kahretsin, gözlerini ondan alamıyordu. Onun kadınlığa geçişini görmek onu suskun bıraktı.

Heavenly'nin nefessiz, hırıltılı iniltisi derisinin altına sızdı, etini çizdi. Aleti alev alev yanıyordu. Derinlere inme ve aklına gelebilecek her türlü lezzetli, kirli, sapkın zevki ona bahşetme dürtüsü onu sardı. Seth onun içine girdiğinde, kendisini hissedinceye kadar durmayacağını zaten biliyordu.

-Ruhunun derinliklerine kadar hisset.

"Konuş benimle." Beck'in kısık sesi odayı doldurdu. "Lütfen bana iyi olduğunu söyle." Kirpikleri tembelce dalgalandı ve açıldı. "Ben... harikayım. Biraz daha?"

"Kaldırabileceğin kadarını," diye gürledi Seth.

Kız ona, onu şok eden ve sabrını taşıran bir gülümseme gönderdi. "Onu pozisyonuna getir. Sabırsızlanıyorum." Kayganlaştırıcıyı aldı ve sikiğin üzerine bir kat daha sürdü.

"Tamamdır." Beck sırt üstü yuvarlandı, Heavenly'yi üzerine çekti, aleti hâlâ gömülüydü

İnce bacakları adamın kalçalarına sarılmıştı.

Yeni hisler karşısında kızın parlayan yüzünde bir şaşkınlık belirdi. Ağzı açık kaldı. Sonra bir soluk alıp bir iç çekişle doktorun aletinin üzerinde kıpırdandı, ellerini doktorun omuzlarına dayadı ve inanılmaz derecede derine indi.

Vücudu dalgalanıyordu. Sırtı eğildi. Solgun saçları Beck'in kalçalarına dökülüyordu. Kendisi de onu beceriyor olmayı on kez tercih etmesine rağmen, Seth izlemeyi bırakmaktan neredeyse nefret ediyordu.

Heavenly gözlerini açıp ona odaklanmamış bir bakış gönderdiğinde onu bir kez daha şoke etti. "Ben hazırım."

Kahretsin, bakirelerinin içinde uyuyan bir cadaloz mu vardı? "Oh, meleğim... Bu çok açık."

Seth yatağın ayak ucuna koştu ve Beck'in bacaklarının arasındaki şiltenin üzerine diz çöktü. Bir kolunu Beck'in göğüslerinin altından geçirerek onu kendine doğru çekti ve Beck'in göğsüne yapışmasından memnuniyet duydu.

Seth onun kulağını ısırıp sikini kışına dayadığında ve sert uzunluğunu dolgun yanaklarının arasında ileri geri kaydırduğında sabırsızlanıyordu. Heavenly inledi ve kalçalarını ona doğru yuvarladı.

"Beni tahrik ediyorsun," diye homurdandı onu kavrayıp tenini -kokusunu- her tarafına sürerken. "Ben de," diye araya girdi Beck, iri elleri kızın küçük belini sararken. "Tanrım... Acele et, Cooper." Seth sertçe başını salladı ama Heavenly'nin sallanması ve aletine doğru kabarması dikkatini dağıtmıştı.

Lanet olsun.

Onu kendine doğru daha da sıkı çekti, ağrıyan başının ve hassas sütunun üzerinde sürükledi. Parmaklarını daha derine soktu, çürükler bırakacağını biliyordu. Bu endişe onu daha fazla zorlamaktan alıkoymadı, boynundaki tendonlar patladı, kasıtlı, talepkâr bir ritim bulurken yüzü buruştu.

"O kadar sıkı ki," diye ısırdı Beck. Seth onu kendi elleriyle hissetmek için yanıp tutuşuyordu.

Hayvani bir iniltiyle yumruğunu saçlarına geçirdi ve yüzünü kendine doğru çekti, bakışları onun için için yanan mavi gözlerine daldı. Kız aklıktan nefes nefese kalmış, dudakları aralanmıştı. Kızın yarı kapalı bakışları adamın ağzına sabitlenmişti.

Evet, bu daveti reddetmiyordu.

Seth onun dudaklarını yuttu, çiğ çığlıklarını yuttu. Kadının göğsünü avuçladı, boncuklu meme ucunu yakaladı, bükte ve sıkı. Kız bir çığlık atarak Seth'in eline, öpücüğüne doğru atıldı. Aynı şeyi diğerine de yaptı, inleyip titreyene ve dokunuşunun altında eriyene kadar tomurcuğa işkence etti. Onun tutarsız yalvarışlarının her birini içine çekti. Oh, onun iradesine boyun eğmek heyecan verici olacaktı.

Zorlukla bekleyebildi.

Ağzını onunkinden ayırarak dişlerini boynuna geçirdi. "O güzel kışını sikeceğim. Beck amına girerken, ben de sikimin her santimini arkana sokacağım ve nefes alamayana kadar seni becereceğim."

"Kahretsin, evet," diye inledi Beck. "Seni gereceğiz, bizim için boşalana kadar sıcak ve hızlı bir

şekilde yanmanı sağlayacağız. Her şeye yeniden başladığımızda hâlâ kıvranıyor ve titriyor olacaksın. Senden zevk almayı bitirdiğimizde, kemiksiz olacaksın ve merhamet için yalvaracaksın."

"Ve bundan fazla bir şey beklemeyin," diye ekledi Seth.

Kızın kirpiklerinin dalgalanışını yakaladı, kırmızı, şiş dudaklarının günahkâr bir *O'ya dönüşmesini* izledi, kız dönüp kolunu onun boynuna doladı, vücudu ikisinin arasında aktı ve yuvarlandı. Dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. "Kulağa... mükemmel geliyor."

Baktı. Kadın ciddiye di.

Seth sertçe yutkunarak hayvani hırılıısını bastırmaya çalıştı. "Baş aşağı. Kıp yukarı."

Başıyla hafifçe selam verdi ve Beck'e yaslanmaya başladı ama yeterince hızlı değildi. Onu adamın göğsüne doğru itti ve avuç içiyle kürek kemikleri arasında düz bir şekilde tuttu. Doktor bundan sonuna kadar yararlandı ve Beck onu sikip içine alırken dudaklarına yapıştı. Seth, Heavenly'nin ayrılmış kalçaları ve Beck'in kalın aletinin onun arasında kaybolması karşısında donup kalarak bakmaktan kendini alamadı. Kadının derin iniltileri adamın soluk soluğa nefes alışlarına karışıyordu. Sesler bir şekilde kısılmış ama küçük odada büyütölmüş, tutkularının samimiyetini ortaya çıkarmıştı.

Baş dönüyordu. Kalbi kükredi. Aleti çığlık attı.

Kahretsin, zar zor nefes alabiliyordu.

Zamanı gelmişti.

Seth sikini onun rozetine bastırdı. Geniş tepesini nazikçe onun küçük halkasına doğru sıkıştırdı. Gözleri neredeyse başının arkasına yuvarlanıyordu. Kadının kendisine yaklaştığını hissettiği anda bir genç kız gibi boşalmazsa şanslı sayılırdı.

"Seth..." Başını geriye attı, solgun saçlarından tutamlar etrafa saçıldı.

"Bana tutun," diye emretti Beck. "O içeri kayarken nefes al. Nefes verin ve aşağı doğru itin." Kalçalarını düzleştirerek eğildi. "Böyle mi? Acıyacak mı?"

"Aynen böyle." Seth başparmaklarını meleğın sırtında gezdirdi. "Eğer bu aklını başından almıyorsa meleğim, bir şeyleri yanlış yapıyorum demektir."

İleri doğru sallandı, elleriyle yanaklarını ayırırken kenarlarına daha sert bastırdı. Tanrım, sikini hiç bu kadar küçük birinin içine sokmamıştı. Alnında ter birikmişti. Daha derine inerken kasları çığlık atıyordu.

Sonunda, tepesi Heavenly'nin sıkı halkasına girdi. Adam kendini tamamen onun kavurucu sıcaklığına bıraktığında boğazından bir şok çığlığı koptu. Dibe vurduğunda hava ciğerlerini terk etti.

Yeryüzündeki cenneti onu sıcak, ipeksi bedeninin içinde tamamen karşılamıştı. "Acı yok mu meleğim?" diye mırıldandı.

"Hiç." Aralarında deneysel olarak gidip gelirken nefesi düzensiz geliyordu. "Kendimi çok dolu hissediyorum. Bu..."

"Ne?" Seth havladı. Eğer çekip gitmesini istiyorsa, bunu şimdi yapmak zorundaydı. Henüz kıpırdamıyordu bile ama daracık deliğinin basıncı ve dalgalanması sikiindeki her siniri havai fişek gibi ateşlemişti. Taşakları ağrıyordu. Kalçalarını daha sıkı sıktı, geri sallanma dürtüsüyle savaştı, sonra daha derine itti. "Ne oldu?"

Heavenly Beck'in omuzlarını kavradı ve dudaklarını Beck'in boynundan yukarı, kulağının yanına kadar kaydırđı. "İnanılmaz. Hissediyorum"-Beck tekrar içine girdiğinde nefesi kesildi-"alındım."

Ve belli ki hoşuna gitmiş.

Seth küfretti. "Çünkü öylesin."

Oyun zamanı sona ermişti. Bu yeni uyanmış, duyusal farkındalığı olan Heavenly onu çok heyecanlandırıyordu. Bu yatak odasına onu sahipleneceğine inanarak girmiş olabilirdi ama Heavenly'nin de onları sahiplenmeye niyetli olduğu açıktı. Onlarla bir gelecek görmediği hakkındaki küçük konuşması? Evet, saçmalık diyordu. Kız onların arasına aitti ve baskın beyinlerinde güce aç her fitili ateşliyordu.

Beck'e doğru başını sallayarak adamın gitmeye hazır olduğunu bildirdi. Doktor anlayışla başını salladı ve kalçalarını sallamaya başladı. O geri çekilince Seth daha da hızlandı. İleri geri, onlar

sözsüz çalıştılar ve ritimlerini buldular.

Heavenly yapıştı ve sarıldı, en keyifli ve çaresiz sesleri çıkardı. Seth eğildi ve dudaklarını onun sırtında gezdirirken, kendini onun yanan, kadifemsi geçidine attı, parmaklarını onun yumuşak kalçalarına geçirdi ve dişlerini boynuna geçirdi.

İhtiyaç içinde inledi, omzunun üzerinden ona bir bakış atmadan önce içini bir ürperti kapladı. Bakışları birleşti, kapüşonlu gözleri açgözlüydü.

Ona arzuladığı şeyi verdi, acımasız darbelerden sonra onu darbelerle doldurdu. Her itiş onu Beck'in üzerine itti ve ikisini de daha derine götürmeye zorladı. Bu, klitorisini adama karşı sürtünmeye sevk etti ve nefes almak için savaştmasına neden oldu. Sıkıca kavradı. Baskı dayanılmaz hale geldi. Kahretsin, şimdiden onun kontrolünü parçalıyordu.

Seth, Beck'in yüzünü buruşturan aynı acıyı yakaladı. Ve başını eğip savurduğunda, saçları Seth'in parmaklarına dolandı. Seth'in sikine daha fazla acı veren bir ihtiyaç hücum etti. Görünüşte çok utangaç ve narin görünüyordu... ama işte buradaydı, doğanın bir gücü gibi çiçek açan cinselliğinin tadını çıkarıyordu. Gırtlaktan gelen çığlıkları, parlayan teni ve minik nabız atışları... Feromonları havayı doyuruyordu. Tanrım, onunla sarhoş olmuş gibi hissediyordu, sanki onun için aklını kaybediyordu. Sanki onu elinde tutmak için her şeyi yapabilecekmiş gibi.

Görünüşe göre vudu büyüyle ilgili tek şey amcığı değildi.

"Lanet olası mükemmel," diye boğuldu Beck.

Seth de aynı fikirdeydi. Bu gece, Liam'la aralarına unutulmaya yüz tutmuş bir denizaltı sıkıştırdıkları ve tamamen garip bir sevişme yaşadıkları zamana hiç benzemiyordu. Neden bu çok daha doğru gelmişti? Cevap, görmezden gelemeyeceği sonuçları ortaya çıkardı.

"Tanrım, evet," diye hırladı Seth, onu bir öncekinden daha da sert sikiyordu. "Daha fazlasını istiyorum." Dudağını ısırды ve ona bir bakış daha gönderdi. "Güzel. İkinizi de içimde seviyorum."

Sonra da onları -kasıtlı ya da değil- vahşi ve derisinden çıkmaya hazır hissettiren ateşli bir açlıkla sağıyordu. Sabırsızlıkla savaştı. Onu incitmek istemiyordu ama onu tahrik etmeyi bırakması gerekiyordu. Onu, içini dışına çıkaracak kadar tahrik etmeyi bırakmalıydı.

Birdenbire kamburunu çıkardı ve uzun süre acı çeken bir feryat kopararak ikisinin arasında çırpındı, ikisini de ezici, nabız gibi atan bir kavrayışla kavradı. "Ben... Oh... Geliyorum!"

Heavenly'nin çığlıkları Seth'in içini parçaladı ve kadın sarsılıp titredi. Seth gözlerini kapadı, başını geriye attı ve dişlerini sıkarak onu zapt etmeye çalıştı, orgazmı boyunca onu terk ederek becerdi.

O coşku, kendinden geçme, hayal etmeye bile cesaret edemediği her şeydi. Ruhunu çırılçıplak soyuyordu.

Onun lanet kalbini çalışıyordu.

Kısa bir an için Beck'le göz göze geldi ve onun da aralarındaki bağın büyüklüğünü hissedip hissetmediğini merak etti. Bir damla gözyaşı adamın yüzünün kenarından aşağıya inerek saç çizgisinde kayboldu ve Seth cevabını aldı.

"Biliyorum dostum." Karşılıklı anlayış içinde başını salladı. Beck aylardır onun için bir dikenden başka bir şey olmamıştı. Şimdi, savunmasını aşip onu bedenlen ve ruhen ele geçiren bu kadın tarafından açıklanamaz bir şekilde birbirlerine bağlanmışlardı. "Benim için de öyle."

Artık Heavenly'ye aşık olduğunu inkâr edemezdi. İkisi de öyleydi... ve muhtemelen bir süredir öyleydi. Bunun farkına varmak heyecan verici... ve dehşet vericiydi. Onu incitebilecek güce sahipti -

sekiz uzun yıldır hiçbir kadına vermediği bir şey. Ama başka hiç kimse onun derisinin altına girmeyi başaramamıştı. Bunun nasıl, ne zaman ya da neden farklı olduğunu bilmiyordu. Kesin olarak bildiği tek şey kadının onlara ait olduğuydu.

Her iki adam da Heavenly'yi paylaşmayı istememiş ya da planlamamıştı. Ama Seth ilişkilerinin böyle olması gerektiğinden şüphe etmiyordu. Doğru, seçimi ondan almış olabilirlerdi. Ama karşılığında, hepsi için en iyi olanı seçmişlerdi.

Heavenly titremeye ve inlemeye devam ederken, Beck onun derinliklerine doğru itti. "Tekrar." Seth onun meme uçlarını koparırken ve boynunu ısırırken temposunu artırdı. "Onu bize ver."

Heavenly onların ritmini paylaşırken hiçbir şey saklamadı, onları her zamankinden daha derine çekti, etraflarında bir inilti, homurtu ve iç çekiş korosu birbirine karıştı.

"Hadi. Sıcak amcığının sikimin üzerinde erimesini istiyorum, küçük kız."

"Kendimi tutamıyorum. Bu...çok...fazla. Ben... ihtiyacım var..." Çaresiz sözleri aralarında cınladı, Seth'in teninde tüyleri diken diken eden ve ihtiyaçlarının doğrudan sikine yönelmesine neden olan mükemmel, yakıcı bir yakarış.

Taşakları sıkılaştı ve sertleşti. "Ben de kendimi tutamıyorum."

"Siktir. Ben de kaybediyorum," diye homurdandı Beck.

Adam daha sert itti, taşakları Seth'inkilere çarparak kadının içine girdi.

Heavenly çılgına döndü. Çıgıllıkları tiz ulumalara dönüştü. Aralarında gerilen ve akan gerilim canlı bir şey gibi titreşerek Seth'in tüm hücrelerini ateşe verdi. Kızın dalgalanan, kavrayan tüneline aldığz zevk onu çözülmekle tehdit ederken çenesini sıktı. Zirveye doğru yükselirken her kası gerildi ve güçlü bir hırıltıyla milyonlarca parçaya ayrıldı.

Heavenly onu takip etti, çıgılık attı ve karşı konulmaz bir mengene gibi siklerinin etrafında kenetlendi.

Beck'in gırtlaktan gelenkükremesi ve sarsıntılı hamleleri onları takip ettiğini gösteriyordu.

Yansıyan coşku çıgıllıkları odanın içinde yankılandı, kıvrılıp birbirlerine sarıldıklarında ve fırtınayı atlattıklarında hem güçlü hem de yumuşak ete saplandı.

Coşkudan indiğinde, bir yığın *ah*, *bok* onu bekliyor olmalıydı. Aşık mıydı? Uzun süreli bir ilişkiye girmeye istekli miydi? Evet. Ve garip bir şekilde, farkına vardıkları ona huzurdan başka bir şey getirmede. Dünyevi meleği her şeyiydi. O ve Beck onunla daha iyi insanlardı. Elbette hiçbir şey mükemmel değildi. Başta babası ve ölmekte olan adama verdiği söz olmak üzere hâlâ zorlukları vardı. Ama sonsuza dek sürecekmiş gibi hissettiren bu süreçte ilk kez, onları bir arada tutmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırды.

CENNET yüce, bitkin bir memnuniyetle iç çekti. Seth dudaklarını onun omzuna bastırdı ve başparmağını onu ısırdığı hafif hassas noktada gezdirdi. İnceliyor muydu? Beck onun yüzünü kavradı ve gözlerinin içine baktı, gözleri çok karanlık ve ciddiye. Yerçekimiyle doluydu. Aşka benzeyen bir şeyle doluydu.

Kalbi tekledi ve kekeledi. "Beck?"

"Mutlu musun, küçük kız?"

Yüzünde daha önce hiç olmadığı kadar geniş bir gülümseme belirdi, sanki iki kulağına da ulaşıyordu. "Bu kadar iyi hissedebileceğimi bilmiyordum. İlk seferimde ne isteyeceğimi ya da nasıl olmasını umacağımı bile bilmiyordum ama siz ikiniz bana bunu verdiniz. Mükemmeldi."

"Masumiyetini bana verdiğin için pişman olmanı asla istemem." Seth'e başını salladı.

"Bize." "İmkânsız."

Başını eğdi ve onu öptü, aylarca bekledikten ve merak ettikten sonra, birlikte yaşadıkları her şeyden sonra, dudaklarını onunkilere bastırmakta özgür olduğu gerçeğinin tadını çıkardı. Onun hâlâ sert olduğunu ve kendisini doldurduğunu hissedebiliyordu. Onu çevrelediğini.

Seth de öyle. Beck'e bir veda busesi atarak, omzunun üzerinden onun bakışlarını karşılamak için döndü. Çekici Seth'i, alaycı Seth'i, tahrik olmuş Seth'i görmeye alışkındı. İlk kez sadece Seth'i, yani onun altındaki adamı gördüğünü hatırlıyordu. Artık bakışlarındaki hiçbir şey flörtöz, esprili ya da heyecanlı değildi. Bu bakış ona her şeyin değiştiğini söylüyordu, sadece onun için değil, hepsi için.

Bunu o da kalbinde hissetti. Onlara karşı hissettiği çocuksu sevgiyi kabulleneli haftalar olmuştu. Bu gece, bu aşk çok daha az masum ve çok daha olgun hissettiriyordu. Kesinlikle seks yaptıkları için değil, onların gerçek karakterlerini gördüğü için. Bunlar onurlu, dürüst ve namuslu adamlardı. Güvenilebileceği adamlardı.

Şimdi tek yapması gereken, bunu yapmasına izin verecek kadar cesur olmaktı.

Babası bundan hoşlanmayacaktı... ama anlamıyordu. Zamanla anlayacağını umuyordu. Onun da bunu anlaması biraz zaman alacaktı. Özellikle de Dominant oldukları ve onu istedikleri için. Bağlanmaya -evliliğe ve bebeklere- kesinlikle hazır değildi ama kalbini ele geçiren ve şimdi ruhunu ellerinde tutan bu iki adamdan nasıl uzaklaşması gerektiğini de bilmiyordu.

"Angel?" Seth'in bakışları endişe dolu bir ifadeyle onu aradı.

Karmakarışık sorular ve sorunlar hakkında daha sonra endişelenecekti. Ne de olsa cevapları bugün ya da yarın bulmak zorunda değildi. Tek yapması gereken her şeyi olduğu gibi kabul etmektir, her seferinde bir gün...

"Her şey harika," diye söz verdi. "Los Angeles'taki en şanslı kız ben olmalıyım."

"Ben de kendimi oldukça şanslı hissediyorum." Seth onun boynunun kenarına bir öpücük kondurdu, sonra yavaşça arkasından çekildi.

Bir erkeğin kendisiyle seks yapmasını hiç düşünmemişti... orada. Ama hoşuna gitmişti. Ele geçirilmenin, hatta ırzına geçilmesinin verdiği hafif yasak heyecan hâlâ içini titretiyordu. Beck'in bekâretini böylesine beklenmedik bir hürmetle alması ve ardından gelen baş döndürücü tutku onu yeniden yumuşak ve muhtaç hissettirmişti.

Yarın River'a onu reddettiği için gerçekten teşekkür etmek zorunda kalacaktı. "Kalk." Beck onun kalçasına dokundu. "Seni temizleyelim ve konuşalım."

"Ben sıcak havlu getireyim," diye gönüllü oldu Seth, banyoya doğru ilerlerken. "İhtiyacım olan her şey orada mı?"

"Evet. Sana yardım edebilirim, dostum."

"Anladım."

Heavenly kendini Beck'in yumuşayan penisinden nazikçe kaldırdı ve birazcık acıdan daha fazlası olduğunu görünce şaşırdı. Prezervatifin üzerinde kan görünce de şaşırdı. "Bırak beni. Lütfen. Tuvalete gitmem gerekiyor."

Ve bu gece onunla ve ona yaptıkları tüm yaramaz, şaşırtıcı şeylere rağmen, kendini kızarıırken buldu.

Beck ayağa kalktı ve Seth gibi prezervatifini attı. İkisi de ona kıkırdadı.

"Gülme..." Kendinden emin bir şekilde kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Saklanmayın." Beck kollarını kavuşturdu ve bileklerini sıkıca yanında tuttu. "Hâlâ benim kızaran küçük kızım olmana bayılıyorum."

Kızarması daha da arttı. "Artık küçük bir kız olduğumu sanmıyorum." "Benim için her zaman öyle olacaksın."

Yanındaki Seth başını salladı. "O haklı. Benim yeryüzündeki tatlı cennetim."

İkisi de kollarını ona sarıp öpmek için hamle yaptıklarında, kadın geri çekildi. "Daha fazla olmaz. Yapış yapışım ve..." Ve muhtemelen kan olan bir şeyin uyluğundan aşağı aktığını hissettiğine yemin edebilirdi. "Ağrıyor. Ve açım. Akşam yemeği molası için hazırladığım sandviçi yiyemedim."

Seth iç çekerek geri çekildi. "Temizlen. Biz yemek hazırlayacağız."

"Ben yaparım. Benim için sakıncası yok," diye seslendi kıyafetlerini yerden alıp banyoya doğru giderken.

Beck buzdolabından, "Evdeki temel gıda maddeleri biraz azalmış," diye seslendi. "Pizza çağırmaya ne dersiniz?"

"Bana bir dakika verin," diye seslendi.

Kapıyı kapattı, ışığı yaktı ve birkaç havlu çıkardı. Lavaboda sıcak suyun gelmesini beklerken aynaya baktı. Karmakarışık saçları dışında farklı görünmüyordu. Ama farklı hissediyordu, sanki evren değişmişti ve birdenbire onun en iyi sırlarının çoğunu anlamıştı.

Kuru bir havluyu göğsüne bastırdı ve gülümsedi. Son zamanlarda pek çok şey ters gitmişti... ama yine de hiç bu kadar mutlu olduğunu hatırlamıyordu.

"Psst. Hey, dostum," diye mırıldandı Seth. "O da kimdi?" "Sen de mi fark ettin?"

"Gözden kaçırmak biraz zor.

Adamım..." Kimden bahsediyorlardı?

Ondan mı?

"Tüm o kızarıklıkların altında onun lanet olası bir siren olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu." Beck iç çekti. "Onu korkutup kaçıracağımı düşünerek aylarımı harcadım-"

"Ben de öyle. Ve o bir vampire dönüştü. Taşaklarına kadar içine girmiştım ve o *flört* ediyordu. Neredeyse daha fazlasını talep ediyordu. Tanrım, ona tekrar vermek için sabırsızlanıyorum."

"Pizza gelmeden önce hızlı bir sevişme yapabilir miyiz?"

Heavenly kıkırdamasını elinin arkasıyla gizledi. Yani onları şaşırtmış mıydı? Görünüşe bakılırsa onları biraz da sevindirmiş. Tanrıya şükür hayal kırıklığına uğramamışlardı. Aklının bir köşesinde onları memnun edecek kadar bilgili ya da güzel olamayacağı endişesi vardı. Ama onunla tekrar birlikte olmak için duydukları heves beklediğinden çok daha fazlaydı. Ve bu heyecan vericiydi.

Seth, "Sanırım bunu bir denemek istiyorum," diye söylendi.

"Biliyorsun, bu işi gizli tutmalıyız," diye fısıldadı Beck. "Onun için ne kadar zorlandığımızı anlarsa, bizi siklerimizden tutup yönlendirmeye çalışacaktır."

"İyi bir nokta."

Bir kahkaha daha bastırdı. Aslında bu hiç aklına gelmemişti ama şimdi onlar önerdiğine göre... kulağa eğlenceli geliyordu.

Sonunda leğendeki su buharlaşmaya başladı. El havlusunu ıslattı ve sıktı, sonra kendini yıkadı, kayganlaştırıcı ve kan katmanlarını ve uyluklarındaki meni izlerini nazikçe sildi. Sonra tuvaleti kullandı, kıyafetlerini giydi ve saçlarını o kadar da vahşi görünmeyecek bir şekle sokmaya çalıştı.

Ama umutsuzdu, bu yüzden vazgeçti ve güzel bir saç modeli yerine sıcak yemeği tercih edeceğine karar verdi. Banyodan çıktığında, ikisi de yatak odasında çeşitli hallerde duruyordu

soyundu. Seth atılmış giysilerin arasında iç çamaşırını bulmuş ve giymişti. Seth'in sert, yırtık vücudunun görüntüsü kadının iç çekmesine neden oldu. Beck çırılçıplak durmuş, telefonunu okuyordu. Kaslı poposu ve geniş, mürekkepli sırtı ona yemeğin biraz daha bekleyip bekleyemeyeceğini merak ettirdi...

İkisi de dönüp ona doğru baktılar.

"Neden giyindin?" Seth pek memnun görünmüyordu.

"Beck'in pizza sipariş edeceğini söylediğini biliyorum ama ben gerçek yemek istiyorum ve çıplak yemek yapamam."

Durakladı ve sanki bunu hayal ediyormuş gibi başını eğdi. Sonra başını salladı. "Evet, yapabilirsin. Bu hoşuma gider."

"Ben tamamen çıplaklıktan yanayım." Beck başını salladı. Kadın onlara bön bön baktı.

"Bu da ne-"

Telefonunun acil durum sesi çaldı. Babası. Kalbi durdu. Gecenin bu saatinde ancak bir sorun varsa arardı.

Heavenly panik içinde çantasına koştu. Onu nerede bırakmıştı? Ses fuayeye yakın bir yerden geliyordu. Seth'in öpücükleri aşırı ısınmaya ve onu bunaltmaya başladığında çantayı orada mı düşürmüştü?

Köşeyi dönerken yerde ikinci el lavanta rengi küçük bir omuz çantası buldu ve titreyen elleriyle telefonunu çantanın içinden çekip çıkardı. "Baba?"

"Bayan Young?" diye sordu tanımadığı bir erkek.

Arka planda bir kargaşa, ayak sesleri, makine biplemleri gibi sesler duyabiliyordu. "Evet. Babam nerede? Neler oluyor?"

"Sizi aramaya çalışıyordu ve... bir şey oldu. Hemen gelmeniz gerekiyor." Nefes alması durdu.

Göğsü sanki üzerine basılmış gibi hissediyordu. "Onun nesi var?"

"Bilmiyorum. Ama fazla zamanınız olmayabilir."

"Beş dakika içinde orada olacağım." Sesi tutarlı çıkmayı başardı.

İçten içe parçalanıyordu. Bir nüksetmeden sonra bir daha asla bu kadar çabuk nüksetmezdi. Genellikle aylar ya da en azından haftalar sürerdi. Genellikle toparlanır ve bir süre daha iyi hissedirdi ve...

"Beck. Seth." Bağırmaya çalıştı. Ses telleri çalışmak istemedi. Yatak odasına doğru koştu ama döndüğünde her ikisinin de mutfakta durduğunu gördü, yüzleri ağırbaşlı ve ciddiye.

Duymuşlardı.

Heavenly ağlamamaya çalıştı, en kötüsünü düşünmemeye çalıştı.

"Gitmem gerek." "Biz de seninle geleceğiz," diye güvence verdi

Seth. "Bir dakika içinde giyinmiş olacağım." Başını iki yana salladı.

"Zaman yok. Üç blok ötede. Koşabilirim ve-"

"Sizi biz götürürsek daha hızlı olur." Beck başını salladı. "İşleri yoluna koyabilirim. Beni orada istiyorsun.

Tartışma yok."

Adamlar yatak odasına doğru gittiler. O da onları takip etti. Beck haklıydı.

Nefes almaya çalıştı, her ikisi de kendi kıyafetlerini bulmak için atılmış kıyafet yığınınına bakarken paniklememek için mücadele etti. Karşılaştığı ilk kot pantolonu eline aldı. "Bunlar kime

ait?"

"Onlar benim." Beck elini uzattı.

Elindeki kotu ona doğru fırlatıp ayağının dibindeki gömleği ararken, kalın bir zarf halıya yuvarlandı. Kâğıtlar etrafa saçıldı. Sayfaları aldı ve dalgınca onları tekrar bir araya getirmeye çalıştı. İçinden bir ses bunun önemli olmadığını ve bir kenara koyması gerektiğini söylüyordu. Onları yatağa bıraktığında, sayfanın üstündeki üç kelime beyninde çılgılık attı.

EVLİLİK ANLAŞMASI.

Okudukça korku onu buz gibi bir su gibi ıslattı. BU ANLAŞMA BUNDAN BÖYLE "KOCA" OLARAK

ANILACAK OLAN KENNETH EDWARD BECKMAN İLE BUNDAN BÖYLE "EŞ" OLARAK ANILACAK OLAN GLORIA JANE BECKMAN ARASINDA YAPILMIŞTIR.

"EŞ" OLARAK ANILIYOR. TARAFLAR ŞU TARİHTE EVLENMİŞLER... Tarihi taradı, hızlı bir hesaplama yaptı.

On sekiz yıl önce mi?

Seth kâğıtlara bir göz attı. "Lanet olsun."

Sertleşti... ama şaşırılmış görünmüyordu.

Beck'in rengi soldu. "Açıklayabilirim."

Heavenly başını salladı ve kâğıtları avucunun içine aldı. "Sen... evli misin?"

Son... Şimdilik

*Doms of Her Life: Heavenly Rising destanının bir
sonraki bölümünü izleyin. Kovalamaca 2019'da
başlayacak!*

SEVMEK İÇİN BİR DOM

Hayatının Erkeği: Raine Falling (Kitap 1)

Şimdi Satışta!

Satın almak için [buraya](#) tıklayın!

Raine Kendall yıllardır patronu Macen Hammerman'a aşıktır. Adamın, arzuları ve ihtiyaçları olan yetişkin bir kadın olduğunu fark etmesini sağlamaya kararlı bir şekilde, kalbini döküyor ve vücudunu ona sunuyor - sadece ezici bir şekilde reddedilmek için. Ancak arkadaşı, çok bekâr, çok seksi Liam O'Neill, diğer Dom'un Raine'e karşı bariz duygularını harekete geçirmeyi reddettiğini görünce, devreye girmeye ve Hammer'ın mutluluğu yeniden bulmasına yardım etmek için ne gerekiyorsa yapmaya karar verir, hatta kıza reddedemeyeceği kadar cazip bir teklif yaparak arkadaşının sahiplenme içgüdülerini uyandırır. Ama sonunda kendisinin de ona aşık olacağını asla hayal edemez.

Hammer, Raine'e duyduğu şehveti yıllarca içine gömmüştür. Çiçeği burnunda kaçağı özel BDSM Zindanı'nın arkasındaki bir sokaktan kurtarıldıktan sonra, güzel itaatkâra imrenmeye başlamıştır. Ama trajedi ona asla onun ihtiyacı olan şey olamayacağını öğretmiştir. Bu yüzden mesafesini korumak için mücadele ederken ona göz kulak olur. Liam'ın kurnaz planı Hammer'ın gözünü kör eder, özellikle de arkadaşının Raine'e sahip olmak için ne kadar kararlı olduğunu gördüğünde. Hammer bu güzel itaatkârı başka bir Dom'a teslim etmeye hazır değildir ama geçmişinden kurtulup onun için savaşabilecek midir? Yoksa Raine kendini -kalbini, bedenini ve ruhunu- Liam'a gerçekten verirse onu kaybedecek mi?

5 üzerinden 5! "*Purest Delight...* üç tutkulu insanın hayatlarına olağanüstü bir yolculuk. İlk sayfadan itibaren bağlandım. Duygular sayfadan dışarı fırladı. Öyle çeşitli duygulara kapıldım ki yakın zamanda unutmam mümkün değil. Bu hikâye son derece yoğun ve karmaşık." - **Guilty Pleasures Kitap Yorumları**

5 üzerinden 5! "Bu kitap o kadar ateşli ki kendi yangın söndürücüsüyle birlikte gelmeli! Koşun... yürümeyin... hemen satın alın!" - **The Romance Reviews**

5 O... aman Tanrım! "One Dom to Love, ateşli seks, esaret, sapıkça oyunlar ve şehvetli arzularla dolu, ancak hikayenin özü bu değil. Asıl hikâye bu üç kişinin ilişkilerinde. Bu üç kadın aşk, seks ve ihanet üzerine harika bir hikâye örmüşler." - **Tasty Wordgasms**

GENÇ VE İTAATKAR

Hayatının Erkeği: Raine Falling (Kitap 2)

Şimdi Satışta!

Satın almak için [buraya](#) tıklayın!

Raine Kendall bir kadının isteyebileceği her şeye sahip... neredeyse. Seksi, şefkatli Dom Liam O'Neill onun parlak zırlı şövalyesidir, ama Raine kendini çimdikleyip durmaktadır. Gerçek olamayacak kadar iyi biri mi yoksa bu büyüyen bağ ömür boyu sürecektir bir bağ mı? Raine, patronu Macen "Hammer" Hammerman'a karşı beslediği hisler yüzünden sürekli ikilemde kalmaktadır, özellikle de aralarındaki engelleri bir kenara bırakıp vücudunun her santimetresini harap ettiği akıllara durgunluk veren gecenin ardından.

Liam'ın eski en iyi arkadaşı Hammer, Raine'e göz koymaktan kendini alamaz. Ancak Liam sevdiği kadını tutup yönlendirmeye ve onun hayallerinin itaatkârı olup olamayacağını görmeye kararlıdır. Ancak Raine'in güvenini kazanmanın zor olduğunu ve onun yaralı ruhunu açmak için kanlı bir levyeye ihtiyacı olduğunu fark eder. Bu yüzden onu sonsuza dek kazanmak için her şeyi riske atar. Ama cesur planını uygulamaya koyduğunda, Raine'i Hammer'a sonsuza dek kaptırmak Liam'ın kalbine mal olacak mıdır?

5 YILDIZ! "Elimden gelse 10 yıldız verirdim. Mükemmel! Olağanüstü! Dinamik!" - **Once Upon an Alpha**
5 YILDIZ! "Bu üç kadın sizi bir kez daha şehvetli bir yolculuğa çıkarıyor..." - **Smut Book Junkie**

5 üzerinden 5! "Erotik romantizmin üç muhteşem yazarını bir araya getirdiğinizde ne olur - sihir!" - **Sizzling Hot Books**

CESUR VE BASKIN

Hayatının Erkeği: Raine Falling (3. Kitap)

Şimdi Satışta!

Satın almak için [buraya](#) tıklayın!

Raine Kendall'a ulaşmak için haftalarca uğraşan Dominant Liam O'Neill ve Macen Hammerman, sonunda duvarları aşarak itaatkârlarının yaralı kalbine ulaşırlar. Yeni keşfettikleri yakınlığın tadını çıkaramadan, Liam'ın geçmişı, eski karısı dünyasını parçalayabilecek bir sırla geldiğinde onu rahatsız etmek için geri döner. Raine'i Hammer'ın bakımına bırakmak zorunda kalan Liam, dışarıda sıkışıp kalmış, hayal kırıklığı ve güvensizlik içinde kıvranmaktadır... ve Raine'in artık ona ihtiyacı olup olmadığını ya da Hammer'ın tek başına onu tamamlayıp tamamlamadığını merak etmektedir.

Her zaman güçlü olan Hammer, kadınlarını korurken Liam'a da yardım etmeye çalışır. Ancak Raine çok geçmeden üçlünün sonsuza dek mutlu olma şansını tehdit eden gerçeği keşfeder. Onları bir arada tutmaya kararlı olan iki adam, eski sevgilinin sırrını ortaya çıkarmak için bir plan hazırlar. Eski bir düşman geri dönüp Raine'i hedef aldığında, Liam ve Hammer bir araya gelerek tehlikeyi yok edip ikisinin de sevdiği kadını kurtarabilecek midir?

5 Yıldız! "Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl duyguları, romantizmi ve yoğun tutkuyu ustalıkla yakalamışlar... Bu üç yazar beni uçurmaya devam ediyor... Bu seriye daha fazla AŞIK olamazdım..." - **Shayna Renee's Spicy Reads**

5 Kalp! "Bu üçlü ile kavurucu sıcak anların yanı sıra dokunaklı ve hassas anlara da hazırlıklı olun. Onların hikâyesini çok seviyorum..." - **She Hearts Books**

5 Gül! "Cesur ve Dominant bir kitapta isteyebileceğiniz her şeye sahip. Aşıklar arasındaki tutku ve sıcaklık kalbimin hızla çarpmasına neden oldu. Duygular o kadar güçlüydü ki kendi gözlerim yaşardı. Yazım kusursuz." - **Sizzling Hot Books**

HAKİMİYETİN SINIRI

Hayatının Erkeği: Raine Falling (4. Kitap)

Şimdi Satışta!

Satın almak için [buraya](#) tıklayın!

Macen "Hammer" Hammerman, Raine Kendall ve en iyi arkadaşı Liam O'Neill ile uzun zamandır arzuladığı bağı paylaştığından, parlak bir gelecek için sabırsızlanıyor olmalıdır. Ancak geçmişten gelen intikamcı bir güç, uzun bir gölge düşürmek için geri döner. Hammer, merhum karısının ölümünden sonra gömdüğü mücadeleleri gün yüzüne çıkaran bir bombayla sarsılırken, karısının ölümünün intihar olarak değerlendirilmeyebileceğini öğrenir.

Daha da kötüsü, Raine'in çocukluğundan bir figür ortaya çıkar ve onu sonsuza dek koparmaya kararlıdır. Üçlüye yönelik tehditler arttıkça, Hammer şeytanlarıyla yüzleşmek zorunda kalırken, yeni ailelerini sağlam tutmak için Liam'a güvenmek zorunda kalır. Ancak duyguları tavan yapmış ve kendilerine karşı güçler artarken, aşkları sonunda sonsuza dek mutlu yaşayabilmeleri için hayatta kalabilecek midir?

5 Kayan Yıldız! "The Doms of Her Life serisinin bu inanılmaz dördüncü bölümü tırnak ısırtan bir drama ve beklemediğim sürprizlerle doluydu!" - **Marie'nin Cazip Okumaları**

5 Yıldız ve En Saf Zevk! "Kesinlikle beş yıldızlı bir okuma ve tüm seriyi tatmin edici bir şekilde sonlandıran bir kitap." - **Guilty Pleasures Kitap Yorumları**

5 Yıldız! "Bu üçlü için daha iyi bir son olamazdı. Ben çok mutlu oldum." - **Alfa Kitap Kulübü**

SENI SEVMEKTEN DAHA ÇOK

Kelimelerden Daha

Fazlası, Shayla

Black'in 3. Kitabı

Şimdi Satışta!

Satın almak için [buraya](#) tıklayın!

Ben Noah Weston. On yıl boyunca Amerika'nın en ikonik futbol takımının oyun kuruculuğunu yaptım ve kadınlara doğru yol aldım. Şimdi yıldız oyuncudan emekli sporcuya geçiş yapıyorum - başımın üzerinde asılı duran bir iddia bulutuyla. Bu yüzden huzur ve sessizlik için satın aldığım okyanus kıyısındaki özel cennete kaçıyorum. Onun yerine karşıma inatçı, alaycı, vahşi, ateşler içinde yanan Harlow Reed çıkıyor. Bir ilişkiyi son derece viral bir şekilde terk ettiği için, birlikte görüldüğüm son kadın o olmalı.

Bir daha düşündüm de, birbirimize yardım edebiliriz.

Kamuoyu mahkemesi için istikrarlı, destekleyici bir "kız arkadaş" ihtiyacım var, karışıklıklara değil. Harlow ise sadece durmaksızın terli terli seks ve o çok tatlı vücudundan zevk alan çığlık çığlığa orgazmlar arıyor. Üç ay, ikimizin de bu kaşıntıyı kaşınması ve kendi skandallarımızı geride bırakmamız için gereken süre. Ama bu kadını tanıdıkça, onsuz bir hayatı daha az hayal edebiliyorum. Ve seçim yapmak zorunda kaldığımda, onu sadece yatağında istemediğimi ya da bir oyun için ona ihtiyaç duymadığımı fark ediyorum. Onu sonsuza dek benim olması için ne gerekiyorsa yapacak kadar çok seviyorum.

"Şiddetle tavsiye ederim! Shayla Black bu tutkulu ve seksi romanıyla bir kez daha başarıyor... Hiç tahmin edemeyeceğiniz bir dönüm noktası olan güzel bir aşk hikâyesi!" - **Meredith Wild, 1 Numaralı New York Times Çok Satan Yazarı**

"İnanılmaz! Bir aşk romanında ihtiyacım olduğunu ya da istediğimi bile bilmediğim her şey. Sıcak. Baharatlı.

Bağımlılık yapıyor." - **Rachel Van Dyken, 1 Numaralı New York Times Çok Satan Yazarı**

"Seksi, tutkulu ve çok zeki! İlgi çekici bir aşk hikâyesi!" - **Lauren Blakely, 1 Numaralı New York Times Çok Satan Yazarı**

SHAYLA BLACK HAKKINDA

Shayla Black, altmıştan fazla romanıyla *New York Times* ve *USA Today*'in en çok satan yazarıdır. Yaklaşık yirmi yıldır geleneksel, bağımsız, yabancı ve sesli yayıncılar aracılığıyla çağdaş, erotik, paranormal ve tarihi romanlar yazmaktadır. Kitapları milyonlarca kopya satmış ve bir düzine dilde yayımlanmıştır.

Tek çocuk olarak yetiştirilen Shayla, öğretmenlerinin üzüntüsüne rağmen kendini bol bol hayal kurarak oyaladı. Üniversitede okumaya olan sevgisini keşfetti ve hayal dünyasında dönen hikayeleri yayınlayarak bir kariyere sahip olabileceğini fark etti. Pazarlama/Reklamcılık bölümünden mezun olmasına ve faturalarını ödemek için kurumsal Amerika'da çalışmaya başlamasına rağmen, kalbi her zaman karakterleriyle birlikte oldu. Son sekiz yıldır tam zamanlı bir yazar olarak hayalini yaşadığı için çok heyecanlı.

Shayla şu anda Kuzey Teksas'ta harika destekleyici kocası, kızı ve iki şımarık tekir kedisiyle birlikte yaşıyor. "Boş" zamanlarında reality TV izlemekten, okumaktan ve eklektik bir müzik karışımı dinlemekten hoşlanıyor.

Benimle çevrimiçi bağlantı kurun:

[Web sitesi](#)

[VIP Okuyucu Bülteni](#)

[Facebook Yazar Sayfası](#)

[Facebook Kitap Güzelleri Sohbet Grubu](#)

[Instagram](#)

[Kitap+Main Bites](#)

[Twitter](#)

[Google +](#)

[Amazon Yazar](#)

[BookBub](#)

[Goodreads](#)

[YouTube](#)

Bu kitabı beğendiyseniz, lütfen yorum yapın veya başkalarına tavsiye edin ki onlar da bulabilsinler.

Yukarıdaki bağlantılardan biri aracılığıyla benimle etkileşime geçerek iletişimde kalın. Özel alıntılar için VIP Okurlar bültenime abone olun ve haftalık canlı video sohbetleri için Facebook Kitap Güzelleri grubumda takılın. Okurlarla konuşmayı seviyorum!

SHAYLA BLACK'İN DİĞER KİTAPLARI

Satın almak için tıklayın

ÇAĞDAŞ ROMANTİZM

SÖZCÜKLERDEN DAHA FAZLASI

[Seni İstemekten Daha](#)
[Fazlası Sana İhtiyaç](#)
[Duymaktan Daha](#)
[Fazlası Seni](#)
[Sevmekten Daha](#)
[Fazlası](#)

Çok yakında:

[More Than Crave You](#) (18 Eylül 2018)

ÇAĞDAŞ EROTİK ROMANTİZM KÖTÜ

AŞIKLAR (SERİNİN TAMAMI)

[Kötü Bağlar](#)
[Çökmekte Olan](#)
[Lezzetli Bana](#)
[Teslim Ol Bana](#)
[Ait Ol](#)
"Wicked to Love" (roman)
[Mine to Hold](#)
"Wicked All the Way" (roman)
[Bizim Aşkımız](#)
"Wicked All Night" (novella)
"Forever Wicked" (novella)
[Onları Değer](#)
[Vermek Onunki](#)
[Almak](#)
[Pure Wicked](#) (novella)
Wicked [for You](#)
[Falling in Deeper](#)
[Dirty Wicked](#) (novella)
"A Very Wicked Christmas" (kısa) [Daha](#)
[Sıkı Tutunmak](#)

SADIK AŞIKLAR

["Kötülüğe Adanmış"](#) (novella)

Çok yakında:

[Zevke Adanmış](#) (3 Temmuz 2018)

SEKSI KAPARI

[Bağlı ve Kararlı Çıplak](#)

[Arama](#)

"[Arresting Desire](#)" (Hot In Handcuffs Antolojisi)

MÜKEMMEL BEYLER (Shayla Black ve Lexi Blake tarafından)

[Skandal Asla](#)

[Uyumaz Büyük](#)

[Günah Oturumunda](#)

[Baştan Çıkarma](#)

[Duman ve Günah](#)

Çok yakında:

Başkanın Zevkine Göre (Güz 2018)

MASTERS OF MÉNAGE (Shayla Black ve Lexi Blake tarafından)

[Onların Bakire Esiri](#)

[Onların Bakire Sırrı](#)

[Onların Bakire Cariyesi](#)

[Onların Bakire Prensesi](#)

[Onların Bakire Rehinesi](#)

[Onların Bakire Sekreteri](#)

[Onların Bakire Metresi](#)

Çok yakında:

Bakire Gelinleri (TBD)

HAYATININ DOMLARI (Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından) Raine Falling Koleksiyonu (Komple)

[Sevmek İçin Bir Dom](#)

[Genç ve İtaatkar Cesur ve](#)

[Baskın Baskınlığın Sınırında](#)

Çok yakında:

Heavenly Rising Koleksiyonu

[Seçim](#)

YANLIŞ MACERALAR SERİSİ

[Yedek Gelinin Yanlış Maceraları](#)

BAĞIMSIZ BAŞLIKLAR

[Yaramaz Küçük Sır](#)

[Beni İzle](#)

[Tehlikeli Çocuklar ve Oyuncakları](#)

["Her Fantasy Men"](#) (Dört Oyunluk Antoloji) [Mükemmel Bir Eşleşme](#)
[İnkâr Edilemez Sırrı](#) (Seksi Kısa)

TARİHİ ROMANS (Shelley Bradley olarak)

[Leydi ve Ejderha Kötü Bir](#)
[Gece Kesinlikle Baştan](#)
[Çıkarma Kesinlikle](#)
[Yasak](#)

SİLAH ARKADAŞLARI MEDIEVAL TRILOGY

[Kadın Gelini](#) (1. Kitap)
[Çalınan](#) Gelini (2. Kitap)
[Asi Gelini](#) (3. Kitap)

PARANORMAL

ROMANTİZM KİYAMET GÜNÜ

KARDEŞLERİ

[Karanlıkla Ayart Beni](#)
"Kader" (e-novella)
[Gölgede Baştan Çıkar](#)
[Beni Gece Yarısı](#)
[Sahiplen Beni](#)

"Mated" - Haunted By Your Touch Anthology

[Entice Me At Twilight](#)
[Şafakta Kucakla Beni](#)

JENNA JACOB HAKKINDA

Çok satan yazar Jenna Jacob, Alfa erkekleri ve onları seven cesur kadınları ruhlarını çözerken, yaralarını iyileştirirken ve sonsuza dek mutlu bir aşk bulurken tutku, romantizm ve mizahla dolu bir tuval çiziyor. Yürek burkan, büyüleyici ve ateşli Jenna'nın kitapları sizi kesinlikle nefessiz bırakacak ve daha fazlasını arzulamanıza neden olacak.

Dört yetişkin çocuk annesi olan Jenna ve Alfa-hunk kocası Kansas'ta yaşıyor. Kitapları, Harley'leri, müziği ve kamp yapmayı seviyor. Çılgın mizah anlayışı ve filtresizliği onun sloganını örneklıyor: Yaşa. Gül. Sev.

Ateşli serisinde onun vahşi ve kötü ailesiyle tanışın: **Genesis'in Doms'ları**. Ya da devam eden destanında Raine, Hammer ve Liam arasındaki yakıcı aşk bağıyla büyülenin: **The Doms of Her Life** (muhteşem Shayla Black ve Isabella La Pearl ile birlikte yazılmıştır). Jenna'nın çağdaş serisinde dizginlenemez aşkı ve bağlılığı keşfetmek için geçmişlerini çözmeye ve yaralarını iyileştirmeye çalışan çiftlerle birlikte yolculuk edin: **Tutkulu Kalpler**.

JENNA İLE İLETİŞİME GEÇİN:

[Web](#)
[Sitesi E](#)
[Posta](#)
[Facebook Hayran](#)
[Sayfası Twitter](#)
[Instagram](#)
[Amazon Yazar](#)
[sayfası Bülten](#)
[Books+Main Bites](#)

JENNA JACOB'UN DİĞER KİTAPLARI

Satın almak için tıklayın

GENESIS'IN DOMLARI

[Teslimiyetimi Kucaklamak](#): (Birinci Kitap) -
ÜCRETSİZ [Arzularımın Efendisi](#): (İkinci
Kitap) [Aklımın](#) Efendisi: (Üçüncü Kitap)
[Teslimiyetimi](#) [Kurtarmak](#):
(Dördüncü Kitap) [Domlarım](#)
[Taraından](#) [Baştan](#) Çıkarılmak:
(Beşinci Kitap) [Efendim](#)
[Taraından](#) Cezbedilmek: (Altıncı
Kitap)

[Sin City Submission](#): (A Doms of Genesis Novella)

[Bound To Surrender](#): (A Doms of Genesis Novella)

[Resisting My](#) Submission: (Yedinci Kitap)

[Onun Emrini Arzulamak](#): (A Doms of Genesis Novella)

[Kaderimi Arıyorum](#): (Sekizinci Kitap)

CENNETİN SEKSİLERİ

[Çubuktaki Günah](#): (A Hotties Of Haven Novella)

[Islak Rüya](#): (Birinci Kitap)

Revenge On The Rocks: (A Hotties Of Haven Novella Çok Yakında)

Beef Cake: (Book Two Coming Soon)

TUTKULU KALPLER

[Düşler Gökyüzü](#): (Birinci Kitap)

HAYATININ DOMLARI: Raine Falling
(Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından)

[Sevmek İçin Bir Dom](#): (Birinci Kitap)

[Genç ve İtaatkar](#): (İkinci Kitap) [Cesur ve](#)

[Baskın](#): (Üçüncü Kitap) Baskınlığın

[Sınırında](#): (Dördüncü Kitap)

HAYATININ DOMLARI: Göksel Yükseliş
(Shayla Black, Jenna Jacob ve Isabella LaPearl tarafından)

[Seçim](#): (Birinci Kitap)

ISABELLA LAPEARL HAKKINDA

Merhaba arkadaşlar! Benim adım Isabella ve seksi, erotik romantizm yazıyorum. Ben bir eş, anne, yazar, okuyucuyum ve motosikletimi sürmeyi seviyorum.

Şimdiye kadar olağanüstü bir yolculuk olduğunu söylemek yetersiz kalır... Ne büyük bir heyecan! Hayalleri gerçekleştirmek ve onların bir tohumdan meyveye dönüştüğünü görmek ne heyecan verici. Benim gibi içinde pırıl pırıl yanan ve yazarak doyurulmayı talep eden bir ateş olan tüm yazar adayları için... Asla pes etmeyin.

Benimle çevrimiçi bağlantı

kurun: [Facebook](#)

[Twitter](#)

